UNIVERSITY OF THE PACIFIC
LIBRARY
1851
STOCKTON, CALIFORNIA

WITHDRAWN

ILIAS.

CUM PROLEGOMENIS, NOTIS CRITICIS, COMMENTARIIS EXEGETICIS

EDIDIT

J. VAN LEEUWEN J. F.

LITT. HUM. DR., IN ACADEMIA LUGDUNO-BATAVA PROF. ORD.

PARS ALTERA.

LIBRI XIII—XXIV.

LUGDUNI BATAVORUM

IN AEDIBUS SOCIETATIS CUI NOMEN:

A. W. SIJTHOFF's UITGEVERSMAATSCHAPPIJ.

MCMXIII.

LIBRARY
DEC 14 1962
UNIVERSITY OF THE PACIFIC
114173

μάχη ἐπὶ ταῖσ νανσίν.

N Ζεὺσ δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάσ τε καὶ Ἕκτορα νηύσ' ἐπέλασσε,
τοὺσ μὲν ἔα παρὰ τῆισι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζὺν 2ᵇ = Θ 529
νωλεμέωσ, αὐτὸσ δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ, 3ᵇ = Φ 415
νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρηϊκων καθορώμενοσ αἶαν
Μυσῶν τ' ἀγχιμάχων καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν
γλακτοφάγων Ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
εἰσ Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτ' ἔτρεπεν ὄσσε φαεινώ·
οὐ γὰρ ὅ γ' ἀθανάτων τιν' ἐρέλπετο ϝὸν κατὰ θυμὸν 8ᵇ = Ψ 345
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν' ἢ Δαναοῖσι. 9 cf. Θ 11

---

2. παρὰ] περὶ Zen. Aristoph., Ar. fortasse utrumque, πρὸσ l. a. in T. — ἐχέμεν] ὀχέμεν Zen. (? ὀχέειν Ribbeck). ‖ 5. ἀγχιμάχων H²] ἀγχεμ. Ω (item Π 248, 272 P 165). ‖ 6. δικαιοτάτων] sic Ar., -των τ' olim quidam, vocem Ἀγαυῶν pro nomine proprio habentes, voces ἱππημολγῶν et ἀβίων pro adiectivis. ‖ 8. ὅ γ'(ε)] ἔτ' Aristoph. ‖ 9. ἀρηξέμεν('αι) A] -γεμεν pap. 732 et Morg. C D T (cf. B 436).

1—9. Ad alias iam curas Iuppiter oculos et animum convertit, promissum Thetidi datum solvisse se ratus, victores enim in ipsis castris adesse Troianos. Sedet nunc in cacumine Idae; cf. Λ 182 sq., 337 M 253 Ξ 157.

5. ἀγχιμάχων] sic *Mysorum* gens *hastata* opponitur gentibus vicinis *sagittas* in hostem eminus mittentibus sive τηλεμάχοισ, ut utamur epitheto quod in nomen proprium abiit (cf. Z initio). — Dicunturne incolae *Mysiae Asianae*, Troianorum socii, quorum mentio fit B 858 alibi? An *Thraciae* cogitanda est ea gens, cui *Moesi* nomen fuit postea? Cf. Strab. 295.

6. γλακτοφάγων] †. Vitae incultae subest notio: homines illi non sunt σιτοφάγοι neque πίνουσ' αἴθοπα ϝοῖνον sed Cyclopum more *lacte* potissimum vitam sustentant (cf. Z 142 et ι 222—225, 246—249). *Massagetas* sic designat Herodotus I 216, non γλακτοφάγουσ tamen sed γλακτοπότασ vocans.

— Ἀβίων] hos Γαβίουσ vocavit Aesch. fr. 198. An Fάβιοι nomen fuit huius gentis? Aliunde non est cognita, quapropter olim fuerunt qui pro adiectivo hoc nomen haberent (cf. A 99). — De *Agrippaeis* et *Getis* similia rettulit Herodotus IV 23 et 93.

— δικαιοτάτων] *cultissimorum*. Cur tantis laudibus eos extollat poeta nescimus, sed veluti mirantis haec est vox, quod in longinqua illa barbarie, ubi vel agros conserendi ars ignoretur, extet gens tam bene morata, quemadmodum inter Centauros feros vixit Chiron unus omnium δικαιότατοσ (cf. Λ 832). Conferri possunt quae de Phaeacum gente cum remotissima tum cultissima atque beatissima habet Odyssea.

7—9. Non putabat Iuppiter fore ut caelitum ullus pugnae se immisceret, quippe quos abstinere iussisset (cf. Θ init. et 399 sqq.). De ὅ γε ex abundanti posito cf. A 190.

οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων 10 cf. K 515
καὶ γὰρ ὃ θαυμάζων ἧστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑψόθ' ἐπ' ἀκροτάτησ κορυφῆσ Σάμου ὑλήεσσησ
Θρηϊκίησ· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλισ καὶ νῆεσ Ἀχαιῶν.
ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐξ ἁλὸσ ἕζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺσ 16 = 353
Τρωσὶν δαμναμένουσ, Διὶ δὲ κρατερῶσ ἐνεμέσσα.
αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεοσ κατεβήσετο παιπαλόεντοσ
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάσ· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη 18ª = ρ 27
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνοσ ἰόντοσ.
τρὶσ μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ, 21 cf. Δ 381
Αἰγάσ, ἔνθα τέ ϝοι κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνησ
χρύσεα μαρμαίροντα τετεύχαται, ἄφθιτά τ' αἰεί.
ἔνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω 23ᵇ-26 = Θ 41 sqq.
ὠκυπέτα, χρυσέησι ϝεθείρησιν κομάοντε,
χρυσὸν δ' αὐτὸσ ἔδυνε περὶ χροΐ, γέντο δ' ἱμάσθλην
χρυσείην εὔτυκτον, ἑϝοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου,

---

10. ἀλαοσκοπιὴν] ἀλαὸσ σκοπιὴν pap. Morg. A^2 (cf. K 515). || 12. ἀκροτάτησ κορυφῆσ] -τησι -φῆσι Aristoph. (cf. A 66 et § 57). — Σάμου] Σάου l. a. ant. (cf. Archil. fr. 6 CIG. 2058 A^{34}). || 18. Apud Long. de subl. 9, 8 additur: καὶ κορυφαὶ Τρώων τε πόλισ καὶ νῆεσ Ἀχαιῶν (= Υ 60). || 21. τέ Strab. 386] δέ Ω. Cf. Θ 48. || 22. ἄφθιτά τ' (ε) Knight] ἄφθιτα Ω, ἄφθιτον Bentley.

---

10. ἀλαοσκοπιὴν] cf. K 515.

12. ὑψόθ'(ι)] § 322.

— Σάμου . . . Θρηϊκίησ] *Samothraces*, quae etiam Ω 78, 753 commemoratur. Illuc igitur venit Neptunus, ut Iuppiter in Idam, ad spectandam pugnam. Cf. Θ 440. — B 634 alibi sic vocatur *Cephallenia*.

13. Ἴδη] sedes dei Troianis faventis. Hanc igitur praesertim nunc intuetur Neptunus.

17—38. Mira ambage Neptunus utitur ut a Samothrace profectus Troiam et ad ipsum praelium perveniat. Rediens autem (O 219) bigis non utitur. Nempe quae prisci poetae περὶ Ποσειδάωνοσ γαιηϝόχου cecinerant, cuius sub curru tremunt saxa et nemora, suo consilio adaptavit noster poeta, cui *maris* deus erat Neptunus. Et recte fecit, quoniam sic occasionem est nactus pulcherrimis versibus Neptuni per maris fluctus iter pingendi. Versus 23—27ª imitatus est Vergilius Aen. V 817—819.

20. Cum ingentibus his dei passibus cf. saltus equorum divinorum E 770—772.

21. Αἰγάσ] urbem orae Achaiae. Cf. Θ 203.

24. χρυσέησι] § 18 et 61.

— κομάοντε] § 191.

ϝβῆ δ' ἐλάειν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησε ϝάνακτα,
γηθοσύνη δὲ θάλασσα διίστατο. τοὶ δ' ἐπέτοντο
ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε ϝδιαίνετο χάλκεοσ ἄξων·
τὸν δ' ἐσ Ἀχαιῶν νῆασ ἐῢσκαρθμοι ϝφέρον ἵπποι.
ἔστι δέ τι σπέοσ εὐρὺ βαθείησ βένθεσι λίμνησ,
μεσσηγὺσ Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσησ·
ἔνθ' ἵππουσ ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
λύσασ ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον ϝβάλεν εἶδαρ
ἔδμεναι, ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδασ ἔβαλε χρυσείασ,
ἀρρήκτουσ ἀλύτουσ, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
νοστήσαντα ϝάνακτα. ὃ δ' εἰσ στρατὸν ὤιχετ' Ἀχαιῶν.
Τρῶεσ δὲ φλογὶ ϝῖσοι ἀϝολλέεσ ἠὲ θυέλληι
Ἕκτορι Πριαμίδηι ἄμοτον μεμαῶτεσ ἕποντο,
ἄβρομοι ἀϝίϝαχοι· ϝέλποντο δὲ νῆασ Ἀχαιῶν
αἱρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόθι πάντασ ἀρίστουσ.

[δ 845
33 cf. Ω 78, 753
34ª = E 368
35 cf. E 369
35ª = Θ 50
37 = Θ 275
40 cf. 80

---

27. ἐπὶ κύματ'] κατὰ κῦμα pap. Morg. — αὐτοῦ] -τῶι l. a. ant. ‖ 28. ἠγνοίησε] -σαν Ar. G. Cf. Δ 724. ‖ 29. γηθοσύνη Ar.] -νηι Aristoph. Herodian. A (ut Φ 390, cuius alia est ratio). Cf. λ 540. ‖ 39. ἠὲ] ἠδὲ pap. Par. G L (cf. E 162). ‖ 42. αὐτόθι pap. Par. A C T] -φι D (cf. M 302). — ἀρίστουσ C] Ἀχαιοὺσ pap. 732 et Morg. A D T.

---

27. ἐλάειν] § 191.

— ἄταλλε] *lasciviebat*; †, sed cf. h. Merc. 400 Hes. Op. 131 et adiectivum ἀταλόσ Σ 567 al.; nec non ἀτιτάλλειν E 271 al.

28. κευθμῶν] †; ceteris locis nominativus sing. est κευθμών aut κεῦθοσ.

29. γηθοσύνη . . . θάλασσα] nihil quod sit consimile habet Homerus; cf. tamen χθὼν γελάσασα sive *splendens* T 362 et mare *vultu procellam portendens* Ξ 17. Etiam Π 34 huc facit. Longius remoti sunt loci ubi *tela* veluti vita et mente praedita χροὸσ ἆσαι velle dicuntur (cf. Λ 574) vel ubi *ignis* vocatur animal (cf. B 426); nam θάλασσα nostro loco, ut ceteris, est ipsa unda maris, aqua (cf. K 572), non dea. Contrarium est ἀγάστονοσ Ἀμφιτρίτη μ 97 sive ipsius maris epitheton tributum maris deae.

— διίστατο] cedens unda deo maripotenti *viam siccam* nunc praebet, *cubile* λ 243 sq.; cf. regia submarina Nerei (A 358) et ipsius Neptuni.

35. ἀμβρόσιον . . . εἶδαρ] cf. E 777.

37. ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν] *ut illo ipso loco ubi erant manerent.*

39—41. Troiani et mox vs. 53 Hector assimulantur *igni* (ut Λ 596 al.) vel *procellae*, unde tonitru est erupturum. *Taciti* nunc procedunt Troes Hectorem densa turma secuti, ἄνευ βρόμου καὶ ἄνευ ϝιϝαχῆσ, *neque frementes neque clamantes*, perinde atque Achivi Γ 8 sq.; sed plenum minarum est illud silentium. Adiectiva ἄβρομοσ et ἀϝίϝαχοσ †; simile est asyndeton

ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχοσ ἐνοσίγαιοσ
Ἀργείουσ ὤτρυνε, βαθείησ ἐξ ἁλὸσ ἐλθών,
ϝεισάμενοσ Κάλχαντι δέμασ καὶ ἀτειρέα φωνήν. 45 cf. P 555 X 227
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ· 46 = Π 555
„Αἴαντε, σφὼι μέν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
ἀλκῆσ μνησαμένω μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
ἄλλοι μὲν γὰρ ἐγώ γ' οὐ δέδϝια χεῖρασ ἀάπτουσ
Τρώων, οἳ μέγα τεῖχοσ ὑπερκατέβησαν ὁμίλωι, 50 cf. 87
ἔξουσιν γὰρ πάντασ ἐϋκνήμιδεσ Ἀχαιοί·
τῆι δὲ δὴ αἰνότατον περιδέδϝια μή τι πάθωμεν,
ἦι ῥ' ὅ γε λυσσώιδησ φλογὶ ϝείκελοσ ἡγεμονεύει,
Ἕκτωρ, ὃσ Διὸσ εὔχετ' ἐρισθενέοσ πάῖσ εἶναι.
σφῶϊν δ' ὧδε θεῶν τισ ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειε,
αὐτώ θ' ἑστάμεναι κρατερῶσ καὶ ἀνωγέμεν' ἄλλουσ·
τῶι κε καὶ ἐσσυμένον περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
ὠκυπόρων, εἰ καί μιν Ὀλύμπιοσ αὐτὸσ ἐγείρει."
ἦ, καὶ σκηπανίωι γαιήοχοσ ἐνοσίγαιοσ 59ª = Ω 247
ἀμφοτέρω κεκοπὼσ πλῆσεν μένεοσ κρατεροῖο,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδασ καὶ χεῖρασ ὕπερθε. 61 = E 122
αὐτὸσ δ', ὥσ θ' ἵρηξ ὠκύπτεροσ ὦρτο πέτεσθαι,

---

47. τε] κε pap. Par. D T. ‖ 51. ἔξουσιν] σχήσουσιν Aristoph. (ut Δ 820 N 151 Ξ 100). Cf. Υ 27. — πάντασ] -τεσ pap. Morg. D T. ‖ 53. ὅ γε] ὅ γ' (vel ὅδ') ὁ Ω. — λυσσώιδησ] λυσσητὴρ Menrad (ut Θ 299; cf. ν 194). ‖ 57. ἐσσυμένον ... ἐρωήσαιτ'(ε)] -νοσ ...-σειˇ νChrist; cf. comment. ‖ 58. καί ... ἐγείρει] κέν ... -ρηι A² C. ‖ 60. κεκοπὼσ] sic et -φὼσ Ar., -πὼν libri Chius et Antimachi. Cf. σ 335 et § 157 sq.

ἄϝιστοσ ἄπυστοσ α 242 et apud tragicos sic dicitur ἄσιτοσ ἄποτοσ, ἄκλαυτοσ ἀστένακτοσ. Alieni hinc sunt loci ubi altos clamores Troiani eorumque socii dicuntur edere (cf. Γ 2—9), quibus locis alia atque nostro est rerum facies.

43. ἐνοσίγαιοσ] § 21.

47. σφὼι] novicium pro σφῶϊ vel ὔμε, cf. § 92.

— σαώσετε] aor. mixt., ut -σέμεναι Τ 401. Cf. § 152.

53. φλογὶ ϝείκελοσ] cf. vs. 39—41.

54. En priscae fabulae, quae Hectorem — ut Sarpedonem — dei Idaei filium faciebat, vestigium manifestum. Item O 637; cf. K 50.

57. ἐρωήσαιτ'(ε)] *retineatis*. Ceteris locis verbum est intransitivum (B 179 al.).

59—61. Scipionem Neptunus gerit auguris sumta figura; quo scipione ita nunc utitur ut alibi *Mercurius* (cf. Ω 343 al.), *Minerva* (cf. ν 429 al.), *Circe* (cf. κ 238 al.).

59. ἐνοσίγαιοσ] § 21.

62. Cf. Γ 151 sq.

ὅσ ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιποσ πέτρησ περιμήκεοσ ἀρθεὶσ
ὁρμήσηι πεδίοιο διωκέμεν' ὄρνεον ἄλλο,
ὥσ ἀπὸ τῶν ἴτξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
τοῖιν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆοσ ταχὺσ Αἴασ,
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
„Αἶαν, ἐπεί τισ νῶϊ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
μάντιι ϝειδόμενοσ κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι, . . .
οὐδ' ὅ γε Κάλχασ ἐστί, θεοπρόποσ οἰωνιστήσ·
ἴχνεα γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντοσ, ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ.
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῶι θυμὸσ ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
μᾶλλον ἐφορμάεται πολεμιζέμεν' ἠδὲ μάχεσθαι,
μαιμάουσι δ' ἔνερθε πόδεσ καὶ χεῖρεσ ὕπερθε." 75b cf. E 122
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοσ προσέφη Τελαμώνιοσ Αἴασ·
„οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρεσ ἄπτοι
μαιμῶσιν, καί μοι μένοσ ὄρορε, νέρθε δὲ ποσσὶ 78b = H 212
ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινάω δὲ καὶ οἷοσ
Ἕκτορι Πριαμίδηι ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι." 80 cf. 40
ὣσ οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸσ ἀλλήλουσ ἀγόρευον
χάρμηι γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸσ ἔμβαλε θυμῶι·

---

63. *περιμήκεοσ ἀρθεὶσ*] *περίμηκεσ ἀερθεὶσ* Menrad, *πτερύγεσσιν ἀερθεὶσ* Hartman. Cf. § 256 et *ε* 393. ‖ 64. *ὁρμήσηι*] *οἰμήσηι* Agar (ut X 139, 308). ‖ 71. *ἴχνεα*] *ἴχνια* Ar. *Ω*, *ἴχματα* Zen. Aristoph., *ἴθματα* olim alii (propter sequens *κνημάων*). Extat *ἴχνη* sive *ἴχνε'(α)* *τ* 436 h. Merc. 76, *ἴχνεσι* *ρ* 317, pluralis *ἴχνια* vitio natus in codd. redit *Σ* 321 *Ψ* 764 *β* 406 *γ* 30 *ε* 193 *η* 38 h. Merc. 218, 220, 342, 351. ‖ 75. *ὕπερθε*] *ἄπτοι* pap. Morg. ‖ 77. *νῦν*] *δὴ* pap. 732. ‖ 78. *μαιμῶσιν, καί μοι*] **μαιμάουσ', ἐν δὲ*? Fick *μαιμάουσι, μένοσ δέ μοι*. Cf. vs. 75 et *Υ* 93.

---

63. αἰγίλιποσ] cf. I 15.
— περιμήκεοσ] *excelsae*. Cf. οὐρανομήκησ *ε* 239.
64. πεδίοιο] cf. B 785.
— διωκέμεν'(αι)] § 125.
— ὄρνεον ἄλλο] cf. Φ 22 ἰχθύεσ ἄλλοι.
68. Cf. Γ 59.
69. μάντιι] § 74.
71. *Incessu patuit deus*; cf. Verg. Aen. I 405.
72. Non *ipsi di* agnitu sunt faciles (cf. A 198), sed eorum *vestigia* solo impressa et mira incessus celeritas.
74. ἐφορμάεται] § 191.
— πολεμιζέμεν'(αι)] § 125.
75. μαιμάουσι] § 190 sq.
78. μαιμῶσιν] § 190 sq.
— ὄρορε] intransitivum, ut (l. a. Ξ 397 et) θ 539, ὑπώρορε ω 62. Transitivum est B 146 al., dubia res est *τ* 201. Cf. § 284.
79. μενοινάω] § 190 sq.
82. χάρμηι γηθόσυνοι] *alacres ad impetum in hostes faciendum*, πρόθυμοι

τόφρα δὲ τοὺσ ὄπιθεν γαιήοχοσ ὤρσεν Ἀχαιούσ,
οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ. 84b cf. K 575
τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέωι καμάτωι φίλα γυῖ' ἐλέλυντο, 85b cf. H 6
καί σφιν ἄχοσ κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισι
Τρῶασ, τοὶ μέγα τεῖχοσ ὑπερκατέβησαν ὁμίλωι. 87 cf. 50
τοὺσ οἵ γ' εἰσοράοντεσ ὑπ' ὀφρύσι δάκρυ' ἔλειβον,
οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων 89 cf. O 700
ῥεῖα μετισάμενοσ κρατερὰσ ὥτρυνε φάλαγγασ. 90 cf. P 285
Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων
Πηνέλεών θ' ἥρωα Θόαντά τε Δηΐπυρόν τε 92b-94 = 478sqq.
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρασ ἀϋτῆσ·
τοὺσ ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 94 = P 219 cf. o 208
„αἰδώσ, Ἀργεῖοι κοῦροι νέοι! ὔμιν ἐγώ γε 95a = E 787
μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέασ ἡμάσ.
εἰ δ' ὔμεσ πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
νῦν δὴ ῥεῖδεται ἦμαρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι, 99 = O 286 Υ 344 Φ 54 h. Merc. 219 cf. τ 36
δεινόν, ὅ τ' οὔ ποτ' ἐγώ γε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
Τρῶασ ἐφ' ἡμετέρασ ἴμεναι νέασ, οἳ τὸ πάροσ περ

85. φίλα] ὑπὸ pap. Morg. || 90. μετισάμενοσ] μετεισ. Ω, *ῥεῖ' ἐπιρεισάμενοσ (item P 285)? Cf. § 201. || 92. Πηνέλεον Aristoph.] -λεων Ω, Cf. § 62 et B 494. || 100. ὅ τ' οὔ] ὃ οὐ Ω, ὃ μή Heyne (cf. B 302).

εἰσ τὴν μάχην. Vocem χάρμην sive *studium pugnandi* non a verbi χαίρειν stirpe repetendam esse, licet multi repetiverint inani sonorum similitudine decepti, testatur vocis vis. Neque noster poeta eam inde nunc repetit, sed ad adiectivum γηθόσυνοι interpretandum et veluti defendendum — nam quis sobria mente ob pugnam et caedem laetetur! — addit verba: *quod studium deus eorum animo iniecerat* sive: *quod iis gratum fecerat.*

— ἔμβαλε θυμῶι] quemadmodum ἐνὶ φρεσὶ θέμεναι est *ciere consilium*, sic θυμῶι ἐμβαλεῖν est *studium movere.* Idem valet μνήσασθαι χάρμησ vs. 721 al.

83. Iung. ὄπιθεν . . . ὦρσεν.

88. εἰσοράοντεσ] § 191.

95. αἰδώσ] cf. E 787.

— Ἀργεῖοι κοῦροι νέοι] *Argivi iuvenes*, flos et robur Argivorum (πάντεσ ἄριστοι ἐόντεσ vs. 117). Qui nisi repellitis hostem, nulla etiam spes nobis est salutis. — Mox et seniores in pugnam incitaturus est Neptunus (cf. vs. 209 sqq., 361).

— ὔμιν] § 92.

96. ἡμάσ] § 95.

97. ὔμεσ] § 92.

99. ὦ πόποι] ut h. l., sic et Ξ 49 (v. l. P 171) ν 209 haec exclamatio, quae orationis initium facere solet, in media oratione est usurpata.

101. ἴμεναι] § 125.

φυζακινῆισ' ἐλάφοισι ϝεϝοίκεσαν, αἵ τε καθ' ὕλην
θώων παρδαλίων τε λύκων τ' ἤϊα πέλονται,
αὔτωσ ἠλάσκουσαι ἀνάλκιδεσ οὐδ' ἐπὶ χάρμηι·
ὥσ Τρῶεσ τὸ πρίν γε μένοσ καὶ χεῖρασ Ἀχαιῶν 105ᵇ = Z 502
μιμνέμεν' οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἢ βαιόν.
νῦν δὲ ϝεκὰσ πόλιοσ κοίλησι' ἐπὶ νηυσὶ μάχονται 107 = E 791
ἡγεμόνοσ κακότητι μεθημοσύνηφί τε λαῶν,
οἳ κείνωι ἐρίσαντεσ ἀμυνέμεν' οὐκ ἐθέλουσι
νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάσ.
ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιόσ ἐστι
ἥρωσ Ἀτρεΐδησ, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων, 112 = A 102
οὕνεκ' ἄρ' ἀτίμασσε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
ἡμάσ γ' οὔ πωσ ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένεσ ἐσθλῶν. 115ᵇ cf. O 203
ὔμεσ δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδοσ ἀλκῆσ 116ᵇ = 234
πάντεσ ἄριστοι ἐόντεσ ἀνὰ στρατόν. οὐδέ κ' ἐγώ γε
ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅσ τισ πολέμοιο μεθείη
λυγρὸσ ἐών· ὔμιν δὲ νεμεσσάομαι περὶ κῆρι.

---

103. *παρδαλίων*] sic Ar., *πορδ.* pap. Morg. A (cf. *P* 20 *Φ* 573 *δ* 457). ‖ 107. *δὲ (ϝ)εκὰσ* Zen. Aristoph. pap. Morg.] *δ' ἔκαθεν* Ar. *Ω*; cf. *E* 791. ‖ 108. *μεθημοσύνηφι* § 46] *-νησι*. Cf. vs. 121. ‖ 113. *ἄρ' ἠτίμασσε* (*-μησε*) Brandreth] *ἀπητίμησε* (ut Aesch. Eum. 95). Cf. *H* 140 *A* 79 *N* 461 *Ω* 607 et § 144. ‖ 115. *τοι*] sic et *τε* Ar. ‖ 118. *μεθείη*] *μεθ(ε)ίει* A C T (cf. *Γ* 221).

---

103. ἤϊα] *praeda, cibus*. In Iliade vox non redit, in Odyssea valet *viaticum* (β 289 al.); *paleas* autem ε 368? Sed haec homonyma videtur esse vox, ab alia stirpe ducta.

104. Iung. αὔτωσ ... οὐδ' ἐπὶ χάρμηι, *sic temere neque ut praelia gerant* (ἐπί ut Ψ 574 al.). Subridentis est cervas *non avidas dimicandi* dicere.

105—107. Troiani illi, qui antehac non sunt ausi obstare quominus Achivi e navibus egressi in littore castra ponerent, iam audaciores facti ipsas nostras naves oppugnant. Cf. O 720—723.

106. μιμνέμεν'(αι)] § 125.

108. ἡγεμόνοσ] *ducis nostri*, Agamemnonis.

110. νηῶν] cf. Δ 11.

115. *At quamprimum rem melius agamus; est ducum strenuorum, cum in errorem inciderint, in illo errore non perseverare*. Verbum ἀκέεσθαι etiam κ 69 ita ut hoc loco est usurpatum; cum adiectivo ἀκεστῶι cf. στρεπτόσ I 497 O 203.

116. ὔμεσ] § 92.

117—119. *Neque viris imbellibus tantopere succenseam* (cf. I 32) *quantopere succenseo vobis*.

117. οὐδέ κ'(ε)] § 326.

119. λυγρὸσ ἐών] = εἰ κακὸσ εἴη. Adi.

ὦ πέπονεσ, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον — 121b sq.a cf. O 561
τῆιδε μεθημοσύνηι· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστοσ
αἰδόα καὶ νέμεσιν! δὴ γὰρ μέγα νεῖκοσ ὄρωρε. — 122b = O 400 cf. P 384
Ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸσ πολεμίζει
καρτερόσ, ἔρρηξεν δὲ πύλασ καὶ μακρὸν ὀχῆα." — 124 cf. M 291
ὣσ ῥα κελευτιάων γαιήοχοσ ὦρσεν Ἀχαιούσ.
ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντασ δοιοὺσ ἵσταντο φάλαγγεσ — [sq.
καρτεραί, ἂσ οὔτ' ἄρ κεν Ἄρησ ὀνόσαιτο μετελθὼν — 127 sq. cf. P 398
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόοσ· οἳ γὰρ ἄριστοι — 127b cf. Δ 539
κρινθέντεσ Τρῶάσ τε καὶ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,
φράξαντεσ δόρυ δουρί, σάκοσ σάκεϊ προθελύμνωι.
ἀσπὶσ ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυσ κόρυθ', ἀνέρα δ' ἀνήρ, — 131-133 = Π 215 sqq.
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθεσ λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων· ὥσ πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν — 134b = Δ 553
σειόμεν'· οἳ δ' ἰθὺσ φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
Τρῶεσ δὲ προέτυψαν ἀολλέεσ, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ — 136 = O 306 P 262

---

124. μακρὸν ὀχῆα] cf. M 121. ‖ 127. ἄρ Brandreth] ἄν. Cf. P 658 et Δ 187. ‖ 131. κόρυθ' (κορυδ) pap. Morg.] κόρυσ Ω. Cf. Π 215 et § 66. ‖ 134. ἀπὸ] ὑπὸ v Herwerden (cf. Γ 128).

λυγρόσ id quod κακόσ sive *ignavus* valet etiam N 237 ι 454 σ 107.

— νεμεσσάομαι] § 191.

122. αἰδόα καὶ νέμεσιν] cf. Λ 649 et de forma αἰδόα § 77.

124. Cf. M 121, 452—462.

125. κελευτιάων] § 191.

127. ὀνόσαιτο] optativus ut Δ 223.

130. Imitati sunt Tyrt. fr. 11[31] Eur. Heracl. 837 Verg. Aen. X 361. De ipsa re cf. M 105.

— σάκεϊ προθελύμνωι] *parte clipei inferiore.* Cf. I 541.

131. ἔρειδε] clipeum militis iuxta se collocati.

132 sq. Si quis caput promitteret vel dextrorsum vel sinistrorsum moveret, vicini galeam contingebat. Verbum ψαύειν absolute dictum est, ut in vs. parall.; genitivum adiunctum habet Ψ 519, 806 h. Ven. 125.

132. φάλοισι] cf. Ε 743 sq.

134. ἐπτύσσοντο] hastae militum, quorum complures ordines deinceps acie densissima erant collocati, cum eminus adspiciebantur in hostes intentae, — quales eas poeta mentis oculis nunc contuetur, — veluti in solidum aliquod corpus coniunctae et compressae videbantur. „A close clump of spears underlying and overlying each other" (A. Lang). Aliena — non enim primitiva — hinc est *plicandi* vel *contexendi* notio, sed verum praebent loci ubi πτύχεσ clipeorum dicuntur coria alterum alteri super imposita.

135. οἳ δ' ἰθὺσ φρόνεον] cf. Θ 118.

ἀντικρὺ μεμαώσ, ϝολοοίτροχοσ ὣσ ἀπὸ πέτρησ,
ὅν τε κατὰ στεφάνησ ποταμὸσ χειμάρροοσ ὄσηι,
ῥήξασ ἀσπέτωι ὄμβρωι ἀναιδέοσ ἔχματα πέτρησ·
ὕψι δ' ἀναθρώισκων πέτεται, κτυπέει δέ Θ' ὑπ' αὐτοῦ
ὕλη, ὃ δ' ἀσφαλέωσ Θέει ἔμπεδον, ἧοσ ἵκηται 141ª cf. ν 86
ϝισόπεδον, τότε δ' οὔ τι κυλίνδεται ἐσσυμένοσ περ.
ὣσ Ἕκτωρ τῆοσ μὲν ἀπείλεε μέχρι θαλάσσησ
ῥέα διελεύσεσθαι κλισίασ καὶ νῆασ Ἀχαιῶν
κτείνων, ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆισ' ἐνέκυρσε φάλαγξι,
'στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθείσ. οἳ δ' ἀντίοι υἷεσ Ἀχαιῶν
νύσσοντεσ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι 147 = O 278 P 731
ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενοσ 'πελεμίχθη, cf. Ξ 26 ω 527
ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώσ· 148 = Λ 535
„Τρῶεσ καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, 149 = M 439
παρμένετ'· οὔ τοι δϝηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί, 150 = Θ 173
καὶ μάλα πυργηδὸν σφέασ αὐτοὺσ ἀρτύναντεσ, 152ᵇ = M 43
ἀλλ', οἵω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεοσ, εἰ ἐτεόν με
ὦρσε θεῶν ὄχ' ἄριστοσ, ἐρίγδουποσ πόσισ Ἥρησ.“
ὣσ ϝειπὼν ὤτρυνε μένοσ θυμόν τε ϝεκάστου. 155 = E 470
Δηΐφοβοσ δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει 156ᵇ = Λ 296

---

137. ϝολοοίτροχοσ] ὁλοότροχοσ C, ϝολϝότροχοσ Knight. ‖ 141. ἧοσ (ἕωσ) A] ἕωσ ἂν L, ὄφρ' ἂν pap. Morg. Syr., εἰσ ὅ κεν ἵληι Porphyr. ad Λ 269. Cf. O 23 κ 65 ρ 298 τ 367 ψ 151. ‖ 143. τῆοσ (τειοσ) Brandreth] εἵωσ. Cf. M 141. ‖ 144. ῥέα διελεύσεσθαι Ar.] ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι Ω, item Υ 263; ῥεῖα διξεσθαι Nauck (quod verbum ita adhibitum apud poetam non extat), ῥεῖ' ἐπιρρίσεσθαι vHerwerden (cf. I 652; Pallis ῥεῖ' ἐπελεύσεσθαι). Apta δια- est praepositio, sed ῥέα molestum (cf. § 8 et P 461 sq.). ‖ 148. χασσάμενοσ 'πελεμίχθη] χάσσατο πολλὸν ὀπίσσω Zen. ‖ 154. ὄχ' ἄριστοσ] cf. Λ 288. ‖ 155. Θυμόν τε Bentley] καὶ θυμὸν.

---

137. Eadem imagine utitur Hesiodus Scut. 374 sqq. et 437 sqq.

— ϝολοοίτροχοσ] †, vox a verbo ϝέλλειν ducta, ut ϝόλμοσ Λ 147. Cf. Herodot. V 92 VIII 52 Xen. Anab. IV 2 § 3 Theocrit. XXII 49.

— -οσ ὣσ] cf. § 101.

138. κατὰ στεφάνησ] *de summo margine* collis sive clivi.

139. ἀναιδέοσ] cf. Γ 56.

141. ἀσφαλέωσ] οὐδὲν σφαλλόμενοσ, *minime vacillans*, nullis enim obstaculis a recto tramite deflecti se passus.

— ἧοσ] § 323.

143. τῆοσ] § 323.

— ἀπείλεε] § 191.

149. γεγωνώσ] § 260.

150. Cf. B 816—877.

152. πυργηδὸν] cf. Δ 334 et de ipsa re M 105.

154. En priscae notioni admixta recentior, ut solet poeta Iliadis. Nam is deus, qui *Hectori favet*, primitus *Iunonis maritus* profecto non fuit.

Πριαμίδησ, πρὸ ϝέθεν δὲ ἔχ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐρίσην, 157 = 803
κοῦφα ποσὶ προβιβὰσ καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
Μηριόνησ δ' αὐτοῖο 'τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷι, 159[b] sq.[a] = 370 sq.
καὶ 'βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐρίσην 160[a] = Λ 350
ταυρείην. τῆσ δ' οὔ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἐν καυλῶι ἐράγη δολιχὸν δόρυ· Δηΐφοβοσ δὲ 162[a] cf. P 607
ἀσπίδα ταυρείην 'σχέθ' ἀπὸ ϝέο, 'δείσε δὲ θυμῶι
ἔγχοσ Μηριόναο δαΐφρονοσ. αὐτὰρ ὅ γ' ἥρωσ
ἄψ ἑτάρων εἰσ ϝέθνοσ ἐχάζετο, 'χώσατο δ' αἰνῶσ 165[a] cf. Γ 32
ἀμφότερον, νίκησ τε καὶ ἔγχεοσ ὃ ξυνέραξε·
'βῆ δ' ἴμεναι παρά τε κλισίασ καὶ νῆασ Ἀχαιῶν, 167 = Θ 220
οἰσόμενοσ δόρυ μακρόν, ὅ οἱ κλισίηφι 'λέλειπτο.
οἳ δ' ἄλλοι 'μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστοσ ὀρώρει. 169 = 540
169[b] = Λ 500
Τεῦκροσ δὲ πρῶτοσ Τελαμώνιοσ ἄνδρα κατέκτα, 170 cf. M 378
Ἴμβριον αἰχμητήν, πολυΐππου Μέντοροσ υἱόν.
'ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθέμεν' υἷασ Ἀχαιῶν,

---

157. *πρὸ ϝέθεν*] *πρόσθεν* Ω. Cf. vs. 803. — *δὲ ἔχ'(ε)*] *δ' ἔχεν* Ω. ‖ 159. *αὐτοῖο*] *ἐν τοῖσι* Apoll. lex., *αὖ τοῖο* Duentzer, *ἄρα τοῖο* Hoogvliet, item vs. 370. Cf. comment. ‖ 163.*'δείσε*] neglecto ϝ (*'δϝεῖσε*). ‖ 166. *ξυνέραξε*] *ξυνέηξε* Zen., [*ξυν*]*έηκε* pap. 732. Cf. vs. 257. ‖ 168. *ὅ*] *ἃ* l. a. ant. (coll. *μ* 97). ‖ 172. *'ναῖε δὲ*] *ὅσ νάε* (*ναῖε*?) Zen., *ὅσ ναῖε* C. Cf. *Z* 34.

---

158. κοῦφα . . . προβιβὰσ] item alibi κοῦφα πηδᾶν, πάλλειν (cf. Ar. Lys. 1282). Similia sunt: μακρὰ βιβάσ, ὀρθὰ βαδίζειν, κραιπνὰ προβαίνειν, μεγάλα πατάσσειν, alia; *obiecti* enim *interni* sunt omnes hi accusativi (= κοῦφα βήματα προβιβάσ cet.). Cf. etiam θ 201.

159. αὐτοῖο] non neglegitur nunc propria huius pronominis vis (cf. § 98), sed Deiphobus dum hostes petit, *ipse* a Merione percussus esse dicitur. Eadem pronominis vis est vs. 370.

162. καυλῶι] sic vocatur *pars cuspidis ea quae hastili immissa est*, item N 608 Π 115 P 607, et nonnullae huiusmodi cuspides in Troade et in Cypro sunt effossae; cf. etiam Z 320. Π 338 pars *gladii* quae capulo est inserta sic dicitur. — Alia species hastarum, quarum hastile recipitur fistula aenea cuspidi subiuncta, indicatur P 297 ι 156, et huiusmodi cuspides in sepulcris Mycenaeis — ut in lacubus Helveticis et in Europae parte septentrionali — complures inventae sunt.

163 sq. *Deiphobus autem clipeum protenderat, hastam Merionis metuens.* Item Υ 278: Aeneas ἐράλη καὶ ἀπὸ ϝέθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε | δρείσασ. Cf. etiam N 408 Φ 571 + 581 X 275. — Oppositum est στήμεναι ὦμωι σάκοσ κλίναντα (cf. Λ 593).

167. ἴμεναι] § 125.

172—175. *Imbrius* Priami gener nuper *Pedaeo*, ex urbe aliunde non

κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέεσ ἤλυθον ἀμφιϝέλισσαι, 174-176 = O 549 sqq.
ἂψ εἰσ Φίλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι,
ναῖε δὲ πὰρ Πριάμωι, ὃ δέ μιν τίε ϝῖσα τέκεσσι.
τόν ῥ' υἱὸσ Τελαμῶνοσ ὑπ' οὔατοσ ἔγχει μακρῶι
νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχοσ· ὃ δ' αὖθ' ἔπεσεν μελίη ὥσ, 178ª = M 395
ἥ τ' ὄρεοσ κορυφῆι ϝέκαθεν περιφαινομένοιο
χαλκῶι ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσηι·
ὥσ ἔπεσ', ἀμφὶ δέ ϝοι βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶι. 181ᵇ = M 396
Τεῦκροσ δ' ὥρμήθη μεμαώσ ϝ' ἀπὸ τεύχεα δῦσαι, [sqq.
Ἕκτωρ δ' ὁρμηθέντοσ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶι· 183ᵇ-185ª = P 304
183ᵇ sq. = 403 sq.
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχοσ P 525 sq.
184 = 503 Π 610
τυτθόν, ὃ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτοι' υἱ' Ἀκτορίωνοσ, cf. X 274
186 cf. O 577
νισσόμενον πόλεμόνδε κατὰ στῆθοσ βάλε δουρί, 186ᵇ sq.ª = O 420
186ᵇ = Λ 108 [sq.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶι. 187 = Λ 504
Ἕκτωρ δ' ὡρμήθη κόρυθα κροτάφοισ' ἀραρυῖαν
κρατὸσ ἀφαρπάξαι μεγαλήτοροσ Ἀμφιμάχοιο,
Αἴασ δ' ὁρμηθέντοσ ὀρέξατο δουρὶ φαεινῶι
Ἕκτοροσ· ἀλλ' οὔ πηι χρὼσ ϝείσατο, πᾶσ δ' ἄρα χαλκῶι
σμερδαλέωι κεκάλυφθ'. ὃ δ' ἄρ' ἀσπίδοσ ὀμφαλὸν οὖτα,
ὦσε δέ μιν σθένεϊ μεγάλωι· ὃ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺσ δ' ἐξερύσσαν Ἀχαιοί.
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίοσ δῖόσ τε Μενεσθεύσ,
ἀρχοὶ Ἀθηναίων, νόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδοσ ἀλκῆσ.

---

177. ῥ'(α)] δ' Syr. || 178. *αὖθ'(ι)] αὖτ' Ω, αἶψ' olim quidam. Cf. P 244 δ 20. || 179. κορυφῆι Ar. A C] -φῆισ D T. Cf. B 456. || 182. *ϝ'(ε)] adiecimus. || 185. υἱ'(α)] υἱὸν (cf. vs. 792 et § 17)? || 190. ὀρέξατο pap. 732 A C D T] ἀκόντισε L et l. a. in T. || 191. χρὼσ Zen.] χρόοσ (qui nominativus est inauditus) Ar. pap. 732, χροὸσ (genitivus) Herodianus et Ω, neque syntaxi favente neque numeris. || 195. Στιχίοσ] Σχεδίοσ l. a. in T. || 196. λαὸν] ἄνοσ l. a. in A.

---

cognita, ubi cum uxore habitabat, *Troiam* cum suis confugit adventantibus Achivis. Cf. O 547—551.

172. πρὶν] § 18.

— ἐλθέμεν'(αι)] § 125.

176. πὰρ Πριάμωι] cf. Z 247—250.

177. Teucer, qui cum sagittandi tum hastam mittendi peritus fuit (cf. vs. 314), hasta iam utitur, alibi (e. g. Θ 266) arcu. Cf. M 372.

185. Κτεάτοι'(ο)] § 59.

191 sq. Commentarii instar sunt X 322—326.

197. μεμαότε] § 160.

ὥσ τε δύ' αἶγα λέοντε κυνῶν ὕπο καρχαροδόντων
ἁρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά, 199b cf. Ψ 122
ὑψόθ' ὑπὲρ γαίησ μετὰ γαμφηλῆισιν ἔχοντε,
ὥσ ῥα τὸν ὑψόθ' ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ 201 cf. Σ 163
τεύχε' ἐσυλήτην. κεφαλὴν δ' ἀπαλῆσ ἀπὸ δειρῆσ
'κόψεν 'Οϊλεΐδησ, κεχολωμένοσ Ἀμφιμάχοιο,
σφαιρηδὸν δέ μιν ἧκε μελιξάμενοσ δι' ὁμίλου·
Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν ἔπεσ' ἐν κονίησι.
καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
υἱωνοῖο πεσόντοσ ἐν αἰνῆι δηϊοτῆτι,

198. αἶγα] αἶγε Zen. || 200. ἔχοντε] -ντεσ Syr. || 203. 'Οϊλεΐδησ Knight] 'Οϊλιάδησ Ω, ἄρ' 'Ιλιάδησ Zen.; cf. B 527 et M 365. || 204. σφαιρηδὸν δέ μιν ἧκε Heyne] ἧκε δέ μιν σφαιρηδόν. || 207. ἐν αἰνῆι δηϊοτῆτι] ἐνὶ κρατερῆι ὑσμίνηι Syr.

198—202. Ut capram e stabulo abripiunt duo leones invitis canibus custodibus, sic Aiaces, qui ἶσον θυμὸν ἔχοντεσ, ὁμώνυμοι atque παρ' ἀλλήλοισι μένοντεσ solent pugnare cf. P 720 sq.), corpus Imbrii abstulerunt e media turba hostium. Imagini *unus* leo praedam ore tenens aptior erat (alia ratio est loci E 541—560); quapropter Zenodotus duas capras, parum sane felici coniectura, duobus his leonibus tribuebat praedam. Nihil tamen est mutandum, sed carminum antiquiorum vestigium hic agnoscitur. Nam ante nostri poetae aetatem nata est comparatio, qua ita nunc utitur ille mutata ut poscebat carminis ratio, et veluti ante oculos nunc cernimus *duos* Aiaces fieri ex *uno* illo, quem habuerunt fabulae antiquissimae (cf. B 530 N 681, 701—708 Ξ 459 sq. P 651 sqq. Ψ 708—779 γ 109 δ 499—510 λ 543—564). Nec non ex eodem heroë vel potius gigante procrevit *Teucer*, qui h. l. ambobus Aiacibus comes it et Imbrium occidit (vs. 170 sqq.; cf. etiam vs. 313). Primitus igitur Teucer fuit alter quidam Aiax, sed veles et sagittarius, non armatus vel hasta pugnans; alter autem in alterum veluti adspicientibus nobis mutatur O 478—483. Quocum loco conferenda est Odysseae ea pars, ubi *Ulixi sagittario*, quem solum cognitum habuerunt priscae illae fabulae, unde materiem sui carminis duxit Odysseae poeta, substituitur Ulixes is quem novit Ilias δουρὶ κλυτὸσ et σάκεϊ τετραθελύμνωι armatus (cf. χ 119—125).

199. ῥωπήϊα] *virgulta densa et vix pervia* (gall. *le maquis*). Vox redit Φ 559 Ψ 122 ξ 473; cf. ῥῶπεσ κ 166 ξ 49 π 47. Idem fere valet δρίοσ ξ 353.

200 sq. ὑψόθ'(ι)] § 322.

201. κορυστὰ] cf. Δ 457.

202. ἐσυλήτην] § 195.

204. σφαιρηδὸν] †, *ut pīlam*. Cf. ῥόλμον ὥσ (*ut pīlam*) Λ 147.

— μελιξάμενοσ] *in hostes conversus*.

207. υἱωνοῖο] *Amphimachus* filius fuit *Cteati*, hic *Actoris* (B 620 N 185), Ἀκτορίωνε autem Λ 750 sq. dicuntur *filii Neptuni*, ex Actoris igitur uxore a deo procreati, ut Hercules a Iove ex uxore Amphitryonis; de cuiusmodi fabulis cf. E 396. Sed primitus *pro-*

'βῆ δ' ἰμεναι παρά τε κλισίασ καὶ νῆασ Ἀχαιῶν 208 = Θ 220
ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχε.
'Ιδομενεὺσ δ' ἄρα ϝοι δουρὶ κλυτὸσ ἀντεβόλησε,
ἐρχόμενοσ παρ' ἑταίρου, ὅ ϝοι νέον ἐκ πολέμοιο
ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένοσ ὀξέϊ χαλκῶι.
τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖσ' ἐπιτείλασ
ἤϊεν εἰσ κλισίην, ἔτι γὰρ πολέμοι' ἐμενοίνα
ἀντιάειν. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων,
ϝεισάμενοσ φθογγὴν Ἀνδραίμονοσ υἷι Θόαντι,
ὅσ πάσηι Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῆι Καλυδῶνι 217b = Ξ 116
Αἰτωλοῖσ' ἐράνασσε, θεὸσ δ' ὣσ 'τίετο δήμωι· 218b = E 78
„'Ιδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ 219a = 255
οἴχονται, τὰσ Τρωσὶν ἀπείλεον υἷεσ Ἀχαιῶν;“ 219b = Υ 83
τὸν δ' αὖτ' 'Ιδομενεύσ, Κρητῶν ἀγόσ, ἀντίον ηὔδα· 221 = Δ 265
„ὦ Θόαν, οὔ τισ ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιοσ, ὅσσον ἐγώ γε
γιγνώισκω· πάντεσ γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
οὔτε τινὰ δϝέοσ ἴσχει ἀκήριον οὔτε τισ ὄκνωι 224 cf. E 812, 817
ϝείκων ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά ποθ' οὕτωσ

214. εἰσ κλισίην] ἐκ κλισίησ D. Cf. vs. 240. || 218. In T H a ditur: τῶι μιν ἐεισάμενοσ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων (cf. B 22 al.), in L: τ. μ. ἐ. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. Cf. K 191 P 585. || 222. Θόαν] πέπον D. Cf. O 467 P 171. — γ'(ε) Ar.] om. Ω. || 224. οὔτε τινα] οὐδέ τινα l. a. ant. || 225. ἀνδύεται] sic Ar., alii olim ἀδδύεται. Cf. Π 231 et § 10.

prietatis alicuius, non *originis*, notio nomini Ἀκτορίων infuisse videtur (cf. A 552).

208. ἶμεναι] § 125.

209. Post iuniores (cf. vs. 95) Neptunus seniores, qui in praelium nondum processerunt, iam est incitaturus.

211. ἑταίρου] militis alicuius ignoti, θεράποντόσ τινοσ. Cuius nomen non commemorari est quod miremur; quapropter fuere qui Ἕταιρον nomen proprium intellegerent (cf. A 99). Nam non significari *Merionen*, qui Idomenei sodalis fuit aliunde notissimus, docent versus vicini (161—168 et 246 sq.). Magis etiam mirum quod Idomeneus in hoc rerum discrimine armis positis (cf. vs. 235 et 241) et vallo relicto (cf. M 117) militem vulneratum deduxit in tabernaculum.

212. ἰγνύην] *poplitem*, † (ἰγνύσι dat. plur. est h. Merc. 152).

213. ἰητροῖσ'(ι)] cf. Π 28.

214. πολέμοι'(ο)] § 59.

215. ἀντιάειν] § 191.

219 sq. ποῦ τοι ἀπειλαὶ | οἴχονται] duae structurae permixtae sunt: ποῦ ἔασι, ut Υ 83, et πῆι οἴχονται, ut πῆι ἔβαν εὐχωλαί Θ 229 De voce ἀπειλαί cf. Θ 150.

224. ἀκήριον] cf. E 812.

225 sq. Cf B 116 - 118.

225. ποθ'(ι)] § 322.

μέλλει δὴ φίλον ἔμμεν' ὑπερμενέϊ Κρονίωνι, 226 cf. B 116
νωνύμνουσ ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεοσ ἐνθάδ' Ἀχαιούσ. 227 = M 70
ἀλλά, Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάροσ μενεδήϊοσ ἦσθα,
ὀτρύνεισ δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ϝίδηαι· 229b cf. Δ 516
τῶι νῦν μήτ' ἀπόλυγε κέλευέ τε φωτὶ ϝεκάστωι."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
„Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνοσ ἀνὴρ ἔτι νοστήσειε
ἐκ Τροίησ, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο, 233b cf. P 255 Σ 179
ὅσ τισ ἐπ' ἤματι τῶιδε ϝεκὼν μεθέηισι μάχεσθαι!
ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
σπευδέμεν', αἴ κ' ὄφελόσ τι γενώμεθα καὶ δύ' ἐόντε.
συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλετ' ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
νῶϊ δὲ καί κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι."
ὣσ ϝειπὼν ὃ μὲν αὖτισ ἔβη θεὸσ ἂμ πόνον ἀνδρῶν, 239 = Π 726 P 82
Ἰδομενεὺσ δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐῦτυκτον ἵκανε,
δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροΐ, γέντο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἴμεν' ἀστεροπῆι ἐναλίγκιοσ, ἥν τε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντοσ Ὀλύμπου, 243b = Α 532
δεικνὺσ σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ ϝοι αὐγαί. 244b = Χ 27
ὣσ τοῦ χαλκὸσ ἔλαμπε περὶ στήθεσφι θέοντοσ. 245 = Χ 32

---

227. ἐνθάδ' Ἀχαιούσ] υἷασ Ἀχαιῶν A. || 228. ἦσθα] ἐσσι Bentley. || 229. ὅθι μεθιέντα ϝίδηαι] ὅτισ μεθίησισ πόνοιο Zen. — ὅθι] ὅτε A C. || 230. τε] δὲ pap. 732 Syr. || 234. τισ] κεν pap. 732. — μεθέηισι Syr.] μεθίησισ Ω (cf. § 122). *Praesentis* subiunctivus neque verbi ἴημι neque verborum εἵημι ἵστημι δίδωμι apud Hom. extat alibi. || 237. δ' ἀρετὴ] δὲ βίη Zen. Aristoph. — πέλετ'(αι) § 275] πέλει. || 245. περὶ] ἐνὶ Zen. Aristoph. pap. 732. — στήθεσφι G] -σσι Ω (cf. B 388).

---

233. κυνῶν μέλπηθρα] cf. H 241 et A 474.

235. ἅμα] *ambos coniunctim.*

236. σπευδέμεν'(αι)] § 125.

237. *Etiam valde imbellium virorum extat virtus coniuncta* (πέλεται ita ut Γ 287 al.), i. e. *eorum coniunctio virtutem aliquam efficit, vis unita fortior*: σφόδρα καὶ κακῶν ἀνδρῶν εἰσ ταὐτὸν συνελθόντων γίγνεταί τισ ἀλκή (Ar.). Cf. K 222—224 et de adiectivo λυγρῶν N 119. Similis dictionis brevitas est Λ 801.

240. ὅτε δὴ κλισίην . . . ἵκανε] tabernaculum petebat cum interpellavit eum Neptunus (vs. 214).

242—245. Heros armatus celeri motu aciem petens assimulatur fulmini; cf. Δ 75—79 et E 4—8. Praeterea huc faciunt X 26—32. — Celer etiam belli Troiani tempore fuit Idomeneus, licet aetate esset provectior sed citius quam iuniores fuit fatigatus (cf. vs. 512).

243. ἀπ' αἰγλήεντοσ Ὀλύμπου] cf. A 532.

Μηριόνησ δ' ἄρα ϝοι θεράπων ἐῢσ ἀντεβόλησε
ἐγγὺσ ἔτι κλισίησ· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἧιε
οἰσόμενοσ. τὸν δὲ προσέφη σθένοσ Ἰδομενῆοσ·
„Μηριόνη, Μόλου υἱὲ πόδασ ταχύ, φίλταθ' ἑταίρων,
τίπτ' ἦλθεσ πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηΐοτῆτα;
ἦέ τι βέβλησαι, βέλεοσ δέ σε τείρει ἀκωκή;
ἦέ τιν' ἀγγελίην μετ' ἔμ' ἤλυθεσ; οὐδέ τοι αὐτὸσ
ἧσθαι ἐνὶ κλισίησι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.“
τὸν δ' αὖ Μηριόνησ πεπνυμένοσ ἀντίον ηὔδα· 254 = 266 cf. Π 619
„ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχοσ ἐνὶ κλισίησι λέλειπται,
οἰσόμενοσ· τό νυ γὰρ κατέϝαξ' ἐμόν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντοσ.“
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύσ, Κρητῶν ἀγόσ, ἀντίον ηὔδα· 259 = Δ 265
„δούρατα δ', αἴ κ' ἐθέλησθα, καὶ ἓν καὶ ϝείκοσι δήεισ
ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸσ ἐνώπια παμφανάοντα, 261b = Θ 435
Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ ὀΐω
ἀνδρῶν δυσμενέων ϝεκὰσ ἱστάμενοσ πολεμίζειν.

---

255 Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 255a = 219

---

246. Θεράπων ἐῢσ] sic Ar., δουρὶ κλυτὸσ Zen. Aristoph ; litteras traditas quidam Θεραπωνεύσ olim interpretabantur. || 247. ἧιε § 308] ἤιει. || 251. βέβλησαι § 117] βέβληαι. || 252. τιν' ἀγγελίην Bentley] τευ ἀγγελίησ Ω, τευ (τε') ἀγγελίην Buttmann. Cf. Γ 206. || 254. πεπνυμένοσ] δουρὶ κλυτὸσ pap. Morg. || 255. Om. pap. 732 et Morg. Syr. A C D T. || 256. κλισίησι] -ηφι pap. Morg. L (ut vs. 168). || 257. κατέϝαξ' ἐμόν Naber] κατεάξαμεν Ar. Ω, κατεήξαμεν Zen. (cf. vs. 166), κατεαξομενοι pap. Morg. vitiose sed verum indicans, κατέαξα μὲν l. a. in T. || 260. δ'(ἐ)] τ' Syr., γ' C.

247—258. Merionis hastae cuspis modo erat fracta; cf. vs. 161—168.

247. ἧιε] § 308.

252. ἀγγελίην . . . ἤλυθεσ] cf. Γ 205 sq.

— οὐδέ τοι αὐτὸσ—λιλαίομαι] *ne ipse quidem in tabernaculis desidere cupio; etiam sponte in aciem venturus eram.*

256—258. Coll. vs. 168 putaverit quispiam Idomeneum et Merionen, sive parabaten et aurigam, fuisse contubernales, ut Achillem et Patroclum. Sed cf. vs. 267 sqq.

257. Quod traditum est κατεϝάξαμεν, verbo vicino ἔχεσκον parum convenit. Si quis servet tamen, vertat: *hasta enim illa, quam modo habebam, nobis perit* (καταϝέϝαγεν ἡμιν), ut commune [domenei et suum id damnum dicat Meriones. Nam pluralem pro singulari dictum accipi non sinit lingua epica (cf. Z 414).

260. καὶ ἓν καὶ ϝείκοσι] *vel unam et viginti hastas.* Numerus rotundus (20 + 1); cf. E 193. — Particulae καί . . . καί apud Homerum non valent *cum . . . tum.* Cf. N 636 [Ω 641].

261. ἐνώπια] cf. Θ 435.

— παμφανάοντα] § 191.

263. Est Idomeneus ἀγχίμαχόσ τισ (cf. N 5).

τῶι μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδεσ ὁμφαλόεσσαι
καὶ κόρυθεσ καὶ θώρηκεσ λαμπρὸν γανάοντεσ."
τὸν δ' αὖ Μηριόνησ πεπνυμένοσ ἀντίον ηὔδα· 266 = 254
„καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίηι καὶ νηῒ μελαίνηι 267 cf. Λ 329 Κ 74
πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἑλέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆσ,
ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 270ᵇ = Ξ 155 cf. Δ 225
ἵσταμαι, ὁππότε νεῖκοσ ὀρώρηισι πτολέμοιο.
ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λήθω μαρνάμενοσ, σὲ δὲ ϝίδμεναι αὐτὸν οἴω."
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύσ, Κρητῶν ἀγόσ, ἀντίον ηὔδα· 274 = Δ 265
„ϝοῖδ' ἀρετὴν οἷόσ ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι; 275 cf. ω 407
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντεσ ἄριστοι
εἰσ λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαϝείδεται ἀνδρῶν, —
ἔνθ' ὅ τε δειλὸσ ἀνὴρ ὅσ τ' ἄλκιμοσ ἐξεφαένθη·
τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼσ ἄλλυδισ ἄλλοσε, 279 cf. 284 P 733 φ 412 sq.ª
οὐδέ ϝοι ἀτρέμασ ἧσθαι ἐρητύει ἐν φρεσὶ θυμόσ, 280ᵇ cf. I 462
ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρουσ πόδασ ἵζει,
ἐν δέ τέ ϝοι καρδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει 282ᵇ cf. H 216 Ψ 370
κῆρασ ὀϊομένωι, πάταγοσ δέ τε γίγνετ' ὀδόντων· 283ᵇ cf. Κ 375

---

267. *παρά τε*] *πάρα τ' ἐν* (melius *πάρ' ἐνί*) Doederlein. || 271. *ὀρώρησι πτολέμοιο* Brandreth] *-ρηται πολ.* Cf. § 284 et similis perfecti forma *ἐρρίγησι Γ* 353; vHerwerden *ὀρίνηται* (cf. *τ* 377, 524). || 278. Spurius (del. Koeppen)? Cf. comment. — *δειλὸσ*] neglecto *ϝ*; vChrist *δσ δϝειλόσ*, Nauck *δσ τε δϝ. δσ τ'*.

---

265. γανάοντεσ] § 191.

267. Quam facile explicatu foret παρὰ νηῒ καὶ κλισίηι = *apud navem et in tabernaculo* (cf. Δ 382), tam insolite dictum est *apud tabernaculum et navem*. Cf. nota crit.

275. οἷοσ] § 17.

277. Hoc est quod ω 507 dicitur ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι. De verbi usu cf. Θ 535, de ipsa re A 227.

278. δειλὸσ] *ignavus* (ut Att.); qui adiectivi usus videtur esse originis recentis indicium. Ceteris locis Homericis δ(ϝ)ειλόσ significat *miserum* (Att. δείλαιοσ).

— ἐξεφαένθη] § 280.

279. τρέπεται χρὼσ ἄλλυδισ ἄλλοσε] *color identidem mutatur*; vir pavidus παντοῖοσ γίγνεται ὑπὸ τοῦ δέουσ. Locutio ἄλλυδισ ἄλλοσε hic et ι 458 abiit in formulam, itaque conferri possunt loci ubi bis idem sed aliis verbis dicitur (X 203).

281. *Modo sinistro pedi, modo dextro, modo ambobus innititur conquiniscens et sub clipeo abditus*, ut Aeneas Υ 278 sq.

283. κῆρασ ὀϊομένωι] accusativo sic iunctum verbum etiam β 351 κ 248 υ 224, 349 valet id quod att. προσδοκᾶν. Cf. δόσεσθαι Σ 224 al. (ad A 105).

τοῦ δ' ἀγαθοῖ' οὔτ' ἄρ τρέπεται χρὼσ οὔτε τι λίην 284 cf. 279
ταρβέει, αἴ κε πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
ἀράεται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαΐ λυγρῇι· —
οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένοσ καὶ χεῖρασ ὄνοιτο. 287b cf. Z 502
εἴ περ γὰρ καὶ βλῆιο πονεύμενοσ ἠὲ τυπείησ,
οὗ κεν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλοσ οὐδ' ἐνὶ νώτωι,
ἀλλά κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύοσ ἀντιάσειε
πρόσσω χιεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥσ 292 = Y 244
ἑσταότεσ, μή πού τισ ὑπερφιάλωσ νεμεσήσηι· 292a = ν 296 cf. B 435
ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἑλέ' ὄβριμον ἔγχοσ."
ὣσ 'φάτο, Μηριόνησ δὲ θοῶι ἀτάλαντοσ Ἄρηϊ 295 = 328
καρπαλίμωσ κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχοσ, 295b = 528
'βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώσ. 297 = 469
οἷοσ δὲ βροτολοιγὸσ Ἄρησ πόλεμόνδε μέτεισι,
τῶι δὲ Φόβοσ φίλοσ υἱὸσ ἅμα κρατερὸσ καὶ ἀταρβὴσ 299 cf. γ 111
ἔσπετο, ὅσ τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν· —
τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρηΐκησ Ἐφύρουσ μέτα θωρήσσεσθον,
ἠὲ μετὰ Φλεγύασ μεγαλήτορασ· οὐδ' ἄρα τώ γε
ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδοσ ἔδωκαν· —
τοῖοι Μηριόνησ τε καὶ Ἰδομενεύσ, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
ἤϊσαν εἰσ πόλεμον κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῶι. 305b cf. Δ 495
τὸν καὶ Μηριόνησ πρότεροσ πρὸσ μῦθον ἔειπε· 306 cf. E 632

---

285. *ταρβέει, αἴ κε* Menrad] *ταρβεῖ ἐπειδὰν* (*ἐπειδὰν* †). Cf. § 191 et 326. || 287. *οὐδέ κεν*] **οὔ κέ τισ*? Cf. X 199 υ 88 ω 108 Aesch. Ag. 71. || 288. *καὶ* pap. 732] *κε* Ω (cf. E 394), *τε* Bekker (cf. B 123). — *βλῆιο* Bekker] *βλῆο* C, *βλεῖο* Ω. Cf. Atticum *ἐμπλήμην* (Ar. Ach. 236 Lys. 235 al.). || 301. *ἐκ Θρηΐκησ Ἐφύρουσ*] *εἰσ Ἐφύρουσ πόλεμον* Pausan. IX 36 § 2. — *Θωρήσσεσθον*] *-σσοντο* Strab. 442 (cf. Π 218). || 303. *ἀμφοτέρων*] *-ροισ* L.

---

284. ἀγαθοῖ'(ο)] § 59.
286. ἀράεται] § 191.
288. πονεύμενοσ] § 7 et 191.
289. οὗ κεν] § 326.
— αὐχέν'(ι)] § 13.
291. ὀαριστύν] vox *blandam amicorum* vel *amantium confabulationem* significans cum amaro risu hic et P 228 profertur. Cf. H 241.
294. ἑλέ'(ο)] § 117.

298—303. Cf. H 208 sq. et de *Terrore* deo Δ 440.
301. Θρηΐκησ] § 17. — *Thracia* Martis regio dicitur etiam θ 361 nec non saepe apud posteros. Praeterea cf. E 462.
— Ἐφύρουσ] cf. B 659.
302 sq. *Ab utrisque invocati Mars et Terror victoriam alteri soli exercitui tribuunt.*

„Δευκαλίδη, πῆι τ' ἂρ μέμονασ καταδύμεν' ὅμιλον;
ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸσ στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσουσ,
ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὔ ποθι ϝέλπομαι οὕτωσ
δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομάοντασ Ἀχαιούσ."
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύσ, Κρητῶν ἀγόσ, ἀντίον ηὔδα· 311 = Δ 265
„νηυσὶ μὲν ἐν μέσσηισιν ἀμυνέμεν' εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
Αἴαντέσ τε δύω Τεῦκρόσ θ', ὅσ ἄριστοσ Ἀχαιῶν
τοξοσύνηι, ἀγαθὸσ δὲ καὶ ἐν σταδίηι ὑσμίνηι·
οἵ μιν ἄδην ἐλάουσι καὶ ἐσσυμένον πολέμοιο, 315 cf. T 423
Ἕκτορα Πριαμίδην, εἰ καὶ μάλα καρτερόσ ἐστι. 316b = E 410
αἰπύ ϝοι ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
κείνων νικήσαντι μένοσ καὶ χεῖρασ ἀάπτουσ 318b = H 309
νῆασ ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτόσ γε Κρονίων
ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῆισι.
ἀνδρὶ δέ κ' οὐ ϝείξειε μέγασ Τελαμώνιοσ Αἴασ,
ὅσ θνητόσ τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτεροσ ἀκτήν, 322b cf. Φ 76
χαλκῶι τε ῥηκτὸσ μεγάλοισί τε χερμαδίοισι. 323b = Δ 265
οὐδέ κ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειε
ἔν γ' αὐτοσταδίηι· ποσὶ δ' οὔ πωσ ἔστιν ἐρίζειν.

309. ποθι] ποτε l. a. ant. || 315. ἐλάουσι § 191] ἐλόωσι Ar. Ω, ἐάσουσι olim quidam, satiabunt interpretati; cum tamen explicari nequeat ἐ- (vel ἑ-), la Roche coniecit ἄσουσι. Cf. T 402, 423 (l. a. Φ 221 Ω 557) e 290 et § 192[1]. Tyrtaeus vulgatam sequitur (ἴσ κόρον ἠλάσατε fr. 11[10]). — πολέμοιο] -μίζειν Zen. (cf. Δ 717 δ 416). || 316. Om. pap. 732 et Morg. A C D T. — εἰ καὶ] καὶ εἰ Ω (ut π 98, 116; cf. § 14 et E 410). || 318. κείνων] sic Ar., -νω pap. 732 et Morg. D (ν pro ιν). — ἀάπτουσ] sic Ar., ἀέπτουσ Aristoph. (cf Δ 567).

307. καταδύμεν'(αι)] § 125.

308 sq. ἐπὶ δεξιόφιν . . . ἐπ' ἀριστερόφιν] id quod suadet Meriones, posteriore loco collocat, more in lingua Graeca solito. Sinistra exercitus Troiani pars est ea quae Scamandro est propior; item vs. 326. Cf. E 355.

309. οὔ ποθι . . . οὕτωσ] *nusquam tantopere* laborant Achivi quantopere ab ea parte ubi sinistra ala exercitus hostilis iis est opposita. Illuc igitur ut properent suadet Meriones; cui Idomeneus assentitur.

310. κάρη κομάοντασ] cf. B 11 et § 191.

312. ἀμυνέμεν' εἰσὶ] cf. I 688 et determino -έμεν'(αι) § 125.

313. Αἴαντέ τε δύω Τεῦκρόσ θ' (τε)] cf. vs. 198—202.

317. αἰπύ] i. q. αἰπὺσ πόνοσ, cf. Λ 601. — ἐσσεῖται] § 302.

319. ὅτε μὴ] = εἰ μή *nisi* (sic Π 227), et accedente optativo, ut h. l., = *nisi forte*. Item Ξ 248 π 197 ψ 185.

322. ἔδοι Δημήτεροσ ἀκτήν] cf. Z 142 et Λ 631.

324. οὐδέ κ'(ε)] § 326.

325. ποσὶ — ἐρίζειν] patet poetam e priscis fabulis duxisse quae cecinit de Achillis celeritate.

.νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
ϝείδομεν ἠέ τιν' εὖχοσ ὀρέξομεν ἠέ τισ ἡμιν." 327 cf. *M* 328
ὣσ 'φάτο, *Μηριόνησ* δὲ θοῶι ἀτάλαντοσ *Ἄρηϊ* 328 = 295
ἦρχ' ἴμεν', ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ἦι μιν ἄνωγε.
οἳ δ' ὡσ *Ἰδομενῆα* 'ϝίδον φλογὶ ϝείκελον ἀλκήν, 330ᵇ cf. Σ 154
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι, 331 cf. *Π* 279
κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῶι πάντεσ ἔβησαν. 332 = *Λ* 460
τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκοσ ἐπὶ πρυμνῆισι νέεσσι. 333ᵇ = Ξ 51 *O* 722 *T* 135
ὡσ δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
ἤματι τῶι ὅτε τε πλείστη κόνισ ἀμφὶ κελεύθουσ,
οἳ δ' ἄμυδισ κονίσσ μεγάλην ἵστᾶσιν ὀμίχλην,
ὣσ ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, 'μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῶι
ἀλλήλουσ καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν' ὀξέϊ χαλκῶι.
ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτοσ ἐγχείῃσι 339 cf. *H* 62

---

329. ἀφίκοντο] -κοιτο pap. Morg. D. Cf. *υ* 138. — ἄνωγε § 225] ἀνώγει. || 331. δαιδαλέοισι] μαρμαίροντασ H (ut *Π* 279). || 332. αὐτῶι] -τὼ Bentley. || 333. ὁμὸν] ὁμόσ' l. a. ant. (ut vs. 337). Cf. comment. || 336. δ'(ὲ) Heyne] τ'.

---

326. *Nobis autem sic cursum dirige versus sinistram partem exercitus hostilis* (cf. Ε 355). *Dextrorsum igitur nos convertamus!* Ibi pugnabat Asius (cf. Μ 118 sqq.), cui mox occursurus erat Idomeneus (cf. infra vs. 384). — De *dextro* hostium cornu Idomeneus sive ipse poeta tacet, quia ab ea parte minus erat periculi; ibi enim *Achilles* naves et tabernacula habebat. Qui licet pugnae non iam esset particeps, sat cito tamen Troianos repulsurus erat si castrorum eam partem adorirentur, quam ipse obtinebat (cf. Ι 650—655), neque quisquam dubitabat quin posset repellere. *Hanc* ob causam poeta identidem narravit a *Scamandri* potissimum parte pugnatum esse.

— ἔχε] idem verbi usus est χ 15, 75; cf. (δι-)έχειν Ε 100 Ν 520 al. et ad Κ 263 sq. — *Pedites* quoniam nunc sunt Idomeneus et Meriones (cf. vs. 240 sqq. Ρ 612 sq.), ἔχε non potest intellegi ἔχε τοὺσ ἵππουσ (ut Ο 448 Π 378 al.).

327. τιν'(ι)] § 99.

330. φλογὶ ϝείκελον ἀλκήν] *impetu flammae similem*, μαρνάμενον δέμασ πυρόσ. Redit locutio Ν 688 Σ 154, de qua cf. Λ 596. — Fuere qui ἀλκήν in hac locutione interpretarentur *splendorem*, a prisca aliqua *splendendi* stirpe *ark-alk* repetentes, nostro quidem poeta invito.

333. ὁμὸν] *commune*. Ceteris locis ὁμόσ Homero est *unus idemque*.

334—338. Non iam iusto ordine pugnabatur, sed veluti pulveris turbines (ἄελλαι, cf. Π 374) vento concitati huc illuc intra castra ruebant copiae. Non huc facit pulveris *pedibus pugnantium moti* notio, etsi poetae menti et haec nunc fortasse est obversata (cf. Ρ 243).

339. Vertit Verg. Aen. VII 526: *horrescit strictis . . . ensibus*; cf. etiam IX 601 et Δ 282.

μακρῆισ', ἃσ εἶχον ταμεσίχροασ· ὅσσε δ' ἄμερδε
αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαεινῶν
ἐρχομένων ἄμυδισ. μάλα κε θρασυκάρδιοσ εἴη, 343[b] cf. K 41
ὅσ τότε γνθήσειε χιδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.
τὼ δ' ἀμφὶσ φρονέοντε δύω Κρόνου υἷε κραταιὼ
ἀνδράσιν ἠρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺσ μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἕκτορι 'βούλετο νίκην, 347 cf. H 21
κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδασ ταχύν· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιῶν Ἰλιόθι πρό,
ἀλλὰ Θέτιν 'κύδαινε καὶ υἷέα καρτερόθυμον.
Ἀργεῖουσ δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθών,
λάθρηι ὑπεξαναδὺσ πολιῆσ ἁλόσ· ἵχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένουσ, Διὶ δὲ κρατερῶσ ἐνεμέσσα. 353 = 16
ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένοσ ἠδ' ἴα πάτρη,
ἀλλὰ Ζεὺσ πρότεροσ 'γεγόνει καὶ πλείον' ἐχείδει. 355 cf. T 219 Φ 440
τῶι ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
λάθρηι δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ ἐοικώσ.

---

346. ἡρώεσσιν ἐτεύχετον schol. h. l. et K 364] -σσι τετεύχετον vel -χατο(ν) Ω. || 347. ἄρα] ῥα Ar. A. || 348. οὐδ' ὅ γε] sic Aristoph., οὐδέ τι A (ut I 435). Cf. M 406. || 349. ὀλέσθαι] ὀλέσσαι pap. 732 C. Cf. M 69 T 274 al. — Ἀχαιῶν Bentley] Ἀχαϊκὸν. Cf. A 71. || 350. υἱέα] υἱὸν? Cf. § 78. — Quidam versum — || 351. ὀρόθυνε] ὄτρυνε Zen. Aristoph. || 356. ἀμφαδίην pap. 732[1]] -η(ι) pap. Morg A C T.

---

340. ἃσ εἶχον ταμεσίχροασ] ut h. l., sic et N 407 Ξ 172 O 530 epitheton nominis in enuntiato primario obvii in enuntiatum relativum receptum est. Nec non O 389, 646 Ω 167 alibi occurrunt similia.

— ἄμερδε] *caecabat*. Verbum redit θ 64 (?) τ 18. Ab alia stirpe ductum est *privandi* verbum homonymum ἀμέρδειν (Π 53 al.).

343 sq. εἴη ... γνθήσειε ... ἀκάχοιτο] cf. Δ 223.

347—350. In fine enuntiati poeta redit ad id quod initio dixit. Cf. θ 159—164 et de ipsa re A 5 Θ 8.

352. ὑπεξαναδὺσ] sic dicitur quia Neptunus clam Iove e mari emerserat — ἴχθετο ... δαμναμένουσ] cf. Θ 378.

354. πάτρη] hoc uno loco *originem* significat, ut φρήτρη, ceteris *regionem*. Nempe haec locutio servat vestigium aevi Iliade antiquioris, quo singula numina, ut homines, certae regionis fuerunt incolae et veluti cives. Tunc autem dei Troiam petentis non *eadem* fuit patria atque dei eam tuentis.

355. Poeta ubi praeteritarum tantum rerum rationem habet, etiam ἐπ' ἀθανάτων tempore historico utitur, ut h. l. vel Λ 77. — Fratri seniori iuniorem iniuriam facere non sinit pietas; cf. O 204.

356 sq. Subiectum esse *Neptunum* dici vix opus.

τὼ δ' ἔριδοσ κρατερῆσ καὶ ὁμοίοο πτολέμοιο 358b = O 670 Σ 242
πεῖραρ ἐπαλλάξαντεσ ἐπ' ἀμφοτέροισ' ἐτάνυσσαν,
ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσε. 360b cf. E 176
ἔνθα, μεσαιπόλιόσ περ ἐών, Δαναοῖσι κελεύσασ
Ἰδομενεὺσ Τρώεσσιν ἐπάλμενοσ ἐν φόβον ὦρσε.
πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα, 363b cf. O 438
ὅσ ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέοσ εἰληλούθει,
ἤιτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν ϝείδοσ ἀρίστην 365 sq.a cf. Γ 124
Κασσάνδρην ἀνέϝεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ϝέργον,
ἐκ Τροίησ ἀϝέκοντασ ἀπωσέμεν' υἷασ Ἀχαιῶν.

---

358. τὼ Ar.] τοι Aristoph., sic (vel οἵ) Ω. || 359. ἀμφοτέροισ(ι)] sic et ἀλλήλοισι Ar. || 362. Τρώεσσιν ἐπάλμενοσ pap. 732 D T] -εσσι μετάλμενοσ pap. Morg. A C, -εσσ' ἐπιάλμενοσ? Cf. Θ 85. || 363. Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα] Ἐκάβησ νόθον υἱὸν ἐόντα Arg., ἐνδονέοντα (= κεκινημένον!) quidam interpretabantur olim; *Καβησόθι ϝοικ' (vel δώματ') ἔχοντα (coll. vs. 664)? || 364. μετὰ] κατὰ Aristoph. (ut Pind. Pyth. IV 125). || 366. ἀνέϝεδνον Bentley] ἀνάεδνον. Cf. I 146. || 367. ἀπωσέμεν'(αι)] ἀνωσέμεν Ar. — Olim quidam subiungebant versum: φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα θοὰσ ἐπὶ νῆασ Ἀχαιῶν (cf. B 779).

---

358. ὁμοίοο] cf. Δ 315 et § 59.

359. πεῖραρ ... ἐτάνυσσαν] *rixae bellique restira pugnantibus intendunt* Iuppiter et Neptunus, utrinque finem tenentes (ἐπαλλάξαντεσ). Quae proverbialis est locutio („*the tug of war*", διελκυστίνδα Poll. IX 112; cf. Θ 20—27 Ar. Pac. 492). Alibi dicitur τεῖναι vel τανύσσαι πόλεμον Ρ 736, πολέμου τέλοσ Υ 101, πόνον Ρ 401, ὑσμίνην Ρ 543, ἔριδα (πτολέμοιο) Ξ 389 Π 662. Cf. ὀλέθρου πείρατα Ζ 143 Η 402 al., νίκησ πείρατα Η 102, πεῖραρ ὀϊζύοσ ε 289. Praeterea cf. κατὰ ϝῖσα μάχην τανύσσαι et similia Λ 72 al., et fortasse πεῖραρ ἑλέσθαι Σ 501 huc referendum.

361. μεσαιπόλιοσ] †, *semicanus*, cuius fuscis capillis intermixti sunt cani. De forma μεσαι- cf. § 48. — E *senioribus* est Idomeneus (cf. vs. 95, 209, 485, 512 Ψ 476), Nestori aetate suppar (cf. Α 250—252 Η 125).

362. ἐν φόβον ὦρσε] cf. Λ 402.

363—369. Bello coorto, quod *nuper exarsisse* totidem verbis nunc dicitur, Othryoneus Priamo opem tulit ea condicione ut hostibus pulsis Cassandram (de qua cf. Ω 699) gratis in matrimonium accepturus esset. Cf. Ε 480. — Locum imitatur Verg. Aen. II 342 sqq.

363. Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα] si sana haec verba, brevius dicta sunt pro: *Cabeso oriundum, iam vero Troiae degentem*; cf. O 438. At is qui nunc in planitie pugnat, quomodo potuit ἔνδον εἶναι dici! Parum prodest collatus h. Ap. 92, ubi ἔνδοθι = *in insula Delo* dictum est. Cf. nota crit. — Urbem *Cabesum* ad Hellespontum sitam fuisse docent scholia.

364. μετὰ κλέοσ] cf. Λ 227.

365 sq. Optimo iure Ar. observavit haec non pugnare cum versibus Γ 124 Ζ 252, ubi non *Cassandra* sed *Laodice* dicatur Priami filiarum pulcherrima, poetam enim hoc adiectivum τιθέναι ὡσ ἂν ἁρμόζηι πρὸσ τὸ ἐγκώμιον.

τῶι δ' ὁ γέρων Πρίαμοσ ὑπό τ' ἔσχετο καὶ κατέπευσε 368b sq.a cf. δ 6sq. 368b cf. B 112
δωσέμεναι· ὃ δ' ἐμάρναθ', ὑποσχεσίνισι πιθήσασ.
370 Ἰδομενεὺσ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῶι, 370b sq.a = 159 sq.
καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἅρκεσε θώρηξ 371b sq. = 397 sq.
χάλκεοσ ὃν φορέεσκε, μέσσι δ' ἐν γαστέρ' ἔπηξε.
δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπηύξατο φώνησέν τε· 373 cf. Λ 449
„Ὀθρυονεῦ, περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων, 374 cf. Θ 487
375 εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεισ ὅσ' ὑπέστησ
Δαρδανίδηι Πριάμωι· ὃ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἣν.
καί κέ τοι ἥμεσ ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν ϝεῖδοσ ἀρίστην 378b = Γ 124
Ἄργεοσ ἐξαγαγόντεσ ὀπυιέμεν', εἴ κε σὺν ἥμιν
380 Ἰλίου ἐκπέρσηισ ἐΰ ναιόμενον πτολίεθρον. 380 cf. Α 164
ἀλλ' ἔπε', ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισι
ἀμφὶ γάμωι, ἐπεὶ οὔ τοι ἐϝεδνωταὶ κακοὶ εἰμεν."
ὣσ ϝειπὼν ποδὸσ εἶλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην 383b = Ρ 289
ἥρωσ Ἰδομενεύσ. τῶι δ' Ἄσιοσ ἦλθεν ἀμύντωρ
385 πεζὸσ πρόσθ' ἵππων, — τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
αἰὲν ἔχ' ἡνίοχοσ θεράπων, — ὃ δ' ἐϝίετο θυμῶι
Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὃ δέ μιν φθάμενοσ βάλε δουρὶ 387b cf. τ 449
λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε. 388b = Ο 342 Π 309 al.

373. δ' ἐπηύξατο φώνησέν τε] δὲ κερτομέων ἔποσ ηὔδα l. a. ant. || 374. αἰνίζομ'(αι)] αἰνίσσομ' Zen., αἰνίξομ' l. a. ant. (cf. B 436). || 380. Ἰλίου] Ἴλιον pap. 732 (cf. B 133). || 381. συνώμεθα ποντοπόροισι] συννήμεθ' ὠκυπόροισι Menrad (cf. N 58, 110 et § 122). || 383. κατὰ] διὰ A C. || 384. ἦλθεν ἀμύντωρ] ἦλθ' ἐπαμύντωρ Ar. T. Cf. Α 55 et Ξ 449 v. l. Ο 540 π 263.

369. δωσέμεναι] si quidem, quod promittebat, Achivos pepulisset.

370. αὐτοῖο] cf. vs. 159.

372. γαστέρ'(ι)] § 13.

374—382. Ipse poeta Idomenei ore iam loquitur, nam Idomeneus scire haec vix potuit. Cf. Κ 447.

377 et 379. ἥμεσ et ἥμιν] § 92.

381. ἔπε'(ο)] § 117.

— συνώμεθα] (*condiciones*) *concedamus, probemus*; id fere quod συνθώμεθα sive *constituamus* valere docuit Ar. coll. voce συνημοσύνη Χ 261.

382. ἐϝεδνωταὶ] †. Sic vocantur *qui cum proco agunt de pretio patri puellae solvendo.* Cf. verbum ἐϝεδνώσασθαι *filiam iusto pretio accepto vendere* β 53. *Non magnum a te poscemus pretium,* Idomeneus ait, hostem morientem irridens, quem pede correptum per pulverem protrahit.

384 sq. Idomeneus postquam Troianos in fugam coniecit (cf. vs. 362), e porta proruit et incurrit in Asium ante vallum cum bigis etiam versantem (cf. Μ 110 sqq.).

ἤριπε δ' ὡσ ὅτε τισ δρῦσ ἤριπεν ἢ ἀχερωΐσ — 389-393 = Π 482 sqq.
ἠὲ πίτυσ βλωθρή, τήν τ' οὔρεσι τέκτονεσ ἄνδρεσ
ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·
ὣσ ὅ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου 'κεῖτο τανυσθείσ,
βεβρυχώσ, κόνιοσ δεδραγμένοσ αἱματοέσσησ.
ἐκ δέ μοι ἡνίοχοσ 'πλήγη φρένασ ἆσ πάροσ εἶχε,
οὐδ' ὅ γ' ἐτόλμησεν δηΐων ὑπὸ χεῖρασ ἀλύξασ
ἆψ ἵππουσ στρέψαι· τὸν δ' Ἀντίλοχοσ μενεχάρμησ
δουρὶ μέσον 'περόνησε τυχών, οὐδ' ἵρκεσε θώρηξ — 397ª = H 145
χάλκεοσ ὃν 'φορέεσκε, μέσῃσι δ' ἐν γαστέρ' ἔπηξε. — 397ᵇ sq. = 371 sq.
αὐτὰρ ὅ γ' ἀσθμαίνων ἐϋεργέοσ ἔκπεσε δίφρου, — 399 = E 585
ἵππουσ δ' Ἀντίλοχοσ, μεγαθύμου Νέστοροσ υἱόσ, — 400ᵇ = E 565
ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδασ Ἀχαιούσ. — 401 = E 324
Δηΐφοβοσ δὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθεν 'Ιδομενῆοσ,
Ἀσίου ἀχνύμενοσ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. — 403ᵇ sq. = 183 sq.
ἀλλ' ὅ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχοσ
'Ιδομενεύσ· 'κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' ἐϝίσῃ,
τὴν ἄρ' ὅ γε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
δινωτὴν 'φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν.
τῇι ὕπο πᾶσ ἐϝάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχοσ, — 408ᵇ = X 275
καρφαλέον δέ μοι ἀσπὶσ ἐπιθρέξαντοσ ἄϋσε
ἔγχεοσ. οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρείησ χειρὸσ ἀφῆκε, — 410ᵇ = Φ 590
ἀλλ' ἔβαλ' Ἱππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν, — 411ᵇ sq. = Λ 578 sq.

399. ὅ γ'(ε)] ὁ Ar. (ὅσ § 15). || 406. γε C D] γ' ἐν pap. Morg. Ambr. A T. || 408. τῇι] τῇι ῥ' pap. 732 et Morg. || 409. ἐπιθρέξαντοσ] ἐπιγράψαντοσ Naber (coll. Λ 139 N 553 Φ 166).

389. ἀχερωΐσ] vox non nisi vs. par. redit: *populus alba*?

390. βλωθρή] arborum epitheton redit Π 483 ω 234: *ingens* vel *procera*?

393. κόνιοσ δεδραγμένοσ] cf. Λ 425.

395. δηΐων] § 17.

397. 'περόνησε] cf. H 145.

398. γαστέρ'(ι)] § 13.

406. νώροπι χαλκῷι] cf. B 578.

407. Clipei rotundi κανόνεσ etiam Θ 193 commemorantur. De adi. διναστόσ cf. Γ 391 et de verborum structura N 340.

408. Cf. vs. 163 sq.

— ὑπέρπτατο] § 216.

409. καρφαλέον ... ἄϋσε] cf. M 160. Adi. καρφαλέοσ sive *aridus* redit ε 369 et l. a. Φ 541; cf. κάρφειν *arefacere* ν 398, 430 Hes. Op. 575 Archil. fr. 98.

— ἐπιθρέξαντοσ] aoristus θρέξαι redit Σ 599, 602. Cf. § 310.

411. *Hippasum* fuisse Troianum cum ipsum nomen testatur, quoniam cum voce ἵππωι quae composita sunt nomina propria, omnia fere sunt Troianorum, tum docet versus

ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
Δηΐφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπηύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
„οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος, ἀλλά ϝέ φημι
εἰσ Ἀϊδόσ περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο
γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεί ῥά ϝοι ὤπασα πομπόν."
ὣσ ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχοσ ᾽γένετ' εὐξαμένοιο,
Ἀντιλόχωι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενόσ περ ἑοῖ' ἀμέλησεν ἑταίρου,
ἀλλὰ θέων περίβη καί ϝοι σάκοσ ἀμφεκάλυψε.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρεσ ἑταῖροι,
Μηκιστεύσ, Ἐχίοιο πάϊσ, καὶ δῖοσ Ἀλάστωρ,
νῆασ ἔπι γλαφυρὰσ ᾽φερέτην βαρέα στενάχοντα.
Ἰδομενεὺσ δ' οὐ ᾽λῆγε μένοσ μέγα, ᾽ϝίετο δ' αἰεὶ
ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῆι νυκτὶ καλύψαι,
ἢ αὐτὸσ δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιῶν.
ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέοσ φίλον υἱόν,
ἥρω' Ἀλκάθοον, — γαμβρὸσ δ' ἔεν Ἀγχίσαο,
πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν, Ἱπποδάμειαν,
τὴν περὶ κῆρ' ἐφίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ἐν μεγάρωι, πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο

413sq.cf.Ξ453sq.
413 cf. 445 Ξ 478
417 = Ξ 458, 486
418 cf. Ξ 459, 487
418b = P 123
420 = Θ 331
421-423 = Θ 332 sqq.
424a cf. Φ 305
425b cf. E 659
428b cf. Λ 739
431b cf. Π 808 β 158

415. ἰόντα] sic Ar., ἐόντα T. Cf. Δ 277. || 422. In marg. habet A. || 423. στενάχοντα] sic Zen., -ντε Ar. pap. Morg. A. || 424. Ἰδομενεὺσ] -νεῦσ quidam olim (cf. § 76). — ᾽λῆγε] παῦε Nauck, item Φ 305 χ 63. || 426. Ἀχαιῶι G] -οῖσ Ω. Cf. § 60 et Π 75, 80 Φ 134. || 428. ἥρω᾽(α)] ἥρων l. a. ant.

Λ 450. Troiani sunt etiam *Socus*, *Charops*, *Apisaon* Hippasi filii; quo maiorem admirationem *Achivus* nunc facit Hypsenor *Hippasi* alicuius filius. Cf. Λ 93. Alius Hypsenor *Troianus*, filius *Dolopionis*, caeditur E 76.

419. ἑοῖ᾽(ο)] § 59.

420. περίβη] cf. A 37. Hypsenorem graviter vulneratum quominus Deiphobus conficeret aut spoliaret, obstitit Antilochus.

421—423. Moribundum Hypsenorem hostibus ereptum in castra deferunt sodales duo.

424. ᾽λῆγε] transitivum (= παύειν A 282), item Φ 305 χ 63 et in v. l. Φ 372.

425. τινα] brevius dictum pro: τινα ὀφθαλμώ, ut E 659 al.

427. Αἰσυήταο] cf. B 792—794.

428. ἓεν] § 302.

429. ὤπυιε] i. q. εἶχε, *uxorem habebat*. Cf. ὀπυίοντεσ ζ 63 *qui uxorem habent* (= ὀπυιηταί *mariti* Herod. Mim. IV 84). Imperfectum sic etiam Π 178 Σ 383 δ 798; cf. ψ 178.

430. κῆρ᾽(ι)] § 13.

— ἐφίλησε] singularis ut A 255.

431. ἐν μεγάρωι] *cum etiam in aedibus paternis versabatur virgo*. Cf. α 333.

— ὁμηλικίην] cf. Γ 175.

κάλλεῖ καὶ ϝέργοισιν ἰδὲ φρεσί· τούνεκα καί μιν
᾽γᾶμεν ἀνὴρ ὄχ᾽ ἄριστος ἐνὶ Τροίηι εὐρείηι, —
τὸν τόθ᾽ ὑπ᾽ Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε
θέλξασ ὅσσε φαεινά, ᾽πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα.
οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέμεν ᾽δύνατ᾽ οὔτ᾽ ἀλέασθαι,
ἀλλ᾽ ὥσ τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον [588ª
ἀτρέμασ ἑσταότα στῆθοσ μέσον οὔτασε δουρὶ 437ᵇ cf. δ 458ᵇ λ
ἥρωσ Ἰδομενεύσ, ᾽ρῆξεν δέ ϝοι ἀμφὶ χιτῶνα 438ᵇ = O 523 Π 597
χάλκεον, ὅσ ϝοι πρόσθεν ἀπὸ χροὸσ ἄρκε᾽ ὄλεθρον· 440 cf. O 534
δὴ τότε γ᾽ αὖον ἄϋσεν ἐρεικόμενοσ περὶ δουρί.
᾽δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ᾽ ἐν κραδίηι ἐπεπήγει, [P 528
ἣ ῥά ϝοι ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον ᾽πελέμιζε 443ᵇ cf. Π 612
ἐγχεοσ· ἔνθα δ᾽ ἔπειτ᾽ ἀφίει μένοσ ὄβριμοσ Ἄρησ. 444=Π 613 P 529
Ἰδομενεὺσ δ᾽ ἔκπαγλον ἐπηύξατο, μακρὸν ἀύσασ· 445 cf. 413
„Δηΐφοβ᾽, ἦ ἄρα δή τι ϝεϝίσκομεν ἄξιον εἶναι,
τρεῖσ ἑνὸσ ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι οὕτωσ.
δαιμόνι᾽, ἀλλὰ καὶ αὐτὸσ ἐναντίον ἵστασ᾽ ἐμεῖο, 448ᵇ cf. P 31 Υ 197
ὄφρα ϝίδηισ οἷοσ Ζηνὸσ γόνοσ ἐνθάδ᾽ ἱκάνω·
ὅσ πρῶτον Μίνωα ᾽τέκε Κρήτηι ἐπίουρον,

---

433. ὄχ᾽ ἄριστοσ] cf. Δ 288. — Olim quidam subiungebant versus: *πρὶν Ἀντηνορίδασ τραφέμεν καὶ Παν*θόου υἷασ | *Πριαμίδασ θ᾽, οἳ Τρωσὶ μετέπρεπον ἱπποδάμοισι,* | *<αὐτόν τ᾽ Αἰνείαν ἐπιείκελον ἀθανάτοισι,* supplet Bekker> | ἔωσ (leg. ἧοσ, cf. § 323) ἔθ᾽ ἥβην εἶχεν, ὄφελλε δὲ *<κ* vel *θ>ούριον ἄνθοσ.* Cf. vs. 460 sq. || 435. *φαεινά*] *-νώ* (quod expectatur, cf. Ι 18) C T; **-νώ, ἔδησε* (coll. Ξ 73)? || 443. (᾽)*πελέμιζε*(ν) Aristoph. Ar. A] *-ξεν Ω.* || 446. *τι*] sic Ar., *τί σ᾽* T. || 447. *οὕτωσ*] sic Ar., *αὕτωσ* Zen. pap. Morg. Cf. N 810 Φ 106. || 448. *ἐναντίον* A] *-οσ Ω* (cf. Ζ 54). || 449. *ϝίδηισ*] sic (*ἴδηισ*) Zen., *ἴδηι* Ar. L (cf. Α 203 et § 117). || 450. *ἐπίουρον*] una voce Zen. Ar. Trypho Herodianus Ω, alii olim *ἔπι οὖρον.*

434—439. Ut nunc Alcathoo Neptunus, sic Apollo Patroclo stuporem repentinum incutit Π 791—896.

435. θέλξασ ὄσσε φαεινά] cf. Π 792.

436. φυγέμεν] § 126.

439 sq. χιτῶνα | χάλκεον] *tunicam laminis aereis munitam.* Hinc χαλκοχίτων Achivorum epitheton est natum. Dicitur nunc *tunica aerea* pro *aerata*, ut alibi ἠνία vel πέδιλα χρύσεια pro *inauratis.*

440. ἄρκε᾽(ε)] § 191.

441. δὴ τότε] *at tunc.* Item P 410 Υ 411 ν 92 ο 228 ρ 296 χ 186, cf. etiam Κ 271.

— αὖον ἄϋσεν] cf. Μ 160.

443. Cf. P 524 et de voce οὐρίαχοσ Κ 153.

444. μένοσ] *hastae impetum*, item locis parall.; cf. Λ 574 et ἀμενηνῶσαι infra vs. 562.

446. ϝεϝίσκομεν] *putamus* (*tu et ego*). Irridentis est hic primae personae usus. Similia iactat Aiax Ξ 471.

447. σύ περ] cf. vs. 414.

450. ἐπίουρον] cf. Ψ 112.

Μίνωσ δ' αὖ 'τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
Δευκαλίων δ' ἔμ' ἔτικτε, πολέσσ' ἄνδρεσσι ϝάνακτα
Κρήτηι ἓν εὐρείηι, νῦν δ' ἐνθάδε νῆεσ ἔνεικαν
σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσι."
ὣσ 'φάτο, Δκῖφοβοσ δὲ διάνδιχα 'μερμήριξε,
ἦ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων
ἂψ ἀναχωρήσασ ἢ πειρήσαιτο καὶ οἷοσ.
ὣδε δέ ϝοι φρονέοντι 'δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
βήμεν' ἐπ' Αἰνείαν. τὸν δ' ὕστατον ηὗρεν ὁμίλου,
ἀγχόθι δ' ἱστάμενοσ ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
γαμβρῶι ἀμυνέμεναι, εἴ πέρ τί σε κῆδοσ ἱκάνει.
ἀλλ' ἔπε', Ἀλκαθόωι ἐπαμύνομεν, ὅσ σε πάροσ περ
γαμβρὸσ ἐὼν ἔθρεψε δόμοισ' ἔνι τυτθὸν ἐόντα·
τὸν δέ τοι 'Ιδομενεὺσ δουρὶ κλυτὸσ ἐξενάριξε."
ὣσ 'φάτο, τῶι δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε,
'βῆ δὲ μετ' 'Ιδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώσ.
ἀλλ' οὐκ 'Ιδομενῆα φόβοσ 'λάβε τηλύγετον ὣσ,
ἀλλ' ἔμεν' ὡσ ὅτε τισ σῦσ οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθώσ,

452 cf. Φ 188
452ª = τ 181 cf. Z 206
455ᵇ = Λ 189
458 = Ξ 23 Π 652 etc., cf. ε 474 κ 153
462 = Δ 203
463ª = Ε 180
464ᵇ cf. Ο 245 Π 516
466ᵇ = Δ 223
468 = Δ 208
469 = 297

460 *ἑσταότ' αἰεὶ γὰρ Πριάμωι ἐπεμήνιε δίωι,*
οὔνεκ' ἄρ' ἀσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὔ τι 'τίεσκε.

451. δ'] om. pap. Morg. D. || 452. *πολίσσ'(ι)*] **πολύσσ'* (item *P* 236, 308)? Cf. § 64 et 83. || 456. ἦ Ar. A D] εἴ C T (cf. § 327). || 460 sq. **Spurii videntur*; cf. comment. et versus qui post vs. 433 olim addebantur. || 462. *ἀγχόθι δ'(ὲ)*] cf. *B* 172. || 463. *ἐπαμύνομεν*] sic Ar., *-νέμεν* L. — *περ*] *γε Ω* (item *P* 270); cf. v. l. *O* 256 *P* 587 *X* 302 *Ω* 201.

452. ἔτικτε] cf. ψ 178.

453 sq. *Iam vero navibus huc advectus tibi et ceterae Troianorum genti infero pernicism* (νῦν, *nuper*).

458. *Haec alternanti potior sententia visast* Verg. Aen. IV 287.

460 sq. Non conveniunt hi versus cum facinoribus fortissimis, quae Aeneas per totam Iliadem passim et minime cunctanter perficit, neque Hectori neque ceteris Troianis infensus. Versuum spuriorum origo ex Υ 180—183 videtur repetenda; addidit qui causam proferendam putaret ob quam Aeneas ὕστατοσ ὁμίλου iam constitisset. Ipse vero poeta rei causam indicavit M 98 sq.: Troianorum aciei *primae* praefuisse Hectorem, *quartae* vel *ultimae* — nam quinta fuit sociorum — Aeneam. „Ad triarios" iam devenit res.

464 et 466. γαμβρῶι -όσ] cf. Γ 49.

465. ἔπε'(ο)] § 117.

466. δόμοισ' ἔνι] cf. Z 247—250.

470. φόβοσ 'λάβε] cf. Λ 402.

— τηλύγετον] cf. Γ 175.

471—476. Cf. M 146—151.

471. ὡσ ὅτε] cf. B 394.

ὅσ τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
χώρωι ἓν οἰοπόλωι, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθε, 473ᵃ = P 54
ὀφθαλμὼ δ' ἄρα ϝοι πυρὶ λάμπετον, αὐτὰρ ὀδόντασ
ϑήγει ἀλέξασϑαι μεμαὼσ κύνασ ἠδὲ καὶ ἄνδρασ·
ὣσ ἔμεν' Ἰδομενεὺσ δουρὶ κλυτὸσ — οὐδ' ὑπεχώρει —
Αἰνείαν ἐπιόντα βοηϑόον. αὖε δ' ἑταίρουσ, 477ᵇ = Λ 461
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν Ἀφαρῆά τε Δηΐπυρόν τε 478 cf. I 82 sq.
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρασ ἀϋτῆσ. 478ᵇ-480 = 92 sqq.
τοὺσ ὅ γ' ἐποτρύνων ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·
„δεῦτε, φίλοι, καί μ' οἶωι ἀμύνετε, δέδϝια δ' αἰνῶσ
Αἰνείαν ἐπιόντα πόδασ ταχύν, ὅσ μοι ἔπεισι,
ὃσ μάλα καρτερόσ ἐστι μάχηι ἔνι φῶτασ ἐναίρειν·
καὶ δ' ἔχει ἥβησ ἄνθοσ, ὅ τε κράτοσ ἐστὶ μέγιστον. 484ᵇ = I 39
εἰ γὰρ ὁμηλικίην γε γενοίμεϑα τῶιδ' ἐπὶ ϑυμῶι, 485 cf. π 99
485ᵇ = ω 511
αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτοσ ἠὲ φεροίμην." 486 cf. Σ 308

---

475. ἀλέξασϑαι] -ξέμεναι Bekker, item O 565 (ubi cf. v. l.) Π 562 σ 62; alibi aoristus ἠλεξάμην non obvius. || 477. βοηϑόον A C] βοηῖ ϑοὸν D T (cf. P 481). || 480. Om. pap. 732 et olim multi (teste schol. T). || 483. ὅσ] *ἦ? || 484. ἐστὶ] ἀνδρὶ pap. 732. || 485. ὁμηλικίη] -ηι pap. 732 A T, -ην pap. Morg. Zen. D. — ἐπὶ Ar. A Syr.] ἐνὶ pap. Morg. D T. Cf. π 99 ω 511 et Λ 55. || 486. ἠὲ φεροίμην] ἦ κε φ. pap. 732 Syr.

---

473. οἰοπόλωι] adiectivum redit P 54 T 377 Ω 614 λ 574. Significat locum *ubi solus quis versatur* (ἐν ὧι οἰόσ τισ πέλεται), plus autem valet prior pars huius compositi quam posterior, item adiectivi ἀκρόπολοσ E 523 al. — Fuere qui ad ὅῖσ vocem hoc adiectivum referrent (cf. οἰοπόλοσ h. Merc. 314).

481. μ'(οι)] § 13.

485. Cf. vs. 361.

— ὁμηλικίη] cf. Γ 175.

486. Aliter decurrit enuntiatum atque inceptum erat. Nam verbum φέροιτο cum emphasi proferens Idomeneus in mente habet διδοίη aliudve eiusmodi verbum verbo φέρεσθαι oppositum, dein vero *idem* verbum iterat, *persona* sola mutata, *se ipsum* igitur *Aeneae* sic opponens. Eadem structura est Σ 308, et simile quid valet de Θ 532—534 Φ 226 Ψ 724, cf. etiam H 420 Λ 455 X 157 Ω 528. Cuiusmodi locis *verbum* (H 420 Ω 528 *nomen*), quod alii verbo (nomini) vel alii eiusdem verbi (nominis) formae mente opponitur, tanta cum vi profertur ut altera quae enuntiato inest duarum *personarum* oppositio in illius oppositionis veluti umbra latitet, quia vox humana non potest ita inflecti ut et pronomen et verbum habeat emphasin. Ratio contraria obtinet H 286 Ω 435—437, ubi personarum oppositione offuscatur oppositio verborum. Alia res est Γ 164, ubi verba οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί dicens Priamus nondum in mente habet id quod dein subiungit: ϑεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσι. A 335 vero in enuntiato simillimo Achilles pronomina inter se coniungit opponendo.

ὣσ ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντεσ ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντεσ
πλησίοι ἔστησαν σάκε' ὤμοισι κλίναντεσ. 488 = Λ 593
Αἰνείασ δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο ϝοῖσ' ἑτάροισι, 489 cf. O 501
Δηΐφοβόν τε Πάριν τ' ἐσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον,
οἵ ϝοι ἅμ' ἡγεμόνεσ Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
λαοὶ ἕπονθ', ὡσ εἴ τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα
πιόμεν' ἐκ βοτάνησ, γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν. 493[b] cf. Θ 559
ὣσ Αἰνείαι θυμὸσ ἐνὶ στήθεσσ' ἐγεγήθει,
ὡσ 'ϝίδε λαῶν ϝέθνοσ ἑφεσπόμενον ἑοὶ αὐτῷι.
οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόωι αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν 496 cf. 526
μακροῖσι ξυστοῖσι, περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸσ 496[b] cf. P 530
σμερδαλέον 'κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον 497[b] sq.[a] cf. Φ 254 sq.
ἀλλήλων. δύο δ' ἄνδρεσ ἀρήϊοι ἔξοχον ἄλλων, 498[a] = B 466
Αἰνείασ τε καὶ 'Ιδομενεύσ, ἀτάλαντοι Ἄρηϊ, 499-501 cf. Υ 158 sqq.
'ϝίεντ' ἀλλήλων ταμέμεν χρόα νηλεῖ χαλκῶι. 501 = Π 761
Αἰνείασ δὲ πρῶτοσ ἀκόντισεν 'Ιδομενῆοσ·
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχοσ, 503 = 184
αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίησ 504 sq. = Π 614 sq.
ὤιχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆσ ἀπὸ χειρὸσ ὄρουσε.
'Ιδομενεὺσ δ' ἄρα Ϝοινόμαον 'βάλε γαστέρα μέσσην, [sq.
'ρῆξε δὲ θώρηκοσ γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸσ 507 sq. = P 314
ἤφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίηισι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῶι. 507[b] sq.[a] cf. Ξ 517
'Ιδομενεὺσ δ' ἐκ μὲν νέκυοσ δολιχόσκιον ἔγχοσ 508[b] = Λ 425
ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα 'δυνήσατο τεύχεα καλὰ 510 sq. = E 621 sq.
ὤμοιιν ἀφελέσθαι, ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.

---

495. ἑφεσπόμενον § 247] ἐπισπ. || 499. ἔξοχον] sic Ar., -οι pap. Morg. C L. || 502. πρῶτοσ] πρόσθεν Aristoph. (cf. M 40). || 510. ἄρ' ἔτ' ἄλλα] ἄρα τἄλλα l. a. ant. (cf. § 9).

---

488. σάκε' ὤμοισι κλίναντεσ] cf. Λ 593.

492—495. Laxior est duplicis huius comparationis structura, pro: *et quemadmodum pastor gaudet oves suas spectans duce ariete ordine procedentes, sic Aeneas gavisus est adspectis copiis se sequentibus.* Cum vs. 492 cf. Γ 196.

493. ἐκ βοτάνησ] *cum e prato redeunt*, ἐκ νομοῦ κ 159.

499. ἔξοχον ἄλλων] cf. Z 194.

501. ταμέμεν] § 126.

504 sq. κατὰ γαίησ | ὤιχετ'(ο)] Λ 358 id dicitur κατερίσατο γαίησ.

507. θώρηκοσ γύαλον] cf. E 99.

508. ἕλε γαῖαν ἀγοστῶι] cf. Λ 425.

510. ἄλλα] *praeterea* (ut vs. par.). *Hastam quidem Idomeneus e caesi hostis abdomine retraxit, sed praeterea arma* — i. e. galeam scutum ensem — *ei adimere non potuit.* Cf. Λ 373 sq.

οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἔεν ὁρμηθέντι, 512ª = Ψ 627
οὔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ἑῷον βέλοσ οὔτ' ἀλέασθαι.
τῶι ῥα καὶ ἐν σταδίηι μὲν ἀμύνετο νηλεὲσ ἦμαρ, 514ᵇ = Δ 484
τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδεσ 'ωέρον ἐκ πολέμοιο. 515ᵇ = P 700
τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντοσ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶι 516ᵇ = Ξ 461
Δηΐφοβοσ· δὴ γάρ ῥοι ἔχεν κότον ἐμμενὲσ αἰεί.
ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἅμαρτεν, ὃ δ' Ἀσκάλαφον 'βάλε δουρί, 518ª = Θ 311 [sq.
υἱὸν 'Ενυαλίοιο, δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχοσ 519ᵇ sq. = Ξ 451
ἔσχεν· ὃ δ' ἐν κονίηισι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῶι. 520ᵇ = Δ 425
οὐδ' ἄρα πώ τι 'πέπυστο βριήπυοσ ὄβριμοσ Ἄρησ 521-524 cf. h. Ap. 97 sq.
υἱοσ ἑῆοῖο πεσόντοσ ἐνὶ κρατερῆι ὑσμίνηι,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἄκρωι 'Ολύμπωι ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσι
ἧστο, Διὸσ βουλῆισι ῥεῥελμένοσ, ἔνθα περ ἄλλοι
ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐῥεργόμενοι πολέμοιο.
οἳ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφωι αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν· 526 cf. 496
Δηΐφοβοσ μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
ἥρπασε, Μηριόνησ δὲ θοῶι ἀτάλαντοσ Ἀρηϊ 528ᵇ = 295
δουρὶ βραχίον' ἔτυψεν ἐπάλμενοσ, ἐκ δ' ἄρα χειρὸσ
αὐλῶπισ τρυφάλεια χαμαὶ 'βόμβησε πεσοῦσα. 530ᵇ = σ 397 cf. Π 118
Μηριόνησ δ' ἐξαῦτισ ἐπάλμενοσ, αἰγυπιὸσ ὥσ,
ἐκῥέρυσε πρυμνοῖο βραχίονοσ ὄβριμον ἔγχοσ,
ἂψ δ' ἑτάρων εἰσ ῥέθοσ ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτησ 533ª = Γ 32

---

523. ὑπὸ] ἐνὶ Syr. || 526. Ἀσκαλάφωι] Ἀλκαθόωι (ut vs. 496) Syr. || 529. ἔτυψεν ἐπάλμενοσ] ἔτυψ' ἐπιάλμενοσ? Cf. Θ 85.

---

512. Cf. vs. 361 et 242—245.

— ἔεν] § 302.

517 sq. Ne nunc quidem Idomeneum vulnerare potest Deiphobus, quamvis ei succensens (cf. vs. 402—459). Adverbium αἰεί id valet quod *dudum*, πάλαι (propter caesos modo sodales).

518. ὃ δ'(ὲ)] cf. A 190.

519. Ἐνυαλίοιο] cf. P 210 sq.

519 sq. δι' ὤμου . . . | ἔσχεν] cf. E 100 et K 263 sq.

520. ἕλε γαῖαν ἀγοστῶι] cf. Λ 425.

521. οὔ . . . πω] O 112 demum ex Iunone mortem Ascalaphi filii Mars audivit.

— βριήπυοσ] †, *gravi* vel *validissima voce praeditus*. De re cf. E 860.

523. χρυσέοισι] cf. § 18 et 61.

524 sq. A bello deos abstinere iussit Iuppiter (Θ init.); cui solus Neptunus ausus est non obtemperare (cf. N 7—10). *Iovis consilio coërcitus, cohibitus, coactus* nunc dicitur Mars, i. e. *seclusus a bello*.

530. αὐλῶπισ] cf. E 182.

αὐτοκασίγνητοσ, περὶ μέσσωι χεῖρε τιτήνασ,
ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέοσ, ὄφρ᾽ ἵκεθ᾽ ἵππουσ 535ᵇ-538 = Ξ 429 sqq.
ὠκέασ, οἵ ϝοι ὄπισθε μάχησ ἠδὲ πτολέμοιο
ἕστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ᾽ ἔχοντεσ·
οἳ τόν γε προτὶ ϝάστυ ᾽φέρον βαρέα στενάχοντα,
τειρόμενον, κατὰ δ᾽ αἷμα νεουτάτου ἔρρεε χειρόσ.
οἳ δ᾽ ἄλλοι ᾽μάρναντο, βοὴ δ᾽ ἄσβεστοσ ὀρώρει. 540 = 169
Αἰνείασ δ᾽ Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσασ
λαιμὸν ἔτυψ᾽, ἐπὶ ϝοὶ τετραμμένον, ὀξέϊ δουρί·
ἐκλίνθη δ᾽ ἑτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ᾽ ἀσπὶσ ἐάφθη 543ᵃ = χ 17
καὶ κόρυσ, ἀμφὶ δέ ϝοι θάνατοσ ᾽χύτο θυμορραίστησ. 543ᵇ cf. Ξ 419
544 cf. Π 414, 580
Ἀντίλοχοσ δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσασ
οὔτασ᾽ ἐπαΐξασ, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσε,
ἥ τ᾽ ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲσ αὐχέν᾽ ἱκάνει·
τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν, ὃ δ᾽ ὕπτιοσ ἐν κονίησι 548ᵇ sq. = Δ 522 sq.
κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοισ᾽ ἑτάροισι πετάσσασ.
Ἀντίλοχοσ δ᾽ ἐπόρουσε, καὶ ἥινυτο τεύχε᾽ ἀπ᾽ ὤμων 550ᵇ = Δ 580
παπταίνων· Τρῶεσ δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλοσ
οὔταζον σάκοσ εὐρὺ παναίολον, οὐδ᾽ ἐδύναντο
εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέϊ χαλκῶι
Ἀντιλόχου, περὶ γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέστοροσ υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσι.
οὐ μὲν γάρ ποτ᾽ ἄνευ δηΐων ἦεν, ἀλλὰ κατ᾽ αὐτοὺσ
ἐστρέφετ᾽· οὐδέ ϝοι ἔγχοσ ἔχ᾽ ἀτρέμασ, ἀλλὰ μάλ᾽ αἰεὶ

---

535. *πολέμοιο δυσηχέοσ*] cf. *B* 686. || 537. *ποικίλ᾽ ἔχοντεσ*] *-λα χαλκῶι* D. || 541. *Αἰνείασ δ᾽(ἐ)* l. a. ant.] *ἔνθ᾽ Αἰνέασ* Ar. A, *ἔνθ᾽ Αἰνείασ Ω*. Cf. *E* 390 et § 8. || 543. *ἐκλίνθη*] *ἔκλινεν* pap. 732. — *ἐάφθη*] sic Ar., *ἰ-* Ammonius, *ἰάφθη* Nauck. || 544. *ϝοι*] *μιν* locis parall. — *θυμορραίστησ* Glaucus] *θυμοραϊστήσ Ω* (item *Π* 414, 580, 591 *Σ* 220). Verbi *ῥαίειν* diphthongus solvi non potuit et in voce *κυνοραίστησ* certe (*ϱ* 300) non est soluta. Cf. § 27. || 546. *ἀπὸ*] sic Aristot. Hist. An. III 3 et Ar., *διὰ* Zen. || 551. *περισταδὸν*] *παραστ.* Zen. Aristoph. || 557. *ἐστρέφετ᾽(ο)* § 191 et 248] *στρωφᾶτ᾽ Ω, στρῶφάετ᾽* Schulze (coll. h. Cer. 48 Hes. Oper. 528). Cf. *Ω* 5.

---

534 sq. Labascentem Deiphobum Polites brachiis medium sustinet.

543. ἐάφθη] incertae originis aoristus — ad ἰάπτειν fortasse referendus — redit Ξ 419. *Ruit*? De usu numeri singularis cf. A 255.

546 sq. Vox φλέψ †. Poeta *venam iugularem* videtur dicere, sed huius cursum qualem sibi finxerit parum liquet.

550. ἥινυτο] *spoliare voluit*, — sed ab hostibus oppressus non potuit.

556. δηΐων] § 17.

— ἦεν] § 302.

σειόμενον ’ϝεϝέλικτο· ’τιτύσκετο δὲ φρεσὶ ϝῆισι
ἦ τε ἀκοντίσσαι ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι.
ἀλλ’ οὐ ’λῆθ’ Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ’ ὅμιλον
Ἀσιάδην, ὅσ ϝ’ οὗτα μέσον σάκος ὀξέϊ χαλκῶι
ἐγγύθεν ὁρμηθείσ· ἀμενήνωσεν δέ ϝοι αἰχμὴν
κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρασ.
καὶ τὸ μὲν αὐτόθ’ ἔμειν’, ὥσ τε σκῶλοσ πυρὶ καυστός, 564ª cf. Ξ 119 δ 508
ἐν σάκεϊ Ἀντιλόχοιο, τὸ δ’ ἥμισυ ’κεῖτ’ ἐπὶ γαίησ·
ἂψ δ’ ἑτάρων εἰσ ϝέθνοσ ἐχάζετο κῆρ’ ἀλεείνων. 566 = Γ 32
Μηριόνησ δ’ ἀπιόντα μεθεσπόμενοσ ’βάλε δουρὶ
αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
γίγνετ’ Ἄρησ ἀλεγεινὸσ ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι·
ἔνθα ϝοι ἔγχοσ ἔπηξεν, ὃ δ’ ἐσπόμενοσ περὶ δουρὶ 570ᵇ cf. M 395
ἤσπαιρ’ ὡσ ὅτε βοῦσ, τόν τ’ οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρεσ
ϝιλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίηι δήσαντεσ ἄγωσι.

---

558. ’ϝεϝέλικτο § 41[24]] *ἐλέλικτο*. ‖ 561. ϝ’(ε) Platt] *οἱ Ω, ὅ ϝοι* Bentley (cf. *α* 300). — *χαλκῶι*] *δουρὶ* pap. Morg. ‖ 564. *σκῶλοσ . . . καυστόσ*] *-λον . . . -στόν* Apoll. lex. ‖ 565. *γαίησ*] *-ηι* pap. 732 C L. ‖ 566. In. marg. D additur: *πάντοσε παπταίνων μή τισ χρόα καλὸν ἐπαύρηι* (= vs. 649). ‖ 567. *μεθεσπόμενοσ* § 247] *μετασπ.* ‖ 570. *δ’ ἐσπόμενοσ*] *δὲ σχόμενοσ* Gen. et l. a. in A. ‖ 572. *ἄγωσι(ν)* pap. 732 et Morg. Gen.] *ἄγουσιν Ω*. Cf. vs. 589.

---

558. ’τιτύσκετο . . . φρεσὶ] *regendi* vel *apparandi* hoc verbum nunc transfertur, item θ 556. Cf. στοχάζεσθαι apud recentiores et usus verbi nostratis *bedoelen*.

559. τε’(ο)] § 99.

561. ϝ’(οι)] § 13.

562. ἀμενήνωσεν] μένοσ ἀφεῖλε, cf. vs. 444.

563. βιότοιο μεγήρασ] *vitam* (*Antilochi*) *ei denegans, non concedens*. Genitivus ut Aesch. Prom. 626; alibi est accusativus.

564. αὐτόθ(ι)] § 322.

— ὥσ τε σκῶλοσ πυρὶ καυστόσ] *ut sudis usta*. Quod quomodo intellegi voluerit poeta, ostendunt verba sequentia; sudem enim dicit *igne peresam*, cuius pars altera fracta deciderit: „sic post incendium e pariete prominere videas sudis ambustae partem.” Vox σκῶλοσ †.

565. σάκε’(ϊ)] § 71.

569. Ἄρησ] causa pro effectu: *Mars* = *pugna* (cf. B 381 et 426) = *vulnus in pugna inflictum*. Cf. Λ 269.

570 sq. ἐσπόμενοσ περὶ δουρὶ | ἤσπαιρ’(ε)] *hastam visceribus infixam sequens palpitabat*, circa telum corpus incurvans, quo dolorem levaret. Cf. M 395.

571. ὡσ ὅτε] B 394.

— βοῦσ] cogitat poeta taurum *ferum* a venatoribus captatum et vi perdomitum, οὔρειον ἀκμῆτα ταῦρον (Soph. Ant. 352). Talem ostendit poculum vetustissimum et admirandae artis, cuius etiam ad Σ 483 – 608 facienda erit mentio.

ὣσ ὃ δαμεὶσ ἥσπαιρε μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δϝήν, 573b = Λ 416
ὄφρα ϝοι ἐκ χροὸσ ἔγχοσ ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἥρωσ Μηριόνησ, τὸν δὲ σκότοσ ὄσσε' ἐκάλυψε. 575b = Λ 461
Δηΐπυρον δ' Ἔλενοσ ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσην 576b cf. Ε 584
Θρηϊκίωι μεγάλωι, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξε.
ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ 'πέσε, καί τισ Ἀχαιῶν
μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμὼ ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε. 580 = Ε 659
Ἀτρεΐδην δ' ἄχοσ εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
'βῆ δ' ἐπαπειλήσασ Ἐλένωι ἥρωϊ ϝάνακτι,
ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἀνεῖλκε. 583a = Υ 423
583b = Λ 375
τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήδην ἣ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
'ϝίετ' ἀκοντίσσαι, ἣ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῶι. 585a = Π 359
585b = Φ 113 cf. Ο 313
Πριαμίδησ μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθοσ 'βάλεν ἰῶι 586b = Θ 303
θώρηκοσ γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸσ ὀϊστόσ. 587 cf. Ε 99
ὡσ δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέοσ πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν
θρώισκωσιν κύαμοι μελανόχροεσ ἢ ἐρέβινθοι
πνοιῆι ὕπο λιγυρῆι καὶ λικμητῆροσ ἐρωῆι, 590a = Ψ 215
ὣσ ἀπὸ θώρηκοσ Μενελάου κυδαλίμοιο
πολλὸν ἀποπλαγχθεὶσ ϝεκὰσ ἔπτατο πικρὸσ ὀϊστόσ.
Ἀτρεΐδησ δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸσ Μενέλαοσ,
τὴν ἔβαλ' ἥι ῥ' ἔχε τόξον ἐϋξοον· ἐν δ' ἄρα τόξωι
ἀντικρὺ διὰ χειρὸσ ἐλήλατο χάλκεον ἔγχοσ.

573. *δαμεὶσ*] Lehrs (Ar.?)] *τυπεὶσ. Iactu* (vs. 567) Adamas percussus est. || 580. * *ὀφθαλμῶ*] *-μῶν*. Cf. *E* 659. || 584. *ὁμαρτήδην* Ar.] *ἁμαρτήτην* pap. 732, *ὁμαρτήτην Ω* (cf. § 195). || 594. *τὴν*] *τῆι* Nauck. — *ἥι*] sic Ar., *ἣ* C. — *ἐν ... τόξωι*] *ἐκ ... τόξου* pap. 732.

577. *Gladii Thracii* etiam Ψ 807 sq. fit mentio.

583. τόξου πῆχυν] ut Λ 375.

584 sq. τὼ ... δ μὲν ... 'ϝίετ'(ο), ... δ δ'(ὲ)] cf. Γ 211.

584. ὁμαρτήδην] adverbium †, cf. § 322.

587. θώρηκοσ γύαλον] cf. Ε 99.

— ἔπτατο] § 216. Item vs. 592.

588—592. Cf. comparatio similis Ε 499—503. Rusticus cum fabas siliquis et foliis permixtas strenuo impetu proicit, longius prosiliunt fabae, segniora autem folia et siliquae, quippe leviora, prius humi lapsa secernuntur. — Voces πτύον, κύαμοσ, μελανόχρωσ, ἐρέβινθοσ, λικμητήρ †. De voce πτύωι sive *ventilabro* cf. λ 128. Pro μελανόχρωσ est μελάγχρωσ τ 246, μελαγχροιήσ π 175.

593—597. Cf. Teucer ab Hectore vulneratus Θ 328. Hasta manu Heleni traiecta impingit πήχει (cf. Λ 375) arcus quem tenet.

ἂψ δ' ἑτάρων εἶσ ϝέθνοσ ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 596 = Γ 32
χεῖρα παρακρεμάσασ· τὸ δ' ἐφείλκετο μείλινον ἔγχοσ.
καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸσ 'ϝέρυσεν μεγάθυμοσ Ἀγήνωρ,
αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐϋστρεφέ' οἰόσ ἀώτοι, 599ᵇ = 716
σφενδόνηι, ἣν ἄρα ϝοι θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείσανδροσ δ' ἰθὺσ Μενελάου κυδαλίμοιο
ἤϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε, 602ᵇ = Ι 411
σοί, Μενέλαε, δαμήμεν' ἐν αἰνῆι δηϊοτῆτι.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντεσ, 604 sq. = Δ 232 sq.
Ἀτρεΐδησ μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ ϝοι ἐτράπετ' ἔγχοσ,
Πείσανδροσ δὲ σάκοσ Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔτασεν, οὐδὲ διὰ πρὸ 'δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι, — 607ᵇ = 647
ἔσχεθε γὰρ σάκοσ εὐρύ, — κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῶι
ἔγχοσ· ὃ δὲ φρεσὶ ϝῆισ' ἐχάρη καὶ ἐϝέλπετο νίκην.
Ἀτρεΐδησ δὲ ϝερυσσάμενοσ ξίφοσ ἀργυρόηλον 610 = Γ 361
ἆλτ' ἔπι Πεισάνδρωι, ὃ δ' ὑπ' ἀσπίδοσ εἵλετο καλὴν
ἀξίνην ἐΰχαλκον, ἐλαΐνωι ἀμφὶ πελέκκωι,
μακρῶι, ἐΰ ξεστῶι· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
ἦ τοι ὃ μὲν κόρυθοσ φάλον ἤλασεν ἱπποδασείησ 614 cf. Δ 459 Π 338

---

599. *ἐϋστρεφέ'(ϊ)*] sic (*-φεῖ*) Ar., *ἐϋστρόφωι* Ω (item vs. 716). Cf. O 463. || 608. *ἔσχεθε*] *ἔσχετο* pap. 732 T. || 609. *καὶ ἐϝέλπετο*] *μέγα δ' ἤλπετο* Zen. (cf. O 539). || 610. *δὲ*] *καὶ* pap. 732 (post vs. 609 sententiam continuans). — *ξίφοσ ἀργυρόηλον*] *χείρεσσι μάχαιραν* Zen. || 611. *καλὴν*] *καλῆσ* Lehrs; cf. comment. || 613. *ἐφίκοντο*] sic Ar., *ἐφικέσθην* aut *ἀφικέσθην* Aristoph., *ἀφίκοντο* pap. Morg. H (cf. Υ 202).

---

599. ἐϋστρεφέ'(ϊ)] § 73.

— οἰόσ ἀώτωι] cf. I 661. Vulnus funda utcunque religatur.

600. σφενδόνηι] *fundarum*, quibus soli velites utebantur, non duces, etiam vs. 716 fit mentio.

603. δαμήμεν'(αι)] § 125.

608. ἔσχεθε γὰρ σάκοσ] *ictum enim pertulit scutum*. De hac verbi ἔχειν vi cf. Π 340.

— καυλῶι] cf. vs. 162.

611 sq. In stelis Thebanis duabus saeculi V^{i} cernitur miles manu brachii sinistri, quo clipeum gerit, pugionem tenens. Pugio mutetur in bipennem et habebimus imaginem Pisandri Homerici (Vollgraff Bull. de C. H. 1902). Etiam O 711 ἀξίνησ sive *bipennis* fit mentio. Quae *aerea* fuit, ut hastarum cuspides et enses, non *ferrea*, ut secures quibus extra bellum homines utebantur. Cf. Ψ 826—835.

— καλὴν | ἀξίνην] ut h. l., sic et Π 104 (et v. l. 338) epitheto ornanti versus clauditur, sequens aperitur substantivo cui illud epitheton iunctum est.

612. πελέκκωι] †, *manubrio* (= πελεκύωι, § 37).

614. Cf. Ε 743 sq.

ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὃ δὲ προσιόντα μέτωπον
ῥινὸσ ὕπερ πυμάτησ· ’λάκε δ’ ὀστέα, τὼ δέ ϝοι ὄσσε
πὰρ ποσὶν αἱματόεντε χαμαὶ ’πέσον ἐν κονίησι,
ἰδνώθη δὲ πεσών. ὃ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων 618b = Π 503
τεύχεά τ’ ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενοσ ϝέποσ ηὔδα· 619 ≒ P 537 Φ
„λείψετέ θην οὕτω γε νέασ Δαναῶν ταχυπώλων, 619a cf. H 146
Τρῶεσ ὑπερφίαλοι, δϝεινῆσ ἀκόρητοι ἀϋτῆσ,
ἄλλησ μὲν λώβησ τε καὶ αἴσχεοσ οὐκ ἐπιδευεῖσ,
ἣν ἔμ’ ἐλωβήσασθε, κακαὶ κύνεσ, οὐδέ τι θυμῷι
Ζηνὸσ ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδϝείσατε μῆνιν
ξεινίου, ὅσ τέ ποθ’ ὔμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν,
οἵ μεο κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
μὰψ ὤιχεσθ’ ἀνάγοντεσ, ἐπεὶ ’φιλέεσθε παρ’ αὐτῆι·
νῦν αὖτ’ ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
πῦρ ὀλοὸν βαλέμεν, κτεῖναι δ’ ἥρωασ Ἀχαιούσ. 629 cf. Θ 182 Ξ 47 O 702
ἀλλά ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηοσ.
Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένασ ἔμμεναι ἄλλων, 631b = P 171
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ’ ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῆισι,
Τρωσίν, τῶν μένοσ αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
φυλόπιδοσ κορέσασθαι ὁμοίοο πτολέμοιο!
πάντων μὲν κόροσ ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητοσ

---

615. *ὑπὸ*] *ὑπὲρ* Apoll. lex. || 617. *αἱματόεντε* schol. B T] *-ντα* Ω (cf. Γ 18). — (’)*πέσον*] sic Ar., *πέσεν* pap. Morg. (cf. M 466). Eadem est controversia O 714. || 624. *ἐριβρεμέτεω*] **ἐριγδούπου* (ut O 293)? An **ἐριβρεμέταο κακὴν*? Cf. § 55. || 625. *αἰπήν*] *αὐτήν* C. || 626. *κτήματα πολλὰ*] *-μαθ’ ἅμ’ αὐτῆι* l. a. in A. || 627. *ὤιχεσθ’ ἀνάγοντεσ*] *οἴχεσθον ἄγοντεσ* Zen. (cf. § 52). — *παρ’*] sic et *περ* Ar. — *αὐτῆι*] *-τῆσ* D. || 635. *ὁμοιίοο* § 59] *-ίου*.

---

616 sq. Transverso igitur gladii ictu Agamemnon Pisandro praecidit capitis partem anteriorem (frontem et nasi radicem). Sed eiusmodi ictu quomodo nunc ferire eum potuerit non liquet. Ceterum cf. Π 741—743.

618. ἰδνώθη] cf. B 266.

622. μὲν] *vel sic*, οὐδὲ οὕτωσ... ἐνδεεῖσ ὄντεσ. Cf. vs. 628.

— ἐπιδευεῖσ] § 73.

624—627. De Iove iuris hospitii vindice cf. Ω 570.

625. ὔμι] § 92.

— διαφθέρσει] § 254.

— αἰπήν] § 75.

626. μεο] § 92.

627. ’φιλέεσθε] *hospitaliter accipiebamini*.

629. βαλέμεν] § 126.

631 sq. Cf. Γ 365 sq.

635. ὁμοιίοο] de vi adiectivi cf. Δ 315, de termino § 59.

636. καὶ... καὶ] *etiam ... et*; cf. vs. 260.

μολπῆσ τε γλυκερῆσ καὶ ἀμύμονοσ ὀρχηθμοῖο, 637 = ψ 145
τῶν πέρ τισ καὶ μᾶλλον ἐρέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
ἢ πολέμου· Τρῶεσ δὲ μάχησ ἀκόρητοι ἔασι."
ὣσ ϝειπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸσ αἱματόεντα
συλήσασ ἑτάροισ' ἐδίδου Μενέλαοσ ἀμύμων,
αὐτὸσ δ' αὖτ' ἐξαῦτισ ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη. 642 cf. E 134
ἔνθα ϝοι υἱὸσ ἐπᾶλτο Πυλαιμένεοσ βασιλῆοσ,
Ἅρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλωι ἕπετο πτολεμίξων
εἰσ Τροίην, οὐδ' αὖτισ ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν· 645 cf. O 706
ὅσ ῥα τότ' Ἀτρεΐδαο μέσον σάκοσ οὔτασε δουρὶ 646 cf. H 258 O 528
ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸ 'δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι, 647b = 607
ἂψ δ' ἑτάρων εἰσ ϝέθνοσ ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 648 = Γ 32
πάντοσε παπταίνων, μή τισ χρόα χαλκῶι ἐπαύροι. 649a = P 674 cf. X 24, 380
Μηριόνησ δ' ἀπιόντοσ ἴει χαλκήρε' ὀϊστὸν
καί ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ ὀϊστὸσ
ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησε. 652 cf. Π 346
ἑζόμενοσ δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων 652a = E 67
θυμὸν ἀποπνείων, ὥσ τε σκώληξ ἐπὶ γαίηι
κεῖτο ταθείσ· ἐκ δ' αἷμα μέλαν 'ρέε, 'δεῦε δὲ γαῖαν. 655 = Φ 119
τὸν μὲν Παφλαγόνεσ μεγαλήτορεσ ἀμφεπένοντο,
εἰσ δίφρον δ' ἀνέσαντεσ ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν 657a cf. ξ 280
ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ 'κὶε δάκρυα λείβων,

---

637. Quidam olim damnabant (cf. vs. 731 et Pind. Nem. VII 76). ‖ 638. εἶναι] *ἔσθαι? Activum sic et Ω 227, alibi medium. ‖ 643. Πυλαιμένεοσ] Κυλ. Zen., ne vs. 658 (qui cf.) cum E 576 pugnaret. Poterat probabilius Ταλαιμένεοσ, quod sincerum certe fuit nomen (B 865); sed cf. comment. ad E 576—579. ‖ 644. πτολεμίξων Gen.] -ζων Ω (cf. B 436). ‖ 649. ἐπαύροι Hermann] -ρηι (-ρω pap. Morg.). ‖ 651. ὀ'(α)] ϝ' Brandreth (item Φ 591). Cf. O 445 Π 586. ‖ 652. κατὰ] διὰ A. ‖ 657. Quidam olim damnabant. — ἀνέσαντεσ] ἀναθέντεσ Apoll. Rh. ‖ 658 sq. Aristoph. —, alii pro δέ vs. 658 legebant δ' οὐ (cf. I 453); Ar. censebat aut spurios esse hos versus aut Harpalionis patrem Pylaemenem (cf. vs. 643) non eum fuisse qui commemoratur E 576, sed homonymum aliquem.

---

637. μολπῆσ] *ludi*. Cf. A 472.

638 sq. *Et grata aliquanto magis sunt cantica atque saltationes quam horrida bella! At pugna satiari nequeunt Troiani*: sunt ἄατοι πολέμοιο, ut ipse Mars (E 388 al.). Cf. Hes. Scut. 114.

650. ἀπιόντοσ ἴει . . . ὀϊστὸν] cf. Δ 100.

657. ἀνέσαντεσ] eadem verbi vis est Ξ 209; praeterea cf. ξ 280. Semimortuum Harpalionem, suffultum tamen, curru in urbem reducunt sodales.

658 sq. Cf. E 576—579.

ποινὴ δ' οὔ τισ παιδὸσ ἐγίγνετο τεθνηῶτοσ.
τοῦ δὲ Πάρισ μάλα θυμὸν ἀποκταμένοι' ἐχολώθη, 660 cf. Δ 494
ξεῖνοσ γάρ ϝοι ἔεν πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι·
τοῖ' ὅ γε χωόμενοσ προΐει χαλκήρε' ὀϊστόν.
ἦν δέ τισ Εὐχήνωρ, Πολυϝίδου μάντιοσ υἱόσ,
ἀφνειόσ τ' ἀγαθόσ τε, Κορινθόθι ϝοικία ναίων, 664ª = P 576
ὅσ ῥ' ἐῢ ϝειδὼσ κῆρ' ὀλοὴν ἐπὶ νηὸσ ἔβαινε·
πολλάκι γάρ ϝοι ἔϝειπε γέρων ἀγαθὸσ Πολύϝιδοσ,
νούσωι ὕπ' ἀργαλέηι φθίσθαι ϝοῖσ' ἐν μεγάροισι
ἢ μετ' Ἀχαιῶν νησὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
τῶι ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
νοῦσόν τε στυγερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῶι. [sq.
τὸν 'βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατοσ, ὦκα δὲ θυμὸσ 671 sq. = Π 606
ὤιχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸσ δ' ἄρα μιν σκότοσ εἷλε. 671ª = P 617 672ᵇ = E 47
ὣσ οἳ μὲν 'μάρναντο δέμασ πυρὸσ αἰθομένοιο. 673 = Δ 596
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλοσ, οὐδέ τι 'ϝείδει
ὅττι ῥά ϝοι νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ 'δηϊόοντο
λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· — τάχα κεν καὶ κῦδοσ Ἀχαιῶν
ἔπλετο, τοῖοσ γὰρ γαιήοχοσ ἐνοσίγαιοσ
ὦτρυν' Ἀργείουσ, πρὸσ δὲ σθένεϊ αὐτὸσ ἄμυνε· —
ἀλλ' ἔχεν ἥι τὰ πρῶτα πύλασ καὶ τεῖχοσ ἐσᾶλτο,
ῥηξάμενοσ Δαναῶν πυκινὰσ στίχασ ἀσπιστάων,

659. τισ ... ἐγίγνετο] τι ... ἐδέξατο pap. Morg.; voluitne ποινὴν δ' οὔ τινα (vel τοι) π. ἐδέξατο? Cf. I 633. || 663. ἦν δέ] ἦσκε? Cf. E 9. || 668. νηυσὶν] χερσὶν pap. 732. || 675. 'δηϊόοντο § 191]-όωντο. Cf. Γ 187. || 676. κεν § 326] δ' ἂν.

659. τεθνηῶτοσ] § 160.
660. ἀποκταμένοι'(ο)] § 59.
661. ἔεν] § 302.
662. τοῖ'(ο)] § 59.
666—670. Euchenor nobile letum obire maluit quam et multa affici, si nollet in bellum proficisci (cf. Ψ 297 et K 316 sq.), et morbo tabescere. Cf. quae Achilles de se ipse ait I 410—415, de structura autem ϝοι ἔϝειπε ... φθίσθαι ... δαμῆναι = *praedixit ei fore ut* ... Θ 246. Vox θωή redit β 192.
673. Cf. Λ 596 et B 426.
674—680. Hector prope medias naves pugnans, quo perrupta porta pervenerat (cf. vs. 312 sq.), non animadvertit laevam sui exercitus partem laborare, quam insectabatur Idomeneus (cf. vs. 326 sqq., praesertim vs. 362). De locutione νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ cf. E 355.
674. 'ϝείδει] § 160.
675. 'δηϊόοντο] § 191.
676. κεν] § 326.
677. ἐνοσίγαιοσ] § 21.
678. σθένε'(ϊ)] § 71.
679. ἔχεν] *locum obtinebat, tendebat.* Cf. vs. 326.

ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς ϝερϝυμέναι, αὐτὰρ ὕπερθε 682ª = A 350
τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον· ἔνθα μάλιστα
ζαχραέες 'γίγνοντο μάχηι αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
685 ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες 685ᵇ cf. h. Ap. 147
Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ
σπουδῆι ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδ' ἐδύναντο
ὤσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ ϝείκελον Ἕκτορα δῖον,
οἳ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι, ἐν δ' ἄρα τοῖσι

684. μάχηι] -χησ Syr. ‖ 685. ἑλκεχίτωνεσ] cf. comment.

681. De navibus *Protesilai* cf. O 704—706. De *Locrensi* Aiace nunc fit sermo, qui in Catalogo multo plures naves quam Salaminius dicitur duxisse. *Telamonii* Aiacis tabernacula, quae ab huius navibus longius remota nemo sibi finget, alterum castrorum cornu obtinuisse dicuntur [Θ 224 sq.] Λ 7 sq. — Cf. vs. 686, 693—697 et de Aiacibus vs. 198—202.

682. θῖν' (θινι)] § 13.

— ϝερϝυμέναι] § 293.

684. *Quo praesertim vehementer irruebant Troiani ipsi et eorum bigae* per portam ab Hectore effractam. Verbi ἐγίγνοντο subiectum facile elicitur e vs. 679.

— ζαχραέεσ] § 73.

685. Ἰάονεσ, nomen gentile, quo *Athenienses* (cf. vs. 689 sq.) nunc designantur, in Iliade vel in Odyssea non redit, sed legitur etiam h. Ap. 147, 152. Cf. mentio *Doriensium* τ 177 (B 653—670). Epitheton autem ἑλκεχίτων, quo pingitur *stola talaris* hominum pompam sollemnem die festo obeuntium (cf. τερμιόεισ τ 242 et feminarum epitheton ἑλκεσίπεπλοσ Z 442), aptissimum est h. Ap. 147, et eiusmodi pompam Ionum celebravit Asius poeta in fr. apud Athen. 525*f*; nostro vero loco parum convenit, quoniam vestibus ad pedes defluentibus non pugnatur. Aut igitur non ἑλκεχίτωνεσ sed aliud epitheton poeta dedit, aut graviore vitio locus laborat.

686. *Phthios* Phthiae in regione Achilli subdita (cf. B 683 al.) quaesituri eramus, sed quoniam de Achillis militibus sermo nunc esse nequit, videntur significari copiae quae *Protesilai* fuerant.

— φαιδιμόεντεσ Ἐπειοί] adi. † pro φαίδιμοι (cf. § 69). Dicuntur incolae *Dulichii* et *Echinadum*, quos ducebat *Meges*, ex Elide Epeorum patria et ipse oriundus; cf. vs. 691 sq. et B 625—630. *Epei* igitur non solam Elidem incolebant, sed et insulas vicinas.

687. σπουδῆι—ἔχον] *vix aegre poterant arcere in naves irruentem.* Iung.: νεῶν ἐπαΐσσειν (gen. ut E 263).

688. φλογὶ ϝείκελον] cf. N 688.

689—693. Hectori obstabant *Atheniensium* milites selecti (προλελεγμένοι, cf. § 306) et *Epei* et *Phthii*. Locrenses vero eminus pugnabant velites (cf. vs. 712—720). De *Megete* cf. vs. 686. In vs. 693 e contextu mente supplendum est *stabant* vel simile verbum. *Medon* ducebat milites *Philoctetae* (cf. B 727), *Podarces* milites *Protesilai* (cf. vs. 681 et B 704).

690 ἦρχ' υἱὸσ Πετεοῖο Μενεσθεύς, οἳ δ' ἅμ' ἕποντο
Φείδασ τε Στιχίοσ τε Βίασ τ' ἐῢσ· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλεΐδησ τε Μέγησ Ἀμφίων τε Δρακίοσ τε,
πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμόσ τε Ποδάρκησ.
ἦ τοι ὃ μὲν νόθοσ υἱὸσ Ὀϊλῆοσ θείοιο 694-697 = O 333 sqq.
695 ἦσκε, Μέδων, Αἴαντοσ ἀδελφεόσ, — αὐτὰρ ἔναιε
ἐν Φυλάκῃ, γαίησ ἄπο πατρίδοσ, ἄνδρα κατακτὰσ
γνωτὸν μητρυιῆσ Ἐριώπιδοσ, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύσ, —
αὐτὰρ ὃ Ἰφίκλοιο πάϊσ τοῦ Φυλακίδαο.
οἳ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντεσ,
700 ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
Αἴασ δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆοσ ταχὺσ υἱόσ,
ἵστατ' ἀπ' Αἴαντοσ Τελαμωνίου, οὐδ' ἦ βαιόν·
ἀλλ' ὥσ τ' ἐν νειῷι βόε ϝοίνοπε πηκτὸν ἄροτρον 703 cf. K 353 = 32
ϝῖσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον, — ἀμφὶ δ' ἄρα σφι 704ª cf. P 720
705 πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺσ ἀνακηκίει ἱδρώσ· 705ᵇ cf. Ψ 507
τὼ μέν τε ζυγὸν οἷον ἐῢξοον ἀμφὶσ ἐϝέργει
ϝιεμένω κατὰ ϝόλκα ταμεῖν ἐπὶ τέλσον ἀρούρησ· —
ὥσ τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἕστασαν ἀλλήλοιιν.
ἀλλ' ἦ τοι Τελαμωνιάδηι πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
710 ἄλλοι ἕπονθ' ἕταροι, οἵ ϝοι σάκοσ ἐξεδέχοντο,
ὁππότε μιν κάματόσ τε καὶ ἱδρὼσ γούναθ' ἵκοιτο·
οὐδ' ἄρ' Ὀϊλεΐδηι μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο.

---

690. ἦρχ'(ε)] ἦρχεν? Cf. Δ 327 Λ 197 et § 17. — *Πετεοῖο*] cf. B 552. || 691. *Βίασ τ' ἐῢσ*] *καὶ Ἴασοσ* Nauck (coll. O 332). || 692. *Μέγησ*] sic Ar., *Μέγησ τ'* Zen. pap. Morg. (cf. T 239). || 700. *Βοιωτῶν*] *-τοῖο'? Cf. § 316⁴. || 702. *ἵστατ'(ο)*] *χάζετ'* Zen. || 705. *ἀνακηκίει*] sic Ar., *ἀνεκήκιεν* (ut H 262 Ψ 507) pap. Morg. Syr. || 707. *ϝόλκα* Fick] *ὅλκα* (item σ 375). — *ταμεῖν ἐπὶ* (*ταμέσθ' ἐπὶ* Voss) vHerwerden] *τέμ(ν)ει δέ τε Ω, τάμον δέ τε* Barnes. Cf. Σ 547 et Apoll. Rh. III 412. || 710. *ἄλλοι* H L] *λαοὶ Ω*. || 712. *οὐδ' ἄρ' Ὀϊλεΐδηι* K¹ ight] *οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδηι* (*ἄρα Νηλιάδηι* D) *Ω ἀλλ' οὐκ Ἰλιάδηι* Zen.; cf. B 527 et M 365.

---

694 sq. cf. M 371.

695. ἀδελφεόσ] cf. Γ 238.

698. δ] *Podarces.*

701—708. Cf. B 530 N 198—202.

702. ἦ βαιόν] § 2.

703. πηκτὸν] cf. K 353.

704 sq. ἀμφὶ—κεράεσσι] illam enim capitis partem premit iugum.

706. ζυγὸν . . . ἀμφὶσ ἐϝέργει] cf. γ 486 X 324.

707. *Strenuo impetu sulcum secantes* (καταταμεῖν) *usque ad agri oram.* Vox τέλσον redit Σ 544, 547; de sulcorum mensura cf. K 351—353.

708. μάλ'(α)] cum παρβεβαῶτε iung. coll. P 571 ω 400.

οὐ γάρ σφι σταδίηι ὑσμίνηι ᾽μίμνε φίλον κῆρ·
οὐ γὰρ ἔχον κόρυθασ χαλκήρεασ ἱπποδασείασ,
οὐδ᾽ ἔχον ἀσπίδασ εὐκύκλουσ καὶ μείλινα δοῦρα,
ἀλλ᾽ ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρεφέ᾽ οἰὸσ ἀώτωι 716ᵇ = 599
Φίλιον εἷσ ἅμ᾽ ἕποντο πεποιθότεσ, οἷσιν ἔπειτα 717ᵃ cf. λ 372ω117
ταρφέα βάλλοντεσ Τρώων ᾽ρήγνυντο φάλαγγασ.
δή ῥά τόθ᾽ οἳ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι
᾽μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῆι,
οἳ δ᾽ ὄπιθεν βάλλοντεσ ἐλάνθανον· οὐδ᾽ ἔτι χάρμησ
Τρῶεσ ἐμιμνήισκοντο, συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.

ἔνθα κε λευγαλέωσ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Τρῶεσ ἐχώρησαν προτὶ Φίλιον ἀνεμόεσσαν,
εἰ μὴ Πολυδάμασ θρασὺν Ἕκτορα ᾽ϝεῖπε παραστάσ· 725 cf. M 60
„Ἕκτορ, ἀμήχανόσ ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι, 726ᵃ cf. K 167ᵇ
οὕνεκά τοι περὶ ᾽δῶκε θεὸσ πολεμήϊα ϝέργα·
τούνεκα καὶ βουλῆι ἐθέλεισ περὶ ϝίδμεναι ἄλλων.
ἀλλ᾽ οὔ πωσ ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸσ ἑλέσθαι. 729ᵃ = Δ 320
ἄλλωι μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸσ πολεμήϊα ϝέργα,

731 ἄλλωι δ᾽ ὀρχηστύν, ἑτέρωι κίθαριν καὶ ἀοιδήν.

713. σταδίηι — κῆρ] σταδίησ ὑσμίνησ ἔργα μέμηλε Strab. 449, alii olim (σταδίησ ὑσμίνησ) ἔργ᾽ ἐμεμήλει (cf. B 614). ‖ 716. ἐϋστρεφέ᾽(ϊ)] -στρόφωι Ω (cf. vs. 599). ‖ 728. περὶ ϝίδμεναι] περιέμμεναι G (ut P 171 al.). ‖ 729. δυνήσεαι αὐτὸσ ἑλέσθαι] θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισι Ariston. ad Δ 320. ‖ 731. Om. Ar. pap. Morg. A C D T, afferunt Clem. Alex. Strom. 625 Luc. de Salt. § 23; adiecisse dicitur Zenodotus Mallotes. Cf. vs. 637.

716—718. *Sed arcubus fundisque erant instructi.* Cf. vs. 599 sq. et de voce ἀώτωι I 661.

716. ἐϋστρεφέ᾽(ϊ)] § 73.

719. οἳ μὲν] cf. vs. 689—700; nisi soli Aiaces cum suis ministris sunt intellegendi. Armati utique antecedunt, post quos latitantes funditores super eorum capita tela in hostes coniciunt.

721 sq. Troianorum, quos Hector in valli portam duxit, iam retunditur impetus: terrentur et paene in fugam coniciuntur, cominus petiti ab Achivorum ducibus fortissimis et simul eminus a Locrensibus sagittariis atque funditoribus peritissimis.

724. ἀνεμόεσσαν] § 21.

725. Πολυδάμασ] § 21.

— Ἕκτορα ᾽ϝεῖπε] cf. Γ 170.

726. *Hector, non facile tibi persuadetur.* Cf. M 211. Adiectivum verbale παραρρητοῖσι valet: *verbis ad persuadendum aptis.* Activa enim nunc est eius vis, I 526 vero passiva.

728. *Ideo etiam in concilio ceteros vis superare.* Quia fortis es, etiam prudentior quam alius quilibet tibi videris.

729—734. Cf. I 37—39.

ἄλλωι δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺσ
ἐσθλόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
καί τε πολῦσ ἐσάωσε, μάλιστα δέ τ' αὐτὸσ ἀνέγνω. 734b cf. ζ 185
αὐτὰρ ἐγὼ ϝερέω ὥσ μοι δοκεῖ ἔμμεν' ἄριστα. 735 = I 103
πάντηι γάρ σε περὶ στέφανοσ πολέμοιο δέδηε·
Τρῶεσ δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχοσ ἔβησαν, 737a = E 27
οἳ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἳ δὲ μάχονται
παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντεσ κατὰ νῆασ.
ἀλλ' ἀναχασσάμενοσ κάλε' ἐνθάδε πάντασ ἀρίστουσ·
ἔνθα δέ κεν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν,
ἠέ κεν ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν, 742 cf. B 175
αἴ κ' ἐθέλησι θεὸσ δόμεναι κράτοσ, ἦ κεν ἔπειτα
πὰρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονεσ. ἦ γὰρ ἐγώ γε
δέδϝια μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ
χρῆοσ, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄατοσ πολέμοιο
μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχησ σχήσεσθαι ὀΐω." 747b = I 655

732. τιθεῖ νόον] νόον τιθεῖ (aut τίθει) Aristoph. T. || 733. πολλοί] -όν Aristoph. || 734. πολῦσ § 83] πολεῖσ (aut πόλεισ). — τ'(ε) Hermann] κ' (sive = κε sive = καὶ) Ar. Ω. Cf. ζ 185 et § 9. || 735. αὐτὰρ ἐγὼ ϝερέω] νῦν δ' αὖτ' ἐξερέω pap. Morg. (ut M 215). || 741. ἔνθα δέ κεν Brandreth] ἔνθεν δ' ἂν. Cf. § 326. || 742. ἠέ κεν ἐν pap. Morg.] ἦ κεν ἐνὶ Ω. || 744. ἔλθωμεν A] -οιμεν Ω. || 745. δέδϝια § 168] δείδω. — ἀποστήσωνται pap. Morg. A T] ἀποτίσωνται (-ονται) Ω (cf. E 831).

735. ἔμμεν'(αι)] § 125.

737. κατὰ τεῖχοσ ἔβησαν] *in vallum irruerunt.* Item O 384.

738. ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν] *armati procul distant.* — Plerique Troiani remanserunt ante vallum, pars tantum Hectorem secuti per portam usque ad introitum castrorum penetrarunt.

740—744. *Redi ad copias ante vallum cunctantes et fortissimum quemque huc progredi iube: nos interim portae aditum servabimus; dein iunctis viribus in ipsa castra irruere conabimur, aut, si parum faveat numen et necesse sit recedere, iusto ordine certe et sine damno recedemus.* — Prudens consilium, — in ea quidem artis strategicae infantia! — quod Hectori placuisse quis miretur! *Ipse* Hector recurrere iubetur, quippe qui unus sit ea auctoritate ut milites suos in hostes urgere possit. Cf. Z 86.

740. κάλε'(ε)] § 191.

742. Cf. I 234 sq.

— πολυκλήϊσι] cf. Π 170.

745 sq. *Vereor ne debitum hesternum Achivi nobis rependant.* Verba cum amaro risu loquentis = *cladem acceptam nobis reddant* (nos: *hun rekening met ons vereffenen, ons de nederlaag van gisteren betaald zetten*). — Neque aoristus ἀποστήσασθαι apud H. invenitur alibi neque ipsum verbum sic usurpatur, sed cf. simplex στῆσαι = *appendere* Τ 247 al.

746. χρῆοσ] § 190.

— ἄατοσ] ἆτοσ Ω.

ὣσ᾽ φάτο Πολυδάμασ, ϝάδε δ᾽ Ἕκτορι μῦθοσ ἀμύμων, 748 = M 80
καί μιν φωνήσασ ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Πολυδάμαν, σὺ μὲν αὖθι ἐρύκακε πάντασ ἀρίστουσ,
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ᾽ εἶμι καὶ ἀντιάω πολέμοιο· 752 = M 368
αἶψα δ᾽ ἐλεύσομαι αὖτισ, ἐπεί κ᾽ ἐῢ τοῖσ᾽ ἐπιτείλω.“ 753 cf. M 369
ἦ ῥα, καὶ ὡρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ϝεϝοικώσ,
κεκληγώσ, διὰ δὲ Τρώων ᾽πέτετ᾽ ἠδ᾽ ἐπικούρων.
οἳ δ᾽ εἰσ Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πολυδάμαντα
πάντεσ ἐπεσσεύοντ᾽, ἐπεὶ Ἕκτοροσ ἔκλυον αὐδήν.
αὐτὰρ ὃ Δηΐφοβόν τε βίην θ᾽ Ἑλένοιο ϝάνακτοσ 758 sq. cf. 770 sq.
Ἀσιάδην τ᾽ Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν 758 cf. 781
᾽φοίτα᾽ ἀνὰ προμάχουσ διζήμενοσ, εἴ ποθ᾽ ἐφεύροι. 760b cf. Δ 88
τοὺσ δ᾽ ηὗρ᾽ οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονασ οὐδ᾽ ἀνολέθρουσ·
ἀλλ᾽ οἳ μὲν δὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῆισιν Ἀχαιῶν

749 αὐτίκα δ᾽ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἅλτο χαμᾶζε, 749 = M 81

748. ἀμύμων Barnes] ἀπήμων (cf. M 80). || 749. Om. pap. Morg. et in textu A H. || 751. Πολυδάμαν § 21] Πουλυδάμα. Cf. A 86.

748. Πολυδάμασ] § 21.

749. Versus formularis hinc alienus; nam *pedes*, non *bigis vectus* Hector castra intravit (cf. M 462 sqq.), neque credibile est eum deinde currum conscendisse, licet bigae interim multae per portam in castra fuerint invectae (cf. vs. 684).

751. αὖθι] § 322.

— πάντασ ἀρίστουσ] fortissimos illos milites, qui cum Hectore et Polydamante in castra iam penetrarunt; quorum principes nominatim commemorantur vs. 790—792. — Alios ἀρίστουσ Polydamas dicebat vs. 740.

752. κεῖσ᾽(ε)] *ad milites nostros, qui ante vallum remanserunt* (cf. vs. 738).

— καὶ ἀντιάω πολέμοιο] *et in praelium irruam.* Pugnabatur enim et illic (cf. vs. 673, 765, 778 sq.). Ad ἀντιάω mente igitur suppl. ἐκεῖ. De termino -άω cf. § 191.

753. ἐπεί κ᾽(ε)] § 326.

754. ὄρεϊ νιφόεντι ϝεϝοικώσ] comparatio non admodum felix herois festinantis cum monte nive obducto; cui minime similia sunt quae de Cyclope dicuntur ι 192—194, nec non discrepat Vergilius (hunc locum fortasse imitatus) Aen. XII 699—701. Videtur ex alio contextu desumta et simul decurtata esse huiuscemodi comparatio: „ut montis nive tecti vertex eminet inter..., sic Hectoris galea (cf. B 827 Z 469 sq. et T 357—362) iubis candidis ornata eminebat inter milites". — Ingentis staturae Hector et alibi dicitur (cf. E 193 Z 319 Θ 493 X 370).

756. οἳ δ᾽(ὲ)] Troianorum optimus quisque.

— Πολυδάμαντα] § 21.

760. ᾽φοίτα᾽(ε)] § 191.

— ποθ᾽(ι)] § 322.

762. οἳ μὲν] ab Idomeneo caesi erant *Othryoneus Asius Alcathous*, a Merione *Adamas* et *Harpalion*, a Menelao *Pisander*.

χερσὶν ὕπ' Ἀργείων 'κέατο ψυχὰσ ὀλέσαντεσ, 763 = Ω 168
οἳ δ' ἐν τείχε' ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε. 763ª = Θ 359
τὸν δὲ τάχ' ηὗρε μάχησ ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσησ
δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένησ πόσιν ἠϋκόμοιο, 766 cf. Γ 329
θαρσύνονθ' ἑτάρουσ καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι. 767 sq.ª = P 683
767 = P 117 [sq.
ἀγχόθι δ' ἱστάμενοσ προσέφη αἰσχροῖσι ϝέπεσσι·
„Δύσπαρι, ϝεῖδοσ ἄριστε, γυναιμανέσ, ἠπεροπευτά, 769 = Γ 39
ποῦ τοι Δηΐφοβόσ τε βίη θ' Ἑλένοιο ϝάνακτοσ 770 sq. cf. 758 sq.
Ἀσιάδησ τ' Ἀδάμασ ἠδ' Ὄσιοσ Ὑρτάκου υἱόσ;
[sq.
ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύσ; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρησ 772ᵇsq.ªcf. O 557
Ἴλιοσ αἰπεινή· νῦν τοι σάοσ αἰπὺσ ὄλεθροσ.“
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπεν Ἀλέξανδροσ θεοϝεικήσ· 773ᵇ = χ 28 cf.
ε 305
„Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸσ ἀναίτιον αἰτιάεσθαι· — 775ᵇ cf. Δ 654
ἄλλοτε δή ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
μέλλω, — ἐπεί μ' οὐ πάμπαν ἀνάλκιδα 'γείνατο μήτηρ.
ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρασ ἑταίρων,
ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντεσ ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
νωλεμέωσ· ἕταροι δὲ κατέκταθεν, οὕσ σὺ μεταλλᾶισ.
οἵω Δηΐφοβόσ τε βίη θ' Ἑλένοιο ϝάνακτοσ 781 cf. 758
οἴχεσθον, μακρῆισι τετυμμένω ἐγχείῃσι

768. ἀγχόθι δ'(ὲ)] cf. B 172. || 772. κατ' ἄκρησ] quidam olim κατὰ κρῆσ. Cf. § 82. || 777. μ' οὐ Par. 2767] οὐδέ με vel οὐδ' ἐμὲ Ω. Cf. δ 352 et § 8. || 778. ἑταίρων] Ἀχαιῶν pap. Morg. || 782. τετυμμένω] -γμένω pap. Morg. D T.

764. οἳ δ'(ὲ)] *Deiphobus* et *Helenus* (cf. vs. 538, 596—600, 781 sq.) in urbem reducti erant saucii.

— τείχε'(ϊ)] § 71. — *Urbis* murus nunc dicitur; cf. Π 397.

765. μάχησ ἐπ' ἀριστερὰ] cf. E 355.

768. -οῖσι ϝέπεσσι] § 60.

769. Cf. Γ 39.

772. ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύσ;] caesus hic est ab Idomeneo (cf. vs. 363 sqq.).

— νῦν — αἰπεινή] *ruit alto a culmine Troia*, Verg. Aen. II 290.

773. σάοσ ... ὄλεθροσ] oxymoron acerbum et minarum plenum locis par. redit; cf. Ι 376 et de forma σάοσ cf. § 62.

775. Cf. Γ 59.

— αἰτιάεσθαι] § 191.

776 sq. *Alias forsitan pugnae subducere me videri potui*, nunc vero non est quod me vituperes. Cf. Φ 83 δ 377 sq. ξ 133 sq. χ 322 et quae de Menelao Agamemnon ait K 120 sq. — Gen. πολέμοιο ut P 422 Τ 170 Ξ 101 h. Cer. 302.

778 sq. *Dum tu in ipsis castris pugnabas, nos hic ante vallum cum Achivis dimicavimus.*

781 sq. *Deiphobus* saucius reliquit campum vs. 538, *Helenus* vulneratus est vs. 593—600; hunc quoque curru in urbem esse abductum, ne inutiliter periclitaretur, cum fert ratio tum Paris nunc dicit.

ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
νῦν δ' ἄρχ' ὅππηι σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
ἦμεσ δ' ἐμμεμαῶτεσ ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τί φημι 785 sq. = ψ 127 sq.
ἀλκῆσ δευήσεσθαι, ὅσσ' δύναμίσ γε πάρεστι.
πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσυμένον πολεμίζειν."
ὣσ ϝειπὼν παρέπεισεν ἀδελφεόσ φρένασ ἥρωσ. 788 = Z 61
βὰν δ' ἴμεν' ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπισ ἦεν,
ἀμφί τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πολυδάμαντα,
Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
Πάλμυν τ' Ἀσκάνιόν τε Μόρυν Θ', υἷ' Ἱπποτίωνοσ,
οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίησ ἐριβώλακοσ ἦλθον ἀμοιβοὶ
ἠόϊ τῆι προτέρηι· τότε δὲ Ζεὺσ ὦρσε μάχεσθαι.
οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλληι,
ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆσ πατρὸσ Διὸσ εἶσι πέδονδε,
θεσπεσίωι δ' ὁμάδωι ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσησ,
κυρτὰ φαληριάοντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
ὣσ Τρῶεσ πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότεσ, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι,
χαλκῶι μαρμαίροντεσ ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.
Ἕκτωρ δ' ἡγέετο βροτολοιγῶι ϝίσοσ Ἄρηϊ, 802ᵇ = Λ 295
Πριαμίδησ· πρὸ ϝέθεν δὲ ἓξ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐρύσθην, 803 = 157
ῥινοῖσιν πυκινήν, πολλὸσ δ' ἐπελήλατο χαλκόσ, 804ᵇ cf. P 493

---

785. δ' ἐμμεμαῶτεσ Ar. A T] δὲ μεμ. C D. Cf. P 735, 746 X 143. || 788. ἀδελφεόσ § 59] -φειοῦ. || 792. υἷ'(α)] υἱὸν Z Strab. 565 (cf. § 17). — Strabo l. l. subiungit versum: *Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα <καρτεροθύμων>*. Cf. N 5 Ξ 512. || 797. ὁ'(ἐ)] sic Ar., olim quidam om. || 803. πρὸ (ϝ)έθεν Herodian. Syr. A C] πρόσθεν pap. Morg. D T (cf. N 157 Ψ 533). — δὲ ἓχ'(ε)] δ' ἔχεν Ω.

---

785. ἦμεσ] § 92.

787. πὰρ] *praeter* (*supra*), item Ξ 509.

789—792. Hector Paride aliisque comitantibus redit ad portam, quam obtinent Polydamas et Cebriones cum Phalce ceterisque sodalibus (cf. vs. 751—753).

790. Πολυδάμαντα] § 21.

793. ἀμοιβοὶ] *qui subirent in locum militum caesorum.*

794. ἠόϊ τῆι προτέρηι] ut Rhesus cum suis e longinqua Thracia (cf. K 434), sic hi heroes ex Ascania nuper demum in Troadem pervenerunt. Ceterum Ascanius B 862 Priamo iam prius auxilia adduxisse dicitur. De ἠόϊ forma cf. § 77.

795. οἳ δ'(ἐ)] copiae quas iam per portam in castra adducunt Hector et Paris.

798. παφλάζοντα] cf. I 516.

799. φαληριάοντα] § 191. Cf. N 743 sq. et Δ 426.

802. ἡγέετο] § 191.

ἀμφὶ δέ ϝοι κροτάφοισι φαεινὴ ᾽σείετο πήληξ.
πάντηι δ᾽ ἀμφὶ φάλαγγασ ἐπειράετο προποδίζων,
εἴ πώσ ϝοι ϝείξειαν ὑπασπίδια προβιβάντι· 807ᵇ cf. Π 609
ἀλλ᾽ οὐ σύγχεε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. 808 cf. I 8
Αἴασ δὲ πρῶτοσ προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων· 809ᵇ = O 676 Π 534
„δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίη δεδϝίσσεαι αὕτωσ
Ἀργεῖουσ; οὔ τοί τι μάχησ ἀδαήμονέσ εἰμεν,
ἀλλὰ Διόσ μάστιγι κακῆι ἐδάμημεν Ἀχαιοί. 812 cf. M 37
ἦ θήν πού τοι θυμὸσ ἐϝέλπεται ἐξαλαπάξειν
νῆασ· ἄφαρ δέ τε χεῖρεσ ἀμυνέμεν᾽ εἰσὶ καὶ ἡμιν.
ἦ κε πολὺ φθαίη ἐΰ ναιομένη πόλισ ὑμὴ
χερσὶν ὕφ᾽ ἡμετέρηισι ϝαλοῦσά τε περθομένη τε. 816 = B 374
σοὶ δ᾽ αὐτῶι φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων
ἀρήσηι Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισ᾽ ἀθανάτοισι 818 cf. Z 259
θάσσονασ ἱρήκων ἔμεναι καλλίτριχασ ἵππουσ,
οἵ σε πόλινδ᾽ οἴσουσι κονίοντεσ πεδίοιο.“
ὣσ ἄρα ϝοι ϝειπόντι ἐπέπτατο δεξιὸσ ὄρνισ, 821 = o 160, 525
αἰετὸσ ὑψιπέτησ· ἐπὶ δ᾽ ἴαχε λαὸσ Ἀχαιῶν 822ᵇ cf. 834
θάρσυνοσ οἰωνῶι· ὃ δ᾽ ἀμείβετο ϕαίδιμοσ Ἕκτωρ·
„Αἶαν ἀμαρτοϝεπέσ, βουγάϊε, ποῖον ἔϝειπεσ!
αἴ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸσ πάϊσ αἰγιόχοιο

---

807. *προβιβάντι*] *-βῶντι* Ω (cf. Γ 22). — Zen. addebat versum: *λίην γάρ σφιν πᾶσιν ἐκέκριτο θάρσεϊ πολλῶι.* ‖ 809. *μακρὰ βιβάσθων*] *φώνησέν τε* Syr. ‖ 810. *αὕτωσ* Ar. A D] *οὕτωσ* Syr. C T (cf. vs. 447). ‖ 822 et 834. *ἴαχε*] neglecto ϝ (item *P* 723); **λαὸσ δ᾽ ἐπεϝίαχ᾽*? ‖ 824. *ἀμαρτοϝεπέσ*] *ἀμετροϝεπέσ* Barnes, an **ἀναρτοϝεπέσ* (coll. *ἀρτιεπήσ* X 281 et *ἄρτια βάζειν* Ξ 92 Θ 240)? — *βουγάϊε*] sic Ar., *-γήϊε* Zen., *-κάϊε* l. a. in T (hinc Nicander Theriac. 5 *bubulcum* dixit *βουκαῖον*). Cf. σ 79.

806. ἐπειράετο] § 191.

808. σύγχεε] § 191.

812. Διὸσ μάστιγι] cf. B 782.

814. ἄφαρ] *procul dubio, profecto*, item Λ 418 P 417 Ψ 593 β 169. Proprie: *statim si quis rem secum reputet.* Eadem via postea particula αὐτίκα pervenit ad notionem: *exempli gratia.*

— ἀμυνέμεν᾽ εἰσὶ] cf. I 688 et de termino -νέμεν᾽(αι) § 125.

817. σχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε κτέ.] *tibi proximum esse <tempus> quo . . .*

818. ἀρήσηι] novicium pro ἀρήσεαι, subiunctivi aor. iusta forma; cf. § 117.

820. πεδίοιο] cf. B 785.

821. ἐπέπτατο] § 216.

— δεξιὸσ ὄρνισ] cf. M 238—240. Victores fore Achivos — non statim nunc, sed tamen mox, — Iuppiter iis promittit (cf. Π 367 sq.).

824. βουγάϊε] vox *hominem vastum* contemtim significans redit σ 79.

825—828. οὕτω . . . ὡσ] cf. Θ 538. De Hectore in carminibus poeta nostro antiquioribus revera Iovis (Idaei) filio dicto cf. K 50.

εἴην ἥματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
τιοίμην δ' ὡσ τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 827 sq. = Θ 540 sq.
ὡσ νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
πᾶσι μάλ'. ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεαι, αἴ κε ταλάσσησ 829 cf. χ 217
μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεισ κύνασ ἠδ' οἰωνοὺσ 831 cf. Θ 379
δημῶι καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν." 832 = Θ 380
ὣσ ἄρα φωνήσασ ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο 833 sq.[a] = M 251 sq.
ϝηχῆι θεσπεσίηι, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸσ ὄπισθε. 834[b] cf. 822
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐρίηχον, οὐδ' ἐλάθοντο 835[a] = H 419
ἀλκῆσ, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντασ ἀρίστουσ.
ϝηχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸσ αὐγάσ.

Ξ Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ϝιαχὴ πίνοντά περ ἔμπησ,
ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·
„φράζεο, δῖε Μαχάων, ὅπωσ ἔσται τάδε ϝέργα· 3 cf. Δ 14
3[b] = B 252
μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενοσ αἴθοπα ϝοῖνον,
εἰσ ὅ κε θερμὰ λοετρὰ ἐϋπλόκαμοσ Ϝεκαμήδη
θερμήνηι καὶ λούσηι ἄπο βρότον αἱματόεντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα ϝίσομαι εἰσ περιωπήν." 8[b] cf. Ψ 451 κ 146
ὣσ ϝειπὼν σάκοσ εἶλε τετυγμένον υἱοσ ἑοῖο,
κείμενον ἐν κλισίηι, Θρασυμήδεοσ ἱπποδάμοιο,

832. ἐπὶ] παρὰ pap. Morg. et l. a. in A. || 835. ἐρίηχον Heyne] ἐπίαχον. || 837. αὐγάσ] αὐλάσ pap. Morg. et l. a. in T (cf. δ 74). || 5. πῖνε ... αἴθοπα ϝοῖνον] μίμνε ... ἐν κλισίηισι l. a. ant.; cf. comment. || 7. καὶ λούσηι] λούση(ι) δ'(ὲ) D (cf. § 295). || 8. ϝίσομαι § 201] εἴσομαι. || 9. ἑοῖο] ἧοσ Eust.

826 sq. Optativus ut Δ 314.

827. Cf. Θ 540.

830. χρόα λειριόεντα] cf. Λ 573 et Γ 152.

1. Redit oratio illuc unde Λ 804 digressa est; cf. Λ 624—643.

— ἔμπησ] participio postpositum, ad verbum finitum autem (οὐκ ἔλαθεν) trahendum, ut vs. 98 al.; cf. δ 100.

5. Saucio perniciosum hoc consilium rati lectores minus robusti aliud quid rescripserunt.

10 sq. *Thrasymedes* paucis ante horis cum praeesset excubitoribus, clipeum suum commodaverat Diomedi (cf. I 81 et K 257). Tunc igitur alium clipeum per ministrum aliquem e castris petivisse censendus est, ne nudus militaret, Nestor autem suum ipsius clipeum praestantissimum, de quo cf. Θ 192 sq. et K 76, ei misisse. Quo clipeo instructus ceteram noctem vigilans transegit, dein prandium in excubiis cum suis sumsit (cf. I 88) et

χαλκῶι παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸσ ἑῆοῖο.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχοσ, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῶι, 12 = *K* 135
'στῆ δ' ἐκτὸσ κλισίησ, τάχα δ' εἴσιδε ϝέργον ἀρεικέσ, 13 cf. *ν* 197
τοὺσ μὲν ὀρινομένουσ, τοὺσ δὲ κλονέοντασ ὄπισθε, 14 = *O* 7
Τρῶασ ὑπερθύμουσ· ἐρέριπτο δὲ τεῖχοσ Ἀχαιῶν.
ὡσ δ' ὅτε πορφύρηι πέλαγοσ μέγα κύματι κωφῶι
ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα 17b = *O* 620
αὔτωσ, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδ' ἐτέρωσε,
πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸσ οὖρον,
ὥσ ὅ γέρων ὥρμαινε δαϊζόμενοσ κατὰ θυμὸν
διχθάδι', ἢ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων
ἠὲ μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
ὧδε δέ ϝοι φρονέοντι 'δοάσσατο κέρδιον εἶναι, 23 = *N* 458
βήμεν' ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἳ δ' ἀλλήλουσ ἐνάριζον
μαρνάμενοι· 'λάκε δέ σφι περὶ χροΐ χαλκὸσ ἀτειρὴσ
νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι. 26 = *Π* 637 cf. *N* 147
Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέεσ βασιλῆεσ
πὰρ νηῶν ἀνιόντεσ, ὅσοι 'βεβλήατο χαλκῶι,
Τυδεΐδησ 'Οδυσεύσ τε καὶ Ἀτρεΐδησ Ἀγαμέμνων. 29 = 380

---

16. *πορφύρηι*] sic Ar., *-ρει* Zen. — *κωφῶι*] sic Ar., *πηγῶι* l. a. ant. (ut *ε* 388). ‖ 18 *τε*] sic Ar., *τῆ(ι)* Ambr. L 73, *τὸ* Knight (coll. *X* 221 *ϱ* 525). — *οὐδ' ἐτέρωσε* Bekker] *οὐδετέρωσε*.

---

mox primo mane (Λ init.) in aciem est progressus. Interim Thrasymedis clipeum in Nestoris filiorumque tabernaculum referendum curavit Diomedes. — Sic locum expedivit Shewan (1906).

15. ἐρέριπτο δὲ τεῖχοσ Ἀχαιῶν] idem dicitur vs. 55. Sed quoniam *deiectum esse* vel *corruisse vallum* dici nunc non potest (cf. O 361—366 et M 12), verbum ἐρείπειν — ut ἐξαλαπάζειν — nunc non *deicere* sed *superare, violare* significare apparet. Cf. nostrum: *de vesting is gevallen* = *capta est* et δέδουπε de rege *caeso* dictum Ψ 679. Vs. 15 et vs. 55 sq. salvo contextu possunt omitti, sed quis quo consilio postmodo inserturus erat?

16. κωφῶι] cf. Λ 390.

17. ὀσσόμενον] (*vultu*) *portendens*. Ceteris locis dicitur de animantibus. Cf. A 105. Contrarium est θάλασσα γηθοσύνη N 29.

18. *Mare neque provolvitur* (προ-) *neque revolvitur*: neque ad spectatorem appropinquant fluctus neque ab eo recedunt.

19. κεκριμένον] *certum, constantem*, καθεστῶτα (Ar. Ran. 1003 al.); cf. ἐϋκρινήσ Hes. Op. 670.

24. βήμεν'(αι)] § 125.

26. νυσσομένων] de genitivo cf. Γ 301.

27. ξύμβληντο] § 119.

29. *Diomedes* a Paride vulneratus est, *Ulixes* a Soco, *Agamemnon* a Coone (cf. Λ 369 sqq., 434 sqq., 234 sqq.).

30 πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε μάχησ ϝεϝρύατο νῆεσ
θῖν' ἔφ' ἁλὸσ πολιῆσ· τὰσ γὰρ πρώτασ πεδίονδε 31ª = *A* 350
ἔρρυσαν, αὐτὰρ τεῖχοσ ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύσ περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσασ
αἰγιαλὸσ νῆασ χαδέμεν, 'στείνοντο δὲ λαοί·
35 τῶι ῥα προκρόσσασ ϝέρυσαν, καὶ 'πλῆσαν ἁπάσησ
ἠϊόνοσ στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
τῶι ῥ' οἵ γ' ὀψείοντεσ ἀϋτῆσ καὶ πολέμοιο,
ἔγχε' ἐρειδόμενοι, 'κίον ἀθρόοι· ἤχνυτο δέ σφι 38ª cf. *T* 49 = 170
θυμὸσ ἐνὶ στήθεσσιν. ὃ δὲ ξύμβλητο γεραιὸσ
40 Νέστωρ, 'πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. 40 cf. *I* 8

---

30. γὰρ] γάρ ῥ' A C D (cf. *B* 39). || 32. πρύμνησιν] πρυμνῆσιν Crates. || 36. μακρόν] πολλόν Zen. Aristoph., Ar. utrumque. || 37. τῶι] τῆι Pallis. — ὀψείοντεσ] sic Ar., οψαιοντεσ Zen., i. e. ὄψ' ἀΐοντεσ, sed iure negavit Ar. credibile esse duces vulneratos *nunc demum sensisse* prope naves pugnari. Ptolemaeus Epithetes Zenodoto tribuebat lectionem οὐ ψαύοντεσ. || 40. 'πτῆξε] sic (πτῆξε) Aristoph. Ar., πῆξε Zen. Dionys. Sid. Herodian. pap. Morg., πλῆξε l. a. — Ἀχαιῶν] ἑταίρων Zen., ἀχεύων Leaf (cf. Soph. Oed. C. 1466 et v. l. *I* 612). — Versum quidam —

30. 'ϝεϝρύατο] § 293.

— νῆεσ] *naves eorum* (Diomedis, Ulixis, Agamemnonis), non: *cunctae*.

31. θῖν' (θινὶ)] § 13.

31ᵇ sq. *Has enim Achivi primas* (proximas mari) *in littore collocaverant* (cf. vs. 75), *dein post eas alias rursusque alias, puppibus autem* (ordinis extremi) *fossam et vallum* (nuper) *praetenderant*. Alio sensu, non maris sed Troianorum ratione habita, O 654 πρῶται εἰρῦσθαι dicuntur eae naves quae vallo sunt proximae

34. αἰγιαλὸσ] *ipsa maris ora*, quo naves primo appulerunt, littus inter utrumque promunturium (vs. 36).

— χαδέμεν] § 126.

35. προκρόσσασ] *gradatim assurgentes*. Intellegendi sunt ordines aliquot navium in littore acclivi collocati. Cf. O 653. — Adi. redit Herodot. IV 152 VII 188 et apud Athen. 30 *a*. Cf. M 258.

36. ἠϊόνοσ στόμα μακρόν] cum locutione insolita conferri possunt στόμα λιμένοσ κ 90 et στόμα λίμνησ l. a. Z 4. *Os littoris* nunc dicitur spatium — κοῖλοσ αἰγιαλόσ (κ 385) — quod erat inter promunturia *Sigeum* et *Rhoeteum*, quae tamen nomina apud H. non inveniuntur, veluti duabus his *maxillis* (γνάθοισι, cf. Aesch. Prom. 726) inclusum; ultra quod spatium navibus non erat accessus propter cautes arduas. Cf. A 409.

37. τῶι] *hanc ob causam*. Reges enim vulnerati dum castrorum interiora tenebant, procul aberant a loco ubi pugnabatur.

— ὀψείοντεσ] unum hoc apud Homerum reperitur *desiderativum* (cf. § 144). Cui participio quod *genitivus* adiungitur, notatu dignum; cf. φ 406.

38. ἔγχε'(ϊ)] § 71.

40. 'πτῆξε] insolitus est hic usus verbi πτῆξαι, quod ceteris locis est intransitivum. Cf. X 191 θ 190. — Terret Agamemnonem ceterosque adspectus Nestor, quem pugnae interesse et copiis iussa dare putabant.

τὸν καὶ φωνήσασ προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
„ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδοσ Ἀχαιῶν, 42 = *K* 87
τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεισ;
δέδϝια μὴ δή μοι τελέσηι ϝέποσ ὄβριμοσ Ἕκτωρ,
ὅσ ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι, [*O* 702
πρὶν πυρὶ νῆασ ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούσ. 47 cf. *Θ* 182 *N* 629
κεῖνοσ τῶσ ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. 48 = *B* 330
ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδεσ Ἀχαιοὶ
ἐν θυμῶι βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσ περ Ἀχιλλεύσ,
οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῆισι νέεσσι." 51 cf. *O* 722
51[b] = *N* 333
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερήνιοσ ἱππότα Νέστωρ·
„ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχαται, οὐδέ κεν ἄλλωσ
Ζεὺσ ὑψιβρεμέτησ αὐτὸσ παρατεκτήναιτο.
τεῖχοσ μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ὥι ἐπέπιθμεν
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι, 56 = 68 cf. *H* 338
οἳ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῆισι μάχην ἀλίαστον ἔχουσι
νωλεμέσ, οὐδέ κ' ἔτι γνοίησ, μάλα περ σκοπιάζων,
ὁπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
ὥσ ἐπιμὶξ κτείνονται, ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει. 60[b] cf. *B* 153

---

44. *δέδϝια* (*δειδια*) Aristoph. L] *δείδω Ω*. Cf. § 168. ‖ 45. *ὅσ* Aristoph. C] *ὥσ Ω* (cf. *X* 236 *Ω* 388). ‖ 48. *τῶσ*] *θ' ὡσ* C D, *γ' ὡσ* l. a. in A (cf. *B* 330). ‖ 58. *γνοίησ*] *γνοίη* Aristoph.

---

45. ποτ'(ε)] *heri* haec facta sunt; cf. Θ 174—182. Fortasse igitur τότ' (quae in libris permutari solent adverbia) legendum est. — Etiam hostes tunc audire potuerunt quae Hector alta voce clamavit; non est igitur cur rogetur quomodo Agamemnon haec scire potuerit. Quamquam, si nihil eiusmodi responderi posset, ne sic quidem molesti quicquam hic locus haberet (cf. K 447). Eadem dein in castris Troianorum Hector gloriatus est (Θ 526 sq.).

46. ἀπονέεσθαι] § 21.

49. ὦ πόποι] cf. N 99.

50. ἐμοί] *erga me*, cf. A 283.

52. γερήνιοσ] cf. B 336.

53. ἑτοῖμα τετεύχαται] *parata adsunt*; i. q. τελεῖται (vs. 48) vel ἄρκιόν ἐστι (cf. B 393). Dicit occasionem naves comburendi et Achivos necandi. Locutio θ 384 redit; cf. μῆτισ ἑτοίμη I 425, πότμοσ ἑτοῖμοσ Σ 96 et similia Plat. Conv. 200 *c* al.

54. *Ne ipse quidem Iuppiter aliter* (= *melius*) *Troianis possit consulere, si victoriam iis velit tribuere.* De verbo παρατεκταίνεσθαι cf. Σ 367.

55. Cf. vs. 15.

58 sq. De Diomede victore simile quid dicitur E 85 sq.

58. οὐδέ κ'(ε)] § 326.

ἥμεσ δὲ φραζώμεθ' ὅπωσ ἔσται τάδε ϝέργα, 61 = Δ 14
εἴ τι νόοσ ῥέξει· πόλεμον δ' οὐχ ὕμι κελεύω
δύμεναι· οὐ γάρ πωσ βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„Νέστορ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῆισι μάχονται,
τεῖχοσ δ' οὐκ ἔϝραισμε τετυγμένον οὐδέ τι τάφροσ,
ἧι ἔπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, 'ϝέλποντο δὲ θυμῶι
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι, 68 = 56
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι. 69 = B 116
'ϝείδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνε,
ϝοῖδα δὲ νῦν, ὅτε τοὺσ μὲν ὁμῶσ μακάρεσσι θεοῖσι
κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένοσ καὶ χεῖρασ ἔδησε. 73b cf. Z 502
ἀλλ' ἄγεθ', ὥσ κεν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντεσ. 74 = B 139
νῆεσ ὅσαι πρῶται ϝερύαται ἄγχι θαλάσσησ, 75a cf. O 654
ἕλκωμεν, πάσασ δὲ ϝερύσσομεν εἰσ ἅλα δῖαν,
ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσσομεν, εἰσ ὅ κεν ἔλθηι 77a cf. δ 785 ϑ 55
νὺξ ἀμβρότη, αἴ κεν τῆι ἀπόσχωνται πολέμοιο 78b sq.a cf. Δ 799 sq.
Τρῶεσ· ἔπειτα δέ κεν ϝερυσαίμεθα νῆασ ἀπάσασ.

70 *νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεοσ ἰνδάδ' Ἀχαιούσ.* 70 = M 70

62. *ῥέξει*] sic Ar., *γ' ἐρξει* L, sic et *δ' ἔρξει* l. a. aut. (cf. § 224[2]). — **οὐχ ὕμι*] *οὐκ ἄμμε* (*nos ambos*) Ω, *οὐκ ὔμμε* Barnes (cf. § 92). Requiritur pronomen *vos*, dativus autem recte habet (cf. e. g. Z 491 o 93). ‖ 67. *ἧι*] sic et *οἷσ* Ar. ‖ 70. Versum cum vs. 74 sqq. non satis congruentem e N 227 huc invectum om. pap. Morg. A[1] C[1] D. ‖ 72. *ὅτε* Ar. T L] *ὅτι* Ω. ‖ 75. *νῆεσ* A C] *νῆασ* Ω. ‖ 78. *ἀμβρότη* § 28] *ἀβρότη*. Cf. Bacchyl. XVII 42: *ἀμβρότοι' ἐραννὸν ἀοῦσ φάοσ.* — *αἴ* (*εἴ*) *κεν* Lips. Par. 2767] *ἤν καὶ* Ω. Cf. § 326.

61. ἥμεσ] § 92.

62. ὕμι] § 92.

67. ἧι] fossa dum fiebat, ultro et agger factus est; hanc ob causam solius fossae in hoc versu fit mentio.

— ἔπαθον] *laborarunt*, dum ingens opus perfecerunt. Verbi vis eadem I 492 al.

69 sq. Cf. B 116—118.

71—73. *Neque pristina Iovis erga nos benevolentia me latuit neque recens odium.*

74—81. Cf. B 73—75.

74. κεν] § 326.

75. Cf. vs. 31 sq.

— ϝερύαται] § 293.

76. πάσασ] *eas omnes*, ἁπάσασ autem vs. 79 (*ceteras*) *cunctas*.

77. ὕψι] μετεώρουσ, non stantes in littore, sed prope littus in undis natantes et in fugam paratas. Idem valet ὑψόθι in versibus parallelis.

— ἐπ' εὐνάων] cf. A 436. Sic ἐπ' ἀγκύρασ (-ρῶν) dicebatur postea (cf. Herod. Mim. I 41 Ar. Eq. 1244 al.).

78. *Si tunc certe pugnandi finem facturi sint Troiani.* Quae sunt verba cum risu amaro loquentis; nam inauditi quid foret praelium per tenebras continuatum (cf. B 387 al.).

οὐ γάρ τισ νέμεσισ φυγέμεν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα.
βέλτερον ὅσ φεύγων προφύγηι κακὸν ἠὲ ϝαλώηι."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πολύμητισ Ὀδυσσεύσ· 82 sq. = Δ 349 sq.
„Ἀτρεΐδη, ποιόν σε ϝέποσ φύγεν ἕρκοσ ὀδόντων!
ὀλόμεν', αἴθ' ὤφειλεσ ἀϝεικελίωι στρατῶι ἄλλωι
σημαίνειν, μηδ' ἧμι ϝανασσέμεν', οἷσιν ἄρα Ζεὺσ
ἐκ νεότητοσ ἔδωκε καὶ εἰσ γῆρασ τολυπεύειν
ἀργαλέουσ πολέμουσ, ὄφρα φθιόμεσθα ϝέκαστοσ.
οὕτω δὴ μέμονασ Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
καλλείπειν, ἧσ εἵνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλά;
σίγαε, μή τισ ἔτ' ἄλλοσ Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσηι 90 cf. ξ 493
μῦθον, ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο, 90ᵃ cf. τ 486
ὅσ τισ ἐπίσταιτο ϝῆισι φρεσὶν ἄρτια βάζειν 92 = Φ 240
σκηπτόοχόσ τ' εἰη, καί ϝοι πειθοίατο λαοὶ 93ᵇ = M 226
τοσσοίδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργεΐοισι ϝανάσσεισ.
νῦν δέ σε ὠνοσάμην πάγχυ φρένασ, οἷον ἔϝειπεσ, 95 = P 173
ὃσ κέλεαι πολέμοιο συνεσταότοσ καὶ ἀϋτῆσ
νῆασ ἐϋσσέλμουσ ἅλαδ' ἑλκέμεν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον 97ᵃ = 106 cf. I 683
Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσί περ ἔμπησ,
ἡμιν δ' αἰπὺσ ὄλεθροσ ἐπιρρέπηι. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
σχήσουσιν πόλεμον νηῶν ἅλαδ' ἑλκομενάων,

80. ἀνὰ νύκτα] ὑπαλύξαι Max. Tyr. XLI 3 (ut Θ 243 M 327 δ 512 μ 216). ‖ 84. ὤφειλεσ § 273] ὤφελλεσ. — ἀ(ϝ)εικελίωι στρατῶι ἄλλωι Nauck] -λίου -τοῦ ἄλλου Ω; genitivum parum tuentur ἄρχειν, ϝανάσσειν, ἡγεῖσθαι modo genitivo modo dativo iuncta. ‖ 89. *καλλείπειν] -ψειν Ω, ἐκπέρσειν Zen. Cf. B 544. ‖ 90. ἔτ'(ι) pap. Morg. Vrat.] τ' Ω (om. A¹L), item τ 486. Cf. P 586. ‖ 91. διὰ] ἀνὰ Nauck (coll. B 250). ‖ 95. σε('ο) Zen.] σευ Ω; item P 173 (cf. Ξ 37 et § 92). — Versum Aristoph. Ar. — ‖ 98. ἐπικρατέουσι] ἐελδομένοισι Plat. Leg. 706 e. ‖ 100. πόλεμον] πολέμου Plat. l. l.

80. οὐ . . . νέμεσισ] cf. Γ 156.

81. δσ] cf. H 401.

— φεύγων προφύγηι] sic φεύγοντα ἐκφυγεῖν est Eur. Phoen. 1216 Ar. Ach. 177 al.

83. ἕρκοσ ὀδόντων] cf. Δ 350.

84. ὀλόμεν'(ε)] § 21.

85. ἧμι] § 92.

— ϝανασσέμεν'(αι)] § 125.

85—87. *Quos artem bellicam per totam vitam docuit Iuppiter.* De locutione τολυπεύειν . . . πολέμουσ cf. Σ 367.

88. οὕτω δὴ] cf. B 158.

90. σίγαε] § 191.

91—95. *Improbo te, non enim est prudentis peritive viri ita loqui.*

93. σκηπτόοχοσ] -οὖχοσ Ω. De vocis vi cf. A 279.

97. ἑλκέμεν'(αι)] § 125

99. αἰπὺσ ὄλεθροσ ἐπιρρέπηι] *in nos descendat quod imminet periculum.* Cf. Λ 601.

100. σχήσουσιν πόλεμον] *sustinebunt hostium impetum.*

ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμησ.
ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„ὦ Ὀδυσεῦ, μάλα πώσ με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῆι
ἀργαλέηι· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀϝέκοντασ ἄνωγα
νῆασ ἐϋσσέλμουσ ἅλαδ' ἑλκέμεν' υἷασ Ἀχαιῶν. 106ᵃ = 97
νῦν δ' εἴη ὅσ τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
ἢ νέοσ ἠὲ παλαιόσ· ἐμοὶ δέ κε ϝασμένωσ εἴη."
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε βοὴν ἀγαθὸσ Διομήδησ·
„ἐγγὺσ ἀνήρ, — οὐ δϝηθὰ ματεύσομεν! — αἴ κ' ἐθέλητε
πείθεσθαι, καὶ μή τι κότωι ἀγάσησθε ϝέκαστοσ,
οὕνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατόσ εἰμι μεθ' ὑμιν·
πατρὸσ δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένοσ εὔχομαι εἶναι, 113 cf. φ 335
Τυδέοσ, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει. 114ᵇ cf. Z 464
Πορθέϊ γὰρ τρεῖσ παῖδεσ ἀμύμονεσ ἐξεγένοντο, 115 cf. Υ 231
Ϝοίκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῆι Καλυδῶνι, 116ᵇ = N 217
Ἄγριοσ ἠδὲ Μέλασ, τρίτατοσ δ' ἔεν ἵππότα Ϝοινεύσ,
πατρὸσ ἐμοῖο πατήρ· ἀρετῆι δ' ἔεν ἔξοχοσ ἄλλων. 118ᵃ = τ 180
ἀλλ' ὃ μὲν αὐτόθ' ἔμεινε, πατὴρ δ' ἐμὸσ Ἄργε' ἐνάσθη 119ᵃ cf. N 564

---

101. ἀποπαπτανέουσιν Plat. l. l. L] ἀποπτανέουσιν Ω. || 102. κε] σε Barnes (fut. non extat alibi). — ὄρχαμε λαῶν] οἳ' ἀγορεύεισ Plat. l. l. || 111. πείθεσθαι] ἐξείπω Apoll. lex. || 112. νεώτατοσ] sic Ar., -τεροσ pap. Morg. L. || 113. ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένοσ] ἀγαθοῖο καὶ αἵματοσ Clem. Alex. Paed. 127. || 114. Zen. —, Aristoph. om. — καλύπτει A C] -ψε Ar. Ω (e Γ 243?). || 116. Ϝοίκεον] ναῖον Nauck (cf. Δ 18). || 118. ἐμοῖο] sic Ar., ἐμεῖο Zen. (cf. Apoll. Pron. 137 Synt. 164 Ammon. 49 Valcken., Anonym. 201 ibid.). Similis controversia est Τ 105 Ω 486 α 413 β 247 ζ 256, 290 λ 458 μ 379 (ρ 111?) τ 180 υ 389. — ἄλλων pap. Morg. G H] αὐτῶν Ω. Cf. § 98. || 119. (ἔ)μεινε] μίμνε T (cf. δ 508).

---

101. ἐρωήσουσι δὲ χάρμησ] cf. N 776 sq.

102. *Et sic ad nihil redigetur tuum consilium*, nam aufugere ne poterunt quidem, etiamsi quam maxime tecum velint.

110. Promptus nunc et I 31 sqq. Diomedes ad meliora suadenda, ut K 219 sqq. ad periculum subeundum. Cf. etiam I 697—705.

112. δὴ ... νεώτατοσ] id quod in mentem revocare mihi solet Nestor (I 57 K 176). Sum inter vos natu minimus, fateor: haud tamen plane neglegendum bellatorem hac nocte me praestiti, ut opinor. — Diomedes cum Agamemnone tum Ulixe iunior est (cf. I 57 sq.).

115. Mixtae sunt duae locutiones: Πορθέϊ ἐγένοντο et: Πορθέοσ ἐξεγένοντο (ut Υ 231). De dativi termino -έϊ cf. § 76.

117. ἔεν] § 302.

118. ἔξοχοσ ἄλλων] cf. A 505.

119. Cf. B 559.

— Ἄργε'(ϊ)] § 71.

πλαγχθείσ, — ὥσ γάρ που Ζεὺσ ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι, —
Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
ἀφνειὸν βιότοιο, ϝάλισ δέ ϝοι ἦσαν ἄρουραι
πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίσ,
πολλὰ δέ ϝοι πρόβατ' ἦσκε· κέκαστο δὲ πάντασ Ἀχαιοὺσ
ἐγχείῃσι. τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν', ὡσ ἐτεόν περ. 125 cf. δ 94
τῶι οὔ κέν με γένοσ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντεσ
μῦθον ἀτιμάσσαιτε πεφασμένον, ὅν κ' ἐῢ ϝείπω.
δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη·
ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δῃϊοτῆτοσ
ἐκ βελέων, μή πού τισ ἐφ' ἕλκεϊ ἕλκοσ ἄρηται,
ἄλλουσ δ' ὀτρύνοντεσ ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάροσ περ
θυμῶι ϝῆρα φέροντεσ ἀφεστᾶσ' οὐδὲ μάχονται."
ὣσ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν' κλύον ἠδ' ἐπίθοντο· 133 = *H* 379
'βὰν δ' ἴμεν', ἦρχε δ' ἄρα σφι ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 134ª cf. 384
οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸσ ἐνοσίγαιοσ, 135 cf. *K* 515
ἀλλὰ μετ' αὐτοὺσ ἦλθε παλαιῶι φωτὶ ϝεροικώσ,
δεξιτερὴν δ' ἕλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονοσ Ἀτρεΐδαο,
καί μιν φωνήσασ ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἀτρεΐδη, νῦν δή ποθ' Ἀχιλλῆοσ ὀλοὸν κῆρ
γηθέει ἐν στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν

125. ὡσ] *εἰ* Ar. || 127. ἀτιμάσσαιτε § 144] *-μήσαιτε*. || 131. ἐνήσομεν] ἀνήσομεν l. a. in A T (cf. *E* 422), *ὀνήσομεν* Bentley. || 135. ἀλαοσκοπιὴν] *ἀλαὸν σκοπιὴν* Zen., *ἀλαοσσκοπιὴν* A. Cf. *K* 515. || 136. Zen. addebat versum: *ἀντιθέωι Φοίνικι ὀπάονι Πηλείωνοσ*. Cf. comment. || 140. γηθέει ἐν Barnes] *γηθεῖ ἐνί*.

120. ἤθελε] singularis ut A 255.

121. θυγατρῶν] genitivi partitivi usus insolitus, quoniam non *collectivum* aliquod (ut γενεή E 268) sed *pluralis* a poeta est usurpatus. Vert. *ex Adrasti filiabus uxorem duxit.*

125. ἀκουέμεν'(αι)] *fando audivisse* = ϝίδμεναι (sic δ 200). Item Ω 543 β 118 γ 193 δ 94.

126. οὔ κεν] § 326.

131. ἐνήσομεν] *immittemus* (in *pugnam*, δῃϊότητι; cf. K 89).

132. θυμῶι ϝῆρα φέροντεσ] *animo suo obsecundantes*, non quid deceat sed quid ipsis gratum sit spectantes.

135. Cf. K 515.

136. Solet poeta aut certi alicuius viri addere nomen, cui deus se assimulaverit (ut N 45), aut alia ratione numinis imaginem vividam ostendere auditoribus (ut Γ 386–388 vel ν 288 sq.). Itaque vix sufficere nunc videtur *senis* mentio. Fortasse post vs. 136 unus versus excidit: Zenodotus certe versum addebat. Illum tamen versum optimo iure Ar. reiciebat, nam Phoenici sequentia haud conveniunt, vulgatam coll. δ 796 θ 194 defendens.

139. ποθ'(ι)] § 322.

δερκομένοι', ἐπεὶ οὔ ϝοι ἔνι φρένες οὐδ' ἢ βαιαί. 141 cf. σ 355 φ 288
ἀλλ' ὃ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ϝε σιφλώσειε·
σοὶ δ' οὔ πω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσι,
ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες 144ᵇ = Κ 301
εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς
φεύγοντας προτὶ ϝάστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων." 146 cf. Λ 803
ὣς ϝειπὼν μέγ' ἄϋσεν, ἐπεσσυμένος πεδίοιο,
ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐξίϝαχον ἢ δεκάχιλοι 148 sq. = Ε 860 sq.
ἀνέρες ἐν πολέμωι, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος·
τόσσην ἐκ στήθεσφι ϝόπα κρείων ἐνοσίχθων
ἧκεν, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ὦρσε ϝεκάστωι 151ᵇ sq. = Λ 11 sq.
καρδίηι, ἄλληκτον πολεμιζέμεν' ἠδὲ μάχεσθαι.

Διὸς ἀπάτη.

Ἥρη δ' εἰσέϝιδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι
στᾶσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου. αὐτίκα δ' ἔγνω
τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν, 155ᵇ = Ν 270

141. ὀερκομένοι'(ο) § 59] -νου G, -νωι Ω. Cf. Γ 301. || 142. Quidam — || 145. αὐτὸσ] αὐτοὺσ T (cf. Ω 499). || 148. τ'(ε)] sic Ar., δ' Aristoph. pap. Morg. D. — ἐϝίϝαχον Bentley] ἐπίαχον. || 151. ὦρσε Bentley] ἴμβαλ'. Cf. Λ 11.

141. ἢ βαιαί] § 2.

142. σιφλώσειε] *debilem reddat* sive *ad nihil redigat*? Dubia est vis verbi (†), quod apud Alexandrinos demum poetas redit Homerum imitando interpretatos (Lycophr. 1134 Apoll. Rh. I 204).

147. πεδίοιο] cf. Β 785.

148—150. Cf. Ε 860—863. Deus dum ante milites planitiem versus provolat, — eorum oculis iam subductus (cf. vs. 363)? — voce ingenti omnia complet. Ab ipso numine ad strenue pugnandum se incitari senserunt Achivi.

149. ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος] cf. Β 381.

152. πολεμιζέμεν'(αι)] § 125.

153—158. In Olympi cacumine poeta Iunonem collocat, episodium enarraturus quod praebebat ei carmen aliquod antiquius, non tamen tale praebebat. In illo enim carmine celebrabatur Argiva dea virgo — certe non Iovis Olympii uxor — deo Idaeo copiam sui faciens, ut in ulnis suis sopito excuteret curam Troianorum et sic Argivis victoriam pararet. Quam fabulam noster poeta, cui Iuppiter erat Iunonis maritus Olympius, ita mutavit ut Iovem a sua ipsius uxore amoris illecebris pellectum diceret. Sic multo languidior facta est fabula; prisca autem rerum facies pellucet cum „suum thalamum" dea intrare dicitur (vs. 166—168; cf. etiam Ο 32 sq., 39 sq.). — De Iove a Iunone decepto cf. etiam Τ 97.

αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, ᾽χαῖρε δὲ θυμῷι·
Ζῆνα δ᾽ ἐπ᾽ ἀκροτάτησ κορυφῆσ πολυπίδακοσ Ἴδησ
ἥμενον εἰσέϝιδε, στυγερὸσ δέ ϝοι ἔπλετο θυμῷι.
᾽μερμήριξε δ᾽ ἔπειτα βοῶπισ πότνια Ἥρη
ὅππωσ ἐξαπάφοιτο Διὸσ νόον αἰγιόχοιο.
ἥδε δέ ϝοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη ᾽φαίνετο βουλή, 161 = *B* 5
ἐλθέμεν᾽ εἰσ Ἴδην ἐῦ ἐντύνασαν ἕϝ᾽ αὐτήν,
εἴ πωσ ἱμείραιτο παραδραθέμεν φιλότητι [266
ϝῆι χροϊῆι, τῶι δ᾽ ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε 164ᵇ = ε 268 η
χεῦαι ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμνισι. 165ᵇ cf. Θ 366
᾽βῆ δ᾽ ἴμεν᾽ εἰσ Θάλαμον, τόν ϝοι φίλοσ υἱὸσ ἔτευξε 166ᵇ cf. 338
Ἥφαιστοσ, πυκινὰσ δὲ θύρασ σταθμοῖσιν ἐπῆρσε 167 = 339
κληῖδι κρυπτῆι· τὴν δ᾽ οὐ θεὸσ ἄλλοσ ἄνοιγε.
ἔνθ᾽ ἣ γ᾽ εἰσελθοῦσα θύρασ ἐπέθηκε φαεινάσ. 169 = h. Ven. 60
169ᵇ cf. φ 45
ἀμβροσίηι μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸσ ἱμερόεντοσ
λύματα πάντ᾽ ἐκάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ᾽ ἐλαίωι
ἀμβροσίωι ϝεδανῶι, τό ῥά ϝοι τεθυωμένον ἦεν· 172 = h. Ven. 63
τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸσ κατὰ χαλκοβατὲσ δῶ 173ᵇ cf. *A* 426
ἔμπησ εἰσ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ᾽ ἀϋτμή.

---

157 sq. Om. Syr. (propter homoeoteleuton). ‖ 157. *πολυπίδακοσ*] sic Ar., *-δάκου* L. Cf. Ξ 307 *Y* 59, 218 *Ψ* 117 et § 83[10]. ‖ 158. Quidam —— ‖ 159. *β. π. Ἥ.*] *κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν* pap. Morg. (ut *E* 671 al.). ‖ 160. *ὅππωσ*] *εἴ πωσ* l. a. in T (cf. vs. 163). ‖ 162. *ἕϝ᾽ αὐτήν* Knight] *ἑ αὐτήν* Gen. Apoll. Pron. 102, *ἑαυτήν Ω*, *ἑωυτήν* Zen. (cf. *P* 551). ‖ 163. *εἴ πωσ*] *ὅππωσ* l. a. in A (cf. vs. 160). ‖ 165. *χεῦαι* vHerwerden] *χεύηι Ω*, *χεύαι* Naber (cf. § 113). ‖ 166. *δ᾽(ὲ)*] *ῥ᾽* Syr. (cf. vs. 188). ‖ 168. *τὴν*] *τὸν* pap. 732, *τὰσ* l. a. ant. ‖ 169. *ἐπέθηκε*] *ἐπιθεῖσα* Zen. ‖ 170. *ἱμερόεντοσ*] *ἀθανάτοιο* Plut. Mor. 693 *b*. ‖ 171. *λίπ᾽ ἐλαίωι*] *χρόα λευκὸν* Athen. 688 *d*. ‖ 172. *ϝεδανῶι*] *ἑανῶι* pap. 732 Athen. 688 *e*, item codd. h. Ven. 63. ‖ 173. *κατὰ* Ar. L] *ποτὶ Ω*.

---

162. ἐλθέμεν᾽(αι)] § 125.
— ἐῦ ἐντύνασαν] cf. B 253.
— ἕϝ᾽(ε)] § 93.
163. παραδραθέμεν] § 126.
164. χροϊῆι] *corpori*, † pro χροΐ. Cf. ἠοῖϊ = ἠώσ δ 447, Ζεφυρίη = Ζέφυροσ η 119, ἑταῖροσ (i. e. ἑτάριοσ) = ἔταροσ passim, παρθενικαί = παρθένοι Σ 567 al.
165. ἐπὶ] praepositio soli substantivo βλεφάροισι apta etiam cum voce φρεσί iungitur per zeugma (cf. Δ 282).
— πευκαλίμνισι] cf. Θ 366.
168. ἄνοιγε] § 241.
171. λύματα] cf. A 314.
— λίπ᾽ (λιπὶ)] § 13.
172. ϝεδανῶι] *suavi*. Adiectivum a stirpe σϝεδ (cf. ϝαδεῖν, ϝηδύσ) ductum non nisi versu par. redit.
— τεθυωμένον] *fragrans*, id quod alibi θυῶδεσ vel θυόεν. Redit h. Ap. 184 (?) Ven. 63 fr. Cypr.; de structura verborum cf. N 340.
173. καὶ κινυμένοιο] *vel si moveatur*. Non *sparsum* tantum sed vel *motum* odore suo caelum et terras implet.
— χαλκοβατὲσ δῶ] cf. A 426.

τῶι ῥ' ἥ γε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη ἰδὲ χαίτας
πεξαμένη χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς
καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράατος ἀθανάτοιο. 177b cf. A 530a
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ϝεανὸν 'ϝέσαθ', ὅν ϝοι Ἀθήνη
ἔξυσ' ἀσκήσασα, 'τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
χρυσείοισι δ' ἐνετῆισι κατὰ στῆθος 'περονᾶτο.
'ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοισ' ἀραρυῖαν,
ἐν δ' ἄρα ἕρμαθ' ἕηκεν ἐϋ τρητοῖσι λοβοῖσι
τρίγληνα μορόεντα· χάρισ δ' ἀπελάμπετο πολλή. 183 = σ 298
κρηδέμνωι δ' ἐφύπερθε 'καλύψατο δῖα θεάων
καλῶι νηγατέωι, λευκὸν δ' ἔεν ἠέλιοσ ὥσ·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα. 186 = B 44
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ 'θήκατο κόσμον, 187 cf. H 207
'βῆ ῥ' ἴμεν' ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸσ μῦθον ἔϝειπε·
„ἦ ῥά κέ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκοσ, ὅττι κε ϝείπω; 190a = Δ 93
ἠέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τό γε θυμῶι,
οὕνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεισ;"
τὴν δ' ἀμείβετ' ἔπειτα Διὸσ θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
„Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο, 194 = 243 cf. E 721

177. ἀμβροσίους] καὶ μεγάλους Zen. Aristoph. || 181. ζώνην ... ἀραρυῖαν] -νηι ... -ρυίηι Ar. pap. 732 L. || 182. δ' ἄρα] δέ οἱ Syr., δέ τ' ἄρ Heyne. Cf. § 44[5]. — ἕρμαθ' ἕηκεν Knight] ἕρματα ἧκεν. || 183. τρίγληνα μορόεντα] sic Ar., -ν' ἀμορόεντα quidam olim, -ν' ἰμερόεντα Brandreth. || 185. λευκὸν] λαμπρὸν l. a. in A. || 188. ῥ'(α)] δ' pap. 732 H (cf. vs. 166). || 190. ῥά κε § 326] ρα (ῥ' ἄν) pap. 732, ῥά νυ Ω. Cf. Δ 93.

177. κράατος] § 82.

178. ἀμβρόσιον] cf. Ξ 178.

179. ἔξυσ'(ε)] est igitur ξυστὶς πέπλος (cf. Ar. Nub. 70).

— 'τίθει] i. q. alibi ἐνέπασσε, *intexuit*. Imperfectum ut M 56 ψ 178.

180. χρυσείοισ] § 57.

— ἐνετῆισι] *unculis*, quibus in foramina quaedam exigua immissis (a verbo ἐνίέμεναι) vestis clauditur. Vox †, quam hinc mutuatus est Callimachus fr. 149. Cf. Σ 401.

182. ἕρμαθ'(-τα)] *inaures* (a stirpe σερ-, *serere*). Vox non nisi loco par. σ 297 redit.

183. τρίγληνα μορόεντα] tribus γλήναισ sive *baccis* ornata (cf. Θ 164), μόροισ sive *rubis* similia. Utrumque epitheton parallelis tantum vs. redit.

184 sq. Matronae et puellae honestae cum in publicum prodeunt, *rica* (velamento *linteo*, λιπαρῶι) caput obnubunt. Cf. (B 117) Γ 141 Σ 382 X 406, 470—472 α 334 ζ 100 Genes. 24 § 65.

185. νηγατέωι] cf. B 43.

— ἕεν] § 302.

190. φίλον τέκοσ] sic matrona senior alloquitur iuniorem. *Diones* filia est Venus (cf. E 370).

αὖδα ὅ τι φρονέεισ· τελέσαι δέ με θυμὸσ ἀνώγει, 195 sq. = Σ 426 sq. ε 89 sq.
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί."
τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη· 197 cf. 300
„δόσ νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ὥι τε σὺ πάντασ
δάμνασαι ἀθανάτουσ ἠδὲ θνητοὺσ ἀνθρώπουσ.
εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίησ, 200b-202 = 301 sqq.
Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον, 202b cf. Π 191 τ 354
δεξάμενοι Ῥείησ, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺσ
γαίησ νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσησ.
τοὺσ εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω· 205-207 = 304 sqq.
ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆσ καὶ φιλότητοσ, ἐπεὶ χόλοσ ἔμπεσε θυμῶι. 207b = I 436
εἰ κείνω γε πέπεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
εἰσ εὐνὴν ἀνέσαιμι δμωθῆναι φιλότητι,
αἰεί κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην."
τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδὴσ Ἀφροδίτη·
„οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔποσ ἀρνήσασθαι· 212 = Θ 358

195. ἀνώγει L et l. a. in A] ἄνωγεν Ω. Cf. § 225. || 196. ἐστί] ἔσται Cant. (cf. ε 90). || 198. νῦν μοι] μοι νῦν C D, δή μοι L. || 199. δάμνασαι Bentley] δαμνᾶσ D, δαμνᾶι Ω, δάμνησ Brandreth. Cf. § 14, 296 et λ 221. — ἠδὲ] τε ἰδὲ Nauck. || 202. μ' ἐν] sic Ar. (?), με pap. Morg. A C; cf. Θ 337. || 203. Ῥείησ] -ασ Aristoph. Ar. (cf. § 5). || 208. κείνω] sic Ar., -νων Zen. Aristoph. pap. Morg.

195. αὖδα] § 191.

196. τετελεσμένον ἐστ[*effici potest*; τετελεσμένοσ igitur h. l. et locis par. id quod τελεστόσ valet, et inter locutiones de quibus ad X 203 sermo fit haec est referenda. Conferantur loci ubi ratione inversa adiectiva verbalia *id quod factum est* indicant.

197. προσηύδα] § 191.

200 sq. Cf. A 423–427.

201. γένεσιν] etiam vs. 246, 302 Oceanus hoc vocabulo designatur, quod alibi apud H. non extat. Cf. praeterea Φ 196 sq. et Verg. Georg. IV 382 *Oceanumque patrem rerum*.

203 sq. De *Crono* cf. Θ 478–481. — Tum cum patrem Cronum Iuppiter deturbavit in Tartarum, Rhea Croni uxor filiam Iunonem servandam tradidit Oceano Tethyique, sive avunculo et amitae, si sequimur genealogiam quam praebet Hesiodus (Oper. 133–136). Similis est locus ubi Vulcanus in spelunca *prope littus Oceani* aliquantisper degisse dicitur, a Iunone e caelo deiectus (Σ 395–405).

203. Ῥείησ] cf. A 596.

206 sq. Oceani et Tethyis discidium in prisca aliqua fabula fuisse enarratum ex hoc loco apparet; videtur autem et horum numinum (patris caelestis igitur et terrae matris) ἱερὸσ γάμοσ in carminibus vetustis celebratus fuisse (cf. vs. 346–351).

208. γε πέπεσσι] γ' ἐπέεσσι Ω.

209. ἀνέσαιμι] cf. N 657.

Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνησιν ἰαύεις.“ 213 cf. λ 261
ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
ποικίλον, ἔνθα τέ οἱ θελκτήρια πάντ' ἐτέτυκτο·
ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
πάρφασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων. 217b = I 554
τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσί, φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
„τῆ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶι ἐγκάτθεο κόλπωι 219 cf. ε 346
ποικίλον, ὧι ἔνι πάντα τετεύχαται· οὐδέ σέ φημι 219b cf. 223 h. Cer. 287
ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ τι φρεσὶ σῆισι μενοινᾶις.“ 221b = 264 ζ 180 o 111 cf. β 34 ρ 355
ὣς ἐφάτ', ἐμείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη, 222 cf. A 595
μειδήσασα δ' ἔπειτα ἑῶι ἐγκάτθετο κόλπωι. 223b cf. 219 h. Cer. 287
ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπε ῥίον Οὐλύμποιο, 225 = T 114
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν 226a cf. ε 50
σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηΐκων ὄρεα νιφόεντα,
ἀκροτάτας κορυφάς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν·
ἐξ Ἀθόου δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα,
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος.
ἔνθ' Ὕπνωι ξύμβλητο, κασιγνήτωι Θανάτοιο,

213. Aristoph. — || 215. τέ] δέ Ω. Cf. Θ 48. — (ἐ)τέτυκτο] τέτυκται Lips. (cf. E 729). || 216. ἔν δ' ὀαριστὺς] ἠδ' ὀ. l. a. ant. || 217. φρονεόντων] -ντος Aristot. Eth. Nicom. VII 7. || 221. γε νέεσθαι] sic Ar., γενέεσθαι (= γενήεσθαι!) Demetrius Ixion. || 222. ὣς φάτο, γήθησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη (cf. v. l. vs. 263) pap. Morg. || 223. ἑῶι] μέσωι Ar. (aut Zen.) A. Cf. τεῶι vs. 219. || 227. 'σεύατ'(ο)] ἔσσυτ' l. a. in A. — ἱπποπόλων] -νόμων l. a. in T, -νόμων l. a. in Lips.; cf. N 4. || 229. Ἀθόου § 62] Ἀθόω Ω. — ἐπὶ] ἐσ Zen. Aristoph. || 231. In pap. Morg. additur: ἐρχομένωι μετὰ φῦλα βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, item (sed κατὰ pro μετὰ) olim in aliis.

214. *Solvitque a pectore lorum*, pectori circumdatum ad sustentandas papillas. — Adiectivum esse κεστόν, non proprium huius lori magici nomen, quod erant qui putarent, observavit Ar.; cf. A 99.

216. ἔνι... ἔν... ἔν...] cf. E 739—742. Lori — non certorum quorundam ornamentorum in eo pictorum — vis arcana amorem ciebat, quapropter Iunonem hoc lorum secum ferre iussit Venus sinu vestis abditum.

221. ἄπρηκτον] mente add. τούτου.

227. Θρηΐκων] § 17.

228. οὐ... 'μάρπτε] leviter quidem hic illic *strinxit* cacumina terrestria, non vero pedibus *feriit*. Cf. E 778 et infra vs. 285.

230 sq. Per *Lemnum* cur iter fecerit Iuno, statim apparet tabula geographica inspecta; *Somnus* vero cur illic ei occurrisse dicatur non liquet. Sed et vs. 270—276 respicitur fabula hodie intermortua, fortasse etiam vs. 238—241.

231. κασιγνήτωι Θανάτοιο] cf. Λ 241.

ἓν τ' ἄρα ϝοι 'φῦ χειρὶ ϝέποσ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 232 = Z 253
„Ὕπνε, ϝάναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
ἠμὲν δή ποτ' ἐμὸν ϝέποσ ἔκλυεσ ἠδ' ἔτι καὶ νῦν
πείθε'· ἐγὼ δέ κέ τοι ϝείδω χάριν ἤματα πάντα.
κοίμησόν μοι Ζηνὸσ ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαεινώ,
αὐτίκ' ἐπεί κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.
δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεί,
χρύσεον· Ἥφαιστοσ δὲ ἐμὸσ πάῖσ ἀμφιγυήεισ
τεύξει ϝ' ἀσκήσασ, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἧσει, 240 cf. τ 57
τῶι κεν ἐπὶ σχοίησ λιπαροὺσ πόδασ εἰλαπινάζων." 241b = ρ 410
τὴν δ' ἀπαμειβόμενοσ προσεφώνεε ϝήδυμοσ Ὕπνοσ·
„Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο, 243 = 194
ἄλλον μέν κεν ἐγώ γε θεῶν αἰειγενετάων
ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
Ὠκεανοῖ', ὅσ περ γένεσισ πάντεσσι τέτυκται·
Ζηνὸσ δ' οὔ κεν ἐγώ γε Κρονίονοσ ἄσσον ἰκοίμην,
οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτόσ γε κελεύοι.
ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἐφετμῆι σῆι ἐπίνυσσασ 249a = A 590

---

235. ϝείδω χάριν § 160[7]] (ε)ἰδέω χάριν Ω, χάριν εἰδέω Ar. ‖ 236. ὑπ'(ὀ)] sic Aristoph. Ar., ἐπ' Zen. ‖ 239. δὲ νHerwerden] δέ κ' Ω; sic τεύξει (-ηι) vs. 240 pro subiunctivo habendum, at cf. quod sequitur ἥσει. ‖ 240. ϝ'(ε)] adiecit Brandreth (cf. § 14). ‖ 241. ἐπὶ σχοίησ] ἐπίσχοιεσ Herodian. A C, quam lectionem e vetusta litteratura natam esse intellexit Alexander Cotyaeensis. Cf. § 114. — Olim quidam addebant: αὐτὰρ ἐπὴν δὴ νῶϊ κατευνηθέντε ἴδηαι, | ἀγγείλαι τάδε πάντα Ποσειδάωνι ἄνακτι (cf. vs. 354 sqq.). ‖ 242 et 253. ϝήδυμοσ § 41[3]] νήδ. ‖ 245. κατευνήσαιμι καὶ ἄν] *-σαιμ', ἢ καί? Cf. § 326. ‖ 246. Crates addebat versum: ἀνδράσιν ἠδὲ θεοῖσι, πλείστην δ' ἐπὶ γαῖαν ἵησιν (Plut. Mor. 938 d). ‖ 249. ἄλλοτ' ἐφετμῆι σῆι ἐπίνυσσασ] sic scripsimus, ἄλλο τεῆι ἐπίνυσσεν ἐφετμῆι Zen., ἄλλοτε ἦι (i. e. ἄλλοθ' ἑῆι) ἐπίνυσσεν ἐφετμῆι Parmeniscus, ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ Ar.; codd. haec omnia (ἐπίνυσκεν Hesych., cf. O 10 et Aesch. Pers. 830), ἐπίνυσσασ coniecerat Nauck.

---

233. ϝάναξ . . . θεῶν] nam etiam deos noctu tenet somnus; cf. A 605 sq.

234. ποτ'(ε)] cf. vs. 249 sqq.

235. πείθε'(ο)] § 117.

238—241. Hic quoque priscum argumentum haud difficulter agnoscitur. In posterorum certe fabulis celebratus fuit thronus Iunoni a Vulcano datus, sed fallaci consilio datus; nam cum in eo consedisset dea, laqueis detenta surgere non potuit (cf. θ 277).

239. ἀμφιγυήεισ] cf. A 607.

240. ὑπὸ . . . ἧσει] *subiciet*, sedili adiunctum, προσφυέ' ἐξ' αὐτοῦ, ut dicitur τ 58 (cf. Σ 390 α 131 δ 136 κ 315, 367); ita tamen ut scabellum facile a sella posset solvi (ρ 409, 462, 504).

246. Cf. vs. 201.

— Ὠκεανοῖ'(ο)] § 59.

247. οὔ κεν] § 326.

— Κρονίονοσ] -ῐο- etiam λ 620, -ῑω- ceteris locis.

248. ὅτε μὴ] cf. N 319.

249—257. Cf. A 590 sq.

ἧματι τῶι ὅτε κεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
ἔπλεε Ϝιλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας. 251[b] cf. γ 85
ἦ τοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
ϝήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ ϝοι κακὰ μήσαο θυμῶι, 253[a] = Ψ 63
ὄρσας' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας, 254 cf. λ 400, 407
καί μιν ἔπειτα Κόονδ' ἐῢ ναιομένην ἀπένεικας, ω 110
νόσφι φίλων πάντων. ὃ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε, 255 = ο 28
ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων 257[b] = Ω 113
ζήτεε· καί κέ μ' ἄϝιστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντωι,
εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν.
τὴν ἱκόμην φεύγων, ὃ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ·
ἧζετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῆι ἀποθύμια ϝέρδοι.
νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
„Ὕπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆισι μενοινᾶις; 264[b] = 221
ἦ φὴς ὧς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν' εὐρύϝοπα Ζῆν
ὡς Ἡρακλέεος πέρι χώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων 267[b] = 275
δώω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν."

269 Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἱμείρεαι ἤματα πάντα. 269 cf. 276 ε 210, 219

Requiritur aoristus (cf. *A* 591), minus autem placet *ἐφετμὴ σὴ ἐπίνυσσε*. In lectione Aristarchi ferri nequit *ἄλλο* pro *ἄλλοτε* (cf. *A* 590 *Υ* 90; dissimiles sunt *X* 232 *Ψ* 454). in Parmenisci lectione molestum est *ἐφετμὴ Ioνὶς minas* significans, Zenodoti lectio obscura. | 252. *ἔθελξα* L] *ἔλεξα Ω* (cf. § 232). || 255. *Κόονδ'(ε)* Callistratus C] *Κώνδ' Ω*. Cf. *B* 677. || 258. *'ζήτεε*] *δίζετο* vHerwerden (cf. § 200). || 259. *δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε*] *ἐσάωσε θ. δμ.* vHerwerden. — *δμήτειρα*] *μήτειρα*(!) Zen. Aristoph. || 261. *θοῆι*] *φίλῃι* l. a. in T. || 263. Olim quidam legebant: *ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη* (cf. v. l. 222), | *χειρί τέ μιν κατέρεξεν <ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν>*. Suppl. Nauck; cf. *A* 361. || 265. *ἀρηξέμεν'*] *-γέμεν* pap. Morg. (cf. *B* 436). — *Ζῆν* § 80] *Ζῆ* | *ν'(α)* Ar. *Ω*. || 268. *δώω* vHerwerden] *δώσω Ω*. Nauck *ἐγὼ δὲ τεύν . . . δώσω*. Cf. *α* 223. || 269. Add. H Eust.

254. Ergo, ut Agamemnonis, sic et Herculis Troia capta redeuntis classem tempestate vexatam esse fabulae priscae ferebant.

258. ζήτεε] § 191.

260. ἱκόμην] *supplex* (ἱκέτης) *adii*, item X 123. Cf. Hes. Theog. 758.

261. μὴ] post ἄζεσθαι nunc, ut post verba *metuendi*.

— Νυκτὶ θοῆι] cf. K 394.

— ἀποθύμια] adi. †; cf. A 562.

266. Ἡρακλέεος] § 73.

267 sq. Imitatur Verg. Aen. I 72 sq.

267 et 275. ὁπλοτεράων] *puellarum*. Terminus -τερος id valet quod in κουρότερος, θηλύτερος, ἀγρότερος, similibus; opponuntur Gratiae virgines deabus matronis, qualis est Iuno, sive deae ὁπλότεραι deabus γεραιτέραις ἢ πρεσβυτέραις.

ὣς ᾽φάτ᾽, ἐχήρατο δ᾽ Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
„ἄγρεε νῦν μοι ὅμοσσον ἀνάαστον Στυγὸς ὕδωρ,
χειρὶ δὲ τῇι ἑτέρηι μὲν ἕλε χθόνα πολυβότειραν,
τῇι δ᾽ ἑτέρηι ἅλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
μάρτυροι ὦσ᾽ οἳ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες, 274 cf. O 225
ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων, 275b = 267
Πασιθέην, ἧς τ᾽ αὐτὸς ἐξέλδομαι ἤματα πάντα.“ 276 cf. 269
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 277 = Ε 767
ὤμνυε δ᾽ ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ᾽ ὀνόμηνεν ἅπαντας
τοὺς Ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ὅμοσέν τε ᾽τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον, 280 = β 378 κ 346 h.Ap. 89 cf. μ 304
τὼ ᾽βήτην Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ϝάστυ λιπόντε,
ἠέρα ϝεσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον. 282b = Ψ 501
Ἴδην δ᾽ ἱκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν, 283 = Θ 47
Λεκτόν, ὅθι πρῶτον ᾽λιπέτην ἅλα· τὼ δ᾽ ἐπὶ χέρσου
᾽βήτην, ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπο ᾽σείετο ὕλη.
ἔνθ᾽ Ὕπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὄσσε ϝιδέσθαι
εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότ᾽ ἐν Ἴδηι
μακροτάτη πεφυυῖα δι᾽ ἠέρος αἰθέρ᾽ ἵκανε·

271. ἀνάαστον] ἄαατον (vel ἄατον) Ω, ἀάαστον Dawes, ἀνάατον Goebel. Cf. φ 91 χ 5 et ἀάσχετος pro ἀνάσχετος E 892 Ω 708. || 274. μάρτυροι] sic Ar., -ρεσ Zen. (cf. § 63). || 276. τ᾽(ε)] om. Zen. Aristoph. (cf. vs. 269 et ε 210). || 277. θεὰ λευκώλενος] βοῶπις πότνια Syr. (cf. O 92 Φ 377). || 279. Olim quidam addebant: ὤμνυε δ᾽ ἐκ πέτρης <τὸ?> κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ (cf. O 37). || 281. Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου] Λῆμνόν τε καὶ Ἴμβρον pap. 732, Λήμνοιο κατὰ μέγα l. a. in T. || 285. ὕπο (᾽)σείετο ὕλη Zen. Aristoph. Ar. pap. 732] ὑπεσείετο ὕλη Ω. Ad hiatum ante ὕλη vitandum Brandreth coniecit ἐσείετο ποσσὶν ὑφ᾽ ὕλη coll. N 19. Similis hiatus est ε 257. || 287. περιμήκετον] -κια Nauck (coll. N 63 ι 487 al.), item ζ 103.

271. ἄγρεε] § 191.

272 sq. χθόνα ... ἅλα] *glebam terrae et aquae marinae aliquid.* Cf. K 572.

274. ὦσ᾽(ι)] § 302.

— Κρόνον ἀμφὶς] cf. Θ 478—481.

278. ὤμνυε] § 145.

279. Cf. vs. 203 sq. et Θ 478—481, et de *Tartaro* Θ 13—16.

283. μητέρα θηρῶν] cf. Ι 141.

284. *Lecti* promunturii ut nunc fieret mentio, non situs locorum effecit, sed ipse nominis sonus, qui notionem τοῦ λέξασθαι in mentem vocat. Cf. B 303 et rupis nomen *Lehi* sive *Maxilla*, unde nota de Simsone hostes maxilla asini profligante fluxit fabula.

285. Cf. vs. 228.

286 sq. *Ibi Somnus prius se abdidit quam a Iove potuit conspici.*

287. περιμήκετον] redit hoc adiectivum ζ 103. Expectabatur περιμήκησ, sed cf. πάχετος = παχύσ θ 187 ψ 191.

288. Tam celsa fuit haec pinus, quae Magnae Matri sacra fuisse videtur (cf. Ov. Met. X 103 sq. al.), ut

ἔνθ' ἦστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος ἐλατίνοισι,
ὄρνιθι λιγυρῇι ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι
χαλκίδα κικλήισκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.
Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ἶδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύς,
ὡς δ' ἔριδ', ὥς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψε, 294[a] cf. *T* 16 *Y* 424
οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότητι,
εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
ἔστη δ' αὐτῆς προπάροιθε, ἕπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 297 cf. *Ω* 286
„Ἥρη, πῆι μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις; 298[b] cf. 309
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης." 299 cf. *E* 192
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη· 300 = 329 *T* 106 cf. *Ξ* 197
„ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης, 301[b]-303 = 200 sqq.
Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐΰ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω. 304-306 = 205 sqq.
ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῶι.
ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείηι πολυπίδακος Ἴδης [Cer. 43
ἑστᾶσ', οἵ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν. 308[b] = *υ* 98 h.
νῦν δὲ σέ' εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω, 309[b] cf. 298

294. ἔρος Syr.] ἔρως *Ω*. Cf. § 63. || 295. οἷον] οἷος L. — πρῶτόν περ Ar. A C] πρώτιστον *Ω* (-τα? cf. *δ* 577). || 299. κ'(ε)] om. Zen. Aristoph. — Versus fortasse interrogandi signo claudendus. || 303. μ' ἰν] με A C D (cf. vs. 202). || 304—306. Zen. — || 306. Post hunc Syr. repetit vs. 208 sq. || 307. πολυπίδακος Syr. T] -δάκου *Ω* (cf. vs. 157).

supra ipsas nubes emineret. Nebulae ex arborum ramis suspensae in montibus saepe cernuntur; ad huius autem pini in summo monte cretae cacumen nullae nubes tunc quidem adscendebant. Nullas unquam adscendere potuisse non ait poeta.

289. ἐλατίνοισι] § 21.

290 sq. Neque constat quaenam avis significetur (*accipitrum* genus ait Arist. Hist. An. IX 12 § 3), neque speciemne eiusmodi avis Somnus induisse nunc dicatur an ita ut soleant illae aves sub fronde pini se abdidisse. Cf. H 59 et Γ 151 sq. — De nominibus duplicibus cf. A 403 sq.; ad ἐν ὄρεσσι mente add. *degentem*.

294. δ' ἔριδ'(ε)] δ' ἴδεν *Ω*.

296. En testimonium disertum rei quam et alia multa docent: iustum Iovis cum Iunone matrimonium poetas Homerum aliquot aetatibus antegressos non habuisse cognitum.

300. προσηύδα] § 191.

302. Cf. vs. 201.

308. ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν] *cum per terram firmam tum per maris aequor mobile.* Adi. τραφερός non nisi versibus par redit. Cf. E 903.

309. σέ'(ο)] § 92.

μή πώς μοι μετέπειτα χολώσεαι, αἴ κε σιωπῇ
οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.“
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
„Ἥρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι,
νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότητι τραπήομεν εὐνηθέντε. 314 sq. cf. Γ 441 sq.
οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσε,
ὡς σέο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.“ 328 = Γ 446
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη· 329 = 300
„αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες, 330 = Α 552
εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
Ἴδησ ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα!
πῶς κ' ἔοι εἴ τισ νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων
εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
πεφράδοι; οὔ κεν ἐγώ γε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην

317 οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
ἣ τέκε Περίθοον θεόφιν μήστωρ' ἀτάλαντον· 318b cf. Η 366
οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
320 ἣ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
ἣ τέκε μοι Μίνωα καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
ἣ ῥ' Ἡρακλέεα κρατερόφρονα τέκνατο παῖδα,
325 ἣ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσι·
οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ϝανάσσης,
οὐδ' ὁπότε Λητοῦσ ἐρικυδέος, οὐδὲ σέ' αὐτῆς,

310. μετέπειτα] μετόπισθε Zen. Aristoph. D. In Iliade μετέπειτα non redit; in Odyssea est κ 519 al. || 314. εὐνηθέντε] -ντεσ Syr. D. || 316. περιπροχυθεὶς] περιπλεχθεὶσ Demetrius Ixion. || 317—327. Aristoph. Ar. ——. Cf. comment. || 320. ἀριδείκετον] πολὺ φίλτατον olim quidam (teste T). || 322. Μίνωα pap. Morg. Syr.] Μίνων τε Ar., Μίνω τε Zen. Ω.

314. τραπήομεν] § 122.

316. περιπροχυθεὶς] †. Idem verbi ἀμφιχυθήμεναι usus est vs. 253 al. et transl. δ 716; alibi dicitur ἀμφικαλύπτειν, e. g. supra vs. 294.

317—327. Iliadis poetae tribuendi non videntur. Uxori nomina pelicum enumerare neque decorum neque aptum ad persuadendum. Sed potuerunt olim ad *virginem* Iunonem haec dici (cf. vs. 153—158), aptissime autem ab ipso aliquo prisco poeta proferri, Iovem caeco amore subito correptum suis verbis narranti (vs. 317 ἠράσατο, 322 'τέκε ϝοι). Versus autem 327 videtur esse contextui haec adaptantis; quem versum novicium esse testatur contracta forma Λητοῦσ pro -όοσ (cf. § 77).

324. Ἡρακλέεα] § 73.

325. De *Dionyso* cf. Z 130—140.

327. σέ'(ο)] § 92.

329. προσηύδα] § 191.

335. οὔ κεν] § 326.

ἐξ εὐνῆσ ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη. 336ᵇ = Γ 410
ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐθέλεισ καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῶι, 337 sq.ᵃ cf. Ψ 548 [sq.
ἔστιν τοι θάλαμοσ, τόν τοι φίλοσ υἱὸσ ἔτευξε 337ᵇ = ν 145 σ 113
Ἥφαιστοσ, πυκινὰσ δὲ θύρασ σταθμοῖσιν ἐπῆρσε· 338ᵇ cf. 166
ἔνθ' ἴομεν κείοντε, ἐπεί νύ τοι ἔϝϝαδεν εὐνή." 339 = 167
τὴν δ' ἀπαμειβόμενοσ προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύσ·
„Ἥρη, μήτε θεῶν τό γε δέδϝιθι μήτε τιν' ἀνδρῶν 342 cf. Ε 827
ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφοσ ἀμφικαλύψω
χρύσεον· οὐδέ κε νῶϊ διαδράκοι Ἠέλιόσ περ,
οὗ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάοσ εἰσοράεσθαι."
ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰσ ἔμαρπτε Κρόνου παῖσ ϝὴν παράκοιτιν·
τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
λωτὸν ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὅσ ἀπὸ χθονὸσ ὕψόσ' ἔϝεργε.
τῶι ἓν ἐλεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἐέσαντο
καλὴν χρυσείην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

ὣσ ὃ μὲν ἀτρέμασ ἧϐδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρωι ἄκρωι, 352 sq.ᵃ cf. ζ 1 sq.
352ᵇ = *o* 152

340. *κείοντε*] Ahrens] *-ντεσ.* — *εὐνή*] *-νήν* Zen. Aristoph. (cum *ἴομεν* iungentes). || 342. *θεῶν*] *θεόν* pap. Morg. Syr. A. — *ἀνδρῶν*] *ἄλλον* pap. Morg. Syr. || 343. *ὄψεσθαι*] *ἀθανάτων* Syr. (ex *E* 827 sq.). || 348. *ἐρσήεντα* Brandreth] *θ' ἑρσ.* (*θ'* om. Apoll. lex.). Cf. Ξ 351 Ω 419. || 349. *ἔϝεργε*] sic (*ἔεργε*) Ar., *ἵκανε* Chia, *ἄειρε* et *ἔερπε* (?) l. a. ant., *ἵν' ἀπὸ χθονὸσ ἀγκαζέσθην* Zen. || 351. *ἀπέπιπτον*] *ἀνέπιπτον* Zen. (coll. Pind. Ol. I 41). — Olim quidam addebant: *δή ῥα τότ' ὀφθαλμοῖσι Διὸσ χύτο νήδυμοσ ὕπνοσ.*

340. ἔϝϝαδεν] § 40.

342 sq. *Timendi* verbo non nisi h. l. (nam versus χ 40 alia est ratio) adiungitur accusativus cum inf.

344. οὐδέ κε] § 326.

345. εἰσοράεσθαι] § 191.

346—351. Ex alia fabula eaque quam maxime diversa, „terrae fecunditatem per Iovis et Iunonis amplexus declaranti" (Heyne) poeta duxit pulcherrimos hos versus, quibus celebratur ὁ ἱερὸσ γάμοσ sive patris caelestis cum terra matre concubitus (cf. ε 125—128). Ex aurea nube rorant guttae fulgidae, ut in fabula quam maxime cognata quae est de Iovis cum Danaë congressu. Etiam Ο 153 huius nubis fit mentio.

348. ὑάκινθον] floris hoc nomen redit h. Cer. 7, 427 XVIII 25, et adi. inde ductum ὑακίνθινοσ legitur ζ 231 ψ 158. Sed quae florum species significetur non constat; cf. ζ 231.

351 sq. Aliquid h. l. aut intercidit (cf. nota crit.) aut ab ipso poeta neglegentius est omissum; altus enim sopor Iovi a somni deo tum incussus esse dici debuit (cf. vs. 236 sq. et 359); neque satis apparet, quae tamen poetae mens fuisse videtur, sub ingenti illa *pino* (cf. vs. 287 sqq.) Iovem cum Iunone convenisse.

ὕπνωι καὶ φιλότητι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν.
'βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ϝήδυμος Ὕπνος, 354ª = ξ 501 cf. Δ 805
ἀγγελίην ϝερέων γαιήοχωι ἐνοσιγαίωι.
ἀγχόθι δ' ἱστάμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα· 356 = Δ 203
„πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυνε,
καί σφιν κῦδος ὄπαζε μίννυθά περ, ὄφρ' ἔτι εὖδει
Ζεύς, ἐπεὶ αὐτῶι ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψα, 359ᵇ cf. σ 201
Ἥρη δ' ἐν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι."
ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν ὤιχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων,
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσι.
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσε·
„Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
Πριαμίδηι, ἵνα νῆας ἕληι καὶ κῦδος ἄρηται;
ἀλλ' ὃ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὔχεται, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆισι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
κείνου δ' οὔ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμέσ γ' ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν' ἀλλήλοισι.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς κεν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες. 370 = B 139
ἀσπίδες ὅσσαι ἄριστοι ἐνὶ στρατῶι ἠδὲ μέγιστοι,
ϝεσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθιξιν κορύθεσσι
κρύψαντες, χερσὶν δὲ τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἑλόντες,
ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημὶ

354. ϝήδυμος § 41³] νηδ. || 356. ἀγχόθι δ'(ὲ)] cf. B 172. — ϝέπ. πτ. πρ.] προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον pap. Morg. || 357. Ποσειδάων Syr. C] -δαον Ω (cf. § 51). — ἐπάμυνε Syr. A D T] -νον Ω. || 358. ὄφρ' ἔτι] *ἦσο ἔθ'? An potius *ἦσο ἔτι Ζεὺς | εὕδει, ἐπεί ϝοι (cf. § 98)? Simile vitium est H 217 (= P 354). || 366. εὔχεται] ἴλπεται Zen. || 369. ἡμέσ γ'(ε) § 92] ἡμεῖσ. || 371. ἀσπίδες pap. Morg. A C T] -δας Ω.

355. ἀγγελίην ϝερέων] cf. B 48 sq. — ἐνοσιγαίωι] § 21.

357. πρόφρων] *intentis viribus, non caute aut dubitanter*. Cf. Θ 23.

363. Senisne specie induta Neptunus et nunc Achivos alloquitur, ut modo (cf. vs. 136)? An vocem solam nunc auditam, non ipsum deum adspectum esse poeta voluit? Propter vs. 148—150 et 384—387 hoc veri fortasse similius.

370—382. Neptuni hortatu ministri (cf. T 42—44) quam celerrime e tabernaculis expromunt nova arma et tela; nam diu hodie pugnarunt Achivi et multos hostium ictus exceperunt. Dein Diomedes et Ulixes et Agamemnon, qui propter vulnera pugnare ipsi iam nequeunt, optimis clipeis galeis hastis instruunt milites fortissimos, deterioribus sequiores.

373. τὰ] relativum (cf. ὅσσαι vs. 371); suppl. ἔασι.

374. ἴομεν] § 22.

375 Ἕκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα. 375 cf. *O* 604
ὅσ δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος ἔχηι ὀλίγον σάκος ὤμωι,
χείρονι φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν 'κλύον ἠδ' ἐπίθοντο. 378 = *H* 379
τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ,
380 Τυδεΐδης 'Οδυσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων· 380 = 29
οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον.
ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρηϊ δὲ χείρον' ἔδοσκε.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐξέσαντο περὶ χροΐ νώροπα χαλκόν, 383 = ω 467, 590
'βάν ῥ' ἴμεν'· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 384ᵃ cf. 134
385 δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείηι
ξείκελον ἀστεροπῆι· τῶι δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
ἐν δαΐ λευγαλέηι, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἕκτωρ.
δή ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοι' ἐτάνυσσαν
390 κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
ἦ τοι ὃ μὲν Τρώεσσιν, ὃ δ' Ἀργεΐοισιν ἀρήγων.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε 392ᵃ = ι 484, 541
Ἀργείων· οἳ δὲ ξύνισαν μεγάλωι ἀλαλητῶι.

---

376 sq. Om. Zen., Aristoph. Ar. — || 376. ἔχηι] ἔχει Ar. T. — *ὀλίγον] δ' ὀλίγον Ω (ὀολιχον pap. 732[1]). || 382. χέρηϊ δὲ χείρον'(α) L] χείρεια δὲ χείρονι Ω. — (ἔ)δοσκε] δόσκον Ar. pap. Morg. T, *χέρηα δὲ χείροσ' ἔδοσκον? || 384. ῥ'(α)] δ' pap. 732. || 392 sq. Cf. comment.

---

376. μενέχαρμος] † pro μενεχάρμης.

377. δ δ'(ὲ)] cf. A 190.

— ἀσπίδι μείζονι] dativus ut K 254.

383. νώροπα χαλκόν] cf B 578.

385 sq. *Ensem fulmini similem* (cf. Ξ 268) tenet deus non ut maris dominus, sed ut Iuppiter alter (cf. Θ 440). Dicitur *ipsum fulmen*, Neptuni ἐνοσίχθονος telum, *tridens* alibi vocatum; cf. M 27 et verba τριαινοῦν, συντριαινοῦν (Ar. Pac. 570 al.). Quod ad *mare* et *piscatum* relatum est telum ab iis qui *marinum* Neptunum colebant. — Cf. Χρυσάωρ Gorgonis filius apud Hesiodum Theog. 281 et alibi (ad E 509).

386. τῶι] *dei telo*. Dativus a verbo μιγήμεναι suspensus: *huic telo* (vel ipsi deo) *in praeliis adversari nefas*: non licet id mortalibus, nequeunt videlicet. Eadem structura Φ 469.

388. ἐκόσμεε] § 191.

389. ἔριδα πτολέμοι' ἐτάνυσσαν] cf. N 359 et de -οι'(ο) eliso § 59.

392 sq. Non optime congruunt cum vs. 394 sq. (quibus alium locum tribuebat Zen.), vix autem potuit non molestum Achivis esse maris auxilium naves et tabernacula alluentis. Ex alione contextu ducti sunt hi versus, quibuscum cf. N 29 Φ 387 sq.? Si sunt genuini, *in hostes* sic Achivos urgere dicitur Neptunus.

393. ἀλαλητῶι] Cf. B 149.

οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάει ποτὶ χέρσον,
πόντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇσι Βορέᾱ ἀλεγεινῇ·
οὔτε πυρὸς τόσσος γε βρόμος πέλετ' αἰθομένοιο
οὔρεος ἐν βήσσῃσι', ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν' ὕλην· 397ᵃ = Γ 34
οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε περὶ δρυσὶν ὑψικόμοισι
ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
ὅσσην ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνὴ
δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. 401ᵇ = Π 430
Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ
ἔγχεϊ, ἐπεὶ 'τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτε,
τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσ' ἐτετάσθην,
ἦ τοι ὃ μὲν σάκεος, ὃ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου·
τώ οἱ ἐρυσάσθην τέρενα χρόα. 'χώσατο δ' Ἕκτωρ, 406ᵇ sq. = X 291 sq.
ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
ἂψ δ' ἑτάρων εἶσ ἕθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων. 408 = Γ 32
τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
χερμαδίοι, τά ῥα πολλά, θοάων ἔχματα νηῶν,
πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἔν ἀείρας
στῆθος ἐβεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς·

394 sq. Post vs. 399 collocabat Zen. || 395. *Βορέα'(ο)*] *ἀνέμου* C, *ἀνέμων* B. || 396. *βρόμος πέλετ'(αι)* § 275] *πέλει βρόμος* Etym. M. 214, 36, *ποτὶ (ποθι) βρόμος Ω, τόσσος γὰρ πέλεται βρόμος* schol. Ap. Rh. III 861. || 397. *βήσσησι' ὅτε τ'(ε)*] *-σιν ὅτ'* Nauck. — *ὤρετο*] *ὤρορε* l. a. in comment. Ar. (cf. *N* 78). || 398. *τόσσον*] sic Ar., *-οσ* Zen. — *περὶ* A D] *ποτὶ* pap. Morg. C T. — *ὑψικόμοισι*] *ἰξοφόροισι* (ut Soph. fr. 354ᵇ) Agathocles (vix serio). || 400. *ὅσσην* Zen. Aristoph. Ar. A C] *τόσσην Ω*. || 403. *ἰθύ οἱ*] *ἰθύν* pap. Morg. Syr., fortasse recte (insolito loco collocatum est pronomen). || 412. *ἀγχόθι*] **ἐγγύθι* (cf. § 318)?

394. Cf. Verg. Georg. IV 262.
— βοάει] § 191.
395. Βορέα'(ο)] § 55.
403. ἔγχε'(ϊ)] § 71.
410 sq. χερμαδίοι . . . τῶν ἔν ἀείρας] post parenthesin structura verborum mutatur.
411. ἐκυλίνδετο] non *versabantur* nunc valet, sed: *sparsa iacebant*. Cf. loci ubi translatum hoc verbum *dicta* vel *opiniones pervulgatas* aliquas significat: Ar. Vesp. 492 Plat. Phaedr. 275 *e* al. — In castris pugna nunc fit, illuc enim Troiani penetrarunt (cf. O 1 sq.); sed poeta non videtur dicere inter ipsas iam naves esse pugnatum, sed saxa multa ante praelium ab Achivis prope vallum portamque congesta fuisse, ut hostes desuper iis peterentur.
412. ὑπὲρ ἄντυγος] *supra marginem clipei*, quod nomen non additum esse fortasse miretur quispiam; dicere autem poterat poeta: στῆθος ὑπὲρ σάκεος 'βάλεν ἄντυγος. Sed satis facile illud σάκεος mente suppletur et inter *artis militaris* locutiones hanc referre licet. Similis brevitas est ε 277.

στρόμβον δ' ὣς ἔσσευε βαλών, περὶ δ' ἔδραμε πάντηι. 413ª cf. Λ 147
ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπηι δρῦς
πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεείου γίγνεται ὀδμὴ
ἐξ αὐτῆς, — τὸν δ' οὔ περ ἔχει θράσος ὅς κε βίδηται
ἐγγὺς ἐών, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός, —
ὣς ἔπεσ' Ἕκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίηισι.
χειρὸς δ' ἐξέβαλ' ἔγχος, ἐπ' αὐτῶι δ' ἀσπὶς ἐάφθη. 419ᵇ cf. N 543
οἳ δὲ μέγα βιβάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
βελπόμενοι βερύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμείας 422ᵇ cf. M 44
αἰχμάς· ἀλλ' οὔ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
Πολυδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ δῖος Ἀγήνωρ
Σαρπηδών τ' ἀρχὸς Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων, 426 cf. B 876
τῶν δ' ἄλλων οὔ τις βε' ἀκήδεεν, ἀλλὰ πάροιθε
ἀσπίδας εὐκύκλους 'σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
χερσὶν ἀείραντες 'φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους 429 cf. P 718
ὠκέας, οἵ βοι ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 429ᵇ-432 = N 535 sqq.
ἕστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·

420 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ βοι 'βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶι. 420ᵇ = M 396

413. βαλών—πάντηι] κυλίνδεσθαι δι' ὁμίλου pap. Morg. (ut Λ 147). || 414. ῥιπῆς] πληγῆς pap. 732 Ambr. A. || 416. τὸν δ' οὔ περ . . . κε] τὸν (τῶν? Nauck) δ' οὔ τιν' . . . τισ Aristoph. || 418. ὦκα] sic Mass. et Chia, ὠκὺ Ar. — χαμαὶ μένος] μένος χαμαὶ Ambr. || 420. Om. pap. 732 et Morg. Ambr. A (et huius archetypum). || 422. βερύεσθαι] -σασθαι Ambr. || 424. ἄριστοι] ἅπαντεσ l. a. in A. || 427. δ'(ὲ)] τ' Zen. — ἀκήδεεν Nauck] -δεσεν (-δησ' L) Ω, sic vel -σατο Ar. Cf. Ψ 70.

413. στρόμβον] †, *turbinem* (βέμβικα schol. recte); cf. Λ 147 et Verg. Aen. VII 378.

— περὶ δ' ἔδραμε πάντηι] ita — tam celeri motu — ingens lapis circumrotabatur ut si verus turbo fuisset; et revera rotundus videbatur per aërem volans. Cf. περίτροχος *orbicularis* Ψ 455.

414—418. Duae imagines permixtae sunt: 1) veluti *fulmine tactus* concidit, 2) veluti *quercus vento extirpata* concidit.

415. πρόρριζος] cf. I 541.

— θεείου . . . ὀδμὴ] cf. Π 228.

416. ἐξ αὐτῆς] *ex ipsa arbore* de caelo tacta.

419. ἐξέβαλ' ἔγχος] modo torserat hastam in hostem; alteram igitur tenebat (cf. α 256 al.) vel interim a sodalibus acceperat. De verbo ἐκβαλεῖν cf. E 343.

— ἐάφθη] cf. N 543.

424. περίβησαν] cf. A 37.

425. Πολυδάμας] § 21.

426. *Glaucus* pugnare quidem vix potuit (cf. M 387—389 et Π 508), sed clipeo certe corpus amici lapsi potuit protegere.

427. βε'(ο)] § 92.

οἳ τόν γε προτὶ ῥάστυ ᾽φέρον βαρέα στενάχοντα.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἐϋρρεέος ποταμοῖο, 433 sq. = Φ 1 sq. Ω 692 sq.
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος ᾽τέκετο Ζεύς, 434b cf. B 741
ἔνθα μιν ἐξ ἵππων ᾽πέλασαν χθονί, κὰδ δέ ῥοι ὕδωρ
᾽χεῦαν· ὃ δ᾽ ἀμπνύθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσι.
ἑζόμενος δ᾽ ἐπὶ γοῦνα κελαινεφὲς αἷμ᾽ ἀπέμεσσε,
αὖτις δ᾽ ἐξοπίσω ᾽πλῆτο χθονί, κὰδ δέ ῥοι ὄσσε
νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ᾽ ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
Ἀργεῖοι δ᾽ ὡς οὖν ᾽ῥίδον Ἕκτορα νόσφι κιόντα, 440 cf. Δ 284
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσ᾽ ἔθορον, ᾽μνήσαντο δὲ χάρμης. 441 = Θ 252
ἔνθα πολὺ πρώτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
Σάντιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι

436. ἀμπνύθη] -ύνθη Ω. Cf. E 697 et § 186. || 437. ἀπέμεσσε(ν) Ar.] -μασσεν Zen. pap. 732 et Morg. A C D (= ἀπεμόργνυ E 798). Cf. O 11. || 438. κὰδ] τὼ Ar. A C. Cf. Π 325. || 439. ἔτι ϑ. ἐδ.] ἴϑυνεν Ἀϑήνη pap. Morg. (ut E 290). || 440. νόσφι κιόντα] νόσφιν ἰόντα (Ar.?) A C (cf. β 260 ϑ 286 κ 546 et ἰών—ἰών permutata Δ 277 al.).

433. πόρον] non putavit poeta, quod multi interpretes cum maximo carminis detrimento ex hoc versu effecerunt, Ilio versus castra Achivorum vel hinc urbem versus euntibus *transgrediendum* fuisse *vadum Scamandri*; sed quod poeta dicit hoc est: Hectorem exanimem procul a pugna a sodalibus depositum esse in ea parte dextrae ripae Scamandri, ubi leni clivo adiri posset fluminis alveus. Inde aqua petita heroëm refecere sodales. Huius vadi tumulo Ili vicini etiam Φ 1 sqq. et Ω 692 fit mentio; praeterea idem locus significatur Ω 350 sq.

— ἐϋρρεέος] § 73.

434. Iuppiter, deus caelestis, *Xanthi pater* dici ita potuit ut fluviorum ceterorum cunctorum, sunt enim omnes διιπετέες sive *ab Iove delapsi*, id est *imbribus nutriti* (cf. Π 174 P 263 Φ 268, 326 δ 477, 581 η 284). Sed sensu strictiore fluvii ei, qui ex *Idae* lateribus oriuntur, audiunt *filii Iovis*, i. e. *dei Idaei* (cf. M 19—22 et Υ 7—9), nec dubium videtur quin et antiquior haec fuerit cognominis vis et nostro versui sit apta (item Φ 2). Ad *fratrem amnem* Hector nunc venit (cf. X 147—166 et K 50). Qui fluvius a Troianis pie cultus (cf. Φ 132) die proximo Achillem eos insectantem repellere strenue est conatus (cf. Φ 136 sqq.).

436—439. Animi defectum passus Hector aqua adspersa ad se rediit; sed cum erigere se conaretur, sanguine vomito exanimis denuo concidit. O 239 sqq. demum refectus est ab Apolline.

439. βέλος] *saxum* quo percussus fuit, *ictus*. Res pro rei effectu, ut E 104; cf. βέλος translatum Λ 269 = *dolor*, ἀγγελίη = *res nuntiata* P 686.

— ἐδάμνα] § 195.

442 sq. Alter Aiax nunc alteri sociatur more solito et veluti substituitur; cf. vs. 409 sqq., 459 sq., 511 sq. et ad B 530 N 198—202.

Ἑνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηΐς ἀμύμων
Ἑνόπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.
τὸν μὲν Ὀϊλεΐδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν 446ᵇ = *E* 72
οὔτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ 447ᵃ = *Z* 64
Τρῶες καὶ Λαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην. 448 = *Π* 764
τῷ δ' ἐπὶ Πολυδάμας ἐγχεσπάλος ἦλθεν ἀμύντωρ
Πανθοΐδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,
υἱὸν Ἀρηϊλύκοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος 451ᵇ sq. = *N* 519 sq.
ἔσχεν, ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Πολυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπηύξατο μακρὸν ἀΰσας· 453 sq. cf. *N* 413 sq.
„οὐ μὰν αὖτ' ὀΐῳ μεγαθύμου Πανθοΐδαο
χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἅλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
ἀλλά τις Ἀργείων κόμισε χροΐ, καί μιν ὀΐω
αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.“
ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο, 458 = *N* 417
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε 459 cf. *N* 418
τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα.
καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. 461ᵇ = *N* 516
Πολυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν 462ᵇ = *Γ* 360
λικριφὶς ἀΐξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς 463ᵃ = *τ* 451
Ἀρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,

---

444 sq. *Ἑηνοπ.*] *Οἰνοπ.* Strab. 605 et 619. Cf. *Π* 401 *Ψ* 684 *φ* 144. ‖ 445. *ὄχθας*] *-ηα<ι>σ* Zen. — *Σατνιόεντος*] *Σαγγαρίοιο* l. a. ant. (ut *Γ* 187). ‖ 446. *Ὀϊλεΐδης* Knight] *-λιάδης* (cf. *M* 365). ‖ 447. *οὔτα κατὰ λαπ.* pap. Morg.] *οὔτασε καλλ. Ω.* Cf. *Z* 64 *Ξ* 517. ‖ 449. *ἦλθεν*] *ἦεν* l. a. ant. Cf. *N* 384. ‖ 453. *ἔκπαγλον*] *-γλος* l. a. in T. — *μακρὸν ἀΰσας*] *μακρὰ βιβάσθων* pap. 732 A H (ut *N* 809 al.). ‖ 456. *κόμισε*] *κόμιο' ἐν* Agar (coll. *X* 286 al.). ‖ 460. Del. Heyne, de *Oilei* filio haec dici ratus; cf. vs. 442 sqq. et Plut. Mor. 1010 *d*. ‖ 464. *Ἀρχέλοχος*] sic Ar., *Ἀρχίλοχος* Z. ‖ 465. *συνεοχμῷι*] *-εχμωι* pap. 732. Vox aliunde non cognita.

---

448. σύναγον—ὑσμίνην] cf. B 381.

449 et 453. Πολυδάμας] § 21.

451 sq. δι' ὤμου . . . | ἔσχεν] cf. K 263 sq.

452. ἀγοστῷι] cf. Λ 425.

454. μεγαθύμου Πανθοΐδαο] magnifice pro ἐμῆς. Cf. A 240.

457. αὐτῷι σκηπτόμενον] *ipsi illi iaculo innisum, suffultum* (ut ρ 203, 338 ω 158); *in itinere subterraneo eo usurum arbitror.* Iocus amarus, ut Θ 513 et mox vs. 482. De sede mortuorum cf. O 188.

459 sq. Cf. vs. 442 sq.

462. Πολυδάμας] § 21.

463. λικριφὶς] adv. non nisi in vs. par. redit, *in obliquum.* Prisci interpretes contulerunt adiectivum dictionis tragicae λέχριον.

465. ἐν συνεοχμῷι] †; *in iunctura,*

νείατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω 'κέρσε τένοντε· 466b = K 456
τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλὴ στόμα τε ῥῖνές τε
οὔδεϊ 'πλῆντ' ἦ περ κνῆμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
Αἴας δ' αὖτ' ἐγέγωνε ἀμύμονι Πολυδάμαντι·
„φράζεο, Πολυδάμαν, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε, 470b = γ 101 δ 331 χ 166
ἦ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
ἄξιος; οὐ μέν μοι κακὸς εἴδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο
ἢ πάϊς· αὐτῶι γάρ ῥα φυὴν ἄγχιστα ϝέϝοικε."
ἦ ῥ' ἐὺ γιγνώισκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ
ἀμφὶ κασιγνήτωι βεβαώς· ὃ δ' ὑφείλκε ποδοῖιν.
τῶι δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπηύξατο μακρὸν ἀΰσας· 478 cf. N 413
„Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
οὔ θην οἷοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ ὀϊζὺς
ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὧδε κατακτενέεσθε καὶ ὔμεσ.
φράζεσθ' ὡς ὔμιν Πρόμαχος δεδμημένος εὕδει
ἔγχεϊ ἐμῶι, ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ
δϝηρὸν ἔηι ἄτιτος. τῶι καί τέ τισ εὔχεται ἀνὴρ
γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆσ ἀλκτῆρα λιπέσθαι." 485b cf. Σ 100
ὣσ ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχοσ 'γένετ' εὐξαμένοισι. 486 = N 417

469. ἀμύμονι Πολυδάμαντι] -να -ντα Zen. || 470. Πο(υ)λυδάμαν Zen.] -μα Ω. Cf. A 86. — ἐνίσπε § 246] ἐνίσπεσ aut ἔνισπε Ω. || 472. εἴδεται] neglecto ϝ. || 474. ῥα φυὴν Aristoph.] κεφαλὴν pap. 732, γενεὴν Ω. — (ϝ)έ(ϝ)οικε Aristoph.] ἐώικει Ω. || 481. ἡμῖν] ἧμισιν (cf. § 93)? — κατακτενέεσθε § 269] -κτανέεσθε. || 483. ἵνα μή] μή τοι l. a. in Δ. || 484. ἔηι ἄτιτος Clarke] ἄτιτος ἔηι (cf. N 414 et Hermann ad Aesch. A.. 72). Leaf ἄτιμος ἔηι cum Par. 1805 (coll. π 431). — τέ τισ H] κέ τισ Ω, τίσ τ' Monro. || 485. μεγάροισιν ἀρῆσ Zen.] -ροισ ἄρεωσ (vel -οσ) Ω, -ροισιν Ἄρεω Ar.? Cf. Σ 100, 213.

commissura, συνοχῆι. Videtur redupli cationis perfecti inesse syllaba, ut in κεκραγμῶι, κεκράγματι, κεκράκτηι (cf. Ar. Eq. 137).

467 sq. Recisis colli tendinibus demittitur caput, hoc igitur prius quam ceterum proruentis corpus tetigit solum. Novicia sunt 'πλᾶντο pro 'πλήατο, ut Δ 449 (cf. § 119), et vocalis -ι ante πλ- correpta (cf. § 25).

469 sq. Πολυδάμαντι -μαν] § 21.

471. Cf. N 446.

475. ἐὺ γιγνώισκων] *etsi probe norat.* Aiax Polydamantem irridet. Quem quomodo notum habuerit Aiax, rogare nos noluit poeta (cf. K 447).

477. ἀμφὶ . . . βεβαώς] cf. A 37.

479. ἰόμωροι] cf. Δ 242.

482. ὔμιν] § 92.

— εὔδει] nempe χάλκεον ὕπνον. Ioco acerbo hoc verbum nunc usurpatur, ut modo (vs. 457) *fulciendi* verbum. Cf. Λ 241.

483. ἔγχε'(ϊ)] § 71.

Πηνελέωι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε, 487 cf. *N* 418
ὡρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὃ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
Πηνελέοιο ϝάνακτος. ὃ δ' οὔτασε Φιλιονῆα,
υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσε·
τῶι δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκε Φιλιονῆα.
τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὖτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
ἐκ δ' ὦσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ
καὶ διὰ ϝινίου ἦλθεν, ὃ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας 495[b] = *Φ* 115 cf. ε 417
ἄμφω. Πηνέλεος δὲ ϝερυσσάμενος ξίφος ὀξὺ 496[b] = *M* 190
αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε 497[a] cf. *K* 455[b]
αὐτῆι σὺν πήληκι κάρη. ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
ἦεν ἐν ὀφθαλμῶι, ὃ δὲ φὴ κώδειαν ἀνασχὼν
'πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ϝέπος ηὔδα·
„ϝειπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυοῦ Φιλιονῆος
πατρὶ φίλωι καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισι·
οὐδὲ γὰρ ἥ, Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο,
ἀνδρὶ φίλωι ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ
ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.“
ὣς 'φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα, 506 cf. *σ* 88 *ω* 450
506[b] cf. *Γ* 34
'πάπτηνεν δὲ ϝέκαστος ὅπηι φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον. 507 = *Π* 283 *χ* 43

παλίωξις παρὰ τῶν νεῶν.

ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι 'Ολύμπια δώματ' ἔχουσαι, 508 sq.[a] = *Λ* 218
508 = *B* 484 [sq.

496. *Πηνέλεος* § 62] -ωσ. Cf. *B* 494. || 499. *δὲ φὴ* Zen.] *δὲ φῆ* Ar., sic vel *δ' ἔφη Ω*. Cf. *B* 144. || 505. *σὺν*] *ἐν* Zen. Aristoph. (cf. *Γ* 159). || 506. *τρόμος ἔλλαβε γυῖα*] *χλωρὸν δέος εἷλεν* D T.

488. Ἀκάμαντος] genitivus ut Δ 335.

490 sq. Dicitur nunc Mercurius *pastorum deus*; cf. Ξ 435 *o* 319 *π* 471. Alia Mercurii τοῦ ψυχοπόμπου fuerunt munera et officia (cf. Ω 333 sqq.).

494. γλήνην] cf. Θ 164.

498. αὐτῆι σὺν πήληκι] cf. I 194.

499. φὴ] cf. B 144.

— κώδειαν] †. Veteres *caput papaveris* interpretati sunt. Qui si verum viderunt, caput infixa hasta sublatum assimulatur gemmae papaveris de caule languide pendenti. Cf. Θ 306 sq. (Herodot. V 92 Liv. I 54).

502. γοήμεναι] § 195.

503. γὰρ] verba in brevius contracta = <*neque id iniuria,*> *nam* vel: <*quemadmodum et Promachi necessarii lugebunt,*> *nam*.

— δάμαρ] nominativus etiam δ 126 occurrit, et utrobique syllaba -αρ ictu producitur. Cf. § 19.

ὅσ τισ δὴ πρῶτοσ βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
ἤρετ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸσ ἐνοσίγαιοσ.
Αἴασ ῥα πρῶτοσ Τελαμώνιοσ Ὕρτιον οὖτα — 511ᵃ cf. Z 5
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων,
Φάλκην δ' Ἀντίλοχοσ καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε,
Μηριόνησ δὲ Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα,
Τεῦκροσ δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·
Ἀτρεΐδησ δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
οὖτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸσ ἄφυσσε — 517ᵃ = Z 64; 517ᵇ cf. N 507ᵇ
δηιώσασ, ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν — 518ᵇ = P 86 [sq.ᵃ
ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότοσ ὄσσ' ἐκάλυψε. — 519ᵇ = Δ 461
πλείστουσ δ' Αἴασ εἷλεν, Ὀϊλῆοσ ταχὺσ υἱόσ·
οὐ γάρ ϝοί τισ ὁμοῖοσ ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺσ ἐν φόβον ὄρσηι.

O αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπασ καὶ τάφρον ἔβησαν — 1 = Θ 343
φεύγοντεσ, πολλοὶ δὲ 'δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσί, — 2 sq. cf. Θ 344 sq.
οἳ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντεσ,
χλωροὶ ὑπὸ δϝέεοσ, πεφοβημένοι, ἤγρετο δὲ Ζεὺσ — 4ᵃ cf. K 376
Ἴδησ ἐν κορυφῆισι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρησ.
'στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξασ, 'ϝίδε δὲ Τρῶασ καὶ Ἀχαιούσ, — 6ᵃ = ν 197
τοὺσ μὲν ὀρινομένουσ, τοὺσ δὲ κλονέοντασ ὄπισθε — 7 = Ξ 14
Ἀργεΐουσ, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ϝάνακτα.
Ἕκτορα δ' ἐν πεδίωι 'ϝίδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
ἥαθ'· ὃ δ' ἀργαλέωι ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων, — 10ᵃ cf. Π 109

509 (508—510?). Quidam — ‖ 510. ἤρετ'(ο) Eust.] ἤ(ι)ρατ' Ω. Cf. § 284. ‖ 511. ῥα] δὲ pap. Morg., μὲν C. ‖ 512. καρτεροθύμων] βαρβαροφώνων l. a. in T (ut B 867). ‖ 515. Περιφήτην] -φοίτην pap. 732¹, Πολυφοίτην (-φήτην) Barnes coll. N 191. ‖ 517. οὖτα κατὰ λαπάρην pap. Morg. D T] οὔτασε καλλαπάρην A C; cf. vs. 447. ‖ 520. Ὀϊλῆοσ] Ὀϊλιάδησ pap. 732. ‖ 522. τε Ζεὺσ] δὴ θεὸσ l. a. in T. — ὄρσηι] ὦρσε pap. 732 et Morg. C D T. ‖ 5. Olim quidam addebant: ἕζετο δ' ὀρθωθείσ, μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα (= B 42). ‖ 10. ἥαθ'(-το) § 220] εἵαθ' Ω, εἴαθ' Ar., miro errore ad εἰμί referens (item Ω 84 υ 106; cf. δ 705). — κῆρ ἀπινύσσων] sic Ar., κῆρ ἀπινύσκων Aristoph. (cf. ε 342), κῆρα πινύσσων olim alii. Cf. Ξ 249.

509. ἀνδράγρι'(α)] †, = ἔναρα Z 480 al.; cf. M 22.
510. ἐνοσίγαιοσ] § 21.
511. Respondet Musa. Cf. A 8 sq.
516. Ἀτρεΐδησ] dicitur *Menelaus*; cf. P 24—28. Agamemnon vulneratus a pugna abstinet (cf. vs. 129 sq.).
521 sq. *Nemo enim ei par erat cum hostes fugientes pedibus persequendi erant* (ἀνδρῶν τρεσσάντων gen. abs.).
522. ἐν φόβον ὄρσηι] cf. Λ 402.
1. διὰ . . . ἔβησαν] cf. K 564.
4. ὑπὸ δϝέεοσ § 71] ὑπαὶ δείουσ.
10 sq. Cf. Ξ 436—439.

αἶμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατοσ ϝβάλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ϝιδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 12ª cf. Θ 350
δϝεινὰ δ' ὑπόδρα ϝιδὼν Ἥρην πρὸσ μῦθον ἔϝειπε·
„ἦ μάλα δὴ κακότεχνοσ, ἀμήχανε, σὸσ δόλοσ, Ἥρη,
Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχησ, ἐφόβησε δὲ λαούσ.
οὐ μὰν ϝοῖδ' εἴ αὖτε κακορραφίησ ἀλεγεινῆσ 16ᵇ cf. μ 26
πρώτη ἐπαύρηαι καί σε πληγῆισιν ἰμάσσω.
οὐ μέμνησ' ὅτε σε 'κρέμασ' ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν 18ª = Υ 188 Φ 396 ω 115
ἄκμονασ ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἧκα
χρύσεον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι
ἐκρέμασ'. ἀλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
ϝρίψασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ἦσο ἵκοιτο 23 cf. Α 591
γῆν ὀλιγηπελέων. ἐμὲ δ' οὐδ' ὧσ θυμὸν ἀνίει
ἀζηχὴσ ὀδύνη Ἡρακλέεοσ θείοιο,
τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμωι πεπιθοῦσα θυέλλασ

15. δὲ λαούσ] δ' Ἀχαιουσ l. a. in T. ‖ 16. εἴ αὖτε] vitium metricum (cf. § 14), item ξ 67. ‖ 18—31. Om. Zen. ‖ 18. οὐ § 8] ἦ οὐ. — μέμνησ'(αι) Rhet. Spengel III 244] μέμνηι Ω. Idem vitium in omnibus aut plerisque codd. est Υ 188 Φ 396 ω 115. Cf. § 117. — σε (')κρέμασ'(α) Naber] τ' ἐκρέμω Ω (τε κρέμω metri causa Bentley). An *ἦ οὐ μέμνησαι ὅτε σ' ἐκρέμασ' ἐκ δὲ ποδοῖιν? Θ 140 π 424. ‖ 19. ἄκμονασ ἦκα] *ἄκμον' ἦκα? ‖ 21. Olim quidam subiungebant: πρίν γ' ὅτε δή σ' ἀπέλυσα πεδῶν (sic Heyne pro ποδῶν), μύδρουσ δ' ἐνὶ Τροίηι | κάββαλον, ὄφρα πέλοιτο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. ‖ 23. 'ρίψασκον § 146] ῥίπτασκον. — ἦσο ἵκοιτο] ὄφρ' ἂν ἵκηται. Cf. Ν 141. ‖ 24. θυμὸν] sic Ar., -μὸσ T.

12. ἐλέησε] en priscae fabulae vestigium, Iliadi minus conveniens. Nam Iovem Achivorum deum, qui Troianis non nisi Thetidis precibus motus aliquantisper favit, Hectoris misererе non potuit; Idaeum vero deum quam maxime miseret filii sui ab hoste prostrati dum urbem patriam fortiter defendit. Cf. X 168—170 et ad K 50.

16. οὐ . . . ϝοῖδ'(α) εἰ] *nescio an*. Cf. Π 860 sq.

— κακορραφίησ] cf. Σ 367.

17. πληγῆισιν ἰμάσσω] *fulminibus verberaturus sim*. Cf. Β 782.

18—30. Cf. Α 590 sq.

18. οὐ μέμνησ'(αι) ὅτε] item ω 115. Cf. π 424 οὐ ϝοῖσθ' ὅτε et Ar. Vesp. 354 al. — Ad ipsam rem quod adtinet, Iuno eo supplicio est affecta quo Prometheus Hes. Theog. 521 sq.; cf. etiam Melanthius χ 192 sq. Praeterea huc faciunt Soph. Ai. 108—110, 240. Quo gravius autem dea cruciaretur, pondera ingentia adnexa fuerunt eius pedibus.

19 sq. δεσμὸν . . . χρύσεον] cf. σειρὴ χρυσέη Θ 20—27.

21. ἀλάστεον] cf. Μ 163 et de verbi forma § 8.

23. βηλοῦ(ο)] § 59.

24. γῆν] § 58.

25. Ἡρακλέεοσ] § 73.

26. ξὺν . . . ἀνέμωι] *vento vectum*, quod μετὰ πνοιῆισ' ἀνέμοιο dicitur β 148.

'πέμψασ ἐπ' ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιάουσα,
καί μιν ἔπειτα Κόονδ' ἐὺ ναιομένην ἀπένεικασ. 28 = Ξ 255
τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν 'ρύμην καὶ ἀνήγαγον αὖτισ
"Αργοσ ἐσ ἱππόβοτον, καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.
τῶν σ' αὖτισ μνήσω, ἵν' ἀπολλήξησισ ἀπατάων,
ὄφρα ϝίδησισ εἴ τοι χραίσμηι φιλότησ τε καὶ εὐνή,
ἣν ἐμίγησ ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο καί μ' ἀπάτησασ."
ὣσ 'φάτο, 'ρίγησεν δὲ βοῶπισ πότνια "Ηρη, 34ª = Γ 259
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„ϝίστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸσ εὐρὺσ ὕπερθε 36-38 = ε 184 sqq.
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸσ ὕδωρ, ὅσ τε μέγιστοσ
ὅρκοσ δϝεινότατόσ τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
σή θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωϊτερον λέχοσ αὐτῶν
κουρίδιον, τὸ μὲν οὔ κεν ἐγώ ποτε μὰψ ὀμόσαιμι·
μὴ δι' ἐμὴν ϝιότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
πημαίνει Τρῶάσ τε καὶ "Εκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
ἀλλά ποθ' αὐτὸν θυμὸσ ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει, 43ᵇ = Z 439

28. *Κόονδ'*(ε)] *Κόωνδ'* Ω. Cf. Ξ 255 et *B* 677. || 29. ('*ρύμην* Heyne] *ῥυσάμην* Ω (ῡ pro ῠ). Cf. § 164. — *ἀνήγαγον*] *ἀπ.* l. a. in T (cf. *κ* 274 et *O* 706 *ο* 436 *π* 370 *σ* 278 et permutatarum litterarum *N*—*Π* exempla *A* 55). || 32. *ϝίδησισ*] *ἴδηι* Ar. (i. e. *ϝίδῃ*, § 117; cf. *E* 221 al.). — *εἴ* § 326] *ἤν*. || 33. Om. Zen. Aristoph. (cf. *χ* 445). || 35. *φωνήσασ'*] *ἀμειβομένη* pap. Morg. (cf. vs. 48). — *ἔπεα*] neglecto *ϝ*. Item vs. 89, 145 *β* 269 *ε* 117 *η* 236 *ϑ* 442, 460 *ν* 290 *ψ* 34 *X* 81. || 38. *ὅρκοσ δϝεινότατόσ τε πέλει*] **δϝ. θ' ὃ. πέλεται* (item *ε* 186)? Cf. § 275.

30. ἀθλήσαντα] cf. H 453.

31. μνήσω] *si forte parum recorderis* (cf. vs. 18), *in memoriam tibi revocabo* — illud supplicium iterando.

32 sq. Talia verba in priscis fabulis, ubi Iuno non coniux erat Iovis Olympii sed dei Idaei adversaria, multo aptiora fuerunt quam sunt in Iliade (cf. Ξ 153—158).

37. κατειβόμενον] cf. Θ 369.

37 sq. ὅσ τε—θεοῖσι] *una superstitio superis quae reddita divis* Verg. Aen. XII 817.

39. νωΐτερον] § 95.

39 sq. λέχοσ .. . κουρίδιον] *per inceptos hymenaeos! Per concubitum quo virgo modo tibi sum iuncta.* Haec primitus fuit vis horum verborum, licet ita intellegi noluerit poeta Iliadis; cf. Ξ 153—158 et ο 22.

40. οὔ κεν] § 326.

41—44. *Sponte* sua (N 10 sqq.), dein a *Somno* admonitus (Ξ 354 sqq.), Neptunus Achivis opem tulit. Fallacia tamen sunt haec Iunonis verba, licet non revera peieret; nam ut tale quid Neptuno nuntiare posset Somnus, ipsa Iuno dolo malo effecerat. Est igitur hoc iusiurandum ex eo genere quo olim inclaruit Ulixis avus vaferrimus Autolycus; cf. τ 395 sq. et K 446—456.

41. μὴ] cf. K 330.

43. ποθ'(ι)] § 322.

τειρομένουσ δ' ἐπὶ νηυσὶ μιδὼν ἐλέησεν Ἀχαιούσ.
αὐτάρ τοι κείνωι κεν ἐγὼ παραμυθησαίμην
τῆι ἴμεν' ἥι κεν δὴ σύ, κελαινεφές, ἡγεμονεύηισ."
ὣσ 'φάτ', ἐμείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 47 = *E* 426
καί μιν ἀμειβόμενοσ μέπεα πτερόεντα προσηύδα·
„εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπισ πότνια Ἥρη, 49 cf. Σ 357
ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοισ,
τῶι κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
αἶψα μεταστρέψειε νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέωσ ἀγορεύεισ,
ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
Ἶριν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
ὄφρ' ἣ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθηι, καὶ μείπηισι Ποσειδάωνι μάνακτι
παυσάμενον πολέμοιο ἓμὰ πρὸσ δώμαθ' ἱκέσθαι,
Ἕκτορα δ' ὀτρύνηισι μάχην εἴσ Φοῖβοσ Ἀπόλλων,
αὖτισ δ' ἐμπνεύσηισι μένοσ, λελάθηι δ' ὀδυνάων,
αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένασ, αὐτὰρ Ἀχαιοὺσ
αὖτισ ἀποστρέψηισιν ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσασ, 62[b] cf. Π 656
φεύγοντεσ δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι."

---

64 Πηλεΐδα' Ἀχιλῆοσ· ὃ δ' ἀνστήσει μὸν ἑταῖρον
Πάτροκλον. τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμοσ Ἕκτωρ
Ἰλίοο προπάροιθε, πολῦσ δὲ λέσανθ' αἰζηοὺσ 66[a] = X 6 cf Φ 104
τοὺσ ἄλλουσ, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον.
τοῦ δὲ χολωσάμενοσ κτενεῖ Ἕκτορα δῖοσ Ἀχιλλεύσ.
ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν 69 cf. 601

---

44. τειρομένουσ] κτεινομένουσ Aristoph. Mass. Arg. || 45. κείνωι κεν Nauck] καὶ κείνωι. || 49. βοῶπισ] sic Aristoph., -πι (Ar.?) A (cf. Σ 357). || 50. μετ'(ὰ)] ἐν l. a. in T. — καθίζοισ] θεοῖσι (et φρονέοισθα?) l. a. ant. || 54. κάλεσσον] κέλευσον l. a. in A. || 55. κλυτότοξον] κλυτὸν αὐδήν l. a. ant. || 58. ἔρὰ] cf. Θ 430. || 64—77. Om. Zen.; Aristoph. Ar. — vs. 56—77. || 64. ἀνστήσει μὸν] sic (ὃν) Ar., -σειεν l. a. ant. || 66. Ἰλίοο § 59] Ἰλίου. — πολῦσ § 83] πολεῖσ vel πολέασ.

---

55. Ἶριν] § 66.

63. Cf. I 234 sq.

— πολυκλήϊσι] cf. Π 170.

64—77. Adiecit aliquis causam, quae Iovem movisset ut aliquantisper faveret Troianis. Parum autem in Iliadem quadrat vs. 70, quoniam παλίωξιν sive *fugam Troianorum* (M 71 O 601) Troiae excidium continuo insecutum non est; neque aptior est vs. 64, non enim in *Achillis* potissimum naves Achivi incident fugientes; neque vs. 67 de Sarpedone sic loqui potuit Iuppiter (cf. Π 433 sqq.).

65 et 68. κτενεῖ] § 147.

69. ἄν] § 326.

ὣσ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενοσ Ἥρη, 78 = *E* 767
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰσ μακρὸν Ὄλυμπον. 79 = Θ 410
ὡσ δ' ὅτε κ' ἀΐξηι νόοσ ἀνέροσ, ὅσ τ' ἐπὶ πολλὴν
γαῖαν ἐληλουθὼσ φρεσὶ πευκαλίμνισι νοήσηι
„ἔνθ' εἴην ἢ' ἔνθα", μενοινάηισί τε πολλά,
ὣσ κραιπνῶσ μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη. 83 cf. 172
ἵκετο δ' αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθε
ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸσ δόμωι· οἳ δὲ μιδόντεσ

---

70 αἰὲν ἐγὼ τεύχωμι διαμπερέσ, εἰσ ὅ κ' Ἀχαιοὶ
Φίλιον αἰπὺ ἕλωσιν Ἀθηναίησ διὰ βουλάσ.
τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν' ἐνθάδ' ἰάσω,
πρίν γε τὸ Πηλείδαο τελευτηθήμεν' ἐφέλδωρ, [Cer. 467
75 ὥσ μοι ὑπέστην πρῶτον, ἰμῶι δ' ἐπένευσα κάρητι, 75[b] cf. *A* 528 h.
ἤματι τῶι ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτισ ἥψατο γούνων 76 cf. *A* 512
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον. 77 = Θ 372

---

70. τεύχωμι Cobet] -οιμι. Cf. § 112. ‖ 71. αἰπὺ ἕλωσιν C] αἰπὺ ἕλοιεν Ω, ἐκπέρσωσιν Arist(*orphanes*?). ‖ 72. παύω] sic Ar., παύσω D (cf. *B* 436). ‖ 78. Olim quidam addebant: *Ζῆν' ὑποταρβήσασα· νόοσ δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.* ‖ 79. δὲ κατ'(ὰ)] δ' ἄρ' ἀπ' pap. Morg.[2], δ' ἐξ Ar.? Zenodoto tribuitur δ' ἐξ a Didymo, ut vs. 169; sed cf. Θ 410. ‖ 82. εἴην] sic Ar., εἴη L H. — μενοινάηισι § 190 sq.] -νήησι Ar., -νήσειε Ω.

---

71. Φίλιον αἰπὺ] novicium pro αἰπεῖαν. Cf. v.l. Π 92 Σ 174.

— Ἀθηναίησ διὰ βουλάσ] *divina Palladis arte* Verg. Aen. II 15. Videtur significari *equus ligneus* (cf. θ 492 sq. et Ψ 665).

74. τελευτηθήμεν'(αι)] § 125.

75. κάρητι] § 82.

77. Ἀχιλλῆα πτολίπορθον] de hoc epitheto cf. Θ 372.

80—83. Celer fuit deae cursus ὡσ εἰ νόημα, quod de navibus Phaeacum dicitur η 36. Cf. h. Ap. 186, 448 Merc. 43 sq. Hes. Scut. 222. In his igitur comparationibus a rebus quae *cerni* et *tangi* possunt (cf. Γ 151 sq.) ad *mentis* transitur dominium, id quod etiam X 199—201 fit. Non prorsus tamen a rebus corporeis disceditur eiusmodi locis; nam etiam *verbis* et *cogitatis*, perinde atque *imaginibus* in somno visis (cf. B 6 sqq. Ψ 62—101 δ 796—802 ζ 20 sq. al.), prisci homines *corpus* aliquod tribuerunt, et crediderunt *animam*, perinde atque *verba* πτερόεντα (Δ 350 ρ 57), liberam *moveri* posse (cf. Λ 241); nullum autem hac de re disputantibus statuendum est discrimen inter animam et mentem, ψυχήν et νόον sive, ut tragicus (Soph. Ant. 353) loquitur, ἀνεμόεν φρόνημα. — Locum nostrum infeliciter imitatus est poeta hymni Merc. 44—46.

80. ὅτε κ'(ε)] § 326.

81. πευκαλίμνισι] cf. Θ 366.

82. μενοινάησί τε πολλά] *et vehementer cupit*, „illic vel illic esse velim" secum cogitans. Homo pristinae vitae recordatus mente illuc tendit ubi bene ei fuit aliquando.

83. διέπτατο] § 216.

85 sq. Cf. I 670 sq.

πάντεσ ἀνήϊξαν καὶ ἐδεικανάοντο δέπασσι. 86b cf. σ 111 ω 410a
ἣ δ' ἄλλουσ μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήιωι
δέκτο δέπασ· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα, 88b = Z 394
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἥρη, τίπτε βέβηκασ; ἀτυζομένηι δὲ ϝέοικασ!
ἦ μάλα δή σ' ἐφόβησε Κρόνου πάϊσ, ὅσ τοι ἀκοίτησ."
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενοσ Ἥρη·
„μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· ϝοῖσθα καὶ αὐτή,
οἷοσ κείνου θυμὸσ ὑπερφίαλοσ καὶ ἀπηνήσ. 94a cf. Σ 262 σ 212
94b = Ψ 611
ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοισ' ἔνι δαιτὸσ ἐρίσασ·
ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισι,
οἷα Ζεὺσ κακὰ ϝέργα πιφαύσκεται· οὐδέ τί φημι
πᾶσιν ὁμῶσ θυμὸν κεχαρησέμεν', οὔτε βροτοῖσι
οὔτε θεοῖσ', εἴ πέρ τισ ἔτι νῦν δαίνυτ' ἐΰφρων."
ἣ μὲν ἄρ' ὣσ ϝειποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη, 101a = A 570
ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸσ θεοί. ἣ δ' ἐγέλασσε
χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσι
ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
„νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντεσ!
ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυέμεν' ἄσσον ἰόντεσ 105 cf. A 567
ἢ ϝέπεσ' ἠὲ βίηι· ὃ δ' ἀφήμενοσ οὐκ ἀλεγίζει 106b sq.a cf. A 180 sq.
οὐδ' ὄπεται, φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι [P 322
κάρτεΐ τε σθένεΐ τε διακριδὸν ἔμμεν' ἄριστοσ. 108a = P 329 cf.
τῶι ἔχεθ' ὅττι κεν ὔμι κακὸν πέμπηισι ϝεκάστωι. 108b cf. M 103

86b. Sic Ar., *κάλεόν τέ μιν εἰσ ἕ ἕκαστοσ* l. a. ant. (cf. Ψ 203). — *δέπασσι*] *ἐπέεσσιν* Zen. || 89. *ἔπεα*] neglecto ϝ (cf. vs. 35). || 92. *Θεὰ λευκώλενοσ*] *βοῶπισ πότνια* l. a. in A (cf. Ξ 277). || 94. *κείνοο* § 59] *κείνου* Ar., *ἐκείνου* Ω (cf. § 97). || 97. *τί*] *έ* H. || 99. *δαίνυτ'*(αι) *ἐΰφρων*] *-ται εὔφρων* Ω. || 104. *μενεαίνομεν ἀφρονέοντεσ*] *μ. ἀφραδέοντεσ* A² C, *μ. ἀφρονέοντι* l. a. in comment. Ar., *μ. ἰσοφαρίζειν* Heracl. All. 2 (cf. Z 101), *ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντι* l. a. in T. Verbum *ἀφρονέω* † (*ἀφραδέω* I 32, 294, *ἀφραίνω* B 258 H 109 υ 360). || 105. **κατα-παυέμεν'*(αι)] *-σέμεν* Ω (cf. B 544).

---

86. ἐδεικανάοντο] § 191.

87. Θέμιστι ... καλλιπαρήιωι] de dativo cf. A 596.

98. κεχαρησέμεν'(αι)] § 282.

101—103. Cf. quae ad H 212 sunt observata.

105—108. Cf. Θ 18—27.

106. ϝέπε'(ϊ)] § 71.

108. ἔμμεν'(αι)] § 125.

109. *Habete* (= *patienter perferte*) *igitur si quid mali vobis immittat.* Ferenda sunt quaecunque ei placuerint.

— ὔμι] § 92.

ἤδη γὰρ νῦν ϝέλπομ' Ἄρηΐ γε πῆμα τετύχθαι·
υἱὸσ γάρ ϝοι ὄλωλε μάχηι ἔνι, φίλτατοσ ἀνδρῶν,
Ἀσκάλαφοσ, τόν φησι ϝὸν ἔμμεναι ὄβριμοσ Ἄρησ."
ὣσ ἔφατ', αὐτὰρ Ἄρησ θαλερὼ 'πεπλήγετο μηρὼ 113b sq.=397sq. ν 198 sq.
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενοσ δὲ προσηύδα·
„μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεσ,
τίσασθαι φόνον υἱὸσ ἰόντ' ἐπὶ νῆασ Ἀχαιῶν,
εἴ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸσ πληγέντι κεραυνῶι 117b cf. μ 416 ξ 306
κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίηισι."
ὣσ 'φάτο, καί ῥ' ἵππουσ 'κέλετο Δρεῖμόν τε Φόβον τε 119b cf. Δ 37
ζευγνύμεν', αὐτὸσ δ' ἕντε' ἐδύσετο παμφανάοντα. 120b = Ι 596
ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτεροσ ἄλλοσ
πὰρ Διὸσ ἀθανάτοισι χόλοσ καὶ μῆνισ ἐτύχθη,
εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδρείσασα θεοῖσι
ὦρτο δι' ἐκ προθύρου, — 'λίπε δὲ θρόνον ἔνθ' ἐθάασσε, — 124b cf. Ι 194
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆσ κόρυθ' εἵλετο καὶ σάκοσ ὤμων, 125 cf. Π 793
ἔγχοσ δ' ἔστησε στιβαρῆσ ἀπὸ χειρὸσ ἑλοῦσα 126a cf. α 127 ρ 29
χάλκεον· ἡ δὲ ϝέπεσσι καθήπτετο θοῦρον Ἄρηα·
„μαινόμενε, φρένασ ἠλέ, διέφθορασ! ἦ νύ τοι αὖτωσ

---

114. καταπρηνέσσ'(ι)] *-νέσσ (item vs. 398 ν 199)? Cf. Π 792. — δὲ προσηύδα] δ' ἔποσ ἠΰδα Ar. A (neglecto ϝ), item O 398 ν 199. || 121. κ' ἔτι] κέ τισ D G. || 125. κεφαλῆσ] κρατὸσ pap. Morg. (ut Π 793). || 126. ἀπὸ] ἐκ pap. Morg. B C D. || 127. ἡ δ'(ὲ)] ἠδ' pars codicum. Similis controversia est ε 391 λ 233, 285 μ 168. || 128. μαινόμενε] δαιμόνιε Et. Gud. 38, 36 M 68, 46.

---

110. ϝέλπομ'(αι)] *opinor*. Cum risu amaro, nam haudquaquam dubia est res.

112. *Ascalaphum* Deiphobus interfecit N 518 sq.

114. προσηύδα] mente suppl. *eos* (*deos*) *ceteros*, item vs. par.

118. ὁμοῦ νεκύεσσι] *intermixtus iacens corporibus ceterorum caesorum*, qui patribus mortalibus sunt nati. Cf. E 867 et 886.

119. Cf. Δ 440.

120. ἐδύσετο] § 152.

— παμφανάοντα] § 191.

124. προθύρου] sic dicitur *locus qui est ante forem megari, megari aditus* (exitus). Redit vox Τ 212 al.; plurale vero πρόθυρα aut semper aut potissimum significat *viae publicae* (vel fori) partem eam quae est *ante aedium ostium* (Λ 777 α 103 al.). Cf. discrimen quod est inter μέγαρον et plurale μέγαρα. Valet igitur ἐπὶ vel ἐν προθύροισι id quod ἐπὶ (αὐλείηισι) θύρηισι B 788 al. σ 239 ψ 49.

127. ἡ δὲ ϝέπεσσι] ἦ δ' (vel ἠδ') ἐπέεσσι Ω. De vi pronominis cf. A 190.

128. διέφθορασ] perfectum † (futurum N 625, simplex φθείρειν Φ 128 ρ 246), quod intransitivum est h. l. (*periisti*), attice vero transitivum (*perdidisti*). Nam ne φρένασ pro verbi

οὔατ' ἀκουέμεν' ἐστί, νόοσ δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώσ.
οὐκ ἀΐεισ ἅ τέ φησι θεὰ λευκώλενοσ Ἥρη,
ἦ δὴ νῦν πὰρ Ζηνὸσ Ὀλυμπίου εἰλήλουθε;
ἦ ἐθέλεισ αὐτὸσ μὲν ἀναπλήσασ κακὰ πολλὰ
ἆψ ἴμεν' Οὔλυμπόνδε, καὶ ἀχνύμενόσ περ, ἀνάγκηι, 133b cf. *M* 178
αὐτὰρ τοῖσ' ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
αὐτίκα γὰρ Τρῶασ μὲν ὑπερθύμουσ καὶ Ἀχαιοὺσ
λείψει, ὃ δ' ἡμέασ εἶσι κυδοιμήσων ἐσ Ὄλυμπον,
μάρψει δ' ἐξείησ ὅσ τ' αἴτιοσ ὅσ τε καὶ οὐκί.
τῶι σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἷοσ ἑῆοσ·
ἤδη γάρ τισ τοῦ γε βίην καὶ χεῖρασ ἀμείνων
ἢ πέφατ' ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται. ἀργαλέον δὲ
πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε." 141b = *H* 128
ὣσ ϝειποῦσ' ἴδρυσε θρόνωι ἔνι θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματοσ ἐκτὸσ
Ϝῖρίν θ', ἅ τε θεοῖσι μετάγγελοσ ἀθανάτοισι,
καί σφασ φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ζεὺσ σφῶ' εἰσ Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν' ὅττι τάχιστα.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἔλθητε Διόσ τ' εἰσ ὄπα ϝίδησθε,
ϝερδέμεν' ὅττι κε κεῖνοσ ἐποτρύνηι καὶ ἀνώγηι."
ἦ μὲν ἄρ' ὣσ ϝειποῦσα πάλιν ἴκε πότνια Ἥρη,
ἔζετο δ' εἰνὶ θρόνωι· τὼ δ' ἀΐξαντ' ἐπετέσθην. 150a cf. Θ 199
Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν, 151 cf. Θ 47 [*A* 498
ηὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρωι ἄκρωι 152a = Ω 98 cf. 152b = Ξ 352

---

132. πολλὰ] ἔργα pap. Morg. || 134. κακὸν ... πᾶσι] sic Aristoph., θεοῖσ ... πῆμα Zen. || 138. ἑῆοσ] ἑοῖο Zen. (cf. *A* 393). || 139. τοῦ γε Ar. A T] τοῦδε Zen. Aristoph. Ω. || 144. μετάγγελοσ] sic Ar., alii μέτ' ἄγγελοσ. Cf. Ψ 199. || 145. ἔπεα] + eglecto ϝ (cf. vs. 35). || 147 sq. Aristoph. — || 150. εἰνὶ θρόνωι] cf. Θ 199. || 151. ἵκανον] ἱκέσθην pap. Morg. (ut vss. par.).

---

obiecto habeamus dehortatur locutio φρένασ ἠλέ etiam β 243 obvia. — Transfertur autem nunc verbi vis, ut participii quod est ὀλόμενοσ *perditus* = *scelestissimus*.

134. κακὸν ... φυτεῦσαι] cf. Σ 367.

136. δ δ'(ὲ)] cf. A 191.

141. πάντων ἀνθρώπων] *cuiuslibet*; cf. ρ 12 et gallicum *tout le monde*. Mater mortalis Ascalaphi nunc cogitatur, non deus pater.

— γενεήν τε τόκον τε] cf. H 128.

144. Ϝῖριν] § 66.

— μετάγγελοσ] cf. E 19.

145. σφασ] § 92.

147. ἐπεί κ'(ε)] § 326.

148. ϝερδέμεν'(αι)] § 125.

151. μητέρα θηρῶν] cf. I 141.

ἥμενον, ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφοσ ἐστεφάνωτο.
τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸσ νεφεληγερέταο
'στήτην. οὐδέ σφωε ϝιδὼν ἐχολώσατο θυμῶι,
ὅττι ϝοι ὦκα ϝέπεσσι φίλησ ἀλόχοι' ἐπιθέσθην.
Ϝῖριν δὲ προτέρην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·
„βάσκ' ἴθι, Ϝῖρι ταχεῖα· Ποσειδάωνι ϝάνακτι
πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελοσ εἶναι.
παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχησ ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ' εἰσ ἅλα δῖαν.
εἰ δέ μοι οὐ ϝεπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μή μ' οὐδὲ κρατερόσ περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσσηι
μεῖναι, ἐπεὶ ϝέο φημὶ βίηι πολὺ φέρτεροσ εἶναι
καὶ γενεῆι πρότεροσ· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ϝῖσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι."
ὣσ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμοσ ὠκέα Ϝῖρισ,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰσ Ϝίλιον ἱρήν.
ὡσ δ' ὅτε κ' ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰσ ἠὲ χάλαζα
ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆσ αἰθρηγενέοσ Βορέαο,
ὣσ κραιπνῶσ μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ϝῖρισ.

155. σφωε Heyne (cum Par. 1805)] σφωΐν Ω, an *ἑστήτην οὐδέ σφε? ‖ 162. μοι] μου Ammonius. — et 178. ἀλογήσει(σ)] ἀπιθήσει(σ) Nauck. Cf. comment. ‖ 164. ταλάσσηι] θελήσηι l. a. in T. ‖ 166 sq. Quidam (Zen.?) — ‖ 169. δὲ κατ'(ὰ)] sic Ar., δ' ἐξ Zen. (cf. vs. 79). — Ϝίλιον ἱρήν] φύλοπιν αἰνήν pap. Morg. ‖ 170. πτῆται] πτάεται? Cf. § 150[14].

153. θυόεν νέφοσ] *nubes fragrans.* Ea dicitur nubes, cuius mentio facta est Ξ 350 sq. Adi. redit h. Cer. 97, 319, 491; alibi est θυήεισ (e. g. Θ 48), θυώδησ (e. g. δ 121), τεθυωμένοσ (Ξ 172 al.); cf. etiam θύον *lignum odorum* ε 60.

156. ὦκα ϝέπεσσι] ὦκ' ἐπέεσσι Ω.
— ἀλόχοι'(ο)] § 59.

157. Ϝῖριν] § 66.

158. βάσκ' ἴθι] cf. B 8 et X 203.

162. οὐ] cf. Γ 289.

162 et 178. ἀλογήσει(σ)] verbum †; cf. λόγοσ (?) O 393 α 56.

163. δὴ ἔπειτα] § 9.

164 sq. οὐδὲ . . . μεῖναι] haec iung.

166 sq. et 182 sq. τοῦ (σὸν) — ἄλλοι] *ettamen ille* (licet viribus sit inferior) *non reformidat mihi se aequare.* Cf. A 186 sq. Verbum στυγέειν ut H 112.

169. εἰσ Ϝίλιον] a parte Ilii de monte Ida descendit in planitiem Troianam, ubi pugnatur.

170. ὅτε κ'(ε)] § 326.

171. αἰθρηγενέοσ] *in caelo sereno* (ἐν αἴθρηι, cf. P 646) *nati* = *clari.* Adiectivum extat etiam T 358, et quod eodem redit epitheton αἰθρηγενέτησ usurpatum est ε 296.

172. διέπτατο] § 216.

ἀγχόθι δ' ἱσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐνοσίγαιον·
„ἀγγελίην τινά τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,
ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸσ αἰγιόχοιο.
παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχησ ἠδὲ πτολέμοιο 176 cf. 160
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἠ' εἰσ ἄλα δῖαν. 177 = 161
εἰ δέ ϝοι οὐ ϝεπέεσσ' ἐπιπείσεαι, ἀλλ' ἀλογήσεισ, 178 cf. 162
ἠπείλει καὶ κεῖνοσ ἐναντίβιον πολεμίξων 179b cf. K 451 Υ 85 Φ 477
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι. σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
χεῖρασ, ἐπεὶ σέο φησὶ βίηι πολὺ φέρτεροσ εἶναι 181-183 cf. 165 sqq.
καὶ γενεῆι πρότεροσ· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ϝῖσόν ϝοι φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι."
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσασ προσέφη κλυτὸσ ἐνοσίγαιοσ· 184 cf. Θ 208
184a = A 517
„ὤ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθόσ περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔϝειπε,
εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίηι ἀϝέκοντα καθέξει.
τρεῖσ γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ οὓσ 'τέκε Ῥείη,
Ζεὺσ καὶ ἐγώ, τρίτατοσ δ' Ἀϊδόησ, ἐνέροισι ϝανάσσων·
τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστοσ δ' ἔμμορε τιμῆσ. 189b = Λ 338
ἦ τοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν' αἰεὶ
παλλομένων, Ἀϊδόησ δὲ 'λάχε ζόφον ἠερόεντα,

173. ἀγχόθι δ'(ἐ)] cf. B 172. || 179. πολεμίξων] sic Ar., -ζων Zen. pap. Morg. (cf. B 436). || 187. τ' ἐκ] sic Ar., τε pap. Morg. Syr. — 'τέκε Ῥείη] τέκε(το) Ῥέα Ω. Cf. Ξ 203 et § 8. || 189. ἕκαστοσ] neglecto ϝ; *τριχθὰ δέδασται πάντα?

173 et 184. ἐνοσίγαιον -οσ] § 21.

178. οὐ] cf. Γ 289.

186. εἰ . . . καθέξει] *si . . . coërciturum se minatur*. Futurum irati (cf. A 61).

188. Ἀϊδόησ ἐνέροισι ϝανάσσων] *sub terris* igitur, ubi et *Tartari* est vorago altissima (Θ 13—16 al.), collocatur sedes mortuorum, non, ut a poeta Odysseae, in ultimo orbe terrarum prope ripam *Oceani*. Item Υ 61—65, ubi redit vox ἔνεροι sive *inferi*. Praeterea cf. Γ 278 Ζ 19 Η 330 Φ 48, 56 Χ 213, 425 Ψ 100. Sed cogitandi et loquendi hae rationes quadamtenus inter se conciliari possunt, et revera a poetis eorumque aequalibus inter se sunt conciliatae, ut solent homines in vitae futurae imaginibus mente informandis sibi non constare. Est enim ἔνεροσ ipse mortuus, αὐτόσ (Α 4 al.), *corpus* quod sub tumulo est conditum, et „εἰσ Ἀϊδαο recipi" est abire in sedes eorum *qui non iam comparent* inter vivos (cf. Η 85); ψυχή vero, *anima* sive *umbra*, tum cum homo vita functus est e corpore elapsa abit in sedes aliquas longinquas et caliginosas, quas ad ripas Oceani collocavit poeta Odysseae; apud quem *Tartari* non fit mentio. Et melius haec ratio congruit cum ritu corpora *comburendi*; Iliadis vero poeta etiam animas sub terram misit (cf. Ζ 19 Ψ 100 et λ 14—19, 96, 300—304).

191. παλλομένων] genitivus non *absolutus* est (cf. Λ 458), sed *partitivus*.

Ζεὺσ δ' ἕλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλησι·
γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸσ Ὄλυμποσ.
τῶι ῥα καὶ οὔ τι Διὸσ βέομαι φρεσίν· ἀλλὰ ϝέκηλοσ,
καὶ κρατερόσ περ ἐών, μενέτω τριτάτηι ἐνὶ μοίρηι.
χερσὶ δὲ μή τί με πάγχυ κακὸν ὣσ δεδρισσέσθω!
θυγατέρεσσιν γάρ κε καὶ υἱάσι κέρδιον εἴη
ἐκπάγλοισι ϝέπεσσιν ἐνισσέμεν', οὕσ ἔτεκ' αὐτόσ,
οἵ ϝεθεν ὀτρύνοντοσ ἀκούσονται καὶ ἀνάγκηι."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμοσ ὠκέα Ἶρισ
„οὕτω γὰρ δή τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε.
ἤ τι μεταστρέψεισ; στρεπταὶ μέν τε φρένεσ ἐσθλῶν. 203b cf. N 115
ϝοῖσθ' ὡσ πρεσβυτέροισιν Ἐρινύεσ αἰὲν ἕπονται."
τὴν δ' αὖτε προσέϝειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 205 cf. Θ 354
„Ἶρι θεά, μάλα τοῦτο ϝέποσ κατὰ μοῖραν ἔϝειπεσ· 206b = Θ 141
ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελοσ αἴσιμα ϝείδηι.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχοσ κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει, 208 = Θ 147
ὁππότε ϝισόμορον καὶ ὁμῆι πεπρωμένον αἴσηι 209b = Π 441 X 179
νεικείειν ἐθέλησι χολωτοῖσιν ϝεπέεσσι. 210 cf. Δ 241 χ 26, 225
ἀλλ' ἦ τοι νῦν μέν γε νεμεσσηθεὶσ ὑποϝείξω,
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῶι·

---

192. εὐρὺν] sic Ar. αἰπὺν Zen. (cf. Γ 364). ‖ 194. βέομαι] *γ' ὄϑομαι (coll. A 180 O 107, 166, 182)? Ceterum cf. § 194. ‖ 197. θυγατέρεσσιν] ·ρεσσί τε Fick (cf. A 388). — κε pap. Morg. Par. 2767 Harl.] τε Ω. — υἱάσι] υἱέσι l. a. ant. — κέρδιον] βέλτερον Ar., κάλλιον Aristoph.; cf. vs. 226 X 108 υ 331. ‖ 207. ϝείδηι] εἴπηι Zen. ‖ 209. ὁππότε Bentley] -τ' ἂν (cf. Π 53 et § 326). ‖ 211 γε Ar.] κε Ω. ‖ 212-217. Ar. —

---

192. Firmamentum „in aethere et in nubibus esse" propterea nunc dicitur, quod e terra sursum spectantibus per nubes demum, aut si nullae sint nubes, per aethera firmamentum apparet (cf. Β 458 Θ 558 Π 364 sq.).

193. Cf. Η 445.

194. βέομαι φρεσίν] mire dictum: *secundum Iovis mentem vivam* (?); cf. nota crit.

198. -οισι ϝέπεσσιν] § 60.

201. οὕτω ... δή] cf. Β 158.

203. μεταστρέψεισ] *consilium mutabis*. Etiam β 67 absolute sic dictum est μεταστρέφειν. Κ 107 Ο 52 additur ἦτορ vel νόοσ.

— στρεπταὶ] cf. Ι 497.

204. Ἐρινύεσ] cf. Ι 454 et de ipsa re Ν 355.

207. Cf. Pind. Pyth. IV 495 Aesch. Choeph. 773.

211. νεμεσσηθεὶσ] *eum reveritus*; cf. α 263.

εἰ μὲν ἄνευθ' ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης
Ἥρης θ' Ἡφαίστου τε καὶ Ἑρμείαο ϝάνακτος
Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει
ἐκπέρσαι, δόμεναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισι,
ϝίστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται."
ὣς ϝειπὼν ᾽λίπε λαὸν Ἀχαικὸν ἐνοσίγαιος,
᾽δῦνε δὲ πόντον ἰών· ᾽πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί.

Ἕκτορος ἀριστεία.

καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· 220 = Π 666
„ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἕκτορα χαλκοκορυστήν·
ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος ἐνοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἵ περ ἐνέρτεροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες. 225 cf. Ξ 274
ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἠδέ ϝοι αὐτῷ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπέρειξε
χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ οὔ κεν ἀϊδρωτί γ' ἐτελέσθη!
ἀλλὰ σύ γ' ἐν χείρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσανόεσσαν· 229b cf. E 738
τῆι μάλ' ἐπισσείων φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς.
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, ϝεκατηβόλε, φαίδιμος Ἕκτωρ· 231a = α 305
τόφρα γὰρ οὖν ϝοι ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρα κ' Ἀχαιοὶ

213. εἰ μὲν Thiersch] αἴ κεν. — ἄνευθ'(ε) Nauck] ἄνευ. || 214. θ' (τε) Syr.] om. Ω. — Ἡφαίστου τε καὶ Ἑρμείαο l. a ant.] Ἑρμείω (cf. § 55) τε καὶ Ἡφαίστοιο Ω. || 223. αἰπὺν] αἰνὸν Nauck. || 224. κε] τε A C D T. || 225. ἐνέρτεροι D T] (ἐ)νέρτατοι Zen., νέρτεροι A C. Cf. Υ 57. || 226. κέρδιον] κάλλιον Apoll. Pron. 54 (cf. vs. 197). || 228. Del. Heyne. || 230. τῆι] τὴν C. || 231—235. Aristoph. — || 232. ὄφρα κ'(ε) § 326] ὄφρ' ἂν Ω, τόφρ' ἂν Ar. (?, cf. I 447 M 75 al.) pap. Morg. D.

213 sq. Insciis nobis, quibus promisit fore ut urbs ab Achivis caperetur (Δ init.).

216. δόμεναι] § 125.

218 et 222. ἐνοσίγαιος] § 21.

223. αἰπὺν] *imminentem, quem quis suspiciat* (cf. Θ 369 et δ 843). Sed nimis insolita est locutio; cf. nota crit.

224. ἡμέτερον] non id quod ἐμόν valet, quod genus loquendi ab Homero alienum est (cf. Z 414), sed *Apollinem* simul cum se ipso cogitat Iuppiter, utpote Troianis strenue faventem.

225. Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες] cf. Θ 478—481 et Ξ 203 sq.

227 sq. ὑπέρειδε | χεῖρας] structura insolita pro ὑπάλυξε vel simili verbo.

229 sq. αἰγίδα θυσανόεσσαν | . . . ἐπισσείων] cf. Δ 167 et B 447—449.

232. τόφρα . . . ϝοι ἔγειρε μένος] brevius dicta pro: *refice eum et tam diu incita.* — ὄφρα κ'(ε)] § 326.

φεύγοντεσ νῆάσ τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται. 233 cf. Σ 150 Ψ 2
κεῖθεν δ' αὐτὸσ ἐγὼ φράσομαι ϝέργον τε ϝέποσ τε,
ὥσ κε καὶ αὖτισ Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο." 235b cf. T 227
ὣσ ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸσ ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων, 236 sq.a = Π 676 sq.
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἴρηκι ϝεϝοικὼσ 237a = Δ 196
ὠκεῖ φασσοφόνωι, ὅσ τ' ὤκιστοσ πετεηνῶν. 237b = Π 582
ηὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονοσ, Ἕκτορα δῖον, 239 = Δ 197
ἥμενον, οὐδ' ἔτ' ἔκειτο, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν, 240b cf. Φ 417
ἀμφὶ ϝὲ γιγνώισκων ἑτάρουσ· ἀτὰρ ἅσθμα καὶ ἱδρὼσ
παύετ', ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸσ νόοσ αἰγιόχοιο. 242b = ω 164
ἀγχόθι δ' ἱστάμενοσ προσέφη ϝεκάεργοσ Ἀπόλλων·
„Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
ἧσ' ἀλλοφρονέων; ἦ πού τί σε κῆδοσ ἱκάνει;" 245b cf. N 464
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαιόλοσ Ἕκτωρ· 246 = X 337
„τίσ δὲ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅσ μ' εἴρεαι ἄντην; 246a cf. Π 843 247a = Z 123
οὐκ ἀΐεισ, ὅ με νηυσὶν ἔπι πρυμνῆισιν Ἀχαιῶν
ϝοὺσ ἑτάρουσ ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸσ βάλεν Αἴασ
χερμαδίοι πρὸσ στῆθοσ, ἔπανσε δὲ θούριδοσ ἀλκῆσ; 250b = P 81
καὶ δὴ ἐγώ γ' ἐφάμην νέκυασ καὶ δῶμ' Ἀΐδαο
ἵματι τῶιδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἧτορ."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ϝάναξ ϝεκάεργοσ Ἀπόλλων·

---

236. ἀνηκούστησεν] ἐν. vHerwerden (item Π 676; cf. Υ 14). || 239. ηὗρ'(ε)] εὗρε δ' L (cf. Δ 327). || 240. ἐσαγείρετο Ar. A] -ρατο pap. Morg. C D T. || 243. ἀγχόθι δ'(ἐ)] cf. B 172. || 245. ἧσ'(αι)] κεῖσ' Aristoteles? (cf. Metaph. III 5 de Anim. I 2). — ἀλλοφρονέων Aristot. l. l.] ὀλιγηπελέων Ω (ut O 24 ε 457 τ 356; cf. vs. 246). || 252. ὄψεσθαι] ἕξεσθαι Ar. (cf. ρ 448). — ἄϊον ἧτορ] ἧτορ ἄϊσθον vHerwerden (coll. Π 468 Υ 403). || 253. ϝεκάεργοσ] Διὸσ υἱὸσ C (cf. Υ 103 Φ 461).

---

237. ϝεϝοικὼσ] *celeritate similis*, quod N 62 dicitur ὥσ τε, non *specie* (cf. vs. 243 sqq. et Γ 151 sq.).

238. φασσοφόνωι] †. Ipsa vox φάσσα sive *palumbes* apud H. non invenitur.

240. ἐσαγείρετο θυμόν] item Φ 417. Quod uno verbo θυμηγερέειν dicitur η 283. — Animam divortium a corpore parantem vix etiam retinuit Hector. Cf. Λ 241.

242. Pro vocibus Διὸσ νόοσ αἰγιόχοιο expectabatur potius quod *flabra ventorum* vel simile quid significaret.

244. υἱὲ] § 17.

245. ἀλλοφρονέων] part. redit Ψ 698 κ 374, aor. Herodot. V 85. Ab adiectivo ἠλόσ (aeol. ἄλλοσ) *stolidus* (O 128) repetit Fick coll. Theocr. XXVII 1 XXX 13.

247. Audit dei vocem Hector, non ipsum deum cernit (cf. A 198).

249 sq. Res narrata est Ξ 409 sqq.

252. ἄϊον] verbum aliunde ignotum si sanum est (cf. not. crit.), valet *anhelare, spiritum vix etiam ducere posse*. Cf. θυμὸν ἀΐσθειν *animam efflare* Π 468 Υ 403.

„θάρσεε νῦν· τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
ἐξ Ἴδησ προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, 255ᵇ = P 563 cf. Φ 231
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορα, ὅσ σε πάροσ περ
ῥύομ' ὁμῶσ αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσι
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν' ὠκέασ ἵππουσ· 259ᵃ = E 327
αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν ἵπποισι κέλευθον
πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωασ Ἀχαιούσ."
[P 456
ὣσ ϝειπὼν ἔμπνευσε μένοσ μέγα ποιμένι λαῶν. 262 = Y 110 cf.
ὡσ δ' ὅτε τισ στατὸσ ἵπποσ, ἀκοστήσασ ἐπὶ φάτνηι, 263-268 = Z 506 sqq.
δεσμὸν ἀπορρήξασ θείηι πεδίοιο κροαίνων,
εἰωθὼσ λούεσθαι ἐϋρρεέοσ ποταμοῖο, —
ῥίμφα ϝε γοῦνα φέρει μετὰ ϝήθεα καὶ νομὸν ἵππων
κυδιάονθ', ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοισ' ἀΐσσονται· ὃ δ' ἀγλαΐηφι πέποιθε, —
ὣσ Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδασ καὶ γούνατ' ἐνώμα 269 cf. X 24
269ᵇ cf. K 358
ὀτρύνων ἵππῆασ, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν. 270ᵇ = β 297
οἳ δ' — ὥσ τ' ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ' ἄγριον αἶγα 271ᵇ = Γ 24
ἐσσεύαντο κύνεσ τε καὶ ἀνέρεσ ἀγροιῶται, 272 = Λ 549
τὸν μέν τ' ἀλίβατοσ πέτρη καὶ δάσκιοσ ὕλη

256. χρυσάορα] cf. E 509. — περ A T] γε Ω (cf. N 465). || 265—268. Ar. —, Zen. solum vs. 265. || 266 sq. κυδιάονθ' ... πέποιθε] -όων ... -θώσ Ω. Cf. Z 509 sq. || 268. Cf. Z 511. || 270. ὀτρύνων] -νέων l. a. in T (cf. B 436). || 272. ἐσσεύαντο Ar.] -οντο Ω.

254. θάρσεε] § 191.

256. χρυσάορα] cf. E 509.

258. ἱππεῦσιν ἐπότρυνον] dativum hoc verbum etiam κ 531 adsciscit, ceteris locis accusativum.

263—270. Pristino vigore recuperato Hector huc illuc iam currit, ut fugientium bigas retorqueat in hostes (cf. vs. 307). Mox restituta acie et hostibus fugatis ipse currum conscendet, dein in vallum denuo irruet (cf. vs. 352).

263. στατὸσ ... ἀκοστήσασ] cf. quae ad Z 506 sunt observata.

264. πεδίοιο] cf. B 785.

— κροαίνων] cf. Z 507.

265. λούεσθαι ἐϋρρεέοσ ποταμοῖο] de verbo cf. § 295, de adiectivo § 73, de usu genitivi E 6.

266. κυδιάονθ' (-οντα)] § 191.

271—280. Hectore graviter vulnerato (cf. Ξ 409 sqq.) Aiax ceterique Achivi Troianos fugarunt: iam vero his rem restituit Hector a deo sanatus. Cervum qui persequi sibi videbantur, iis leo subito occurrit. Cum priore comparationis parte cf. Λ 473—477.

272. ἐσσεύαντο] cf. Γ 26.

273. Rupes capram servat, silva cervam.

— ἀλίβατοσ] *celsa*? Epitheton hoc

ἐρρύατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν, 274 cf. Φ 495
τῶν δέ θ' ὑπὸ ϝιϝαχῆσ ἐφάνη λὶσ ἠϋγένειοσ 275b cf. P 109 Σ 318 δ 456
εἰσ ὁδόν, αἶψα δὲ πάντασ ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτασ, —
ὣσ Δαναοὶ τῆοσ μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο, 277 cf. P 730
νύσσοντεσ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι, 278=N 147 P 731
αὐτὰρ ἐπεὶ 'ϝίδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον στίχασ ἀνδρῶν,
'τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμόσ.
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόασ Ἀνδραίμονοσ υἱόσ,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστοσ, ἐπιστάμενοσ μὲν ἄκοντι,
ἐσθλὸσ δ' ἐν σταδίῃ, ἀγορῇ δέ ϝε παῦροι Ἀχαιῶν
'νίκαον, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
ὅ σφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπε·
„ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· 286 = N 99
οἷον δ' αὖτ' ἐξαῦτισ ἀνέστη, κῆρασ ἀλύξασ,
Ἕκτωρ! ἦ θήν μιν μάλ' ἐϝέλπετο θυμὸσ ἑκάστου
χερσὶν ὕπ' Αἴαντοσ θανέμεν Τελαμωνιάδαο.
ἀλλά τισ αὖτε θεῶν ἐρρύσατο ἠδ' ἐσάωσε 290b cf. χ 372
Ἕκτορ', ὅ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε· 291b cf. ξ 69
ὡσ καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὀΐομαι, οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸσ ἐριγδούπου πρόμοσ ἵσταται ὧδε μενοινῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥσ κεν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντεσ. 294 = B 139

274. *ἐρρύατ'(ο)] εἰρύσατ' (vitiose -ρῦσ- pro -ρῡσ-). Cf. Δ 186. ‖ 277. τῆοσ (τεῖωσ) Zen.] εἴωσ Ar. Ω (cf. M 141 et § 323). ‖ 282. ἄκοντι] -ντοσ vHerwerden (cf. φ 406). ‖ 288. ἑκάστου] neglecto ϝ. ‖ 290. ἠδ'(ὲ) Bekker] καὶ Ω (item χ 372), Brandreth και ϝ (cf. ξ 279). Suspicionem movet vocula καί ante vocalem in arsi collocata h. l. et Ω 60 570 λ 113 (=161 μ 140), cf. § 14; manifesto autem vitio in thesi non correpta est Ω 641 β 230 (=ε 8), 232 (=ε 10).

rupium, cuius ignorantur origo et potestas, ut adiectivi αἰγίλιποσ (cf. I 15), redit O 619 Π 35 ι 243 κ 88 ν 196, et, quod mirum, Xen. Anab. I 4 § 4; h. Ven. 267 *arborum* est epitheton.

280. παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμόσ] item fere nos: *het hart zonk hun in de schoenen*. In scholiis affertur Demosth. VII § 45, sed ad propriam locutionis vim agnoscendam utiliores sunt Aristophanis versus Pac. 241 Av. 66 Ran. 485.

282 sq. Et eminus et cominus pugnando valebat Thoas, cum δουρὶ βάλλων adversarios tum σχεδὸν ἀορὶ vel etiam hasta τύπτων. Cf. Hector se ipse collaudans H 240 sq.

282. ἄκοντι] dativi usus insolitus (cf. φ 406 et nota crit.).

284. 'νίκαον] § 191.

— περὶ μύθων] insolite dictum pro μύθοισι (*consiliis*, ut H 358 al.); cf. περὶ τόξων θ 225.

289. θανέμεν] § 126.

294. κεν] § 326.

πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι,
αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷι εὐχόμεθ' εἶναι,
στήομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἴω καὶ μεμαῶτα 298ª = Λ 594
θυμῶι δρείσεσθαι Δαναῶν καταδύμεν' ὅμιλον."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν 'κλύον ἠδ' ἐπίθοντο. 300 = H 379
οἳ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ϝάνακτα,
Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
ὑσμίνην ἤρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπενέοντο.
Τρῶες δὲ προέτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ 306 = N 136
μακρὰ βιβάς. πρόσθεν δὲ 'κὶ' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
ϝειμένος ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν,
δρεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἥφαιστος Δί' ἔδωκε φορήμεναι εἰς φόβον ἀνδρῶν·
τὴν ἄρ' ὅ γ' ἐν χείρεσσιν ἔχων ἡγήσατο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὦρτο δ' ἀϋτὴ 312 cf. E 498
ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀϊστοὶ 313ᵇ cf. N 585
'θρῴσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν 314 sq. cf. Λ 571
314ᵇ=Λ 553 [sq.
ἄλλα μὲν ἐν χρό' ἐπήγνυτ' Ἄρηϊ θοῶν αἰζηῶν, 315 cf. Θ 298
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν, 316 sq. = Λ 573 sq.
ἐν γαίηι ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,

297. εἴ] ὥς A. — κε] ϝε Bentley. ‖ 298. δ' οἴω] δίω? Cf. § 295. ‖ 301. Αἴαντα] -ντε Zen. Aristoph. T (cf. K 53). ‖ 307. βιβάς] βιβῶν Ar. (?), βοῶν Zen.; cf. I' 22 M 277.

295—299. Copias intra vallum denuo recedere iussit Thoas, ubi tuti essent ab hostibus, fortissimum vero quemque interim obsistere Troianis irruentibus.

295. ἀπονέεσθαι] § 21.

297. στήομεν] § 122.

299. καταδύμεν'(αι)] § 125.

303. ὑσμίνην ἤρτυνον] cf. Λ 216.

305. ἀπενέοντο] § 21.

307—310. Hectorem et ceteros Troianos in pugnam ducit Apollo, ut antehac Mars (cf. Δ 439 E 592). *Nube* autem Apollo est abditus; cf. A 47, 198 et Σ 203 sq., ubi Minerva ipsi cui favet heroi Achilli aegidem circumdat. Aegidem ἀμφιδάσειαν sive *circacircum villosam* poeta vocando (cf. adiectivum simile ἀμφίκομος) *vellus* cogitare se testatur. Cf. B 447—449.

310. Δί' (Διὶ)] § 13.

— εἰς φόβον ἀνδρῶν] *ad viros in fugam coniciendos.*

315. χρό' (χροΐ)] § 13.

317. Cf. Λ 574.

τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πίπτε δὲ λαός· 319 = Θ 67
αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' ἐνῶπα ϝιδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸσ ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδοσ ἀλκῆσ. 322ᵇ = Π 357
οἳ δ', ὥσ τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν 323ᵇ = μ 299 cf. Δ 696
θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνησ νυκτὸσ ἀμολγῷι,
ἐλθόντ' ἐξαπίνησ σημάντοροσ οὐ παρεόντοσ,
ὥσ ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδεσ· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
ἧκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδοσ ὄπαζε. 327ᵇ = Μ 255
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδασθείσησ ὑσμίνησ. 328 = Π 306
Ἕκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων,
τὸν δὲ Μενεσθῆοσ μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·
Αἰνείασ δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξε·
ἦ τοι ὁ μὲν νόθοσ υἱὸσ Ὀϊλῆοσ θείοιο 333-336 = Ν 694 sqq.
ἦσκε Μέδων, Αἴαντοσ ἀδελφεόσ, — αὐτὰρ ἔναιε
ἐν Φυλάκηι, γαίησ ἄπο πατρίδοσ, ἄνδρα κατακτὰσ
γνωτὸν μητρυιῆσ Ἐριώπιδοσ, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύσ, —
Ἴασοσ αὖτ' ἀρχὸσ μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
υἱὸσ δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιστῆα δὲ Πολυδάμασ, Ἐχίον δὲ Πολίτησ
πρώτηι ἐν ὑσμίνηι, Κλονίον δ' ἕλε δῖοσ Ἀγήνωρ.
Δηΐοχον δὲ Πάρισ βάλε νείατον ὦμον ὄπισθε
φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε. 342ᵇ = Ν 388
ὄφρ' οἳ τοὺσ ἐνάριζον ἄπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ 343ᵃ = Μ 195
τάφρωι ἐνιπλήξαντεσ ὀρυκτῆι καὶ σκολόπεσσι 344 cf. Μ 72

322ᵇ. *φόβου δ' ἐμνήσατο Ἕκτωρ* Galen. V 298. || 324. *κλονέωσι* A] *-ουσι Ω*. || 330 *χαλκοχιτώνων*] *καρτεροθύμων* pap. Morg. et l. a. in A. || 333 et 336. *Ὀϊλῆοσ* et *Ὀϊλεύσ*] litteras *οιλ* Zen. interpretabatur *ὁ Ἰλ.* || 339. *Μηκιστῆα δὲ* Brandreth] *Μηκιστῆ(ν)* vel *-ῆν δ' ἕλε Ω* (cf. *χ* 266 et § 76), *Πολυδάμασ δ' ἕλε Μηκιστῆ'* Peppmueller. || 342. *προμάχοισι*] *πυμάτοισι* l. a. ant. || 344. **ἐνιπλ. ὀρ. καὶ σκ.*] *καὶ σκ. ἐνιπλ. ὀρ. Ω* ord ne verborum vitioso.

---

323. οἰῶν] § 74.
324. νυκτὸσ ἀμολγῶι] cf. Λ 173.
325. σημάντοροσ] cf. Κ 485.
326 sq. ἐν . . . ἧκε φόβον] cf. Λ 402.
328. κεδασθείσησ ὑσμίνησ] cf. Λ 216.
330 sq. τὸν μὲν . . ., | τὸν δὲ . . .] *quem posteriore loco dixi . . ., illum vero* (*Stichium*) . . .; cf. B 495 N 195.
333 sq. De *Medonte* cf. M 371.
334. ἀδελφεόσ] cf. Γ 238.
339 Pater et filius simul cecide-runt; cf. Θ 333.
— Πολυδάμασ] § 21.
344. ἐνιπλήξαντεσ] cf. M 72.

ἔνθα καὶ ἔνθ' ἐφέβοντο, 'δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκηι.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας· 346 = Z 110
„νηυσὶν ἐπισσεύεσθ', ἐάειν δ' ἔναρα βροτόεντα. 347b cf. P 13
ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω, 348 cf. B 391
αὐτόθι ϝοι θάνατον μητίσομαι, οὐδέ κε τόν γε
γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
ἀλλὰ κύνες ϝερύουσι πρὸ ϝάστεος ἠμετέροιο."
ὣς ϝειπὼν μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας. οἳ δὲ σὺν αὐτῶι 353a cf. Δ 91
πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ϝερυσάρματας ἵππους
ϝηχῆι θεσπεσίηι· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
εἰς μέσσον κατέβαλλε, 'γεφύρωσεν δὲ κέλευθον 357b cf. Φ 245
μακρὴν ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ 358b = Φ 251
γίγνεται, ὁππότ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἥηι. 359 cf. Π 590 Ψ 432
τῆι ῥ' οἵ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν 361a cf. B 447

347. ἐπισσεύεσθ', ἐάειν Fick] -εσθαι, ἐᾶν Ω, -εσθον, -ἐᾶν Zen. (cf. Γ 459 et § 52). || 349. κε] νυ Ω. Cf. Δ 93. || 353. κατὰ L] ἐπὶ Ω. Cf. Δ 91. || 356. ποσσὶν] χερσὶν Zen. || 359. ἥηι § 122] ἥ(ι)σι.

347. ἐάειν] § 191.

348. δέ κ'(ε)] § 326.

349. αὐτόθι] § 322.

351. ϝερύουσι] § 147.

352. Currum igitur Hector denuo nunc conscendit. Cuius rei mentionem nullam esse factam fortasse miretur quis, quoniam vs. 269 sq., 307 pedes erat heros. Non tamen vera haec est molestia. Nam tunc certe, cum vulneratus e pugna avectus est (Ξ 429 sqq.), bigis est usus, ut ferebat ratio; eadem tulit ut etiam in pugnam rediens iis veheretur: praesto igitur ei iam fuit currus. Nostro autem loco (vs. 347) quod dicit: νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, hoc est: *quin curribus conscensis quamprimum denuo petimus vallum!* Cf. vs. 263—270 et Patroclus Π 404, 411 stans in terra firma, vs. 378 vero et 427 curru vectus, vel Achilles pedes pugnans Υ 472, 484, curru vero usus vs. 495—502.

— κατωμαδὸν] *brachio sublato, vehementer.* Cf. Γ 362.

358. ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ | γίγνεται] cf. K 357.

361—366. Vallum partim tantum, ut fossam, ab Apolline deletum esse docet contextus; cf. M 12 et H 337—343, et de *aegide* B 447—449. Achivos autem damna ab hostibus (Ξ 15, 55) et ipso deo eorum munimentis illata mox post pugnam reparasse, non dixit quidem poeta, eiusmodi quisquiliis immorari dedignatus, sed per se intellegitur; et ipsum quoque poetam id voluisse testatur Iliadis finis, ubi Mercurius Priamum non per patentem aliquam aggeris deiecti partem sed per ipsam portam in castra Achivorum adducit.

ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃφι,
ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
ὣς ῥα σύ, ἦϊε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν
σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.

ὣς οἳ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 367b-369 = Θ 345 sqq.
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' ηὐχετάοντο ἕκαστος.
Νέστωρ αὖτε μάλιστα, γερήνιος οὖρος Ἀχαιῶν, 370 = 659 cf. Θ 80
ηὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα· 371 = ι 527
„Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρωι
ἢ βοὸς ἢ ὄϊος κατὰ πίονα μηρία καίων 373 cf. δ 764
ηὔχετο νοστῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας, 374b = ν 133 cf. B 112
τῶν μνῆσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ,
μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς." 376 = Θ 244
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητιέτα Ζεὺς
ἀράων ἀΐων Νηληϊάδαο γέροντος.
Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισ' ἔθορον, μνήσαντο δὲ χάρμης. 380 cf. Θ 252
οἳ δ', ὥς τε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅππότ' ἐπείγηι
βίσ ἀνέμοι', — ἦ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει, —
ὣς Τρῶες μεγάληι βιβαχῆι κατὰ τεῖχος ἔβαινον,

363. νηπιήφι § 46] -ήεσιν. || 369. μεγάλ'(α)] cf. Θ 347. || 370. αὖτε] δ' αὖτε Syr. H. || 377. ἔκτυπε] ἔκλυε Zen. || 384. ἔβαινον] ἔβησαν pap. Morg. A².

362 - 364. Simili imagine usus Heraclitus „αἰὼν" ait „παῖς ἐστι παίζων πεττεύων" (fr. 52 Diels), ut tempus significaret rerum edax, quod cuncta φαίνει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται (Soph. Ai. 647). — De particularum ὡς ὅτε usu cf. B 394.

365. ἦϊε] ignotae originis vocativus redit Υ 152 h. Ap. 120; Aristarchus ἦϊε scribebat, *iaculatorem* (ἀφήτορα I 404) interpretatus.

368 sq. κεκλόμενοι ... ηὐχετάοντο] cf. Γ 80 et de termino -τάοντο § 191.

370. γερήνιος] cf. B 336.

— οὖρος] cf. Ψ 112.

379 sq. Troiani cum audiverunt tonitru a montis sui deo Idaeo editum, animo etiam magis sunt confirmati. Cf. Δ 44—49.

381 — 384. Simili imagine poeta usus est vs. 624 sq., de uno Hectore illic locutus.

383. ἀνέμοι'(ο)] § 59.

384. κατὰ τεῖχος ἔβαινον] cf. N 737.

ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνηισ' ἐμάχοντο
ἔγχεσιν ἀμφιγύοισ' αὐτοσχεδόν, οἳ μὲν ἀφ' ἵππων,
οἳ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα ϝειμένα χαλκῶι.

Πάτροκλος δ', ὅσ μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
τείχεος ἀμφ' ἐμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ' ὅ γ' ἐνὶ κλισίηι ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
ἧστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοισ', ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῶι
φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένουσ ἐνόησε — 395 cf. *M* 143
Τρῶασ, ἀτὰρ Δαναῶν 'γένετο ϝιϝαχή τε φόβοσ τε, — 396 = *M* 144
δή ῥα τότ' ὤιμωξεν καὶ ἐϝὼ 'πεπλήγετο μηρὼ — 397 = *M* 162
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενοσ δὲ προσηύδα· — 397ᵇ sq. = 113 sq. 398 = *ν* 199
„Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι χατέοντί περ ἔμπησ
ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκοσ ὄρωρε. — 400ᵇ = *N* 122
ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἐγώ γε

---

389. *χαλκῶι*] *-κόν* Ambr. Z. || 391. *τείχεοσ*] *τείχεϊ*? cf. § 316¹ et *Π* 496, 533, 825 *Σ* 20. || 393. *λόγοισ'*] *λούων* l. a. in T (cf. § 295), *ϝέπεσσ'* vHerwerden (item *α* 56). Cf. *O* 162. || 394. *ἀκέσμαθ'(α)*] *ἀκήματ' Ω*, Ar. utrumque. || 395. *τεῖχοσ*] *νῆασ* Nitzsch. || 397. *δή ῥα τότ' ὤιμωξεν καὶ ἐϝὼ* Bekker] *ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ Ω* (item *ν* 198). Cf. *M* 162. || 398. *καταπρηνέσσ'(ι)*] cf. vs. 114.

---

385. Iam enim via lata et tuta in castra patet curribus.

386ᵇ sq. *Hi* (*Troiani*) *ex ipsis curribus* (cf. Δ 306 et Ε 144), *illi* (*Argivi*) *autem e navibus in quas* veluti in munimenta *confugerant.*

388 sq. De contis ναυμάχοισ cf. vs. 677 sq.

389. στομα] cf. K 8 et Λ 574.

390. Redimus ad Patroclum vulnus Eurypyli in libri Λ fine curantem Quem apud Nestorem (cf. Λ 665 – 762), dein apud Eurypylum aliquantisper detentum remansisse — neque erat cur festinaret, pugnare enim eum, ut ceteros Myrmidones, vetuerat Achilles, — eo consilio finxit poeta ut prorsus superiores interim fierent Troiani et redux ad Achillem Patroclus eum referret nuntium qui ad amici mentem permovendam satis valeret: ipsius quoque navibus et tabernaculis iam instare periculum.

— ὅσ] § 323.

391. Antehac Hector per portam effractam cum lecta manu suorum irruit quidem (M fin. — O 1), sed in castrorum interiora non pervenit, itaque pugna tum quoque „circa ipsum vallum" aestuasse recte nunc dicitur.

398. προσηύδα] cf. vs. 114.

400. παρμενέμεν] § 126.

401. ποτιτερπέτω] compositi huius (†) praepositio quam habeat vim non

σπεύσομαι εἰσ Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
τίσ ϝοῖδ' εἴ κέν ϝοι σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω 403 cf. Λ 792
παρϝειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίσ ἐστιν ἑταίρου." 404 = Λ 793
405 τὸν μὲν ἄρ' ὣσ ϝειπόντα πόδεσ' φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405 cf. Σ 148
Τρῶασ ἐπερχομένουσ 'μένον ἔμπεδον. οὐδ' ἐδύναντο
παυροτέρουσ περ ἐόντασ ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν,
οὐδέ ποτε Τρῶεσ Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγασ
ῥηξάμενοι κλισίησι μιγήμεναι ἠδὲ νέεσσι.
410 ἀλλ' ὥσ τε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει
τέκτονοσ ἐν παλάμῃσι δαήμονοσ, ὅσ ῥά τε πάσησ
εὖ ϝείδῃ σοφίησ ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνησ, 412b = π 233
ὣσ μὲν τῶν ἐπὶ ϝῖσα μάχη 'τέτατο πτόλεμόσ τε· 413 = M 436
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσι. 414 cf. M 175
415 Ἕκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντοσ ἐϝίσατο κυδαλίμοιο.
τὼ δὲ μιῇσ περὶ νηὸσ ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο
οὔθ' ὃ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆασ, 418 cf. M 420
οὔθ' ὃ τὸν ἂψ ὤσασθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων. 418b = Φ 93
ἔνθ' υἱὸ Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμοσ Αἴασ,
420 πῦρ εἰσ νῆα φέροντα, κατὰ στῆθοσ 'βάλε δουρί· 420b sq.a = N 186 sq.
'δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸσ δέ ϝοι ἔκπεσε χειρόσ.
Ἕκτωρ δ' ὡσ ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσι
ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸσ προπάροιθε μελαίνησ,

403. τίσ Bentley] τίσ δ'. || 409. ἠδὲ l. a. in A] οὐδὲ Ω. Cf. I 381 et v. l. P 42. — In pap. Morg. accedunt οὐδέ—πέλασθεν (= M 419 sq.). || 415. ἐϝίσατο § 201] ἐείσατο. || 417. νῆασ] νῆα Ar.

apparet; *insuper* (πρὸσ τῶι φαρμάκωι) interpretatur schol.

403. τίσ ϝοῖδ' εἴ κεν—ὀρίνω] cf. Π 860 sq.

— σὺν δαίμονι] cf. Λ 792.

405. Quae hic abrumpitur narratio, continuatur Π 1.

407. παυροτέρουσ] cf. B 123—133.

410—413. Ut trabs a perito artifice ad perpendiculum dolata, sic pugna in neutram partem inclinabatur. Non curvae vel sinuosae lineae speciem praebebat acies, sed rectissimae, ῥίσασ κεφαλὰσ ἔχουσα (cf. Λ 72). Compositum ἐξιθύνειν †, sed cf. locutio ἐπὶ στάθμην ἰθῦναι *ad lineam* sive *ad perpendiculum dirigere* i. e. *horizontalem collocare*: ε 245 ρ 341 φ 44, 121 ψ 197. Bilancem in neutram partem vergentem comparando eadem res illustrata est M 433—436.

412. σοφίησ] vox redit h. Merc. 483, 511; adiectivo σοφόσ aliisve verbis ab ea stirpe ductis poeta non utitur. De Minerva etiam naves struentium patrona cf. E 60 sq.

418. ἐπέλασσε] *accedere* (πίλνασθαι) *sivit*.

422. ἀνεψιὸν] Priami enim frater fuit Clytius (cf. Υ 238).

Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας· 424 sq. = *Δ* 285 sq.
„Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῶιδε,
ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα." 428 = *Π* 500
ὣς ἔειπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶι.
τοῦ μὲν ἅμαρθ', ὃ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱόν,
Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῶι
ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι,
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξέϊ χαλκῶι,
ἑσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίηισι 434[b] = *Δ* 522
νηὸς ἄπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα. 435[b] = *H* 16
Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα· 436 cf. 466
„Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα 438[b] cf. *N* 363
ξῖσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
τὸν δ' Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ 440[b] sq.[a] cf. *E* 171
ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;" 441[b] cf. *A* 72
ὣς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε, θέων δέ ῥα ἄγχι παρέστη 442[a] = *B* 182
442[b] = 649

430. *Μάστορος*] *Μήστ.* C. || 439. *τοκεῦσιν*] *τέκεσσιν* Zen. || 442. In pap. Morg. additur *στήθεϊ—ἑταίρων* (= vs. 650).

424 sq. Cf. B 816—877.

427. *σαώσατε*] eius corpus, *αὐτόν* (A 4). Nam vulnus fatale Clytio inflictum fuisse poeta modo dixit. — Cf. vs. 523 sq.

428. *νεῶν ἐν ἀγῶνι*] *in coetu navium*, ibi ubi crebrae naves stant subductae; item Π 239, 500 T 42. Cf. H 298 et *νηῶν ἄγυρις* Ω 141.

430. *ὃ δ'(ὲ)*] cf. A 191.

431 sq. et 438. Admirationem in hoc contextu facit mentio *Cytherorum* insulae, si poeta hanc voluit; cur enim huius insulae incola ad *Aiacem* potissimum confugerit, sive *Thessalum* hunc facimus heroëm, sive *Locrensem*, sive ipso poeta auctore *Salaminium* (cf. B 557)? Fortasse igitur praestat sumere Lycophronem e *demo Attico* Κυθήρωι sive Κυθήρρωι ortum fuisse. Nam ex *Attica* eum Salaminem in insulam vicinam confugisse, quemadmodum Phoenix ex Hellade, Patroclus Opunte, Epigeus Budeo confugit ad Peleum regem vicinum (cf. I 447 sq. Ψ 85 Π 572), id probabiliter profecto potuit fingi. Et videntur olim fuisse qui sic nostrum locum interpretarentur; cf. Steph. Byz. s. v. Κύθηρος. Quae si recte sunt disputata, conferendus est *Pandion* heros Atticus M 372 armiger Teucri sive alterius — ut ita dicamus — Aiacis (cf. N 198—202).

439. *ξῖσα φίλοισι τοκεῦσιν*] cf. M 371.

440. *ποῦ νύ τοι ἰοί;*] cf. E 171.

441. Cf. B 827.

442. *θέων*] part. praes. ea ratione adhibitum de qua cf. A 137 sq.

τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην — 443 cf. φ 59
ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλος Τρώεσσιν ἐφίει,
καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱόν,
Πολυδάμαντος ἑταῖρον ἀγαυοῦ Πανθοΐδαο,
ἡνία χερσὶν ἔχοντα. ὃ μὲν ᾽πεπόνητο καθ' ἵππους, — 448b = Λ 148
τῇι γὰρ ἔχ', ᾗι ῥα πολὺ πλεῖσται ᾽κλονέοντο φάλαγγες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῶι — 449sq. = P 291 sq.
ἦλθε κακόν, τό ϝοι οὔ τις ἐρύκακε ϝιεμένων περ.
αὐχένι γάρ ϝοι ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ ϝοι ἵπποι — 452 = Θ 122
κεἰν' ὄχεα κροτέοντε ϝάναξ δ' ἐνόησε τάχιστα — 453a cf. Λ 160 b. Ap. 234
Πολυδάμας, καὶ πρῶτον ἐναντίος ἤλυθεν ἵππων· — 454b cf. ξ 278
τοὺς μὲν ὃ Ϝαστυνόωι Προτιάονος υἱέ' ἔδωκε,
πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἰσχέμεν' εἰσοράοντα
ἵππους, αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη. — 457 cf. E 134
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῆι — 458a = Θ 309
ἤιννυτο, καί κέ ϝ' ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
ἀλλ' οὐ ᾽λήθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσε
Ἕκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπέρρα,
ὅς ϝοι ἐϋστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξωι

460 εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.

444. *βέλος* vChrist] *βέλεα*. Cf. § 71 et vs. 458. || 449—451. Quidam — || 450. (ϝ)*ιεμένων* A D T] *-νω(ι)* pap. Morg. C, Ar. utrumque, Ernesti *-νοσ*. Cf. *P* 292. || 451. *ὄπισθε*] *πρόσθε* (*prius*) Aristoph. || 452 sq. *ἵππω . . . -οντε* Bentley] *ἵπποι . . . -οντεσ*. || 455. *ὃ* Bentley] *ὃ γ'*. || 459. **ϝ'(ε)*] addidimus. — *μάχησ*] sic Zen., *μάχην* (Ar.?) Aristoph. || 460. Versum e lectione *μάχην* natum del. Bentley. || 462. *ἀπέρρα* § 150[5]] *ἀπηύρα*.

445—453. *Clitus* auriga Polydamantis, quem peditem pugnantem per densissimam turbam erat secutus, a Teucro sagitta in cervice est percussus, dum equos ab acie aversos cohibet ut Polydamanti recessum in currum praebeat.

446. Πολυδάμαντοσ] § 21.

449. Τρώεσσι] ipse Troianus. Hoc et ὄπισθε (vs. 451) de *hostes petenti* dictum fuit qui inepta ratus hos versus damnaret. Loco par. aptius sane Τρώεσσι χαρίζεσθαι dicitur heros *Pelasgus*.

454. Πολυδάμασ] § 21.

— ἐναντίοσ ἤλυθεν ἵππων] *conversus in bigas* (*currum*) *incurrit*. Non: „occurrit equis", nam hi non caput sed dorsum ei obvertebant.

455. υἱέ'(ϊ)] § 13.

463—465. Iuppiter Teucro arcus nervum fregit et ipsum arcum e manu excussit — quomodo? Immisso fulmine? Dixeris, quoniam Teucer *metu perculsus* est et *a deo* arcum sibi ereptum esse statim intellexit. Cf. etiam vs. 473 et 488 sq. Fortasse tamen praestat hanc rem non urgere,

ῥῆξ' ἐπὶ τῶι ῥεύοντι· παρεπλάγχθη δέ ῥοι ἄλλη
ἰὸς χαλκοβαρής, τόξον δέ ῥοι ἔκπεσε χειρός. 465b = Θ 329
Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα· 466 cf. 436
„ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει 467b cf. Π 120
δαίμων ἡμετέρης, ὅ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
πρώϊον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρῴσκοντας ὀϊστούς."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
„ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγήρας·
αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὤμωι
μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς. 475b = Τ 139
μὴ μὰν ἀσπουδεί γε δαμασσάμενοί περ ἕλοιεν 476a = Θ 512
νῆας ἐϋσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης." 477b = χ 73
ὣς ἔφαθ', ὃ δ' αὖ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίηφιν ἔθηκε,
αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος ἔθετο τετραθέλυμνον, 479 cf. χ 122
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμωι κυνέην ἐΰτυκτον ἔθηκε, 480 = Γ 336
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῶι, 482 = Κ 135
βῆ δ' ἴμεναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη. 482a = Γ 338

481 ἵππουριν, ὄφρεσιν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευε. 481 = Γ 337

467. πόποι] πέπον l. a. in A. Cf. N 222. || 469. νεόστροφον] ἐΰστροφον l. a. ant., νεοστρεφὲς Ariston. ad Θ 328. || 470. πρώϊον] πρώιην Zen. || 473. Damnat Nauck (cf. Υ 312). || 478. δ' αὖ L] δὲ Ω. — κλισίηφιν] -ησιν Ω. Cf. N 168 et § 46. || 481. Habent B C D G, om. Ω.

quoniam certi nihil dixit ipse poeta et fluxa omnino est vocis Διὸς πληγή et similium potestas (cf. Β 782). — Similis est locus Θ 327 sq., ubi Teucer arcum tendens ab Hectore saxo feritur.

464. τῶι] *Hectori*. Ab ἐπί pendet dativus; cf. vs. 458.

467. ἐπὶ μήδεα κείρει] cf. Θ 8.

470. πρώϊον] respici libri Θ illum locum, ubi Teucer ab Hectore est vulneratus, cum per se vero parum est simile (cf. Θ 328), tum ne Teucri verba ita interpretemur dehortantur sequentia. Novum nervum hodie (vel *nuper*, si quis Zenodotum sequi malit) arcui non propterea alligavit quod prior esset fractus, sed veritus ne hic frangeretur si pergeret eo ubi.

476. ἀσπουδεί] cf. Θ 512.

479—483. Cf. N 198—202. — Lorica igitur Teucer non utitur.

479. τετραθέλυμνον] i. q. τετράπτυχον vel τετραβόειον. Cf. Ι 541. — Scutum validissimum, ut Ulixis est loco parallelo. Etiam gravius scutum uni Aiaci fuit Telamonio, omnium heroum robustissimo. Cf. Η 219—223 (et de Achillis clipeo a Vulcano cuso Υ 269).

480. Post scutum (cf. Γ 336 sq.) Teucer sumsit galeam; qua sagittarii non utebantur (cf. N 714—718).

483. ἴμεναι] § 125.

— θέων] part. praes. ut Α 137 sq.

Ἕκτωρ δ' ὡσ ἔϝιδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα, 484ᵇ = 489
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσασ· 485-487 = Λ 285 sqq.
„Τρῶεσ καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρεσ ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδοσ ἀλκῆσ
νῆασ ἀνὰ γλαφυράσ· δὴ γὰρ Ἴδον ὀφθαλμοῖσι
ἀνδρὸσ ἀριστῆοσ Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα. 489ᵇ = 484
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτοσ Διὸσ ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή, 490ᵃ = δ 207 cf. ζ 108, 300 ρ 265
ἠμὲν ὅτοισιν κῦδοσ ὑπέρτερον ἐγγυαλίξηι, 491ᵇ cf. 644
ἠδ' ὅτινασ μινύθησι καὶ οὐκ ἐθέλησιν ἀμύνειν,
ὡσ νῦν Ἀργείων μινύθει μένοσ, ἧμι δ' ἀρήγει.
ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀϝολλέεσ· ὅσ δέ κεν ὔμων
βλήμενοσ ἠὲ τυπεὶσ θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπηι, 495ᵇ = B 359
τεθνάτω! οὔ ϝοι ἀρεικὲσ ἀμυνομένωι περὶ πάτρησ 496ᵇ cf. M 243
τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχόσ τε σάκ καὶ παῖδεσ ὀπίσσω,
καὶ ϝοῖκοσ καὶ κλῆροσ ἀκήρατοσ, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην εἰσ πατρίδα γαῖαν." 499 = H 460
ὣσ ϝειπὼν ὤτρυνε μένοσ θυμόν τε ϝεκάστου. 500 = E 470
Αἴασ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο ϝοῖσ' ἑτάροισι· 501 cf. N 489
„αἰδώσ, Ἀργεῖοι! νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι 502ᵃ = E 787
ἠὲ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
ἦ ϝέλπεσθ', εἰ νῆασ ἕλοι κορυθαιόλοσ Ἕκτωρ,
ἐμβαδὸν ἴξεσθαι ϝὴν πατρίδα γαῖαν ἕκαστοσ;
ἦ οὐκ ὀτρύνοντοσ ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
Ἕκτοροσ, ὅσ δὴ νῆασ ἐνιπρῆσαι μενεαίνει; 507 cf. Θ 235

---

491. ὅτοισιν § 102] ὁτέοισιν. — ἐγγυαλίξηι] -ζει Z (cf. B 436). || 492. μινύθησι pap. Morg. Syr. Apoll. Coni. 502] -θηι τε Ω. || 494. νηυσὶν ἀϝολλέεσ] -σι διαμπερὲσ Lycurg. Leocr. § 103. || 497 sq. παῖδεσ ὀπίσσω et ϝοῖκοσ καὶ κλῆροσ] νήπια τέκνα et κλῆροσ καὶ οἶκοσ Lycurg. l. l. || 500 et 514. θυμόν τε Bentley] καὶ θυμὸν. || 504. εἰ § 326] ἦν Ω, ϝέλπεσθ' αἴ κεν (del. ἦ) Brandreth. || 505. ἕκαστοσ] neglecto ϝ.

---

486. Cf. B 816—877.

491. κῦδοσ ὑπέρτερον] cf. Λ 290.

493. ἧμι] § 92.

494. ὔμων] § 92.

497. σάκ] § 62.

498. ἀκήρατοσ] *integer*, *intactus*, *incorruptus*; item ρ 532. Adiectivum rarius *purum* sive *limpidum* valet Ω 303, item quod inde productum est ἀκηράσιοσ ι 205 h. Merc. 72.

502. αἰδώσ] cf. E 787.

— ἄρκιον] cf. B 393.

505. ἐμβαδὸν] *pedibus*, *terrestri itinere*, id quod πεζῆι, sed accedente notione *placidi ingressus*; cf. att. βάδην (Ar. Lys. 254 al.). Absurda Aiax nunc rogat sciens; cf. Telemachi ad hospitem verba: „non peditem ad nos venisse te suspicor" α 173, — quasi dubium esse id posset.

οὐ μὰν εἴσ γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν', ἀλλὰ μάχεσθαι.
ἡμιν δ' οὔ τισ τοῦδε νόοσ καὶ μῆτισ ἀμείνων,
ἢ αὐτοσχεδίηι μῖξαι χεῖράσ τε μένοσ τε·
βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον ἠὲ βιῶναι,
ἢ δῃθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῆι δηϊοτῆτι 512ᵃ = μ 351
ὧδ' αὔτωσ παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισι."
ὣσ ϝειπὼν ὤτρυνε μένοσ θυμόν τε ϝεκάστου. 514 = E 470
ἔνθ' Ἕκτωρ μὲν ἕλε Σχεδίον, Περιμήδεοσ υἱόν, 515 cf. P 306
ἀρχὸν Φωκήων, Αἴασ δ' ἕλε Λαοδάμαντα
ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνοροσ ἀγλαὸν υἱόν·
Πολυδάμασ δ' Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλεΐδα' ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
τῶι δὲ Μέγησ ἐπόρουσε ϝιδών· ὃ δ' ὕπαιθ' ἑλιάσθη
Πολυδάμασ. καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν, — οὐ γὰρ Ἀπόλλων
εἴασ Πανθόου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι, —
αὐτὰρ ὃ γε Κροῖσμον στῆθοσ μέσον οὔτασε δουρί. 523ᵇ = N 438

510. *αὐτοσχεδίηι*] *-ην* l. a. ant. (ut *M* 192). ‖ 511. *ἢ ἀπολέσθαι . . . ἠὲ*] *ἐξαπολέσθαι* (ut *Z* 60) . . . *οὐδὲ* Nauck (cf. v. l. *I* 381 *O* 409 *P* 42). ‖ 513. Om. H in textu, del. Knight; cf. comment. ‖ 516. *Φωκήων*] *-κείων* pap. Morg. Syr. (cf. *B* 517), *Ἀθηναίων* l. a. ant. ‖ 522. *Πανθόου* § 14 et 61] *-θου Ω*, item *P* 9, 23, 40, 59. Cf. *Γ* 146. ‖ 523. *Κροῖσμον* laRoche] *-μου*. Cf. *N* 438 *Π* 597.

508. Non laetas aliquas choreas ducere suos iubet, sed μέλπεσθαι Ἄρηϊ (cf. H 241).

509. ἡμιν] § 92.

— τοῦδε . . . | ἢ] item Z 182 sq. τοῦ γε . . . | ἢ.

510. αὐτοσχεδίηι] mente add. μάχηι, i. q. ὁμόσε ἐλθόντεσ. Cf. E 830.

511 sq. *Satius est semel aut perire aut vivere* (= aut citam mortem oppetere aut victoriam laetam) *quam diu in aerumnis tergiversari.* — Locum imitatur Aesch. Prom. 750 sq.; similes sententiae sunt μ 350 sq. π 106 sq. υ 317 φ 154—156. Idem quod ἅπαξ nunc valet ἕνα χρόνον. De structura ἢ . . . ἠὲ . . . ἢ non trichotomiam sed dichotomiam efficienti cf. K 387—389 et 504—506.

512. στρεύγεσθαι] *tergiversandi* vel *cunctandi* hoc verbum versu par. redit; idem recentioribus dictum est στραγγεύεσθαι (Ar. Nub. 131 al.). Posteri interpretati sunt κακοπαθεῖν sive καταπονεῖσθαι (cf. Apoll. Rh. IV 384, 619, 1056); cui opinioni fortasse debetur versus 513.

515 sq. Satis apparet *Schedium* hunc Phocensium ducem ab altero Phocensium duce eiusdem nominis, qui in Catalogo (B 517) commemoratur et P 306 sq. occiditur ab Hectore, Aiaci ibi quoque opposito, primitus non fuisse distinctum, licet a poeta Iliadis aliud illic, aliud hoc loco eius patri tribuatur nomen.

517. πρυλέων] cf. E 743 sq.

518 et 521. Πολυδάμασ] § 21.

519. Φυλεΐδα'(ο)] § 55.

522. εἴασ] § 191.

'δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα. 524b = X 368 cf. Z 28
τόφρα δὲ τῶι ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆσ ἐὺ ϝειδώσ,
Λαμπιάδησ, ὃν Λάμποσ ἐγείνατο φέρτατον υἱὸν
Λαομεδοντιάδησ, ἐὺ ϝειδότα θούριδοσ ἀλκῆσ· 527b cf. Λ 710
ὅσ τότε Φυλείδαο μέσον σάκοσ οὔτασε δουρὶ 528 cf. H 258 N 646
ἐγγύθεν ὁρμηθείσ. πυκινὸσ δέ οἱ ἄρκεσε θώρηξ,
τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺσ
ἤγαγεν ἐξ 'Εφύρησ, ποταμοῖ' ἄπο Σελλήεντοσ. 531b = B 659
ξεῖνοσ γάρ οἱ ἔδωκε ϝάναξ ἀνδρῶν 'Εὐφήτησ
εἰσ πόλεμον φορέειν, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν· 533b = M 57
ὅσ οἱ καὶ τότε παιδὸσ ἀπὸ χροὸσ ἄρκεσ' ὄλεθρον. 534 cf. N 440
τοῦ δὲ Μέγησ κόρυθοσ χαλκήρεοσ ἱπποδασείησ
κύμβαχον ἀκρότατον 'νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
'ῥῆξε δ' ἄφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶσ δὲ χαμᾶζε
κάππεσεν ἐν κονίησι, νέον φοίνικι φαεινόσ.
ἧοσ ὃ τῶι 'πολέμιζε, μένων δ' ἔτι 'ϝέλπετο νίκην,
τόφρα δέ οἱ Μενέλαοσ ἀρήϊοσ ἦλθεν ἀμύντωρ,
'στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθών, 'βάλε δ' ὦμον ὄπισθε· 541a = Λ 251
αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμάουσα,
πρόσσω ϝιεμένη, ὃ δ' ἄρα πρηνὴσ ἐλιάσθη.
τὼ μὲν ἐϝισάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων

526. Λαμπιάδησ Knight] -πετίδησ. — φέρτατον υἱὸν Syr. A C] -τοσ ἀνδρῶν T. || 531. ἤγαγεν] -γετ' l. a. ant.; cf. Π 153. || 534. ἄρκεσ'(ε)] ἤρκει (ut N 440) pap. Morg. H L. — Quidam versum — || 539. δ' ἔτι Bentley] ἔτι δ' Ω, καὶ ἐϝέλπετο (ut N 609) Brandreth. || 540. ἦλθεν ἀμύντωρ] ἦλθ' ἐπαμύντωρ l. a. in A (Ar.?). Cf. N 384 et ad Λ 55. || 543. ϝιεμένη] ἰεμένω(ι) pap. Morg. H. || 544. ἐϝισάσθην § 201] ἐισάσθην.

529—534. Thoracis hic mentio ita fit, ut pateat insolitum id fuisse corporis tutamen et peregre advectum, perinde atque thoracem Agamemnonis Λ 19—28.

530. De verborum structura cf. N 340.

— γυάλοισιν ἀρηρότα] cf. E 99.

531. Cum rege *Ephyrae* urbis Thesprotiae (cf. B 659) hospitium intercessit principi *Dulichii* (cf. B 629), ut Ulixi Ithacensi cum Ilo Ephyraeo (α 259).

— ποταμοῖ'(ο)] § 59.

533. Imitatur Verg. Aen. V 262.

— δηΐων] § 17.

536. κύμβαχον] *conum* (aliamve partem) *galeae* significari docet contextus. Alia vocis vis est E 586.

537. αὐτοῦ] § 98.

538. νέον φοίνικι φαεινόσ] etiam resplendens purpura qua nuper — bello instante — tinctus erat.

539. ἧοσ] § 323.

— ὃ τῶι] Dolops Megeti.

541. εὐρὰξ] cf. Λ 251.

— ὦμον] Dolopis.

542. μαιμάουσα] § 190 sq.

συλήσονθ', Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισ' ἐκέλευσε
πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην ἐνέπιπε
ἴφθιμον Μελάνιππον, ὃ τόφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
᾽βόσκ' ἐν Περκώτηι, δηΐων ἀπὸ νόσφιν ἐόντων·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέεσ ἤλυθον ἀμφιμέλισσαι, 549-551 = *N* 174 sqq.
ἂψ εἰσ Φίλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι,
᾽ναῖε δὲ πὰρ Πριάμωι, ὃ δέ μιν ᾽τίε μῖσα τέκεσσι.
τόν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένιπε, μέποσ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 552 cf. *π* 417 *σ* 78 *τ* 90 al. [sq.
„οὕτω δή, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νύ σοί περ 553ᵇ sq. cf. *Θ* 201
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιόο κταμένοιο; 553ᵇ sq.ᵃ = *α* 59 sq.
οὐχ ὁράεισ οἷον Δόλοποσ περὶ τεύχε' ἔπουσι;
ἀλλ' ἔπε· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισι
μάρνασθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν' ἠὲ κατ' ἄκρησ 557 cf. *M* 172
Φίλιον αἰπεινὴν ἑλέμεν κτάσθαι τε πολίτασ.“ 557ᵇ sq.ᵃ cf. *N* 772 sq.
ὣσ μεμαὼσ ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἅμ' ἕσπετο μισόθεοσ φώσ. 559 = *Λ* 472
Ἀργείουσ δ' ὦτρυνε μέγασ Τελαμώνιοσ Αἴασ· [121ᵇ sq.ᵃ
„ὦ φίλοι, ἀνέρεσ ἐστὲ καὶ αἰδόα θέσθ' ἐνὶ θυμῶι! 561 = 661 cf. *N* 561ᵃ = *E* 529
αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονεσ σάοι ἠὲ πέφανται, 563 sq. = *E* 531 sq.

562 ἀλλήλουσ τ' αἴδεσθε κατὰ κρατερὰσ ὑσμίνασ. 562 = *E* 530

545. *συλήσονθ'*(*-ντε*) vHerwerden] *συλήσειν*. Cf. vs. 583. Vitium peperit *ἐεισάσθην* ad *εἴδεσθαι* relatum (cf. schol.). ‖ 547. *τόφρα* Brandreth] *ὀ' ὄφρα*. Quod qui servant, conferunt *ὁτέ Λ* 64 *P* 178 et *ἧοσ M* 141 al. ‖ 552. *ὀ'*(*α*)] *ὀ'* Syr. et pap. Ber. 230. ‖ 558. *ἑλέμεν*] *ἐριπεῖν* Brandreth, *πεσέμεν* Wilde. An **κατακτάσθ' ... κτάμεναι* pro *κατακτάμεν' ... κτάσθαι*? Cf. tamen *χ* 253. ‖ 562. Om. pap. Ber. 230 et T, in pap. Morg. est post vs. 530 (loco alienissimo); ferri nequit nisi vs. 561ᵇ legatur *καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε* (ut *E* 529). — *αἴδεσθε* § 289] *αἰδεῖσθε*. ‖ 563. *αἰδομένων*] sic Ar., *-νων δ' Ω* (cf. *E* 531).

545. κασιγνήτοισ'(ι)] non *germanos* fratres significari solos, sed et *patrueles*, docet contextus. Cf. Γ 238.

547—551. Melanippus, qui *Percotae* Priami armentorum curam habebat, nuper illinc Troiam rediit bello instante, ut *Abydo* Democoon, qui Priami equabus erat praepositus (Δ 500), Imbrius *Pedaso* (N 172—175).

548. δηΐων] § 17.

553. οὕτω δή] cf. B 158.

554. ἀνεψιόο] § 59.

555. ὁράεισ] § 191.

556—558. Quod poeta dicit hoc est: *cominus est pugnandum; nam nisi confodiamus hostes, illi urbem capient et cives caedentur*. Sed neglegentius neque satis perspicuis verbis haec sunt expressa; nam subiectum bis est mutatum (cf. β 227 χ 253) et duae locutiones permixtae sunt: *non licet eminus pugnare, sed* ... et: *cominus pugnandum est donec* ...

556. ἔπε'(ο)] § 117.

557ᵇ sq. Cf. N 772 sq. νῦν ὥλετο πᾶσα κατ' ἄκρησ | Φίλιοσ αἰπεινή.

558. ἑλέμεν] § 126.

561. αἰδόα] § 77.

φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή."
ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565 = Π 562
ἐν θυμῶι δ' ἐβάλοντο ϝέπος, φράξαντο δὲ νῆας
ἕρκεϊ χαλκείωι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρε.
Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
„Ἀντίλοχ', οὔ τις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν
οὔτε ποσὶν θάσσων οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι·
εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα."
ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνε·
ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶι 573ᵇ-575 = Δ 496 sqq.
ἀμφὶ ϝὲ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες ϝεκάδοντο
ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος. ὃ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκε,
ἀλλ' Ἱκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον
νισσόμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν· 577 cf. N 186
577ᵇ = Δ 480
δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὄσσε ἐκάλυψε. 578 = H 325
578ᵇ = Δ 461
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῶι
βλημένωι ἀΐξηι, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
θηρητὴρ ἐτύχησε βαλών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
ὣς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐκ ἔλαθ' Ἕκτορα δῖον,
ὅς ῥά ϝοι ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα. 584 cf. P 257
Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής, 585 cf. E 571
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ϝεϝοικώς,
ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι
φεύγηι, πρίν περ ὅμιλον ἀϝολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
ὣς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ 589ᵇ sq. = Θ 158 sq.
ϝιχῆι θεσπεσίηι βέλεα στονόεντ' ἐχέοντο.
στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ϝέθνος ἑταίρων. 591 = Δ 595

565. ἀλέξασθαι] -ξέμεναι H (cf. N 475). || 567. ἕρκεϊ] ἔγχεϊ A C. || 578ᵇ. ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶι pap. Morg. T (ut Δ 504 al.). || 587. βόεσσι] οἱ αὐτῶι Zen. || 588. φεύγηι] -ει Ω.

567. ἕρκεϊ χαλκείωι] cf. vs. 653.

569 sq. *Inter iuniores nullus te celerior vel fortior.*

571. εἰ ... βάλοισθα] *quid si ... ferias?* Cf. K 111.

— ἐξάλμενος] absolute nunc dictum; mente addi potest προμάχων (cf. vs. 573).

573. ἔθορε] *Antilochus.*

577. νισσόμενον πόλεμόνδε] Hectoris hortatu *denuo in pugnam irruentem* (cf. vs. 559).

581. ἐτύχησε βαλών] cf. Γ 368.

586—588. Cf. Verg. Aen. XI 810—813.

Τρῶες δὲ λίεσσι ϝεϝοικότες ὠμοφάγοισι 592b = E 782
νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς·
ὅ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπήνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνε.
Ἕκτορι γάρ ϝοι θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι 596 = M 174
Πριαμίδηι, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ 596b = Λ 79
ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
πᾶσαν ἐπικρήνειε· τὸ γὰρ μένε μητιέτα Ζεύς,
νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσι ϝιδέσθαι.
ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν 601 cf. 69
θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν.
τὰ φρονέων νήεσσιν ἔπι γλαφυρῆισιν ἔγειρε 603 cf. Θ 531
Ἕκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν· 604 cf. Ξ 375
μαίνετο δ' ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχεσπάλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
οὔρεσι μαίνηται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης, 606b cf. E 555
ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμ' ἐγίγνετο, τὼ δέ ϝοι ὄσσε
λαμπέσθην βλοσυρῆισιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πήληξ
σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο.
καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων, 615b = M 47
ἦι δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὅρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
ἀλλ' οὐδ' ὧς δύνατο ῥῆξαι μάλα περ μενεαίνων.
ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη

610 Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ ϝοι ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεύς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
τίμασε καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλε
ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ ϝοι ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλείδαο βίηφι.

592. λίεσσι Brandreth] λείουσι. Cf. § 74. || 598. ἐμβάλοι Hermann] -λῃς. || 601. δὴ τοῦ] τούτου pap. Morg. || 609. μαρναμένοιο] μαιν. Ar. (coll. Φ 5). || 610—614. Zen. om., Ar. —; per se non improbandi, licet μοῦνον ἐόντα vs. 611 mire sit dictum, sed post vs. 596—599 molesti.

598. ἐξαίσιον] *immodicam, extraordinariam*, qua rerum qui futurus erat cursus ὑπὲρ αἶσαν aliquantisper est mutatus (cf. P 327), dum Achivis perniciem struxit deus ipsis favens.

599. ἐπικρήνειε] § 267.

605. Cf. Λ 596 et de ὡσ ὅτε B 394.

606. βαθέης] § 75.

607 sq. Similibus verbis Achillis furor martius pingitur T 365 sq.; vox ἀφλοισμός †, quam *spumam ebullientem* significare docet contextus (cf. φλοῖσβος). De galea Hectoris, Apollinis dono, cf. Λ 353 Π 799 sq.

608. βλοσυρῆισιν] cf. H 212.

612. τίμασε] § 191.

613. ἐπώρνυε] § 145.

618. πυργηδὸν] cf. Δ 334.

618b—621. Imitatur Verg. Aen. X 693—696.

ἁλίβατοσ μεγάλη, πολιῆσ ἀλὸσ ἐγγὺσ ἐοῦσα,
ἥ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα 620ᵇ = Ξ 17
κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται ἄντην· 621ᵃ cf. γ 29
ὣσ Δαναοὶ Τρῶασ μένον ἔμπεδον οὐδ' ἐφέβοντο. 622 = E 527
αὐτὰρ ὃ λαμπόμενοσ πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλωι,
ἐν δ' ἔπεσ', ὡσ ὅτε κῦμα θοῆι ἐν νηῒ πέσηισι
λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφέσ· — ἣ δέ τε πᾶσα
ἄχνηι ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸσ ἀήτησ
ἱστίωι ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
δεδριότεσ, τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται· —
ὣσ ἐδαΐζετο θυμὸσ ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. 629 = I 8
αὐτὰρ ὅ γ', ὥσ τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθών,
αἵ ῥά τ' ἐν εἰαμενῆι ἕλεοσ μεγάλοιο νέμονται 631 cf. Δ 483
μυρίαι, ἐν δέ τε τῆισι νομεὺσ οὔ πω σάφα ϝειδὼσ
θηρὶ μαχέσσασθαι ϝέλικοσ βοὸσ ἀμφὶ φονῆισι· —
ἦ τοι ὃ μὲν πρώτηισι καὶ ὑστατίηισι βόεσσι
αἰὲν ὁμοῦ στιχάει, ὃ δέ τ' ἐν μέσσηισιν ὀρούσασ
βοῦν ἔδει, αἳ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· — ὣσ τότ' Ἀχαιοὶ
θεσπεσίωσ ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
πάντεσ, ὃ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
Κοπρῆοσ φίλον υἱόν, ὃσ Εὐρυσθῆοσ ἀέθλων 639ᵇ cf. Θ 363

621. ἄντην Naber] αὐτήν Ar. Ω, ἀκτῆι pap. Ber. 230 T L. Cf. Θ 399 K 158 Ω 223 et § 98. ‖ 622. ὣσ Δαναοὶ Τρῶασ] ἐξ ἁλόσ· ὣσ Δαναοὶ l. a. ant. ‖ 626. ἄχνηι] -η Zen. — δεινὸσ] neglecto ϝ (δϝεινόσ), ut Hes. Op. 675. — ἀήτησ] ἀήτη Ar. A. Nominativus sing. †; legendumne δεινὴ ἀήτη? Similes controversiae (vel vitia) sunt Σ 477 δ 442 ι 315 τ 341. ‖ 635. ὁμοῦ στιχάει Bekker] ὁμοστιχάει. Cf. Σ 577 Suid. Hesych. et v. l. o 451. ‖ 639. ἀέθλων pap. Morg. H et l. a. in A] ἄνακτοσ (neglecto ϝ) Ω.

619. ἁλίβατοσ] cf. vs. 273.

621. τροφόεντα] cf. Λ 307.

623. Hector in medios hostes insiluit, ut fluctus in alvum navis vel leo in medium armentum. Cf. vs. 645.

624 sq. Cf. vs. 381 – 384 et de ὡσ ὅτε B 394.

625. ὑπὸ] § 315.

— ἀνεμοτρεφέσ] cf. Λ 256.

629. Imago pluribus verbis picta quam ad ipsam comparationem (vs. 624) indicandam necessaria erant, novam comparationem peperit.

630 – 638. Non decurrit sententia. Neque enim pronomini ὅ γε vs. 630 additur verbum finitum, neque nomini λέων; huic autem pronomen ὅ post quinque demum versus subiungitur, illi post septem versus dativus Ἕκτορι.

631. εἰαμενῆι] cf. Δ 483.

634. ὃ μὲν] *pastor.*

— ὑστατίηισι] *postremi agminis.* Cf. Θ 353.

637. Cf. N 54 et K 50.

639. Κοπρῆοσ] nomen ridiculum,

ἀγγελίην ὤιχνεσκε βίηι Ἡρακλεείηι.
τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἷὸς ἀμείνων
παντοίας ἀρετάς, ἠμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,
καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
ὅς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἠγγυάλιξε. 644ᵇ cf. 491
στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγ' ἔπαλτο,
τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ', ἔρκος ἀκόντων·
τῆι ὅ γ' ἐνὶ βλαφθεὶς ἔπεσ' ὕπτιος, ἀμφὶ δὲ πήληξ
σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος. [cf. B 334, 466 648ᵃ=Φ 593ρ542
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θέων δέ ϝοι ἄγχι παρέστη, 649ᵇ = 442
στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
κτεῖν'· οἳ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου,
χραισμέμεν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδέδϝισαν Ἕκτορα δῖον.
εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
νῆες, ὅσαι πρῶται ϝεϝρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο. 654ᵃ cf. Ξ 75

640. ἀγγελίην Zen.] -ησ Ω, -ασ Leaf. Cf. Γ 206. ‖ 645. ἄντυγ' ἔπαλτο] ἄντυγι πάλτο Ω ἄντυγι ἄλτο l. a. ant. ‖ 646. ποδηνεκέ'(α) (A¹?) H¹] -κέσ Ω.

e prisco aliquo carmine desumtum, ut *Ucalegon* Γ 148. Regi ignavo et iniquo Eurystheo conveniebat praeco nihilo praestantior (cf. vs. 641) et a *stercore* nomen habens.

— Εὐρυσθῆος ἀέθλων] cf. Θ 363.

640. ἀγγελίην ὤιχνεσκε] cf. Γ 205 sq.

— Ἡρακλεείηι] § 73.

642. ἠμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι] cf. A 258.

645. ἐν ... ἄντυγ' ἔπαλτο] *impegit margini clipei.* Verbi ἐμπάλλειν (§ 274) hic est aoristus; cf. ἔκπαλτο *excussus est* Υ 483 et πάλλεται ἦτορ vel κραδίη *quatitur, subsultat cor* X 452, 461. — Periphetes dum convertere se vult in Hectorem, qui acie Achivorum perrupta post ipsius tergum desiluit (cf. vs. 623), clipei sui praegrandis (cf. Z 117 sq. Π 803) orae pedem imposuit incautus, itaque resupinus cecidit. De eliso ἄντυγ'(ι) cf. § 13.

649. θέων] part. praes. ut A 137 sq.

652. χραισμέμεν'(αι)] § 125.

653. εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν] *conspectus in naves iis* (Troianis) *factus est.* Apertum ad naves sibi viderunt aditum; nam viam iis stravit Apollo (vs. 355—366) et ab Hectore perruptum iam est χάλκεον ἔρκος illud, quod classi dein praetenderant Achivi (cf. vs. 567). Non iam vallum sed ipsas naves adspiciunt. Hactenus modo ad portam, modo in ipso castrorum introitu est pugnatum. — Adi. εἰσωπός (germ. *ansichtig*) †.

— περὶ δ' ἔσχεθον ... νῆες] *circa circum se habebant* (erant) *naves.* De verbi ἔχειν hoc usu cf. K 263 sq.

654 et 656. Quae *primae* ab Achivis subductae sunt naves, longius quam ceterae a mari stant remotae, Troianis igitur proximae.

654. ϝεϝρύατο] cf. Ξ 31 sq. et de verbi forma § 293.

— τοὶ δ'(ἐ)] cf. A 190.

— ἐπέχυντο] *superfundebantur, obruebant*; item Π 295.

Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκηι
πρωτάων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίηισιν ἔμειναν
ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἶσχε γὰρ αἰδὼσ
καὶ δρέοσ, ἀζηχὲσ γὰρ ὁμόκλαον ἀλλήλοισι.
Νέστωρ αὖτε μάλιστα, γερήνιοσ οὖροσ Ἀχαιῶν, 659 = 370
'λίσσεθ' ὑπὲρ τεκέων γουνώμενοσ ἄνδρα ἕκαστον·
„ὦ φίλοι, ἀνέρεσ ἔστε, καὶ αἰδόα θέσθ' ἐνὶ θυμῶι 661 = 561
ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστοσ
παίδων ἠδ' ἀλόχων καὶ κτήσιοσ ἠδὲ τοκήων,
ἠμὲν ὅτωι ζώουσι καὶ ὧι κατατεθνήκασι.
τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων 665 cf. λ 66
ἑστάμεναι κρατερῶσ· μηδὲ τροπάεσθε φόβονδε."
ὣσ ἔιπὼν ὤτρυνε μένοσ θυμόν τε ἑκάστου. 667 = *E* 470
τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφοσ ἀχλύοσ ὦσεν Ἀθήνη
θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φάοσ 'γένετ' ἀμφοτέρωθε,
ἠμὲν πρὸσ νηῶν καὶ ὁμοίιοο πτολέμοιο. 670^{b} = *N* 358
Ἕκτορα δ' ἐφράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρουσ,
ἠμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδ' ἐμάχοντο,
ἠδ' ὅσσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῆισι. 673 cf. Σ 533 ι 54
οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι 'γάνδανε θυμῶι
ἑστάμεν', ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἷεσ Ἀχαιῶν·
ἀλλ' ὅ γε νηῶν ἴκρι' ἐπῴιχετο μακρὰ βιβάσθων, 676^{b} = *N* 809
'νώμαε δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμηισι,

656. **πρωτάων*] *τῶν πρωτέων* (A C, sic Ar.? cf. schol. Ξ 31) aut *τῶν προτέρων* Ω. Cf. § 56. — *αὐτοῦ*] *αὐτοὶ* A. ‖ 658. *ὁμόκλαον* § 191] *-εον.* ‖ 660. *τεκέων* Gen.] *τοκέων* Ω (cf. § 76 et vs. 663). — *γουνώμενοσ* § 144] *-νούμενοσ.* ‖ 664. *ὅτωι* § 102] *ὅτεωι.* Cf. *M* 428. ‖ 667. *θυμόν τε* Bentley] *καὶ θυμὸν.* ‖ 668—673. Ar. — ‖ 668. *νέφοσ ἀχλύοσ*] **πολέμου νέφοσ*? Cf. comment. et *η* 41. ‖ 675. *ἀφέστασαν*] *ἐφ.* pap. Morg. Ambr. C.

657. ἶσχε] singularis ut A 255.
— αἰδὼσ | καὶ δρέοσ] cf. Λ 649.
658. ὁμόκλαον] § 191.
659. γερήνιοσ] cf. B 336.
— οὖροσ] cf. Ψ 112.
661. αἰδόα] § 77.
662 sq. Cf. Verg. Aen. X 280 sq.
664. Hoc versu solos *parentes* respici, dici vix est opus.
666. τροπάεσθε] § 191 et 251.
668—670. Cf. P 243. Aut verba νέφοσ ἀχλύοσ vs. 668 corrupta sunt, aut spurii sunt hi versus; nam *oculis captos* esse Achivos poeta non dixit, *caliginem* autem vel *pulveris turbinem* vox ἀχλύσ non significat. Cf. nota crit. et *η* 41.
669. φάοσ] § 71.
670. ὁμοιίοο] cf. § 59 et Δ 315.
677 sq. Et alii Achivi eiusmodi hastis navalibus — sed minus ingentibus — e navibus pugnabant; cf. vs. 388 sq.
677. 'νώμαε] § 191.

κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιϝεικοσίπηχυ. 678b cf. Ψ 264
ὡσ δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν ἐϋ ϝειδώσ,
ὅσ τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρασ συναείρεται ἵππουσ,
σεύασ ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ϝάστυ δίηται
λαοφόρον καθ' ὁδόν, πολέεσ δέ ϝε θηήσαντο
ἀνέρεσ ἠδὲ γυναῖκεσ, — ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲσ αἰεὶ
θρώισκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται, —
ὣσ Αἴασ ἐπὶ πολλὰ θοάων ἵκρια νηῶν
ϝοίτασε μακρὰ βιβάσ, φωνὴ δέ ϝοι αἰθέρ' ἵκανε. 686a cf. λ 539
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοάων Δαναοῖσ' ἐκέλευε 687 = 732
νηυσί τε καὶ κλισίησιν ἀμυνέμεν'.

οὐδὲ μὲν Ἕκτωρ
μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδωι πύκα θωρηκτάων· 689 cf. 739
689b = M 317
ἀλλ' ὥσ τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸσ αἴθων

680. συναείρεται Philemon quidam apud Porphyrium] συναγείρεται Ω. Cf. K 499. || 681. δίηται A D] διώκηι pap. Morg. Ambr. C. || 682. δέ Vrat.] τέ Ω. || 686. βιβάσ] βιβῶν pap. Morg. et l. a. in A (cf. Γ 22). || 689. Olim quidam addebant: ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε τὸ ὃν μένοσ οὐδένι εἴκων (= X 459).

678. κολλητὸν βλήτροισι] vox βλῆτρα, quae aliunde ignota est, *anulos*ne vel *clavos* significat ad conti ingentis partes compingendas? An vertendum est: „cui βλῆτρα" — quicquid id est — „agglutinata erant"?

— δυωκαιϝεικοσίπηχυ] cf. E 193 et H 219—223.

679—686. Admirabilis iam in Aiace Telamonio laudatur *agilitas*, ut alibi in filio Oilei; cf. N 198—202. Imago autem, qua nunc utitur poeta, haec est. Pastor, divitis alicuius viri minister, equos quatuor semiferos, qui in latae planitiei libertate adoleverunt (cf. Δ 500 Z 511 al.), ex armento selectos vi et arte captavit lorisque inter se iunxit, mox in quadrigarum aliquo cursu (cf. Λ 699) usurpandos; iamque per viam, qua e pratis in urbem pervenitur, eos adigit in domini sui aedes, interim tempus terens identidem ab alio dorso equino in aliud saliendo, equitandi incredibiliter peritum sic se ostendens viatoribus stupentibus. Equisones Hungaricos vel Mexicanos cogitemus oportet, si imaginem menti poetae obversatam et ipsi percipere velimus. Sic igitur per navium tabulata tunc cucurrit Aiax, saltu audaci intervalla navium identidem transmittens, ut illuc festinaret ubi maximum esset periculum. — Cum verbo κελητίζειν cf. (K 513 et) κέλησ ε 371. Alienus hinc est, quem fortasse contulerit quispiam, Hesiodi locus Scut. 285 sq.

679. ὡσ δ' ὅτ'(ε)] cf. B 394.

680. πίσυρασ] numerale hoc, quod Aeolicae dialecto postea fuit proprium, redit Ψ 171 Ω 233 ε 70 π 249 χ 111.

— συναείρεται] cf. K 499.

686. ϝοίτασε] § 191.

687. βοάων] § 191.

ϝέθνοσ ἐφορμάεται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δολιχοδείρων, 692 = *B* 460
ὥσ Ἕκτωρ ἴθυσε νεὸσ κυανοπρῴροιο
694 ἀντίοσ ἀΐξασ· τὸν δὲ Ζεὺσ ὦρσεν ὄπισθε.
696 αὖτισ δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη.
φαίησ κ' ἀκμῆτασ καὶ ἀτειρέασ ἀλλήλοισι
ἄντεσθ' ἐν πολέμωι· ὣσ ἐσσυμένωσ ἐμάχοντο.
τοῖσι δὲ μαρναμένοισ' ὅδ' ἔεν νόοσ· ἦ τοι Ἀχαιοὶ
700 οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι, 700 cf. *N* 89
Τρωσὶ δ' ἐϝέλπετο θυμὸσ ἐνὶ στήθεσσι ϝεκάστου
νῆασ ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωασ Ἀχαιούσ. 702 cf. *Θ* 182 *N* 629 *Ξ* 47
οἳ μὲν τὰ φρονέοντεσ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι·
Ἕκτωρ δὲ πρύμνησ νεὸσ ἅψατο ποντοπόροιο,
705 καλῆσ ὠκυάλοι', ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικε
εἰσ Τροίην, οὐδ' αὖτισ ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν. 706 cf. *N* 645
τοῦ περ δὴ περὶ νηὸσ Ἀχαιοί τε Τρῶέσ τε

695 χειρὶ μάλα μεγάλῃι, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῶι.

694. ἀΐξασ] αἴσσων A C. — ὦρσεν] ὦσεν Ar., sed *retundere, repellere* id valet apud H. (*B* 744 *E* 835 *Π* 410 al.). Cf. *N* 83, 125, 794. || 695. *Delevimus, e praecedentis versus prava lectione ὦσεν natum rati. Cf. comment. || 701. Τρωσὶ δ' ἐϝέλπετο Bentley] Τρωσὶν δ' ἤλπετο. || 706. ἀπήγαγε] ἀφίκετο l. a. in T (ut *N* 645).

691. ἐφορμάεται] § 191.

692. δολιχοδείρων] § 21.

693. νεὸσ] navis, quae *Protesilai* fuit (cf. vs. 704 sqq.).

695. Iuppiter rebus humanis ipse se immiscuisse non nisi in spurio hoc versu dicitur; quo deleto Iuppiter Hectorem *eminus* ὀρίνει μένοσ καὶ θυμὸν ἐνιείσ, ut solet.

697. φαίησ κ'(ε)] optativus ut Δ 223.

699. -νοισ' ὅδ' ἔεν] § 302.

705. ὠκυάλοι'(ο)] § 59.

— Πρωτεσίλαον] tum cum Achivi in Troiae oram pervenerunt, primus appulit Protesilaus et ab hostibus obsistentibus occisus est (cf. B 701 sq.). Probabiliter autem poeta noster sumsit Protesilai naves primas tum fuisse subductas et Hectori in castra irruenti iam fuisse proximas, ipsius autem regis navem prae ceteris fuisse conspicuam (cf. etiam N 681). Quae nostro loco narrantur, adumbrata sunt ad exemplum prisci alicuius carminis, quo olim celebrata est pugna illa Troianorum cum Achivis *ad oram Troianam primum appellentibus*, in qua Protesilaus est interemtus, et verba vs. 706^{b} multo fuerunt aptiora si de *morituro*, non de mortuo olim sunt dicta. Quid quod eiusmodi pugna, qualis hastis navalibus nunc fit e navium tabulatis (vs. 676 sqq.), aliquanto fuit aptior cum naves *ad littus sunt adactae*, ut tunc cum Brasidas ad Pylum (Thuc. IV 11) vel cum Caesar ad oram Britanniae (Caes. Bell. Gall. IV 25) appellere est conatus, quam cum *in littore steterunt subductae*.

δήιοον ἀλλήλουσ αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
τόξων ἀΐσσὰσ ἀμφὶσ 'μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
ἀλλ' οἵ γ' ἐγγύθεν ἱστάμενοι, ἕνα θυμὸν ἔχοντεσ, 710b = Π 219 P 267 cf. γ 128a
ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσ' ἐμάχοντο
καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδισ 'πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
ἀνδρῶν μαρναμένων· 'ρέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα. 715a = ω 507 715b = Υ 494
Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ 'λάβεν, οὔ τι μεθίει 716 cf. Π 762
ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δ' ἐκέλευε·
„οἵσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέεσ ὄρνυτ' ἀϋτήν.
νῦν ἧμιν πάντων Ζεὺσ ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,
νῆασ ἑλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι
ἧμιν πήματα πόλλ' ἔθεσαν, κακότητι γερόντων,
οἵ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσι 722 cf. Ξ 51 722b = N 333
αὐτόν τ' ἰσχανάεσκον ἐρητύοντό τε λαόν.
ἀλλ' εἰ δή ῥα τότε 'βλάπτε φρένασ εὐρύοπα Ζεὺσ
ἡμετέρασ, νῦν αὐτὸσ ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει."
ὣσ ἔφαθ', οἵ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
Αἴασ δ' οὐκέτ' ἔμιμνε, 'βιάζετο γὰρ βελέεσσι, 727 = Π 102

712. Ar. — ‖ 714. (')πέσον Ar. A T] πέσεν pap. Morg. B C D. Cf. N 617. ‖ 716. οὔ τι schol. Apoll. Rh. I 1089] οὐχὶ Ω, ουκεμεθιει (οὐκ ἐμεθίει) Zen. (an οὐκέτι μεθίει? cf. Φ 95), Platt οὔ γε μεθίει (coll. Ω 214). Non redit apud Hom. οὐχί nisi vs. parall. Π 762 (cf. etiam v. l. π 279). ‖ 719. πάντων ... ἄξιον] πάντωσ ... αἴσιον Nauck. ‖ 725. καὶ ἀνώγει] μαχέσασθαι pap. Morg. (ut Π 690 al.).

708. δήιοον] § 191.

708—712. *Troiani non procul a navibus constiterunt tela hostium reformidantes, sed cominus* naves *securibus et* ipsos Achivos *ensibus atque hastis adorti sunt.*

708 et 710. τοί γε et οἵ γε] cf. A 190.

713. μελάνδετα] †, cf. Hes. Scut. 221 Aesch. Sept. 43 Eur. Or. 821 Phoen. 1091 fr. 374; *nigro capulo munita*? Sic Helbig Epos[1] 243 sq.

714. Alii gladii exciderunt *ex ipsis manibus* Troianorum pugnantium, alii *cum balteo* sive dissecto sive casu de humeris delapso humi ceciderunt, dum milites sursum nituntur in Achivos et desuper ab his petuntur.

717. ἄφλαστον] *aplustre*. Cf. I 241.

719. πάντων ... ἄξιον] item παντὸσ ἄξιον = *quantivis pretii* apud posteros. *Cunctas aerumnas quas perpessi sumus hodie nobis compensat Iuppiter urbis patronus.*

720. θεῶν ἀέκητι] invitis Apolline et Iove Troiae praesidibus; cf. A 1—7.

721—723. Cf. N 105—107. Ipsius Hectoris metum rei causam fuisse putavit Achilles, neque aliter putare potuit (cf. I 352—355 et H 113 sq.).

723. ἰσχανάεσκον] § 191.

ἀλλ᾽ ἀνεχάζετο τυτθόν, ὀϊόμενος θανέεσθαι,
θρῆνυν ἔφ᾽ ἑπταπόδην, ᾽λίπε δ᾽ ἴκρια νηὸς ἐρίσης.
ἔνθ᾽ ἄρ᾽ ὅ γ᾽ εἰστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ᾽ αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοάων Δαναοῖς᾽ ἐκέλευε· 732 = 687
„ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, 733 = B 110
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς. 734 = Z 112
ἦέ τινάς φαμεν ἔμμεν᾽ ἀοσσητῆρας ὀπίσσω,
ἦέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ᾽ ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
οὐ μέν τι σχεδόν ἐστι πόλις πύργοις᾽ ἀραρυῖα,
ἣν κ᾽ ἀπαμυναίμεσθ᾽ ἐτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
ἀλλ᾽ ἐν γὰρ Τρώων πεδίοι πύκα θωρηκτάων, 739 cf. 689
739b = M 317
πόντωι κεκλιμένοι, ⌐ἐκὰς ἤμεθα πατρίδος αἴης.
τῶι ἐν χερσὶ φάος, οὐ μειλιχίηι πολέμοιο.“
ἦ, καὶ μαιμάων ἔφεπ᾽ ἔγχεϊ ὀξυόεντι·
ὅς τις δὲ Τρώων κοίλης᾽ ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
σὺν πυρὶ κηλείωι, χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος,

729. ἑπταπόδην] ἁπτοπόδην (*cui pes veli alligatur*, cf. ε 260 κ 32) Nitzsch. ‖ 736. ἀμύναι] ἀλάλκοι pap. Morg.; cf. *M* 334. ‖ 737. τι Ar. T] τισ Ω (σ—σσ). ‖ 739. πεδίοι] ὁμάδωι l. a. in A. ‖ 741. μειλιχίηι] sic Ar., -η Dionysius Thrax. ‖ 744. κηλείωι] καναλέωι Fick ex Hesych.

728—731. Posito conto ingenti et resumptis hasta atque clipeo (cf. Π 102—123) Aiax reliquit navis quae Protesilai fuerat puppem et recessit in θρῆνυν ἑπταπόδην, si integra haec lectio. *Transtrum* quoddam (gubernatoris?) significari manifestum est, sed adiectivi vis obscura.

732. βοάων] § 191.

735. ἔμμεν᾽(αι)] § 125.

736. τεῖχος ἄρειον] *melius aliquod quam quod nunc perruptum est vallum.* — Locum imitatus est Verg. Aen. IX 782. Cf. Ulixis ad filium verba π 204: οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ᾽ ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ᾽ Ὀδυσσεύς et Herod. Mim. IV 37 sq.: εἰ μή τισ αὐτὴν εἶδε Βατάλην, βλέψασ | ἐσ τοῦτο τὸ εἰκόνισμα μὴ ἑτέρησ (sic, non ἐτύμησ, pap.) δείσθω.

738. ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες] *novis assumtis copiis* (cf. ἀμοιβοί N 793). Adi. ἑτεραλκής ceteris locis (H 26 al.) *victoriae* est epitheton (cf. E 831—834). Similia sunt σθένοσ (= *copias*) ἔχειν Σ 274 et δήμου vocis usus Ω 776.

741. *In lacertis igitur est salus, non in bello leniter gesto.* Subst. μειλιχίη †, a quo suspensus est genitivus πολέμοιο.

— φάοσ] § 71.

742. μαιμάων] § 190 sq.

— ἔφεπ᾽(ε)] quod vs. 731 dictum est ἀμύνειν νεῶν.

743. φέροιτο] verbum etiam Υ 172 (et in l. a. Φ 247 β 147 al.) sic translatum indicat eum qui proprio impetu veluti alis praeditus movetur: *involaret in . . .*; praeterea cf. E 778.

744. χάριν] accusativus ut Γ 50 sq.; et sic fit transitus ad vocis χάριν usum adverbialem, = *in gratiam*, qui alibi apud H. non invenitur.

τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ἔγχεϊ μακρῷι.
δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὗτα.

Πατρόκλεια.

Ὣς οἳ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοι' ἐμάχοντο.
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
δάκρυα θερμὰ χέων, ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
τὸν δὲ ϝιδὼν ὤικτιρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·
„τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεες, ἠΰτε κούρη
νηπίη, ἥ θ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει
ϝεανοῦ ἅπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται.
τῆι ϝίκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῶι;
ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἔξ ἔκλυες οἷος;
ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ἄκτορος υἱόν,

[*H* 426
3ª = *Σ* 17, 235 cf.
3ᵇ sq. = *I* 14 sq.
5 = *Ψ* 534 cf. *A*
5ª = *A* 814 [599
9ᵇ cf. *Z* 518
11ᵇ cf. *T* 323 *π* 332
13 cf. *α* 408 *β* 30

745. ἔγχεϊ μακρῷι] ὀξέϊ χαλκῶι C L. || 746. οὗτα] ἵκτα Naber. || 5. ὤικτιρε] ὤικτειρε *Ω* (cf. *A* 814), θάμβησε Ar. || 9. ϝεανοῦ § 22] εἱανοῦ *Ω*, ἁπτομένη ϝεανοῖο καὶ ἐσσ. Brandreth. || 10. ποτιδέρκεται] προσδ. Zen.

1 sq. Dum Troiani et Achivi pergunt de Protesilai navi (cf. O 705) pugnare, Patroclus (de quo cf. O 390 et 405) pervenit ad tabernaculum Achillis.

1. ἐϋσσέλμοι'(ο)] § 59.

3 sq. Cf. I 14 sq.

7—19. Probe novit Achilles quam ob causam amicus adeo demisso animo ad se redeat, ipse enim oculis intentissimis totam pugnam eminus conspexit (cf. Λ 599 sqq. Ω 394 sq.); sed nescire se fingit et alia omnia comminiscitur, iram fovens (cf. I 186—189). Itaque dolorem Patrocli quantumvis iustum irridet, puellulae ipsum assimulans videlicet propterea quod plurimorum sociorum caedi illacrimet! — Vs. 17 sq. sic fere sunt reddendi: „nam id quidem non admitto, te adeo stultum esse ut Argivorum interitum doleas suapte iam culpa pereuntium". Eiusdem iuvenis impotenter furentis hoc fuit atque ad citharam cantare in castris luctus metusque plenis (cf. I 186). Cur autem ambo nunc taceant de causa, ob quam Patroclus e tabernaculo fuit emissus (Λ 611 sq.), non rogabit qui sapiat; nam ipsa res tulit ut neque ille neque Achilles unius *Machaonis* sortem magis quam tot ducum aliorum curaret in tanta exercitus strage (cf. Λ 599 sqq. O 390—405).

7. Πατρόκλεες] § 73.

9. ϝεανοῦ] § 22.

ζώει δ' Αἰακίδησ Πηλεὺσ μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
ἠὲ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡσ ὀλέκονται
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆισιν ὑπερβασίησ ἕνεκα σφῆσ;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόωι, ἵνα ⸗είδομεν ἄμφω." 19 = *A* 363
τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφησ, Πατρόκλεεσ ἱππεῦ·
„ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆοσ υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν, 21 = *T* 216 *λ* 478
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχοσ βεβίηκεν Ἀχαιούσ. 22 = *K* 145
οἳ μὲν γὰρ δὴ πάντεσ, ὅσοι πάροσ ἦσαν ἄριστοι, 23 sq. = *A* 825 sq.
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε. 24-27 = *A* 659 sqq.
βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδησ κρατερὸσ Διομήδησ,
οὔτασται δ' Ὀδυσεὺσ δουρὶ κλυτὸσ ἠδ' Ἀγαμέμνων,
βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλοσ κατὰ μηρὸν ὀϊστῶι.
τοὺσ μέν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
ἕλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανοσ ἔπλε', Ἀχιλλεῦ.
μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτόσ γε λάβοι χόλοσ, ὃν σὺ φυλάσσεισ,
αἶν'! ἀρετῆσ τί σε ἄλλοσ ὀνήσεται ὀψίγονόσ περ,
αἴ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀρεικέα λοιγὸν ἀμύνηισ; 32b = *I* 495
νηλεέσ, οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦεν ἱππότα Πηλεύσ,
οὐδὲ Θέτισ μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα [*σ* 381
πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόοσ ἐστὶν ἀπηνήσ. 35b = *Ψ* 484 cf.

21. *Πηλῆοσ*] cf. *A* 489. ‖ 25. *ὁ*] om. Aristoph. (cf. *A* 660 et *X* 7). ‖ 29. *ἀκειόμενοι*] *-άμενοι* pap. Morg. A C. ‖ 31. *αἶν'*, *ἀρετῆσ* l. a. ant.] *αἰναρέτη* Ar. *Ω*. Cf. *A* 552 al. et *Λ* 763. — *ὀνήσεται*] *ὀνόσσεται* Apoll. lex. (cf. *Θ* 239). ‖ 35. *ὅτι*] *ὅ τε* Ar.

16. τεθνηώτων] § 160.

20. Πατρόκλεεσ] § 2 et 73.

21. υἱέ] § 17.

25—27. *Diomedes* et *Eurypylus* a Paride sunt vulnerati, *Ulixes* a Soco, *Agamemnon* a Coone; cf. Λ 376 sqq., 580 sqq., 434 sqq., 251 sqq.

28. ἰητροὶ] non solum igitur Podalirium — Machaon ipse vulneratus fuit (Λ 506 sqq.) — sed et alios medicos poeta cogitavit, quos ut nominatim indicaret res non tulit. Cf. N 213.

29. ἔπλε'(ο)] § 117. Aoristi usus is est qui Δ 243.

31. Idem Λ 762 sq. sic dicitur: Ἀχιλλεὺσ οἷοσ τῆσ ἀρετῆσ ἀπονήσεται.

— σε'(ο)] § 92.

33—35. Imitatus est Verg. Aen. IV 365—367.

33. ἄρα . . . ἔεν] de imperfecti hoc usu cf. Γ 183 et de verbi forma § 302.

34. „E fluctibus prodiisse te scimus (cf. A 358), hactenus autem Thetidem matrem esse credidimus affirmanti: nunc ipsius maris et rupium ἀναιδέων (cf. Γ 56) filium te esse patet!" — *Mare* nunc deam veluti fieri videmus; cf. N 29. Similis hyperbole est vs. 203.

— τίκτε] singularis ut A 255, imperfectum ut ψ 178.

35. ἠλίβατοι] cf. O 273.

εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις 36-41 cf. *Λ* 794 sqq.
καί τινά τοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὤχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον

36 sq. In mente Patroclus habet id quod Thetis filio dixit: ante Troiam obiturum (cf. I 410—415 et Λ 794 sq.); sed proloqui id non vult, ne ignaviam amico exprobrare videatur.

38—45. Petit Patroclus id quod petere eum iussit Nestor Achivorum prudentissimus (Λ 796—800). Et ipsi quidem mortem feret id quod petit, at exercitui salutem. Sedulo autem a quaestione, quae est de compositione carminis, esse arcenda quae pertineant ad indagandam originem materiei, ex qua carmen est structum, nusquam clarius apparet quam in disputationibus quae de his Patrocli verbis et de armis Achillis a Patroclo indutis sunt habitae. Nempe qui persuasum habebant Iliadem esse carminum mutilatorum congeriem, nec non qui carmen brevius postmodo manibus alienis adauctum esse, plurimam dederunt operam ut efficerent quale igitur priscae illius, quam postulabant, „Achilleidis" fuisset argumentum; quod ut agnosci posset, ex Iliade resecanda videbantur quaecunque minus necessaria illud epos haberet. Sic simplicissimum carminis primitivi argumentum hoc restabat: „Achilles vincit Hectorem". Patroclum autem quoniam aliunde adscitum neque primitus cum Achille coniunctum fuisse apparet, sequitur ut fabula, qua Achilles Hectorem *ad ulciscendum Patroclum* interfecisse dictus est, recentior ducatur quam ea quae Hectorem ab Achille interemtum habebat. At etiam recentior — novi enim aliquid habet, quod cum cetera fabula minime necessario cohaeret, — debuit esse fabula quae Patroclum *Achillis armis indutum* in pugnam prodiisse tulit. Hactenus satis certa et aperta sunt omnia. At deinde ad *Iliadis compositionem* diudicandam hae cogitationes ita sunt adhibitae, ut plurimum tribueretur longae aetati, per quam fabula simplex sensim ornata esse credebatur, neglegeretur vero vis illa vegeta, quae in unius vatis ingenio carmen multiplex e germine exiguo excrescere et efflorescere facit. In Iliade quia iuncta sunt quae non ipsius naturae legibus cohaerebant, artificiosa illa iunctura aevo recentiori, quam fuit ipsius poetae, deberi est visa. Quia in carminibus, quibus Achilles est celebratus, Patrocli olim nulla mentio facta esse videbatur, „Patroclea" ab „Achilleide" sive altera pars Iliadis ab altera aliena est habita. Mox rogatum est an Patroclea primitus armorum permutationem non habuisset; responsum est, quae ad illam permutationem spectant postmodo inserta videri. Non potuisse igitur Hectorem arma Achillis Patroclo eripere; non potuisse Thetidem filio suo nova petere a Vulcano; non potuisse hunc deum ostendi arma illa fabricantem neque Achillem a matre allata induentem; non potuisse celebrari eundem Troianos inermem ipso adspectu fugantem, sed postmodo haec omnia esse inserta, — et sic Ilias discerpebatur et e corpore formoso fiebat minutal. At si quis rogat quid igitur in narratione Homerica, quae est de morte Patrocli, tantopere displiceat ut uni vero poetea

Μυρμιδόνων, αἴ κέν τι φάος Δαναοῖσι γένωμαι. 39b cf. Θ 282
δὸς δέ μοι ὤμοιιν τεὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
αἴ κ' ἐμέ σοὶ ϝίσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο 41 cf. Δ 799
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν 42-44 = Δ 800 sqq.
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῆι
ὤσαιμεν προτὶ ϝάστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων." 45 cf. Δ 803

39. αἴ κέν H Vrat.] ἤν πού Ω; cf. Δ 797. || 40. τεὰ] cf. Δ 185. || 41. ϝίσκοντες] cf. Δ 799.

tota tribui posse non videatur, responderi ei nequit, optime enim haec quoque carminis pars decurrit. Dixit Achilles se arma non sumturum nisi in ipsius naves irruant Troiani, verbis autem si stabit, mox actum erit de Achivis; nam Peliden ab Hectore non nisi ceteris hostibus devictis et caesis petitum iri quivis sentit. At alium belli eventum fuisse priscae fabulae testantur: ergo, ut carmen apte deduci possit, permovendus est Achilles ad consilium mutandum. Precibus eum permovet qui permovere unus potuit, quoniam reges legati et senex praeceptor parum valebant: amicus. Et ne ab hoc quidem ita permovetur ut quae dixerit pro non dictis habeat: tantum ne Patroclus quidem valet ad animum iuvenis pervicacis et ira efferati movendum; sed in ultimo rerum periculo quominus Patroclus certe Troianos invadat Achilles non amplius intercedit. — „Arma igitur tua mihi commoda", Patroclus ait, „ut me adspecto te ipsum adspicere se credant hostes: facilius repellentur si Achillem in se incurrere putent." Prudentia haec sunt Patrocli verba; quae petenti Achilles concedere potest et verbis tamen stare. Et quam utilia petat mox apparebit; nam Troiani cum videbunt bigas divinas sequente Myrmidonum acie quincuplice in se irruentes, videbunt heroëm armis plus quam humani splendoris indutum in curru stantem, videbunt ipsum illud Achillis κόρυθος μέτωπον ἐγγύθι λαμπομένης, quae galea (clausa, cf. X 324 sq.) tum, cum Achivi oram Troadis primum obtinuerunt, hominibus per campos diffugientibus maximum terrorem incussit adspecta (cf. vs. 70 sq.), — nulli dubitabunt quin ipse Pelei filius in eos irruat (cf. vs. 278—283). Etiam clarius sub vesperam huius diei apparebit quam prudenti consilio Patroclus Achillis arma sibi expetiverit; tunc enim hostes vel inermis Achillis adspectu adeo perterrebuntur ut in caecam fugam confestim se coniciant. — Armis igitur divinis indutus praelium iniit Patroclus: cecidit, spoliatus est; hostes eius armis sunt potiti. Hactenus postquam progressa est narratio, cetera quae Ilias habet inde profluxisse mirari nemo potest; nam fieri vix potuit quin Hector divina illa arma indueret ipse, cum semel iis esset potitus; fieri vix et ne vix quidem potuit quin nova arma ἡφαιστότευκτα Achilli praeberentur aegre desideranti. Id vero admiratione est dignissimum, quod poeta materie, quam praebebat carminis argumentum, tam feliciter est usus.

39. φάος] § 71.

43. ὀλίγη—πολέμοιο] cf. Λ 801.

ὣς ’φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος! ἦ γὰρ ἔμελλε
ϝοὶ αὐτῶι θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λίσεσθαι. 47 cf. Φ 66 χ 14
τὸν δὲ μέγ’ ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 48=*T* 419 *X* 14 cf. 48ª=*H* 454 [*Σ* 97
„ὤ μοι, διογενὲς Πατρόκλεες, οἷον ἔϝειπες!
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥν τινα ϝοῖδα, 50 cf. α 415 β 201
οὔτε τί μοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ· 51 cf. Δ 795
ἀλλὰ τόδ’ αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει, 52 = Θ 147
ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι
καὶ γέρας ἂψ ἀφελέσθαι, ὅ τε κράτεϊ προβεβήκηι.
αἰνὸν ἄχος τό μοί ἐστιν, ἐπεὶ ’πάθον ἄλγεα θυμῶι. 55ᵇ = *I* 321
κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν, 56 cf. Σ 444
δουρὶ δ’ ἐμῶι ’κτεάτισσα, πόλιν ἐϋτειχέα πέρσας,
τήν μ’ ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων 58 cf Σ 445
Ἀτρεΐδης, ὡς εἴ τιν’ ἀτίμητον μετανάστην. 59 = *I* 648
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ’ ἄρα πως ἦν 60ª = Σ 112 *T* 65 60ᵇ = Ψ 670

47. **λίσεσθαι*] *λιτεσθαι* (vel *λιπέσθαι*) *Sl*, *λιτεσθαι* grammatici quidam. Requiritur *futurum* (cf. *K* 455 et § 107); *praesenti* autem *λίτομαι* vel *aoristo ἐλιτόμην* H. alibi non utitur (cf. § 220). Simile vitium correxit Fick Hes. Theog. 478 *τέξεσθαι ἐμελλε* pro *τέξεσθαι ἔμελλε τεκέσθαι* scribendo. ‖ 50. *ἥν*] *εἴ* Ar. ‖ 53. *δὴ*] *τισ* Ar. ‖ 57. *ἐϋτειχέα*] *-χεον* C T metro invito; cf. § 83[10]. ‖ 58. *μ’(ε)*] add. Doederlein (post *χειρῶν*). Cf. v. l. vs. 499. Aut pronomen addendum, aut versus 59 delendus (sic Bentley). ‖ 59. *μετανάστην*] sic Ar., *-τιν* Mass. et Rhian. ad *Briseidem* referentes.

47. *In fatis enim erat ut ipse sibi mortem exoptaret.* Similis est verborum structura E 205 δ 107, 274 Soph. Ai. 926 al. et B 694.

48 sq. Iratus Achilles: *rogare qui potes cur a pugna abstineam! An nescis quid perpessus sim, quid minatus?*

49. Πατρόκλεες] § 73.

50—54. *Non propterea quiesco quod mortem metuam aut quod a Iove sim iussus pugna abstinere, sed quia contumelia affectus sum intolerabili.* — Iniqua nunc loquitur Achilles, quippe iratus, ut heri, cum respondit legatis (I 316 sqq.); tunc quoque nullam rationem habuit donorum sibi promissorum aut Briseidis intactae ad se redituraе, sed sperni se atque suis spoliari questus est verbis acerbissimis, perinde atque nunc.

50 sq. Cf. Λ 794 sq. — Verba ἥν τινα ϝοῖδα Achilles ex amici oratione repetivit. Non significat se revera aliquod oraculum, quod huc pertineat, nosse quidem, sed neglegere.

53 sq. *Si quis virum sibi parem spoliare velit potentia superior.*

55. αἰνὸν ἄχος τό μοί ἐστιν] magnam emphasin habent haec verba e vs. 52 repetita: *hoc est quod doleo et gravissime quidem doleo.*

57. πόλιν ἐϋτειχέα] *Lyrnessum.* Cf. B 690 sq.

59. μετανάστην] cf. I 648.

60—65. *Sed quid attinet illam ob causam perpetuo stomachari* (id est: iram identidem excitare de eius causa

ἀσπερχὲσ κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν. ἦ τοι ἔφην γε
οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν', ἀλλ' ὅτε κεν δὴ 62 cf. Φ 340
νῆασ ἐμὰσ ἀφίκηται ἀϋτή τε πτόλεμόσ τε· 63b = Z 328
τύνη δ' ὦμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφοσ ἀμφιβέβηκε
νηυσὶν ἐπικρατέωσ, οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσησ
κεκλίαται, χώρησ ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντεσ,
Ἀργεῖοι, Τρώων δὲ πόλισ ἐπὶ πᾶσα βέβηκε
θάρσυνοσ. οὐ γὰρ ἐμῆσ κόρυθοσ λεύσσουσι μέτωπον
ἐγγύθι λαμπομένησ! τάχα κεν φεύγοντεσ ἐναύλουσ
πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
ἤπια ϝειδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
οὐ γὰρ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ ἐν παλάμῃσι 74 sq. cf. Θ 111
μαίνεται ἐγχείη Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι,

62. ὅτε κεν § 326] ὁπότ' ἄν. || 66. εἰ] ἦι l. a. ant. || 67. νηυσὶν] *νῆασ? Cf. μ 74 (Z 355 Θ 541). || 71. ἐναύλουσ] sic Ar. (alii olim ἐπ., ut ψ 358? cf. A 55). || 74. *Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ] -δεω -δεοσ. Cf. § 55. — παλάμῃσι] cf. E 594.

disputando). *Mittamus ista, quae tibi nihilo minus bene cognita sunt quam mihi: scis quid dixerim: ego in praelium non prius me accingam quam in meas ipsius naves irruant Troiani* (cf. I 650—652); *tu vero hostem adoriaris per me licet.* — De imperfecti ἦν vi cf. Γ 183, et de forma hac monosyllaba § 302. Quod nunc dicitur: τὰ προτετύχθαι ἐάσομεν, non significat Achillem de ira sua aliquid iam remittere, sed id quod nostrum *dat zullen wÿ laten rusten*, vel id quod Ω 524 dicitur οὔ τισ πρῆξισ πέλεται: nihil prodest iram verbis etiam incendere. Ira Achilles nihilo minus vehementi nunc aestuat quam antehac, neque opem laturus est Achivis sibi invisis (cf. vs. 96—100); sed non intercedit quominus opem iis ferat Patroclus. Errabat autem Ar. cum vs. 61 ἔφην γε id quod διενοήθην sive *consilium mihi erat* nunc significare perhibuit.

66. κυάνεον Τρώων νέφοσ] cf. Δ 282.

— ἀμφιβέβηκε] *circumstat* (cf. vs. 69), non: *tuetur*, ut alibi (cf. A 37).

69. ἐπὶ . . . βέβηκε] *instat.*

70. Cf. I 352 sq.

71. ἐναύλουσ] *alveos torrentium*, item Φ 283. Sic cras ipsius Scamandri alveus corporibus Troianorum necatorum opplebitur (Φ 219 sq.). Alius (sicci) alvei mentio fit Ψ 420 sqq.

72 sq. εἰ — ϝειδείη] *si Agamemnon mihi esset* (mansisset) *amicus, si aespicatui me non habuisset.* — Etiamnunc inimicum Achilles sibi ducit Agamemnonem: odit atque contemnit regem et dona ferentem.

74—76. *Vulnerati* nimirum sunt Diomedes et Agamemnon, ut probe novit Achilles, modo enim ex ipso Patroclo audivit (vs. 25—27).

75. μαίνεται ἐγχείη] cf. Λ 574.

οὐδέ πω Ἀτρεΐδαο ϝοπὸσ ᾽κλύον αὐδήσαντοσ
ἐχθρῆσ ἐκ κεφαλῆσ· ἀλλ᾽ Ἕκτοροσ ἀνδροφόνοιο
Τρωσὶ κελεύοντοσ περιϝάγνυται, οἳ δ᾽ ἀλαλητῶι
πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχηι νικῶντεσ Ἀχαιούσ.
ἀλλὰ καὶ ὣσ, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων
ἔμπεσ᾽ ἐπικρατέωσ, μὴ δὴ πυρὸσ αἰθομένοιο
νῆασ ἐνιπρήσωσι, φίλον δ᾽ ἀπὸ νόστον ἕλωνται.
πείθεο δ᾽ ὥσ κέ τ᾽ ἐγὼ μύθου τέλοσ ἐν φρεσὶ θήω,
ὥσ κέν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδοσ ἄρηαι
πρὸσ πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἳ περικαλλέα κούρην
ἂψ ἀποδάσσωσιν, ποτὶ δ᾽ ἀγλαὰ δῶρα πόρωσι.
ἐκ νηῶν ἐλάσασ ἴμεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι — 87 cf. Σ 14
δώηι κῦδοσ ἀρέσθαι ἐρίγδουποσ πόσισ Ἥρησ,
μὴ σύ γ᾽ ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεισ.
μηδ᾽ ἐπαγαλλόμενοσ πολέμωι καὶ δηΐοτῆτι
Τρῶασ ἐναιρόμενοσ προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν,
μή τισ ἀπ᾽ Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
ἐμβήηι· — μάλα τούσ γε φιλεῖ ϝεκάεργοσ Ἀπόλλων! —
ἀλλὰ πάλιν τροπάεσθαι, ἐπεὶ φάοσ ἐν νήεσσι
θήηισ, τοὺσ δ᾽ ἐάειν πεδίον κάτα δηριάεσθαι.

---

76. *Ἀτρεΐδαο ϝοπὸσ ᾽κλύον] -όεω ὀπὸσ ἔκλυον. Cf. § 55 et *A* 453. — ϝοπὸσ] ἔποσ l. a. in comment. Ar. || 83. *κέ τ᾽(οι)] τοι. Cf. *B* 139 al.; alienum hinc ὥσ *finale* (*B* 363 al.). Vitium peperisse videtur pronominis τοι sonus -οι elidendus; quamquam recte haberet etiam ὥσ τοι ... θήσω. || 84-86. Zen. —? (sic Römer). || 86. ἀποδάσσωσιν pap. Morg.] -νάσσωσιν Ω, quod verbum (*B* 629 *δ* 174 *ο* 254) hinc alienum. Cf. *P* 231 *X* 118 Ω 595. || 89—91. Zen.: μὴ σύ γ᾽ ἀγαλλόμενοσ πολέμωι καὶ δηΐοτῆτι. || 92. ἡγεμονεύειν] sic Ar., αἰπὺ δίεσθαι Zen. (ut *O* 71; cf. *Σ* 174). || 93-96. Zen.: μή σ᾽ ἀπογυμνωθέντα (-μουνωθέντα schol. T) λάβηι κορυθαιόλοσ Ἕκτωρ. || 95. ἐπεὶ § 326] ἐπήν. Cf. vs. 453. || 96. δ᾽ ἐάειν Knight] δέ τ᾽ vel ὅτ᾽ δ᾽ ἐᾶν. Cf. § 191.

---

76. αὐδήσαντοσ] cf. E 786.

77. ἐκ κεφαλῆσ] cf. Λ 462.

78. περιϝάγνυται] *circumsonat aures* vox *repercussa*. Eadem verbi vis est Hes. Scut. 279, 348.

— ἀλαλητῶι] cf. B 149.

83. τ᾽(οι)] § 13.

84—96. Non ab *Agamemnone* Briseidem sibi reddi vult Achilles aut dona offerri, — ἐχθρὰ γὰρ τοῦ δῶρα! — sed ab ipsis *Achivis* (πρὸσ πάντων Δαναῶν, cf. vs. 56—58) mulierem ad se reduci, splendidis donis additis (cf. Λ 609 sq.); itaque ei non expediant Troiani ab Achivis devicti ipso absente.

87. ἴμεναι] § 125.

95. τροπάεσθαι] § 191 et 251.

96. δηριάεσθαι] § 191.

96—100. *Naves cum servaveris, cum copiis redi et Troianos atque Achivos in planitie porro inter se trucidare*

αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, 97 = B 371
μήτε τισ οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασι,
μήτε τισ Ἀργείων, νῶϊ δ' ἐκδυῖμεν ὄλεθρον,
ὄφρ' οἷοι Τροίησ ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν." 100 cf. ν 388

ὣσ οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸσ ἀλλήλουσ ἀγόρευον.
Αἴασ δ' οὐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσι· 102 = O 727
δάμνα μιν Ζηνόσ τε νόοσ καὶ Τρῶεσ ἀγαυοὶ
βάλλοντεσ. δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ
κὰπ φάλαρ' εὖ ποιήθ', ὃ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνε
ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκοσ αἰόλον· οὐδ' ἐδύναντο
ἀμφ' αὐτῶι πελεμίξαι ἐρείδοντεσ βελέεσσι.
αἰεὶ δ' ἀργαλέωι ἔχετ' ἄσθματι, κὰδ δέ ῥοι ἱδρὼσ 109ª cf. O 10 [sq.
109ᵇ sq.ª cf. λ 599
πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺσ ἔρρεεν, οὐδέ πηι εἶχε 110 cf. Ψ 688 sq.
ἀμπνεῦσαι· πάντηι δὲ κακὸν κακῶι ἐστήρικτο.
ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 112 = B 484
ὅππωσ δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἕκτωρ Αἴαντοσ δόρυ μείλινον ἄγχι παραστὰσ

97-100. Zen. Ar. — ‖ 99. *νῶϊ* L] *νῶϊν* Ω. Cf. *A* 336 al. et *ψ* 110. — *ἐκδυῖμεν* § 114] *ἐκδῦμεν* vel *ἐκδύμεν* (infin.). ‖ 104. *δ(ϝ)εινὴ* Herodianus (Ar.?) C] *δεινὴ* A T. — *φαεινὴ*] *μένοντοσ* vel *ἀραρυῖα* Lehrs (cf. comment. ad *N* 611). ‖ 105. *βάλλετο*] *τύπτετο* l. a. ant. ‖ 106. *κὰπ*] *καὶ* Ar. (cf. *δ* 72). ‖ 110. *πολὺσ ἔρρεεν*] *ῥέεν ἄσπετοσ* Macrob. Sat. VI 3 § 2.

---

sine: qui si ad unum omnes perierint, bene erit! – Ultimis demum verbis Achilles prorsus indulget irae furibundae, et qualis etiam nunc, tot diebus praeterlapsis post iniuriam acceptam, sibi sit mens ostendit. Aliena autem ab iratorum clamoribus est ars dialectica: non reputat secum iuvenis animi affectu abreptus, si omnes pereant, mox nullos fore qui sibi satisdent (cf. vs. 84–96), nullos quos vincere possit ipse.

100. οἷοι] *soli* duces cum nostris ipsorum copiis. Cf. Diomedis verba similia I 48 sq.

— κρήδεμνα λύωμεν] cf. B 117.

102—123. Cf. O 728–731. Versus 102—111 imitatus est Verg. Aen. IX 806–814.

103. δάμνα] § 195.

105. καναχὴν ἔχε] verbi eadem vis in lectione βοὴν ἔχον Σ 495.

106. φάλαρ'(α)] cf. E 743 sq.

109 sq. Imitatur Verg. Aen. V 199 sq

111. Sic T 290 dicitur: δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.

112—114. Poeta rem miram et creditu paene maiorem iam narraturus, recessisse Aiacem et ignem navibus Achivorum a Troianis esse iniectum, denuo ipsas Musas invocat, ut verbis suis sic fidem faciat. Cf. A 8 sq.

'πλῆξ' ἄορι μεγάλωι, αἰχμῆσ παρὰ καυλὸν ὄπισθε,
ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιοσ Αἴασ
'πῆλ' αὕτωσ ἐν χειρὶ κόλον δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
αἰχμὴ χαλκείη χαμάδισ 'βόμβησε πεσοῦσα. 118[b] cf. *N* 430
'γνῶ δ' Αἴασ κατὰ θυμὸν ἀμύμονα — 'ρίγησέν τε —
ϝέργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχησ ἐπὶ μήδε' ἔκειρε 120[b] cf. *O* 467
Ζεὺσ ὑψιβρεμέτησ, Τρώεσσι δὲ 'βούλετο νίκην. 121[b] = *H* 21
'χάζετο δ' ἐκ βελέων, τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
νηῒ θοῆι· τῆσ δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη 'κέχυτο φλόξ.
ὣσ τὴν μὲν πρυμνὴν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺσ
μηρῶ πληξάμενοσ Πατροκλέεα προσέϝειπε·
„ὄρσεο, διογενὲσ Πατρόκλεεσ, ἱπποκέλευθε·
λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸσ δηΐοιο ϝιωήν.
μὴ δὴ νῆασ ἕλωσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται! 128[b] cf. *Θ* 299 *Ξ* 489
δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.“
ὣσ 'φάτο, Πάτροκλοσ δὲ 'κορύσσετο νώροπι χαλκῶι. 130 cf. *H* 206
κνημῖδασ μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε 131-133 = *Γ* 330 sqq.
καλάσ, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοισ' ἀραρυίασ.
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεοσ Αἰακίδαο.

---

120. ἔκειρε] sic (κεῖρε) Ar. A C, κείρει *Ω*. || 121. 'βούλετο νίκην] βούλετ' ἀρήγειν pap. Morg. D. || 124. τὴν ... πρυμνὴν] τῆσ -νῆσ D^1 T^1. || 126. ἱπποκέλευθε] -λευστά Bentley ex Hesych. (item vs. 584, 839). || 127. (ϝ)ιωήν A C] ἐρωήν Mass. *Ω* (metro invito). || 129. In L additur: *Μυρμιδόνων, ἣν που τι φόωσ Δαναοῖσι γένηαι* (cf. vs. 39). || 133 sq. Del. Reichel (cf. *Γ* 332 sq.). Cum his aut servandi ant damnandi sunt *Π* 804 *Σ* 459[b] sq.[a], 610[b] sq.[a] *T* 371. Collato *P* 205 delendi videntur omnes. || 134. ποδώκεοσ Αἰακίδαο] κακῶν βελέων ἀλεωρήν quidam olim, quam lectionem imitatus esse videtur Ar. Vesp. 615. Nam longius distant *M* 57 *O* 533.

---

115. καυλὸν] cf. N 162.

120. ἐπὶ μήδε' ἔκειρε] cf. Θ 8.

124. πῦρ ἄμφεπεν] *ignis obibat, tractabat* (= *circumlambebat*). Ad ignem — quippe animal (cf. B 426) — hoc verbum etiam Σ 348 refertur.

125 sq. Πατροκλέεα -εσ] § 73.

127 sq. δὴ] instat igitur tempus illud quod Achilles expectabat (cf. vs. 60—63, 81 sq.).

128. ἕλωσι] mente facile suppletur subiectum: *Troiani* (cf. Λ 315 N 42 Ξ 365 O 476, 504, 720 Σ 260).

— οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται] item Θ 299 Ξ 489; cf. Λ 648.

129. τεύχεα] ea arma quae Patroclus flagitavit (vs. 40), Achilles ei concessit (vs. 64), ipsius igitur Achillis.

130. νώροπι χαλκῶι] cf. B 578.

134. ἀστερόεντα] *caeli stellati* epitheton est Δ 44 al.; h. l. sic vocatur *lorica stellis ornata*. Quales loricas priscae imagines nonnullae exhibent. Σ 370 autem *aedes Vulcani* dicuntur ἀστερόεσσαι, quo loco fortasse *splen-*

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον, 135-138 = Γ 334 sqq.
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμωι κυνέην εὐτυκτον ἔθηκε
ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευε.
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα, τά ῥοι παλάμηφιν ἀρήρει. 139 cf. Γ 338
ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο, [sqq.
βριθύ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν 141-144 = Τ 388
παλλέμεν', ἀλλά μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς, 141ª = Ε 746
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλωι πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσι.
ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνύμεν' ἄνωγε, 145ª cf. Τ 392
τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίε μάλιστα,
πιστότατος δέ ῥοι ἥσκε μάχηι ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
τῶι δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῆισ' ἐπετέσθην·
τοὺς ἔτεκε Ζεφύρωι ἀνέμωι ἅρπυια Ποδάργη

139. *δοῦρα* Knight] *-ρε*. Cf. Γ 18. ‖ 140. Zen. —, vs. 141—144 om. ‖ 143. *πόρε*] *τάμε* H Cant. Vrat., Ar. utrumque; cf. Τ 390. ‖ 144. *ἐκ κορυφῆς*] *ἐν -φῆισ* Ar., item Τ 391 (cf. § 57). ‖ 150. *Ποδάργη*] *πόδαργος* (adi.) Zen.; cf. Τ 400.

didum tantum, ἀπολάμποντα, *tam coruscum quam sunt stellae*, adiectivum valet (cf. Z 295 T 381 o 108).

142. παλλέμεν'(αι)] § 125.

143 sq. Ingentis huius hastae, quae ne cum ceteris Achillis armis in hostis potestatem perveniret poeta prudenti consilio cavit, quia clara erat in priscis fabulis, etiam loco par. (Τ 388 sqq.) fit mentio; praeterea cf. Υ 277 Φ 162 Χ 133. *Chironis* autem silvani (cf. Δ 219) dicitur donum; a quo *Peleum* olim didicisse artem iaculandi aliasque artes, ut postea eius filium Achillem, hinc effecerit quispiam (cf. Ι 485—495). In fabulis vero Iliade antiquioribus ipsum *Achillem* illam hastam e Pelii montis fraxino sibi parasse vel, quod eodem redit, a montis deo accepisse fert ratio. *Donum nuptiale* eam Peleo allatam esse a Chirone narravit Cypriorum carminis poeta (cf. schol. cum excerptis e Procli chrestom.), et de clipeo ceterisque Pelei armis idem dicitur Σ 84—87. Non *hastam* sed *corollas* afferentem Chironem, *Peneum* autem fluvium altas fagos ferentem, fecit Catullus LXIV 279 sqq.

145. ζευγνύμεν'(αι)] de forma hac insolita cf. § 195. Scribendumne ζευγνύμναι vel ζευγνῦναι? Cf. Ω 425 et de eliso -μεν'(αι) § 125.

148—151. Immortales hos *equos* (cum curru, cf. Ρ 464) Peleo dederant di; cf. Π (381) 867 Ρ 443 sq. Τ 399 Ψ 278 sq., ut et *arma*, quibus postea usus est Achilles (cf. infra vs. 796). Iovis videlicet nepos erat Peleus. Cf. Φ 184—199; ubi *Thetidis* mentio non fit, quia patrum solorum, non et matrum illic ratio habetur.

150 sq. In Odyssea ἅρπυιαι sunt *procellae* (α 241 ξ 371 υ 77), = θύελλαι

βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
ἐν δὲ παρηορίηισιν ἀμύμονα Πήδασον ἵει,
τόν ῥά ποτ' Ἠετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς·
ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπεθ' ἵπποισ' ἀθανάτοισι.
Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος Θώρηξεν Ἀχιλλεὺς
πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν, οἳ δὲ λύκοι ὣς
ὠμοφάγοι, τοῖσίν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή, —
οἵ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηιώσαντες

156b-158 cf. Λ 473 sqq.

151. Ὠκεανοῖο] Ἠριδανοῖο l. a. apud Eust. (cf. Hes. Theog. 338). || 153. ἤγαγ'] ἦρε τ' Nauck. Cf. O 531. || 156. πάντας] πάντη(ι) Zen. || 158-163. Cf. comment.

Z 346, ἄελλαι θ 409; hoc vero loco harpyiae Podargae tribuitur species *equina*, cf. etiam Τ 400, cogitantur igitur *procellarum deae* quaedam, quemadmodum alibi *di* habentur *venti* (e. g. Ψ 199—203). Equae non a *matre* procella partae sed a *patre* vento ex equabus terrestribus genitae — mortales igitur — commemorantur Υ 223—225, Aeolo autem ventorum dispensatori pater *Hippota* sive *Eques* tribuitur κ 2. Sic in fabulas abierunt locutiones poeticae: ἅμα πνοιῆισι πέτεσθαι, θείειν ἀνέμοισιν ὁμοῖοσ, ποδώκεμοσ. Ipsi hi Achillis equi a Zephyro geniti Τ 415 dicuntur ἅμα πνοιῇι Ζεφύροιο currere; praeterea huc faciunt Υ 226—229 Verg. Georg. III 273 sqq. Aen. VII 803—811 et pedestrium scriptorum Latinorum loci complures (quos affert Preller Myth. I⁴ 473, 2). Nec non Λ 256 hic indicandus. — De nomine Ποδάργη cf. A 99.

152—154. Fieri vix potuit quin bigis immortalibus tertius additus equus mortalis heroi mox negotia facesseret potius quam utilis esset, et revera res ita se habuit (cf. vs. 467—475). Itaque poeta duas hic fabulas videtur conflasse in unum, quarum altera commemoraret *Pedasum* equum *Patrocli* cum ipso mortuum, quod et *urbis* ab Achille captae nomen fuit (Υ 92 al., cf. B 690 sq.), altera *Achillis* equos quosdam divinos; quorum nomina *Xanthum* et *Balium* sive *fulvum* et *variegatum* poeta noster aut finxit ipse aut fingere potuit facillime, *propria* enim haec non sunt nomina, sed ab equorum coloribus solitis ducta. — De equis funalibus cf. Θ 80—88, de voce παρηορίηισι Θ 87, de Eetione et de capta Thebe A 364—369.

158—163. A *praedam devorantibus* lupis ad *fontem petentes* fit transitus, ita ut dicere vix habeas quodnam sit tertium comparationis. Quapropter suspicio oboritur auctam et mutatam esse hanc imaginem: primitus pictos fuisse lupos in praedam eminus narium acumine perceptam irruentes, δάψοντασ ... ἀγεληδὸν ἰόντασ (cf. vs. 352 sq.), dein vero admixtam esse imaginem, ut cognatam sic diversam, qua pinguntur lupi post largas dapes sitim restinguentes, λάπτοντεσ γλώσσηισι ϝαραιῆισιν μέλαν ὕδωρ ἄκρον. Famelicorum autem quam sanguine satiatorum animalium comparatio huic loco aliquanto aptior est. Ut nunc habet textus, agnoscenda est structura paratactica; nam verba δάπτουσι ... καὶ ἴασι id valent quod δάψαντεσ ἴασι.

δάπτουσιν, πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν· 159 cf. χ 404ᵇ sq.ᵃ
καί τ' ἀγεληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
λάψοντες γλώσσῃσι ϝαραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος, ἐν δέ τε θυμὸς
στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε ναστήρ· —
τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο 165 = P 388
'ρώοντ', ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἵστατ' Ἀχιλλεύς,
ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας. 167 cf. B 554
πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἵσιν Ἀχιλλεὺς
εἰς Τροίην ἤγειτο Διὶ φίλος· ἐν δὲ ϝεκάστῃ
πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι.
πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας 'ποιήσατο, τοῖσ' ἐπεποίθει,
σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἐφάνασσε.
τῆς μὲν ἵης στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
υἱὸς Σπερχειοῖο, διιπετέος ποταμοῖο·
ὃν 'τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα,
αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ, Περιήρεος υἷι,
ὅς ϝ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορὼν ἀπερείσια ϝέδνα. 178ᵇ = τ 529

159. παρήϊον ... φοινόν] -α ...-ά la Roche. ‖ 161. λάψοντες] -ψαντες Zen. ‖ 169. δὲ] δ ἄρ' A C. ‖ 175. Πολυδώρη] Κλεοδώρη Zen. ‖ 177. υἱὸς] sic Herodianus, alii olim υἷες. Cf. § 78 et Φ 34. ‖ 178. ϝ'(ε) Brandreth] ῥ'. — ἀπερείσια ϝέδνα] -σι' ἔ(ϝ)εδνα Barnes (item Π 190 X 472 λ 117. 282 ν 378 τ 529). Cf. I 146 et § 43³.

159. παρήϊον] cf. Δ 142.

162. φόνον αἵματος] = *cruorem*, insolite dictum; φόνος ut K 298.

163ᵇ. *Venter autem circa circum angitur* = *aestuat*. Significantur latera luporum — ut canum — post celerem cursum anhela. Cf. K 16.

167. Cf. B 553—555.

168—170. Cf. B 685 et 510.

170. ἐπὶ κληῖσιν] *iuxta paxillos remorum*, iuxta ipsos igitur remos (in transtris), ἐπ' ἐρετμά, ut dicitur μ 171, vel una voce ἐπήρετμοι β 403 (?). Item postea ἐπὶ κώπην Ar. Ran. 197 al. et una voce ἐπίκωποι sive πρόσκωποι. *Paxillum*, cui remus alligatur τροπῶι sive *loro* (cf. δ 782 θ 53 μ 204), vox κληῖς significat etiam β 419 δ 579 al.; hinc naves B 74 al. audiunt πολυκλήϊδες.

171. Cf. M 87.

174. διιπετέος] cf. Ξ 434.

175. *Peleï* nomen si sanum, non tamen *e Thetide* Achillis soror intellegenda est Polydora (cf. A 358). Sed miros nos habet Achilli vixdum pueritiam egresso sodalis datus filius sororis.

176ᵇ. *Mixta deo mulier* Verg. Aen. VII 661. B 821 vero θεὰ βροτῶι εὐνηθεῖσα.

178. ὄπυιε] cf. N 429

τῆσ δ' ἑτέρησ Εὔδωροσ ἀρήϊοσ ἡγεμόνευε,
παρθένιοσ, τὸν ἔτικτε χορῶι καλὴ Πολυμήλη,
Φύλαντοσ θυγάτηρ. τῆσ δὲ κρατὺσ Ἀργεϊφόντησ
ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσι ϝιδὼν μετὰ μελπομένηισι
ἐν χορῶι Ἀρτέμιδοσ χρυσηλακάτου κελαδεινῆσ·
αὐτίκα δ' εἰσ ὑπερῶι' ἀναβὰσ παρελέξατο λάθρηι
Ἑρμείασ ἀκακῆτα, 'πόρεν δέ ϝοι ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε μογοστόκοσ Εἰλείθυια
ἐξάγαγε πρὸ φάοσδε καὶ ἠελίοι' ἔϝιδ' αὐγάσ,
τὴν μὲν Ἐχεκλέεοσ κρατερὸν μένοσ Ἀκτορίδαο
ἠγάγετο πρὸσ δώματ', ἐπεὶ 'πόρε μυρία ϝέδνα,
τὸν δ' ὁ γέρων Φύλασ ἑῦ ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλε,
ἀμφαγαπαζόμενοσ ὡσ εἷ θ' ἑϝὸν υἱὸν ἐόντα.
τῆσ δὲ τρίτησ Πείσανδροσ ἀρήϊοσ ἡγεμόνευε
Μαιμαλίδησ, ὃσ πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι

181-183 cf. h. Ven. 117 sq.
183b cf. Υ 70 h. Ven. 16
184b cf. Β 515
185a cf. ω 10
186 cf. γ 112 δ 202
187b = Τ 103 h. Ap. 97, 115 cf. Λ 270
188a cf. Τ 118
190a cf. ο 238 [282
190b = Χ 472 λ
191b cf. Ξ 202 τ 354

183. Ar. — ‖ 188. *πρὸ φάοσδε*] *πρὸ φάωσδε* Zen. Ω, *φάωσδε* Ar. A, sed *φω-* pro *φο-* vel *φᾰ-* vitiosum. ‖ 194. *Μαιμαλίδησ*] *Μαιναλίδησ* Nauck.

180. παρθένιοσ] *e matre innupta natus.* Cf. σκότιοσ Ζ 24.

— ἔτικτε] cf. ψ 178.

182. μελπομένηισι] cf. Α 474.

183. χρυσηλακάτου] *auream colum tenentis* (cf. δ 122 cum vs. 131). Redit epitheton Υ 70 δ 122 h. Ven. 16, 118; quo non indicatur Diana venatrix ea, cuius sagittae celerem mortem inferunt („*Amyclea* ἡ τοξία" dicta in lege Gortynia, cf. γ 280), sed ea quae puellarum choros ducit, Veneri et Gratiis cognata (cf h. Ap. 194 Bacchyl. IX 1 Pind. Nem. V 65). Epitheton nostrum grammatici quidam apud Hesychium interpretantur καλλίτοξον („ἠλακάτη γὰρ ὁ τοξικὸσ κάλαμοσ"), quemadmodum ἄτρακτοσ sive *fusus* dorice et *sagittam* significavit (Thucyd. IV 40 et trag.); sed excogitatum hoc est ad diversa inter se concilianda. Verum praebet versus δ 122 cum 131 collatus. — Eodem cognomine Dianae mater *Latona* designatur a Pindaro in schol. Vat. Rhes. 895. Non minus insolitum Dianae epitheton est χρυσάνιοσ Ζ 205.

184. ὑπερῶι'(α)] cf. α 328.

185. ἀκακῆτα] priscum Mercurii cognomen, cuius vis latet, etiam ω 10 invenitur; Hes. Theog. 614 sic vocatur Prometheus.

— 'πόρεν . . . ϝοι] *Mercurius Polymelae.* Nam hoc voluisse poetam (non: „puella deo") testatur ἀγλαόσ adiectivum — Locutio non redit; sed cf. λ 249 et Ω 30.

187. μογοστόκοσ Εἰλείθυια] de hoc epitheto cf. Λ 270.

188. πρὸ φάοσδε] § 71. Vert. *in lucem*, item Τ 118.

— ἠελίοι'(ο)] § 59.

189. Ἐχεκλέεοσ] § 73.

191. ἑῦ ἔτρεφεν] hiatus notabilis; locis similibus Ξ 202 τ 354 est ἑὺ 'τρέφεν. Cf. Β 253.

ἔγχεϊ μάρνασθαι μετὰ Πηλεΐωνος ἑταῖρον.
τῆσ δὲ τετάρτησ ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοίνιξ,
πέμπτησ δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεοσ υἱὸσ ἀμύμων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντασ ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺσ
'στῆσεν ἐΰ κρίνασ, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· 199ᵇ = *A* 25
„Μυρμιδόνεσ, μή τίσ μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
ἃσ ἐπὶ νηυσὶ θοῆισιν ἀπειλέετε Τρώεσσι
πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν, καί μ' ἠτιάεσθε ϝέκαστοσ·
, σχέτλιε Πηλέοσ υἱέ, χόλωι ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ!
νηλεέσ, ὃσ παρὰ νηυσὶν ἔχεισ ἀϝέκοντασ ἑταίρουσ!
ϝοίκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισι 205ᵃ = *B* 236
αὖτισ, ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸσ χόλοσ ἔμπεσε Θυμῶι.' 206 cf. *I* 436
ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
φυλόπιδοσ ϝέργον μεγάλησ, τοῦ πρίν περ ἔρασθε.
ἔνθα τισ ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω."
ὣσ ϝειπὼν ὤτρυνε μένοσ Θυμόν τε ϝεκάστου· 210 = *E* 470
μᾶλλον δὲ στίχεσ ἤρθεν, ἐπεὶ βασιλῆοσ ἄκουσαν.
ὡσ δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρηι πυκινοῖσι λίθοισι
δώματοσ ὑψηλοῖο, βίασ ἀνέμων ἀλεείνων, 213 = *Ψ* 713
ὣσ ἄραρον κόρυθέσ τε καὶ ἀσπίδεσ ὀμφαλόεσσαι. 214 cf. *τ* 32
ἀσπὶσ ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυσ κόρυθ', ἀνέρα δ' ἀνήρ, 215-217 = *N* 131 sqq.

196. *γέρων ἱππηλάτα*] *γερηνιοσ ἱππότα* l. a. in T (ut *B* 336 al.). ‖ 202. *μ' ἠτιάεσθε*] *μητιάασθε* (ut *X* 174) Zen. perperam. ‖ 207. *ταῦτά μ'(οι)*] sic Ar., *ταῦθ' ἅμ'* Hermias pap. Morg. Syr. ‖ 208. **ϝέργον μεγάλησ, τοῦ*] *μέγα ἔργον ἔησ τὸ.* Pro nihili forma *ἔησ* Knight dedit *ὅο* (metro invito). — **περ ἔρασθε*] *γ' ἐράασθε.* Cf. *ε* 119 *π* 208 et § 191; *πρίν περ* ut *E* 135 *Θ* 452. ‖ 210. *Θυμόν τε* Bentley] *καὶ Θυμὸν.* ‖ 211. *ἦρθεν*] cf. *A* 136. ‖ 214. *κόρυθέσ ... ἀσπίδεσ ὀμφαλόεσσαι*] *-θάσ ... -δασ -σσασ* Bentley (cf. vs. 212 et *τ* 32); aoristus non nisi h. l. et *δ* 777 intransitivus est. ‖ 215. *κόρυθ'(α)* l. a. ant.] *κόρυν Ω.* Cf. § 66.

197. Ἀλκιμέδων] etiam P 467—501 hic dux commemoratur; qui praeterea breviore nominis forma Ἄλκιμοσ designatur T 392 Ω 474, 574.

200. μὴ ... λελαθέσθω] cf. Δ 410.

— ἀπειλάων] cf. Θ 150.

201. ἀπειλέετε] § 191.

202. πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν] *per omne tempus quod irae dedi.* Insolitus praepositionis usus, sed simile (item temporale) est ὑπό *sub* X 102.

203. χόλωι] *felle*, non lacte suo. Cf. vs. 34 et Σ 108—110, nec non Ω 58.

207. μ'(οι)] § 13. Nisi με voluit poeta (cf. E 170; I 59 vix huc facit).

208 *Quod votis optastis adest* Verg. Aen. X 279.

209. ἔνθα] *quae cum ita sint*; ad νῦν (vs. 207) spectat particula.

— τισ] cf. B 382—384.

211. ἦρθεν] § 285.

215—217. Cf. N 131—133 et de voce φάλοισι E 743 sq.

ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων· ὣς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε ὥρμησσοντο,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες, 219[b] = *o* 710
πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν'.

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
βῆ ῥ' ἴμεν' εἰς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνόιγε
καλῆς δαιδαλέης, τήν ϝοι Θέτις ἀργυρόπεζα
θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι ἐΰ πλήσασα χιτώνων
χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων ϝούλων τε ταπήτων.
ἔνθα δέ ϝοι δέπας ἦσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῖ' αἴθοπα ϝοῖνον,
οὔτε τεωι σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θείωι
πρῶτον, ἔπειτα δ' ἔνιψ' ὕδατος καλῆισι ῥοῆισι,
νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἴθοπα ϝοῖνον. [sq.
ἠΰχετ' ἔπειτ' ἀνστὰς μέσωι ἕρκεϊ, λείβε δὲ ϝοῖνον 231 sq.[a] = *Ω* 306

218. *Ὥρμησσοντο*] *-σσεσθον* A (ut *N* 301). || 221. *ἀνόϊγε* § 241] *ἀνέωιγε*. Cf. *Ω* 228 et 455. || 223. *ἄγεσθαι*] *ἰόντι* Zen. Aristoph. || 225. *οὐδέ*] *οὔτε* Ambr. C. || 227. *ὅτε* C T] *ὅτι* Ar. A (†). || 228. *τό* Ar. A] *τὸν* pap. Morg. Syr. C. || 229. *δ' ἔνιψ'(ε)*] *δὲ νίζ'* Syr. || 231. *ἔπειτ' ἀνστὰς* Syr.] *-τα στὰς Ω*, quae lectio metro invito nata est ex *-τα(σ)στας* Sic *αστάντες* legitur in papyro *Ψ* 848, *αστηϑι* Herod. Mimiamb. VIII 1, 14; cf. *A* 609 *B* 694 *E* 104 *N* 225 *Ψ* 587 *Ω* 518 et § 10.

219 sq. *His amor unus erat pariterque in arma ruebant* Verg. Aen. IX 182; sed numeris dactylicis neglectis accuratius vertas: *amor unus erat in arma ruendi*.

223 sq. Hinc Achillis χιτὼν vocatur νεκτάρεος Σ 25; cf. Γ 385. Thetis illa vestimenta unde habuerit non rogasse satius, quia poeta de hac re tacuit, quippe quae ei – ut nobis – nullius esset momenti; si tamen roget aliquis, responderi possit a vita dearum marinarum aliarumque dearum haud alienam fuisse telam (cf. Ε 735 Ξ 178 sq. ε 62 κ 222 ν 107 sq. Bacchyl. XVII 112), dubium igitur non videri quin Thetis, ita ut matres terrestres solebant, in Nerei patris aedibus ipsa filio vestes texuerit.

224. ἀνεμοσκεπέων] †; idem valet ἀλεξάνεμος Ξ 529.

226. αὐτοῖ'(ο)] § 59.

227. ὅτε μὴ] cf. Ν 319.

228. θεείωι] *sulfur* ad lustrandum adhibetur etiam χ 481, 494 ψ 50, illic quoque in Iovis ἑρκείου honorem. Cuius usus causa primaria non videtur fuisse vis antiseptica sulphuris, sed odor sulphureus, „ozontis", ut loquuntur chemici hodierni, quod gignitur *fulmine* Iovis telo (cf. Θ 135 Ξ 415 μ 417 = ξ 307).

231. μέσωι ἕρκεϊ] *ad Iovis* ἑρκείου *aram* in aula (Ω 452). Cf. Λ 774.

οὐρανὸν εἰσανιδών, — Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον —·
„Ζεῦ ϝάνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου, — ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι, —
ἠμὲν δή ποτ' ἐμὸν ϝέπος ἔκλυες εὐξαμένοιο, 236 cf. Α 453
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν, 237 sq. = Α 454 sq.
ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ.
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι, 239 cf. Τ 42
ἀλλ' ἕταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι
μάρνασθαι· τῶι κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,
θάρσυνον δέ ϝοι ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ 242b sq. cf. Θ 110 sq.
ϝείσεται ἢ ῥα καὶ οἷος ἐπίστηται πολεμίζειν

232. εἰσανιδών] neglecto ϝ. || 233. Δωδωναῖε] Φηγωναῖε Zen., Βωδωναῖε olim alii· — Πελασγικέ] Πελαργικέ et Πελαστικέ l. a. in T. || 234. δυσχειμέρου] πολυπίδακος Zen. — Σελλοί] sic Ar.; cf. Soph. Trach. 1167. Alii olim σ' Ἕλλοι, et sic Pindarus testibus schol. et Strab. 328. || 237. Zen. om., Aristoph. — || 243. ϝείσεται] cf. Θ 111. — ἐπίστηται] -στέαται (-στάεται? cf. § 122) Zen.

233. *Deum Pelasgicum* Achilles invocat *Dodonae* in Hellopia habitantem (cf. Ξ 327 sq. = τ 296 sq.), e qua regione Achillis gens fuit oriunda; quapropter Thessaliae regio, quam ea gens iam incolit, τὸ Πελασγικὸν Ἄργος vocatur (cf. Β 681—684). Sic in lege Gortynia iuratur per Dianam *Amyclaeam*, quia Gortys erat colonia Amyclarum. Cuiusmodi denominationes vetustate insignes et sacri horroris aliquid habentes in dictione sacrali diu solent permanere etiam postquam ex vitae communis usu evanuerunt. Postea in Dodonae vicinia fuit regnum Pyrrhi, filii Achillis, et ipsum herois nomen illic servavit gens τῶν Ἐγχελέων.

234 sq. *Selli*, Thesprotiae incolae vetusti, a quibus *Selleis* amnis (Β 659 Ο 531) nomen habuit, cur humi cubare, cur pedes non lavare dicantur nescimus, sed manifestum est *ritum* longo usu consecratum, non *squalorem* (cf κ 243 Ξ 15), nunc significari. Fortasse vaticinia iis sursum mittere credebatur Dione sive Terra Mater, Iovis uxor Dodonea (cf. Ε 370 et 381). Locum imitati sunt Soph. Trach. 1166 Eur. fr. 368 Callim. h. Del. 286. Nominumne Μελάμποδοσ prisci vatis (cf. λ 291—296) et gentis fabulosae τῶν Σκιαπόδων (cf. Ar. Av. 1553—1555 et gentis Americanae nomen *Blackfeet*) interpretatio e nostro loco est petenda? — Oraculum Iovis Dodonaei etiam Ξ 327 sq. = τ 296 sq. (et π 403) commemoratur.

236. ἐμὸν ϝέποσ] *meas preces per Thetidem ad te prolatas* (cf. Σ 75).

239. νηῶν ἐν ἀγῶνι] cf. Ο 428.

243. ἢ . . . ἐπίστηται] *an sciat*. Res nondum certa — quippe cuius etiam experimentum sit faciendum — exprimitur subiunctivo, certa vero et dudum explorata indicativo vs. 245 (ut Θ 111). Simile est ϝείσομαι αἴ κε (cf. χ 7).

ἡμέτερος θεράπων, ἦ ῥοι τότε χεῖρες ἄαπτοι
μαίνονθ', ὁππότ' ἐγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος. 245b = H 147
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
ἀσκηθής μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχιμάχοισ' ἑτάροισι."
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεύς. 249 = Ω 314 υ 102
τῶι δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
νηῶν μέν ῥοι ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
ὄδ̃ωκε, σάον δ' ἀνένευσε μάχης ἔξ ἀπονέεσθαι. 252b = Υ 212
ἦ τοι ὃ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
ἂψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῶι,
στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῶι
εἰσῤιδέμεν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν. 256 cf. Δ 65

οἳ δ' ἅμα Πατρόκλωι μεγαλήτορι θωρηχθέντες
ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
αὐτίκα δὲ σφήκεσσι ῥεοικότες ἐξεχέοντο
ἐνοδίοισ', οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες,
αἰεὶ κερτομέοντες ὁδῶι ἔπι ῥοικί' ἔχοντας,
νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.

---

247. ἵκοιτο] ἱκέσθω pap. Morg. Syr. ‖ 248. ἀγχιμάχοισ'(ι) Par. 2767] ἀγχεμ. Ω (cf. N 5). ‖ 261. Aristoph. Ar. —, vs. 260—262 del. Nitzsch, in vs. 263 omittens δ' cum Syr. . — ἔχοντας Ar.] -ντες Syr. A C D¹ T¹.

---

244. ἡμέτερος] *patris mei et meum ipsius* sive: *gentis nostrae, quae a te originem habet* (cf. vs. 148—151). *Noster* id quod *meus* (ut h. Merc. 465) non valet in dictione Homeri; cf. Τ 73 Υ 91 Φ 60 Ψ 84, 86 et Ζ 414.

— τότε] magna cum emphasi prolatum id quod τότε μόνον nunc valet.

249—252. Cf. I 37—39. Imitatur Verg. Aen. XI 794—798

252. ἀπονέεσθαι] § 21.

255 sq. *Dein extra tabernaculum denuo constitit, nam* (δέ = γάρ) *praelii eventum adspicere cupiebat.* De infinitivo εἰσῤιδέμεν cf. § 126, de accusativo φύλοπιν § 66.

259—265. Etiam M 167—172 vita vesparum nostro poetae comparationem praebuit.

260. ἐνοδίοισ'(ι)] § 21.

— ἐριδμαίνωσιν] verbum †; ἐριδμαίνειν : ἐρίζειν = σκυδ-μαίνειν : σκύζεσθαι.

— ἔθοντες] cf. I 540.

261. κερτομέοντες] *lacessentes.* Congruit nostrum *plagen*; cf. Ω 649. Alibi *irridendi* potius vim huic verbo propriam esse observavit Ar., nimis tamen angustum sic ambitum ei tribuens; cf. Α 472, 474 de vocibus μολπή, μέλπειν, Ζ 442 de vocibus βαθύκολπος et ἑλκεσίπεπλος.

262. τιθεῖσι] *pueri.* Qui bestiolas irritando multis — i. e. praetereun-

τοὺς δ' εἰ περ παρά τίσ τε κιὼν ἄνθρωποσ ὀδίτησ
κινήσηι ἀρέκων, οἳ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντεσ
πρόσσω πᾶσ πέτεται καὶ ἀμύνει ῥοῖσι τέκεσσι.
τῶν τότε Μυρμιδόνεσ κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντεσ
ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστοσ ὀρώρει. 267b = Λ 500
Πάτροκλοσ δ' ἑτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄϋσασ·
„Μυρμιδόνεσ, ἕταροι Πηληϊάδα' Ἀχιλῆοσ,
ἀνέρεσ ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδοσ ἀλκῆσ, 270 = Z 112
ὥσ κεν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὅσ μέγ' ἄριστοσ 271b sq. = P 164 sq.
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχίμαχοι θεράποντεσ,
γνώηι δ' Ἀτρεΐδησ εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων 273 sq. = Λ 411 sq.
ῥηϊτὴν, ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὔ τι ἔτισε."
ὣσ ῥειπὼν ὤτρυνε μένοσ θυμόν τε ἑκάστου. 275 = E 470
ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀφολλέεσ· ἀμφὶ δὲ νῆεσ
σμερδαλέον ἰάχησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν. 277 = B 334
Τρῶεσ δ' ὡσ ἐίδοντο Μενοιτίου ἄλκιμον υἱόν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντασ, 279 cf. N 331
πᾶσιν ὀρίνθη θυμόσ, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγεσ, 280a = E 29
ῥελπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα 281b = Θ 474
μνηισθμὸν μὲν ἀπορρῖψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
πάντηνεν δὲ ῥέκαστοσ ὅπηι φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον. 283 = Ξ 507

272. Damnabat Seleucus. — ἀγχίμαχοι Vrat.] ἀγχέμ. Ω (cf. N 5). || 273. γνώηι δ' § 122] γνῶι δὲ καί. Cf. Ω 688. || 274. οὔ τι § 100] οὐδέν. || 275. θυμόν τε Bentley] καὶ θυμόν. || 279. μαρμαίροντασ] δαιδαλέοισι (ut vs. parall.) Duentzer. Lenior mutatio foret μαρμαίρουσι (vel -ρέοισι), sed cf. comment. || 281. ῥελπόμενοι] sic (ἐλπ.) Ar., -ναι Zen. (cf. Λ 251).

tibus quibuslibet — communem molestiam creant. Nam quisquis dein nidi locum vel levi pede casu contigit, extemplo a rabidis animalculis compungitur.

263. ἄνθρωποσ ὁδίτησ] eadem nominum iunctura est ν 123, alibi ἄνθρωποσ alteri substantivo additum non invenitur, passim vero ἀνήρ, item φώσ Δ 194 al.; cf. etiam ν 400.

264 sq. οἳ . . . πᾶσ πέτεται καὶ ἀμύνει] cf. Γ 211.

269. Πηληϊάδα'(ο)] § 55.

271. κεν] § 326.

278—283. Hostes cum adspexerunt Myrmidones integris viribus et pugnandi avidos in se irruentes, et ducem Achillis armis indutum, Achillis bigis vectum, ipsum Achillem quin viderent ne dubitarunt quidem. Cf. vs. 423 sq.

279. σὺν ἔντεσι μαρμαίροντασ] cf. N 801 χαλκῶι μαρμαίροντεσ et praepositionis σύν usus E 220 (σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι) alibi.

280 sq. φάλαγγεσ | ῥελπόμενοι] constructio ad sensum; cf. E 638.

282. μνηισθμὸν . . . ἀπορρῖψαι] cf. I 517.

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶι
ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι ᾽κλονέοντο, 285ᵇ = *E* 8
νηῒ πάρα πρυμνῆι μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
καὶ ᾽βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
ἦγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ᾽ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος· 288ᵇ = *B* 849
τὸν ᾽βάλε δεξιὸν ὦμον, ὃ δ᾽ ὕπτιος ἐν κονίηισι 289ᵇsq.ᵃ = *Δ* 522 sq.
κάππεσεν οἰμώξας, ἕταροι δέ μιν ἀμφ᾽ ἐφόβηθεν
Παίονες, ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασι
ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι. 292 cf. *Δ* 746
ἐκ νηῶν δ᾽ ἔλασεν, κατὰ δ᾽ ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
ἡμιδαὴς δ᾽ ἄρα νηὸς ᾽λίπετ᾽ αὐτόθι, τοὶ δ᾽ ἐφόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίωι ὁμάδωι· Δαναοὶ δ᾽ ἐπέχυντο
νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὅμαδος δ᾽ ἀλίαστος ἐτύχθη. 296 = *M* 471
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀφ᾽ ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
κινήσηι πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεύς,
ἔκ τ᾽ ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι 299 sq. = *Θ* 557 sq.
καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
ὣς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήϊον πῦρ 301ᵇ cf. *Σ* 13
τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμου δ᾽ οὐ ᾽γίγνετ᾽ ἐρωή. 302ᵇ = *P* 761
οὐ γάρ πώ τι Τρῶες Ἄρηϊ φίλων ὑπ᾽ Ἀχαιῶν
προτροπάδην ᾽φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἄρ᾽ ἀνθίσταντο, νεῶν δ᾽ ὑπέρεικον ἀνάγκηι.

ἔνθα δ᾽ ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης 306 = *O* 328
ἡγεμόνων, πρῶτος δὲ Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.

---

293. *αἰθόμενον*] *ἀκάματον* l. a. in A. || 296. Suspicionem movet *ὅμαδος* repetitum; versum del. Bekker. || 298. *στεροπηγερέτα Ζεύς*] *Ζεὺς ἀστεροπητής* Knight (cf. *Δ* 609 et *K* 154). || 301. *᾽φοβέοντο*] *ἐφέβοντο* H.

---

286. De navi Protesilai cf. O 705 et B 701.

287. ἱπποκορυστὰς] cf. Φ 155.

291. ἐν . . . φόβον ἧκεν] cf. Λ 402.

295. ἐπέχυντο] cf. O 654.

297—302. Ut sol per densas nebulas vento discissas terram subita luce illustrans, sic Patroclus pulsis hostibus aliquantisper „φάος Δαναοῖσιν ἔθηκε".

300. Cf. Θ 558.

301. δήϊον] § 17.

302. ἐρωή] *cessatio, requies*, item in versu par.; cf. verbum ἐρωῆσαι *cessare*. Ab alia stirpe ducta sunt ἐρωή *impetus* (Γ 62 al.) et ἐρωῆσαι *ruere* (A 303 al.).

306 sq. Singuli duces singulos hostes occiderunt; ἡγεμόνων genitivus ad ἀνήρ (cf. vs. 351) est referendus. De locutione κεδασθείσης ὑσμίνης cf. Λ 222.

αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν
ἔγχεϊ ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε· 309ᵇ = N 388
ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὃ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίηι
κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος οὗτα Θόαντα
στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα. 312 = 400
Φυλεΐδης δ' Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος 314ᵃ = 322
μυιὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεσι αἰχμῆι
νεῦρα διεσχίσθη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε. 316ᵇ = Δ 461
Νεστορίδαι δ' ὃ μὲν οὕτασ' Ἀτύμνιον ὀξέϊ δουρὶ
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ δι' ἤλασε χάλκεον ἔγχος·
ἤριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
Ἀντιλόχωι ἐπόρουσε, κασιγνήτοιο χολωθείς,
στὰς πρόσθεν νέκυος. τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι — οὐδ' ἁφάμαρτε — 322ᵃ = 314
ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
δρύψ' ἀπὸ μυιώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε.
δούπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε. 325 = O 578
ὣς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
βήτην εἰς Ἔρεβος, Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
υἷες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν

---

310. γαίηι] -ησ A C. ‖ 313. ἐφορμηθέντα] *ὑφ.* Aristoph.

---

312. στέρνον γυμνωθέντα] loricam igitur huic heroi non tribuit poeta; neque mox Sarpedoni eiusve sodalibus (vs. 419, 465, 481).

314. ἔφθη ὀρεξάμενος . . . σκέλος] eadem structura (= *prius feriit*) est Π 322 Ψ 805. *Feriendi, ictu petendi* vim verbum ὀρέγεσθαι habet etiam Δ 307 E 851, ubi accusativus mente est addendus.

316. νεῦρα] verba sequentia testantur Amphiclo non solas tendines esse discissas, sed praeterea arteriam femoralem succisam ei mortem intulisse, ut mox humeralem Mari (vs. 323—325).

317. Νεστορίδαι . . . ὃ μὲν οὕτασ'(ε)] de hac structura cf. Γ 211. Dein poeta additurus erat ὃ δέ (ut N 584 sq.), sed mutata verborum structura vs. 321 usus est nominativo Θρασυμήδης.

322 sq. ἔφθη ὀρεξάμενος . . . ὦμον] cf. vs. 314.

322. πρὶν] § 18.

324. ἀπὸ μυιώνων] *a musculis* brachii superioris.

327. βήτην εἰς Ἔρεβος] cf. γιεμένων Ἐρεβόσδε υ 356. Alibi dicitur Ἀϊδόσδε et similia (Π 856 Γ 322 al.); cf. O 188.

328 sq. *Amisodarus* quaerendus est in eadem regione atque *Glaucus*, quem Iliadis poeta fecit sodalem Sarpedonis et in *Lycia* regione ea collocavit, quae et postea sic est vocata.

᾽θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισι.
Αἴας δὲ Κλεόβουλον ᾽Οϊλεΐδης ἐπορούσας
ζωιὸν ἕλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά ϝοι αὖθι
᾽λῦσε μένος, πλήξας ξίφε᾽ αὐχένα κωπήεντι. 332b cf. Υ 475
πᾶν δ᾽ ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ᾽ ὄσσε 333 sq. = Υ 476 sq.
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. 334 = Ε 83
Πηνέλεος δὲ Λύκων τε συνέδραμον. ἔγχεσι μὲν γὰρ
ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ᾽ ἀκόντισαν ἄμφω·
τὼ δ᾽ αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν 338 sq. cf. Γ 361
φάσγανον ἐρραίσθη· ὃ δ᾽ ὑπ᾽ οὔατος αὐχέν᾽ ἔθεινε 338 cf. Ν 614 [sq.
339 cf. σ 96
Πηνέλεος, πᾶν δ᾽ εἶσω ἔδυ ξίφος, ἔσχεθε δ᾽ οἷον 340cf. Φ 117b sq.a
δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
Μηριόνης δ᾽ Ἀκάμαντα κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισι
᾽νύξ᾽ ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον· 343 sq.a = Ε 46 sq.
ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, κατὰ δ᾽ ὀφθαλμῶν ᾽κέχυτ᾽ ἀχλύς. 344b = Ε 696
᾽Ιδομενεὺς δ᾽ ᾽Ερύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῶι
᾽νύξε· τὸ δ᾽ ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε 346 cf. Ν 652 κ 162
νέρθεν ὑπ᾽ ἐγκεφάλοιο, ᾽κέασσε δ᾽ ἄρ᾽ ὀστέα λευκά.
ἐκ δ᾽ ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ ϝοι ἄμφω
αἵματος ὀφθαλμώ· τὸ δ᾽ ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
᾽πρῆσε χανών, θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε. 350b = δ 180
οὗτοι ἄρ᾽ ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ϝέκαστος.
ὡς δὲ λύκοι ϝάρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισι

330. ᾽Οϊλεΐδης Knight] -λιάδης. Cf. *M* 365. || 335 et 340. *Πηνέλεος* § 62] -ως. Cf. *B* 494. || 338. *καυλὸν* T] *καλὸν* A C D (cf. comment. ad *N* 611). || 343. *ἐπιβησόμενον*] cf. *E* 46. || 345. *᾽Ερύμαντα*] *Ὀρ.* l. a. ant. || 349. *ὀφθαλμώ*] *-μοι Ω*. Similia sunt *π* 15 *ϱ* 39, 302 *τ* 417. Cf. tamen *ϑ* 135 *υ* 365. || 351. *ἄνδρα ϝέκαστος*] *ἄνδρας ἀρίστους* l. a. in A.

Cf. B 876 sq. et Z 168—170. *Chimaera* dicitur monstrum illud quod a Bellerophonte est interfectum, licet non optime congruat ratio temporum; ἔθρεψεν igitur vertendum est *nutriverat*.

329. ἀμαιμακέτην] cf. Z 179.

332. ξίφε᾽(ϊ)] § 71.

338. φάλον] cf. E 743 sq.

— καυλὸν] *pars gladii* ea dicitur quae *capulo* est *inserta*; cf. Γ 211.

340. ἔσχεθε] *integrum mansit, non dissectum est*; cf. nostrum *houden* = satis firmum esse ad ictum vel pondus perferendum. Item M 4, 184, 461 N 608 al.; cf. etiam P 330 et K 263 sq.

342—344. Cf. E 46 sq.

349 sq. Idem χ 18 sic dicitur: αὐλὸς παχὺς αἵματος ἤλθεν ἀνὰ ῥῖνας.

352 sq. ὡς ... λύκοι ... σίνται] *lupi ceu | raptores* Verg. Aen. II 355 sq.

σίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἰρεύμενοι, αἵ τ' ἐν ὄρεσσι
ποιμένος ἀφραδίηφι διέτμαγεν, οἳ δὲ ϝιδόντες
αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἔχούσας,
ὣς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον, οἳ δὲ φόβοιο
δυσκελάδου 'μνήσαντο, 'λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς. 357ᵇ = *O* 322
Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῆι
'ϝίετ' ἀκοντίσσαι· ὃ δὲ ϝιδριίηι πολέμοιο, 359ᵃ = *N* 585
ἀσπίδι ταυρείηι κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους, 360ᵇ = h. Merc. 217
'σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοίζον καὶ δοῦπον ἀκόντων. 361ᵇ cf. *Δ* 364
ἦ μὲν δὴ 'γίγνωισκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην, 362ᵇ = *H* 26
ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε, 'σάου δ' ἑρίϝηρας ἑταίρους.
ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
αἰθέρος ἐκ δίνης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνηι, 365ᵃ = h. Cer. 70
ὣς τῶν ἐκ νηῶν 'γένετο ϝιϝαχή τε φόβος τε, 366 cf. *Δ* 456
οὐδὲ κατὰ μοῖραν 'πέραον πάλιν. Ἕκτορα δ' ἵπποι 366ᵇ = *M* 144
ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, 'λεῖπε δὲ λαὸν

353. *αἵ*] sic Ar., *οἵ* olim quidam, sic Fick deletis verbis *ἦ ἰρίφοισι* | — *αἰρεύμενοι.* || 354. *ἀφραδίηφι* § 46] *-ηισι.* — *διέτμαγεν*] sic Ar., *-γον* Syr. || 363. (')*σάου* Cobet] *σάω.* Cf. Φ 238 ▾ 230 ϱ 595 et § 195. || 365. *λαίλαπα*] *-πι* l. a. in Ar. comment.

353. μήλων ... αἵ] structura neglegentior, quasi antecesserit ὅϊες. Similia sunt Ε 140 Λ 238 Φ 167 μ 75 φ 48; praeterea cf. Ε 638.

— αἰρεύμενοι] cf. § 7 et 191.

359—361. Cf. Η 238 sq.; vs. 361 vert.: *agilis excipiebat tela cum fremitu se petentia.*

362. ἑτεραλκέα νίκην] cf. Ε 831—834.

364 sq. *Quemadmodum nubes procellae ferax ab Olympi montis vertice soluta per serenum navigat versus firmamentum* (cf. Α 497—499 et Δ 3). Nubes compacta firmisque finibus circumscripta, quales esse solent nubes fulmine gravidae, cum clarum aethera intrat, „firmamentum petere" dicitur; propius enim dum accedit, videtur „surgere", ut et nos loquimur („*opkomen*"). Nam εἴσω id quod εἰσ sive *versus* valet (cf. Α 71 sq.). Hoc igitur comparatio dicit: ut e clara luce procella, sic Troianis ex ipsa victoria clades subito orta est. Quae indicata potius a poeta et adumbrata est comparatio quam perfecta.

367—369. Accidit iam id quod dudum metuit Polydamas (cf. Μ 223 sqq.), minatus est Aiax, omine portendit Iuppiter (cf. Ν 817—823). Hector aliquantisper quidem etiam obstitit et suos servare conatus est, sed mox densa turba fugientium et ipse abreptus per portam castrorum in campum apertum pervenit; multi autem Troiani, cum per eundem exitum recedere (κατὰ μοῖραν περάειν) non possent hostibus instantibus, viae angustiis impediti in fossam inciderunt. Cf. clades Troianorum Achille instante trans vadum Scamandri fugientium Φ 3 sqq.

Τρωϊκόν, οὗσ ἀϝέκοντασ ὀρυκτὴ τάφροσ ἔρυκε.
πολλῶν δ' ἐν τάφρωι ϝερυσάρματεσ ὠκέεσ ἵπποι
ϝάξαντ' ἐν πρώτωι ῥυμῶι 'λίπον ἅρμα ϝανάκτων. 371ᵃ = *Z* 40
371ᵇ cf. *Π* 507
Πάτροκλοσ δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων, 372ᵇ = *Λ* 165
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἳ δὲ ϝιϝαχῆι τε φόβωι τε
πάσασ 'πλῆσαν ὁδούσ, ἐπεὶ ἂρ 'τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
'σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων, 'τανύοντο δὲ μώνυχεσ ἵπποι
ἄψορρον προτὶ ϝάστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων. 376 cf. *Λ* 803
376ᵃ = *M* 74
Πάτροκλοσ δ' ἦι πλεῖστον ὀρινόμενον 'ϝίδε λαόν,
τῆι ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσασ· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτεσ ἔπιπτον
πρηνέεσ ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον,
ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέεσ ἵπποι
πρόσσω ϝιέμενοι. ἐπὶ δ' Ἕκτορι 'κέκλετο θυμόσ,

381 *ἄμβροτοι, οὗσ Πηλῆϊ θεοὶ 'δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,* 381 = 867
381ᵇ = Σ84 Ω534

369. ἔρυκε] ἔϝργε Syr. || 370. **πολλῶν*] -οὶ Ω, quod cum *ϝάξαντε* iungi non potuit. || 371. ἅρμα Bentley] ἅρματ'. || 374. ἄελλα Barnes] ἀέλλη. Nominativus apud H. non redit, sed brevem esse syllabam finalem aliunde constat; cf. *θύελλα*. || 376ᵇ. *ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν* l. a. in A (ut *M* 74). || 379. ἀνεκυμβαλίαζον] -χίαζον Heyne (coll. *E* 586 *O* 536). || 381. Om. Syr. A (et huius archet.) C D. Cf. comment.

371. ϝάξαντ'(ε)] dualis spectat singulas bigas (cf. Ψ 362 al. et § 52). De re cf. Z 40.

— ϝανάκτων] τοῦ ἡνιόχου καὶ τοῦ παραιβάτου. Item vs. 507; cf. Λ 521 sq.

372. σφεδανὸν] cf. Λ 165.

374. ἐπεὶ ... 'τμάγεν] *postquam copiae sunt distractae* (διέτμαγεν vs. 354).

— ἄελλα] *turba pulveris* vento correpti. Cf. N 334 et P 243.

375. ὑπὸ] § 315².

379. ἀνεκυμβαλίαζον] verbum † (si sanum; cf. nota crit.).

380 sq. Nisi versus 381, qui a codicibus melioribus abest, in textum recipitur, non est cur *Patrocli* bigae id fecisse putentur quod salvo ipso heroë facere non potuerunt. De Patroclo in versu 380 non fit sermo, — qui quidni per ipsam portam castrorum foras egerit bigas? — sed *Troianorum* equos multos poeta ait *diffracto iugo*, postquam currus proni vel inversi conciderunt, liberatos aufugisse et saltu ingenti, quippe stimulante terrore, fossam transmisisse. Et sic ratum quodammodo factum est id quod iactaverat Hector, fore ut bigae Troianae fossam transsilirent (Θ 179), aliter tamen est factum quam ille minatus erat. Humi conciderunt bellatores, currus sunt inversi, equi efferati aufugerunt. — Fabulae vetustae si quos forte habuerunt heroës cum equis fossam aliquam vel moenia transsilientes, ipsorum *equorum dorso* insidentes hos cogitarunt, non *curru vectos*. Etiam alati equi currum item alatum sublimem protrahentes fingi potuerunt; sed ab Homero aliena sunt haec omnia (cf. K 513 et Θ 398).

382. ἐπὶ ... Ἕκτορι 'κέκλετο θυμόσ] *in Hectorem iubebat animus*. Breviter

ϝίετο γὰρ βαλέμεν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι. 383 = 866
ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
ἤματ' ὀπωρινῶι, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεύς, ὅτε δὴ ἄνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνηι, 386b = ε 147 cf. τ 83
οἳ βίηι ἐν ἀγορῆι σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας, 387 sq. cf. Hes. Op. 221-224
ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες· — 388b = Hes. Op. 251
τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες, 389b = τ 207
πολλὰς δὲ κλιτῦς τόθ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
εἰς δ' ἅλα πορφυρέην μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι
ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε ϝέργ' ἀνθρώπων· —
ὣς ἵπποι Τρώϊαι μεγάλ' ἐστενάχοντο θέουσαι.
Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
ἂψ ἐπὶ νῆας ἔϝεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόληος

384. κελαινὴ] -νῆι Spitzner (coll. Λ 747 Μ 375 Υ 51, sed ordine verborum non favente). || 385. ἤματ' ὀπωρινῶι] -τι χειμερίωι L (ut Μ 279). || 386. δὴ Syr. A C] δή τ' Ω. Cf. Ζ 306 Κ 536 Λ 171 Ν 633. || 387 sq. Postmodo additi? Nitzsch del. vs. 386—388. || 393. Τρώϊαι] Τρῶων D. || 394. πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας] π. ἀπέκερσε φ. recc., π. ἐπέκυρσε φ. D T, πρώταισ ἐνέκερσε (voluit -κυρσε, ut Ν 145) φάλαγξι Syr.

dicta, ut εἰσ τὸ βαλανεῖον βούλομαι Ar. Ran. 1279 aliaque quae sunt eiusmodi; cf. vs. 697. Itaque κέλεσθαι id fere quod *incitare* iam valet.

384. *Atra* vocatur terra quam atra procella inumbrat et urget; cf. Λ 306. Qua quod *gravari* terra dicitur, subest notio qua nubes pro corporibus solidis habebantur (cf. Ε 749—751). Ingens nubium moles incumbit in arva.

385. ἤματ'(ι)] § 13.

387. ἐν] § 315.

388. ὅπιν] § 66.

389 sq. Imitatur Verg. Georg. I 328 sq.; τῶν nisi in τοῦ est mutandum, neglegenter est usurpatum, quasi non ὕδωρ sed plurale ὕδατα antecesserit. Cf. ε 438 et ad Ε 638. *Multorum collium latera nudant torrentes.* De clivis arduis humus imbre remollita abripitur aquarum impetu et veluti reciditur, revellitur.

391. Verg. Georg. IV 373 *in mare purpureum violentior effluit amnis.*

392. ἐπὶ κάρ] § 82.

— ϝέργ' ἀνθρώπων] cf. Τ 131.

393. *Equi* furiosi per avia ruentes cum *torrentibus* hibernis nunc comparantur, quemadmodum *torrentes* saepe *equis* sunt assimulati (cf. φ 295—304).

— Τρώϊαι] § 17.

394. ἐπέκερσε] *vexavit.* Fugientes antevertit Patroclus bigis celerrimis vectus et castra versus denuo pepulit.

395. παλιμπετέσ] *relapsos.* Adiectivum adverbii loco usurpatum (vel potius verbi ϝέργειν obiectum internum) redit ε 27.

— πόληοσ . . . ἐπιβαινέμεν'(αι)] *clivum ad urbem ducentem adscendere.* Redit locutio πόλιοσ ἐπιβαίνειν ζ 262. Idem valet Φίλιον εἰσαναβαίνειν Ζ 74 Ρ 320, 337; sed β 172 σ 252 τ 125 Φίλιον εἰσ ἀναβαίνειν — nam sic litteras traditas dirimere illis locis praestat — significat *in Troadem proficiscentem conscendere navem.*

εἶαε ϝιεμένουϲ ἐπιβαινέμεν᾽, ἀλλὰ μεϲηγὺ
νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεοϲ ὑψηλοῖο 397ᵇ = Φ 540
᾽κτεῖνε μεταῖϲϲων, πολέων δ᾽ ἀπετίνυτο ποινήν.
ἔνθ᾽ ἤ τοι Πρόνοον πρῶτον ᾽βάλε δουρὶ φαεινῷι,
στέρνον γυμνωθέντα παρ᾽ ἀϲπίδα, ᾽λῦϲε δὲ γυῖα· 400 = 312
᾽δούπηϲεν δὲ πεϲών. ὃ δὲ Θέϲτορα, Ϝήνοποϲ υἱόν,
δεύτερον ὁρμηθείϲ, — ὃ μὲν εὖ ξεϲτῶι ἐνὶ δίφρωι
ἧϲτο ϝαλείϲ, ἐκ γὰρ ᾽πλήγη φρένας, ἐκ δ᾽ ἄρα χειρῶν
ἡνία ϝ᾽ ἀΐχθηϲαν· ὃ δ᾽ ἔγχεϊ ᾽νύξε παραϲτὰϲ
γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ᾽ αὐτῶν ᾽πεῖρεν ὀδόντων.
εἵλκε δὲ δουρὸϲ ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγοϲ, ὡϲ ὅτε τιϲ φὼϲ
πέτρηι ἔπι προβλῆτι καθήμενοϲ ἱερὸν ἰχθὺν

399. *δουρὶ φαεινῷι*] *ποιμένα λαῶν* l. a. ant. ‖ 404. *ϝ᾽(οι)] addidimus; Brandreth dederat ϝοι ἤϊχθεν. ‖ 405. *αὐτῶν* Bekker] -τοῦ.

396. εἶαε] § 191.

397. ποταμοῦ] *Scamandri*. Cf. E 355 et 773 sq.

— τείχεοϲ] *urbis* (cf. vs. 395). Item N 764 Π 702 Φ 540.

400. στέρνον γυμνωθέντα] cf. vs. 312.

401—410. *Thestorem* fuisse *Pronoi* aurigam docet contextus; eminus Pronoum, dein cominus eius aurigam Patroclus confodit. Neuter heros alibi commemoratur.

401. ὃ δὲ] cf. A 190.

404. ϝ᾽(οι)] cf. § 13.

— παραϲτὰϲ] cf. O 352.

405. ᾽πεῖρεν] *Patroclus Thestorem* τῆι αἰχμῆι (cf. Υ 479).

406—408. Cf. μ 251—255, ubi milites Ulixis sublimes brachiis Scyllae e navi abrepti assimulantur piscibus linea hamata ex aqua attractis. Etiam κ 124 milites misere trucidati comparantur cum piscibus; praeterea cf. χ 384—388. Haeret cuspis hastae in maxilla Thestoris, ut hamus in ore piscis; inhaerens autem veluti partem ipsius maxillae efficit, quapropter „δουρὸϲ" poeta ait „αὐτὸν εἷλεν", ut si dicas: εἷλεν αὐτὸν τῆϲ χειρόϲ.

406. ὡϲ ὅτε] cf. B 394.

407. ἱερὸν] *ingentem*, *validum* (cf. K 56 al.); ὀλίγοιϲι potissimum ἰχθύϲιν insidiantur qui ita piscantur (cf. μ 252), hic vero homo solito maiorem piscem hamo captavit. Vera interpretatio falsis commixta (cf. Ael. Hist. An. VIII 28 Theocr. Com. Beren. 3 sq.) profertur Plut. Mor. 981 *d* Athen. 282 *e*—284. Cf. πέλωροϲ ο 161. — Errarunt qui *sacrum* sunt interpretati, eam notionem quae voce „tabu" inter gentes barbaras designatur fortasse huc trahentes: heroës piscibus usos non esse videlicet, nisi forte esurientes. Quae res si vera esset, huc non pertineret; at ne vera quidem est. Nam Homeri carmina, in quibus piscium retibus vel hamo captorum frequenter, ut h. l., fit mentio (cf. E 487 Ω 80—82 δ 368 sq. κ 124 μ 251—254, 330—332 τ 113 χ 384—388 nec non Π 747), luculenter testantur — id quod vel sic poterat intellegi — piscatum poetae notissimum fuisse; quod autem milites qui in castris versabantur, vel qui bello absoluto domum festinabant, piscibus

ἐκ πόντοιο θύραζε λίνωι καὶ ϝήνοπι χαλκῶι·
ὣς εἶλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῶι,
κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε, πεσόντα δέ μιν 'λίπε θυμός.
αὐτὰρ ἔπειτ' 'Ερύλαον ἐπεσσυμένον 'βάλε πέτρωι — 411ᵇ = Υ 288
μέσσην κὰκ κεφαλήν, ἣ δ' ἄνδιχα πᾶσ' ἐκεάσθη — 412 sq. cf. 578 sq.
ἐν κόρυθι βριαρῆι· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίηι — 412 = Υ 387; 413ᵇ = Φ 118
κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος 'χύτο θυμορραίστης. — 414 = 580 cf. N 544
αὐτὰρ ἔπειτ' 'Ερύμαντα καὶ Ἀμφοτερὸν καὶ 'Επάλτην
Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην 'Εχίον τε Πύριν τε
Ἰφέα τ' Εὐϊππόν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
πάντας ἐπασσυτέρους 'πέλασε χθονὶ πολυβοτείρηι. — 418 = Θ 277

Σαρπηδὼν δ' ὡς οὖν 'ϝίδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
χερσ' ὕπο Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας,
'κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισι·
„αἰδώς, ὦ Λύκιοι! πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε·
ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαήω
ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ϝέϝοργε
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσε."

411. 'Ερύλαον D] Εὐρύλαον L Z, Εὐρύαλον (!) Ω. — ἐπεσσυμένον] -νοσ D et l. a. in A T. || 414. θυμορραίστης] cf. N 544.

captandis non dabant operam, nisi forte ventis in ora deserta retardati fame vexarentur, id neque mirum neque admodum notabile est. Tantum otii non habuit bellum Troianum! Tum demum visum est habuisse cum decennale est factum in carminibus recentiorum; et tunc Thucydides Achivos ostendit *Chersonnesum arantes* (I 11 § 1), Cypriorum autem poeta Palamedem *piscatui vacantem* (Paus. X 31 § 1). — Inter gentes in montium saltibus degentes, „quae salem ignorarent et remum pro ventilabro haberent" (λ 123 sqq.), piscatum nullum olim fuisse nisi forte in torrentibus vel in stagnis lacustribus, id dici vix est opus; illic igitur quae cantata sunt carmina, piscium neque in rebus enarrandis neque in comparationibus mentionem fecisse veri est simile. Sed nihil hoc ad carmina Homeri.

411. Cf. O 352.

— Cum *Erylai* nomine cf. 'Ερύμηλοσ nomen Delphicum apud Collitzium n° 2202[35].

419. ἀμιτροχίτωνας] *mitra* ventrem protegenti (cf. Δ 137) et chitonem cohibenti *carentes* (cf. vs. 465). Insolitum igitur hoc habuit Lyciorum vestitus, cum ceteri milites, qui gravis essent armaturae, mitra vel thorace uterentur. Et ipsum igitur Sarpedonem ἀμιτροχίτωνα fuisse fert ratio et vs. 481 apparet. Cf. vs. 312.

422. αἰδώς] cf. E 787.

423. δαήω] § 122.

ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἅλτο χαμᾶζε. 426 = Δ 419
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν, ἐπεὶ ϝίδεν, ἔκθορε δίφρου.
οἳ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχῆλαι 428 = χ 302
πέτρηι ἔφ' ὑψηλῆι μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
ὣς οἳ κεκληγῶτες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. 430[b] = Ξ 401
τοὺς δὲ ϝιδὼν ἐλέησε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις, 431[a] cf. Θ 350
Ἥρην δὲ προσέϝειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε· 432 cf. Σ 356
„ὤ μοι ἐγών, ὅ τέ μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι. 434 cf. 420
διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὁρμαίνοντι, 435-439 cf. X 174 sqq.
ἢ μιν ζωιὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης
θήω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίονι δήμωι, 437[b] = 514
ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω.“ 438 cf. Z 368
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 439 sq. = Δ 551 sq.
„αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔϝειπες; [sqq.
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσηι, 441-443 = X 179
ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι; 441[b] = O 209
ϝέρ᾽· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι. 443 = Δ 29
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆισι. 444 = Δ 297
αἴ κε σάον πέμψηισ Σαρπηδόνα ϝόνδε δόμονδε,
φράζεο μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλησι καὶ ἄλλος
πέμπειν ϝὸν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
πολλοὶ γὰρ περὶ ϝάστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.

---

428. ἀγκυλοχῆλαι Zacher] -χεῖλαι Ω (item τ 538 χ 302). || 430. κεκληγῶτες Ar.] -γοντες Ar. in ed. altera et Ω. Cf. M 125. || 431. Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις] πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε T (ut A 544 al.). — ἀγκυλόμητις § 55 et 83[10]] -μήτεω. || 432-458. Om. Zen. (cf. vs. 666-683). || 433. ὤ μοι] αἰ αἰ Plat. Rep. 388 c. || 442. θανάτοιο δυσηχέος] cf. B 686. || 445. σάον (σόον) Bentley] ζῶν Ar., sic aut ζωὸν Ω, εἰ ζω(ι)ὸν πέμψεισ νChrist. Cf. E 887.

---

428. γαμψώνυχες ἀγκυλοχῆλαι] cf. X 203.

432. Ubi nunc sint Iuppiter et Iuno, fortasse praestat non rogare, quoniam ipse poeta ad hanc quaestiunculam animum non videtur attendisse; si tamen respondendum est, dicamus Iunonem ex Olympo, quo O 79 abiit, aliquantisper in *Idam* rediisse. Nam Iovem in huius montis cacumine et nunc sedere, ut O 152 sq., apparet infra vs. 676 sq. — Cf. Σ 356—368.

437. θήω] § 122.

445. σάον] § 62.

449. κότον ... ἐνήσεισ] verbum ἐνίεμεναι, quod ad ἀθανάτους pertinet, id fere quod ἐνστάζειν nunc valet; cf. δ 233. Sic θυμὸν ἀνάλκιδα ἐνίεμεναι dicitur vs. 656, θάρσος P 570, μένος Υ 80 Ψ 390, 400 ν 387; cf. ἐνστάζειν μένος β 271.

ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ, 450b cf. X 169
ἦ τοι μέν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇι ὑσμίνηι
χέρσ' ὕπο Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι, 452 cf. 420
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε λίπηι ψυχή τε καὶ αἰών, 453b cf. ι 523
πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ ϝήδυμον Ὕπνον,
εἰς ὅ κε δὴ Λυκίησ εὐρείησ δῆμον ἵκωνται, 456 sq. = 674 sq.
ἔνθα ϝε ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ϝέται τε 456a cf. H 85 [239
τύμβωι τε στήληι τε· τὸ γὰρ γέρασ ἐστὶ θανόντων." 456b = o 278 cf. Z
ὣσ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. 457b = ω 296 cf. Δ
323 Ψ 9 ω 190
αἱματοέσσασ δὲ ψιάδασ κατέχευεν ἔραζε 458 = Δ 68
παῖδα φίλον τίων, τόν ϝοι Πάτροκλοσ ἔμελλε
φθισέμεν' ἐν Τροίηι ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρησ. 461 cf. Ω 86

οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντεσ, 462 = Γ 15
ἔνθ' ἦ τοι Πάτροκλοσ ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,
ὅσ ῥ' ἠῢσ Θεράπων Σαρπηδόνοσ ἦσκε ϝάνακτοσ,
τὸν 'βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα, 'λῦσε δὲ γυῖα.
Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῶι 466b = 477
δεύτεροσ ὁρμηθείσ, ὃ δὲ Πήδασον οὖτασεν ἵππον
ἔγχεῖ δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν ἀΐσθων,

---

450. *φίλοσ*] sic Ar., *-ον* A D. || 454. *ϝήδυμον* § 41[3]] *νήδυμον* Ar. Ω. || 455. *ἵκωνται*] *ἵκοιτο* l. a. in A. || 456. *ἔνθα ϝε ταρχύσουσι*] *ὄφρα ἑ -σωσι* (ut *H* 85) Stob. Flor. CXXIII 7. || 460. *τίων* § 165] *τιμῶν*. || 467. *δεύτεροσ* A] *-ρον* Ar. C D. || 467 sq. *οὖτασεν ἵππον | ἔγχεῖ*] *ἀγλαὸν ἵππον, | τόν ῥά ποτ' Ἠετίωνοσ ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύσ, | ὅσ καὶ θνητὸσ ἐὼν ἔπεθ' ἵπποισ ἀθανάτοισι, | τὸν βάλε* (ut vs. 153 sq.) Ar. (? *Aristophanes* Roemer) secundum schol. T; teste Didymo Ar. nihil de hoc loco observavit. Pro *οὖτασεν* Philemon legebat *ἤλασεν*.

453—457. Corpus certe Sarpedonis eripietur victori: sic Iuppiter filii sui haud oblitum se ostendet. De Morte et Somno gemellis cf. Λ 241.

456 sq. ταρχύσουσι ... τύμβωι τε στήληι τε] in *sepeliendi* igitur sive *funere honorandi* notionem abiit verbum ταρχύειν, de quo cf. H 85.

— τὸ γὰρ γέρασ ἐστὶ θανόντων] *qui solus honos Acheronte sub imo est* Verg. Aen. XI 23. Cf. μ 14.

459. Cf. Λ 53 sq.

461. φθισέμεν'(αι)] § 125.

465. Cf. E 539. Thrasymeli venter mitra non protegebatur (cf. vs. 419).

467—479. Postquam Patroclus iecit hastam, Sarpedon in eum irruit, eius equum funalem vulnere letali cominus feriit (οὖτασεν), dein in ipsum Patroclum hastam misit, sed frustra. Ceterum equus caesus Patroclo nocere nunc non potuit, hic enim de curru descenderat (vs. 427). De tertio hoc equo cf. vs. 152—154 et Θ 80—88.

467. δ δὲ] cf. A 191.

468. ἔβραχε] verbum *equi* vulnerati clamorem nunc indicat, E 859 *Martis*, Δ 420 E 838 al. transfertur ad *armo-*

κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίηισι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός. 469 = κ 163 τ 454
469ª = σ 98
τὼ δὲ διεστήτην, 'κρίκε δὲ ζυγόν, ἡνία δέ σφι
σύγχυτ', ἐπεὶ δὴ ἔκειτο παρήορος ἐν κονίηισι.
τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρὶ κλυτὸς ηὔρετο τέκμωρ·
σπασσάμενος ταν́υηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ, 473 = κ 439 λ 231
ἀΐξας ἀπέκοψε παρήορον οὐδ' ἐμάτησε.
τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσ' ἐτάνυσθεν.
τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο. 476ᵇ = *H* 301
ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῶι, 477ᵇ = 466
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ 478 cf. *E* 16
ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. ὃ δ' ὕστερος ὦρνυτο χαλκῶι 479 = *E* 17
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός, 480 sq.ª cf. *E* 18 sq.
ἀλλ' ἔβαλ' ἔνθ' ἄρα τε φρένες εἴρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ. 481ᵇ cf. *τ* 516
ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωῖς 482-486 = *N* 389 sqq.
ἠὲ πίτυς βλωθρή, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·
ὣς ὃ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου 'κεῖτο τανυσθείς,
βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
ἠῦτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθών,
αἶθωνα μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσι,
ὤλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῆισι λέοντος,
ὣς ὑπὸ Πατρόκλωι Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων 490ᵇ = 541, 593
κτεινόμενος 'μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον· 491ᵇ cf. *K* 522

---

470. 'κρίκε] κρίγε et τρίγε l. a. in T. || 475. ῥυτῆρσ'(ι)] -ρι l. a. in T. || 479. ἔβαλ' αὐτόν] cf. *E* 17. || 481. εἴρχαται § 230] ἔρχαται. || 486. βεβρυχώς] -κώσ l. a. ant. || 487. ἠῦτε] ὡσ δ' ὅτε pap. Ryl. 49. || 488. ἰν] sic Ar., ἰπ' pap. Morg. H (cf. *A* 55).

---

rum percussorum mugitum (cf. φ 411 Λ 574) similesque sonos.

– θυμὸν ἀΐσθων] cf. O 252.

469. ἔπτατο] § 216.

470 et 475. τὼ] equi immortales, *Xanthus* et *Balius*.

475. ῥυτῆρσ'(ι)] *habenis*; cf. Ψ 324. Lora quibus equorum *pectora* currui alligantur (*strengen*) non possunt intellegi, nisi recentior hic locus ducatur (Lachmann del. vs. 467—477, Fick 463—476); nam solo iugo equi in Iliade currui iunguntur (cf. Z 40 sq.).

476. τὼ] *Patroclus* et *Sarpedon*.

— ἔριδος πέρι] cf. H 111.

479. αὐτόν] cf. E 7.

481. *Ubi praecordia circa cor sunt secreta* sive *saeptum efficiunt*, i. e.: *saepto suo* (*diaphragmate* quod hodie dici solet) *cor secernunt* ab intestinis. Mitram qua medium corpus tueretur Sarpedon non habuit; cf. quae ad vs. 419 sunt annotata.

482 sq. ἀχερωῖσ et βλωθρή] cf. N 389 sq.

486. κόνιοσ δεδραγμένοσ] cf. Λ 425.

„Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ 492ᵇ sq. = X 268 sq.
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν! 493 = E 602
νῦν τοι ἐϝελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θοός ἐσσι.
πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας 495 cf. 532
πάντηι ἐποιχόμενος Σαρπηδόνος ἀμφὶ μάχεσθαι, 496 = 533
αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῶι. 248 sq.
σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος 498 sq. cf. h. Ven.
ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ 498ᵇ = P 556
τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. 500 = O 428
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα." 501 = P 559
ὣς ἄρα μιν ϝειπόντα τέλος θανάτοιο ἐκάλυψε 502 = 855 X 361
ὀφθαλμοὺς ῥινάς θ'. ὃ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων 502ᵇ = E 553
ἐκ χροὸς εἶλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῶι ἕποντο· 503ᵇ = N 618
τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε καὶ ἔγχεος ἐκϝέρυσ' αἰχμήν.
Μυρμιδόνες δ' αὖθι 'σχέθον ἵππους φυσιάοντας,
ϝιεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ 'λίπον ἅρμα ϝάνακτες. 507ᵇ cf. 371
Γλαύκωι δ' αἰνὸν ἄχος 'γένετο φθογγῆσ ἀΐοντι·
ὠρίνθη δέ ϝοι ἦτορ, ὅ ϝ' οὐ 'δύνατο προσαμῦναι.
χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα· 'τεῖρε γὰρ αἰνῶς
ἕλκος, ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσυμένον 'βάλεν ἰῶι 511 sq.ᵃ cf. M 388

---

492. *πέποι*] *πάρος* mavult aliquis in schol. T. ‖ 494. *κακός*] *θρασύς* l. a. in A. ‖ 496. *Σαρπηδόνος*] *-νι*? Cf. *O* 391. ‖ 499. *κέ μ'(ε)*] *κεν* l. a. in A. ‖ 501. *ἅπαντα*] *ἀπάντη(ι)* Naber (item *P* 559). ‖ 504. *ἕποντο*] *ἔχοντο* Ar. ‖ 507. (')*λίπον* Zen.] *λίπεν* Ar. (*ἐλείφθησαν* interpretatus!) A D T. — *ἅρμα* Bentley] *ἅρματ'*. — *ϝάνακτες* Jortin] *ἀνάκτων Ω* (ut vs. 371). ‖ 509. **ϝ'(οι)*] *τ'*. Cf. *B* 238. ‖ 510. *αἰνῶς* H] *αὐτὸν Ω*. Cf. *E* 352.

---

494. ἐϝελδέσθω] *optatus esto*. Passiva non nisi h. l. est verbi vis.

497. ἐμεῦ] § 92.

498. κατηφείη] cf. Γ 51 et X 293.

500. νεῶν ἐν ἀγῶνι] cf. O 428. Mira hoc loco locutio, quoniam procul a castris, certe non intra castra nunc pugnatur.

501. ἔχεο] cf. I 234 sq.

502. θανάτοι'(ο)] § 59.

504. αὐτῶι] *ipsi hastae*. Cum hasta evulsum est diaphragma cuspidi adhaerens.

505. *Ipsam animam* sive *vitam cum cuspide extraxit*. Moritur Sarpedon dum e pectore lacerato evellitur hasta. Verba horrifica, magno poeta dignissima.

506. αὖθι] § 322.

— ἵππους] Sarpedonis.

— φυσιάοντας] § 191.

507. ϝάνακτες] *Sarpedon* et *Thrasymelus* (vs. 463). Cf. vs. 371 et Λ 521 sq.

509. ὠρίνθη δέ ϝοι ἦτορ] cf. Ξ 361.

510—512. Cf. M 387—389.

511. ἕλκος, ὅ ... μιν ... 'βάλεν] cf. Λ 269.

τείχεοσ ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύνων. 512b cf. *M* 334
εὐχόμενοσ δ' ἄρ' ἔϝειπε ϝεκηβόλωι Ἀπόλλωνι· 513a = *η* 330 cf. *T* 257
„*κλῦθι, ϝάναξ, ὅσ που Λυκίηι ἐν πίονι δήμωι* 514b = 437
ἔσσ' ἠ' ἐν Τροίηι· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν
ἀνέρι κηδομένωι, ὡσ νῦν ἐμὲ κῆδοσ ἱκάνει. 516b cf. *N* 464
ἦλκοσ μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
ὀξείηισ' ὀδύνηισιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
τερσῆναι δύναται, βαρύθει δέ μοι ὦμοσ ὑπ' αὐτοῦ,
ἔγχοσ δ' οὐ δύναμαι σχέμεν' ἔμπεδον οὐδὲ μάχεσθαι
ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὄχ' ἄριστοσ ὄλωλε, 521b cf. *Ω* 384
Σαρπηδών, Διὸσ υἱόσ· ὃ δ' οὐ ϝοῦ παιδὸσ ἀμύνει.
ἀλλὰ σύ πέρ με, ϝάναξ, τόδε καρτερὸν ἦλκοσ ἄκεσσαι,
κοίμησον δ' ὀδύνασ, δὸσ δὲ κράτοσ, ὄφρ' ἑτάροισι
κεκλόμενοσ Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν
αὐτόσ τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηκῶτι μάχωμαι.“ 526 cf. 565
ὣσ ἔφατ' εὐχόμενοσ, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβοσ Ἀπόλλων· 527 = *Λ* 43
αὐτίκ' ἔπαυσ' ὀδύνασ, ἀπὸ δ' ἕλκεοσ ἀργαλέοιο 528b sq. cf. *Λ* 812 sq.
αἷμα μέλαν 'τέρσηνε, μένοσ δέ ϝοι ἔμβαλε θυμῶι.
Γλαῦκοσ δ' ἔγνω ϝῆισιν ἐνὶ φρεσί — 'γήθησέν τε —
ὅττι ϝέ' ὦκ' ἤκουσε μέγασ θεὸσ εὐξαμένοιο.
πρῶτα μὲν ὥτρυνεν Λυκίων ἡγήτορασ ἄνδρασ 532 cf. 495

---

515. *ἐν* L Z] *ἐνὶ Ω*. Cf. § 16. — *πάντοσ' ἀκούειν*] sic Ar., *πάντ' ἐσακ.* Zen., *πάντοθ'(ι) ἀκ.* l. a. in T. ‖ 518 sq. *μοι . . . δύναται*] **τοι . . . δύναμαι*? Aptius est *non possum* quam *non potest*, vs. 529 autem *activi* aoristus est *τερσῆναι*; qui si *passivi* est h.l., novicius est terminus pro *-ήμεναι* (cf. *ζ* 98 et § 125). ‖ 519. *ὑπ' αὐτοῦ*] *ὕπερθε* H (cf. *Λ* 421). ‖ 521. *ὄχ' ἄριστοσ*] cf. *Λ* 288. ‖ 522. *οὐ* Bentley] *οὐδ'*. — *(ϝ)οῦ παιδὸσ* Ar.] *ὧι -δὶ Ω*. Cf. *Λ* 11 *M* 403 *N* 110 et v. l. *Σ* 171. ‖ 523. *με* Bentley] *μοι*. — *ἦλκοσ*] *ἄλγοσ* C (cf. *T* 49). ‖ 524. *κοίμησον*] *-μι(σ)σον* C T. ‖ 526. *νέκυι -ῶτι*] *νέκυν -ῶτα* L (cf. vs. 775 *P* 388). ‖ 531. *ϝέ'(ο) (εὐ)* Duentzer] *οἱ*. Cf. *I* 635 sq.

---

514 sq. Praesentes, non eminus, suis opem ferunt di (cf. O 360 sqq. Π 700 sqq. al. passim), sed et eminus audire possunt (cf. e. g. Ψ 205), dein dicto citius adesse.

514. Λυκίηισ] longinquam illam Lyciam poeta cogitat, non Troiae viciniam; cf. vs. 538—550 et quae ad B 876 sq. sunt annotata.

515. ἔσσ' (ἐσσὶ)] § 302.

— πάντοσ' ἀκούειν | ἀνέρι κηδομένωι] dativus commodi verbo ἀκούειν additur h. l. (et in textu tradito vs. 531), ut saepe verbo κλύειν (A 37 al.). De adverbio πάντοσε sic usurpato cf. Δ 455, de ipsa re K 279 sq.

519. τερσῆναι] i. e. τερσήμεναι (aor. pass.); sed cf. nota crit.

520. σχέμεν'(αι)] § 125.

522. παιδὸσ ἀμύνει] cf. Δ 11.

526. νέκυι κατατεθνηκῶτι] cf. X 203 et § 160.

πάντηι ἐποιχόμενος Σαρπηδόνος ἀμφὶ μάχεσθαι· 533 = 496
αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας ἴκέ μακρὰ βιβάσθων, 534ᵇ = N 809
Πολυδάμαντ' ἔπι Πανθοΐδην καὶ Ἀγήνορα δῖον,
ἷβῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστήν.
ἀγχόθι δ' ἱστάμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα· 537 = Δ 203
„Ἕκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος ἔσσ' ἐπικούρων,
οἳ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης 539ᵇ = Δ 817
θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
κεῖται Σαρπηδών, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων, 541ᵇ = 490
ὃς Λυκίην ἔρρυτο δίκηισί τε καὶ σθένεϊ ϝῶι·
τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλωι δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
ἀλλά, φίλοι, πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῶι,
μή ϝ' ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται, ἀϝεικίσσωσι δὲ νεκρὸν 545ᵇ = Τ 26
Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο,
τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῆισιν ἐπέφνομεν ἐγχείηισι.“
ὣς ἔφατο, Τρῶας δὲ κατ' ἄκρηθεν λάβε πένθος
ἄσχετον, οὐκ ἐπιϝεικτόν· ἐπεί σφισιν ἔρμα πόληος 549ᵃ cf. E 892ᵇ
ἦσκε καὶ ἀλλοδαπός περ ἐών, πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῶι
λαοὶ ἕποντ', ἓν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι, ἦρχε δ' ἄρα σφι 552 cf. M 106
Ἕκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνος.

αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ὦρσε Μενοιτιάδεω Πατροκλέεος λάσιον κῆρ.
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ· 555 = N 46
„Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἦ καὶ ἄρειον.

---

533. Σαρπηδόνος] -νι? Cf. O 391. ‖ 537. ἀγχόθι δ'(ὲ)] cf. B 172. ‖ 542. ἔρρυτο § 164] εἴρυτο. ‖ 543. Πατρόκλωι] -κλου Doederlein (ut P 303 Γ 436 Δ 479). Cf. N 434 τ 488 φ 213. ‖ 545. ϝ'(ε)] add. Cobet. ‖ 548. κατ' ἄκρηθεν] κατὰ κρῆθεν Ar. et codd. multi, item λ 588 h, Cer. 182, fortasse recte, sed cf. κατ' ἄκρης N 772 O 557. ‖ 554. Μενοιτιάδεω] -δαο L Z; dictioni epicae nihilo melius convenit Πάτρ. (cf. § 25 et Z 479) quam -δεῳ (cf. § 55). ‖ 556. φίλον] μένος l. a. in A. ‖ 557. *ἄρειον] ἀρείους. Vulgata contorta, et recentioris dictionis est -ους pro -ονες vel -ονας; cf. § 85.

---

535. Πολυδάμαντ'(α)] § 21.
538—550. Cf. vs. 514 sq. et B 876 sq.
538. ἔσσ' (ἐσσί] § 302.
543. χάλκεος Ἄρης] cf. E 704.
549. ἔρμα] *fulcrum*; cf. A 486.
557. ἄρειον] *fortius*, cum verbo ἀμύνεσθαι iungendum.

κεῖται ἀνήρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν, 558 cf. M 438
Σαρπηδών. ἀλλ' εἴ μιν ἀρεικισσαίμεθ' ἑλόντες,
τεύχεά τ' ὤμοιιν ἀφελοίμεθα, καί τιν' ἑταίρων
αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλέϊ χαλκῶι!"
ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι 'μενέαινον. 562 = O 565
οἳ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, 563 cf. Λ 215
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
σύμβαλον ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι 565 cf. 526
δεινὸν ἀΰσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν 'τάνυσε κρατερῆι ὑσμίνηι,
ὄφρα φίλωι περὶ παιδὶ μάχηι ὀλοὸς πόνος εἴη.
ὣσαν δὲ πρότεροι Τρῶες δελίκωπας Ἀχαιούς· 569 = P 274
'βλῆτο γὰρ οὔ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
υἱὸς Ἀγακλέεος μεγαθύμου, δῖος 'Επειγεύς,
ὃς ῥ' ἐν Βουδείωι ἐὺ ναιομένωι ἐράνασσε

559. εἴ] sic Ar., εὖ Rhianus. || 561. ἀμυνομένων] -νον N ber. || 562. ἀλέξασθαι] cf. N 475. || 568. ὀλοὸς] ἄλιος Nauck. || 571. 'Επειγεύς] -ηγ- A H.

558. De *Sarpedone* nunc dicuntur verba quae M 438 de *Hectore* sunt dicta. Illic et idem qui nostro loco legitur aoristus ἐσήλατο, pro quo ceteris locis est aor. II ἄλμην, e. g. N 679. Hector *per portam* iniecto saxo ab ipso effractam omnium primus *in castra irruit* (cf. M 437—462); sed ante eum Sarpedon *usque ad vallum* omnium primus *accesserat* et propugnaculum inde revulserat (M 397—399). Diversas autem fabulas vel potius parallelas poeta coniungens in libro M bis idem narravit et versibus M 290—293 alteram narrationem cum altera coniunxit. In prisca videlicet poësi Sarpedon alter quidam Hector fuit. — Köchly damnavit vs. 555—562, Leaf 555—568; sed eodem iure cunctum episodium quod est de Patroclo Sarpedonis victore vel etiam totam Patrocleam deleverit quispiam, quoniam Patroclus : Sarpedon = Achilles: Hector. Sic vero satius fuerit novam aliquam Iliadem pluresve Iliades concinnasse e priscorum mythorum ruderibus, quemadmodum suam ex iis concinnavit Homerus. Hic autem ἐσήλασθαι *insilire in* (i. e. *usque ad*, non = *per* vel *trans*) voluit nunc intellegi.

559—561. εἰ cum optativo] *quid si . . .?* Cf. K 111.

561. αὐτοῦ] genetivus ut vs. 522 al.; *dum ipsum (ipsius corpus*, ut A 4 al.) *tueri cona(n)tur.*

565. σύμβαλον] activum etiam Φ 578 sic usurpatur, aor. medii Ξ 27 Υ 335 al. (cf. etiam φ 15).

— νέκυι κατατεθνηῶτι] cf. X 203 et § 160.

567 sq. Cf. P 243.

571. Ἀγακλέεος] § 73.

572. *Budeum* urbs aliunde non cognita ubi sita fuisset veteres dubitarunt. Pelei regno fuisse vicinam docet contextus; cf. O 431 sq.

τὸ πρίν, ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξασ
εἰσ Πηλῆ' ἱκέτευσε καὶ εἰσ Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
575 οἳ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι 'πέμπον ἕπεσθαι
Fίλιον εἰσ ἐΰπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο. 576 = ξ 71 cf. λ 169
τόν ῥα τόθ' ἁπτόμενον νέκυοσ 'βάλε φαίδιμοσ Ἕκτωρ
χερμαδίωι κεφαλήν, ἣ δ' ἄνδιχα πᾶσ' ἐκεάσθη 578 sq. cf. 412 sq.
ἐν κόρυθι βριαρῆι· ὃ δ' ἄρα πρηνὴσ ἐπὶ νεκρῶι 579b = P 300
580 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατοσ 'χύτο θυμορραίστησ. 580 = 414
Πατρόκλωι δ' ἄρ' ἄχοσ 'γένετο φθιμένοι' ἑτάροιο,
ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἵρηκι ϝεϝοικὼσ 582a = P 281
ὠκέϊ, ὅσ τ' ἐφόβησε κολοιούσ τε ψῆράσ τε· 582b = O 237
ὧσ ἰθὺσ Λυκίων, Πατρόκλεεσ ἱπποκέλευθε,
585 ἔσσυο καὶ Τρώων, 'κεχόλωσο δὲ κῆρ ἑτάροιο.
καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεοσ φίλον υἱόν,
αὐχένα χερμαδίωι, 'ρῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντε·
'χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμοσ Ἕκτωρ. 588 = Δ 505
ὅσση δ' αἰγανέησ ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
590 ἥν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέηι πειρώμενοσ ἢ ἐν ἀέθλωι 590 cf. O 359
ἠὲ καὶ ἐν πολέμωι, δηΐων ὕπο θυμορραιστέων, 591b = Σ 220
τόσσον ἐχώρησαν Τρῶεσ, ὤσαντο δ' Ἀχαιοί.

---

580. θυμορραίστησ] cf. N 544. || 586. Σθενέλαον] Σθένελον Ἰθ. Fick (cf. P 602). || 587. τένοντε A² G] -ντασ Ω. Cf. Δ 521 E 307 K 456 Ξ 466 P 290 Y 478 X 396 γ 449. || 591. ὕπο θυμορραιστέων] *θυμορραιστάων (del. ὕπο), ut a verbo πειρᾶσθαι genitivus pendeat? Item Σ 220. Cf. § 56 et N 544.

---

573 sq. *Illo vero tempore* (tempore belli) *degebat apud Peleum, ad quem supplex venerat.*

574. Diplen appingebat Ar., quod Thetis disertis verbis nunc dicatur usque ad initium belli Troiani apud Peleum mansisse, non, ut posteri ferrent poetae, paucis diebus post natum filium maritum reliquisse. Quae si recte habet observatio, cum prisca fabula hic versus non congruit (cf. A 358). Sed poeta videtur cogitare Θετίδειον sive *Thetidis fanum*, quod posteri certe in Phthiotide norant, idque Euripides ostendit in Andromacha fabula; in illum sacrum locum Epigeum venisse supplicem, dein a Peleo rege esse receptum. Pro οἳ... 'πέμπον poeta fortasse dedit ὃσ vel ἣ... 'πέμπεν.

581. φθιμένοι'(ο)] § 59.

582 sq. Cf. comparatio similis P 755—759.

584. Πατρόκλεεσ] § 73.

589—592. Troiani δουρηνεκὲσ recedunt. Cf. K 357.

590. ἀφέηι] § 122.

— πειρώμενοσ] *virium* (σθένεοσ O 359) *periculum faciens.*

591. δηΐων ὕπο] *ab hostibus oppressus*; sed cf. nota critica, de nominis autem forma § 17.

Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων, 593ᵇ = 490
ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλέεα μεγάθυμον,
Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι ϝοικὶα ναίων
ὄλβωι τε πλούτωι τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι. 596 cf. *Ω* 536
τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στῆθος μέσον οὔτασε δουρί, 597ᵇ = *N* 438
στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων. 598ᵇ cf. *E* 65
δούπησεν δὲ πεσών, πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιούς,
ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνήρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο,
στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀϝολλέες. οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν. 602ᵇ cf. *E* 506ᵃ
ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστήν, 603ᵇ = *Δ* 457
Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
Ἰδαίοι' ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμωι· 605 cf. *E* 78
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ὦκα δὲ θυμὸς 606 sq. = *N* 671 sq.
ὤιχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλε.
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνηι δόρυ χάλκεον ἧκε,
βέλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβάντος. 609ᵇ cf. *N* 807
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα βιδὼν ἀλεύατο χάλκεον ἔγχος, 610-613 = *P* 526 610=*N*184 [sqq.
πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
οὐδὲ ἐνεσκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη. 612ᵇ cf. *N* 443
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε·

---

613 *ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.* 613 = *N* 444
αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης 614 sq.=*N*504sq.
ὤιχετ', ἐπεί ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσε.

---

604. *θρασὺν*] *φίλον* l. a. in T. || 606. *'βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ*] *ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ* schol. B T ad *Δ* 461. || 607. Olim quidam addebant: *Μηριόνης δ' ἀνέπαλτο, φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη.* || 609. *προβιβάντος*] *-βῶντος Ω.* Cf. *Γ* 22. || 613. Ar. in priore ed. om., in alteram „ἄλογον" sive extra ordinem recepit (cf. *α* 424). || 614 sq. Habent G alii recc., in marg. D H Par.

---

594. Βαθυκλέεα] § 73.

595. Ἑλλάδι] in regno Pelei (cf. B 683 I 447).

598. στρεφθεὶς ἐξαπίνης] iteratur id quod vs. 594 dictum est ἐτράπετο. Glaucus Bathyclem proximum se persequentem subito conversus confodit.

603. κορυστήν] cf. Δ 457.

604 sq. De *Idae deo* in montis culmine (Gargaris) culto cf. Θ 48.

605. Ἰδαίοι'(ο)] § 59.

612. οὔδε'(ϊ)] § 71.

— οὐρίαχος] cf. K 153.

613. μένος] cf. N 444.

616. θυμὸν ἐχώσατο] eadem structura est Υ 29; ceteris locis dicitur κατὰ θυμόν (A 429 al.).

„Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα
ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ."
τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρὶ κλυτὸς ἀντίον ηὔδα· 619 cf. N 254
„Αἰνεία, χαλεπόν σε καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σ' ἄντα
ἔλθῃι ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
εἰ καὶ ἐγώ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
αἶψά κε καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθὼς
εὖχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλωι." 625 cf. E 654
ὣς φάτο, τὸν δ' ἐνέηπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
„Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις; 627b = ρ 381
ὦ πέπον, οὔ τοι Τρῶες ὀνειδείοισι ϝέπεσσι
νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινὰ γαῖα καθέξει. 629b cf. ν 427
ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ϝεπέων δ' ἐνὶ βουλῆι.
τῶι οὔ τι χρὴ μῦθον ὀφελλέμεν', ἀλλὰ μάχεσθαι."
ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἅμ' ἕσπετο ϝισόθεος φώς. 632 = Λ 472
τῶν δ', ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρηι
οὔρεσι ἐν βήσσηι, ϝέκαθεν δέ τε γίγνετ' ἀκουή, 634a = 766 cf. Γ 34
ὣς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης 635b = γ 453 κ 149 cf. λ 52
χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' ἐϋ ποιητάων,

633. ὀρώρηι Bekker] -ρει Ar. sic vel -ρε(ν) Ω. Cf. Λ 434. || 634. *βήσσηι] βήσσησι Ω, βήσσησιι, ϝεκὰς Nauck. Idem vitium est vs. 766; cf. § 57 et B 456 N 179. — ἀκουή] ἀϋτή Aristoph. || 636. ῥινοῦ] -νῶν l. a. in A (cf. Λ 447 Θ 61). — τ'] abesse malebat Ar. (cf. M 263 N 406).

617 sq. Cf. H 241. Contemnentis est vox ὀρχηστής, ut Ω 261. Propter artem saltandi noti erant Cretenses (cf. Σ 591 sq.). Ceterum cf. vs. 745.

620 sq. χαλεπόν σε... σβέσσαι] eadem structura est ψ 81 sq.: χαλεπόν σε... ῥύσασθαι. Quibus locis *difficile* valet id quod *ne speres* vel eiusmodi quid (οὐ μὴ... σβέσῃσι, ῥύσεαι), irridentium enim haec sunt verba. *Difficile est te... restinguere* vel *observare* = *vix credibile est te... restinguere* vel *observare posse.*

621. πάντων ἀνθρώπων] cf. ρ 12. — σε'(ο)] § 92.

625. κλυτοπώλωι] cf. E 654.

628. -οισι ϝέπεσσι] § 60.

629. τινα] litotes pro *multos.* Item Σ 466 T 71 ν 427 ο 31. Cf. supra vs. 382—384.

630. Variata est dictio; revera enim non concio brachiis aut bellum verbis opponitur, sed brachiis verba, concio bello. Belli summa in brachiis est, concionis in verbis; concionantium est loqui, at bellum ictibus non verbis geritur.

631. ὀφελλέμεν'(αι)] § 125.

634. ϝέκαθεν... γίγνετ' ἀκουή] cf. Δ 455.

636. *Aeris et corii et scutorum.* Cum galearum et balteorum tum vero scu-

νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι. 637 = Ξ 26
οὐδέ κ' ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησι
ἐκ κεφαλῆς ϝέϝλυτο διαμπερὲς εἰς πόδας ἄκρους.
οἳ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, ὡς ὅτε μυῖαι 641ª = P 412
σταθμῶι ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
ὥρηι ϝεαρινῆι, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει· 643 = B 471
ὣς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον. 644ª cf. ω 19

οὐδέ ποτε Ζεὺς
τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινώ,
ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα, καὶ φράζετο θυμῶι
πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνωι Πατρόκλου μερμηρίζων,
ἦ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῆι ὑσμίνηι
αὐτόθ' ἐπ' ἀντιθέωι Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
χαλκῶι δηιώσει' ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕλοιτο,
ἦ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφείλειεν πόνον αἰπύν. 651ᵇ cf. β 334
ὧδε δέ ϝοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι, 652 = N 458
ὄφρ' ἠΰσ Θεράπων Πηληϊάδα' Ἀχιλῆος

638. Σαρπηδόνα δῖον] -νι δίωι Ar. (?). || 643. ὥρηι Bentley] ὥρηι ἐν. Cf. B 471. || 650. δηιώσει'(ε)] -σηι (-σει C Gen.) Ω. Cf. § 113. — ἕλοιτο Ia Roche] ἕληται. Cf. B 4. || 651. ὀφείλειεν § 272] ὀφέλλειεν.

torum percussorum fit fragor ingens. Gradatio quaedam huic versui inest; nam *aes* habent galeae et mitrae et tela, fortasse et thoraces (quorum nulla tamen hoc loco fit mentio), *corium* pilei et baltei, scuta autem ex *aere* et *corio* confecta longe maximum sonitum dant percussa.

638. οὐδέ κ'(ε)...φράδμων] *ne familiaris quidem.* Item Soph. El. 755 sq.; etiam maiore cum emphasi „*ne ipsa quidem mater*" dicitur Ar. Lys. 636. De οὐδέ κ'(ε) cf. § 326.

640. 'ϝέϝλυτο] § 265. Est hoc zeugma, nam *involvendi* verbum soli voci proximae κονίησι aptum est; cf. Δ 282.

641—644. Muscae escam appetentes et si fugentur identidem eo revolantes vividissimam hanc poetae praebuerunt imaginem (cf. P 570—572 Τ 25 Φ 394). B 469—473 eadem imagine pinguntur copiae iussu ducis ex quiete castrensi subito excitatae et ad hostem aggrediendum se parantes (cf. B 455—473).

643. ϝεαρινῆι] § 21.

648 sq. καὶ κεῖνον... Ἕκτωρ] ut ipse Patroclus Sarpedonem.

649. αὐτόθ'(ι)] § 322.

651. πόνον αἰπύν] cf. Λ 601.

652—656. Quoniam ὄφρα a verbo 'δοάσσατο suspendi nequit, quae Homerica non est structura, apparet in versu 656 abundare particulam δέ, id quod δή hic, ut passim, valentem; illo enim versu illustratur adverbium ὧδε (cf. ο 204 sq.).

653. Πηληϊάδα'(ο)] § 55.

ἐξαῦτις Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν
ὤσαιτο προτὶ ϝάστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο· 655 cf. *E* 691
Ἕκτορι δὲ πρωτίστωι ἀνάλκιδα φύζαν ἐνῶρσε, 655ᵃ cf. *Λ* 803
εἰσ δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλουσ 656ᵇ cf. *O* 62
Τρῶασ φευγέμεναι, ᾽γνῶ γὰρ Διὸσ ἰρὰ τάλαντα. 657ᵃ = *X* 399
ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι ᾽μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
πάντεσ, ἐπεὶ βασιλῆα ᾽ϝίδον βεβλημένον ἦτορ
κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρι· πολέεσ γὰρ ἐπ' αὐτῶι
κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
οἳ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνοσ ἔντε' ἔλοντο
χάλκεα μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλασ ἐπὶ νῆασ
᾽δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμοσ υἱόσ. 664ᵃ = Σ 131 Ψ 27
καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύσ· 666 = *O* 220
„εἶ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲσ αἷμα κάθηρον
ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα 668-671 cf. 678 sqq.
πολλὸν ἀπὸ προὸ φέρων λοῦσον ποταμοῖο ῥοῆισι
χρῖσόν τ' ἀμβροσίηι, περὶ δ' ἄμβροτα ϝείματα ϝέσσον· 670ᵇ cf. *ω* 59
πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνωι καὶ Θανάτωι διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα 672 = 682
θήσουσ' ἐν Λυκίηισ εὐρείηισ πίονι δήμωι, 673 cf. 683

655. *πολέων*] *πολῦσ* Menrad (cf. § 8 et 83). ‖ 656. *φύζαν ἐνῶρσε* T Z] *θυμὸν ἐνῆκε* (*φύζαν ἐνῆκε, θυμὸν ἐνῶρσε*) Ω. Vox *θυμόν* e vs. 655 irrepsisse videtur. Cf. *O* 62. ‖ 660. *βεβλημένον*] *βεβλαμμένον* A C, *δεδαϊγμένον* L. ‖ 666—683. Zen. — (cf. vs. 432—458). Versum 666 idem sic scribebat: *καὶ τότ' ἄρ' ἐξ Ἴδησ προσέφη Ζεὺσ ὃν φίλον υἱόν.* ‖ 666. *εἶ δ'*(*ὲ*)] cf. *Λ* 302. ‖ 668. *Σαρπηδόνα*] *-νι* Ar. ‖ 673. *θήσουσ' ἐν*] *θήσουσιν* D, *θήσουσ' εὐρείησ Λ. ἐν π. δ.* Lips. (*ἐν π. δ.* habuit A ante corr.).

657. ἔτραπε] Hector. Omissum est obiectum (ἵππουσ, cf. Θ 157, 257, 432).

658. ᾽γνῶ γὰρ Διὸσ ἰρὰ τάλαντα] *sensit enim sortem Troianorum deorsum vergere.* Cf. Θ 69—72.

659 sq. Non ita haec sunt intellegenda ut Lycii tum demum cum Hector fugam capessivit Sarpedonem caesum senserint, quod absurdum sane foret, sed hoc est quod ait poeta: cum Hector et Troiani terga dederunt, etiam Lycii, qui regem suum caesum iacere videbant (= quos non amplius incitabat Sarpedon), in fugam se coniecerunt.

661. ἀγύρι] § 74.

662. ἔριδα . . . ἐτάνυσσε] cf. N 359.

663. Cf. Ψ 798—800.

667—670. Prius e loco pugnae (ἐκ βελέων, cf. vs. 678) auferendum est corpus defuncti, dein cruor detergendus et totum corpus pulvere inquinatum (cf. vs. 639) fluminis (Scamandri) aqua lavandum, tandem inunguendum est (cf. T 38 sq.).

667 sq. αἷμα κάθηρον | . . . Σαρπηδόνα] *purgandi* verba duplicem huiuscemodi accusativum etiam Σ 345 ζ 226 adsciscunt (cf. etiam l. a. Φ 122).

672 et 682. διδυμάοσιν] cf. Λ 241.

ἔνθα ϝε ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ϝέται τε 674 sq. = 456 sq.
675 *τύμβωι τε στήληι τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.“*
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων, 676 sq.ª = *O* 236 sq.
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς φύλοπιν αἰνήν,
αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας, 678-681 cf. 668 sqq.
πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρων, λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῆισι
680 *χρῖσέν τ' ἀμβροσίηι, περὶ δ' ἄμβροτα ϝείματ' ἔϝεσσε·*
πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνωι καὶ Θανάτωι διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα 682 = 672
κάτθεσαν ἐν Λυκίηι εὐρείηι πίονι δήμωι. 683 cf. 673

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας
685 *Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη*
νήπιος· εἰ δὲ ϝέπος Πηληϊάδαο ἐφύλαξε,
ἦ κεν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
688 *ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος ἠέ περ ἀνδρός,* 688 cf. *P* 176
691 *ὅς ϝοι καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔηκε.*
ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας, 692 cf. *E* 703
Πάτροκλος, ὅτε δή σε θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσσαν; 693 cf. *X* 297
Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἔχεκλον

---

689 *ὅσ τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην* 689 sq. = *P* 177 sq.
ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι. 690ᵇ cf. *Υ* 171

---

676. *ἀνηκούστησεν*] cf. *O* 236. || 687. *κεν* § 326] *τ' ἂν*. || 688. *γε* Syr.] *τε Ω*, item versu parall.; an **κρείσσων γε Διὸς νόος*? Cf. § 328². — *κρείσσων*] *-ω* olim quidam (Zen.? cf. *A* 80). — *ἀνδρός* Syr. A T] *-ῶν Ω*. || 689 sq. Om. Syr. A D et olim alii (teste Eust. 1081, 36). || 689. *φοβεῖ*] *φέβει* (item *P* 177)? Cf. § 244. || 690. *ὅτε*] *τότε* Aristoph. (item *P* 178; cf. *M* 141); *ὅτε* est etiam *Λ* 568. — *αὐτὸς*] *αὖτις* Bentley. — *ἐποτρύνει* C T *μαχέσασθαι* Harl.] *-νη(ι)σι μάχεσθαι Ω*. Eadem v. l. est *P* 178; cf. etiam *Υ* 171. Paradiorthosi debetur quod habet Par. *ὅτε τ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι*. || 691. **ἔηκε*] *ἐνῆκεν* Syr. D, *ἀνῆκεν Ω*. Cf. *P* 570 et *Ψ* 709; *ἀνιέμεναι θυμόν* alibi non dicitur, *ἀνῆκε θυμόν* cum acc. personae est *H* 152 al. || 693. **Πάτροκλος*] *Πατρόκλειος Ω*, item vs. 859. Cf. § 51 et 73.

---

674. ταρχύσουσι] cf. H 85.

675. τύμβωι τε στήληι τε] cf. vs. 457.

677. φύλοπιν] § 66.

679. λοῦσεν] § 295.

685. μέγ' ἀάσθη] quippe qui victoria elatus et pugnae ardore abreptus non recordaretur verborum Achillis, usque ad ipsam urbem Troianos persequi se vetantis (cf. vs. 87—96).

686. Πηληϊάδα'(ο)] § 55.

689. φοβεῖ καὶ ἀφείλετο] praesens tempus aoristo gnomico iunctum, ut Δ 161.

692. Imitatur Verg. Aen. XI 664: *quem telo primum, quem postremum, aspera virgo | deicis?*

694. Cf. A 8 sq.

Ἄδρηστον] cf. Z 63.

καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον,
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἔλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην.
τοὺς ἕλεν· οἳ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνάοντο ϝέκαστος.
ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷεσ Ἀχαίων — 698 = Φ 544
Πατρόκλοι' ὑπὸ χερσί, — περὶ πρὸ γὰρ ἔγχε' ἔθυιε, — 699b = Λ 180
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβοσ ἐΰ δμητοῖ' ἐπὶ πύργου — 700a = Φ 545
ἔστη, τῶι ὀλοὰ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων. — 700b cf. M 154
τρὶσ μὲν ἐπ' ἀγκῶνοσ 'βᾶ τείχεοσ ὑψηλοῖο
Πάτροκλοσ, τρὶσ δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων, — 703 sq. cf. E 437
χείρεσσ' ἀθανάτησι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων. — [sq.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ϝίσοσ, — 705 sq.a = E 438
δϝεινά ϝ' ὁμοκλήσασ ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα· — 706 = Υ 448
„χάζεο, διογενὲσ Πατρόκλεεσ· οὔ νύ τοι αἶσα
σῶι ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων, — 708 cf. Φ 584
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆοσ, ὅσ περ σέο πολλὸν ἀμείνων." — 709b cf. H 114
ὣσ 'φάτο, Πάτροκλοσ δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω, — 710 cf. E 443
μῆνιν ἀλευάμενοσ ϝεκατηβόλου Ἀπόλλωνοσ. — 711 = E 444

Ἕκτωρ δ' ἐν Σκαιῆισι πύληισ' ἔχε μώνυχασ ἵππουσ·
'δϝίζε γὰρ ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖτισ ἐλάσσασ,
ἦ λαοὺσ εἰσ τεῖχοσ ὁμοκλήσειε ϝαλῆναι.
ταῦτ' ἄρα ϝοι φρονέοντι παρίστατο Φοῖβοσ Ἀπόλλων,
ἀνέρι ϝεισάμενοσ αἰζηῶι τε κρατερῶι τε, — 716 cf. h. Ap. 449

696. *Μούλιον*] cf. Λ 739. ‖ 697. *ἕλεν*] ἕλεσ Zen. ‖ 699. (ἔ)*θυιε* A H] *θῦε* Ω. Cf. § 286[10]. ‖ 703. *αὐτὸν*] -*όσ* Hartman. ‖ 706. *δϝεινά ϝ'*(*ε*)] *δεινὰ δ'* Ω (*δεινὸν* L). Cf. E 439. — *ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα* A C H L] *προσέφη ἐκάεργοσ Ἀπόλλων* Ω (ut E 439). ‖ 707. *τοι*] *πω* Ar. ‖ 708. *πέρθαι Τρώων*] **Τρ πέρθεσθ'*? Cf. § 211[9]. ‖ 710. *πολλὸν*] *τυτθὸν* (ut E 443) Zen.

697. φύγαδ' ἐμνάοντο] de verborum structura cf. Ε 252 et de -άοντο termino § 191. *Eundi* verbum omissum est, ut supra in locutione ἐπί τινι κέλεσθαι vs. 382.

699. Πατρόκλοι'(ο)] § 59.

— ἔγχε'(ϊ)] § 71.

700. δμητοῖ'(ο)] § 59.

702. ἀγκῶνοσ] vox proprie *cubitum* valens *muri* (*turris*) *angulum* (cf. Χ 97) nunc significat.

703. αὐτὸν] si sincerum est hoc pronomen, opponitur nunc Patroclus *Troianis*, quos vincere volebat: cum heros defensoribus de muro pulsis in urbem irruere conaretur, *ipse* a deo est repulsus.

707. Πατρόκλεεσ] § 73.

709. Sciebat et ipse Achilles se urbe non potiturum; cf. Ρ 406 sq. Σ 95 sq. Φ 277 sq. (Τ 417 Χ 359 sq. Ω 85 sq., 131 sq.) Ψ 150 et Α 352 sq. Χ 61.

713. 'δϝίζε] *ambigebat*. Verbum †.

Ἀσίωι, ὃσ μήτρωσ ἦεν Ἔκτοροσ ἱπποδάμοιο,
αὐτοκασίγνητοσ Ϝεκάβησ, υἱὸσ δὲ Δύμαντοσ,
ὃσ Φρυγίηι ναίεσκε ῥοῆισ' ἔπι Σαγγαρίοιο· [cf. *P* 585
τῶι μιν ϝεισάμενοσ προσέφη Διὸσ υἱὸσ Ἀπόλλων· 720 = *P* 326 *Υ* 82
720ª = *B* 22
„Ἔκτορ, τίπτε μάχησ ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
αἴθ', ὅσον ἥσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτεροσ εἴην! 722ᵇ sq.ª = *φ* 373 sq.
τῶι κε τάχα στυγερῶσ πολέμοι' ἀπερωήσειασ. 723ª = *ψ* 23
ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλωι ἔπεχε κρατερώνυχασ ἵπποουσ, 724 cf. 732
αἴ κέν πώσ μιν ἕλησισ, δώηι δέ τοι εὖχοσ Ἀπόλλων.“ 725 cf. *H* 81
ὣσ ϝειπὼν ὃ μὲν αὖτισ ἔβη θεὸσ ἂμ πόνον ἀνδρῶν, 726 = *N* 239
Κεβριόνηι δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμοσ Ἕκτωρ
ἵπποουσ εἰσ πόλεμον πεπληγέμεν'. αὐτὰρ Ἀπόλλων
'δύσεθ' ὅμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισι
ἧκε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδοσ ὄπαζε. 730 = *M* 255
Ἕκτωρ δ' ἄλλουσ μὲν Δαναοὺσ ἐᾶ' οὐδ' ἐνάριζε,
αὐτὰρ ὃ Πατρόκλωι ἔπεχε κρατερώνυχασ ἵπποουσ· 732 cf. 724
Πάτροκλοσ δ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἅλτο χαμᾶζε 733ᵇ = 755
ἔγχοσ ἔχων σκαιῆι, ἑτέρηφι δὲ 'λάζετο πέτρον
μάρμαρον ὀκριόεν', ὅν ϝοι περὶ χεὶρ ἐκάλυψε· 735ª cf. *M* 380

719. *Φρυγίηι*] *-ην* Syr. G Strab. 590. || 720. *ϝεισάμενοσ* § 212³] *ἐεισάμενοσ.* || 724 et 732. *ἔπεχε* L, vs. 732 etiam G et l. a. in A] *ἔφιπε Ω* (cf. *E* 329). || 734. **ἔγχοσ ἔχων σκαιῆι*] *σκαιῆι ἔγχοσ ἔχων Ω* vitio metrico (cf. § 14). || 735. *ὀκριόεν'*, *ὅν* Bentley] *-εντα, τόν.*

717. ἔεν] § 302.

719. *Sangarii* fluvii etiam Γ 187 fit mentio.

721. σε χρή] cf. I 75 sq.

722 sq. Optativus ut Δ 314.

723. στυγερῶσ] *cum magno tuo* (*suo* al.) *malo*, item φ 374 ψ 23 et adi. χ 470. Cf. κακῶσ χ 27 et adiectivi πικροῦ usus ρ 448.

— πολέμοι'(ο)] § 59.

731. ἔα'(ε)] § 191.

734. Hastam, qua ipsum mox Hectorem petiturus est, Patroclus sinistra comprehendit, dein lapidem dextra arreptum torquet in Hectoris aurigam, qui dum habenas tenet, tela hostilia cavere nequit; auriga autem interfecto currus inutilis fiet. In secunda pugna prius *Eniopeus* Hectori fuit auriga, dein hoc necato *Archeptolemus* (cf. Θ 119—129); qui cum item interfectus esset, Hector fratri suo *Cebrioni* habenas tradidit (cf. Θ 312—319), qui et hodie in pugna tertia ei aurigavit. Post Cebrionen quoque nunc peremtum novum aurigam non quaesivit, sed pedes pugnavit per ceteram huius diei partem et die sequenti usque ad mortem (cf. Π 820, 864 P 75, 87, 213, 592 Σ 160 Υ 379, 422 Χ 5 sqq.). Currum autem in urbem remisit (cf. P 130 sq., 189—191).

735. ὅν ϝοι περὶ χεὶρ ἐκάλυψε] χειροπληθῆ, saxum quantum alterius manus digitis comprehendere poterat.

ἦκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δϝὴν ἄζετο φωτός,
οὐδ' ἀλίωσε βέλος, 'βάλε δ' Ἕκτορος ἡνιοχῆα,
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλεέος Πριάμοιο,
ἵππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξέϊ λᾶϊ. 739ᵃ = Θ 121
739ᵇ cf. Λ 95
740 ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦσ σύνελεν λίθος, οὐδέ ϝοι ἔσχε
ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ 'πέσον ἐν κονίησι
[sq.
αὖθι πρόσθε ποδῶν· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ϝεϝοικὼσ 742 sq. cf. E 585
742ᵇ = M 385
κάππεσ' ἀπ' εὐϝεργέοσ δίφρου, 'λίπε δ' ὀστέα θυμός. 743 cf. M 386
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Πατρόκλεεσ ἱππεῦ· 744ᵃ = χ 194 cf.
Ω 649
745 „ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸσ ἀνήρ· ὡσ ῥεῖα κυβιστᾶι!
εἰ δή που καὶ πόντωι ἔν ἰχθυόεντι γένοιτο,

---

736. ἄζετο] χάζετο H (cf. Λ 539); utrumvis obscurum. ‖ 741—743. Postmodo aucta haec videntur. Cf. comment. ‖ 742. δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι] cf. M 385.

---

736. *Iecit omni virium intentione et nihil cunctatus.* Hoc fere requiritur; sed (χ)άζετο verbum aut corruptum est aut aliunde ignotum. Nam alienum hinc est *verendi* verbum ἄζεσθαι (infinitivum vel accusativum regens), nec non *recedendi* verbum χάζεσθαι. — Versum postmodo additum esse Heyne suspicatus est.

738. ἀγακλεέοσ] § 73.

740. σύνελεν] *coniunctim abstulit* (= σὺν ἀφεῖλε); verbum redit υ 95. Cf. διελεῖν *perforare* Υ 280.

741—743. Horribilia magis quam perspicua sunt haec. Os frontale saxo *confractum* et oculos *elisos* facile nobis fingimus: oculos capite *excussos* et ante pedes morientis *prolapsos* non item, et certum est nihil eiusmodi fieri unquam potuisse. Imago autem *urinatoris*, qui capite demisso manibusque protentis de navi (cf. μ 413) in undas se proicit, multo aptior est M 385, ubi de *alta turri* miles quidam pronus decidit, quam nostro loco, ubi de *capso currus* Cebriones ruens manus extendere vix potuit quin terram continuo contingeret (cf. E 586). Itaque mox (vs. 750) Patroclus, licet et ipsius menti imago urinatoris obversetur, non tamen ἀρνευτῆρι assimulat militem cadentem, sed κυβιστητῆρι sive *saltatori* corpore gyrum ducenti. Accedit quod *resupinus* potius quam *pronus* cadere debuit Cebriones a fronte percussus. Denique verba κάππεσ' ἀπ' εὐϝεργέοσ δίφρου metro cogente dicta sunt pro κάππεσεν ἐκ δίφροι' ἐὐϝεργέοσ vel ἐὐϝεργέοσ ἔκπεσε δίφρου, ut est E 585. Quapropter in textu varias has ob causas suspecto forma recentior εὐϝεργέοσ (cf. § 73) non est sollicitanda, nisi et vicina mutentur. Oculos humi proiectos imitator ex N 616 sq. potuit desumere, ubi Agamemnon faciem Pisandri vehementissimo ictu gladii a capite recidit. Quae cum ita sint, vellet quis pro vs. 740ᵇ—743 haec sola fere legi: οὐδέ ϝοι ἔσχε | ὀστέον, ἐκ δίφρου δ' ἔπεσεν· 'λίπε δ' ὀστέα θυμός. Tales, quales traditi sunt, ipsi poetae deberi hi versus non videntur.

742. αὖθι] § 322.

744. Πατρόκλεεσ] § 2 et 73.

745. Cf. similis iocus vs. 617 sq.

πολλούς κεν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
νηὸς ἀποθρώισκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
ὡς νῦν ἐν πεδίοι ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾶι.
ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασι.“
ὣς ϝειπὼν ἐπὶ Κεβριόνηι ἦρω᾽ ἐβεβήκει
οἶμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμοὺς κεραΐζων
ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἐρή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
ὣς ἐπὶ Κεβριόνηι, Πατρόκλεες, ἄλσο μεμαώς.
Ἕκτωρ δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθεν ἀφ᾽ ἵππων ἅλτο χαμᾶζε. 755ᵇ = 733
τὼ περὶ Κεβριόναο λέοντ᾽ ὣς δῆριν ἐθέσθην,
ὥ τ᾽ ὄρεος κορυφῆισι περὶ κταμένηι ἐλάφοιο, 757ᵃ sq.ᵇ = 824
ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
ὣς περὶ Κεβριόναο δύω μήστωρες ἀϋτῆς,
Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
ϝίεντ᾽ ἀλλήλων ταμέμεν χρόα νηλέϊ χαλκῶι. 761 = Ν 501
Ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ ϝλάβεν, οὔ τι μεθίει, 762 cf. Ο 716
Πάτροκλος δ᾽ ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην. 764 = Ξ 448
ὡς δ᾽ Εὖρός τε Νότος τ᾽ ἐριδαίνετον ἀλλήλοιιν
οὔρεος ἐν βήσσηι βαθέαν πελεμιζέμεν ὕλην, 766ᵃ = 634
φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,

748. δυσπέμφελος εἴη] -λοι εἶεν Zen. (cf. Hes. Op. 722). ‖ 752—754. Spurii? Cf. comment. ‖ 756. δῆριν ἐθέσθην Nauck coll. *P* 158] δηριηθήτην. Cf. § 193. ‖ 762. οὔ τι L] οὐχὶ Ω (cf. Ο 716). ‖ 766. *βήσσηι] -ησι. Cf. vs. 634. — βαθέαν § 17 et 75] -ην Ω, Nauck βήσσηισι, βαθὺν (cf. § 53).

747. κεν] § 326.

— τήθεα] †, *ostreas*?

— διφῶν] †, *petens* (accedente notione operose perscrutandi maris profunda). Cf. Hes. Op. 374 Ar. Nub. 192 Herod. Mim. III 54 VI 73 VII 78.

748. δυσπέμφελος] *male fervidus, aestuans.* Adi. †, de quo cf. I 516. *Maris* epitheton esse sensit Ar.; redit Hes. Theog. 440 Oper. 618, 722, nostro autem loco substantivi vicem obit (etiamne Hes. Theog. 440?).

751. ἦρω᾽(ϊ)] § 13.

752—761. Duae recensiones (vs. 752—754 et 756—758) videntur confluxisse, aptior autem est posterior; nam „cum leone sauciato Patroclus quomodo commode comparari nunc potest“ (Heyne)? — Cf. B 144—148.

753. ἐρή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή] cf. Z 407.

754. Πατρόκλεες] § 73.

— μεμαώς] § 160.

758. πεινάοντε] § 190.

761. ταμέμεν] § 126.

764. σύναγον . . . ὑσμίνην] cf. B 381.

767. τανύφλοιον] †, *glabram*, cortice veluti extenso sine nodis vel rugis insignem.

αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
ϝηχῆι θεσπεσίηι, πάταγος δέ τε ϝαγνυμενάων,
ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες — 770 sq. = Λ 70 sq.
δήιοον, οὐδ' ἕτεροι μνάοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρ' ἐπεπήγει
ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες,
πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν — [sq.
μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης — 775b sq. cf. ω 39; 775bsq.asq. cf. Σ 26 sq.
κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων. — 775b cf. Φ 503
ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφεβεβήκει, — 777 cf. Θ 68
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἵπτετο, πίπτε δὲ λαός· — 778 = Θ 67
ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε, — 779 = ι 58
καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν.
ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρῳ' ἐϝέρυσσαν
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο, — 782a = P 714; 782b = H 122
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε. — 783b cf. K 486
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῶι ἀτάλαντος Ἄρηϊ, — 784a = E 436
σμερδαλέα ϝιϝάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνε.

---

768. τανυήκεας] ταναήκεας Ambr. (cf. H 77 al.). || 774. ἐστυφέλιξαν Ar.] -ξε(ν) D T. || 775. αὐτόν] -τῶι? Cf. vs. 526. — δ' ἐν Ar. L] δὲ Ω. Cf. Θ 337. || 778. μάλ'(α)] μὲν A. || 784. ἐπόρουσε] ἐνόρ. Ambr. T.

---

771. δήιοον] § 191.

— μνάοντ'(ο)] § 190 sq.

776. μέγας μεγαλωστί] cf. H 39.

— ἱπποσυνάων] artis aurigandi, qua Cebriones multum profuerat Hectori. Hic pedes exinde dimicavit, etiam die sequenti (cf. vs. 734).

777—779. Haec omnia tempore meridionali et pomeridionali eiusdem diei, cuius Λ 86 fit mentio, dicuntur esse facta; et fieri facile potuerunt. De versu 777 cf. Θ 68, de verbo ἀμφιβαίνειν A 37, de nomine βουλυτός Λ l. l.

780. ὑπὲρ αἶσαν] P 321 et 327. Ita nunc interpretanda est haec locutio ut Achivi dicantur aliquantisper vicisse, licet non hos sed Troianos illo die superiores fore decrevisset Iuppiter.

785. τρὶς ... ἐννέα] numerus IX sive III², qui sollemnis est in Iliade et veluti sacrosanctus (cf. Λ 303—309 al.), nunc etiam augetur (IX × III sive III³). Sic Odysseae poeta suum heroëm extollens per IX × II νυχθήμερα somnum non vidisse ait ε 278 sq., et alterum numerum sollemnem altero multiplicans, procos IX × XII vicisse et interfecisse (cf. α 245—248). Nempe ad virtutis fastigium pervenit nunc Patroclus, et ipsum carmen quod est de Achillis ira veluti ad fastigium suum sive καταστροφήν iam pervenit; moriturus enim est Achillis amicus, dein ipse Achilles iram abiecturus. — Cum alia possunt conferri tum vaticinium, quod belli Peloponnesii initio in hominum ore fuisse testatur Thucy-

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ϝἶσος, 786 = *E* 438
ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, 'φάνη βιότοιο τελευτή· 787[b] = *H* 104
ἤντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇι ὑσμίνηι
δϝεινός. ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησε,
ἠέρι γὰρ πολλῆι κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
'στῆ δ' ὄπιθεν, 'πλῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
χειρὶ καταπρηνεῖ, 'στρεφεδίνηθεν δέ ϝοι ὄσσε. 792[a] = *ν* 164 h. Ap. 333
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην 'βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων· 793 cf. *O* 125
ἣ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὕφ' ἵππων
αὐλῶπισ τρυφάλεια, 'μιάνθησαν δὲ ϝέθειραι
αἵματι καὶ κονίηισι. πάροσ γε μὲν οὐ θέμισ ἦεν
ἱππόκομον πήληκα μιαίνεσθαι κονίηισι,
ἀλλ' ἀνδρὸσ θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
'ρύετ', Ἀχιλλῆοσ· τότε δὲ Ζεὺσ Ἕκτορ' ἔδωκε
ϝῆι κεφαλῆι φορέειν. σχεδόθεν δέ ϝοι ἦεν ὄλεθροσ·
πᾶν δέ ϝοι ἐν χείρεσσι 'ϝάγη δολιχόσκιον ἔγχοσ, 801 cf. *Γ* 367
βριθύ, μέγα, στιβαρόν, κεκορυθμένον, αὐτὰρ ἀπ' ὤμων 802[a] = *E* 746
ἀσπὶσ σὺν τελαμῶνι χαμαὶ 'πέσε τερμιόεσσα,

787. *βιότοιο*] cf. *H* 104. || 788. *τοι*] *οἱ* T (cf. vs. 697). || 792. *καταπρηνεῖ*] **-νέσ* (item *ν* 164)? Cf. § 73 et *O* 114 *Υ* 131. || 801. *πᾶν*] sic Ar., *τῶι* l. a. ant.

dides (V 26 § 4), ὅτι τρὶσ ἐννέα ἔτη δέοι γενέσθαι τοῦτον τὸν πόλεμον, et ratio a Philolao inita ad solis lunaeque itinera inter se concilianda; qui menses (IX × III)[3] sive III[6] sive 729 aequabat annis solaribus 59. Praeterea cf. Hes. fr. 171 et Hendess Orat. Graec. p. 3.

791–806. Sic Alcathoo Neptunus stuporem incussit N 434–439.

792. 'στρεφεδίνηθεν] †. Patrocli, qui vehementi ictu a tergo percussus est, non firmi clarique manserunt oculi, sed veluti hominis dementis vel morbo comitiali correpti volvebantur in orbitis. Quod N l. l. dicitur: ὅσσε ἔθελχθεν.

795. αὐλῶπισ] cf. E 182.

796. οὐ θέμισ ἦεν] dum Achillis herois invicti caput tuebatur donum divinum (cf. P 195 sq. Σ 84 et supra vs. 148–151).

799 sq. Non ab Iliade quidem (cf. vs. 38—45), sed a prisca fabula alienus fuit Hector ὁ κορυθαιόλοσ galeam, quam ipse Troiae deus tutelaris Apollo ei tribuerat (cf. Λ 353), ponens ut galea hostili caput ornaret. Cf. Σ 131 sq.

799. Ἕκτορ'(ι)] § 13.

800. ϝοι] *Patroclo*, ut vs. sq.

801–803. Fregit Apollo hastam Patrocli, divulsit autem balteum unde eius clipeus suspensus erat. Quae *quomodo* fecerit deus, poeta non rogat. Voluit Apollo frangi arma: fracta sunt. Cf. Z 306 sq. O 464 al.

803. τερμιόεσσα] adi. redit (Γ 338 l. a.) τ 242 Hes. Op. 537: τερμιόεντα χιτῶνα, ubi *talarem* (ποδήρη vel ποδη-

ἄλῦσε δέ ϝοι θώρηκα ϝάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
τὸν δ' ἀάτη φρένας εἷλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
στῆ δὲ ταφών· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ 806ª = Λ 545
ὤμων μεσσηγὺ σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνήρ,
Πανθοΐδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο 808ᵇ cf. N 431
ἔγχεΐ θ' ἱπποσύνηι τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισι· 809ª = Λ 503
καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἐϝείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο.
ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεες ἱππεῦ,
οὐδ' ἐδάμασσ'. ὃ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλωι, 813ᵇ = Λ 354
ἐκ χροὸς ἁρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινε
Πάτροκλον γυμνόν περ ἐόντ' ἐν δηϊοτῆτι·
Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῆι καὶ δουρὶ δαμασθεὶς
ἄψ ἑτάρων εἰς ϝέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων. 817 cf. Γ 32
Ἕκτωρ δ' ὡς ἔϝιδεν Πατροκλέεα μεγάθυμον
ἄψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξέϊ χαλκῶι,
ἀγχίμολόν ῥά ϝοι ἦλθε κατὰ στίχας, οὖτα δὲ δουρὶ
νείατον εἰς κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε. 821ª = E 857
821ᵇ = N 388

804. Del. Reichel (cf. vs. 133 sq.). ‖ 807. *μεσσηγὺ* Syr.] *-γὺς Ω* (*σ—σσ*). — *σχεδόθεν βάλε*] sic Ar. (coll. vs. 812 et 819), *σχεδὸν οὖτασε* Zen. (propter vs. 813ᵇ sq.ª). ‖ 810. *τότε* Ar. Syr. H L] *ποτε Ω*. ‖ 820. *ῥά*] *δέ* Syr. H (ut. *Λ* 529).

νεκῆ) interpretantur veteres: *tunicam talarem* festis diebus ferendam; cf. ἑλκεχίτων N 685. Nostro igitur loco significatur clipeus ad pedes usque pertinens (ποδηνεκής O 645 sq.). Non *oblongos* clipeos poeta hoc similibusve locis videtur cogitasse, sed similem figuram huic Patrocli sive Achillis clipeo tribuisse atque fuit novi clipei quem deinde Achilli fabricavit Vulcanus; illum autem *rotundum* sibi mente informavit (cf. Σ 483—608).

807. E carmine antiquiore haec ducta esse veri simile reddit id quod de *Protesilao* verbis simillimis dicitur B 701, ubi fabula prisca aperte significatur.

808. ἡλικίην] cf. Γ 175.

809. Cf. Λ 503.

811. Viginti principes peremit Euphorbus, licet in bello nuper coorto tirocinium tunc faceret (cf. Δ 477—479). Iuvenile eius decus pingitur P 52—60. Cf. Tyrtaei fr. 11²⁷: ἔρδων δ' ὄβριμα ϝέργα διδασκέσθω πολεμίζειν. Locutioni διδασκόμενος πολέμοιο similia sunt genitivus participio ἐπιστάμενος additus φ 406 et locutio πολέμοιο δαήμεναι Φ 487. — Etiam Nestor iuvenis imperitus olim hostes fortiter profligavit et vel *centum* eorum sua manu interfecit (cf. Λ 717—721, 748 sq.).

812. Πατρόκλεες] § 2 et 73.

813 sq. μίκτο—μείλινον] Euphorbus iuvenis velocissimus irruit in Patroclum a tergo percussum et prius quam ille convertere se potuit evulsa hasta recessit.

'δούπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἴαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
ὡς δ' ὅτε σῦν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμηι,
ὅς τ' ὄρεος κορυφῆισι μέγα φρονέοντε μάχεσθον 824ª = 757
824ᵇ = 758
πίδακος ἀμφ' ὀλίγησ, ἐθέλουσι δὲ πινέμεν' ἄμφω,
πολλὰ δέ ϝ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφι·
ὣς πολέας πεφνόντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἕκτωρ Πριαμίδησ σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπέρρα, [179
828ᵇ cf. *Υ* 290 *Φ*
καί ϝοι ἐπευχόμενοσ ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα· 829 cf. *Φ* 121, 409
„Πάτροκλ', ἦ ποθ' ἔφησθα πόλιν κεραϊξέμεν' ἡμήν,
Τρωϊάδασ δὲ γυναῖκασ ἐλεύθερον ἦμαρ ἀποῤῥὰσ 831 cf. *Υ* 193
831ᵇ = *Ζ* 455
ἀξέμεν' ἐν νήεσσι φίλην εἰσ πατρίδα γαῖαν,
νήπιε! τάων δὲ πρόσθ' Ἕκτοροσ ὠκέεσ ἵπποι
ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμιζέμεν', ἔγχεϊ δ' αὐτὸσ
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅ σφιν ἀμύνω
ἦμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπεσ ἔδονται. 836ᵇ cf. *χ* 30
ἆ δ ϝεί', οὐδέ τοι ἐσθλὸσ ἐὼν 'χραίσμησεν Ἀχιλλεύσ,
ὅσ ποθί τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·
„μή μοι πρὶν ἴμεναι, Πατρόκλεεσ ἱπποκέλευθε,
νῆασ ἔπι γλαφυράσ, πρὶν Ἕκτοροσ ἀνδροφόνοιο
αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.' 841ᵇ = *Β* 416
ὣσ ποθί σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένασ ἄφρον' ἔπειθε." 842ᵇ cf. *Δ* 104
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ, Πατρόκλεεσ ἱππεῦ· 843ª cf. *Ο* 246
„ἤδη νῦν, Ἕκτορ, μεγάλ' εὔχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε

---

825. *πίδακοσ ἀμφ' ὀλίγησ*] *-κι ἀμφ' -γηι*? vHerwerden *-κοσ ἄγχ' ὀλίγησ*. Cf. § 316¹. — *πινέμεν'(αι)* G] *πιέμεν Ω* (cf. *H* 481). || 826. *ϝ'(ε)* Brandreth] *τ'*. || 828. *ἀπέρρα* § 150⁵] *ἀπηύρα*. || 829. *πτερόεντα προσηύδα* A C] *-ντ' ἀγόρευε* D T. || 830. *κεραϊξέμεν'(αι)* Bekker] *-ξέμεν* (cf. vs. 832 et *B* 436). || 831. *ἀποῤῥὰσ* § 150⁵] *ἀπούρασ*. || 840. *πρὶν*] *πρίν γ'* Syr. T (cf. § 18). — *ἀνδροφόνοιο*] *ἱποδάμοιο* Syr. (cf. *Ω* 724). || 842. *σε*] sic Ar., *σοι* Syr. D.

829—863. Verbis similibus *Achilles* X 330—367 morientem irridet *Hectorem*, hic autem mortem proximam vaticinatur ipsi, ut nostro loco Hectori Patroclus. Quae morientium credebatur esse facultas; cf. Plat. Apol. 39 *c* Cic. de Div. I § 63.

830. ποθ'(ι)] § 322.

— ἡμήν] § 95.

832. ἀξέμεν'(αι)] § 125.

833. Cf. H 75 et A 240.

834. πολεμιζέμεν'(αι)] § 125.

835 sq. δ — ἀναγκαῖον] cf. Z 403 et de adiectivo quod est ἀναγκαῖοσ ρ 399.

838 et 842. ποθί] § 322. „Opinor" Hector ait, hosti deiecto insultans. Alia omnia autem Patroclo mandaverat Achilles (cf. vs. 685).

842. ἄφρον'(ι)] § 13.

843. Πατρόκλεεσ] § 2 et 73.

844. ἔδωκε] cf. A 255.

νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν
ῥηϊδίως, αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο. 846ᵇ = *H* 122
τοιοῦτοι δ' εἴ πέρ μοι ἐρείκοσιν ἀντεβόλησαν,
πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῶι ὑπὸ δουρὶ δαμέντες. 848ᵇ = *Λ* 749
ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ καὶ Λητόος ἔκτανεν υἱός,
ἀνδρῶν δ' Εὔφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆισι· 851 = *Λ* 297
οὔ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βίῃ, ἀλλά τοι ἤδη 852ᵇ sq. = *Ω* 131 sq.
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
χερσὶ δαμεὶς Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο."
ὣς ἄρα μιν ϝειπόντα τέλος θανάτοι' ἐκάλυψε· [sqq. 855-858ᵃ = X361
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδόσδ' ἐβεβήκει, 855 = 502
ϝὸν πότμον γοάουσα, λιποῦσ' ἀνδρωτῆτα καὶ ἥβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἕκτωρ·
„Πάτροκλος, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;

852. βίε'(αι) § 194] *βέηι.* || 856. (ἐ)βεβήκει] *κατῆλθεν* Athen. 507 *e.* || 857. ἀνδροτῆτα] ἀδρ. vel ἀδρ. G Cant. alii. Vocabulum redit *X* 363 *Ω* 6; cf. § 28. || 859. *Πάτροκλος*] cf. vs. 693.

847. τοιοῦτοι] *qualis tu es.*

849. Λητόος] § 77.

850. τρίτος] ut vs. 853 *mors* et *fatum*, vel P 296 *hasta* et *brachium*, sic h. l. *fatum* et *Apollo* ἓν διὰ δυοῖν enuntiatum efficiunt teste verbi ἔκτανεν vs. 849 numero singulari. Nam aliter habent loci qualis est A 255. Apollo effecit ut leto daretur Patroclus; cf. Σ 454—456. Similia sunt Σ 119 T 87, 410 λ 292 sq.; cf. etiam χ 413 et P 327. Perperam olim quidam contenderunt Hectorem *quartum*, non *tertium* Patrocli adversarium dicendum fuisse (cf. nota crit. ad Z 319).

852. βίε'(αι)] § 117.

853 sq. παρέστηκεν ... δαμέντ'(ι)] *adest* (*instat*) *tibi mors prostrato*; cf. nostrum *is aanstaande.* Item Xen. Hell. II 3 § 56 Herod. Mim. I 16. Vaticinantis haec sunt verba pro: *mox prostratus necaberis*, mentis enim oculis rem futuram nunc cernit veluti praesentem. Cf. Θ 246 et de eliso δαμέντ'(ι) § 13, de caede autem futura a vaticinantibus praedicta υ 350—357.

856. Imitatur Verg. Aen. X 820.

— ῥεθέων] vox X 68, 362 redit. Veteres interpretati sunt *artus*, sed aut quod ῥῖνας (= μυκτῆρας) significet requiritur aut quod χείλεα. Hoc verum videtur, et sic Herod. Mim. III 3 sq.: τοῦτον κατ' ὤμου δεῖρον ἄχρις ἡ ψυχὴ | αὐτοῦ ἐπὶ χειλέων μοῦνον ἡ κακὴ λειφθῆι. Cf. ῥέθος *os* (= *facies*) Soph. Ant. 529 Eur. Herc. 1204 Ap. Rhod. II 68.

— πταμένη] § 216.

857. *Vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras* (Verg. Aen. XI 831), corpus morti nondum maturum relinquere vi coacta. De sedibus umbrarum cf. O 188.

— γοάουσα] § 191.

858. τεθνηῶτα] § 160.

— προσηύδα] § 191.

τίσ ϝοῖδ' εἴ κ' Ἀχιλεύς, Θέτιδοσ πάϊσ ἠϋκόμοιο, — 860ᵇ = Δ 512
φθήνι ἐμῶι ὑπὸ δουρὶ τυπεὶσ ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;" — 861 cf. Δ 433
ὣσ ἄρα φωνήσασ δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆσ — 862ᵇ = κ 164
ἕϝρυσε, λὰξ προσβάσ, τὸν δ' ὕπτιον ὦσ' ἀπὸ δουρόσ.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντ' ἐβεβήκει,
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεοσ Αἰακίδαο,
'ϝίετο γὰρ βαλέμεν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέεσ ἵπποι — 866 = 383
ἄμβροτοι, οὕσ Πηλῆϊ θεοὶ 'δόσαν ἀγλαὰ δῶρα. — 867 = 381

Μενελάου ἀριστεία.

P οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέοσ υἱόν, Ἄρηϊ φίλον Μενέλαον,
Πάτροκλοσ Τρώεσσι δαμεὶσ ἐν δκϊοτῆτι.
'βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένοσ αἴθοπι χαλκῶι, — 3 = Δ 495
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶι ἔβαιν' ὥσ τισ περὶ πόρτακι μήτηρ· — 4 cf. Ε 299
ὥσ περὶ Πατρόκλωι 'βαῖνε ξανθὸσ Μενέλαοσ,
πρόσθε δέ ϝοι δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην, — 7 sq. = Ε 300 sq.
τὸν κτάμεναι μεμαώσ, ὅσ τισ τοῦ γ' ἀντίοσ ἔλθοι.
οὐδ' ἄρα Πανθόου υἱὸσ ἐϋμμελίησ ἀμέλησε
Πατρόκλοιο πεσόντοσ ἀμύμονοσ, ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
ἔστη, καὶ προσέϝειπεν Ἄρηϊ φίλον Μενέλαον·
„Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφέσ, ὄρχαμε λαῶν, — 12 = δ 156, 291, 316 ο 64, 87
χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρόν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα. — 13ᵇ cf. Ο 347
οὐ γάρ τισ πρότεροσ Τρώων κλητῶν τ' ἐπικούρων

---

5 *πρωτοτόκοσ κινυρή, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο.*

---

860. *τίσ* Bentley] *τίσ δ'*. || 861. *ὀλέσσαι*] **-αο?* cf. comment. || 867. Olim addebant quidam: *ἤματι τῶι ὅτ' ἔγημε Θέτιν λιπαροκρήδεμνον* (cf. Σ 85). || 5. Del. Heyne. Epicum non est *εἰδυῖα* pro *ϝιδυῖα* (simile vitium Hes. Theog. 887 correxit Schoemann). Cf. § 160⁷. || 7. *ϝοι*] sic (*οἱ*) Ar., *ου* (i. e. *οὑ*) Zen.; cf. § 92. || 9, 23, 40, 59. *Πανθόου* et *-όωι*] cf. Ο 522. || 14. *κλητῶν*] cf. Γ 451.

---

860 sq. τίσ ϝοῖδ' εἴ κε ... φθήνι ... ὀλέσσαι;] *quis scit an ... prius moriturus sit?* = *quis praestat non ... prius moriturum?* Item Λ 792 Ο 493 γ 216 Soph. Ant. 521 Eur. fr. 639, 830 Ar. Ran. 1477 (Lys. 376). Cf. οὐ ϝοῖδ' εἰ *nescio an* Ε 183 Ο 16. — Iungenda esse φθήνι ὀλέσσαι docent loci paralleli; sed quoniam infinitivus verbo φθάμεναι iunctus apud Homerum non redit et omnino est rarissimus, verum videtur ὀλέσσασ.

863. ἔϝρυσε] § 293.

866. βαλέμεν] § 126.

867. Cf. vs. 148—151.

4—6. ἀμφὶ (περὶ) 'βαῖνε] cf. Α 37. De voce πόρταξ cf. κ 410, vox κινυρή aliunde non est cognita.

Πάτροκλον ’βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· 15 cf. *H* 14
τῶι μ᾽ ἔαε κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιϝηδέα θυμὸν ἕλωμαι.“ 17ᵇ cf. *K* 495
τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος· 18 = *ὁ* 30, 332
18ᵃ = *H* 454
„Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάεσθαι!
οὔτ᾽ οὖν παρδάλιος τόσσον μένος οὔτε λέοντος
οὔτε συὸς κάπροι᾽ ὀλοόφρονος, οὔ τε μέγιστος
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένεϊ βλεμεαίνει, 22ᵇ cf. *Θ* 337
ὅσσον Πανθόου υἷες ἐϋμμελίαι φορέουσι.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
ϝῆσ ἤβησ ἀπόνηθ᾽, ὅτε μ᾽ ὤνοτο καί μ᾽ ὑπέμεινε,
καί μ᾽ ἔφατ᾽ ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
ἔμμεναι· οὐδέ ϝέ φημι πόδεσσί γε ϝοῖσι κιόντα
εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούσ τε τοκῆασ. 28 cf. *E* 688
ὥσ θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένοσ, εἴ κέ μ᾽ ἄντα
στήηισ. ἀλλά σ᾽ ἐγώ γ᾽ ἀναχωρήσαντα κελεύω 30ᵇ-32 = *Υ* 196 sqq.
εἰσ πληθὺν ἴμεναι, μηδ᾽ ἀντίοσ ἵστασ᾽ ἐμεῖο, 31ᵇ cf. *N* 448
πρίν τι κακὸν παθέμεν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιοσ ἔγνω.“ 32ᵇ cf. Hes. Op. 218
ὣσ ’φάτο, τὸν δ᾽ οὐ ’πεῖθεν· ἀμειβόμενοσ δὲ προσηύδα·

---

20. *παρδάλιοσ*] sic Ar., *πορδ.* Ambr. A D. Cf. *N* 103. ‖ 23. *φορέουσι(ν)* Ambr. A T] *φρονέουσιν Ω* (ut *μέγα, ἀγαθά, ἀταλά, φίλα, κακὰ φρονέειν*). ‖ 25. *ἀπόνηθ᾽, ὅτε*] *-νητο, ὅ* Nauck. — *ὤνοτο* Brandreth] *ὤνατο*. Cf. *Ω* 241. ‖ 27. *ϝε*] *τε* Ar.

---

16. μ᾽ ἔαε] § 191.

17. μελιϝηδέα θυμὸν] cf. K 495.

19. *O Iuppiter, turpe immodica superbia! = O Iuppiter, fac ut aliquanto humilior mens fiat isti iactatori!*

— εὐχετάεσθαι] § 191.

21. κάπροι᾽(ο)] § 59.

22. σθένεϊ βλεμεαίνει] cf. Θ 337.

23. Πανθόου υἷεσ] *Euphorbus, Hyperenor, Polydamas.*

— φορέουσι] contemtim nec sine irrisione dicitur nunc φορέειν θυμόν pro ἔχειν, ut ἀγλαΐασ φορέειν ρ 245 vel apud comicum λῆμα θούριον φορεῖν (Ar. Eq. 757; cf. etiam Lys. 800 Plut. 1059 Cratin. fr. 153 Eupol. 147 Ephipp. 23 com. adesp. 388 Soph. Ant. 705 Eur. Cycl. 126). Similis verbi ὀχέειν, quae est verbi ἔχειν forma intensiva, usus est α 297: νηπίασ ὀχέειν, φ 302: ἀάτην ὀχέειν, λ 619: μόρον ὀχέειν, η 211: ὀϊζὺν ὀχέειν. Praeterea cf. τρέφειν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν Soph. Ant. 1089, *gestare brachia, pectora* Hor. Carm. I 8, 10 Verg. Aen. I 567 et nostra: *een hoogen toon voeren, er veel praats op na houden,* al.

24—28. Cf. Ξ 516—519. Nunc Hyperenor vulturibus πολὺ φίλτερόσ ἐστι quam uxori (ut de aliis dicitur Λ 162).

29. με᾽(ο)] § 92.

31. ἴμεναι] § 125.

32. παθέμεν] § 126.

— ῥεχθὲν δέ τε νήπιοσ ἔγνω] cf. I 250 et Λ 764.

„νῦν μὲν δή, Μενέλαε διοτρεφέσ, ἦ μάλα τίσεισ
γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνεσ, ἐπευχόμενοσ δ' ἀγορεύεισ,
'χήρωσασ δὲ γυναῖκα μυχῶι θαλάμοιο νέοιο,
ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθοσ ἔθηκασ. 37 = Ω 741
ἦ κέ σφι δϝειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
εἴ κεν ἐγὼ κεφαλήν τε τεὴν καὶ τεύχε' ἐνείκασ
Πανθόωι ἐν χείρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίηι.
ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητοσ πόνοσ ἔσται 41ᵃ cf. *E* 895
οὐδέ τ' ἀδήριτοσ ἤ τ' ἀλκῆσ ἤ τε φόβοιο."
ὣσ ϝειπών ϝ' οὔτασσε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην· 43 = Λ 434
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόσ, ἀνεγνάμφθη δέ ϝοι αἰχμὴ 43ᵇ-46 = Γ 347 sqq.
ἀσπίδ' ἔνι κρατερῆι. ὃ δὲ δεύτεροσ ὤρνυτο χαλκῶι
Ἀτρεΐδησ Μενέλαοσ, ἐπευξάμενοσ Διὶ πατρί,
ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
'νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸσ ἔρεισε, βαρείηι χειρὶ πιθήσασ· 48 = Λ 235
ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένοσ ἤλυθ' ἀκωκή. 49 = X 327 χ 16
'δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶι· 50 = Δ 504
αἵματί ϝοι 'δεύοντο κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
πλοχμοί θ', οἳ χρυσῶι τε καὶ ἀργύρωι ἐσφήκωντο.

---

34. *μάλα*] *τάχα* l. a. in Ar. comment. || 37. *ἄρρητον*] *ἄρητον* A T (item pap. vetustissima in versibus post *Ψ* 223 adiectis), prisco more non duplicata littera *ρ*, quod an *ἀρητὸν* scribendum et *execrabilem* interpretandum sit dubitatur coll. *ζ* 280 *τ* 404 (*πολυάρητοσ* = *εὐκταῖοσ*); simplex tamen *ἀράομαι* non *imprecandi* vim habet apud H., quae compositis *ἐπαρή* et *καταράομαι* est propria, sed solam *precandi*. || 41. *ἔτι*] *ἔπι* l. a. in Ar. comm. (cf. *I* 415). || 42. *ἤ τ' ... ἤ τε* Nicanor A] *ἠδ' ... ἠδὲ* Ar. *Ω*, *οὔτ' ... οὔτε* G H (cf. v. l. *O* 409). || 43. **ϝ'*] addidimus (ut *Λ* 434). — *οὔτασσε* § 150⁹] *-ησε*. || 44. *χαλκόσ* Ar. A] *-όν* *Ω* (cf. *Γ* 348). || 45. *ἀσπίδ' ἔνι*] *-δι ἐν* A C (cf. *Γ* 349). || 51. *Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι*] *-σσι μέλαιναι* Zen.

---

35. γνωτὸν ἐμόν] *Hyperenorem* (cf. vs. 24).

36. μυχῶι θαλάμοιο νέοιο] cf. B 701.

41 sq. *At non tempus nunc cunctandi: aut fuge aut defende te.* Mox πεῖραν facias necesse est sive ἀλκῆσ sive φόβοιο. Genitivi neglegentius subiuncti sunt post adiectiva ἀπείρητοσ et ἀδήριτοσ, = πόνοσ οὐκ ἄτερ πείρησ καὶ δήριοσ ἔσται. *Mox erit labor sive pugnae sive fugae*, mox patebit uter victor sit evasurus, uter fugiturus.

44. Cf. Γ 348.

45. ἀσπίδ'(ι)] § 13.

48. ἐπὶ δ' αὐτὸσ ἔρεισε] cf. Λ 235.

51. κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι] i. e. κόμαι ταῖσ τῶν Χαρίτων κόμαισ ὁμοῖαι. Cuiuscemodi comparatio *compendiaria* vocari solet. Similia sunt A 163, 187 Φ 191 β 121 δ 279 λ 557 ν 89, cf. etiam Γ 151 sq. et λ 202 sq.; apud comicum similia sunt ἀκτῖνεσ δεινότεραι (sic legendum) Κύννησ Vesp. 1032, alia. Praeterea cf. ζ 308.

52. Euphorbus χρυσὸν ἔχων πόλε-

οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
χώρωι ἐν οἰοπόλωι, ὅθ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ, 54ª = *N* 473
καλὸν τηλεθάον· — τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσι
παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῶι·
ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῆι
βόθρου ϝ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίηι· —
τοῖον Πανθόου υἱὸν ἐϋμμελίην Εὔφορβον
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθώς, 61 cf. *M* 299 ζ 130
βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσηι, ἣ τις ἀρίστη, —
τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔραξε λαβὼν κρατερῆισιν ὀδοῦσι 63 sq. = *Λ* 175 sq.
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
δηιῶν, — ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν οὐδ' ἐθέλουσι

---

54. ἀναβέβρυχεν] -βρυχεν Zen.; lectio incerta, nam ὅθ' sitne ὅθι an ὅ τε (= ὅσ) intellegendum dubitatur, in ἅλις autem desideratur sonus ϝ (ὅ ϝάλις Bentley), et perfectum -βέβρυχε ignotum est; ὅ ϝάλις ἀναβέβλυχεν vHerwerden (coll. *I* 491 et Anth. Palat. VII 31, 5 IX 374, 1). || 58. *ϝ'(ε)] τ'. Cf. *Λ* 315. || 65. δηιῶν] *δάπτων (cf. *Λ* 481 *Π* 159)? vChrist δηΐόων, τὸν δ' ἀμφὶ (cf. *P* 566 *Σ* 195 *Ψ* 176).

μόνδ' ἴεν ἠΰτε κούρη (cf. B 872). Habebat nimirum *crines in aurum nodatos* (Verg. Aen. IV 138), confixos σφηξί τισι sive σφηκίσκοισ i. e. *acubus*, si artis vox σφηκίσκοσ sive *canterius* (de qua cf. Ar. Plut. 301 Ditt. Syll.² 537) huc trahenda est. Sed fortasse praestat verbum ἐσφήκωντο cum scholiis interpretari συνεσφιγμένοι ἦσαν coll. Ar. Vesp. 1072.

53—58. Similes comparationes sunt Σ 56, 437 ζ 163 ξ 175. Imitatus est Catullus LXII 49 sqq. — *Oliva culta* etiam η 116 λ 590 ω 246 h. Cer. 23, 100 commemoratur, et *sacrarum olivarum* ubi fit mentio, item arbor culta videtur intellegenda (sic ν 102, 346, 372 ψ 190, 195). Aliis locis (e. g. ι 320) *oleastrum*, quem posteri dixerunt κότινον, poeta videtur voluisse, item ubi *ligni oleaginei* fit mentio (N 612 al.).

54. χώρωι ἐν οἰοπόλωι] *in loco deserto*, ubi solus sine vicinis versatur, ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατίησ (ε 489). Adi. οἰοπόλοσ cf. N 473.

55 sq. Crescit surculus ἀνεμοτρεφήσ (cf. Λ 256).

57. ἄνεμοσ σὺν λαίλαπι] est igitur λαῖλαψ *nubes* potius, quae ventum comitatur, quam ipsa *procella*. Cf. Λ 306.

59 sq. *Sic Euphorbum* iuvenem parentibus dilectissimum et primum nunc in bellum profectum (cf. Π 811) *Menelaus prostravit; quem armis dein coepit spoliare.*

65 sq. κύνεσ τ' ἄνδρεσ τε . . . ἰύζουσιν] zeugma (cf. Δ 282), hominum enim solorum est ἰύζειν sive „ἰού ἰού" *clamare*. Verbum redit o 162, cf. ἰυγμόσ Σ 572. Cum toto loco cf., licet aliter habeat, comparatio Λ 414—418.

ἀντίον ἐλθέμεναι, μάλα γὰρ χλωρὸν δρέος αἱρεῖ· 67ᵃ = 69 *Υ* 175
67ᵇ cf. *H* 469
ὣς τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα 68 cf. *K* 232
ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο. 69ᵃ = 67
ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοΐδαο
Ἀτρεΐδης, εἰ μή ϝοι ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὅς ῥά ϝοι Ἕκτορ᾽ ἐπῶρσε θοῷι ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
ἀνέρι ϝεισάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντηι· 73 cf. *α* 105
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἕκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων,
ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ᾽ ἀλεγεινοὶ 76 cf. *K* 402
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἠδ᾽ ὀχέεσθαι, 77 sq. = *K* 403 sq.
ἄλλωι γ᾽ ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
τόφρα δέ τοι Μενέλαος, ἀρήϊος Ἀτρέος υἱός, 79ᵇ cf. *Δ* 98
Πατρόκλωι περιβὰς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε,
Πανθοΐδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.“ 81ᵇ = *O* 250
ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν, 82 = *N* 239
Ἕκτορα δ᾽ αἰνὸν ἄχος ᾽πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας. 83 cf. *Θ* 124
᾽πάπτηνεν δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ᾽ ἔγνω
τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ᾽ ἐπὶ γαίηι
κείμενον· ἔρρεε δ᾽ αἷμα κατ᾽ οὐταμένην ὠτειλήν. 86ᵇ = *Ξ* 518
᾽βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῶι, 87 = *Δ* 495
ὀξέα κεκληγώς, φλογὶ ϝείκελος Ἡφαίστοιο 88ᵃ = *B* 222

---

70. *φέροι*] -*ρεν* Vrat. (cf. *M* 465). || 73. *Μέντηι*] *Πείρωι* l. a. in T. || 80. *τὸν*] **ὄχ᾽* (item *Σ* 80)? Cf. *M* 344 et *Δ* 288.

---

70. φέροι] optativus ut Δ 223.

70 sq. Menelaum Euphorbi spolia non abstulisse ait poeta noster; Troiam igitur a Troianis ea relata esse, non in campo fuisse relicta, ut sumamus fert ratio. Aliam famam secuti sunt qui Euphorbi clipeum a Menelao abreptum et Iunoni consecratum monstrabant postea in fano prope Mycenas, aut versus 85, 91 ita sunt interpretati ut clipeum certe Euphorbi Menelaus abstulisset; quem clipeum Pythagoras ut suum postea agnovisse fertur (cf. Paus. II 17 § 3; paulo aliter Heraclides Pont. apud Diog. Laert. VIII § 5).

73. *Mentes* dux *Taphiorum* Ulixis amicus commemoratur α 105. *Ciconibus* autem Thraciae oram habitantibus, Troianorum sociis, Mentes aliqui dux a poeta potuit sane tribui illius viri homonymus; sed quoniam B 846 Taphiorum dux audit *Euphemus*, suspicio nascitur nostro loco Mentae nomen errori recentiorum deberi (cf. nota crit.).

76. ἀλεγεινοί] cf. K 402.

77 sq. Cf. Λ 521 sq.

80. περιβὰς] cf. A 37.

83. φρένας ... μελαίνας] cf. A 103.

86. ἔρρεε] § 191.

88 sq. φλογὶ—ἀσβέστωι] cf. Λ 596.

ἀσβέστωι. οὐδ' υἷα 'λάθ' Ἀτρέος ὀξὺ βοήσας·
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔξειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν· 90 = Λ 403
„ὤ μοι ἐγών! εἰ μέν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ 91ª = Φ 553 X 99
Πάτροκλόν θ', ὅσ κεῖται ἐμῆσ ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆσ,
μή τίσ μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅσ κε ϝίδηται. 93ª cf. τ 121
εἰ δέ κεν Ἕκτορι μοῦνοσ ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
αἰδεσθείσ, μή πώσ με περιστήωσ' ἕνα πολλοί·
Τρῶασ δ' ἐνθάδε πάντασ ἄγει κορυθαιόλοσ Ἕκτωρ.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλοσ διελέξατο θυμόσ; 97 = Λ 407
ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλῃι πρὸσ δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
ὅν κε θεὸσ τίηι, τάχα ϝοι μέγα πῆμ' ἐκυλίσθη.
τῶι μ' οὔ τισ Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅσ κε ϝίδηται
Ἕκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
εἰ δέ ποθ' Αἴαντόσ γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
ἄμφω κ' αὖτισ ἰόντε ἐπιμνησαίμεθα χάρμησ
καὶ πρὸσ δαίμονά περ, εἴ πωσ ϝερυσαίμεθα νεκρὸν
Πηλεΐδηι Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη."
ὣσ ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 106 sq.ª = Λ 411 sq.
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχεσ ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, 'λεῖπε δὲ νεκρόν, 108 cf. Λ 461
ἐντροπαλιζόμενοσ ὥσ τε λὶσ ἠϋγένειοσ, 109ᵇ = Σ 318 cf. O 275
ὅν ῥα κύνεσ τε καὶ ἄνδρεσ ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
ἔγχεσι καὶ φωνῆι, τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
παχνόεται, ἀϝέκων δὲ ἔβη ἀπὸ μεσσαύλιο· 112ᵇ cf. Λ 548

89. υἷα ('λάθ' Barnes] υἱὸν λάθεν Ω (λάθ' Lips.), ἀσπέτωι pro ἀσβέστωι Bentley cetera servans. Cf. § 8. || 90. ποτὶ] πρὸσ δν Ω. Cf. Λ 403. || 99. τίηι § 165] τιμᾶι. || 103. ἰόντε Zen.] -ντεσ Ar. Ω. || 104. πωσ] περ C. || 105. φέρτατον A] -τερον C T. || 112. δὲ T] δέ τ' Ω.

91. τεύχεα] *Euphorbi.*

95. περιστήωσ'(ι)] § 122.

96. δ'(ὲ)] id fere quod γάρ nunc valet, ut saepe; illustratur enim hoc versu adiectivum πολλοί.

98. ἀνὴρ ... φωτὶ] id quod τισ .. ἑτέρωι τινί. Vocabulum φώσ sine emphasi, ut Δ 194 al.; praeterea cf. Σ 362 sq.

— et 104. πρὸσ δαίμονα] *deo adversante.* Opp. σὺν δαιμόνι Λ 792, ἐκ θεόφι h. l. vs. 101. Cf. ὑπὲρ θεόν et similia vs. 327. Praepositio πρόσ etiam vs. 471 valet *adversus*; cf. ἐπὶ Τρώεσσι Ε 124, 244 Λ 442 P 459 Υ 26.

100 μ'(οι)] § 13.

102. ποθ'(ι)] § 322.

106. ὅσ] § 323.

112. παχνόεται] § 191. *Obrigescit*, item Hes. Op. 360 Aesch. Choeph. 83; cf. φόβοσ κρυερόσ vel κρυόεισ et similia. Contrarium est ἰαίνεσθαι Τ 174 Ψ 598 al.

ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο 'κίε ξανθὸς Μενέλαος.
'στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ϝέθνος ἑταίρων, 114 = *Λ* 595
παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης 116 sq. = 682 sq.
θαρσύνονθ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι, 117 = *N* 767
θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
'βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ϝέπος ηὔδα·
„Αἶαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
σπεύσομεν, αἴ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαιόλος Ἕκτωρ.“ 122 = 693 cf. *Σ* 21
ὣς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε· 123[b] = *N* 418
'βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος. 124[a] = *Λ* 495
Ἕκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπέρρα,
εἶλχ', ἵν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷι,
τὸν δὲ νέκυν Τρωῗκισι ϝερυσσάμενος κυσὶ δοίη·
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον. 128 = *H* 219
Ἕκτωρ δ' ἂψ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων,
εἰς ὄφρον δ' ἀνόρουσε, 'δίδου δ' ὅ γε τεύχεα καλὰ
Τρωσὶ φέρειν προτὶ ϝάστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷι.
Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδηι σάκος εὐρὺ καλύψας
εἰστήκειν ὥς τίς τε λέων περὶ ϝοῖσι τέκεσσι,

125. *ἀπέρρα* § 150[5]] *ἀπηύρα.*

116. ἐπ' ἀριστερὰ] *naves versus spectanti* (μεταστρεφθέντι vs. 114), urbem igitur a tergo habenti. Item vs. 682. Cf. E 355.

118. φόβον ἔμβαλε] cf. Λ 402.

122—125. *Nudum* Patroclum esse interemtum, cum arma ei excidissent ab Apolline percusso, poeta modo narravit (Π 793—803). Itaque in vs. 125 verba ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπέρρα sic sunt interpretanda: *postquam Hector arma Patrocli humi prolapsa abstulit* (i. e. *a suis colligi et auferri iussit*).

126 sq. Nihilo igitur Hector erga hostem caesum mitior fuit quam Achilles; cf. X 395—404 et A 4.

127. Τρωῗκισι] § 17.

130 sq. Currum Hector adiit, non ut ipse inscenderet, sed ut spolia Patrocli illo curru in urbem transportanda daret ministris. Cf. vs. 189—191 et Π 734.

132. καλύψας] cf. E 315.

133 sq. Masculum leonem poeta cogitasse videtur, heroëm cum belua nunc comparans; quamquam *leaenae* potius hic et Σ 318 sq. ut mentio fiat fert ratio. Cf. τ 522 sq. — Ceterum in lingua Homeri vox λέων fuit promiscua (cf. Φ 483), quae res non magis est mira quam Athenis cum gallum tum gallinam ἀλεκτρυόνα audivisse, qua de re Aristophanes comicus et eius aequales aut philosophati sunt aut iocati (cf. Nub. 661 sqq.).

ὧι ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσωνται ἐν ὕληι
ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὃ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει, 135b cf. 22
πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται ὄσσε καλύπτων·
ὣς Αἴας περὶ Πατρόκλωι ἤρω' ἐβεβήκει.
Ἀτρεΐδης δ' ἑτέρωθεν Ἄρηϊ φίλος Μενέλαος
εἵστηκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων. 139 cf. λ 195.

Γλαῦκος δ', Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν, 140 = H 13
Ἕκτορ' ὑπόδρα ϝιδὼν χαλεπῶι ἠνίπαπε μύθωι· 141b = B 245
„Ἕκτορ, ϝεῖδος ἄριστε, μάχης ἆρα 'δεύεο πολλόν!
ἦ σ' αὔτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει φυζηλὸν ἐόντα.
φράζεο νῦν, ὅππως κε πόλιν καὶ ϝάστυ σαώσηις
οἷος σὺν λαοῖσ' οἳ Ἰλίηι ἐγγεγάασι·
οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχεσσόμενος Δαναοῖσι
εἶσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν 147b sq. = I 316 sq
μάρνασθαι δηΐοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σαώσειας καθ' ὅμιλον,
σχέτλι'! ἐπεὶ Σαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον,
κάλλιπες Ἀργείοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι, 151 cf. γ 271
ὅς τοί πόλλ' ὄφελος 'γένετο, πτόλεΐ τε καὶ αὐτῶι, 151b cf. E 488
ζωιὸς ἐών· νῦν δ' οὔ ϝοι ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.

134—136. Om. Chia et Zen. ‖ 136. *καλύπτων*] sic Ar., *-πτον* C. ‖ 142. (')*δεύεο πολλόν* Fick] *πολλὸν ἐδεύεο*. Cf. § 117. ‖ 143. *φυζηλὸν* νHerwerden ex Hesych.] *φύξηλιν Ω* (et hinc Nicander Ther. 660 Alex. 472). ‖ 145. *λαοῖσ*(' *τ*)*οἳ* Bentley] *λαοῖσι τοὶ*. ‖ 148. *δηΐοισιν ἐπ'* Ar. versu parall.] *-σι μετ'*. ‖ 149. **καθ'* (*κατὰ*)] *μεθ'*. Cf. *A* 424. — *ὅμιλον*] sic Ar., (*δι'* ?) *ὁμίλου* Zen. ‖ 151. *Ἀργείοισιν*] *οἰώνοισιν* Z Harl. Lips. (ut γ 271). ‖ 153. *κύνας*] *κύον* Zen.

---

135. σθένεϊ βλεμεαίνει] cf. Θ 337.

136. ἐπισκύνιον] †; *cutem frontis* significari docet contextus. Furore incensa magna haec felis corrugat cutem circa nasi radicem, ut et circa rictum.

— κάτω] non nisi ψ 91 redit (in simili iunctura verborum).

137. περὶ . . . ἤρω' ἐβεβήκει] cf. A 37 et de eliso ἤρω'(ϊ) § 13.

138. ἑτέρωθεν] tergo in Aiacem converso Menelaus et ipse Patrocli corpus tuetur. Cf. vs. 359.

142. ϝεῖδος ἄριστε] cf. Γ 39.

144. πόλιν καὶ ϝάστυ] bis idem dici tur (cf. X 203), non sic distinguuntur *arx* et *urbs*, ut ab Atheniensibus. Nam alibi (Z 177 Θ 525 Ξ 472) πόλις et ϝάστυ promiscue usurpantur.

146. μαχεσσόμενος] § 291.

147. ἆρα . . . ἦεν] cf. Γ 183.

148. δηΐοισιν] § 17.

— νωλεμὲς αἰεί] cf. I 317.

151. Nescit Glaucus quid de Sarpedonis corpore post sit factum quam ipse a Patroclo est fugatus (cf. Π 659 et 678 sqq.).

τῶι νῦν εἴ τισ ἐμοὶ *Λυκίων* ἐπιπείσεται ἀνδρῶν, 154 cf. *T* 305
ϝοίκαδ' ἴμεν· *Τροίνι* δὲ πεφήσεται αἰπὺσ ὄλεθροσ.
εἰ γὰρ νῦν *Τρώεσσι* μένοσ πολυθαρσὲσ ἐνείη, 156[b] cf. *T* 37 ν 387
ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρασ ἐσέρχεται, οἵ περὶ πάτρησ
ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
αἶψά κε *Πάτροκλον* ϝερυσαίμεθα *Φίλιον* εἴσω.
εἰ δ' οὗτοσ προτὶ ϝάστυ μέγα *Πριάμοιο* ϝάνακτοσ 160[b] = *H* 296
ἔλθοι τεθνηὼσ καί μιν ϝερυσαίμεθα χάρμησ,
αἶψά κεν *Ἀργείοι Σαρπηδόνοσ* ἔντεα καλὰ
λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα *Φίλιον* εἴσω·
τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέροσ, ὅσ μέϝ' ἄριστοσ 164[b] sq. = *Π* 271 sq.
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχίμαχοι θεράποντεσ.
ἀλλὰ σύ γ' *Αἴαντοσ* μεγαλήτοροσ οὐκ ἐτάλασσασ
στήμεναι ἄντα, κατ' ὄσσε ϝιδὼν δηΐων ἐν ἀϋτῆι,
οὐδ' ἰθὺσ μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρτερόσ ἐστι."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη κορυθαίολοσ *Ἕκτωρ*· 169 = *M* 230
„*Γλαῦκε*, τίη δὲ σὺ τοῖοσ ἐὼν ὑπέροπλον ἔϝειπεσ; 171[b] = *N* 631
ὦ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένασ ἔμμεναι ἄλλων 172 cf. *B* 841
τῶν ὅσσοι *Λυκίην* ἐριβώλακα ναιετάουσι· 173 = *Ξ* 95
νῦν δέ σε' ὠνοσάμην πάγχυ φρένασ, οἷον ἔϝειπεσ,
ὅσ τέ με φὴσ *Αἴαντα* πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
οὔ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων·
ἀλλ' αἰεί γε *Διὸσ* κρείσσων νόοσ αἰγιόχοιο, 176 cf. *Π* 688
ὅσ τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην 177 sq. = *Π* 689 sq.
ῥηϊδίωσ, ὁτὲ δ' αὐτὸσ ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵσταso καὶ ϝίδε ϝέργον, 179 = *χ* 233
179[a] = *Λ* 314
ἠὲ πανημέριοσ κακὸσ ἔσσομαι, ὡσ ἀγορεύεισ,
ἤ τινα καὶ *Δαναῶν*, ἀλκῆσ μάλα περ μεμαῶτα,

---

155. ἴμεν] sic Ar., ἴτω Dionysius Sidonius (ἴω schol. T, corr. Spitzner). — πεφήσεται] πεφάνσεται vHerwerden (cf. § 280). || 158. ἔθεντο] ἔχουσιν pap. Ber. 230 T. Cf. (*Π* 756) *Ω* 402. || 165. ἀγχίμαχοι] ἀγχέμ. *Ω*. Cf. *N* 5. || 171. πέπον] sic Zen., πόποι (Ar.) A C (cf. v. l. *O* 467 et comment. ad *N* 99). || 172. Quidam — || 173. σε(ʾο) Zen.] σευ *Ω*· Cf. *Ξ* 95. || 174. με φὴσ] μ' ἔφησ Ptolemaeus Asc. || 176. γε] τε *Ω* (cf. *Π* 688). — αἰγιόχοιο] ἠέ περ ἀνδρόσ (ut in vs. parall.) C T. || 177 sq. Cf. *Π* 689 sq.

---

155. ἴμεν] *ibimus*. Indicativus est (non infinitivus, cf. § 125), ut β 127 κ 431 σ 288.

163. αὐτὸν] ipsum *corpus*; cf. A 4.

167. δηΐων] § 17.

173. σε'(ο)] § 92.

177. φοβεῖ καὶ ἀφείλετο] praesens aoristo gnomico iunctum, ut Δ 161.

σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.“
ὣς ϝειπὼν Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας· 183ᵇ-185 = Θ172 sqq.
„Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὄφρα κ' ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω
καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.“ 187 cf. X 323
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαιόλος Ἕκτωρ 188 = Z 116
δηΐου ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
ὦκα μάλ', οὔ πω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών, 190ᵃ cf. τ 301
οἳ προτὶ ϝάστυ ϝφέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐδαο. 190ᵇ = ξ 33
στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδάκρυος ἔντε' ἄμειβε.
ἦ τοι ὃ μὲν ἕϝ' ἔδωκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ὃ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
Πηλεΐδα' Ἀχιλῆος, ἃ ϝοι θεοὶ οὐρανίωνες
πατρὶ φίλωι ἔπορον, ὃ δ' ἄρα ϝῷι παιδὶ ὄπασσε
γηράς, — ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα!
τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθε ϝίδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο, [376
κινήσας ῥα κάρη προτὶ ϝὸν μυθήσατο θυμόν· 200 cf. 442 ε 285,
„ἆ δϝείλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστι, 201 cf. K 383
ὅς δή τοι σχεδὸν εἶσι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις

191. *Πηλεΐδαο*] *Πηλείωνος* L. || 192. *πολυδάκρυος* Bentley] *-κρύου* (A D) vel *-κρΰτου* Ω (hoc metro invito). Cf. *P* 544 et § 83¹⁰. || 193. *ἕϝ' ἔδωκε*] cf. Θ 430. || 199. *Πηλ. κορ. θείοιο*] *λαμπόμενον μεγαθύμου Πηλείωνος* H (cf. *P* 214 *Υ* 4€). || 202. *ὅσ*] *ὡς* L. — *εἶσι* Ar. L] *ἐστι* Ω.

182. σχήσω ἀμυνέμεναι] infinitivus finalis id quod *vitatur* iam significat, non id quod *appetitur*. Quae verbi ἴσχειν structura apud H. non redit. Cf. vs. 272.

184. Cf. B 816—877.

186—214. Hectorem parum opportune hoc temporis articulo e pugna discessisse ut arma hostilia indueret, in scholiis observatur. Poetam ut hoc fingeret movit armorum permutatio, quam ipse videtur excogitasse (cf. Π 38—45); simili autem ratione Z 86 sqq. Hectorem ex acie aliquantisper dimisit: tunc uxori valedicentem ostendere voluit, nunc ultimo ante mortem die spoliis opimis ornatum et hostes fugantem. Cf. etiam N 740 sqq.

186. ὄφρα κ'(ε)] § 326.

189—191. Cf. vs. 130 sq. et Π 734.

194. ὃ δ'(ὲ)] cf. A 191.

195 sq. Cf. Σ 84—87.

195. Πηλεΐδα'(ο)] § 55.

— ϝοι] dativus ut Δ 219.

201. καταθύμιός ἐστι] id quod μέλει φρεσί. Cf. K 383.

202. ἄμβροτα] *immortalia*, plus quam humana, utpote a dis oblata, sive ἀφαιστότευκτα ea fuisse poeta voluit, sive de ea re non cogitavit.

ἀνδρὸσ ἀριστῆοσ, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνεσ ἐνηέα τε κρατερόν τε, 204 cf. Φ 96
τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατόσ τε καὶ ὤμων 205[b] = *E* 7
εἵλε'. ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτοσ ἐγγυαλίξω, 206[b] cf. *Λ* 753
τῶν ποινήν, ὅ τοι οὔ τι μάχησ ἔκ νοστήσαντι 207[b] = *X* 444 *Ω* 705 cf. *E* 157
δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνοσ."
ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι 'νεῦσε Κρονίων. 209 = *Λ* 528
Ἕκτορι δ' ἥρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροΐ, 'δῦ δέ μιν Ἄρησ
δεινὸσ Ἐνυάλιοσ, 'πλήσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸσ
ἀλκῆσ καὶ σθένεοσ. μετὰ δὲ κλητοὺσ ἐπικούρουσ 212[a] = 499
'βᾶ ῥα μέγα ϝιϝάχων· 'ϝινδάλλετο δέ σφισι πᾶσι
τεύχεσι λαμπόμενοσ μεγαθύμωι Πηλεΐωνι.
ὦτρυνεν δὲ ϝέκαστον ἐποιχόμενοσ ϝεπέεσσι,
Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε

212. κλητοὺσ] cf. *Γ* 451. || 213. *πᾶσι*] *δαίμων* νHerwerden (et vs. sq. *-μου -νοσ*). || 214. *μεγαθύμωι Πηλεΐωνι* Ar. A] *-μου -νοσ Ω*, *Πηληϊάδεω Ἀχιλῆοσ* Zen.; an **βροτολοίγωι ϝίσοσ Ἄρηϊ* (ut *Υ* 46)?

205. *Arma vero non ab eius capite et humeris rite abstulisti.* Patroclo arma excussit Apollo, Euphorbus autem eum interfecit: Hector arma humi sparsa legit, non ab hostis corpore palpitanti abripuit. Cum verbo εἵλεο iungenda est negatio οὐ, non ad solum κατὰ κόσμον nunc pertinet (ut alias). Cf. vs. 125.

206. εἵλε'(ο)] § 117.

207 sq. *Quo tristem tuam sortem compensem; non enim e praelio in urbem reverteris neque Andromachae ista spolia afferes.* — Cf. Z 367 sq.

210. ἥρμοσε] cf. Γ 333.

— Ἄρησ | ... 'Ενυάλιοσ] idem deus *Mars* atque *Enyalius* nunc dicitur; item N 519, ubi qui filius Enyalii audit, is B 512 dicitur a Marte esse genitus. Pro uno igitur eodemque numine eos habuit poeta Iliadis, neque aliter interpretandi sunt ceteri loci, ubi Enyalii nomen apud Homerum reperitur (B 651 H 166 Θ 264 P 259 Σ 309 Υ 69 X 132), licet ex ipsis verbis illic non liqueat utrum Martem an alium belli deum poeta cogitaverit. Sed manifesta haec est theocrasia; in Attica certe Enyalius postea a Marte distinguebatur (cf. Ar. Pac. 457 Xen. Anab. I 8 § 18 Soph. Ai. 179). Martis cultus cum a Boeotiis e septentrione in Graeciam introductus esset, etiam in Laconica Enyalius, item belli deus, cum eo confusus est.

212. Hector ut cladem modo acceptam reparet, socios in hostem incitat, hactenus ipsis Troianis potissimum confisus.

213 sq. Dativum rei verbum ϝινδάλεσθαι apud H. non nisi h. l. adsciscit, quapropter genitivum multi scripserunt, *apparebat* interpretati. Sed parum aptum est hoc verbum nisi adiectivo addito aliave ratione (ut Ψ 460 γ 246 τ 224 h. Ven. 179) enuntiatum expleatur; cf. autem Ar. Vesp. 189 Plat. Rep. 381*e* et v. l. γ 246.

216. Cf. Verg. Aen. VI 483.

Ἀστεροπαῖόν τε Ϝεισήνορά θ' Ἱππόθοόν τε
Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν· 218 cf. B 858
τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα· 219 = N 94
„κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων·
οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἥγειρα ϝέκαστον,
ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἁλόχους καὶ νήπια τέκνα 223b = Z 95
προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇσι
λαούς, ὑμέτερον δὲ ϝεκάστου θυμὸν ἀέξω.
τῶι τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω
ἠὲ σαωθήτω· ἣ γὰρ πολέμοιο ἀριστύς.
ὅσ δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμπης
Τρῶας ἕλσι ἱπποδάμους ϝερύσηι, ϝείξηι δέ οἱ Αἴας,
ἥμισυ τῶν ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
ἔξω ἐγώ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοί περ."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν
δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισι ϝέλπετο θυμὸς 234a = Λ 594 234b = 395, 495
νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ϝερύειν Τελαμωνιάδαο·
νήπιοι! ἦ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῶι θυμὸν ἀπέρρα.
καὶ τότ' ἄρ' Αἴας ϝεῖπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον· 237 = 651
„ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφές, οὐκέτι νῶϊ 238a = Z 55
ϝέλπομαι αὐτώ περ νοστησέμεν' ἐκ πολέμοιο.
οὔ τι τόσον νέκυος πέρι δέδϝια Πατρόκλοιο,

219. Om. D T L, in marg. habuit archetypum codicis A. || 231. τῶι Ar.] τῶν Ω. || 234. 'ϝέλπετο] sic (ἔλπετο) Ar., ἤθελε l. a. in T. || 236. πολέσσιν] cf. N 452. — ἀπέρρα § 150[5]] ἀπηύρα.

221 sq. *Non quod homines in urbe deessent, bello nuper coorto vos advocavi.* Milites quaerebam, non turbam inutilem.

222. ὑμετέρων] novicium pro -άων.

225 sq. Cf. Σ 290—292; λαούς Hector dicit *cives suos.*

227. ἰθὺς τετραμμένος] *conversus in hostem.* Sic decet hostibus ὁμιλῆσαι, sive incolumes e praelio evasuri sumus, sive morituri.

228. πολέμοι'(ο)] § 59.

— ἀριστύς] cf. N 291 et H 241.

229. τεθνηῶτα] § 160.

231. Cf. Ψ 809.

235. ϝερύειν] § 147.

236. πολέσσιν] dativus ut Φ 296.

237. Μενέλαον] cf. E 170.

239. οὐκ . . . αὐτώ περ] *ne ipsos quidem, ne solos quidem* sine corpore Patrocli.

240—243. Non salutem laudi nunc anteponit Aiax is, qui modo milites verbis generosis ad strenue pugnan-

ὅσ κε τάχα Τρώων κορέσηι κύνασ ἠδ' οἰωνούσ, 241 cf. Θ 379
ὅσσον ἐμῆι κεφαλῆι πέρι δέδια, μή τι πάθησι, 242ᵇ = Λ 470ᵃ
243 *καὶ σῆι, ἐπεὶ πολέμοιο νέφοσ περὶ πάντα καλύπτει.*
245 *ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆασ Δαναῶν κάλε', εἴ τισ ἀκούσηι.*"
ὣσ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸσ Μενέλαοσ, 246 = 656
ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώσ· 247 sq. = Λ 275 sq.
„ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ἡγήτορεσ ἠδὲ μέδοντεσ,
οἵ τε παρ' Ἀτρεΐδηισ' Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάωι 249ᵇ = Ε 552
250 *δήμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσι ϝέκαστοσ*
λαοῖσ', ἐκ δὲ Διὸσ τιμὴ καὶ κῦδοσ ὀπηδεῖ·
ἀργαλέον δέ μοί ἐστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον 252ᵃ = Μ 410
ἡγεμόνων, τόσση γὰρ ἔρισ πολέμοιο δέδηε. 252ᵇ cf. Κ 388
ἀλλά τισ αὐτὸσ ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῶι
255 *Πάτροκλον Τρωῖσισι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.*" 255 = Σ 179
255ᵇ cf. Ν 233
ὣσ ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆοσ ταχὺσ Αἴασ,

244 *Ἕκτωρ, ἥμιν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺσ ὄλεθροσ.* 244ᵇ = Λ 174

241. κορέσηι § 122] κορέ(σ)ει. || 244. Damnavit Heyne. — αὖτ'(ε)] *αὐϑ'(ι)? Cf. Ν 178. || 245. εἴ § 326] ἤν. || 249. Ἀτρεΐδηισ' Α. καὶ Μ.] -δηι Α. ποιμένι λαῶν Cant. Vrat. || 250. ϝέκαστοσ] ἕκαστα l. a. ant. || 252. ἕκαστον] neglecto ϝ, Bentley ἅπαντασ (cf. Κ 388).

dum est cohortatus (O 502 sqq., 561 sqq., 733 sqq.), sed hoc est quod dicit: „vereor ut ipsi vita salva e praelio simus evasuri, nedum Patrocli corpus iis eripere possimus."

240. νέκυοσ ... Πατρόκλοιο] cf. Ω 108.

243. πολέμοιο νέφοσ] *nubes belli* Verg. Aen. X 809. In proxima vicinia plus semel commemoratur caligo ab Iove demissa; quae Achivis modo molesta dicitur: Π 567 sq. P 643—649, ut et E 507 sq. M 254 sq. O 668—670 (spur.?), modo utilis: P 268—273, 366—369. Diversa nimirum a poeta nunc, ut saepe, coniuncta esse apparet, priscas vero fabulas habuisse nubem a deo Idaeo, Achivis infesto, demissam ad Sarpedonis corpus tegendum, quemadmodum Apollo Hectoris corpus nube protexit Ψ 188—191. *Belli* autem *nubes* primitus dictus fuit *urbo pulveris* supra capita pugnantium καὶ κονιόντων πεδίοιο exortus (cf. E 503—507 M 254 sq. Π 374 al.), nostro vero loco Aiax utitur *imagine*, periculum vitae imminens procellae assimulans, quemadmodum et dicitur θανάτοιο νέφοσ (Π 350 al.). Ceterum cf. procella a Iove post mortem *Achillis* missa (ω 42).

245. κάλε'(ε)] § 191.

250. δήμια πίνουσιν] *sumtu publico convivantur.* Sua enim ipsi Atridae παρὰ τοῦ δήμου habent. Cf. Δ 259 et δημοβόροσ A 231.

254. αὐτὸσ] *sponte sua, etiam non iussus.*

255. Τρωῖησισι] § 17.

— κυσὶν μέλπηθρα] cf. H 241 et A 474.

256 sq. *Minori* nunc Aiaci eae tribuuntur partes quae mox (vs. 278—285) *maiori*; cf. B 530 N 198—202.

πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα, 257 cf. O 584
τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος, 258b sq. = H 165 sq.
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίωι ἀνδροφόντηι.
τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ϝῆισι φρεσὶν οὔνομα ϝείποι,
ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;

Τρῶες δὲ προέτυψαν ἀϝολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ. 262 = N 136
ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῆισι διιπετέος ποταμοῖο
βεβρύχηι μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
ἠϊόνες βοάωσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω,
τόσσηι ἄρα Τρῶες ϝιϝαχῆι ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδηι, ἕνα θυμὸν ἔχοντες, 267b = O 710 Π 219 cf. γ 128*
φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
λαμπρῆισιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθαιρε πάρος περ,
ὄφρα ζωιὸς ἐὼν θεράπων ἔεν Αἰακίδαο·
μίσησεν δ' ἄρα μιν δηΐων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
Τρώικισιν. τῶι καί ϝοι ἀμυνέμεν' ὦρσεν ἑταίρους.
ὧσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ϝελίκωπας Ἀχαιούς· 274 = Π 569
νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἕλον ἔγχεσι ϝιέμενοί περ,
ἀλλὰ νέκυν ϝερύοντο. μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὦκ' ἐϝέλιξε

---

259. ἀνδροφόντηι § 28] ἀνδρ(ε)ιφ. || 260 sq. Zen. — || 260. κεν ϝῆισι] χ' ἧισιν ἐνὶ l. a. in A. — οὔνομα Bentley] -ματ'. Cf. Γ 235 ζ 194. || 264. βεβρύχηι Aristoph. L (χει)] -χεν Ω. Cf. Δ 434. || 265. ἠϊόνες] -νοσ l. a. apud Eust. (cf. substantivum ἄκραι Δ 425 Ξ 36 ι 285). || 268. φραχθέντες] ἀρθέντεσ Zen. (cf. M 105 Π 211). Cum vulgata concinit N 130. || 270. ἤχθαιρε] -ηρε D (cf. Υ 306). — περ] γε Ω. Cf. N 465. || 273. ἑταίρους] Ἀχαιούσ l. a. in A (ut vs. sq.). || 278. ἐϝέλιξε § 41[24]] ἐλέλ.

---

259. Ἐνυαλίωι] cf. vs. 210.

260 sq. Cf. B 488—490.

263. διιπετέος] cf. Ξ 434.

265. ἔξω] *ante os fluminis*, extra (ante) littus.

268—273. Cf. vs. 243.

271. ἔεν] § 302.

272. μίσησεν ... γενέσθαι] verbum μισέειν †; cui infinitivus nunc subiungitur, ut verbo στυγέειν A 186 Θ 515 sq., cf. etiam supra vs. 182 ἴσχειν.

— δηΐων] § 17.

277. καὶ τοῦ ... ἀπέσσεσθαι] respiciuntur verba proxima (vs. 275 sq.). *Non modo nullus Achivorum a Troianis vulneratus est, sed ne diu quidem Achivi recesserunt*; μίνυνθα καί igitur = οὐδὲ δηρόν.

Αἴας, ὃς περὶ μὲν ϝεῖδος, περὶ δ' ἔργ' ἐτέτυκτο 279 cf. λ 550
280 *τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.* 280 = *B* 674 λ 551
ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συὶ ϝείκελος ἀλκὴν 281ª = *Π* 582
καπρίοι, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς 281ᵇ cf. *Δ* 253
ῥηϊδίως ἐκέδασσε ϝελιξάμενος διὰ βήσσας·
ὣς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγανοῦ, φαίδιμος Αἴας,
285 *ῥεῖα μετισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,* 285 cf. *N* 90
οἳ περὶ Πατρόκλωι 'βέβασαν, 'φρόνεον δὲ μάλιστα
ϝάστυ πότι σφέτερον ϝερύειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι. 287 cf. 41
ἦ τοι τὸν Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς
Ἱππόθοος ποδὸς εἶλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην, 289ᵇ = *N* 38
290 *δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντε,*
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῶι 291sq. = *O* 449sq.
ἦλθε κακόν, τό ϝοι οὔ τις ἐρύκακε ϝιεμένων περ.
[sq.
τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου, 293ᵇsq.ª = *M* 191
'πλῆξ' αὐτοσχεδίην κυνέηι διὰ χαλκοπαρήιου· 294ᵇ = *M* 183
295 *ἤριπε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῆι,*
πληγεῖσ' ἔγχεΐ τε μεγάλωι καὶ χειρὶ παχείηι,
ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
αἱματόεις. τοῦ δ' αὖθι 'λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε
300 *κεῖσθαι· ὃ δ' ἄγχ' αὐτοῖο 'πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῶι,* 300ᵇ = *Π* 579
[477 sqq.
τῆλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβώλακος, οὐδὲ τοκεῦσι 301ᵇ-303 = *Δ*

279. *ἔργ'*] neglecto *ϝ*, *ἕπλετο ϝέργα* Brandreth. || 285. *ῥεῖα μετισάμενος*] cf. *N* 90. || 290. *τένοντε* H] *-ντας Ω* (cf. *Π* 587). || 292. *ϝιεμένων*] sic (*l.*) Ar., *-νωι* D, *-νοσ* Harl. Cf. *O* 450. ||

279—285. Cf. vs. 256 sq.

285. ἐκέδασσε φάλαγγας] cf. Λ 216.

286. οἳ] cf. Ε 638.

— περὶ . . . 'βέβασαν] cf. Α 37.

289—291. Par pari referens Achilles mox Hectoris corpus loro currui alligatum in castra trahet (Χ 395—404).

294. αὐτοσχεδίην] cf. Ε 830.

296. Cf. Π 850.

297. αὐλὸν] *fistulam hastae*, cui immissum est hastile; non dicitur nunc fistula *galeae*, ut Ε 182. Cf. ι 156 et Ν 162. — Sanguinis scaturiginem e vulnere prorumpentem fuere qui perperam intellegerent coll. χ 18 (et Ε 113).

300. ὃ δ'(ὲ)] cf. Α 190.

301—303. Cf. Δ 477—479. — Procul a Larisa urbe patria ad Hellespontum sita (cf. Β 840—843) Hippothous occiditur. — Argutantis est quod Strabo 620 ait, minus aptum esse τῆλε ad designandam urbem ducentum tantum stadiorum spatio a Troia remotam, ad quam octo septemve horis itinere pedestri perveniri posset, aliam igitur Larisam potius esse cogitandam.

θρέπτρα φίλοισ' ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ ϝοι αἰὼν
ἔπλεθ' ὑπ' Αἰάντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἰάντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. 304ᵇ-306ᵃ = N 183 sqq.
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
τυτθόν· ὃ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμου Φιφίτου υἱόν, 306 cf. O 515
Φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷι Πανοπῆϊ
ϝοικὶ' ἐναιετάεσκε πολέσσ' ἄνδρεσσι ϝανάσσων,
τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχε.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷι. 311 = Δ 504
Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα, δαΐφρονα Φαίνοπος υἱόν,
Ἱπποθόωι περιβάντα μέσην κατὰ γαστέρ' ἔτυψε·
ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς 314 sq. = N 507 sq.
ἧφυσ', ὃ δ' ἐν κονίηισι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷι.
χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ, 316 sq. = Δ 505 sq.
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ϝίϝαχον, ϝερύσαντο δὲ νεκρούς,
Φόρκυν θ' Ἱππόθοόν τε, λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες Ἄρηϊ φίλων ὑπ' Ἀχαιῶν 319 sq. = Z 73 sq.
Φίλιον εἰσανέβησαν ἀναλκίηφι δαμέντες,
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν
κάρτεϊ καὶ σθένεϊ σφετέρωι· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων 322ᵃ cf. O 108
Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περίφαντι ϝεροικώς,
κήρυκ' Ἠπυτίδηι, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μήδεα ϝειδώς.
τῶι μιν ϝεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 326 = Π 720
„Αἰνεία, πῶς κεν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε

---

302. θρέπτρα] θρέπτα G L (cf. Δ 478). || 308. πολέσσ'(ι)] cf. N 452. || 317. μέγα T Gen.] μέγ' Ω (cf. Δ 506). || 320 et 337. ἀναλκίηφι § 46] -κ(ε)ίησι. || 322. αὐτὸς] αὖτις Bentley (cf. vs. 72). || 326. ϝεισάμενος § 212³] ἐεισ.

306 sq. Cf. O 515 sq.

308. ἐναιετάεσκε] § 191.

310. ἀνέσχε] de usu intransitivo cf. K 263 sq.

313. περιβάντα] cf. A 37.

314. θώρηκος γύαλον] cf. E 99.

315. ἔλε γαῖαν ἀγοστῷι] cf. Λ 425.

319. αὖτε] *denuo*, ut modo duce Patroclo.

320. Φίλιον εἰσανέβησαν] cf. Π 395.

321. ὑπὲρ Διὸς αἶσαν] cf. vs. 327 et Π 780.

324. κήρυκ'(ι)] § 13.

327—332. *Si numen non faveat, Troia servari qui possit? Ut vidi sane qui vel Iove invito urbem suam tutari* (frustra) *conarentur! At nobis Iuppiter favet!*

327. κεν] § 326.

— ὑπὲρ θεὸν] *invito numine*: ὑπέρ

Fίλιον αἰπεινήν; ὡς δὴ ϝίδον ἀνέρας ἄλλους,
κάρτεΐ τε σθένεΐ τε πεποιθότας ἠνορέηι τε 329ª = *O* 108
πλήθεΐ τε σφετέρωι, καὶ ὑπὲρ Δία δῆμον ἔχοντας.
ἡμιν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσι
νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρέετ' ἄσπετον οὐδὲ μάχεσθε.“
ὣς ἔφατ', Αἰνείας δὲ ϝεκηβόλον Ἀπόλλωνα
ἔγνω ἐσ ἄντα ϝιδών, μέγα δ' Ἕκτορα ϝεῖπε βοήσας·
„Ἕκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων, 335 = *M* 61
αἰδὼς μὲν νῦν ἥδε, Ἀρηϊ φίλων ὑπ' Ἀχαιῶν 336ª cf. *E* 787
336ᵇ sq. cf. *Z* 73 sq.
Fίλιον εἰσαναβήμεν' ἀναλκίηφι δαμέντας.
ἀλλ' ἔτι γάρ τίσ φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
Ζῆν', ὕπατον μήστωρα, μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι· 339ª cf. *Θ* 22
τῶι ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἵ γε ϝέκηλοι
Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα.“
ὣς 'φάτο, καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν. 343 = *E* 497

330. *ὑπὲρ Δία* Brocks] *ὑπερδέα*. Cf. vs. 327 et 331. ‖ 333. *δὲ ϝεκηβόλον* Bentley] *δ' ἑκατηβόλον*. ‖ 336. *ἥδ(ε)* L] *ἥδε γ' Ω*. ‖ 343. *ἐϝελίχθησαν* § 41[24]] *ἐλελ*.

idem valet in locutionibus ὑπὲρ ὅρκια Γ 299, ὑπερβασίη Γ 107, al.; cf. ὑπὲρ Δία vs. 330, ὑπὲρ Διὸς αἶσαν vs. 321, ὑπὲρ αἶσαν Z 487 Π 780, ὑπὲρ μοῖραν Υ 336, ὑπὲρ μόρον Υ 30 Φ 517 α 34 sq. ε 436, ὑπέρμορα Β 155, nec non πρὸς δαίμονα P 98, 104 et ἐξαίσιος O 598 al. — Quibus locutionibus Iliadis poeta ita solet uti ut „nisi intercessisset deus hic vel ille“, dicat „res aliter atque fatum volebat evasisset.“ Cavent nimirum di ne quid accidat invito fato ipsorumve numine; quam rem poeta vivida imagine veluti oculis obiecit Ω 527—533, accuratius autem definire neque potuit neque conatus est. Specie magis quam re abhorret Π 780, ubi Achivi per breve tempus ὑπὲρ αἶσαν superiores fuisse dicuntur; additur enim Apollinem tunc intercessisse. Odysseae vero versus α 34 sq. revera discrepant, ubi Iuppiter poetae verbis ait mortales ὑπὲρ μόρον suapte ipsorum culpa saepe sibi consciscere mala quae potuissent vitari (cf. γ 269 et Τ 86—136).

— εἰρύσσαισθε] § 164.

330. καὶ ὑπὲρ Δία δῆμον ἔχοντας] *vel Iove adversante* (cf. vs. 327) *suam civitatem tuentes*. — Verbum ἔχειν *tueri* valet (ut E 473 Ω 730; cf. et nostrum *houden* et Π 340). Vox δῆμος sive *urbs* sive *cives* interpretanda nunc videtur, eodem redit res; illi interpretationi favet B 547.

332. τρέετ'(ε)] § 191.

324. ἔγνω] *sensit* non a sodali sed a numine aliquo se incitari. Quo indicio Aeneas id senserit, non iam ait poeta.

— Ἕκτορα] cf. E 170.

336. Cf. E 787.

337. Fίλιον εἰσαναβήμεν'(αι)] de hac locutione cf. Π 395 et de termino -ήμεν'(αι) § 125.

341. τεθνηῶτα] § 160.

ἔνθ' αὖτ' Αἰνείαο Ἀνόκριτον οὔτασε δουρί,
υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἄρηϊ φίλος Λυκομήδης, 346 cf. *E* 561
346ᵃ = 352
'στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷι, 347 = *Λ* 496
καὶ 'βάλεν Ἱππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν, 348ᵇ sq. = *Λ* 578 sq.
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε,
ὅσ ῥ' ἐκ Παιονίκης ἐριβώλακος εἰληλούθει, 350 cf. *E* 44
καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος, 352ᵃ = 346
ἴθυσεν δὲ καὶ ὅ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
ἀλλ' οὔ πως ἔτι εἶχε, σάκεσσι γὰρ εἴρχατο πάντηι 354ᵃ = *H* 217
ἑσταότες περὶ Πατρόκλωι, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώιχετο πολλὰ κελεύων·
οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἄνωγε
οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῶι βεβάμεν σχεδόθεν τε μάχεσθαι.
ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθὼν
'δεύετο πορφυρέωι, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον 361ᵇ = *χ* 118 *ω* 181, 449
νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων
καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἳ γὰρ ἀναιμωτί γ' ἐμάχοντο,
παυρότεροι δὲ πολὺ 'φθίνυθον, 'μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
ἀλλήλοισ' ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν
ὣς οἳ μὲν 'μάρναντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης 366ᵃ = *Λ* 596
οὔτε ποτ' ἠέλιον σάον ἔμμεναι οὔτε σελήνην·
ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχηι ἔνι ὄσσοι ἄριστοι 368ᵃ cf. 644

---

344. *Ἀνόκριτον* Nauck] *Ἀειόκρ.* vel *Ἀειώκρ.* *Ω*, item *β* 242 *χ* 294. Simile vitium est *Ἀειώδης* pro *Ἀηώδης* (*Ἀοράδης* Fick) *φ* 144, 168 *χ* 310; praeterea cf. *εἶως* pro *ἧος* dictum (§ 323³) et similia. Verum praebet Apollodori fr. Sab., ubi *Ἀαόκριτος* vocatur Penelopae procus is qui in Odyssea codd. dicitur *Ἀειώκριτος*. || 348. *Ἀπισάονα*] *Ἀμυθάονα* l. a. ant. || 354. *ἔτι εἶχε*] cf. *H* 217. || 357. *ἄνωγε* § 225] *ἀνώγει*. || 359. *τε* pap. Ber. 9783 C T] *δὲ* *Ω*. || 364 sq. Zen. — || 365. *ἀν'* G L] *κασ'* *Ω*. — *φόνον*] *πόνον* G, cf. comment.; eadem varietas est *Φ* 137, 249, 525 *X* 11 *μ* 117. || 368. *μάχηι ἔνι ὄσσοι* Aristoph.] *μάχης ἐπὶ τόσσον* Zen., *μάχη(σ) ἐπὶ σ' ὄσσοι* (vel *-ον*) *Ω*.

---

353. καὶ δ] *ille quoque*, ut Aeneas.

354. εἴρχατο] § 230.

358. ἔξοχον ἄλλων] cf. *Z* 194.

359. ἀμφ' αὐτῶι βεβάμεν] *circa eius corpus consistere.* Cf. vs. 138. Aliud est ἀμφιβαίνειν cum acc. (cf. *A* 37).

364. 'μέμνηντο] § 119.

365. φόνον αἰπύν] cf. *δ* 843, aut, si πόνον est legendum, *Λ* 601.

366—369. Cf. vs. 243.

366. δέμας πυρός] cf. *Λ* 596 et *B* 426.

— φαίης] optativus ut *Δ* 223.

367. σάον] § 62.

ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδηι κατατεθνηῶτι.
οἳ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
εὔκηλοι 'πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, 'πέπτατο δ' αὐγὴ
ἠελίοι' ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ 'φαίνετο πάσηι
γαίηι οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δ' ἐμάχοντο,
ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,
πολλὸν ἀφεσταότες. τοὶ δ' ἐν μέσωι ἄλγε' ἔπασχον
ἠέρι καὶ πολέμωι, 'τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῶι
ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὔ πω φῶτ' ἐπεπύσθην,
ἀνέρε κυδαλίμω, Θρασυμήδηο Ἀντίλοχόο τε,
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
ζωιὸν ἐνὶ πρώτοι ὁμάδωι Τρώεσσι μάχεσθαι.
τὼ δ' ἐπιοσσομένω θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων
νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὦσ ἐπετέλλετο Νέστωρ
ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν. 383ª = *B* 589
τοῖσ δὲ πανημερίοισ' ἔριδοσ μέγα νεῖκοσ ὀρώρει 384ᵇ cf. *N* 122
ἀργαλέησ· καμάτωι δὲ καὶ ἱδρόϊ νωλεμὲσ αἰεὶ
γούνατά τε κνῆμαί τε πόδεσ θ' ὑπένερθε ϝεκάστου
χεῖρέσ τ' ὀφθαλμοί τε 'παλάσσετο μαρναμένοιιν
ἀμφ' ἀγαθὸν Θεράποντα ποδώκεοσ Αἰακίδαο. 388 = *Π* 165

379. *θανόντοσ*] *πεσόντοσ* C. ‖ 381. *ἐπιοσσομένω*] *ἄφ' ἑποσσ.* vHerwerden (cf. *I* 167). ‖ 385. *καμάτωι*] *λύθρωι* Nauck (ut *Λ* 169 *Υ* 503); sed cf. commentt. et *N* 711 *P* 745. ‖ 386 sq. Corrupti; Leaf *κνήμασ ... πόδασ ... (ϝ)έκαστοσ | χεῖρασ ... ὀφθαλμώ*. ‖ 388. *ἀγαθὸν θεράποντα*] *-θῶι -ντι*? Cf. *Π* 526.

369. κατατεθνηῶτι] § 160.

371. ὑπ' αἰθέρι] *sub caelo sereno.* Cf. Θ 558 (= Π 300) N 837.

372. ἠελίοι'(ο)] § 59.

373. μεταπαυόμενοι] *identidem quiescentes*, neque strenue satis neque continue certantes. Comp. †.

381. ἐπιοσσομένω] *spectantes* i. e. *caventes ne fieret.* Suos tuentes et incitantes. Praesens huius compositi †.

382. Certum locum — qui procul ab eo ubi nunc de Patrocli corpore pugnatur remotus fuit — iis assignaverat pater Nestor.

384. τοῖσ] § 60.

— πανημερίοισ'(ι)] *per totam quae reliqua fuit diei partem.* Cf. A 472. — Sub solis demum occasum Patrocli corpus in castra est reportatum (cf. vs. 453—455 et Σ 232—241).

385—387. καμάτωι δὲ καὶ ἱδρόϊ . . . 'παλάσσετο] zeugma; cf. Δ 282. Nisi quis verba κάματον καὶ ἱδρόα, quae etiam N 711 P 745 sunt iuncta, hendiadyn vocare mavult, interpretatus igitur *sudorem quem civit ingens labor pugnae.* Ceterum incommodus est singularis -σσετο (cf. nota crit.).

385. ἱδρόϊ] § 77.

— νωλεμὲσ αἰεὶ] cf. I 317.

387. μαρναμένοιιν] dualis *duo agmina* nunc indicat; cf. § 52.

ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην 389ᵇ = Σ 582
λαοῖσιν δώῃι τανύειν, μεθύουσαν ἀλοιφῆι· —
δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε διαστάντες τανύουσι
κυκλόσ', ἄφαρ δ' ἐξ ἰκμὰς ἔβη δύνει δέ τ' ἀλοιφὴ
πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διὰ πρό· —
ὣς οἵ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγηι ἐνὶ χώρηι
εἵλκεον ἀμφότεροι, μάλα δέ σφισι ϝέλπετο θυμός, 395 cf. 495
Τρωσὶν μὲν ϝερύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς 395ᵇ = 234
νῆας ἔπι γλαφυράς. περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρηϊ λαοσσόος οὐδέ κ' Ἀθήνῃ 398 sq. cf. N 127 sq.
τόν γε ϝιδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.
τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλωι ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
ἤματι τῶι ἐτάνυσσε κακὸν πόνον.

οὐδ' ἄρα πώ τι
ϝείδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς·
πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν ϝμάρναντο θοάων,
τείχεϊ ὕπο Τρώων. τό μιν οὔ ποτε ϝέλπετο θυμῶι, 404ᵃ = 558 Ψ 81 cf. X 144

392. κυκλόσ'(ε)] cf. Δ 212; κύκλωι Zen. — δ' ἐξ vHerwerden] δέ τ' vel δέ τε Ω metro invito. || 396. μὲν] μέν ῥ' C T. || 397 sq. μῶλος ... ἄγριος] νεῖκος ... ἄγριον C. || 400. ἐπὶ] περὶ D. || 404—425. Zen. om.; casune tota pagina (versuum 22) interciderat?

389. ταύροιο βοὸς ... βοείην] de locutione tautologica ταῦρος βοῦς cf. X 203; βοὸς ... βοείη iunguntur etiam Σ 582 χ 364. Nihil igitur nisi *pellem* nostro poetae valet vox βοείη. Cf. A 598.

390. λαοῖσιν] *ministris* vel *operariis* suis (cf. hodierna: *zijn lieden, zijn volk, ses gens, seine Leute*).

— μεθύουσαν] *saturatam*. Verbum σ 240 redit, *ebrium* (*potu saturatum*) ibi significans. Cf. μέθυ *potus* et nostra: *drank, gedrenkt*.

392. ἰκμὰς] *humor* pellis recens detractae. Pellis postquam adipe saturata est, aliquantisper *supra carbones candentes* — quod poeta non addidit, quia fieri non poterat quin ipsi audientes id mente supplerent in comparatione ex vita quotidiana desumta, — magno virium nisu tenetur distenta. Sic igitur illa aetate siccabantur coria ἀδέψητα (cf. υ 2), pilis non nudata; quae durissima sic fiebant (αὖα στερεά, cf. vs. 493), sed scutis fabricandis apta (cf. E 453).

393. τάνυται] § 279.

396. ϝερύειν] § 147.

— Ἀχαιοῖς] § 60.

398 sq. *Neque dea Achivis neque deus Troianis favens* (cf. Δ 439) *habebat quod illo praelio adspecto improbaret*. De optativo ὀνόσαιτο cf. Δ 223.

401. ἤματι τῶι] item φ 42 θάλαμον τόν. Ceteris locis, quibus pronomen ὅ postponitur substantivo, additum est pronomen relativum.

402. τεθνηότα] § 160.

404. τείχε'(ϊ)] § 71.

τεθνάμεν', ἀλλὰ ζωιόν, ἐνιχριμφθέντα πύλκισι,
ἂψ ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ 'ϝέλπετο πάμπαν,
ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ϝέθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῶι.
πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
ἥ ϝοι ἀπηγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα·
δὴ τότε γ' οὔ ϝοι ἔϝειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
μήτηρ, ὅττι ῥά ϝοι πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος. 411 cf. 655
οἳ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες 412ᵃ = *Π* 641
νωλεμὲς ἐγχρίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον· 412ᵇ = *M* 444
ὧδε δέ τισ 'ϝείπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
„ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἧμιν ἐϋκλεὲς ἀπονέεσθαι
νῆας ἔπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτόθι γαῖα μέλαινα
πᾶσι χάνοι, — τό κεν ἧμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη! — 417ᵇ cf. *H* 28
εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισι
ϝάστυ πότι σφέτερον ϝερύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι." 419 cf. 287
ὧδε δέ τισ Τρώων μεγαθύμων ηὐδήσασκε·
„ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῶιδε δαμῆναι
πάντας ὁμῶσ, μή πώ τισ ἐρωεέτω πολέμοιο."
ὧσ ἄρα τισ 'ϝείπεσκε, μένοσ δ' ὤρσασκε ϝεκάστου.

ὧσ οἳ μὲν 'μάρναντο, σιδήρειοσ δ' ὀρυμαγδὸσ

411. In Gen. habet — || 413. ἐγχρίμπτοντο A (rec.)] ἐχρ. Ω. || 420. Ar. — (an vs. 420—422?). — ὧδε δέ τισ Gen.] ὧσ δέ τισ αὖ Ω (ita ut ad sequentia referendum sit ὧσ, ut Ω 337). || 423. ϝεκάστου] ἕκαστοσ C.

406—409. *Minime expectavit Achilles fore ut Patroclus sine ipso urbem caperet; neque secum eam capturum putabat.* — Sciebat a matre edoctus (vs. 407 sq.) Patroclum urbem secum non capturum, sed ante ipsum obiturum (cf. Σ 9—11); posse autem fieri ut solus Patroclus urbem caperet, id ne in mentem quidem ei venit. — Ne ab Achille quidem Troiam captum iri Apollo hodie dixit Patroclo morituro (Π 709), mox ipsi Achilli dicent mater (Σ 96) et umbra Patrocli (Ψ 80 sq.).

408. τό γε] Patroclum ante Achillem caesum iri.

410. δὴ τότε] cf. N 441. Amico instare mortem saepe Achilli praedixit Thetis, at cum carissimus ille amicus occisus est, tum id ei non nuntiavit; quid enim! Sat cito auditurus erat.

415. ἀπονέεσθαι] § 21.

416. αὐτόθι] § 322.

417. ἄφαρ] cf. N 814.

418. εἰ τοῦτον . . . μεθήσομεν] futurum indignantis (ut A 61 al.).

422. ἐρωεέτω] § 191.

— πολέμοιο] cf. N 776.

424. σιδήρειοσ] id fere quod ἀτειρήσ vel ἄσβεστοσ, *invictus*. Alibi μένοσ, θυμόσ, ἦτορ, κραδίη dicuntur ferrea: Υ 372 Ψ 177 Χ 357 Ω 205, 521 δ 293

χάλκεον οὐρανὸν ἶκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο· 425b = h. Cer. 67
ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες
᾽κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα ᾽πυθέσθην ἡνιόχοιο
ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,
πολλὰ μὲν ἂρ μάστιγι θοῇι ἐπεμαίετο θείνων, 430 cf. E 748
πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῆι·
τὼ δ' οὔτ' ἂψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον 432b cf. H 86
ἠθελέτην ἴμεναι οὔτ' εἰς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς,
ἀλλ' ὥς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥ τ' ἐπὶ τύμβωι
ἀνέρος ἑστήκηι τεθνηότος ἠὲ γυναικός,
ὣς ᾽μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντε,
οὐδὲ ἐνισκίμψαντε καρήατα, δάκρυα δέ σφι
θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοιιν
ἡνιόχοιο πόθωι, θαλερὴ δ' ἐμιαίνετο χαίτη 439b sq. cf. T 405 sq.
ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθε.
μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ῥιδὼν ἐλέησε Κρονίων, 441 cf. T 340
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ῥὸν ᾽μυθήσατο θυμόν· 442 = e 285, 376 cf. P 200
„ἆ δειλώ, τί σφῶϊ ᾽δόμεν Πηλῆϊ ῥάνακτι
θνητῶι, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγηράω ἀθανάτω τε. 444b = M 323

431. προσηύδα] κελεύων Apoll. lex. || 435. ἑστήκηι Hermann] -κει. Cf. Δ 434. || 436. ἔχοντε C T] -ντες Ω. || 439. πόθωι] ποθῆι G. Forma masculina in Iliade non redit, in Odyssea rara est. || 440. ἀμφοτέρωθε] -ρωσε T, -ροισι C. || 444. θνητῶι, ὑμεῖς] vitium metr. (cf. § 14). — ἀγηράω] -ρω τ' Ω. Cf. B 447 et § 62.

ε 191 ψ 172. Cf. etiam μ 280 ο 329 ρ 565 τ 211, et de *aeneo* adiectivo simili ratione translato Υ 102.

425. χάλκεον] cf. Ε 504. Durum firmamentum feriit clamor ipso durior.

427. ἡνιόχοιο] eius qui aurigare solebat cum Achilles curru in bellum veheretur, eius θεράποντος (cf. Π 244 et Λ 521 sq.). Illo vero die habenas tenuit *Automedon* (cf. Π 145, 219, 864—866, al.).

431. προσηύδα] § 191.

— ἀρειῆι] *probris, minis.* Incertae originis nomen redit Υ 109 Φ 339.

432. τὼ] *Pedasus* tertius equus mortuus est (Π 469).

— πλατὺν Ἑλλήσποντον] cf. Η 86.

433. ἴμεναι] § 125.

435. τεθνηότος] § 160.

436. ἀσφαλέως] in curru immoto, ipsi immoti.

437—440. Capite demisso mortem Patrocli luxisse equi dicuntur etiam Τ 405 sq. Ψ 283 sq.

437. οὐδε᾽(ϊ)] § 71.

— καρήατα] § 82.

440. ζεύγλης] vox loco par. et Herodot. I 31 redit; quae *culcitam* fortasse significat iugo subditam ad equorum tergum protegendum.

443. Cf. Π 148—151.

444. ὑμεῖς] § 92.

ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
οὐ μὲν γάρ τί ποθ' ἑὸν ὀΐζυρότερον ἀνδρὸς 446 cf. σ 130
πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει. 447 = σ 131
ἀλλ' οὐ μὰν ὑμίν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισι
Ἕκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται, οὐ γὰρ ἐάσω. 449b cf. Σ 296
οὐ ϝάλις ὡς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὔτως;
γούνασι δ' ἐν σφῶϊν βαλέω μένος ἠδ' ἐνὶ θυμῷι,
ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
νῆας ἔπι γλαφυρὰς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
κτεινέμεν', εἰς ὅ κε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκωνται 454 cf. Λ 193
δύῃ τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ." 455 = Λ 194
ὣς ϝειπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ. 456 cf. O 262 Ω 442
τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὐδάσδε βαλόντε
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς. 458 = Λ 533
τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων 'μάχετ' ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
ἵπποισ' ἀΐσσων ὥς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας.
ῥεῖα μὲν ἂρ 'φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὁρυμαγδοῦ,
ῥεῖα δ' ἐπικίξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων. 462b = E 334
ἀλλ' οὐχ ἥιρεε φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
οὐ γάρ πως ἦεν οἷον ἐόνθ' ἱερῶι ἐνὶ δίφρωι
ἔγχεϊ ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπισχέμεν' ὠκέας ἵππους.
ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἔβιβ' ὀφθαλμοῖσι
Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἱμονίδαο·

---

446. ὀΐζυρότερον § 20] -ρώτερον. || 449. οὐ γὰρ ἐάσω] οὐδέ τισ ἄλλοσ l. a. in T. || 450. οὐ § 8] ἦ οὐχ. — ἐπεύχεται] ἀγάλλεται Apoll. lex. || 451. γούνασι δ' ἐν σφῶϊν βαλέω vChrist] σφῶϊν δ' ἐν γούνεσσι (-να(σ)σι pauci) βαλῶ. Cf. § 147. || 455. Om. B C. || 456. ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ] ἵπποισι μένοσ πολυθαρσὲσ ἐνῆκεν | αὐτὸσ δ' Οὔλυμπόνδε μετ' ἀθανάτουσ ἐβεβήκει Zen. (-τοισι βεβ. cod.; correxit la Roche). || 461. ῥεῖα μὲν ἂρ Knight] ῥεῖα vel ῥέα (sic Ar.) μὲν γὰρ. Cf. § 8. || 463. ὅτε σεύαιτο] ὅτ' ἐσσεύετο T vitio tralaticio (*e* pro *αι*), hinc (post paradiorthosin) ὅτ' ἐσσεύοντο C. || 467. Αἱμονίδαο] Ἀρμ. C T.

---

446. ποθ'(ι)] § 322.

447. γαῖαν ἔπι ... ἕρπει] cf. quae ad E 442 sunt observata.

453. σφισι] i. q. κείνοισι, *Troianis*. Quod e contextu facile efficitur.

454. κτεινέμεν'(αι)] § 125.

455. ἐπὶ κνέφασ ... ἔλθῃ] cf. A 475. — Supervenit vespera Σ 239.

459. τοῖσι ... ἐπ'(ι)] *adversus eos* (Troianos). Verbum μάχεσθαι id fere quod ἔχειν ἵππουσ nunc valet. Alibi dicitur: ἐπί τινι ἴμεναι, ἄλλεσθαι, ἐγείρειν Ἄρηα al.

464. ἦεν] § 302.

— ἱερῶι] donum divinum erat currus (cf. Π 148—151).

465. ἔγχε(ϊ)] § 71.

— ἐπισχέμεν'(αι)] § 125.

'στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
„Αὐτόμεδον, τίσ τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
οἷον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτοισι ἐν ὁμίλοι
μοῦνος! ἀτὰρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἕκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο." 473ª = Σ 132
τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός·
„Ἀλκίμεδον, τίσ γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος
ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος, 477ᵇ = H 366
ζωιὸς ἐών; νῦν ϝ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει. 478 = 672 X 436
ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα 478ᵇ cf. X 303
479 cf. E 226
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι." 480 = E 227
ὣς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἆρμ' ἐπορούσας
[E 840
καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία 'λάζετο χερσί, 482 = Ω 441 cf.
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε. 'νόησε δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ, 482ᵇ = E 365
αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα· 484 cf. Λ 346
„Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 485 = E 180
ἵπποι τώδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
εἰς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι. 487ª cf. Ω 332
τώ κεν ἐϝελπόμην αἱρησέμεν', εἰ σύ γε θυμῶι 488ᵇ sq.ª cf. Ψ 894
σῶι ἐθέλεισ· ἐπεὶ οὔ κεν ἐφορμηθέντε γε νῶϊ
τλαῖεν ἐναντίβιον στάντεσ μαχέσασθαι Ἄρηϊ."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἑῦς πάϊς Ἀγχίσαο.

---

478. *ϝ'(ε)] addidimus (cf. vs. 672). || 481. βοηθόον] sic Ar., βοῆι θοὸν Aristarchei (cf. N 477), βοηθόοσ Peppmueller. || 485. Cf. comment. ad E 180. || 488. τῶ T] τῶ(ι) Ω. || 489. ἐθέλεισ] -λοισ C (cf. Ψ 894).

---

471. πρὸσ Τρῶασ] cf. P 98.

476. ἐχέμεν δμῆσίν τε μένοσ τε] zeugma; cf. Δ 282. Aliud enim valet verbum ἔχειν voci δμήσιι iunctum (= δαμνάμεναι), aliud voci μένειν (= *cohibere, regere*).

481. βοηθόον] adverbium?? Voci *currui* hoc epitheton adiungi vix potuit. Cf. nota crit.

485. Cf. E 180.

487. ἡνιόχοισι] *Automedonte* et *Alcimedonte*. Prius Patroclus et Automedon fuerunt immortalium horum equorum ἡνίοχοι, etiam prius Achilles et Patroclus, cras erunt Achilles et Automedon. Cf. Λ 521 sq. T 401.

489. οὔ κεν] § 326.

— ἐφορμηθέντε ... νῶϊ] *in nos ambos ... invecti*. Accusativum verbum ἐφορμάεσθαι adsciscit etiam O 691 (Υ 461).

490. ἐναντίβιον στάντεσ] haec iungenda (ut Φ 266 Ξ 270 ρ 439; cf. N 106), *nobis oppositi*.

τὼ δ' ἰθὺσ 'βήτην βοέησ ϝεϝλυμένω ὤμουσ — 492ᵃ = *M* 330
αὔησιν στερεῆισι· πολὺσ δ' ἐπελήλατο χαλκόσ. — 492ᵇ cf. ξ 479; 493ᵇ cf. *N* 804
τοῖσι δ' ἅμα Χρομίοσ τε καὶ Ἄρητοσ θεοϝειδὴσ
ἤϊσαν ἀμφότεροι, μάλα δέ σφισι 'ϝέλπετο θυμὸσ — 495 cf. 395
αὐτώ τε κτενέειν ἐλάειν τ' ἐριαύχενασ ἵππουσ· — 495ᵇ = 234; 496 cf. *E* 236
νήπιοι! οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
αὖτισ ἀπ' Αὐτομέδοντοσ. ὃ δ' εὐξάμενοσ Διὶ πατρὶ
ἀλκῆσ καὶ σθένεοσ 'πλῆτο φρένασ ἀμφὶ μελαίνασ. — 499ᵃ = 212; 499ᵇ cf. 573
αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον·
„Ἀλκίμεδον, μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν' ἵππω,
ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένωι· οὐ γὰρ ἐγώ γε
Ἕκτορα Πριαμίδην μένεοσ σχήσεσθαι ὀΐω,
πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆοσ καλλίτριχε βήμεναι ἵππω
νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαί τε στίχασ ἀνδρῶν — 505ᵃ cf. *X* 245
Ἀργεΐων, ἤ κ' αὐτὸσ ἐνὶ πρώτοισι ϝαλώηι."
ὦσ ϝειπὼν Αἴαντε 'καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
„Αἴαντ', Ἀργεΐων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε, — 508ᵃ = *Δ* 285
ἦ τοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' οἵ περ ἄριστοι
ἀμφ' αὐτῶι βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχασ ἀνδρῶν,
νῶϊν δὲ ζωιοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲσ ἦμαρ· — 511ᵇ = *Λ* 588
τῆιδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
Ἕκτωρ Αἰνείασ θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι. — 513ᵃ cf. 534
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται· — 514 = *Υ* 435 α 267 π 129 cf. α 400
ἥσω γὰρ καὶ ἐγώ, τὰ δέ τοι Διὶ πάντα μελήσει." — 515ᵇ cf. *E* 430 *Ψ* 724
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχοσ, — 516 = *Γ* 355
καὶ 'βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην· — 517 cf. *Γ* 347
ἣ δ' οὐκ ἔγχοσ ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ 'ϝίσατο χαλκόσ, — 518 sq. = *E* 538 sq.
νειαίρηι δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆροσ ἔλασσε.

---

492. *βοέησ*] **σάκεσιν* (ut ξ 479) deleto vs. 493? Cf. § 57. ‖ 501. *ἵππω* C T] *ἵππουσ* Ω. ‖ 505. *τε*] *δὲ* l. a. ant. (Ar.?). ‖ 509. *οἵ περ*] *ὅσσοι* C T. ‖ 513. Post *Ἕκτωρ* in C add. *τ'*, item vs. 534 in Gen. ‖ 515. **τοι*] *κεν*. Cf. § 122. ‖ 518. *'ϝίσατο* § 201] *εἴσατο*. — *χαλκόσ*] *καὶ τῆσ* B C (cf. *E* 538).

---

492. βοέησ] non redit apud H. (cf. nota crit.); ceteris locis est βοῦσ (H 238 al.).

496. ἐλάειν] § 191.

499. φρένασ . . . μελαίνασ] cf. A 103.

500. προσηύδα] § 191.

509. οἵ περ] spectat relativum ad id quod omissum est τοῖσι. Cf. H 401.

514. θεῶν ἐν γούνασι κεῖται] cf. Z 92.

519. νειαίρηι . . . γαστρὶ] cf. E 539.

ὡσ δ' ὅτε κ' ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊοσ ἀνὴρ
κόψασ ἐξόπιθεν κεράων βοὸσ ἀγραύλοιο
ϝῖνα τάμηι διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορὼν ἐρίπηισι,
ὣσ ἄρ' ὅ γε προθορὼν ἔπεσ' ὕπτιοσ, ἐν δέ ϝοι ἔγχοσ
νηδυΐοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον 'λύε γυῖα. [sq.
  Ἕκτωρ δ' Αὐτομέδοντοσ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶι. 525ᵇ sq. = N 183
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχοσ, 526-529 = Π 610 sqq.
πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
οὔδε' ἐνεσκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχοσ 'πελεμίχθη
ἔγχεοσ· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένοσ ὄβριμοσ Ἄρησ.
καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὡρμηθήτην, 530ᵃ = H 273; 530ᵇ cf. N 496
εἰ μή σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον ἑταίρου κικλήισκοντοσ.
τοὺσ ὑποταρβήσαντεσ ἐχώρησαν πάλιν αὖτισ
Ἕκτωρ Αἰνείασ τε ἰδὲ Χρομίοσ θεοϝειδήσ, 534ᵃ cf. 513
Ἄρητον δὲ κατ' αὖθι 'λίπον δεδαϊγμένον ἦτορ 535ᵃ cf. Ω 470
κείμενον. Αὐτομέδων δὲ θοῶι ἀτάλαντοσ Ἄρηϊ
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενοσ ϝέποσ ηὔδα· 537 = N 619
  „ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοιτιάδαο θανόντοσ
κῆρ ἄχεοσ μεθέηκα χερείονά περ καταπεφνών.“
  ὣσ ϝειπὼν εἰσ δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
'θῆκ', ἀνὰ δ' αὐτὸσ ἔβαινε, πόδασ καὶ χεῖρασ ὕπερθε 541ᵇ = E 122
αἱματόεισ, ὣσ τίσ τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώσ.

  ἂψ δ' ἐπὶ Πατρόκλωι 'τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη
ἀργαλέη πολύδακρυσ, ἔγειρε δὲ νεῖκοσ Ἀθήνη.

---

534. τε ἰδὲ § 325[1]] τ' ἠδὲ Ω. ‖ 535. δεδαϊγμένον] -νοι Heyne (coll. ν 320).

520—522. Cf. A 459.
520. ὅτε κ'(ε)] § 326.
524. Particula μάλα ad totum enuntiatum pertinet. In ipsa intestina quae penetravit hasta, palpitat dum moritur Aretus. Cf. N 443.
528. οὔδε'(ϊ)] § 71.
— οὐρίαχοσ] cf. K 153.
529. μένοσ] cf. N 444.
531. σφω'(ε)] § 92.
533. πάλιν αὖτισ] cf. B 276.

535. δεδαϊγμένον ἦτορ] *lacerato pectore iacentem*. Proprie ἦτορ *pulmones*, hinc *pectus* ipsamque *vitam* significat. Nostro loco *pectus* valet, sed ita ut et ceterum simul corpus exceptis capite et artubus indicet; *venter* enim Areti est vulneratus (cf. vs. 519, 524).
539. κῆρ ἄχεοσ μεθέηκα] *corde remisi dolorem* (cf. φ 377 μεθιέμεναι χόλοιο).
541 sq. Eadem comparatio est χ 402—406.

ἠΰτε πορφυρέην ϝῖριν Θυκτοῖσι τανύσσηι
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο
ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ϝέργων
ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει,
ὧς ἣ πορφυρέηι νεφέληι πυκάσασά μιν αὐτὴν
᾽δύσετ᾽ Ἀχαιῶν ϝέθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ϝέκαστον.
πρῶτον δ᾽ Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα,
ἴφθιμον Μενέλαον, — ὃ γάρ ῥά ϝοι ἐγγύθεν ἦεν, —
ϝεισαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
„σοὶ μὲν δή, Μενέλαε, κατηφείηι καὶ ὄνειδος
ἔσσεται, εἴ κ᾽ Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
τείχε᾽ ὕπο Τρώων ταχέες κύνες ἑλκήσωσι.
ἀλλ᾽ ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“
τὴν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
„Φοίνιξ, ἄττα γεραιὲ παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ᾽ ἀπερύκοι ἐρωήν!
τῶι κεν ἐγώ γ᾽ ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλωι· μάλα γάρ με θανὼν ἐπεμάσσατο θυμόν.
ἀλλ᾽ Ἕκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ᾽ ἀπολήγει

545 *οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς* 545ᵃ = *υ* 31 cf. *Δ* 184
546 *ὀρνύμεναι Δαναούς, ὅή γὰρ νόος ἱτάπειτ᾽ αὐτοῦ.* 546ᵇ cf. *η* 263

545. Zen. ——, alii om. (teste schol. T), qui quin simul versum 546 damnarent fieri non potuit. Versum 545 ab Aristarcho obelo notatum, a Zenodoto omissum esse suspicatur Ludwich. ‖ 551. *μιν αὐτὴν* Brandreth] *ἑαυτὴν* vel *ἕ αὐτὴν Ω*, *ἑωυτὴν* Zen. (cf. *Ξ* 162). Idem error (*ϑ* 396) *ϱ* 387. Cf. *ϑ* 244. ‖ 558. *ἑλκήσωσι*] *ἑλκήσουσι* vel *ἑλκύσουσι Ω* (varietas eadem est *X* 336 *λ* 580; cf. *P* 395 *X* 62). ‖ 564. *ἐπεμάσσατο* vel *ἐπεβ.* Cant. A (rec.)] *ἐσεμ. Ω*. Eadem varietas *Υ* 425; cf. *E* 748 al.

546. αὐτοῦ] *ipsius*. Et ipse iam Iuppiter Troianos retundi volebat. Sed cf. vs. 593—596; unde spuria haec esse apparet.

547—552. *Arcui caelesti*, belli vel tempestatis praenuntio, — non pacis sedatique aetheris, qualem celebravit priscus poeta Hebraicus, — e caelo in terras subito descendenti, Minerva nunc assimulatur, stellae caducae Δ 75—79. Nube induta dea delabitur: poeta mentis oculis videt arcum caelestem nubibus nigris praetentum.

547. ϝῖριν] § 66.

549. ϝέργων] cf. Τ 131.

556. κατηφείῃ] cf. Γ 51 et X 293.

558. τείχε᾽(ϊ)] § 71.

559. ἔχεο] cf. I 234 sq.

561. Animo commoto Menelaus priscum amicum affatus *o Phoenix senex*, — ait, — *pater grandaeve!* Cf. I 607 χ 395 sq.

564. ἐπεμάσσατο] i. q. ἐφήψατο (item vs. par.); cf. E 748 ἐπεμαίετ᾽ ἄρ᾽ ἵπτουσ et similia.

565. Cf. Λ 596.

χαλκῶι δηϊόων· τῶι γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.“ 566b cf. Θ 141
ὣς ’φάτ’, ἐγήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη, 567 sq. cf. γ 52 sq. 567 cf. ν 287
ὅττι ῥα ϝοὶ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
ἐν δὲ βίκην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκε,
καί ϝοι μυίησ θάρσοσ ἐνὶ στήθεσσιν ἔηκε,
ἣ καὶ ϝεργομένη μάλα περ χροὸσ ἀνδρομέοιο
ἰχανάει δακέμεν, λαερὸν δέ ϝοι αἷμ’ ἀνθρώπου·
τοίου μιν θράσεοσ ’πλῆσε φρένασ ἀμφὶ μελαίνασ. 573b cf. 499
’βᾶ δ’ ἐπὶ Πατρόκλωι, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶι.
ἧσκε δ’ ἐνὶ Τρώεσσι Πόδησ, υἱὸσ ’Ηετίωνοσ, 576a = N 664
ἀφνειόσ τ’ ἀγαθόσ τε, μάλιστα δέ μιν ’τίεν Ἕκτωρ
δήμου, ἐπεί ϝοι ἑταῖροσ ἔεν φίλοσ εἰλαπιναστήσ·
τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα ’βάλε ξανθὸσ Μενέλαοσ 578 cf. E 615
ἀΐξαντα φόβονδε, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε. 579b = N 388
’δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδησ Μενέλαοσ
νεκρὸν ὑπ’ ἐκ Τρώων ’ϝέρυσεν μετὰ ϝέθνοσ ἑταίρων.
Ἕκτορα δ’ ἐγγύθεν ἱστάμενοσ ὦτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδηι ἐναλίγκιοσ, ὅσ ϝοι ἅπάντων
ξείνων φίλτατοσ ἦσκεν, Ἀβυδόθι ϝοικὶα ναίων·

---

570. *ἔηκε] ἐνῆκεν Ω (ἔθηκε L). Post ἐνὶ praepositionem tmesi a verbo suo secretam ferri nequit ἐν-; cf. vs. 569 et Ψ 709. || 571. ἣ Bentley] ἥ τε. || 572. ἰχανάει] ἰσχανάα^{a} Ω. Cf. Ψ 300 ϑ 288. — λαερὸν § 20] λαρὸν. — δέ Eust.] τέ Ω. || 573. θράσεοσ vChrist] θάρσευσ (-ουσ); Cf. Z 126. || 575. ἧσκε δ’ ἐνὶ] ἦν δέ τισ ἐν Gen. et Athen. 236 c (cf. E 9). || 582. Zen.: Ἕκτορα δὲ φρένα δῖοσ (? θοῦροσ la Roche) Ἄρησ ὄτρυνε μετελθών.

---

570. μυίησ θάρσοσ ἐνὶ στήθεσσιν ἔηκε] muscae male sedulae quaeque ab esca deterreri nequeant etiam Π 641—644 praebuerunt comparationem. De verbo ἐνιέμεναι cf. Π 449.

571 sq. χροὸσ ἀνδρομέοιο | ἰχανάει] *appetit corpus humanum.* Verbum vetustum ἰχανάειν, quod *vehementer cupere* valet, redit Ψ 300 θ 288. Quo et Herodas postea usus est Mim. VII 26. Regit genitivum; praeterea accedit infinitivus finalis δακέμεν.

— δακέμεν] § 126.

573. φρένασ . . μελαίνασ] cf. A 103.

575. Πόδησ] traditum est Ποδῆσ, item -ῆν vs. 590.

— υἱὸσ] § 17.

— ’Ηετίωνοσ] *Eetionis* eius, qui Thebarum rex fuit et filiam habuit Andromachen, omnes filios nuper ab Achille necatos esse poeta dixit carminis loco praeclaro (Z 421 sq.), cuius ipse oblivisci nunc non potuit. Alium igitur aliquem Eetionem cogitavit, fortasse *Imbrium* illum, cuius mentio fit Φ 43. Sed veri est simile in carminibus nostro poeta antiquioribus Poden revera fuisse Andromachae fratrem.

577. ἔεν] § 302.

578. κατὰ ζωστῆρα] *medium* igitur *tergum* (cf. vs. 579).

„*Ἕκτορ, τίσ κέ σ' ἔτ' ἄλλοσ Ἀχαιῶν ταρβήσειε;*
οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσασ, ὃσ τὸ πάροσ περ
μαλθακὸσ αἰχμητήσ· νῦν δ' οἴχεται οἷοσ ἀείρασ
νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Πόδην υἱὸν Ἠετίωνοσ.“ 590[a] = *Δ* 458
ὣσ φάτο, τὸν δ' ἄχεοσ νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα, 591 = *Σ* 22 *ω* 315
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένοσ αἴθοπι χαλκῶι. 592 = *Δ* 495
καὶ τότ' ἄρα Κρονίδησ ἕλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν 593[b] cf. *E* 738
μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσ' ἐκάλυψε,
ἀστράψασ δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξε·
νίκην δὲ Τρώεσσ' ἐδίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιούσ.
πρῶτοσ Πηνέλεοσ Βοιώτιοσ ἦρχε φόβοιο.
βλῆτο γὰρ ὠμὸν δουρί, πρόσω τετραμμένοσ αἰεί,
ἄκρον ἐπιλλίγδην· γράψεν δέ ϝοι ὀστέον ἄχρισ
αἰχμὴ Πολυδάμαντοσ, ὃ γάρ ϝ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.
Λήϊτον αὖθ' Ἕκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶι, 601[b] = *E* 458
υἱὸν Ἀλεκτρυόνοσ μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμησ·

585 *τῶι μιν ϝεισάμενοσ προσέφη ϝεκάεργοσ Ἀπόλλων·* 585 cf. *Π* 720
585[a] = *B* 22

585. Om. Zen. (cf. vs. 582) A B C T Gen.; cf. *K* 1 : 1. — *ϝεισάμενοσ* § 212[3] *ἰεισ.* || 587. *περ*] *γε* A (cf. *N* 465). || 595. *τὴν*] *γῆν* Zen. (cf. § 58). || 597. *Πηνέλεοσ*] *-λεωσ Ω*. Cf. § 62 et *B* 494. || 599. *ἐπιλλίγδην*] *ἐπιλίγδην Ω* (cf. § 27). || 600. *ϝ'(ε)* Heyne] *ῥ'*. Cf. *Δ* 524. || 602. *υἱὸν*] *υἷ' ²A*. Nauck (cf. *Z* 513 *ἠλέκτωρ* et *Π* 586).

588. μαλθακὸσ αἰχμητήσ] Paridem Menelaus vicit in pugna singulari (Γ), cum Hectore congressurus fuit nisi vetuissent ceteri heroes (H), nunc strenua facinora edidit multa, mox edet plura. Hunc igitur heroëm poeta minime segnem aut imbellem duxit, viribus tamen Aiace vel Diomede vel Patroclo ipsove Achille inferiorem neque Hectori parem (cf. H 109—116). Et hoc est quod nunc ait Apollo. Ceterum cf. K 121. — Adi. non nisi h. XXIX 15 redit.

589. δ'(ὲ)] *autem* (= *postquam*).

590. υἱὸν] § 17.

591. ἄχεοσ νεφέλη ἐκάλυψε] item Σ 22; similia dicuntur Υ 282 δ 716.

593—596. En deus Idaeus suis denuo victoriam praebens. — De vs. 593 sq. cf. B 447—449.

593. θυσανόεσσαν] § 21.

597. Cf. B 494.

598 sq. Vulneratus est Penelei humerus sinister, quem cum clipeo hostibus obversum habebat. Adverbium πρόσω *in adversum* (*in hostem*) valet, ἐπιλλίγδην *strictim*, ut λίγδην χ 278 (cf. λικριφίσ Ξ 463 τ 451?), ἄχρισ *prorsus* (= strictim quidem, ita tamen ut sinistra scapula tota raderetur cute nudata).

600. Πολυδάμαντοσ] § 21.

602. Ἀλεκτρυόνοσ] cf. Ἀλέκτωρ (i. e. ἀλέξ-τωρ, a stirpe ἀλκ-) δ 10 et deae *Ultricis* nomen posthomericum Ἀλεκτώ (= ἀλεξ-τώ).

'τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι 'ϝέλπετο θυμῷι 603ª = Λ 546
ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχέσσεσθαι Τρώεσσι.
Ἕκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὁρμηθέντα
'βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν· 606ᵇ cf. Λ 480
ἐν καυλῶι δ' ἐράγη δολιχὸν δόρυ, τοὶ δ' ἐβόησαν 607ª cf. N 162
Τρῶες. ὃ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
δίφρωι ἐφεσταότος· τοῦ μέν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτε,
αὐτὰρ ὃ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἡνίοχόν τε,
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐϋ κτιμένης ἕπετ' αὐτῶι . . .
πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιϝελίσσας
ἦλυθε· καί κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἠγγυάλιξε, 613ᵇ = Λ 753
εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους.
καὶ τῶι μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ, 615ᵇ cf. Λ 484
αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
τὸν 'βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας 617ª = N 671
ὦσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν 'τάμε μέσσην·
ἧριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία 'χεῦεν ἔραζε. 619ᵇ cf. o 527
καὶ τά γε Μηριόνης ἕλαβεν χείρεσσι φίλησι
κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ 'Ἰδομενῆα προσηύδα·
„μάστιε νῦν, ἥός κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·

607. ἐβόησαν] sic Ar., ἐφόβηθεν G L. || 608. Δευκαλίδαο] Μηριόναο Grashof (cf. comment.). || 618. πρυμνόν] -νούς Duentzer.

604. μαχέσσεσθαι] § 291.

606. θώρηκα] qui Patrocli fuerat? Cf. nota crit. ad Π 133 sq.

607. ἐν καυλῶι] cf. N 162.

608—625. Altero enuntiato alteri inserto et oratione a Coerano ad Idomeneum subito translata locus obscurior est factus; quapropter Heyne delebat vs. 610 sq., Nauck 612—616. Nihil tamen spurium videtur, res autem sic se habet: Idomeneus Δευκαλίδης (M 117 N 307) cum hastam fregisset (cf. vs. 607), confugit in currum Merionis, et ab huius auriga Coerano est receptus; at Coeranus ab Hectore est interfectus, et habenae ex eius manu humi sunt delapsae. Has Meriones collectas Idomeneo praebuit, dein ipse pugnare perrexit (cf. vs. 668 sqq.), solus autem Idomeneus bigas egit in castra.

612 sq. πεζὸς . . . ἦλυθε] *Idomeneus.* Cf. N 240 sqq., 326—329.

614. *Nisi Coeranus citatis equis currum adegisset* in eum locum ubi pedites pugnabant Idomeneus et Meriones.

618. πρυμνόν] si sanum est (cf. nota crit.), adverbii vice fungitur (= πρυμνόθεν). Cum voce δόρυ iungi nequit.

621. καί] mente sic explendum: *et <cum tradidisset habenas Idomeneo>.*

622. ἥος] § 326.

γιγνώισκεισ δὲ καὶ αὐτὸσ ὅ τ' οὐκέτι κάρτοσ Ἀχαιῶν.“
ὣσ ἔφατ', Ἰδομενεὺσ δ' ἴμασεν καλλίτριχασ ἵππουσ 624 sq.[a] cf. *Λ* 280 sq.
νῆασ ἔπι γλαφυράσ· δὴ γὰρ δρέοσ ἔμπεσε θυμῶι.
οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντε μεγαλήτορε καὶ Μενέλαον
Ζεύσ, ὅ τε δὴ Τρώεσσι 'δίδου ἑτεραλκέα νίκην. 627[b] = *χ* 236
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγασ Τελαμώνιοσ Αἴασ·
„ὦ πόποι, ἤδη μέν κε, καὶ ὃσ μάλα νήπιόσ ἐστι,
γνοίη ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺσ αὐτὸσ ἀρήγει·
τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἅπτεται, ὅσ τισ ἀφήηι
ἢ κακὸσ ἢ ἀγαθόσ, Ζεὺσ δ' ἔμπησ πάντ' ἰθύνει·
ἡμιν δ' αὔτωσ πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
ἀλλ' ἄγετ', αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην, 634 cf. 712
ἡμὲν ὅπωσ τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ 635 = 713
χάρμα φίλοισ' ἑτάροισι γενώμεθα νοστήσαντεσ,
οἵ ποθι δεῦρ' ὁράοντεσ ἀκηχέατ', οὐδ' ἔτι φασὶ 637[b]-639 = *I* 234 sq.
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνηισιν πεσέεσθαι.
εἴη δ' ὅσ τισ ἑταῖροσ ἀπαγγείλειε τάχιστα
Πηλεΐδηι, ἐπεὶ οὔ μιν ὀΐομαι οὐδὲ πεπύσθαι
λυγρῶσ ἀγγελίησ, ὅτι ῥοι φίλοσ ὤλεθ' ἑταῖροσ.
ἀλλ' οὔ πηι δύναμαι ῥιδέμεν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶσ αὐτοί τε καὶ ἵπποι. 644 cf. 368
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέροσ υἷασ Ἀχαιῶν,
ποίησον δ' αἴθρην, δὸσ δ' ὀφθαλμοῖσι ῥιδέσθαι.

638 *Ἕκτοροσ ἀνδροφόνοιο μένοσ καὶ χεῖρασ ἀάπτου* 638[b] = *H* 309

626. *Αἴαντε μεγαλήτορε* Naber] *-ντα -ρα Ω* (cf. v. l. *K* 53 al.). De ambobus sermo est etiam vs. 507 sq., 668 sq., 707, 719 sqq. || 630. *αὐτὸσ ἀρήγει*] *αὐτὸσ ἀμύνει* l. a. in A, *κῦδοσ ὀπάζει* G L. || 631. *ἀφήηι*] *ἀφείη* T, *ἐφείη* C, Ar. utrumque. || 635. *ἐρύσσομεν*] neglecto *ῥ* (item vs. 713). Bentley *νεκρόν τε ῥερ.* || 637. *δεῦρ'*(*ο*)] sic Ar., *νῦν* T. — *ἀκηχέατ'* G] *-χέατ' Ω*. Sonus *-δ-* manifesto errori debetur, sed et *-κη-* suspicionem movet; permixtae videntur lectiones duae: *οἵ ποθι δεῦρ' ὁράουσ' ἀκαχημένοι* et *οἵ ποθι νῦν παρὰ νηυσ' ἀκαχήαται*. Cf. v. l. *Θ* 207 et § 240; *παρὰ νηυσὶν* habent Cram. Epim. 73, 33 Et. M. 48, 6. || 638. Del. Heyne. || 643. *πηι*] *πω* G L, *που* l. a. in T. || 644. *κατέχονται*] *κεκάλυπται* l. a. in A.

627. ἑτεραλκέα νίκην] cf. E 831—834.
631. ἀφήηι] § 122.
634. αὐτοί περ] *licet Iovis ope destituti simus.*
637. ποθι] § 322.
— ὁράοντεσ] § 191.
637—639. Cf. I 234 sq. — Versus 638 si servetur, vertendus sit: *Hectorem non iam cunctaturum.*
643—647. Cf. vs. 243.
643. ῥιδέμεν] § 126.
646. αἴθρην] vox redit ζ 44 μ 75; praeterea cf. O 171. Inter αἴθρην et αἰθέρα hoc intercedit discrimen, quod

ἐν φάεϊ καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι ἔϝϝαδεν οὕτωσ.“
ὣσ ’φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα, 648 = Θ 245
αὐτίκα δ’ ἠέρα μὲν ’σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην,
ἠέλιοσ δ’ ἐπέλαμψε, μάχη δ’ ἐπὶ πᾶσ’ ἐφαένθη.
καὶ τότ’ ἄρ’ Αἴασ ’ϝεῖπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον· 651 = 237
„σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφέσ, αἴ κε ϝίδηαι
ζωιὸν ἔτ’ Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστοροσ υἱόν· 653 cf. E 565
ὄτρυνον δ’ Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
ϝειπέμεν’ ὅττι ῥά ϝοι πολὺ φίλτατοσ ὤλεθ’ ἑταῖροσ.“ 655 cf. 411
ὣσ ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸσ Μενέλαοσ, 656 = 246
’βῆ δ’ ἴμεναι ὥσ τίσ τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο, 657 cf. Λ 548
ὅσ τ’ ἐπεὶ ἄρ κε κάμηισι κύνασ τ’ ἄνδρασ τ’ ἐρεθίζων,
οἵ τέ μιν οὐκ ἐάουσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι 659-664 = Λ 550 sqq.
πάννυχοι ἐγρήσσοντεσ, ὃ δὲ κρεάων ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ’ οὔ τι πρήσσει, θαμέεσ γὰρ ἄκοντεσ
ἀντίον ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,

647. *φάεϊ] δὲ φάει. Cf. § 71; etiam similibus locis E 685 η 224 abest δέ. || 650. ἐφαένθη § 155[6]] -άνθη. || 658. „ἡ διπλῆ ὅτι ὁ κέ περισσόσ“ Ariston.; quidamne igitur olim ἐπεὶ ἄν κε? Cf. N 127 Ω 437 et Λ 187. Sed mirum ni „ὅτι ἡ ὅσ περισσόσ“ diplen appinxit Ar. || 662. ἀντίον D Gen.] -οι Ω. Cf. Λ 553 et Z 54.

hic semper *adest*, hodie *aër*, *lucht* vocatus, illa *fit* cum dispelluntur nubes: *serenitas*, nostrum *helderheid*. Itaque cum interdiu αἴθρη est vel fit, αὐγὴ ἠελίοιο est ὀξεῖα et homines ὑπ’ αἰθέρι sive *sub caelo aperto* versantur (P 371 sq., cf. Θ 558). *Caelitibus* autem αἴθρη est perpetua (Ζ 44), *Scyllae* vero rupes densis nebulis involuta est semper neque unquam αἴθρηι illustratur (μ 75).

647. καὶ] cf. E 685.

— ἔϝϝαδεν] § 40.

650. ἐφαένθη] § 280.

651 sqq. „Aiacem“ Patrocli corpus tuitum esse narrarunt poetae antiquissimi, qui non nisi unum Aiacem nossent (cf. N 198—202); postea alii *Locrensem*, alii *Salaminium* hunc heroëm fecerunt, quibus fabulis in unum coniunctis poeta Iliadis *ambos Aiaces* nunc, ut saepe, Troianis opposuit (cf. vs. 668 sq., 707, 719—721, 732, 747, 752 Σ 157, 163).

651. Μενέλαον] cf. E 170.

652—654. Et pernix admodum fuit Antilochus (cf. δ 202) et Achilli amicissimus (cf. ω 78 sq.).

655. ϝειπέμεν’(αι)] § 125.

657. ἴμεναι] § 125.

658. ὅσ] structura mutata verbum, quod poeta in mente habuit, versu 664 demum additur. Poeta dicere voluit: ὡσ λέων ὅσ . . . ἠῶθεν καμὼν ἀποβαίνει. Tardus et reluctanter Menelaus Aiace iubente discedit, ut leo famelicus a stabulo.

659. ἐάουσι] § 191.

— βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι] cf. Λ 550.

660. κρεάων] § 72.

καιόμεναί τε δεταί, τάσ τε τρέει ἐσσυμένοσ περ,
ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῶι·
ὣσ ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸσ Μενέλαοσ
ἤϊε, πόλλ' ἀϝέκων, περὶ γὰρ 'δϝίε μή μιν Ἀχαιοὶ 666ª = *Λ* 557
ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν. 666ᵇ cf. *χ* 96
πολλὰ δὲ Μηριόνηι τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλε·
„Αἴαντ', Ἀργεῖων ἡγήτορε, Μηριόνη τε, 669ª = *Λ* 285
νῦν τισ ἐνηείησ Πατροκλέεοσ δϝειλοῖο
μνησάσθω! πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχοσ εἶναι
ζωιὸσ ἐών· νῦν ϝ' αὖ θάνατοσ καὶ μοῖρα κιχάνει." 672 = 478
ὣσ ἄρα φωνήσασ ἀπέβη ξανθὸσ Μενέλαοσ,
πάντοσε παπταίνων ὥσ τ' αἰετόσ, ὅν ῥά τέ φασι 674ª = *N* 649
ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδασ ταχὺσ οὐκ ἔλαθε πτὼξ
θάμνωι ὕπ' ἀμφικόμωι κατακείμενοσ, ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῶι
ἔσσυτο καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
ὣσ τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφέσ, ὄσσε φαεινὼ 679 cf. 702
πάντοσ' ἐδινείσθην πολέων κατὰ ϝέθνοσ ἑταίρων,
εἴ ποθι Νέστοροσ υἱὸν ἔτι ζώοντα ϝίδοιτο.
τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχησ ἐπ' ἀριστερὰ πάσησ 682 sq. = 116 sq.
θαρσύνονθ' ἑτάρουσ καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι. 683 sq.ª = *N* 767 sq.
ἀγχόθι δ' ἱστάμενοσ προσέφη ξανθὸσ Μενέλαοσ·
„Ἀντίλοχ', εἶ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφέσ, ὄφρα πύθηαι 685 cf. *Ψ* 581
λυγρῆσ ἀγγελίησ, ἣ μὴ ὤφειλε γενέσθαι! 686 cf. *Σ* 19

---

664. τετιηότι θυμῶι] τετιημένοσ ἦτορ l. a. in A. || 672. ϝ'(ε)] add. Brandreth (cf. vs. 478). || 681. ϝίδοιτο] sic (ἴδοιτο) Ar., ἴδοιο Aristarchei (cf. v. l. *Π* 697), ἴδοιντο olim alii. || 684. ἀγχόθι δ'(ὲ)] cf. *B* 172. || 685. εἶ δ'(ὲ)] cf. *Α* 302. || 686. ὤφειλε § 273] ὤφελλε.

---

663. δεταί] cf. Λ 554.

— τρέει] § 191.

667. πρὸ φόβοιο] i. q. πρὶν φυγεῖν, *antequam effugere possent* (sive: *verebatur ne fuga tam difficilis esset futura ut corpus Patrocli hostibus derelinqui necesse foret*)? Aristarchus lingua invita interpretabatur: ὑπὸ φόβου sive *propter fugam* (*fugae molestias*). In scholio B confertur Ω 734.

— δηΐοισι] § 17.

670. Πατροκλέεοσ] § 73.

680. ἐδινείσθην] § 191.

681. ποθι] § 322.

— ϝίδοιτο] subiectum est *Menelaus*, ut verbi ἐνόησε vs. 682. Durior quam Π 586, 697 P 705 est h. l. transitus a 2ª persona ad 3ªm.

682. μάχησ ἐπ' ἀριστερὰ] cf. vs. 115 et E 355.

686. γενέσθαι] *facta esse*. Non *verba sua* cogitat nunc is qui loquitur, sed *ipsam rem* quam nuntiat; item Σ 19. Nam ἀγγελίη cum *nuntium* valet, dici-

ἤδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν ὀΐομαι εἰσοράοντα 687b sq.a = ξ 214 sq.
γιγνώισκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὄχ' ἄριστος Ἀχαιῶν,
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690b cf. Λ 471 P 704
ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
ϝειπέμεν', αἴ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσηι
γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαιόλος Ἕκτωρ." 693 = 122
ὣς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.
δῆν δέ μιν ἀφασίη ϝεπέων λάβε, τὼ δέ ϝοι ὄσσε 695 sq. = δ 704 sq. 695b sq. = Ψ 396 sq. τ 471 sq.
δακρυόφι πλῆσθεν, θαλερὴ δέ ϝοι ἔσχετο φωνή.
ἀλλ' οὐδ' ὣς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε,
βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρωι,
Λαοδόκωι, ὅς ϝοι σχεδὸν ἕστρεφε μώνυχας ἵππους.
τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο, 700b = N 515
Πηλεΐδηι Ἀχιλῆϊ κακὸν ϝέπος ἀγγελέοντα.
οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἤθελε θυμὸς 702 cf. 679
τειρομένοισ' ἑτάροισιν ἀμυνέμεν', ἔνθεν ἀπῆλθε 703a = Σ 129
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη· 704 cf. Λ 471 P 690
ἀλλ' ὅ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκε,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλωι ἥρωϊ ἐβεβήκει,
στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἶθαρ δὲ προσηύδα· 707 cf. M 353
„κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῆισι, 708b cf. ο 299
ἐλθέμεν' εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ ϝ' ὀΐω
νῦν ἵμεναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίωι·
οὐ γάρ πώς κεν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.
ἧμες δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην, 712 cf. 634

689. ὄχ' ἄριστος] cf. Λ 288. ‖ 695. ἀφασίη C T] ἀμφασίη Ω. Cf. δ 704 et § 21. ‖ 707. θέωι] κιών Vrat. (ut M 353). ‖ 709. ϝ' ὀΐω § 292*] μιν οἴω. ‖ 710. Ἕκτορι δίωι] Ἀτρείωνι l. a. in A.

tur φέρεσθαι, ϝείρεσθαι, ἔρχεσθαι, ἵκειν. Cf. βέλος id fere quod *vulnus* vel *ictum* significans Ξ 439.

687. εἰσοράοντα] § 191.

692. ϝειπέμεν'(αι)] § 125.

696. θαλερὴ — φωνή] *vox faucibus haesit.* Verg. Aen. IV 280. Hoc, et quod modo dictum est ἀφασίη ϝεπέων, in Odyssea dicitur: ἄπτερος ἔπλετο μῦθος (cf. quae ad ρ 57 sunt observata).

703. ἔνθεν] de hoc adv. ad ἑτάρουσ nunc relato cf. Ω 382.

705. τοῖσιν] *ut illis opem ferret.*

706. ἥρω'(ϊ)] § 13.

709. ἐλθέμεν'(αι)] § 125.

710. ἴμεναι] § 125.

711. κεν] § 326.

712. ἧμες] § 92.

ἡμὲν ὅπωσ τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ 713 = 635
Τρώων ἐξ ἐνοπῆσ θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.“ 714[a] = *Π* 782
714[b] = *μ* 157
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα μέγασ Τελαμώνιοσ Αἴασ·
„πάντα κατ᾽ αἶσαν ἔϝειπεσ, ἀγακλεὲσ ὦ Μενέλαε.
ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνησ ὑποδύντε μάλ᾽ ὦκα
νεκρὸν ἀείραντεσ φέρετ᾽ ἐκ πόνου, αὐτὰρ ὄπισθε 718 cf. *Ξ* 429
νῶϊ μαχεσσόμεθα Τρωσίν τε παὶ Ἕκτορι δίωι,
ϝῖσον θυμὸν ἔχοντεσ, ὁμώνυμοι, οἵ τὸ πάροσ περ 720[a] cf. *N* 704
μίμνομεν ὀξὺν Ἄρηα παρ᾽ ἀλλήλοισι μένοντεσ.“
ὣσ ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸσ ἠγκάζοντο
ὕψι μάλα μεγάλωσ· ἐπὶ δ᾽ ἴαχε λαὸσ ὄπισθε
Τρωϊκόσ, ὡσ ἐϝίδοντο νέκυν αἴροντασ Ἀχαιούσ.
ἴθυσαν δὲ κύνεσσι ϝεροικότεσ, οἵ τ᾽ ἐπὶ κάπρωι
βλημένωι ἀΐξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
τῆοσ μέν ῥα θέουσι διαρραῖσαι μεμαῶτεσ, 727[b] = *B* 473
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐν τοῖσι ϝελίξεται ἀλκὶ πεποιθώσ,
ἄψ τ᾽ ἀνεχώρησαν διά τ᾽ ἔτρεσαν ἄλλυδισ ἄλλοσ. 729[b] cf. *Λ* 486
ὣσ Τρῶεσ τῆοσ μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο, 730 cf. *O* 277
νύσσοντεσ ξίφεσίν τε καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγύοισι· 731=*N* 147 *O* 278
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ᾽ αὐτοὺσ
σταίησαν, τῶν δὲ ᾽τράπετο χρώσ, οὐδέ τισ ἔτλη 733 cf. *N* 279
πρόσσω ἀΐξασ περὶ νεκροῦ δηριάεσθαι.
ὣσ τώ γ᾽ ἐμμεμαῶτε νέκυν ᾽φέρον ἐκ πολέμοιο 735 cf. 746
νῆασ ἔπι γλαφυράσ· ἐπὶ δὲ πτόλεμοσ ᾽τέτατό σφι
ἄγριοσ ἠΰτε πῦρ, τό τ᾽ ἐπεσσυμένον πόλιν ἀνδρῶν

---

714. *φύγωμεν*] *-οιμεν* C T. ‖ 720 sq. *ἔχοντεσ . . . μένοντεσ*] *ἔχοντε* (ut *N* 704) Macrob. Sat. V 15 § 13, *μένοντε* (ut l. a. *Λ* 348) Aristophanes, *ἔχοντε ὁμωνύμω, ὦ . . . μένοντε* Ahrens (cf. vs. 742). ‖ 723. *μάλα μεγάλωσ*] **μάλ᾽ ἐμπαίωσ* (cf. *E* 836)? Bothe *μέγαν μεγάλωσ* (coll. *Π* 776 *Σ* 26 *ω* 40). — *ἴαχε*] neglecto *ϝ* (cf. *N* 822). ‖ 724. *αἴροντασ*] **ϝερύοντασ*? Cf. *P* 581, 635 *Σ* 232 et § 256. ‖ 727. *τῆοσ* (*τειοσ*) Brandreth] *ἕωσ*. Cf. *M* 141. — *ῥα* Nauck (*τε* Brandreth)] *γάρ τε*. ‖ 729. *ἄψ τ᾽(ε)*] *ἄψ* C, *αἶψά τ᾽* L (cf. *H* 272). ‖ 730. *τῆοσ* (*τειοσ*) Brandreth] *εἵωσ*. Cf. *M* 141. ‖ 733. *σταίησαν, τῶν δὲ*] *σταῖεν, τῶν δ᾽ αὖτε* LDindorf (cf. § 116). ‖ 734. *ἀΐξασ*] **ἐπαΐξασ* vel **ϝιέμενοσ*? Cf. § 14. — *δηριάεσθαι*] *δηρίσασθαι* C D T. ‖ 735 et 746. *τώ*] *οἵ* Ω. — *γ᾽ ἐμμεμαῶτε*] cf. *N* 785.

---

716. ἀγακλεὲσ] § 73.

719. μαχεσσόμεθα] § 291.

723. μεγάλωσ] adv. non nisi π 432 redit (ubi cf. l. a.), nostro autem loco minus convenit. Cf. nota crit.

732. ὅτε . . . κατ᾽ αὐτοὺσ | σταίησαν] *quoties . . . prope ipsos consistebant* (*ipsis obsistebant*). Praepositio κατά ut π 159.

734. δηριάεσθαι] § 191.

736. πτόλεμοσ ᾽τέτατό σφι] cf. N 359.

737. ἠΰτε πῦρ] cf. Λ 596.

ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ ϝοῖκοι 738ª = Φ 14
ἐν σέλαϊ μεγάλωι, τὸ δ' ἐπιβρέμει ἶσ ἀνέμοιο.
ὣς μὲν τοῖσ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
ἀξηχὴς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισι.
τὼ δ', ὥς θ' ἡμιόνω κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντε
ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
ἢ δοκὸν ἠὲ δόρυ μέγα νήϊον, ἐν δέ τε θυμὸσ
τείρεθ' ὁμοῦ καμάτωι τε καὶ ἱδρῶι σπευδόντεσσι,
ὣς τώ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν 'φέρον. αὐτὰρ ὄπισθε 746 cf. 735
Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥς τε πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ
ὑλήεισ, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώσ,
ὅσ τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
πλάζων, οὐδέ τί μιν σθένεϊ ῥηγνῦσι ῥέοντεσ·
ὣσ αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέϝεργον ὀπίσσω 752ᵇ cf. h. Merc. 211ª
Τρώων, οἳ δ' ἄμ' ἕποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
Αἰνείασ τ' Ἀγχισιάδησ καὶ φαίδιμοσ Ἕκτωρ.
τῶν δ', ὥς τε ψαρῶν νέφοσ ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν,

739. ἶσ] neglecto ϝ, βρέμεται δ' ἐπὶ ϝὶσ Knight (cf. Δ 425 et Ο 627 Π 642). || 742. τὼ ... ἡμιόνω ... ἀμφιβαλόντε] οἵ ... -νοι ... -ντεσ Ω. Cf. vs. 746 et Ψ 97. Similis est controversia supra vs. 720 sq., de participio autem cf. comment. || 745. ἰδρῶι σπευδόντεσσι] ἰδρόϊ ἐσσυμένοισι vHerwerden; cf. § 77. || 748. τετυχηκώσ] -χηώσ Heraclides T. || 751. τι Aristoph. G] τε Ω.

739. τὸ] pronomen molestum, non enim *afflare* vel *incitare* valet verbum ἐπιβρέμειν (vel -μεσθαι), sed *mugire*. Intellegi posset τό si legeretur τὸ δ' ἐπιφλέγει [ϝ]ἶσ ἀνέμοιο, sed propter vs. 741 melius est *sonum* incendii commemorari, id quod fit in textu tradito. Cf. nota critica.

742. μένοσ ἀμφιβαλόντε] integrumne? Insolite certe dictum. Nam participium si *indutum* significat h. l. (ut ἐπιϝειμένοσ A 149 al.), requiritur potius *medii* forma: ἀμφιβαλομένω (cf. ζ 178 κ 262 χ 103). Facilius intellegeretur e. g.: ζυγὸν ἀμφὶσ ἔχοντε (ut γ 486 ο 184).

747. πρὼν] expectatur forma disyllaba πρώιων, quoniam pluralis est πρώιονεσ (Θ 557 al.).

748. πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώσ] *per planitiem tractu continuo se extendens*. Cf. κ 87 sq.: περὶ λιμένα πέτρη τετύχηκε διαμπερὲσ ἀμφοτέρωθε. Perfectum non nisi his locis obvium.

755—759. Cf. Π 582 sq., ubi eadem comparatio est adhibita ad designandos Lycios et Troianos a Patroclo fugatos, et Χ 139—144, ubi Achilles in Hectorem irruens comparatur cum niso palumbem persequenti.

755. τῶν] *Achivorum* (ceterorum, exceptis Aiacibus). Sed mox verborum structura ita mutatur ut si οἵ fuerit dictum.

οὖλον κεκληγῶτες, ὅτε προλίδωσιν ἰόντα — 756ᵃ = 759
κίρκον, ὅ τε σμικρῆισι φόνον φέρει ὀρνίθεσσι,
ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνείαι τε καὶ Ἕκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
οὖλον κεκληγῶτες ἴσαν, ᾽λήθοντο δὲ χάρμης. — 759ᵃ = 756
760 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ ᾽πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον
φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ ᾽γίγνετ' ἐρωή. — 761ᵇ = *Π* 302

Ἀχιλλέως ἀνάστασις.

Σ ὣς οἳ μὲν ᾽μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο· — 1 = *Λ* 596
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
τὸν δ' ηὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων — 3ᵇ = *T* 344
τὸ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ὃ δὴ τετελεσμένον ἦεν·
5 ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν· — 5 = *Λ* 403
„ὤ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὖτε κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
νηυσὶν ἔπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷι,
ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καί μοι ἔφραπε

---

756 et 759. *κεκληγῶτες*] *-γοντες* Ω (cf. *M* 125). ‖ 4. *τὸ* (sic pap. 107²) ... *δ* ... *τετελεσμένον* Heyne] *τὰ* ... *ᾶ* ... *-να* Ω vitio metrico. ‖ 5. *ποτί*] *πρὸς δν* Ω. Cf. *Λ* 403.

---

756 et 759. οὖλον] proprie *pernicio sum*; nunc significat *clamores* ab iis quibus instans pernicies obversatur editos. Nisi adiectivum quod duobus his locis legitur cum οὔλωι *pernicioso* praeter speciem nihil habet commune et aliunde est ignotum (= *turbatus*? Schol. interpretatur ὀξύ).

757. σμικρῆισι] § 45.

760 sq. Post insertum episodium, quod est de Achille tristi nuntio perculso, continuantur haec Σ 148—150, qui versus cum nostris artissime cohaerent. Multi Achivi prope fossam ceciderunt, a Troianis usque ad castra et ipsum mare pulsi.

760. περί τ' ἀμφί τε τάφρον] voluitne poeta intellegi: *circa fossam et in utraque eius ora*? An — quae simplicior et magis probabilis videtur explicandi ratio — bis idem sed alia voce dicitur, ut h. Cer. 276? Cf. Φ 10 et X 203.

1. Cf. Λ 596 et B 426; οἵ sunt *Troiani*.

2. A Menelao missus Antilochus (cf. P 651—701) in castra pervenit.

3. ὀρθοκραιράων] *boum* hoc epitheton (Θ 231 Σ 573 μ 348 h. Merc. 220) h. l. et T 344 transfertur ad naves, quae *cornua erecta* habere sic dicuntur. Binane igitur eiusmodi cornua in *fronte* sive in prora navium erant? Alienum hinc est navium epitheton ἀμφιέλισσαι (B 165 al.), si recte id redditur verbis *a parte anteriore et a posteriore incurvatae*.

6. κάρη κομάοντες] cf. B 11 et § 191.

7. πεδίοιο] cf. B 785.

9—11. Cf. P 406—409. — Myr-

Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώοντος ἐμεῖο 10
χερσὶν ὕπο Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο. 11ᵃ = *Α* 827
ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός, 11ᵇ cf. *λ* 93
σχέτλιος! ἦ ῥ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δήϊον πῦρ 13ᵇ cf. *Π* 301
νῆας ἔπ' ἂψ ἴμεναι, μηδ' Ἕκτορι ϝῖφι μάχεσθαι.“ 14 cf. *Π* 87
14ᵃ = *Φ* 297
ὣς ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 15 15 = *Α* 193
τόφρα ϝοι ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς 17ᵃ = *Π* 3
δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
„ὤ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς 19 cf. *P* 686
πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὄφελε γενέσθαι!
κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφὶ μάχονται 20 21 cf. *P* 122
γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαιόλος Ἕκτωρ.“
ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα, 22-24ᵃ = *ω* 315
22 = *P* 591 [sqq.
ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν 23 sq. cf. *Ω* 163ᵇ-165
χεύατο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἤισχυνε πρόσωπον,
νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη· 25
αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς 26 sqᵃ cf. *Π* 775ᵇ sq.ᵃ
κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἤισχυνε δαΐζων.
δμωιαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ἠϊσσατο Πάτροκλός τε, 28 cf. *α* 398
θυμὸν ἀκηχεμέναι μέγ' ἐϊάχον, ἐκ δὲ θύραζε

---

10 sq. Rhianus Aristoph. om. ‖ 10] *τόν*] cf. *P* 80. ‖ 13. *ϝ*(*ε*) Brandreth] *τ'*. ‖ 14. *νῆας ἔπ' ἂψ ἴμεναι*] *ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν* Aristoph. Ar. H T (ut *Φ* 297), [*ἂψ ἐπὶ ν*]*ηας ιναι* pap. 127. Cf. l. a. *Φ* 535 et § 126. ‖ 19. *ὄφειλε* § 273] *ὤφελλε*. ‖ 20 sq. *νέκυος . . . γυμνοῦ*] **νέκυϊ . . . γυμνῷι*? Cf. *O* 391. ‖ 29. *ἀκηχεμέναι*] **ἀχεύουσαι*? Cf. § 240. — *μέγ' ἐϊάχον*] *μεγάλ' ἴαχον Ω*. Cf. *Α* 482.

---

midonibus iam accensetur Patroclus, licet aliunde oriundus fuerit (cf. Ψ 85 sqq.).

13 sq. Cf. Π 87 sqq. et cum locutione νῆας ἔπ' ἂψ ἴμεναι cf. Φ 535.

15. ὅσος] § 323.

18—21. Dolore perculsus Antilochus et post cursum celerrimum spiritum aegre ducens paucis verbis tristem nuntium perfert: *mortuus Patroclus, — de eius corpore iam certatur, — nudatum est, — armis Hector potitus.* Cf. A 234—239 et Ψ 469—472.

19. γενέσθαι] cf. P 686.

22. Cf. P 591.

23—25. Achilles caput et vestem foedat pulvere, ut Laërtes sub finem Odysseae, non cinere, nam προπάροιθε νεῶν (vs. 3) nunc versatur, non in suo tabernaculo. Cf. X 414. Tunica Achillis dicitur νεκταρέη, utpote a Thetide accepta; cf. Π 223—225.

26. μέγας μεγαλωστὶ] cf. H 39.

— τανυσθεὶς] *prostratus, proiectus* vi doloris: passivum; Cyclops vero ι 298 τανυσσάμενος *porrectus* sive placide extensis cruribus.

28. ἠϊσσατο] singularis ut A 255.

ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
στήθε' ἐπεπλήγοντο, 'λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ϝεκάστησ. 31ᵃ = 51
Ἀντίλοχοσ δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων, 31ᵇ = σ 341
χεῖρασ ἔχων Ἀχιλῆοσ, — ὃ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ, — 32 cf. X 79
ἔδϝιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρωι· 33ᵇ cf. K 16
σμερδαλέον δ' ὤιμωξεν.

ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ 35ᵇ cf. A 357
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸσ παρὰ πατρὶ γέροντι, 36 = A 358
'κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφήγροντο, 37ᵃ cf. Ω 703
πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθοσ ἁλὸσ Νηρηΐδεσ ἦσαν. 38 cf. 49
ἔνθ' ἄρ' ἔεν Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε 39-49 cf. Hes. Theog. 243 sqq.
Νησαίη Σπεεώ τε Θόη θ' Ἁλίη τε βοῶπισ,
Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
καὶ Μελίτη καὶ Ἴαιρα καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγαυὴ
Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
Δωρὶσ καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια
Νημερτήσ τε καὶ Ἀψευδὴσ καὶ Καλλιϝάνασσα,
ἔνθα δ' ἔεν Κλυμένη Ϝιάνειρά τε καὶ Ϝιϝάνασσα,

34. Del. Bentley. — ἔδϝιε (εδδιε) Brandreth] δείδιε (cf. § 168). Vitium redit Ω 358, verum praebet Hesychii glossa: „εἴδειεν (i. e. εἴδιεν) ἐφοβεῖτο." — ἀποτμήξειε Zen. Ω] ἀπαμήσειε Ar. T (cf. A 146). || 37. ἀμφήγροντο] cf. B 94. || 38 et 49. ἦσαν] εἰσίν Lehrs (cf. B 448 E 739). || 39—49. In Arg. non legebantur (propter homoeoteleuton versuum 38 et 49 casu praetermissi?); Zen. Ar. — || 40. θ' Ἁλίη] sic Ar., Θαλίη alii olim (sic codd. Hes. loco parall.). — τε βοῶπισ] τ' ἐρόεσσα Hes. l. l. (cf. Γ 144). || 45. ἀγακλειτὴ] εὐειδὴσ Hes. l. l. (metro invito, nisi Πανόπεια legatur).

33. ἔστενε κυδάλιμον κῆρ] cf. K 16.

34. Ut antehac irae, sic luctus iam impotentem se praestat Achilles, vitae inexpertus necdum malis induratus. Itaque veritus est Antilochus ne iugulum sibi praecideret; erat enim vere λαιμότμητον τοῦτο τὸ ἄχοσ (cf. Eur. Alc. 229 Phoen. 655). Voce *ferro* significatur *culter*; cf. Ψ 826—835 et Λ 844 Ψ 30.

35ᵇ sqᵃ. *At mater sonitum thalamo sub fluminis alti | sensit* Verg. Georg. IV 333.

39. ἔνθ'(α)] *illic* in Nerei megaro submarino, ubi et Thetis degebat.

— ἔεν] § 302. Singularis ita est usurpatus ut A 255.

39ᵇ sq.ᵃ Imitatur Verg. Aen. V 826: *Nisaee Spioque Thaliaque Cymodoceque.*

40. Σπεεώ] § 71.

— βοῶπισ] cf. Γ 144.

43. Πρωτώ] veluti *Proteus femina*, quemadmodum Ἐνυώ est *Enyalius femina.*

47. ἔεν] § 302.

Μαῖρα καὶ Ὀρείθυια ἐϋπλόκαμός τ' Ἀμάθυια
ἄλλαι θ' αἳ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν. 49 cf. 38
τάων δ' ἀργύφεον πλῆτο σπέος· αἳ δ' ἅμα πᾶσαι 51ª = 31
στήθε' ἐπεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
„κλῦτε, κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' ἐῢ πᾶσαι
ϝείδετ' ἀκούουσαι ὅσ' ἐμῶι ἔνι κήδεα θυμῶι.
ὤ μοι ἐγὼ δϝειλή, ὤ μοι δυσαριστοτόκεια! 54ª cf. ε 299
ἣ τ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε, 55ᵇ = Δ 89
ἔξοχον ἡρώων, — ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ϝῖσος, — 56-62 = 437 sqq.
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὣς γουνῶι ἀλωιῆς,
νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσι Ἴλιον εἴσω
Τρωσὶ μαχεσσόμενον, τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις 59ᵇ sq.ª = τ 257
sq. cf. Σ 89 sq.
ϝοίκαδε νοστήσαντα δόμον Πηλήϊον εἴσω.
ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾶι φάος ἠελίοιο, 61ᵇ = δ 833 ξ 44
ν 207 cf. Ω 558
ἄχνυται, οὐδέ τί ϝοι δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα. δ 540 κ 498
ἀλλ' εἶμ', ὄφρα ϝίδωμι φίλον τέκος ἠδ' ἐπακούσω
ὅττι μιν ἵκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα."
ὣς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος, αἳ δὲ σὺν αὐτῆι
δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
ῥήγνυτο.

ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ, ἔνθα θαμεῖαι 68ª cf. Ω 97
Μυρμιδόνων ϝέϝρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα. 69ᵇ cf. 354

---

48. *Ἀμάθυια*] -θεια G H. || 50. *τάων δ'*(*ἐ*) Fick] *τῶν δὲ καὶ* (cf. § 56). || 53. *ἔνι*] *ἔπι* Aristoph. (cf. Α 55). || 63. (*ϝ*)*ἴδωμι* pap. 107] *ἴδοιμι* Ω (cf. § 112). || 68. *εἰσανέβαινον*] -*βησαν* A.

---

54. δυσαριστοτόκεια] †, ἐπὶ κακῶι (αἰνὰ Α 414) ἄριστον τεκοῦσα. Cf. δυσέρωσ vox recentiorum = *cum maximo suo malo amans* et Homerica Δύσπαρις, δυσμήτηρ, Γ 39 al.

56. δ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ϝῖσος] ut surculus in horto sedula cura cultus; cf. P 53—58. Verbum ἀναδραμεῖν ut ἀνέρχεσθαι ζ 162. Cf. nostra verba *opschieten, uitloopen, opgaan* (*opgaand geboomte*) ad arbores translata.

57. θρέψασα] *eminus curans*. Non enim apud Peleum vixit Thetis. Cf. Α 358 ! 485—495.

58 et 60. εἴσω] = εἰσ. Cf. Α 71.

59. μαχεσσόμενον] § 291.

— οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις] redditum sibi filium censeat mater, si e belli periculis incolumis redeat in aedes paternas. At futurum id non est!

68. ἐπισχερώ] cf. Λ 668.

69. ϝέϝρυντο] § 293 et 119.

τῶι δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
ὀξὺ δὲ κωκύσασα κάρη ʼλάβε παιδὸσ ἑϝοῖο,
καί ϝʼ ὀλοφυρομένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·
„τέκνον, τί κλαίεισ; τί δέ σε φρένασ ἵκετο πένθοσ; 73 sq.ᵃ = Α 362 sq.
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε. τὰ μὲν δή τοι τετέλεσται
ἐκ Διόσ, ὡσ ἄρα δὴ πρίν γʼ ηὔχεο χεῖρασ ἀνασχών,
πάντασ ἐπὶ πρύμνησι ϝαλήμεναι υἷασ Ἀχαιῶν
σεῖʼ ἐπιδευομένουσ, παθέμεν τʼ ἀϝεκήλια ϝέργα.“
τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδασ ὠκὺσ Ἀχιλλεύσ· 78 = Α 364
„μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιοσ ἐξετέλεσσε,
ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδοσ! ἐπεὶ φίλοσ ὤλεθʼ ἑταῖροσ, 80ᵃ cf. ω 95
Πάτροκλοσ, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων ʼτῖον ἑταίρων,
ϝῖσον ἐμῆι κεφαλῆι. τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δʼ Ἕκτωρ
δηιώσασ ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ϝιδέσθαι, 83ᵇ = Κ 439
καλά· τὰ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ ʼδόσαν ἀγλαὰ δῶρα, 84ᵇ = Π 381
ἤματι τῶι ὅτε σε βροτοῦ ἀνέροσ ἔμβαλον εὐνῆι. 85ᵇ cf. h. Ven. 200
αἴθʼ ὄφελεσ σὺ μὲν αὖθι μετʼ ἀθανάτησʼ ἁλίησι 86ᵇ cf. ω 47, 55
ναίειν, Πηλεὺσ δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν!

---

71. ἑϝοῖο] ἐῆοσ recc. (cf. Α 393). ‖ 72. ϝʼ(ε) Brandreth] ῥʼ. Cf. Ε 871. ‖ 83. ἀπέδυσε] -λυσε l. a. in T. ‖ 86. αἴθʼ(ε) A C] ὡσ pap. 107 (ut vs. 107 Γ 173, 428 al.).

---

73 sq. Mater rem sibi cognitam ex filio audire tamen vult, quippe quae sciat leniri dolorem causam doloris proloquendo. Caesum esse Patroclum Thetis minime ignorat (cf. Ρ 406—409). Simili ratione interpretandi sunt Α 362—365.

74ᵇ—77. Cf. Α 408—410 (Ι 652 sq. Π 97—100).

77. σεῖʼ(ο)] § 92.

— παθέμεν] § 126.

— ἀϝεκήλια] †; a voce [ϝ]έκηλοσ hoc adiectivum Ar. recte repetens (cf. vs. 580) interpretabatur ταραχώδη sive *non placida*. Litotes igitur haec est minarum plena. Expectabatur ἀϝεικέα (ut Χ 395 al.) vel ἀϝεικέλια (ut δ 244 al.), sed ad illam stirpem referri vocem non sinunt versus numeri.

79—82. Tempestive cedere se nescivisse sentire incipit Achilles: ῥεχθὲν νήπιοσ ἔγνω, quod frustra ei praedixit Phoenix (cf. Ι 650—656). Nunc carissimum amicum simulque sua ipsius arma — ipsum suum decus et veluti honorem — amisit.

84—87. *Deorum dona* illa arma et alibi dicuntur (cf. Π 796), nunc *nuptialia* dona fuisse ait poeta, idemque dixit Cypriorum carminis auctor (cf. Π 143 sq.). *Iustum* tamen Pelei et Thetidis *matrimonium*, cuius fit mentio in versu omnium consensu spurio Π 867*bis*, a fabula quae fuit de Thetide Achillis matre fuit alienum, neque id significatur verbo violentiore εἰσ εὐνὴν ἐμβάλλειν. Cf. vs. 433 sq. et. Α 358.

νῦν δ', ... ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴῃ
παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις 89ᵇ sq.ᵃ cf. 59 sq.
ϝοίκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἀνώγει
ζωέμεν' οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴ κε μὴ Ἕκτωρ
πρῶτον ἐμῶι ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσηι, 92 cf. Λ 433
Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα Μενοιτιάδα' ἀποτίσηι."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· 94 cf. Λ 413
„ὠκύμορος δή μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μετ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος."
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 97 cf. Π 48
97ᵃ = Λ 517
„αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρα 'μέλλον ἑταίρωι
κτεινομένωι ἐπαμῦναι! ὃ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
ἔφθιτ', ἐμεῖο δ' ἐδεύετ' ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. 100ᵇ cf. Ξ 485
νῦν δ', ... ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν, 101 = Ψ 150
οὐδέ τι Πατρόκλωι 'γενόμην φάος οὐδ' ἑτάροισι
τοῖσ' ἄλλοισ', οἳ δὴ πολέες 'δάμεν Ἕκτορι δίωι,
ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυσίν, ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης, 104ᵇ cf. υ 379
τοῖος ἐὼν οἷος οὔ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

90. ἀνώγει C] ἄνωγε Ω (cf. § 225). || 92. πρῶτον vHerwerden] -τος. Cf. Τ 158 Ω 27 al. || 94. αὖτε προσέϝειπε] ἠμείβετ' ἔπειτα l. a. in A. || 97. Sic affert Aeschines I § 150: τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς. || 98 sq. 'μέλλον ... ἐπαμῦναι] *ἐσθλῶι ... ἐπάμυνα? Cf. comment.; in codd. metro invito est ἄρ' ἔμελλον (item Ε 686; cf. § 3). || 99 sq. ὃ — γενέσθαι] ὅ μοι πολὺ φίλτατος ἔσκεν Aeschin. l. l. || 100. δ' ἐδεύετ'(ο) Duentzer] δὲ δῆσεν Ar. Ω. — ἀρῆς] Ἄρεω Ar. (item vs. 213); cf. Ξ 485. || 104. νηυσίν, ἐτώσιον] νηυσὶ κορωνίσιν Plat. Apol. 28 d (aliena hinc sunt epitheta ornantia).

88. νῦν δ'(έ)] mente supplendum: *dis aliter visum*, ἑτέρωσ 'βούλοντο θεοί, ut dicitur α 234. Cf. etiam infra vs. 101.

89. Cf. vs. 59.

91. ζωέμεν'(αι)] § 125.

93. Πατρόκλοιο ... ἕλωρα] *Patrocli ... rapinam* = *raptatum Patroclum*. Huc illuc corpus plus semel tractum fuit, ideo plur.; ceteris locis ἕλωρ non *raptationem* sed ipsam *praedam* significat.

— Μενοιτιάδα'(ο)] § 55.

95 sq. Cf. Π 709.

95. οἷ' ἀγορεύεις] *secundum ista verba*. Locutio, quae etiam *propter tua verba* valere potest, redit δ 611 ρ 479 σ 338, 389 τ 255.

96. Praesenti tempore sic utuntur vaticinantes; cf. Θ 246. De ipsa re cf. Π 709, de adiectivi ἑτοίμου usu Ξ 53.

98 sq. οὐκ ... ἔμελλον ... ἐπαμῦναι] *non in fatis fuit ut ... opem ferrem*. Si quidem haec sunt integra. Cf. § 107 et ad σ 138.

101. νῦν δ'(έ) enuntiatum non decurrit, sed vs. 114 redintegratur. Ceterum cf. vs. 88.

104. ἀρούρης] cf. λ 489.

105 sq. Cf. *Tydei* laudes Δ 400.

105. οἷος οὔ τις] i. e. *qualis nullus alius*. Item Soph. Ai. 425 ἄνδρα οἷον οὔ τινα Τροία στρατοῦ ὀέρχθη, Ar.

ἐν πολέμωι! — ἀγορῆι δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
καὶ χόλος! ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι· 108 cf. ξ 464
ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται ἠΰτε καπνός.
ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ, 112 sq. = T 65 sq.
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκηι. 112a = Π 60
νῦν δ' εἶμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχήω 112b = T 8 Ω 523 π 147
Ἕκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ 115 cf. X 365
Ζεὺς ἐθέληι τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι. 116 = X 366
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίηι Ἡρακλέος φύγε κῆρα,
ὅς περ φίλτατος ἦσκε Διὶ Κρονίωνι ϝάνακτι·
ἀλλά ϝε μοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
ὣς καὶ ἐγών, εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,

Plut. 247 ὡς οὐδεὶς ἀνήρ. — De correpto οἷος (⏑⏑) cf. § 17.

106. Nuper se ἐν ἀγορῆι ira abreptum peccasse confitetur iuvenis tandem resipiscens, sed sero et etiamnunc invitus. „Ubi strenue factis opus est, nemo mihi par, manibus enim, in quibus πολέμοιο τέλος ἐστί (cf. Π 630), quovis sum superior; verbis vero sunt qui plus valeant." Lingua non bene tunc usus sum: at quid militi cum facundia et artificiis oratoriis!

107. *Utinam laudis studium inter homines nullum valeret!* Cf. Δ 440. — „Immo vero et bona extat ἔρις!" Hesiodus ait Op. 11—24, aut ipsis his Iliadis versibus oblocutus aut — quod verum videtur — dicterio populari, ad quod et Iliadis poeta h. l. respexerit. Etiam Heraclitus Achillis haec verba improbavit (cf. Aristot. Eth. Eud. 7 § 1). — Singularis ἀπόλοιτο ut A 255.

108—110. Cum propria tum translata vi vocis χόλου — quae et *fel* (cf. Π 203) et *iram* valet — poeta nunc utitur. Cf. att. τοῦτ' ἐστὶν χολή Ar. Ran. 4, Hor. Sat. II 6, 32 *hoc ... melli est*, similia. — „Stomachantibus ira iucunda est." Ad *allegoricum* dicendi genus (de quo cf. I 503—512) proxime haec accedunt.

114. κιχήω] § 122.

115. δέξομαι] *accipiam* haud invitus.

116. ἐθέλῃι] singularis ut A 255.

117—119. *Mortui* Herculis *umbram* (viri quippe mortalis: ἀνδρός E 396, φωτός φ 26) in regione vita functorum vidit Ulixes. Cf. λ 621—627; cuius loci versus 602—604, ubi *in caelo* etiam *vivere* Hercules dicitur Iuventae deae maritus, merito damnarunt veteres, utpote ab illo contextu alienos. De Hercule Iovi carissimo, Iunoni inviso, cf. A 590 sq.

117. Ἡρακλέος] § 73.

118. ὅς] cf. E 638.

119. μοῖρ'(α) ... καὶ χόλος Ἥρης] cf. Π 850.

120. *Si quidem mors, quae cunctis mortalibus communis est, iam mihi instat* (ἑτοίμη ἐστί, vs. 96). Cf. vs. 329.

κείσομ', ἐπεί κε θάνω. νῦν δὲ κλέοσ ἐσθλὸν ἀροίμην, 121ᵇ cf. *E* 3
καί τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων
χείρεσσ' ἀμφοτέρηισι παρηιάων ἁπαλάων 123ᵃ cf. *M* 382
δάκρυ' ὀμορξαμένην ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην! 124ᵃ cf. *Θ* 88 *Λ* 530
γνοῖεν δ' ὡσ δὴ δϝηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι! 125
μηδέ μ' ἔρυκε μάχησ φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεισ." 126ᵇ = *Z* 360
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτισ ἀργυρόπεζα· 127 = *T* 28 cf. *Ω* 89
„ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμα. οὐ κακὸν ἐστι
τειρομένοισ' ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον. 129ᵃ = *P* 703
ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται, 130
χάλκεα μαρμαίροντα, τὰ μὲν κορυθαίολοσ Ἕκτωρ 131ᵃ = *Π* 664
αὐτὸσ ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ϝέ φημι 132ᵃ = *P* 473
δϝηρὸν ἐπαγλαΐσεσθαι, ἐπεὶ φόνοσ ἐγγύθεν αὐτῶι.
ἀλλὰ σὺ μὲν μή πω καταδύσεο μῶλον Ἄρηοσ,
πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι ϝίδηαι· 135 cf. 190
ἠῶθεν γὰρ νίσσομ', ἅμ' ἠελίωι ἀνιόντι, 136ᵇ = *Ψ* 362 cf. *μ* 429
τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ϝάνακτοσ." 137 cf. 617
ὣσ ἄρα φωνήσασα πάλιν 'τράπεθ' υἷοσ ἑοῖο, 138ᵃ cf. *Φ* 468
καὶ στρεφθεῖσ' ἁλίησι κασιγνήτῃσι μετηύδα·
„ὔμεσ μὲν νῦν δῦτε θαλάσσησ εὐρέα κόλπον 140ᵇ = *δ* 435
ὀψόμεναί τε γέροντ' ἅλιον καὶ δώματα πατρόσ,

---

123. **χείρεσσ' ἀμφοτέρηισι*] *ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ Ω* (duris numeris), item *δ* 116. Cf. *M* 382. ‖ 124. *δάκρυ'(α)*] cf. *I* 433. — *ἀδινόν*] sic Ar., *-νὰ* pap. 107 A² T. Singularis etiam *δ* 721 *κ* 413 adverbii vice fungitur, pluralis *Ψ* 225 *Ω* 123 *η* 274 *ω* 317, *-νῶσ* est *T* 314, *-νώτερον π* 216. ‖ 127. *θεὰ Θέτισ ἀργυρόπεζα*] *Θέτισ κατὰ δάκρυ χέουσα* pap. 107. ‖ 128. *ἐτήτυμα* Ahrens] *-μον*. ‖ 133. *ἐπαγλαΐσεσθαι* § 147 et 210] *-ιεῖσθαι*. ‖ 136. *νίσσομ'(αι)* Menrad] *νεῦμαι*. Cf. *Ψ* 76 et § 292. ‖ 138. *ἑοῖο*] *ἑῆοσ* pap. 127 Syr. (cf. *A* 393).

---

122. βαθυκόλπων] cf. Z 442.

123. παρηιάων] cf. Δ 142.

125. δϝηρὸν . . . πέπαυμαι] pugnandi igitur nunc si unquam avidus, quippe qui inde ab expeditione qua Theba aliaeque urbes sunt captae (per totum igitur mensem ad minimum) a bello me abstinuerim.

131. χάλκεα] cf. X 322.

131ᵇ sq. Hectoris priscum epitheton κορυθαίολοσ, quo poeta et nunc utitur, testatur Hectorem Patrocli aut Patroclum Achillis arma in fabulis Iliade antiquioribus non induisse. Cf. Λ 353 et Π 799 sq.

133. αὐτῶι] *ipsi*, ut ei quem peremit Patroclo.

134. μὴ . . . καταδύσεο] cf. Δ 410.

138. πάλιν . . . υἷοσ] genitivum (ablativum) particula πάλιν additum habet etiam Υ 439 Φ 594 η 143, item ἄψ Μ 420.

140. ὔμεσ] § 92.

141. *Nerei* nomen licet apud nostrum non inveniatur, hic versus dubitare nos non sinit quin poetae

καί ϝοι πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' εἰς μακρὸν Ὄλυμπον
εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἴ κ' ἐθέλησι
υἷϊ ἐμῷι δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανάοντα."
ὣς ἔφαθ', αἳ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν·
ἣ δ' αὖτ' Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
ἤϊεν, ὄφρα φίλωι παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκαι.

τὴν μὲν ἄρ' Οὔλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 148 cf. *O* 405
θεσπεσίωι ἀλαλητῶι ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο. 150 cf. *O* 233
οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐκ βελέων ϝερύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλῆος·
αὖτις γὰρ δὴ τόν γε ϝίκεν λαός τε καὶ ἵπποι
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ ϝείκελος ἀλκήν. 154ᵇ cf. *N* 330
τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν ἴλαβε φαίδιμος Ἕκτωρ
ἑλκέμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα,
τρὶς δὲ δύ' Αἰάντες, θοῦριν ἐπιϝειμένοι ἀλκήν, 157ᵇ = *H* 164
νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὃ δ' ἔμπεδον, ἀλκὶ πεποιθώς,
ἄλλοτ' ἐπηΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε 159 cf. *Ω* 10
ἵστάσκε μέγα ϝιϝάχων, ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὔ τι λέοντ' αἴθωνα δύνανται
ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι,

142. ἀγορεύσατ'(ε)] ἀγορεῦσαι Zen. || 146. δ' αὖτ'(ε)] μὲν ἄρ' Zen. || 151. οὐδέ κε] οὐδ' ἄρα l. a. in A. || 153. ἵκεν § 208] ἵκον. || 154. φλογὶ] συῒ Zen. (ut *Δ* 253 *P* 281). || 155 sq. *ὅσ μιν τρὶς μετόπισθε ποδῶν λάβε καὶ μέγ' ἄϋτει | ἑλκέμεναι μεμαώς, κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει | πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ' ἁπαλῆσ ἀπὸ δειρῆς* Zen. (cf. vs. 174—177). || 157. δύ'(ο)] μιν Bentley. || 160. ϝιϝάχων] ἀχέων Zen.

Iliadis *senex marinus* ille fuerit *pater Nereidum* sive Nereus ipse (cf. h. Ap. 319).

144. υἷϊ(ῖ)] § 78.

— παμφανάοντα] § 191.

148—150. Paucis verbis iterum dicitur id quod poeta iam P 760 sq. indicavit; nunc enim narratio redit illuc unde ad Achillem deflexit. Dum cum filio collocuta est Thetis, Achivi cum corpore Patrocli usque ad castra confugerunt.

149. ἀλαλητῶι] cf. B 419.

151 sq. οὐδέ κε . . . ϝερύσαντο] poeta verba, quae iam nunc in mente habet: εἰ μή κτέ., vs. 166 demum addidit.

153. Achivos denuo assecutus Hector corpus Patrocli Menelao et Merionae eripere conatur (cf. P 715—754).

154. Cf. N 330 et Λ 596.

157. ἐπιϝειμένοι ἀλκήν] cf. A 149.

161 sq. Cf. Γ 23.

162. πεινάοντα] § 190.

ὣς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ 163 cf. N 201
Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δεδρίξασθαι.
καί νύ κέ ῥ' ἕρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρετο κῦδος, 165 = Γ 373
εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι, 167 = Δ 715
κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἧκέ μιν Ἥρη.
ἀγχόθι δ' ἱσταμένη ῥέπεα πτερόεντα προσηύδα· 169 = Δ 92
„ὄρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν· 170ᵇ = Δ 146
Πατρόκλωι ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
ἕστηκε πρὸ νεῶν. οἳ δ' ἀλλήλουσ ὀλέκουσι,
οἳ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
οἳ δὲ ῥερύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
ἑλκέμεναι μέμονεν, κεφαλὴν δέ ῥε θυμὸς ἀνώγει
πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἁπαλῆσ ἀπὸ δειρῆσ.
ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο! σέβασ δέ σε θυμὸν ἱκέσθω
Πάτροκλον Τρωΐνισι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι. 179 = P 255

---

165. *κέ ῥ'(ε)] κεν (ut Γ 373). — ἤρετο § 284] ἤρατο. || 167. Cf. Δ 715. || 169. ἀγχόθι δ'(ἐ)] cf. B 172. || 171. Πατρόκλωι] -κλου (i. e. -κλοι') Ar.; genitivus verbo ἐπαμύνειν alibi non adiungitur (dativus Z 362 alibi), verbo simplici ἀμύνειν non nusquam (cf. Π 522). || 174. ἠνεμόεσσαν] αἰπὺ θέλοντεσ Zen. omissis vs. 175—177 (cf. vs. 155 sq. et Π 92). || 176. δέ] τέ Syr. A. — ἀνώγει Syr. A C T] ἄνωγε Ω (cf. § 225). || 178. μηδ' ἔτι] μηκέτι Apoll. de con. 500 Apoll. lex. Gen.

---

163. κορυστὰ] cf. Δ 457.

168. Iris cur *clam Iove* (ceterisque numinibus) nunc mittitur, quae prohibeat quominus corpus Patrocli a Troianis abripiatur? Quia huic loco subest notio carminibus Iliade antiquioribus propria, qua Iuppiter sive deus *Idaeus* Hectori perpetuo favere, Achivis autem infestus et nunc ob Sarpedonis filii mortem etiam infestior esse habebatur; item infra vs. 356—368. Nam *Olympius* ille Dodonaeusve deus profecto noluit Patroclum heroëm fortissimum et Achilli carissimum canum praedam fieri (cf. P 269—272 al.).

169—182. Cf. A 198.

170. ἐκπαγλότατ'(ε)] *mirificentissime*, — quippe qui ne nunc quidem irruas in hostes, ut corpus certe amici iis eripias.

173. νέκυοσ ... τεθνηῶτοσ] cf. X 203 et § 160.

175. ἐπιθύουσι] verbum ἐπ-ιθύειν redit π 297 h. Merc. 475 (simplex Δ 507 al.). De verbo finito et participio ἐκ παραλλήλου collocatis cf. Γ 80.

177. σκολόπεσσι] *urbis moenibus*. Etiam murus altus, quo *Phaeacum* urbs protegebatur, σκολόπεσσιν ἀρηρώσ fuit (cf. η 45). De ipsa re cf. X 395—404.

178. κεῖσο] cf. B 688.

179. Τρωΐνισι] § 17.

— κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι] cf. H 241 et A 474.

σοὶ λώβη, αἴ κέν τι νέκυσ ἀισχυμμένοσ ἔλθῃ.“
τὴν δ' ἀμείβετ' ἔπειτα ποδάρκησ δῖοσ Ἀχιλλεύσ·
„Ϝῖρι θεά, τίσ τ' ἄρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκε;“
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε ποδήνεμοσ ὠκέα Ϝῖρισ·
„Ἥρη με προέηκε, Διὸσ κυδρὴ παράκοιτισ· 184[b] cf. λ 580
οὐ ϝοῖδε Κρονίδησ ὑψίζυγοσ οὐδέ τισ ἄλλοσ
ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.“
τὴν δ' ἀπαμειβόμενοσ προσέφη πόδασ ὠκὺσ Ἀχιλλεύσ·
„πῶσ τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχεα κεῖνοι,
μήτηρ δ' οὔ με φίλη πρίν γ' εἴαε θωρήσσεσθαι,
πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι ϝίδωμαι· 190 cf. 135
ὑστεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν' ἔντεα καλά.
ἄλλου δ' οὔ θην ϝοῖδα τέο κλυτὰ τεύχεα δύω,
εἰ μὴ Αἴαντόσ γε σάκοσ Τελαμωνιάδαο.
ἀλλὰ καὶ αὐτόσ, ϝέλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
ἔγχεῖ δηΐων περὶ Πατρόκλοιο θανόντοσ.“
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε ποδήνεμοσ ὠκέα Ϝῖρισ·
„εὖ νυ καὶ ἡμεσ ϝίδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχ' ἔχονται· 197[a] = Θ 32, 463
ἀλλ' αὔτωσ ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,
αἴ κέ σ' ὑποδϝείσαντεσ ἀπόσχωνται πολέμοιο 199 cf. Λ 799
Τρῶεσ, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷεσ Ἀχαιῶν 200 sq. = Λ 800 sq.
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσισ πολέμοιο.“
ἦ μὲν ἄρ' ὣσ ϝειποῦσ' ἀπέβη πόδασ ὠκέα Ϝῖρισ, 202 = Θ 425
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺσ ὦρτο Διὶ φίλοσ· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη

---

182. *τ' ἄρ*] sic (*τάρ*) Ar. in ed. altera, *γάρ* Ω. Cf. *A* 8 *K* 61, 424 Σ 188 *γ* 22 *ν* 417 *ο* 509 *π* 222 *ψ* 264. ‖ 185. *οὐ* Heyne] *οὔτ'* (Syr.) vel *οὐδ'* Ω, *οὐδὲ ϝίδε* Brandreth. — *οὐδέ*] *οὔτε* Syr. ‖ 192. *θην* G Z] *τευ* (i. e. *τεο*, § 99) Ω. — *τέο* Robert] *τεῦ ἂν* (cf. § 326) Ω, *ἄλλα δέ θην οὐ ϝοῖδα τά κεν* Brandreth. ‖ 193. *μὴ Αἴαντοσ*] vitium metricum (cf. Φ 536 et § 14). ‖ 194. *αὐτόσ* Bentley] *αὐτὸσ ὅ γ'*. — *πρώτοισιν*] *Τρώεσσιν* A C T (cf. *A* 523; vulgatae favet *E* 834). ‖ 197. *κλυτὰ*] *καλὰ* olim quidam (metro invito). ‖ 198. *αὔτωσ*] *αὐτὸσ* Zen. Aristoph.; cf. *o* 83. ‖ 200 sq. Om. pap. 107 Syr. et codicis A archetypum[1] (propter homoeoteleuton?); solum vs. 201 om. T Z. ‖ 203. *ἀμφὶ δ'*(*ὲ*)] *αὐτὰρ* Syr.

---

180. *Tibi dedecori erit Patroclus si specie deformata ad inferos* (cf. O 188) *perveniat.* Vox νέκυσ (acc. plur.) idem valet quod Ἀΐδαο δῶμα vel δόμουσ (O 251 X 482).

185. ὑψίζυγοσ] cf. Δ 166.

188. τεύχεα κεῖνοι] § 97.

189. εἴαε] § 191.

190. ϝίδωμαι] cf. A 158.

191. Cf. A 53.

197. ἧμεσ] § 92. Intell. *caelites* vel *Iuno et ego.* Cf. Z 414.

201. ὀλίγη — πολέμοιο] cf. Λ 801.

203 sq. De *aegide* cf. O 308—310 et B 447—449, de adiectivi θυσανόεισ prima syllaba § 21.

ὥμοισ' ἰφθίμοισι 'βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν, 204ᵇ cf. *E* 738
ἀμφὶ δέ ϝοι κεφαλῆι νέφος ἔστεφε δῖα θεάων
χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ 'δαῖε φλόγα παμφανάουσαν.
ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐκ ϝάστεος αἰθέρ' ἵκηται, 207 cf. *Φ* 522
τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δήϊοι ἀμφιμάχωνται· —
οἳ δὲ πανημέριοι στυγερῶι κρίνονται Ἄρηῖ 209 cf. *B* 385
ϝάστεος ἐκ σφετέροι', ἅμα δ' ἠελίωι καταδύντι 210ᵇ = *A* 592
πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
γίγνεται ἀΐσσουσα, περικτιόνεσσι ϝιδέσθαι,
αἴ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆσ ἀλκτῆρες ἵκωνται· —
ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε. 214 cf. *T* 379
'στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐσ Ἀχαιοὺς
'μίσγετο, μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
ἔνθα στὰς ἤϋσ', — ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη 217ᵃ cf. *E* 784
'φθέγξατ', — ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν. 218 cf. *K* 523

---

207. *καπνὸς ἰὼν ἐκ ϝάστεος*] *πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς* Ar. (cf. *T* 375 sq.), qui prius (in ed. priore aut in commentariis) vulgatam lectionem fuerat secutus. || 208. *ἀμφιμάχωνται*] *-χονται Ω.* || 209. *δὲ* Heyne] *τε.* — *κρίνονται*] *-νωνται* Syr. G H. || 210. *ϝάστεος ἔκ σφετέροι'(ο)*] *ἄστυ ποτὶ* (aut *περὶ*) *σφέτερον* Zen. (cf. *I* 327). Uni eidemque errori debentur *τε, κρίνωνται, ποτί* (aut *περί*). || 213. *ἀρῆσ*] *Ἄρηι* Ar., *Ἄρεως* vel *-οσ Ω.* Cf. *Ξ* 485 *Σ* 100.

---

205 sq. Cf. E 4—8.

206. ἐκ δ' αὐτοῦ] *et ex ipso* (ex eius corpore). Nube aurea circumdatum est nudum Achillis caput, ex quo emicat clara flamma, nubis illius veluti nucleus.

207—214. Laxior, ut assolet poeta cum imaginibus utitur (cf. e. g. Ω 480—483), est horum versuum structura, quibuscum conferenda est imago non similis quidem sed cognata tamen T 374—380, ubi *clipeus* Achillis radios solis repercutiens assimulatur *igni* late resplendenti. Nunc poeta *nubem* fulgidam supra caput Achillis assurgentem assimulat *fumo ignium* ab insulae alicuius civibus incensorum ad periculum in quo versantur incolis insularum vicinarum nuntiandum, postquam per totum diem cum hostibus conflictati sunt. Sub solis igitur occasum — nam prius eiusmodi signa dari non potuerunt — efflagrant faces, quarum fumus rutilus, mox ingruente noctis caligine in flammas lucidas (ἀκάματον πῦρ vs. 225) mutatus, eminus late conspicitur, spem salutis denuo ciens in corde hominum defessorum, qui morti devotos se per multas horas sunt rati. Vox πυρσοί (vs. 211) †. Prima in his versibus fit mentio τῆσ φρυκτωρίασ, de qua cf. Aesch. Ag. 30, 292 sqq. Herodot. VII 182 IX 3 Thucyd. II 94 § 1 III 22 § 7 sq., 80 § 2 Ar. Av. 841, 1161 Polyb. X 38—44.

209. στυγερῶι κρίνονται Ἄρηῖ] cf. vs. 264.

210. σφετέροι'(ο)] § 59.

211. ἐπήτριμοι] *densi*? an *ex ordine dispositi*? Incertae originis adi. redit Σ 552 T 226.

ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε ϝίϝαχε σάλπιγξ
ϝάστυ περιπλομένων δηΐων ὕπο θυμορραιστέων, 220[b] = Π 591
ὣς τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
οἳ δ' ὡς οὖν ἄϊον ϝόπα χάλκεον Αἰακίδαο,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι 223[a] = E 29
ἆψ ὄχε' ἐτρόπαον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷι. 224[b] cf. σ 154
ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ϝίδον ἀκάματον πῦρ
δϝεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μέγ' ἐϝίϝαχε δῖος Ἀχιλλεύς,
τρὶς δ' ἐκυκλήθησαν Τρῶες κλητοί τ' ἐπίκουροι. 229[b] cf. Z 227

219. ὅτε Bentley] ὅτε τ'. || 220. ὕπο θυμορραιστέων] *θυμορραιστάων? Item Π 591. Cf. § 56 et N 544. || 222. χάλκεον] χαλκέην Zen. (cf. § 61); *χαλκείην Ἀχιλῆος? Vox Αἰακίδαο e vs. proximo potuit irrepere. || 224. (ἐ)τρόπαον § 251] τρόπεον. || 228. μέγ' ἐϝίϝαχε] μεγάλ' ἴαχε Ω. Cf. Α 482. || 229. κλητοί] cf. Γ 451.

219. ὡς ... ὅτε] cf. B 394.

— φωνή] ceteris locis cunctis *vocem humanam* vel *divinam* significat, nunc *tubae* voce humana inflatae vox et ipsi tribuitur. Cf. substantivum synonymum αὐδή et verbum ἀείδειν ad *nervi sonum* translata φ 411, βραχεῖν ad sonum *armorum* percussorum (Δ 420 al.), et similia Π 468 Λ 574.

— σάλπιγξ] †, sed cf. σαλπίζειν Φ 388. Hostiumne tubam urbem oppugnantium an civium suos sono tubae late resonantis ad arma vocantium poeta cogitarit fortasse dubitaverit quispiam, multo tamen melius comparationi convenit posterior interpretandi ratio, quam et commendat vis causalis praepositionis ὑπό (*propter...*) aut, si spuria haec (cf. nota crit.), vis genitivi absoluti idem significantis; et sic facile intellegitur qui fiat ut non nisi hoc uno loco in heroum arte bellica commemoretur tuba, ut et πυρσοί (vs. 211). Menti poetae obversatur civitas e plena pacis prosperae quiete subito excitata. Alia autem vitae instrumenta vel alios mores eum inter aequales vidisse, alios heroibus scientem tribuisse, ex hoc aliisve locis haudquaquam efficitur: id sequitur, tubam eius aetate inserviisse vocandis hominibus ad periculum effugiendum vel arcendum στράτου ἐρχομένοιο (β 30, 42), ut olim in Helvetia praelongas illas tubas e *ligno* confictas, quae nemini non sunt cognitae, utque *tympana* illa ingentia, quae inter Indos et hodie asservantur; *receptui cecinisse*, non inserviisse *signis in praelio dandis*.

220. δηΐων] § 17.

— θυμορραιστέων] § 56.

222. ϝόπα χάλκεον] *Achilles* magis etiam quam *Menelaus* vel *Ulixes* (Γ 222) est βοὴν ἀγαθός. Nam huic heroi poeta revera tribuit φωνὴν ἄρρηκτον καὶ χάλκεον ἦτορ, qualia sibi ipsi exoptabat B 490; est χαλκεόφωνος Achilles, ut *Stentor* (cf. E 785). Soli di eum voce superant (cf. E 859 sq. Ξ 148 sq.).

224. ἐτρόπαον] § 251.

— ὄσσοντο] cf. A 105. Subiectum est ἵπποι.

ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι
ἀμφὶ σφοῖσ' ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν.

αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ῥερύσαντες
κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι, φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
μυρόμενοι, μετὰ δέ σφι ποδώκησ εἵπετ' Ἀχιλλεὺσ
δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον
κείμενον ἐν φέρτρωι, δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῶι.
τόν ῥ' ἦ τοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι
εἰσ πόλεμον, οὐδ' αὖτισ ἐδέξατο νοστήσαντα.
ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπισ πότνια Ἥρη
πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰσ ἀέκοντα νέεσθαι·
ἠέλιοσ μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
φυλόπιδοσ κρατερῆσ καὶ ὁμοίοο πτολέμοιο.

233b cf. ω 44
233b = Ψ 695
234a = Ψ 14
235a = Π 3
236b = Τ 283,292 cf. Τ 211 Χ 72
239a cf. 484
240 cf. Φ 48
242b = Ν 358

Τρώων ἀγορά.

Τρῶεσ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆσ ὑσμίνησ
χωρήσαντεσ ἔλυσαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέασ ἵπποουσ,
εἰσ δ' ἀγορὴν ἤγροντο, πάροσ δόρποιο μέδεσθαι.
ὀρθῶν δ' ἑσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τισ ἔτλη
ἕζέσθαι· πάντασ γὰρ ἔχε τρόμοσ, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺσ
ἐξεφάνη, ὄκρυὸν δὲ μάχησ ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆσ.

243a = Θ 55
247b sq. = Τ 45 sq. Υ 42 sq.

230 sq.b ἔνθα δὲ κοῦροι ὄλοντο δυώδεκα πάντεσ ἄριστοι | οἷσιν ἐνὶ βελέεσσι Zen.; pro ὀχέεσσι quidam olim legebant ξιφέεσσι. || 232. ἀσπασίωσ] cf. vs. 270. || 239. δ' ἀκάμαντα] μὲν ἔπειτα l. a. in A. || 240. πέμψεν] πέμπεν A. || 243. ἀπὸ κρατερῆσ ὑσμίνησ] ἐπὶ Θρωσμῶι πεδίοιο (ut K 160 Λ 56 Υ 3) quidam olim. || 245. ἤγροντο] cf. B 94. || 247. ἔτλη] ἔλε l. a. in A (ut Τ 14). — τρόμοσ] φόβοσ Zen. (item Τ 14; cf. Λ 402).

230. καὶ τότ'(ε)] tunc quoque, post recentem victoriam, ut antea saepius (cf. praesertim O 746).

231. *Circa suos ipsorum currus et suas hastas.* Subito recedentes suis ipsorum equis conculcati sunt et sodalium telis confossi.

240. Achivorum in gratiam Iuno Solem cogit solito citius Oceanum petere. Sic Minerva ut noctem in gratiam Ulixis produceret, solem retinuit ψ 243—246. Nunc Troianis diei finis nimis cito adesse visus est: ἀρέκουσιν ἔδυ φάοσ (Θ 486).

242. ὁμοίοο] cf. Δ 315 et § 59.

245. Militum Troianorum hic conventus *in castris prope fluvium* (non in urbe) est habitus ante cenam vespertinam. Cf. vs. 254 sqq., 298, 314 et Z 367 sq.

τοῖσι δὲ Πολυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν 249 cf. *H* 347 *χ* 461
Πανθοΐδης· ὃ γὰρ οἷος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. 250 cf. *ω* 452
Ἕκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰῇ δ' ἐν νύκτ' ἐγένοντο·
ἀλλ' ὃ μὲν ἂρ μύθοισιν, ὃ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα.
ὅ σφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε·
„ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι. κέλομαι γὰρ ἐγώ γε
φάστυδε νῦν ἴμεναι, μὴ μιμνέμεν' Ἠόα δῖαν
ἐν πεδίοι παρὰ νηυσί· ϝεκὰς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίοι,
τόφρα δὲ ῥηΐτεροι πολεμιζέμεν' ἦσαν Ἀχαιοί·
χαίρεσκον γὰρ ἐγώ γε θοῆισ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
ϝελπόμενος νῆας αἱρησέμεν' ἀμφιϝελίσσας.
νῦν δ' αἰνῶς δέδϝοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
οἷος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει 262ª = *o* 212 cf. *O* 94
μιμνέμεν' ἐν πεδίοι, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
ἐν μέσοι ἀμφότεροι μένος Ἄρηος δατέονται,
ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχεσσόμεθ' ἠδὲ γυναικῶν. 265 cf. *λ* 403

262. κεινοο § 59] κείνου (sic Ar.? cf. *O* 94) aut ἐκείνου *Ω* (cf. § 97). || 265. *μαχεσσόμεθ'(α)] -σσεται. Cf. *I* 327 *Π* 526 (*λ* 403). Vulgata lectio coll. *Γ* 137 *M* 216 *Σ* 279 quadamtenus potest defendi, sed non satis apte opponitur versibus 262 sq.

249. Πολυδάμας] § 21.

250. ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω] *non praesentis tantum temporis sed et rerum futurarum et praeteritarum habebat rationem:* erat vir *prudens.* Item de Priamo Γ 109 sq., de Halitherse ω 452; Agamemnoni vero hanc virtutem abiudicat Achilles A 343. Cf. Calchantis laus etiam maior — huic enim rerum futurarum *scientiam* deus dederat — A 70. Per diem qui modo praeteriit iam *ter* Polydamas Hectori consiliis cautis et prudentibus adfuit (M 60 sqq., 210 sqq., N 725 sqq.), sed nunc demum plura de eo dicit poeta, quia consilium quod nunc est daturus longe maximi momenti est futurum; ipsa enim Hectoris totiusque civitatis salus iam agitur.

251. Imitatur Verg. Aen. X 702 sqq.

— νύκτ' (νυκτί)] § 13.

255. ἴμεναι] § 125.

— μιμνέμεν'(αι)] § 125.

— Ἠόα] § 2 et 77.

258. ῥηΐτεροι πολεμιζέμεν'(αι)] item Ω 243 sq. ῥηΐτεροι ἐναιρέμεναι.

259. ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων] *prope classem Achivorum pernoctans* (cf. vs. 245; item T 71). *Laetus in campo hic transegi noctem proximam, tunc enim Achivos profligatos et perterritos sciebam; iam vero alia est rerum facies.*

262. κείνοο] § 59.

263. μιμνέμεν'(αι)] § 125.

264. ἐν μέσοι] *in medio inter utramque aciem intervallo,* quo procurrere solent οἱ πρόμαχοι.

— μένος Ἄρηος δατέονται] *Martis furorem dividunt,* i. e. *furore martio flagrantes alteri alteris stant oppositi.* Idem alibi dicitur μένος Ἄρηος κρίνειν (π 269) et κρίνεσθαι Ἄρηϊ (B 385

ἀλλ' ἴομεν προτὶ ϝάστυ, πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.
νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
ἀμβροσίη, εἰ δ' ἦμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
αὔριον ὁρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
γνώσεται· ἀσπάσιος γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν
ὅς κε φύγῃι, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται 271[b] cf. X 42
Τρώων. αἴ γὰρ δή μοι ἀπ' οὔατος ὧδε γένοιτο! 272 cf. X 454
εἰ δέ κ' ἐμοῖσι ϝέπεσσι πιθώμεθα κηδόμενοί περ,
νύκτα μὲν ἐν ἀγορῆι σθένος ἔξομεν, — ἄστυ δὲ πύργοι
ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῆισ' ἀραρυῖαι
μακραὶ ἐΰξεστοι ἐζευγμέναι εἰρύσονται, —
πρῶῖ δ' ὑπηόῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 277 = Θ 530
στησόμεθ' ἂμ πύργουσ. τῶι δ' ἄλγιον, αἴ κ' ἐθέλῃσι 278[b]sq.[a]cf.vs.306
ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεσ ἦμι μάχεσθαι·
ἂψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεί κ' ἐριαύχενασ ἵππουσ
παντοίου δρόμου ἄσηι ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
εἴσω δ' οὔ μιν θυμὸσ ἐφορμηθήμεν' ἐάσει,
οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται."

268. ἦμε ... ἐνθάδ'(ε)] *ἔνθα ... ἦμασ? Cf. § 92. || 270. ἀσπάσιος Cobet] ἀσπασίωσ· Cf. Θ 488 K 35 Φ 607 ε 394, 397 ψ 238, 296. Redit error ὁ 523 ϑ 450 ξ 502 ψ 233; sed H 118 Λ 327 Σ 232 T 72 κ 131 ν 33, 333 adverbium non videtur sollicitandum (cf. Aristoph. Plut. 324 sq.). — Ἴλιον] neglecto ϝ. || 274. ἄστυ] neglecto ϝ.

Σ 209), nec non ξυνάγειν Ἄρηα ratione inita contraria (cf. B 381). Aliter κρίνεσθαι usurpatum est ω 507.

266. ὧδε γὰρ ἔσται] *ita ut dixi futurum esse certo scio.* Nunc nisi in urbem nos sponte nostra recipiemus, cras fluxis habenis illuc profugiemus Achille irruente.

269. εὖ νύ τισ αὐτὸν | γνώσεται] *probe quis experietur quid valeat ille.* Cf. Θ 535.

272. ἀπ' οὔατοσ ὧδε γένοιτο!] *absit omen! Utinam falsa sic prolocutus fuerim!* Averruncandi haec formula redit X 454: dicta quae non audiuntur indictorum sunt instar. De ἀπό praepositionis usu cf. A 562.

273. δέ κ'(ε)] § 326.

— ἐμοῖσι ϝέπεσσι] § 60.

274. ἐν ἀγορῆι σθένοσ ἔξομεν] *in urbis foro copias sistemus.* De ἐν producto cf. § 315; σθένοσ insolite dictum pro στρατόν, quemadmodum posteri dixerunt τὴν δύναμιν. Cf. δῆμοσ sic usurpatum O 738.

276. ἐζευγμέναι εἰρύσονται] *clausae* (obice iunctae) *tuebuntur.* De verbo cf. § 164.

278. ἂμ πύργουσ] *per turres dispositi.*

279. ἦμι] § 92.

281. ἠλασκάζων] *oberrans.* Verbi ἠλάσκειν (B 470 N 104) producta haec forma extat etiam h. Ap. 142. Cf. ἠλυσκάζειν ι 457.

282. οὔ (μιν) θυμὸσ ... ἐάσει] *animus eum non sinet, vetabit = non audebit ille.*

— ἐφορμηθήμεν'(αι)] § 125.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ· 284 sq. = *M* 230 sq.
„Πολυδάμαν, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
ὅσ κέλεαι κατὰ ϝάστυ ϝαλήμεναι αὖτις ἰόντας.
ἦ οὔ πω κεκόρησθε ϝεϝελμένοι ἔνδοθι πύργων;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
πάντες ἐμυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον· 289[b] cf. *K* 315
νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά,
πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν 291 cf. *Γ* 401
κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεύς.
νῦν δ', ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις
κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ καὶ ἀμφ' ἅλα ϝέλσαι Ἀχαιούς, 294[b] = *A* 409
νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ,
οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω. 296[b] cf. *P* 449
ἀλλ' ἄγεθ', ὥσ κεν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες. 297 = *B* 139
νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι, 298 cf. *H* 380
καὶ φυλακῆσ μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ϝέκαστος· 298[a] = *H* 370
299 = *H* 371
Τρώων δ' ὅσ κτεάτεσσιν ὑπερφιάλωσ ἀνιάζει,

---

285. *Πολυδάμαν* (*Πουλ.*) Zen.] *Πουλυδάμα* Ar. *Ω*. Cf. *A* 86. ‖ 287. *κεκόρησθε*] *-σθον* Zen. (cf. § 52). ‖ 291. *δὴ*] *καὶ* Syr. ‖ 293. *ἀγκυλόμητις* § 55 et 83[10]] *-μήτεω*. ‖ 294. *καὶ ἀμφ' ἅλα* Heyne] *θαλάσσηι τ'*. Cf. *A* 409.

---

285. Πολυδάμαν] § 21.

— οὐκέτ'(ι)] ut quae paucis horis ante Hectori suasit (cf. M 80 et N 748).

287. Imitatur Verg. Aen. IX 598. *Inclusos* Troianos dicens Hector illud tempus cogitat per quod Achivorum adventum expectaverunt.

290—292. Hendiadyn haec efficiunt; multae opes ex aedibus Priami et procerum Troianorum in Phrygiam et Maeoniam sunt missae ad auxilia conducenda (cf. P 225 sq.) et ad solvendos captivos (cf. Λ 106 Φ 41 sq.).

294. ἀμφ' ἅλα ϝέλσαι] cf. A 409.

297. κεν] § 326.

298. ἐν τελέεσσι] cf. H 380.

299. ἐγρήγορθε] § 161.

— ϝέκαστος] non *cuncti*, sed *singuli custodes* οἷσιν ἀνάγκη (cf. K 416—422).

300—302. *Si quis autem est inter Troianos, cui suae opes mire molestae sint, quin civibus igitur eas dat consumendas? Quos satius est iis frui quam Achivos!* — Id quod εἴ τισ valet nunc ὅσ, irridentis enim haec sunt verba. Revera cuiquam molestas esse posse nimias opes, id haudquaquam putat Hector; nam in ea tempora non cadebat profecto id quod nostra aetate ὑπερπλουτοῦσί τισιν accidere videmus, ut κοπιῶντεσ ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν thesauros suos sublevent ingentia dona inter aequales distribuendo. „Dum intra urbis moenia latitavimus," sic Hector, „magna opum nostrarum pars alior„sum abiit: denuo nunc moenibus „includi nihil expedit, quo pauperiores „etiam fiamus. Quodsi opibus suis „opprimitur aliquis, his vel sic liberari „licet! Sunt et pauperes Troiani!" —

συλλέξασ λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι·
τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν᾽ ἢ περ Ἀχαιούσ.
πρῶῖ δ᾽ ὑπηόῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντεσ 303 sq. = Θ 530 sq.
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆισιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
εἰ δ᾽ ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖοσ Ἀχιλλεύσ,
ἄλγιον, αἴ κ᾽ ἔλθῃσι, τῶι ἔσσεται. οὔ μιν ἐγώ γε 306 cf. 278[b]sq.[a]
φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέοσ, ἀλλὰ μάλ᾽ ἄντην 307 cf. Λ 590
στήσομαι, ἤ κε φέρῃσι μέγα κράτοσ ἤ κε φέρωμαι. 308 cf. Ν 486
ξυνὸσ Ἐνυάλιοσ, καί τε κτενέοντα κατέκτα.“
ὣσ Ἕκτωρ ἀγόρευ᾽, ἐπὶ δὲ Τρῶεσ ἰαλάδησαν 310 = Θ 542
νήπιοι· ἐκ γάρ σφι φρένασ εἵλετο Παλλὰσ Ἀθήνη. 311 cf. Ζ 234
Ἕκτορι μὲν γὰρ ἐπήινεσσαν κακὰ μητιάοντι,
Πολυδάμαντι δ᾽ ἄρ᾽ οὔ τισ, ὃσ ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
δόρπον ἔπειθ᾽ εἵλοντο κατὰ στρατόν. 314 cf. Η 380

αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστέναχον γοάοντεσ. 315 cf. 355
τοῖσι δὲ Πηλεΐδησ ἀδινοῖ᾽ ἐξῆρχε γόοιο, 315[b] cf. ι 467
χεῖρασ ἐπ᾽ ἀνδροφόνουσ θέμενοσ στήθεσφιν ἑταίρου, 316 sq. = Ψ 17 sq.
πυκνὰ μάλα στενάχων ὥσ τε λὶσ ἠϋγένειοσ, 316 cf. Χ 430 Ω 747
318[a] cf. Φ 417
318[b] = Ρ 109

---

306. ἔλθῃσι vHerwerden] *ἐθέλῃσι.* || 307. *πολέμοιο δυσηχέοσ*] cf. Β 686. || 308. *φέρῃσι μέγα*] *φέροιτο μέγα* Syr. (ut Ν 486); **φέρηται δ γε*? Pronomen non necessarium, sed requiritur verbi genus medium (cf. Δ 97 Θ 534 Ν 486 al.). — *φέρωμαι*] *φεροίμην* Ω. || 309. *κτενέοντα* § 269] *κτανέοντα.* || 311. **σφι*] *σφεων.* Locis simillimis Ι 377 Τ 137 genitivum non admittunt numeri; praeterea cf. Ζ 234 Α 430 et § 92. Similis est error Ω 754. — *εἵλετο Παλλὰσ Ἀθήνη*] *ἐξέλετο Ζεύσ* Syr. (ut Ζ 234 Τ 137). || 312. *ἐπήινεσσαν* L] *-νησαν* Ω. Cf. § 295. || 313. *τισ*] *τι* Epaphroditus G. || 315 et 355. *ἀνεστέναχον γοάοντεσ* Fick] *-ντο γοῶντεσ* Ω (item ι 467). Cf. Ψ 211. || 317. *ἀνδροφόνουσ*] sic Ar., *-νου* l. a. ant. (item Ψ 18). — *στήθεσφιν* § 46] *-σιν* Ω. Cf. Β 388. || 318. *πυκνὰ*] *πολλὰ* Syr.

De adverbii ὑπερφιάλωσ (att. ὑπερφυῶσ) hoc usu cf. Β 357. Ceterum digna quae conferantur sunt Telemachi verba β 74 sq.

303 sq. Ipsa Polydamantis verba (vs. 277 sq.) Hector repetit, nunc quoque ludibrio eum habens; sed aliter claudit enuntiatum atque fecit ille.

308. Cf. Ν 486.

309. Id ait Hector quod Ζ 339 his verbis dicit Paris: νίκη ἐπαμείβεται ἄνδρασ.

— Ἐνυάλιοσ] cf. Ρ 210.

313. Πολυδάμαντι] § 21.

316. ἀδινοῖ᾽(ο)] § 59.

317. χεῖρασ ... ἀνδροφόνουσ] ingens robur et luctum poeta simili ratione inter se opposuit Ω 478 sq.

— ἐπ᾽(ι) ... θέμενοσ] tmesi disiuncta.

318—320. Cf. Ρ 133 sq. — Vox ἐλαφηβόλοσ testatur poetam cogitare venatorem qui cum *casu* in cubile leonis incidisset, catulos ibi repertos secum abstulerit.

ὣι ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἁρπάσηι ἀνὴρ
ὕλησ ἓκ πυκινῆσ· ὃ δέ τ' ἄχνυται ὕστεροσ ἐλθών,
πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέροσ ἴχνε' ἐρευνῶν,
εἴ ποθεν ἐξεύροι, μάλα γὰρ δριμὺσ χόλοσ αἱρεῖ.
ὥσ ὃ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσι·
„ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔποσ ἔκβαλον ἤματι κείνωι,
θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι·
'φῆν δέ μοι εἰσ Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
Φίλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε λαῖδοσ αἶσαν. 327ᵇ cf. *a* 40 = 138
ἀλλ' οὐ Ζεὺσ ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾶι·
ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
αὐτόθ' ἐνὶ Τροίηι, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα
δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεύσ
οὐδὲ Θέτισ μήτηρ, ἀλλ' αὐτόθι γαῖα καθέξει.
νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σέ' ὕστεροσ εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
οὔ σε πρὶν κτερίσω, πρὶν Ἕκτοροσ ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
τεύχεα καὶ κεφαλήν, μεγαθύμου σεῖο φονῆοσ·
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆσ ἀποδειροτομήσω 336 cf. Ψ 22
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείσ. 337 = Ψ 23

---

321. ἴχνε'(α)] cf *N* 71. || 329. ἐρεῦσαι] ἐρεύθειν Aeschin. I § 144. || 333. νῦν δ' ... *Πάτροκλε*] ἀλλ' ... φίλ' ἕταιρε Aeschin. l. l. § 148. || 334. κτερίσω § 147 et 210] κτεριῶ. — πρὶν Ἕκτοροσ T Z] πρίν γ' Ἕ. Cf. § 18. — ἐνεῖκαι] ἐνείκω L. || 335. σεῖο] σοῖο Par. Harl.; cf. Ω 686.

---

323. μετεφώνεε] § 191.

324. ἔκβαλον] cf. E 343.

— ἤματι κείνωι] quem diem Achilles cogitet, docent verba sequentia (θαρσύνων fere = ὅτε ἐθάρσυνα). Cf. Λ 765—790.

325. ἐν μεγάροισι] *Pelei aedes* intellegendas esse (ut Λ 771), docet contextus; nam *Opuntem* cur venisset Achilles? Menoetius vero visisse filium in urbe vicina viventem (cf. Ψ 85—90) et in bellum longinquum abiturum fingi potuit probabiliter.

326. Patroclus puer Opunte relicta propter caedem involuntariam ad Peleum olim venerat (cf. Ψ l. l.): post annos autem aliquot nihilne obstabat quominus caedis reus in patriam rediret? An Achilles dixit *se comite* Patroclum tutum et impune redituram, etiamsi essent qui ei male vellent?

329. ὁμοίην γαῖαν] *terram communem*, quippe quae cunctos mortales sit receptura. Cf. Z 19 O 188 et ὁμοίη μοῖρα Σ 120.

— ἐρεῦσαι] cf. Θ 246.

330 et 332. αὐτόθ'(ι)] § 322.

332. Cf. vs. 59.

333. σέ'(ο)] § 92.

335. μεγαθύμου ... φονῆοσ] adiectivum, quod propriis nominibus solet addi, appellativo nunc iungitur, ut B 53.

337. χολωθείσ] latuit igitur poetam vera causa rei e priscis fabulis ab

τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὖτως,
ἀμφὶ δὲ σὲ Τρῳῆαι καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἤματα δάκρυ χέουσαι, 340 cf. Ω 745 ζ 183 ν 338
τὰς αὐτώ γ' ἀρόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
πιείρας πέρθοντε πόλις μερόπων ἀνθρώπων."
ὣς ἔφατ' εἰπὼν ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα [ϑ 434
Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα. 344 cf. Χ 443 Ψ 40, 345 cf. Ψ 41
οἳ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ, 346 sq. cf. ϑ 435 sq.
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεον, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ. 348 = ϑ 437
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ϛήνοπι χαλκῷ, 349 = κ 360
καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ, 350b cf. τ 505
ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·

338. αὖτως] sic Ar., οὕτως l. a. ant. (cf. vs. 584). || 341. αὐτώ vHerwerden] αὐτοί. Cf. vs. sq. (ubi Syr. metro invito habet πέρθοντες). — *γ' ἀρόμεσθα] καμόμεσθα] cf. Δ 625 I 269 al.; κταόμεσθα Knight dubitanter. Vulgata *facere* significat, non *sibi parare*. || 347. ἔχεον Knight] ἔχεαν.

ipso transsumtae. Nam Achilles duodecim Troianorum filios nobili loco natos non ob *iram* qua flagrat est trucidaturus, sed *Patrocli umbrae ministros* eos missurus est. Eandem autem ob causam *canes* et *equos* in eius rogo mactabit (cf. Herodot. IV 71 sq., 94 V 5 Caes. B. G. VI 19 Plin. Ep. IV 2 Hehn Kulturpfl. u. s. w.[4] not. 9). Sic et Φ 27—32 Ψ 171—176 verba: ποινὴν Πατρόκλοιο θανόντος ϑ et: κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα testantur poetam aevi vetusti morem improbasse, non satis videlicet intellectum; quem non saeva crudelitas sanguinisve sitis peperit, sed superstitio. Praeterea cf. X 395—404 Ψ 151, 805 sq. χ 326—328.

338. αὖτως] *sicut habes*, iusto funere nondum honoratus.

339. Τρῳῆαι] § 17.

— βαθύκολποι] cf. Z 442.

341 sq. Cf. A 125.

344. ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι] olla tripes ignem ἀμφιβαίνει (cf. A 37), ἐμπυριβήτης ideo vocata Ψ 702.

345. Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον] cf. Π 667 sq. et de verbi forma § 295.

346. κηλέῳ] § 8.

348. πῦρ ἄμφεπε] cf. Π 124.

350. λίπ' (λιπὶ)] § 13.

351. ἐννεώροιο] huius adiectivi neque origo est cognita, neque constat quae sit vis, quae forma genuina. Nam priscorum librorum litteras ENEOPOIO ab iis qui recentiore genere scribendi utebantur olim non recte transcriptas esse testantur versuum numeri (cf. § 8). Metro aptius foret ἐννεόροιο vel ἐνεόροιο (cf. § 21). Vox *validum* significasse videtur, h. l. igitur dici unguentum *tabem arcens*, ceteris locis sic vocantur *bos* (κ 19), *porci* (κ 390), *viri ingentis staturae* (λ 311), *Minos* (τ 179). Posteri aut *novennes* (ἐννέα, ὧραι) intellexerunt (cf. Plat. Min. 319c),

ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἑανῶι λίτ᾽ ἐκάλυψαν 352 cf. Ψ 254
εἰσ πόδασ ἐκ κεφαλῆσ, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῶι. 353ᵃ = Ψ 169
παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδασ ταχὺν ἀμφ᾽ Ἀχιλῆα 354ᵃ = H 476
Μυρμιδόνεσ Πάτροκλον ἀνεστέναχον γοάοντεσ. 354ᵇ cf. 69 355 cf. 315

Ζεὺσ δ᾽ Ἥρην προσέϝειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε· 356 cf. Π 432
„ἔπρηξασ καὶ ἔπειτα, βοῶπισ πότνια Ἥρη, 357 cf. O 49
ἀνστήσασ᾽ Ἀχιλῆα πόδασ ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο
ἐξ αὐτῆσ ἐγένοντο κάρη κομάοντεσ Ἀχαιοί!“
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα βοῶπισ πότνια Ἥρη· 360 sq. = A 551 sq.
„αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔϝειπεσ;
καὶ μὲν δή ποθί τισ μέλλει βροτὸσ ἀνδρὶ τελέσσαι,
ὅσ περ θνητόσ τ᾽ ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μήδεα ϝοῖδε· 363 = υ 46
πῶσ δὴ ἐγώ γ᾽, ἣ φημι θεάων ἔμμεν᾽ ἀρίστη,

352. ἑανῶι] neglecto ϝ; *ϝέντεσ δ᾽ ἐν λεχέεσσι ϝεανῶι? Cf. Ψ 254. || 355. Cf. vs. 315. || 356—368. Damnabat Zenodorus (schol. B T). || 357. βοῶπισ] -πι pap. 107 A C T; cf. O 49. || 362. βροτὸσ] ϝέποσ Bentley (coll. A 108 al.), κότον Brandreth. Cf. comment. || 364. ἐγώ γ᾽(ε)] ἐγὼν Zen.

quo ducit versus spurius λ 311, — quae si recte haberet opinio, ἔννωροσ foret scribendum, — aut alia sunt commenti; *longas noctes* Herodas νύκτασ ἐννεώρουσ dixit Mim. VIII 5.

352. λίτ᾽ (λιτὶ)] § 13.

356—368. Ubi habitum sit hoc colloquium, poeta non ait, qui ad hanc quaestionem fortasse ne attendit quidem. Locus si definiendus est tamen, ut in *Ida* Iovem etiamnunc collocemus suadet contextus. Cf. vs. 168 et Π 432.

357. ἔπρηξασ καὶ ἔπειτα] *ergo id quod petebas assecuta es tamen!* — me invito scilicet et inscio. Cf. vs. 168 et de verbo πρῆξαι A 562 et infra vs. 362. — Certa nunc est Troiae pernicies, quoniam Hectorem urbis defensorem interfecturus est Achilles.

358ᵇ sq. *Ex ipsa te nati, ut opinor, sunt Achivi.* Notabilis admodum locus, quoniam dea βοῶπισ sive Terra Mater, quae sub vaccae specie olim culta fuit, disertis verbis *mater Achivorum* hic vocatur. In iocum acerbum sic convertit poeta noster quae serio olim fuerant dicta. Cf. Δ 8 et A 551.

359. κάρη κομάοντεσ] cf. B 11 et § 191.

362 sq. βροτὸσ ... | ὅσ περ θνητόσ ... ἐστι] de huiusmodi abundantia dictionis cf. X 203 et cum vocum βροτόσ et ἀνήρ coniunctione cf. ἀνὴρ et φώσ sic iuncta P 98. Sed verbo τελέσσαι obiectum non esse additum multi sunt mirati; cf. nota crit.

362. ποθί] § 322.

— τελέσσαι] obiectum non additur, ut verbo πρῆξαι vs. 357: *fuit opinor cum vir mortalis consilium suum perficeret.*

364—367. *Quanto magis aequum fuit me, quae dearum sum potentissima, iram meam explere in gente quae mihi invisa esset!*

ἀμφότερον, γενεῆι τε καὶ οὔνεκα σὴ παράκοιτις
κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι ϝανάσσεις,
οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;"
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

365 sq. = Δ 60 sq.

ὁπλοποιία.

Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι,
χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
τὸν δ' ηὗρ' ἱδρώοντα ϝελισσόμενον περὶ φύσας,
σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐϝείκοσι πάντας ἔτευχε
ἑστάμεναι περὶ τοῖχον ἐϋσταθέος μεγάροιο,

374b = χ 120, 127, 257, 274, 441, 458 cf. υ 258a

372. ἱδρώοντα] neglecto ϝ.

367. κακὰ ῥάψαι] locutio redit γ 118 π 423, item φόνον et θάνατόν τε μόρον τε ῥάψαι π 379, 422 et vox inde ducta κακορραφίη O 16 β 236 μ 26. Cognatae sunt imagines hae: μύθους, μῆδεα, δόλον, μῆτιν ὑφαίνειν Γ 212 Z 187 H 324 I 93 δ 678, 739 ε 356 ι 422 ν 303, 386, πόλεμον, δόλους, alia τολυπεύειν Ξ 86 Ω 7 α 238 δ 490 ξ 368 τ 137 ω 95. Cf. etiam μῆτιν τεκταίνεσθαι K 19, ἄλλωσ, ϝέποσ παρατεκταίνεσθαι Ξ 54 ξ 131, κακὸν(-ὰ), φόνον, κῆρα φυτεύειν O 134 β 165 ε 340 ξ 110, 218 ο 178 ρ 27, 82, 159, κακὰ, μύθουσ (φρεσὶ) βυσσοδομεύειν sive *alta mente struere* δ 676 θ 273 ρ 66, 465, 491 υ 184.

369. Ἡφαίστου ... δόμον] *in Olympo monte.* Cf. vs. 142, 616 et A 606—608. Caelestis huius tabernae etiam θ 273 fit mentio.

— δ' ἵκανε] *interim venerat.* Non postea illuc pervenit quam acciderunt res, quae vs. 148—368 sunt narratae, sed redit nunc poeta ad eum, qui vs. 148 fuit, temporis articulum. Nam θεῶν αἰψηρὰ κέλευθα.

370. ἀστερόεντα] cf. Π 134.

371. *Aeneam aedem* sibi fecit Vulcanus ignis deus, — sive parietes de solido aere poeta cogitavit, sive aere obductas.

— κυλλοποδίων] cf. A 607.

373. τρίποδας] h. Merc. 61 celebrantur τρίποδεσ κατὰ ϝοῖκον Maiae collocati, et multos tripodes a Phaeacibus dono accepit Ulixes (ν 13 sq.); praeterea noti sunt tripodes templi Delphici. In deorum autem conventu sive *cenaculo* tripodum quinam fuit usus? Non dicuntur nunc *lebetes tripedes*, sed *fulcra* quibus ollae vel lebetes vel *mensae* imponerentur (cf. ο 283). Nam mensae *tripedes* multae fuerunt antiquitus, postea τράπεζαι sive mensae quadrupedes inter mortales certe potissimum usurpabantur; cf. Athen. 49 (Hesiod. fr. 155 Xen. Anab. VII 3 § 21 Ar. fr. 530 al.) Hor. Sat. I 3, 13 Ov. Met. VIII 662.

374 et 377. μεγάροιο et δῶμα] *ipsius Vulcani.* Cf. θ 277.

— περὶ τοῖχον] ut et *sedilia* (cf. η 95).

χρύσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ϝεκάστωι πυθμέν' ἔθηκε,
ὄφρα ϝοι αὐτόματοι θεῖον δυσοίατ' ἀγῶνα 376 cf. *H* 298
ἠδ' αὖτισ πρὸσ δῶμα νεοίατο, θαῦμα ϝιδέσθαι.
οἳ δ' ἦ τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλοσ, οὔατα δ' οὔ πω
δαιδάλεα προσέκειτο· τά ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούσ. 379ᵇ = *Σ* 274
ὄφρ' ὅ γε ταῦτ' ἐπονεῖτο ϝιδυίηισι πραπίδεσσι,
τόφρα ϝοι ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτισ ἀργυρόπεζα.
τὴν δ' ἔϝιδε προμολοῦσα Χάρισ λιπαροκρήδεμνοσ

375. ἔθηκε] ἔηκε vHerwerden (coll. *Ξ* 240 *τ* 57). ‖ 376. δυσοίατ'(ο) § 152] δυσαίατ' Ar. A C T, δύσονται vel δύσωνται Ω. Pro δυσ. ἀγῶνα olim quidam κατὰ δῶμα νέονται aut νέοιντο (om. vs. 377)? An fuere qui vs. 377 κατὰ δῶμα scriberent (sic Dindorf scholion est interpretatus). ‖ 381. Om. pap. 107, in marg. habet A.

375. κύκλα] cf. δ 131 et Reg. I 7 § 27—38.

— πυθμέν'(ι)] cf. Λ 637.

376 sq. Mente et motu proprio praedita fuerunt ἠφαιστότευκτα haec fulcra; suis igitur pedibus usa cenas deorum adibant et rursus ad Vulcanum inde redibant. Cuiusmodi pedes veteres saepe pedibus animalium similes finxerunt. Sic movebantur etiam aureae *puellae* vs. 417—420 et *folles* vs. 372, 412, 469 - 473 (cf. vs. 469), item *canes* aurei et argentei aditum ad aedes Alcinoi custodientes η 91—93 et aurei *iuvenes* in eius megaro taedas tenentes η 100—102; nec non proprio motu praediti erant *laquei* quibus Vulcanus Venerem et Martem irretivit θ 296 et *sella* qua in posterorum carminibus detinuit matrem Iunonem (cf. θ 277). Etiam de *armis* quae Vulcanus mox Achilli fabricaturus est simile quid dicitur Τ 386. Praeterea cf. caeli πύλαι αὐτόμαται Ε 749 Θ 393, licet hae disertis verbis non dicantur Vulcani opus fuisse, et ex Hesiodi poesi *Pandora* a Vulcano de argilla facta Theog. 571 sq. Oper. 70 sq. — Sic et *navibus* Phaeacum fuit movendi se et viam indagandi facultas (θ 556—563). Veram igitur vitam et ingenium haec omnia, ut et *tela mortalium* (cf. Λ 574), apud poetam sunt adepta; quibus et ipsam linguam aliquem sensum et consilium et motum tribuisse testantur termini -εύσ et -ήρ in instrumentorum nominibus frequentes (cf. § 129). Penitus enim menti humanae insita est haec cogitandi ratio. Eandem originem habuit „equus" ille Troianus (cf. δ 708 et θ 492 sq.). Etiam vs. 539 huc facit et φαρμάσσειν verbum ι 393, nec non Daedali signa sponte sua se moventia, quorum apud Platonem (Euthyphr. 11 *b*, *c*) et alios fit mentio; in fabulam enim vertit clamor opera artis admirantium: „vivere et spirare dixeris" (Pind. Ol. VII 95 Herod. Mim. IV 27 sqq. al.); cf. vs. 539.

376. ἀγῶνα] cf. H 298.

378. Solae *ansae* tripodibus etiam defuerunt, has igitur iis alligaturus erat Vulcanus. De locutione τόσσον μὲν cf. Δ 130—134.

379. Ansas corpori tripodum affixurus erat ope ligamentorum paxillis adactorum.

382 sq. *Charis* ab Iliadis poeta dicitur Vulcani uxor, *Arti* iuncta *Gratia; Venus* vero, quae Gratiarum fuit domina (cf. θ 266 sqq., 364), Vul-

καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις· [sqq.
ἓν τ' ἄρα οἱ ῥ'φῦ χειρὶ βέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 384-386 = 423
384 = Z 253
„τίπτε, Θέτι τανύπεπλος, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις. 386 cf. ε 88
ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θήω." 387 = ε 91
387b = ι 517
ὣς ἄρα φωνήσασα πρόσω βᾶ ἄγε δῖα θεάων. [sq., 366 sq.
τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου, 389b sq. = κ 314
389b = η 162
καλοῦ δαιδαλέοι', ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν· 390 cf. Ι 187 α 131
390b = δ 136
'κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην 'ῥεῖπέ τε μῦθον·
„Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει."
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις· 393 = 462 cf. ϑ 357
„ἦ ῥά νύ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
ἣ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα
μητρὸς ἐμῆς βιότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλησε
397a sq.b κρύψαι χωλὸν ἐόντα· Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπωι.

397b τόσ' ἄν 'πάθον ἄλγεα θυμῶι,
εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε
399 Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.

385 et 424. Θέτις τανύπεπλος Zen.] -τι -πλε Ω. Cf. § 51. — δῶ] -δε Zen. || 388. *βέ(ε)] addidimus. || 396. κυνώπιδος] βοώπιδος l. a. in T. || 397b sq.a, 399, 405. Utpote postmodo inserta delevimus (399 olim Knight) coll. Z 136. Manum interpolantis produnt

cano uxor tribuitur a poeta Odysseae. Utrumque igitur tulerunt priscae fabulae, sed non eaedem neque in iisdem regionibus tulerunt. Quarum posterior cum ea quae erat de Martis et Veneris nuptiis coniuncta effecit ut in carmine epico Vulcanus risum daret, utpote maritus deceptus, et adulteri dicerentur Mars et Venus, quorum iustum tamen matrimonium Thebis alibique pie celebrabatur et fortasse cognitum fuit poetae Iliadis (cf. Φ 416).

382. λιπαροκρήδεμνος] matronarum et puellarum honestarum hoc epitheton (cf. Ξ 184 sq.) redit h. Cer. 25, 438, 459; cf. λιπαρὰ κρήδεμνα α 334 ν 388 π 416 σ 210 φ 65 et καλλικρήδεμνος δ 623 Candido velamento — λευκὸν ἠέλιος ὥς est id quo utitur Iuno Ξ 185 — caput tegunt cum foras prodeunt.

383. ὤπυιε] cf. N 429.

— ἀμφιγυήεις] cf. A 607.

386. Hactenus officinam dei ignis vix unquam visit dea marina, quae omnino Olympi fuit infrequens.

387. Cf. I 222 sq.

— θήω] § 122.

390. δαιδαλέοι'(ο)] § 59.

— ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν] cf. Ξ 240.

392. ὧδε] *sic*, *actutum*, ὡς ἔχεισ, αὐτόθεν. Cf. α 182 ρ 544 et § 49, nec non οὕτως X 498 al.

393. ἀμφιγυήεις] cf. A 607.

394. δεινή τε καὶ αἰδοίη] cf. Λ 649.

395—397. Cf. A 590 sq.

399. ἀψορρόου Ὠκεανοῖο] epitheton redit υ 65. Undae Oceani fluvii orbem terrarum ambientis in se ipsae refluunt (cf. vs. 483—608). De *Oceani* h. l. mentione cf. Ξ 203 sq.

τῆι δὲ παρ' εἰνάϝετες 'χάλκευον δαίδαλα πολλά,
πόρπας τε γναμπτάς θ' ἕλικας κάλυκάς τε καὶ ὅρμους, 401 = h. Ven. 164
ἐν σπείῃ γλαφυρῶι, περὶ δὲ ῥόος 'Ωκεανοῖο cf. h. Ven. 87 sq.
ἀφρῶι μορμύρων 'ρέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος [325
'ϝείδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων. 403ᵃ cf. *E* 599 Φ
403ᵇ sq. cf. η 246 sq.
ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῶι με μάλα χρεὼ
πάντα Θέτι καλλιπλοκάμωι ζωιάγρια τίνειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ϝοι παράθες ξεινήϊα καλά,
ὄφρα κ' ἐγὼ φύσας ἀποθήομαι ὅπλα τε πάντα."
ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη
χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνῆμαι 'ρώοντο ϝαραιαί. 411 = *Y* 37
φύσας μέν ῥ' ἀπάνευθε 'τίθει πυρός, ὅπλα τε πάντα
λάρνακ' ἔς ἀργυρέην συνελέξατο, τοῖσ' ἐπονεῖτο·
σπόγγωι δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ

405 *ἀλλὰ Θέτιδι τε καὶ Εὐρυνόμῃ 'ϝίσαν, αἳ μ' ἐσάωσαν.*

verbi numerus sing. vs. 398 (nam minime similes sunt loci qualis est *A* 255; cf. praeterea h. Apoll. 319 sq.), ἥ vs. 406, epanalepsis nominis non proximi, ἄν pro κεν (§ 326). *Eurynome* e fabula cognata est adscita, hinc autem aliena. ‖ 398. *δ'(ἐ)] θ'. ‖ 400. *τῆι δὲ] τῆισι. — πολλά] πάντα Zen. Aristoph. ‖ 401. ἕλικας] neglecto ϝ. ‖ 402 sq. περὶ — ἄσπετος] fuitne olim *κόλπωι ἁλόσ? ‖ 406. χρεὼ] χρὴ? Cf. § 8. ‖ 407. Θέτι] Θεᾶι Nauck (cf. § 74).

400—404. Recens igitur natus Vulcanus — nam *statim post natales* a matre, quam partus deformis puderet, abiectum esse satis apparet e contextu — artem fabrilem calluit, quemadmodum sagittandi Apollo, furandi Mercurius statim peritus fuit.

400. δαίδαλα πολλά] *mundum muliebrem* Thetidi confecit Vulcanus, quo gratum animum testaretur. Cf. ω 73—75.

401. Voces πόρπαι, ἕλικες, κάλυκες redeunt h. Ven. 87 et 164; praeterea h. Cer. 428 vox κάλυκες *florum* calyces significat. Quatenus πόρπαι a περόναισι sive *fibulis* (E 425 σ 293 τ 226, 256) diversae fuerint nescimus; distinguendae vero ab iis sunt ἐνεταί Ξ 180.

402. σπείῃ] § 71.

407. ζωιάγρια] vox, quae θ 462 redit, proprie significat *pretium vitae hosti capto non ademtae* (cf. Z 46), hinc utrobique *pretium vitae servatae* valet, neglecta belli vel caedis notione. De termino -άγρια cf. M 22.

409. ὄφρα κ'(ε)] § 326.

410. πέλωρ αἴητον] *monstrum anhelum*? Adiectivum aliunde non est cognitum (idemne quod ἄητος Φ 395?), *monstrum* autem dici Vulcanum miramur.

— ἀνέστη] *erexit se* ab incude, cui assidebat vel incurvatus et operi intentus adstabat (cf. Γ 134 sq.).

411. χωλεύων] constructio ad sensum; cf. E 638.

— 'ρώοντο] *fluctuabant* sive *vacillabant*, item mox vs. 417 et Υ 37 ψ 3. Ingens corpus cruribus gracilibus innisum (cf. A 607) ab ancillis vix sustentabatur.

αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα, 415ª = Φ 136
᾽δῦ δὲ χιτῶν᾽, ἕλε δὲ σκῆπτρον παχύ, ᾽βῆ δὲ θύραζε
χωλεύων· ὑπὸ δ᾽ ἀμφίπολοι ᾽ρώοντο ϝάνακτι
χρύσειαι, ζωῇσι νεήνισσιν ϝεϝικυῖαι.
τῇσι᾽ ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ
καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ϝέργα ϝίσασι.
αἳ μὲν ὕπαιθα ϝάνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὃ ϝέρρων
πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ,
ἕν τ᾽ ἄρα ϝοι ᾽φῦ χειρὶ ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε· 423-425 = 384 sqq.
„τίπτε, Θέτις τανύπεπλος, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις.
αὖδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνώγει, 426 sq. = Ξ 195 sq.
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.“
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· 428 = Α 413
„Ἥφαιστ᾽, ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαί εἰσ᾽ ἐν Ὀλύμπωι,
τοσσάδ᾽ ἐνὶ φρεσὶ ϝῇσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρά,
ὅσσ᾽ ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε᾽ ἔδωκε: 431ᵇ = Β 375 Ω 241
ἐκ μέν μ᾽ ἀλλάων ἁλιάων ἄνδρ᾽ ἐδάμασσε,
Αἰακίδηι Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν,
πολλὰ μάλ᾽ οὐκ ἐθέλουσα. ὃ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῶι

---

418. νεηνισσιν ϝεϝικυῖαι Brandreth] νεήνισιν εἰοικυῖαι Ω2, νεήνισιν ἔργ᾽ εἰκυῖαι schol. Pind. Ol. VII 95. Cf. § 160 et ἴρισσι Α 27. Priscae litterarae signa νεηνισινεικυιαι posteri νεήνισιν εἰκυῖαι interpretati syllabam aliquam (-οι- vel ἔργ᾽) intercidisse putabant. || 424. Cf. vs. 385. || 426. ἀνώγει l. a. in A] ἄνωγε Ω. Cf. § 225. || 427. Om. pap. 107 Syr. H Gen. || 434 sq. Postmodo additi? Cf. comment.; in vs. 436 fortasse olim fuit υἷα δ᾽ κτέ.

---

417 sq. ἀμφίπολοι . . . χρύσειαι] cf. vs. 376 sq.

421. ϝέρρων] proprio sensu servato verbum *motum difficilem et molestum* nunc indicat, transitu vero facto a notione *aegre eundi* ad notionem *cum malo suo eundi* in conviciis solet usurpari (Θ 239 I 377 ε 139 al.). Cf. A 3.

425. Cf. vs. 386.

426 αὖδα] § 191.

427. τετελεσμένον ἐστί] cf. Ξ 196.

431. πασέων] § 56.

432. ἐκ . . . ἀλλάων] *prae ceteris* = *e cunctis*. Cf. A 505.

432 sq. ἄνδρ᾽ (ἀνδρὶ) et ἀνέρος] *vir mortalis* fuit Peleus, ut Hercules et ceteri heroës, Iovis tamen nepos; cf. Φ 184—199 et de eliso -ί § 13.

434. πολλὰ μάλ᾽ οὐκ ἐθέλουσα] haec iungenda = μάλ᾽ ἀϝεκαζομένη. Cf. πόλλ᾽ ἀϝέκων Λ 557 P 666 et de ipsa re A 358.

434 sq. γήραϊ λυγρῶι . . . ἀρημένος] *annis confectus*. Participium verbi ceterum ignoti redit ζ 2 λ 136 σ 53, 81 ψ 283, semper addito dativo (γήραϊ, ὕπνωι καὶ καμάτωι, δύηι), et nudum ι 403. — De Peleo quod nunc dici-

κεῖται ἐνὶ μεγάροισ' ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν.
υἱὸν ἐπεί μοι ἔδωκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε, 436b = *H* 199
ἔξοχον ἡρώων, — ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ϝῖσος, — 437-443=56 sqq.
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὣσ γουνῶι ἀλωιῆσ,
νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσ Ἴλιον εἴσω
Τρωσὶ μαχεσσόμενον, τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτισ
ϝοίκαδε νοστήσαντα δόμον Πηλήϊον εἴσω.
ὄφρα δέ μοι ζώεσ καὶ ὁρᾶι φάοσ ἠελίοιο,
ἄχνυται, οὐδέ τί ϝοι δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
κούρην, ἣν ἄρα ϝοι γέρασ ἔξελον υἷεσ Ἀχαιῶν, 444 cf. *Π* 56
τήν ϝ' αὖψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων. 445 cf. *Π* 58
ἦ τοι ὃ τῆσ ἀχέων φρένασ ἤσθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺσ
Τρῶεσ ἐπὶ πρύμνισιν ἐϝείλεον, οὐδὲ θύραζε
εἴαον ἐξίμεναι. τὸν δ' ἐλλίσσοντο γέροντεσ 448b = *I* 574
Ἀργεῖων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον. 449b cf. *I* 121
ἔνθ' αὐτὸσ μὲν ἔπειτα ἀναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι,
αὐτὰρ ὃ Πάτροκλον περὶ μὲν ἑϝὰ τεύχε' ἔϝεσσε,
πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.
πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῆισι πύλησι·

---

441. Om. pap. 107 et olim alii. ‖ 444—456. Ar. — (in Gen. etiam vs. 457—461 obelis sunt notati). ‖ 445. *ϝ'(ε)] addidimus. Cf. vs. par. ‖ 446. ἤσθιεν (ἴσθιεν) Blass] ἴφθιεν. Cf. § 166. ‖ 450. ἔπειτα ἀναίνετο Nauck] -τ' ἠναίνετο vel ἠνή(ι)νατο (-νετο) Ω, ut *H* 185 h. Cer. 331. Cf. *I* 585. ‖ 451. ἑϝὰ] cf. Θ 430. ‖ 452. δ' ἅμα] δ' ὃ γε Z, δέ οἱ C (ὤπασε λαόν ut *I* 483?).

---

tur, id non ipsi Iliadis poetae videtur deberi, sed aetati recentiori, cui *senex* ille fuit *grandaevus*, quippe Neoptolemi, qui Troiam vastasset, avus. Cf. quae de Nestore observata sunt ad A 250—252.

435. ἄλλα δέ μοι νῦν] e vs. 431 repetendum Ζεὺσ ἄλγε' ἔδωκε.

437—441. Cf. vs. 56—60.

446. τῆσ ἀχέων φρένασ ἤσθιεν] cf. Z 202. Cor iuvenis exedebant ira et dolor ob puellam dilectissimam (cf. I 340—343) contumeliose ereptam.

447. ἐϝείλεον] § 265.

— θύραζε] *per valli portam in campum.* — Troiani Achivos profligatos in castra compulerant, et prope ea excubabant in campo. Cf. Θ fin.

448. εἴαον] § 191.

— ἐξίμεναι] § 125.

450—452. Res in brevius contractas Thetis summatim indicat: ipse quidem Achilles ducum precibus permoveri se non est passus, <mox> tamen <aliam ob causam> milites suos duce Patroclo in praelium misit.

453. πᾶν ... ἦμαρ] cf. P 384 et A 472. — Ceterum quod Thetis addit: περὶ Σκαιῆισι πύλησι, id gloriosius est dictum; nam usque ad noctem quidem bellatum est in campo castra Achivorum et urbis portam Scaeam

καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε. 456 = *T* 414
τούνεκα νῦν τεὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλησθα 457 = γ 792 δ 322
υἷ' ἐμῶι ὠκυμόρωι δόμεν' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν
καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοισ' ἀραρυίας, 459 cf. *Γ* 331
καὶ θώρηχ'· ἃ γὰρ ἦν ϝοι, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος
Τρωσὶ δαμείς. ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων."
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις· 462 = 393
„θάρσεε· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆισι μελόντων! 463 = ν 362 π 436 ω 357 cf. *T* 29
αἴ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι,
ὥς ϝοι τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὖτε
ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κε ϝίδηται."
ὣς ϝειπὼν τὴν μὲν 'λίπεν αὐτόθι, 'βῆ δ' ἐπὶ φύσας, 468ᵃ cf. *Δ* 292
τὰς δ' εἰς πῦρ ἔτρεψε 'κέλευσέ τε ϝεργάζεσθαι.
φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐϝείκοσι πᾶσαι ἐφύσων
παντοίην εὔπρηστον ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι,
ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε [π 209 472 cf. δ 102 λ 303

457. τεὰ] cf. *A* 185. || 458. υἷ' ἐμῶι ὠκυμόρωι G Z] υἱεῖ ἐμώκυμόρωι Ar. *Ω*. Cf. vs. 144 et § 8, 9, 78. || 459 sq. καὶ — θώρηχ'(-κα)] *καὶ κνημῖδ'? Cf. *Π* 133 sq. || 460. ἃ l. a. in T] ὃ *Ω*. — ἦν ϝοι] ἦεν (vel εἶχεν)? Cf. § 302; pronomen non suum locum obtinet (cf. § 329). || 464. θανάτοιο δυσηχέος] cf. *B* 686. || 465. ἱκάνοι] -νει Syr. G L. || 466. παρέσσεται] παρέξομαι Zen. Aristoph. || 469. ἔτρεψε] ἔστρεψε L (cf. *Σ* 544, 546 × 528). || 471. εὔπρηστον] εὔπρηκτον l. a. ant.

interiacenti, sed diu ante diei finem Troiani Patroclo caeso Achivos ab urbe reppulerunt. Cf. Λ 194 et 209.

454—456. De Apolline Patrocli interfectore cf. Π 849.

458. υἷ'(ι)] § 13.

462. ἀμφιγυήεισ] cf. A 607.

463. θάρσεε] § 191.

464—466. ὣδε ... ὡσ] cf. Θ 538.

464. δυναίμην] cf. Δ 314.

466 sq. τισ ... | ἀνθρώπων πολέων] id quod *multi* nunc valet τισ, ut alibi (cf. Π 629); genitivus autem, qui neglegentius est adiunctus, significat: *etiamsi multis hominibus intermixtus sit Achilles, ipsius arma cunctorum oculos in se conversura.*

468. αὐτόθι] § 322.

469. 'κέλευσε] et his enim mens fuit atque motus proprius. Cf. vs. 376 sq.

472 sq. *Folles modo festinanti domino operam praestabant et ipsae festinantes, modo prouti commodum erat.* Post αὖτε mente iteratur (οὕτω παρέμμεναι, eodem enim haec redeunt ac si diceretur: ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρῆσαν σπεύδουσαι, ἄλλοτε δὲ ἐβράδυνον ἢ καὶ ἡσυχίαν ἦγον. Sic οὕτω ante ὡσ haud raro omittitur.

ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ῥέργον ἄνοιτο.
χαλκὸν δ' ἐν πύρ' ἔβαλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
'θῆκεν ἐν ἀκμοθέτωι μέγαν ἄκμονα, 'γέντο δὲ χειρὶ 476 cf. Φ 274
ῥαιστῆρα κρατερόν, ἑτέρηφι δὲ 'γέντο πυράγρην.
'ποίεε δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα 'βάλλε φαεινὴν
τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῶι 481 cf. Υ 270

473. ἄνοιτο] ἄννυτο Gen.² (i. e. ἄνυιτο, cf. ε 243 et § 257). || 475. καὶ χρυσὸν τιμῆντα] χρυσόν τ' αἰγλῆεντα Nauck (cf. § 69). || 476. ἐν] ἐπ' C (cf. *A* 55). || 477. κρατερόν Zen. C D T] -ρήν (Ar.?) A; cf. *O* 626.

473. ὅππως ... ῥέργον ἄνοιτο] *prouti opus procederet.* Opere procedente fol libus minor identidem vis erat adhibenda; nam liquida primo materie opus fuit, mox calida tantum.

474. ἐν πύρ' ἔβαλλεν] *igni imposuit,* ollis (χοάνοισι) iniectum. De eliso -ί cf. § 13.

— κασσίτερον] cf. Λ 25.

476. μέγαν ἄκμονα] *minorem* incudem in fulcro collocatam habuerat, opus tenue perficiens (vs. 379; cf. γ 434).

477. ῥαιστῆρα] †. Etiam *malleus magnus* (*voorhamer*) requirebatur ad aes exigendum. Minor vis ubi erat adhibenda, sufficiebat σφῦρα (γ 434).

478. 'ποίεε] § 191.

— σάκος] hac voce poeta etiam infra vs. 481, 608 sq. utitur, vs. 458 vero ἀσπίδα a Vulcano petivit Thetis. Promiscue igitur nunc, ut saepe, haec nomina a poeta usurpantur. Etiam clipeus quem Achilles amisit modo σάκος (Π 136), modo ἀσπίς (Π 803) est dictus. Non *scutum* cylindri dimidiati formam exhibens (cf. H 219—223), vel tale qualia fuerunt *Mycenaea* quae dici nunc solent (cf. E 453), poetam cogitasse docent quae sequuntur, ubi fuse describitur *clipeus rotundus*; cf. etiam Τ 373 sq., ubi *lunae disco lucido* hic clipeus assimulatur.

480. τρίπλακα] *triplicem, densam* igitur et *firmam.*

— ἔκ] ἐξ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ σάκους.

481 sq. *Ipsum clipeum* — i. e. corpus clipei, ab *ora* vel *balteo* sic distinctum — efficiunt πτύχες aliquot. Septem πτύχας sive *coria* alterum alteri superposita habuit Aiacis scutum ingens (cf. H 219—223, 247 sq.), quinque πτύχας habet clipeus quem nunc cudit faber caelestis; hic autem pro pellibus bovinis *laminas aereas* adhibuit, quales tenues et tamen firmissimas fabricari erat eius artis (cf. B 447—449). *Levem* sic clipeum et tamen talem ut viribus humanis perfringi non posset confecit deus (cf. Τ 386). *Laminam* autem *quintam*, quae clipei faciem efficiebat, non ex *aere* Vulcanus cudit, ut solebant fabri mortales (cf. H 223), sed ex *auro* (cf. Σ 549 Υ 268 Φ 165 et Θ 193), dein *argento stanno cyano* usus (de *cyano* cf. Λ 24, de *stanno* Λ 25) imaginibus multicoloribus ita ornavit ut ornati sunt cultri aenei, quos Schliemann repperit in sepulcris Mycenaeis. — Poetae verba male intellexit qui versus Υ 269—272 Iliadi post-

'ποίεε δαίδαλα πολλὰ ϝιδυίηισι πραπίδεσσι.
ἓν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἓν δ' οὐρανόν, ἓν δὲ θάλασσαν,

483 sqq. (— 608?) Zen. —

modo inseruit; is enim putavit τῶν πέντε πτυχῶν, quas poeta nostro loco dixit, aeneas fuisse externam et proximam, tertiam auream, quartam et quintam stanneas (cf. schol. Eust. Gell. XIV 6), fortasse versibus X 32, (134?), 322 in errorem inductus, mire autem omnia turbans. Nam sana ratio docet aurum et stannum, perinde atque argentum et cyanum, clipei *superficiei ornandae* inserviisse.

483—608. Clipei rotundi *umbo* praebet imaginem *firmamenti* (cf. E 504 γ 2) terra suffulti (cf. α 23 sq.); *oram* tenet *Oceanus fluvius* (cf. Ξ 245 Υ 7) circularis (ἀψόρροος, cf. vs. 399), ipsum clipei *corpus orbem terrarum* referens in zonas quatuor concentricas divisum est, per quas dispositae sunt imagines octo *vitam humanam* complexae, quarum hunc ordinem poeta cogitavit:

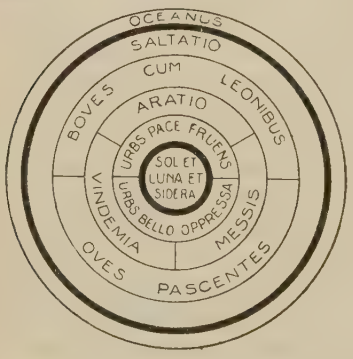

A. *Umbo* referebat *firmamentum* („ἓν μὲν ἔτευξε" ... vs. 483).

B. *Corpus* clipei referebat *terram*:

1) *vitam urbanam* tempore pacis et belli (ἓν δ' ἐποίησε" ... vs. 490).

2) *vitam rusticam* sive agriculturam per tres anni partes (χειμῶνα, ὥραν, ὀπώραν) divisam („ἓν δ' ἐτίθει" ... vs. 541, 550, 561).

3) *vitam pastoriciam* sive armenta et pecora („ἓν δ' ἐποίησε" ... vs. 573, 587).

4) *saltationem* sive *cultum deorum* („ἓν δ' ... ἐποίκιλλε" ... vs. 590).

C. *Ora* clipei referebat *Oceanum* fluvium clipei orbem ambientem, ut orbem terrae („ἓν δ' ἐτίθει" ... vs. 607).

Si spurii sunt vs. 587—589, vitam pastoriciam boves cum leonibus soli rettulerunt et imago circularis, qualem orbes extremus et proximus exhibent, huic quoque orbi a poeta fuit tributa. Quod attinet ad *oppositionem* quae est inter imagines urbis pace fruentis et urbis obsessae, conferri potest par illud poculorum aureorum in sepulcro Amyclaeo (Vaphio) repertum, artis eximiae opera, quorum alterum boves cum venatoribus luctantes exhibet, alterum boves similes quidem, sed captivos et placide pascentes. — Concentricis aliquot κύκλοισ etiam *clipeus Agamemnonis*, qui solus praeterea apud Homerum fusius describitur, ornatus fuit (cf. Λ 32 sq.). Similis est descriptio clipei *Herculis* apud Hesiodum et *Aeneae* apud Vergilium (Aen. VIII 626 sqq.); cf. etiam chorus Euripideus clipeum ceteraque arma celebrans, quibus Achilles tum fuit indutus cum in bellum Troianum est profectus, El. 452 sqq.

483. *Mare* quomodo et qua in parte clipei pictum poeta sibi finxerit nescimus. Fortasse cogitabat lineas aliquot

ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσαν, 484ª cf. 239
ἔν δέ τε τείρεα πάντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται, 485cf.Hes.Theog. 382
Πληϊάδας Θ' Ὑάδας τε ἰδὲ σθένος Ὠαρίωνος [sqq.
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ Ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσι, 487-489 = ε 273
ἥ τ' αὖθι στρέφεται καί τ' Ὠαρίωνα δοκεύει, 487ᵇ = X 29,506
οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
ἔν δὲ δύω ποίησε πόλις μερόπων ἀνθρώπων
καλάς. ἐν τῇι μέν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίναι τε, [Scut. 274 sq.
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὕπο λαμπομενάων 492 sq. cf. Hes.
ἤγινον ἀνὰ ϝάστυ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει· 492ᵇ = τ 48 ψ 290
κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἳ δὲ γυναῖκες
ἱστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισι ϝεκάστη.
λαοὶ δ' ἐν ἀγορῇι ἔσαν ἀθρόοι. ἔνθα δὲ νεῖκος

485. τε L] τὰ Ω. — οὐρανὸς ἐστεφάνωται] -νὸν ἐστεφάνωκε Ar., -νὸν (-νῶι Duentzer coll. h. Merc. 11) ἐστήρικται Zen. || 486 et 488. Ὠαρίωνος et -να] Ὠρ. Ω. Formam nondum contractam usurparunt Pindarus Isthm. IV 49 (III 67) Nem. II 12 et Corinna (in novis fragmentis), fortasse in Homero suo legebat Callimachus (cf. Callim. h. Dian. 265), contractum vero et metro stabilitum ὡρίζεσκον pro ὁαρίζεσκον praebet hymnus Merc. 58. Nomen redit X 29 ε 121, 274 λ 310, 572. Cf. § 21. || 486. ἰδὲ Nauck] τό τε. || 489. οἴη] οἷος Crates sec. Strab. 3, αἰεὶ Duentzer. || 492. ἐκ θαλάμων] ἐσ -μους Zen. || 493. ἤγινον Fick] ἠγίνεον. Cf. υ 213 et § 191. Solus accentus corrigendus ξ 105 χ 198, sed Ω 784 κ 104 longior verbi forma est adhibita (cf. futurum ἀγινήσουσι in h. Ap.).

undantes et parallelas in umbone pictas, quales cernuntur in gemma quadam Mycenaea (Schliemann Mykenai 530), sed certe nihil praebent eius verba.

485. τείρεα] *sidera.* Vox aliunde ignota redit h. VIII 7.

— ἐστεφάνωται] *sibi circumdata habet.*

488. *Quae eodem semper in loco circumvertitur et venatorem Orionem anxia observat.* Item vs. par.; cf. X 29 ε 123 sq.

— αὖθι] § 322.

489. *Balneo reficere se* (cf. E 6) *non audet ursa venatorem metuens.* Item vs. par.; locum imitati sunt Verg. Georg. I 246 Ovid. Met. XIII 293. Usque ad horizontem fere descendit Ursa maior, sed nunquam „in ipsum Oceanum se immergit" sive sub horizontem descendit, *sola* e cunctis sideribus, quae quidem tunc nomen habuerunt.

490. δύω] *inter se oppositas* fuisse has imagines poeta sic indicavit.

492. Puellae e thalamis aedium paternarum, ubi hactenus noctes transegerunt, abducuntur in aedes maritorum.

494. Alterius urbis incolae laetas choreas ducunt, alteram (vs. 509 sqq.) obtinent dirae „Martis saltationes" (cf. H 241).

495. αὐλοί] cf. K 13.

— βοὴν ἔχον] cf. Π 105.

496. προθύροισι] cf. O 124.

497. ἐν] § 315.

ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
ἀνδρὸς ἀποκταμένοι'· ὃ μὲν ηὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
δήμωι πιφαύσκων, ὃ δ' ἀναίνετο μή τι ἑλέσθαι,
ἄμφω δ' ἴεσθην ἐπὶ ϝίστορι πεῖραρ ἑλέσθαι.
λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοί.
κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον, οἳ δὲ γέροντες
ἧατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισ' ἱερῶι ἐνὶ κύκλωι, 504 cf. Ψ 6 π 408
σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἱεροφώνων·

499. ἀποκταμένοι'(ο) (-νου) Zen. et olim „αἱ πλείονται"] ἀποφθιμένου Ω. || 500. μή τι § 100] μηδέν. || 501. ἴεσθην] nescio ϝ, ϝιέσθην δ' ἄμφω Brandreth. — ἑλέσθαι] ἀρέσθαι Zen., ἱκέσθαι Barnes. || 502. ἀμφοτέροισιν] -ρωθεν Mass. Zen. Aristoph. — ἐπήπυον] ἐπίπνυον Mass. (ἐποίπνυον? Knight). || 505. ἱεροφώνων Ahrens cum Phot. lex.] ἠεροφώνων Ω.

498. ποινῆσ | ἀνδρὸσ ἀποκταμένοι'(ο)] cf. I 633.

499 sq. Non id agitur sitne aliqua multa pro hominis caede solvenda necne, ea enim res dubia esse nequit, si reus velit remanere in patria (cf. I 632—636); sed hic perhibet se debitum iam solvisse, alter — caesi agnatus proximus — negat se quicquam ab eo sumsisse (= quicquam sibi ab eo oblatum esse).

499. ἀποκταμένοι'(ο)] § 59.

500. δήμωι πιφαύσκων] *civibus rem* argumentando *demonstrans* (demonstrare conatus)

501. ἐπὶ ϝίστορι] *penes virum peritum* sive *coram arbitro*. Redit vox Ψ 486 h. XXXI 2 et ἐπιϝίστωρ φ 26. Cogitandus est *iudex quaestionis*, qui iudicium prolaturus est secundum sententiam eius senatoris, qui ceteris probabilius dixerit. Cum ipsa voce cf. μνήμων θ 162.

— πεῖραρ ἑλέσθαι] *contentionem inire* (cf. N 359)? Alii interpretantur: *finem disceptandi facere* (πέρασ λαβεῖν τῆσ δίκησ).

504. ἧατ'(ο)] § 220.

— ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισ'(ι)] *in sedilibus lapideis* ante aedes regis, ubi civium conventus sive ἀγοραί solent haberi, senatores considunt ad ius dicendum, ut *Pyli* γ 406, *Scheriae* θ 6; cf. etiam B 788 H 345 sq. β 14 ζ 267 o 62. Item postea in tragoediis senatores convenerunt ante regiam, e. g. *Thebis* in Sophoclis Antigona vel in Oedipo Rege.

— ἱερῶι ἐνὶ κύκλωι] e *sacro* huiuscemodi *orbe*, per quem sedilia senatorum erant circumposita, procrevit *tholus* in quo Gortyne postmodo ius est dictum, leges parieti inscriptas praebens, et quae alibi similia extructa sunt aedificia. Prius *orbis* fuit, dein *muro orbiculari* locus est cinctus; et hic videtur fuisse usus muri orbicularis, qui Mycenis postmodo superstructus fuit priscis sepulcris regiis. Simili ratione νηοὶ deorum, qui aetate Homerica fuerunt loca aperta, postea muris et tecto sunt inclusi (cf. A 39). Conferri autem potest mos Atheniensium singulas civium conciones circumlato porcello lustrandi; sic enim consecrabatur locus quo conveniebant concionantes, qui „ἐντὸσ τοῦ καθάρματοσ" — sive, ut cum Homero loquamur, ἐντὸσ τοῦ ἱεροῦ κύκλου — γενέσθαι" iubebantur (cf. Ar. Ach. init.).

505. Singulis deinceps iudicibus ad sententiam dicendam surgentibus

τοῖσιν ἔπειτ' ἄϊσσον, ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον.
'κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύω χρυσοῖο τάλαντα, 507 cf. h. Merc. 324
τῶι δόμεν' ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα ϝείποι.
τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύω στρατοὶ ἧατο λαῶν
τεύχεσι λαμπόμενοι, δίχα δέ σφισι ϝάνδανε βουλή· 510b = γ 150 cf. 9 506
ἠὲ διαπραθέμεν ἠ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι, 511b sq. cf. X 120 sq.
κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔϝεργε.
οἳ δ' οὔ πω 'πείθοντο, λόχωι δ' ὑπεθωρήσσοντο.
τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα

506. ἀμοιβηδὶς] -δὸν Ar. ‖ 512. ἔ(ϝ)εργε A¹ T] ἔέργει Ω (ut recte legitur in vs. par. X 121).

sceptrum praebuerunt praecones, utpote munere publico functuris. Cf. A 234—239.

— ἱεροφώνων] si recte sic scribitur (cf. nota crit.), intellegendi sunt praecones μεγαλόφωνοι (cf. Π 407). Extat adiectivum ἱερόφωνος in Alcmanis fr. 26: παρθενικαὶ μελιγάρυες ἱερόφωνοι, sed illic fortasse legendum est ἱμερόφωνοι (Barker), ut Sapph. fr. 39 (in schol. Soph. El. 149): ἦρος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀήδων.

506. ἐδίκαζον] *sententiam dicebant.*

507 sq. *Sacramento* certatur, quod postea vocabatur πρυτανεῖον (cf. Arist. Nub. 1136 Vesp. 659 al.). Cum reus tum accusator talentum auri deposuit, is autem senator qui omnium optime sententiam dixisse visus fuerit, utrumque accipiet, dein victus victori solvet talentum; reus autem si causa ceciderit, praeterea multam solvet pro caede perpetrata. — Talentum Homero pondus multo minus fuisse quam posterioribus, et hic locus docet et alii; cf. I 122.

509. *Duos* hostium exercitus ut poeta fingeret, fortasse effecit aevi prisci ars rudior, quae urbem undique obsessam imagine referre ita tantum poterat ut *utrinque* eam adoriri viderentur hostes. Cf. tamen Thucydidis quidam locus (III 6 § 1), ubi revera duorum exercituum urbem oppugnantium fit mentio: „Athenienses (anno 428) ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο ἑκατέρωθεν τῆς πόλεως (Mitylenes)." — Alterum exercitum hostium, alterum civium quominus interpretemur (ut Hes. Scut. 239 sq.), cum ἀμφί praepositio vs. 509 obstat, tum vero σφισί pronomen vs. 510 et totius loci contextus.

— ἧατο] § 220.

510—512. Hostes decreverunt sive civibus minati sunt se urbem expugnaturos et direpturos, nisi alteram bonorum partem cives ex pactione sibi dedidissent (cf. X 118—120). Vox δίχα non significat aliis hostibus alia placuisse (ut Υ 32 γ 150 al.), sed cunctis stetisse consilium aut urbem diruendi aut opum alteram partem — si poscentibus sine pugna dederetur — auferendi.

511. διαπραθέμεν] § 126.

513. At cives, quantumvis urgente fame, minime (cf. A 154) aures praebuerunt hostibus, sed insidias struxerunt, ut victum sibi pararent.

— ὑπεθωρήσσοντο] hoc uno loco Homerico praepositio ὑπό valet *clam* in compositione (ut postea frequenter).

514 sq. Cf. Θ 518—522.

515 ’ρύατ’ ἐφεσταότεσ, μετὰ δ’ ἀνέρεσ οὖσ ἔχε γῆρασ·
οἳ δ’ ἴσαν, ἦρχε δ’ ἄρα σφιν Ἄρησ καὶ Παλλὰσ Ἀθήνη, 516 cf. E 592
ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ ϝείματ’ ἐέσθην,
καλὼ καὶ μεγάλω σὺν τεύχεσιν, ὥσ τε θεώ περ,
ἀμφὶσ ἀριζήλω, λαοὶ δ’ ὑπ’ ὀλείζονεσ ἦσαν.
520 οἳ δ’ ὅτε δή ῥ’ ἵκανον ὅθι σφίσι ’ϝεῖκε λοχῆσαι, 520 cf. Ψ 138
520b = K 526
ἐν ποταμῷι, ὅθι τ’ ἀρδμὸσ ἦεν πάντεσσι βοτοῖσι,
ἔνθ’ ἄρα τοί γ’ ἶζον ϝεϝυμένοι αἴθοπι χαλκῷι,
τοῖσι δ’ ἔπειτ’ ἀπάνευθε δύω σκοποὶ ἧατο λαῶν
δέγμενοι ὁππότε μῆλα ϝιδοίατο καὶ ϝέλικασ βοῦσ.
525 αἳ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ’ ἅμ’ ἕποντο νομῆε 525b = ϱ 214υ175

516. Cf. comment. || 519. ὑπ’ ὀλείζονεσ] pro uno vocabulo perperam habuit imitator Hes. Scut. 258 (ὑφήσσων). || 520. ἵκανον] ἵκοντο Nauck (cf. v. l. Ψ 138). || 522. ἶζον Bentley] ἴζονθ’. Cf. I 13, 87 N 281 Υ 15. || 525. αἳ Bekker] οἵ. — νομῆε Ahrens] -εσ.

515. ἐφεσταότεσ] structura ad sensum; cf. E 638.

516. Miramur Martem et Minervam coniunctim ducentes copias civium iuniorum qui in insidias proficiscuntur, nam hi pronominibus οἵ et σφιν indicantur; quae numina alterum alteri in Iliade solent opponi (cf. Δ 439). Poeta dederatne: Ἄρησ καὶ πότνι’ Ἐνυώ, ut legitur E 592? Sed fortasse cogitanda est Minerva Polias, quam e Z 86 al. novimus, coniunctim cum belli deo cives suos in praelium ducens.

— ἦρχε] singularis numerus ut A 255.

519. ἀμφὶσ] *seorsum*, bellatoribus non commixti.

— ὑπ’ ὀλείζονεσ ἦσαν] *sub iis erant, statura minores*. Deus et dea milites mortales longe supereminent (cf. e. g. Φ 407).

520—534. Cives cum clam hostibus pervenissent ad flumen, in insidiis consederunt prope locum quendam, quo hostes pecora et armenta rapta mittere solebant potum. Quae cum ad aquam accessissent et a civibus abduci coepta essent, mox hostes re animadversa propere in eundem locum se contulerunt, dein pugna est orta.

520. ’ϝεῖκε] impersonale, i. q. ἐνεχώρει. Item (H 217? P 354?) X 321; cf. § 242. Attice sic dicitur ἦι (ὅπηι) vel καθόσον παρείκει (e. g. Thuc. III 1 vel Plat. Conv. 187*e*).

521. ἐν ποταμῷι] non *in ipsa unda*, sed *in fluminis alveo*, in ripae depressae parte sicca. Item ε 466; praeterea cf. Ω 350 sq. — Flumen alveum suum non totum implevisse facile nobis fingimus, quia tempore aestivo, non hiberno, bella geruntur.

522 sq. τοί et τοῖσι] significantur *cives* in insidiis latitantes.

523. ἔπειτ’(α)] *porro*. Particula res deinceps describentis est h. l., item α 106 δ 354 ι 116 ν 106.

— ἧατο] § 220.

524. δέγμενοι ὁππότε ... ϝιδοίατο] eadem structura quae B 794 et K 189. Cives in insidiis expectabant tempus quo ventura essent pecora; nam ventura utique intellegebant, quoniam animalibus bibendum est.

525 sq. Veniunt pecora ducibus pastoribus duobus nihil mali suspicatis. Est προγενέσθαι id quod Δ 382 πρὸ ὁδοῖο γενέσθαι.

τερπομένω σύριγξι· δόλον δ' οὔ τι προνόησαν.
οἳ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
'τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ 528 cf. λ 402 ω 112
ἀργεννῶν οἰῶν, 'κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
οἳ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶ
εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἵκοντο·
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας, 533 cf. ι 54
'βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσι. 534 = ι 55
ἓν δ' Ἔρις, ἓν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἓν δ' ὀλοὴ Κὴρ 535 cf. Hes. Scut. 156
ἄλλον ζωιὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον, 536-538 = Hes. Scut. 157 sqq.
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον εἵλκε ποδοῖιν·
ϝεῖμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.
ὡμίλευν δ' ὥς τε ζωιοὶ βροτοὶ ἠδ' ἐμάχοντο,

526. τερπομένω Aristoph.] -νοι. || 528. πώεα καλὰ] πῶυ μέγ' οἰῶν Zen. (ut Α 696 Ο 323 μ 299 Γ 198), omisso igitur vs. 529; πώεα μήλων Apoll. lex. || 538. δ'(ὲ)] τ' Mass.

527—529. Incurrunt igitur cives insidiatores in praedam optatissimam, famis remedium.

528. 'τάμνοντ' ἀμφὶ] ἀμφετάμνοντο, *intercipere coeperunt*. Idem valent περιτάμνεσθαι λ 402 ω 112 et ἀποτάμνεσθαι h. Merc. 74.

529. ἀργεννῶν] novicium pro ἀργεννάων (Γ 193 Σ 588); cf. § 56.

530. οἳ] *hostes*.

— κέλαδον παρὰ βουσὶ] haec iungenda.

531. εἰράων] vocem aliunde ignotam, quae Hes. Theog. 804 redit, ἀγοράς sive *conventus* interpretatus est Ar.; et optime sane id convenit loco Hesiodeo, nec male nostro, modo *militum* intellegamus conventus sive *turmas*, πύργους sive τέλεα quae alibi dixit Homerus (cf. Δ 334 et Η 380). Ante castra collocati custodes — ut ante castra Achivorum I 66 sqq. — quid ad flumen fiat sentiunt.

533. στησάμενοι] mente addendum ἵππους, item ι 54; cf. Γ 362. Hostes cum pervenissent in locum ubi pugnandum erat, *bigas cohibuerunt*, dein e curru sunt egressi, ut solent heroës Homerici coram hostibus, et oppidanos adorti sunt pedites.

— ἐμάχοντο μάχην] figura etymologica quae dicitur (cf. Ο 673), ut νοσεῖν νόσον et similia multa. Non sunt iungenda στησάμενοι μάχην, quemadmodum Herodotus dixit ἵστασθαι πόλεμον vel πολέμους VII 9, 175, 236, sed noster locus congruit cum Herodot. VI 138: πεντηκοντέρους στησάμενοι (ut nostro loco ἵππους στησάμενοι) ἐλόχησαν ... τὰς γυναῖκας.

535. Cf. Ε 740—742 et 593.

536 sq. ἄλλον ... ἔχουσα ..., ἄλλον ... εἵλκε] cf. Γ 80.

537. τεθνηῶτα] § 160.

538. Cf. Verg. Aen. VI 555.

539. ὡμίλευν] § 7 et 191.

— ὥς τε ζωιοὶ βροτοί] hoc est quod apud Herodam dicit muliercula artis opus egregium admirata: τοῦργον | ἐρεῖσ λαλήσει (Mim. IV 33 sq.). Cf.

νεκροὺς τ' ἀλλήλων ϝέρυον κατατεθνηῶτας.
ἓν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακήν, πίειραν ἄρουραν,
εὐρεῖαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇι
ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
οἳ δ' ὁπότε στρέψαντες ἵκοιατο τέλσον ἀρούρης,
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου — 545b = γ 46 cf. h. Cer. 206
δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δ' ἐστρέψασκον ἀν' ὄγμους
ϝιέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἱκέσθαι.
ἡ δ' ἐμελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένηι δ' ἐϝεϝοίκει,
χρυσείη περ ἐοῦσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμ' ἐτέτυκτο. — 549b cf. h. Merc. 196
ἓν δ' ἐτίθει τέμενος βασιλῆϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι
ἤμαον, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

545. οἴνου] neglecto ϝ. || 550. βασιλῆϊον papp. 107 et Par. A B C[1]] βαθυλήϊον Ω2, quod compositum alibi non extat, sed cf. πολυλήϊος E 613 h. Merc. 171. Legitur βαθὺ λήϊον (duae voces) Δ 560 et loco, qui nostro est simillimus, Hes. Scut. 288: αὐτὰρ ἔεν βαθὺ λήϊον (in Herculis clipeo pictum); unde litterae -θυ- in nostrum versum fortasse irrepserunt. Lectioni βασιλῆϊον favet vox βασιλεύς vs. 556. || 551. Olim subiungebant quidam: καρπὸν Ἐλευσινίης Δημήτερος ἀγλαοδώρου.

infra vs. 570. Id quod in fabulam ita est conversum ut signa, quae Daedalus sive primus artifex mortalis fecisset, sua sponte se movisse dicerentur (cf. supra vs. 376 sq.). Nostrum autem locum imitatus poeta qui *Herculis clipeum*, opus item ἡφαιστότευκτον, verbis pinxit, Persei imaginem supra illum clipeum liberam volitasse finxit: θαῦμα μέγα φράσσασθ', ἐπεὶ οὐδαμῆι ἐστήρικτο (Hes. Scut. 216 sqq.).

540. νεκροὺς ... κατατεθνηῶτας] cf. X 203 et § 160.

542. τρίπολον] adi. redit ε 127 = Hes. Theog. 971. Significatur ager qui *tertium aratur* vel *aratus est* (vere, aestate, auctumno), aptus iam ad conserendum.

543. ἐλάστρεον] verbum †, quocum cf. βωστρέειν μ 124 Ar. Ach. 359 al.

544. *Quoties in illam partem agri, unde sulcos ducendi initium fecerant, aratro converso redibant.* Post binos semper sulcos ductos — nam sic mente continuatur actio, cuius non nisi particulam exiguam oculis ostendere potuit artifex, — aratoribus praebebatur vini haustus. De voce τέλσον ἀρούρης (item vs. 547) cf. N 707.

548 sq. ἐμελαίνετ'(ο) ... χρυσείη περ ἐοῦσα] auream clipei superficiem (cf. vs. 481 sq.) Vulcanus quibus locis opus fuit induxit *cyano* (cf. vs. 564 et Λ 24) aut alia ratione inumbravit.

550. In regis fundo, quem proprium ei more solito dederunt cives (cf. Z 194 I 578 ζ 293 al.), messem faciunt mercenarii, ad id ipsum opus nunc conducti. Nam cetera arva οἱ λαοὶ arant et metunt suos ipsorum in usus. — Vox ἔριθοι ignotae originis, quam *operarios liberos* significare docet contextus, redit vs. 560 (et translata h. Merc. 296), item συνέριθος ζ 32. Cf. Μ 435 et θής, θητεύειν Φ 444.

551. ἤμαον] § 191.

δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἑλλεδανοῖσ' ἐδίδεντο.
τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθε
παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
ἀσπερχὲς πάρεχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
σκῆπτρον ἔχων εἱστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυῒ δαῖτ' ἐπένοντο,
βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἳ δὲ γυναῖκες
δεῖπνον ἐρίθοισιν λευκὴ ἄλφιτα πόλλ' ἐπάλυνον. 560ᵇ cf. Λ 640
ἓν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν
καλὴν χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
εἱστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέηισι.
ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἕρκος ἔλασσε
κασσιτέρου· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,
τῇι ῾νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγάοιεν ἀλωήν.
παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι ἀταλὰ φρονέοντες
πλεκτοῖσ' ἐν ταλάροισι ῾φέρον μελιῆδέα καρπόν. 568ᵃ cf. ι 247

553. (ἐ)δίδεντο § 198] δέοντο. || 563. ἀργυρέηισι] -οισιν Zen. C. || 565. ἐπ'] ἐσ Zen. pap. 127. || 568. πλεκτοῖσ' ἐν] πλεκτοῖσιν Ar. (cf. Θ 337).

552. μετ' ὄγμον] sulcos sequuntur messores.

— ἐπήτριμα] cf. vs. 211.

553. ἐν ἑλλεδανοῖσ' ἐδίδεντο] in ἀμάλλασ sive *manipulos colligabant vinculis e stramento contortis*. Vox ἑλλεδανός †, quae quid significet docet contextus, a stirpe verbi ϝέλλειν est ducta. Termino -δανός utuntur etiam adiectiva οὐτιδανός A 231 al., πευκεδανός K 8, ἠπεδανός Θ 104 al., μακεδ(α)νός η 106; cf. etiam υ 302.

558 sq. Laetae dapes struuntur; festum enim diem cum suis celebrans agri dominus sub arbore sacra dis facit. Cf. ι 534.

560. Postquam viri bovem mactarunt, sacra fecerunt, carnes assarunt, mulieres farinam hordeaceam adspergunt carnibus calidis in cenam operariorum paratis (cf. vs. 550); nam festo laetoque hoc die fit visceratio. Verborum structura eadem est ω 215, res eadem refertur ξ 77; cf. etiam ξ 429.

563. εἱστήκει] i. q. ἐπεφρίκει.

— κάμαξι ... ἀργυρέηισι] *argento* Vulcanus pinxit *ridicas*, quae vitibus sunt appositae. Vox κάμαξ, quae Hes. Scut. 298 Aesch. Ag. 66 redit, id quod atticum χάραξ valet.

564. κάπετον] *fossam ad vites rigandas*. Cf. Φ 258.

— ἕρκος] cf. E 90.

565. κασσιτέρου] cf. Λ 25.

566. ῾νίσσοντο] *versabantur* (*ibant et redibant*). Cf. Φ 48.

— τρυγάοιεν] § 191.

567. ἀταλὰ φρονέοντες] *laetitiae solutae et vere infantili* (cf. Z 400) *indulgentes*, qualis convenit vindemiatoribus.

568. καρπόν] cf. Γ 246.

τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείηι [502
ἱμερόεν ἴκιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε 570 cf. h. Merc. 570b cf. φ 411a
λεπταλέηι φωνῆι· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῆι 571b cf. h. Ap. 516
μολπῆι τ' ἰυγμῶι τε ποσὶ σκαίροντες ἕποντο.
ἓν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων· 573b = Θ 231
αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε,
μυκηθμῶι δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥαδινὸν δονακῆα.
χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἑστιχάοντο βόεσσι
τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο. 578b cf. β 11 ρ 62 ν 145
σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτηισι βόεσσι
ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην, ὃ δὲ μακρὰ μεμυκὼς
εἴλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.
τὼ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείην 582b = P 389

570. *λίνον*] sic Ar., *λίνος* Zen. (*chordam* interpretatus coll. φ 411; item Callim. Dian. 242). || 571. *ὁμαρτῆι*] *ἁμ.* A (cf. § 319). || 576. *παρὰ*] *διὰ* Zen. — *ῥαδινὸν* Aristoph. Ar. (?)] *ῥαδαλὸν* Zen. (*mobilem* interpretatus), *ῥοδανὸν* Ω. || 579. *σμερδαλέω*] *κυανέω* (*κυάνεον* cod.) Zen. — *δύ' ἐν*] *δύο* Ar. in altera ed. (cf. Θ 337), *ἐνὶ* Nauck. — *πρώτηισι*] sic Ar., *-οισι* A. || 581. *τὸν*] *τοὺς* Zen.

570. λίνον] *carmen auctumnale*; cf. Herodot. II 79 et quae in scholiis laudantur: Hes. fr. 192 carm. pop. 2 Bergk. *Lugubre* hoc erat carmen („αἴλινον") in honorem aestatis mortuae, licet laeti id cecinerint vindemiatores, ut solet populus tum cum egregie gaudet modis uti tristissimis.

— ὑπὸ ... ἄειδε | λεπταλέηι φωνῆι] *accinebat lyrae voce tenui* (puerili). Verbo ὑπαείδειν sive *canendo comitari* etiam h. Merc. 54, 502 (lyram) Ar. Ran. 874 (sacrificium) indicatur vox canentium, item verbo ὑπώρορε ω 62 (luctum). De ὑπο- praepositionis hoc usu cf. Θ 268 Λ 417, de adiectivo quod est λεπταλέος cf. Θ 366. — Imaginem poeta intuitus, quae ob mentis oculos ei versatur, ipsi illorum hominum vitae intermixtus sibi videtur. Puerum cum poeta videmus cantantem, et acutam eius vocem cum poeta audire nobis videmur. Cf. vs. 539.

571. ῥήσσοντες] *solum pedibus pulsantes*. Brevior haec forma verbi ἀράσσειν redit h. Ap. 516, comp. ἐπιρρήσσειν legitur Ω 454, 456.

572. μολπῆι τ' ἰυγμῶι τε] *ludentes et clamitantes*. De voce μολπῆι cf. A 472, de dativo B 149. Vox ἰυγμός †, cf. P 65 sq.

574. κασσιτέρου] cf. Λ 25.

575. μυκηθμῶι] cf. B 149.

— ἀπὸ κόπρου] *e stabulo*.

576. *Iuxta fluvium, iuxta lentum arundinetum* vaccae habent suum pratum. Adi. ῥαδινός redit Ψ 583 h. Cer. 183, δόναξ est *arundo excelsior* (quatuor fere metrorum).

577. ἑστιχάοντο] § 191.

580. ἐρύγμηλον] †. A *rugiendi* igitur sive *fremendi* stirpe ἐρυγ (cf. Υ 403—406) ductum est substantivum ἐρυγμός *rugitus*, inde adiectivum ἐρύγμηλος, cf. ϝεκ-ηλος, ἀϝεκ-ήλιος.

582. βοὸς ... βοείην] cf. P 389 et A 598.

ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα ᾽λαφύσσετον· οἳ δὲ νομῆες 583 cf. Δ 176
αὔτως ἐνδίεσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
οἳ δ᾽ ἦ τοι δακέμεν μὲν ἀπετροπάοντο λεόντων,
ἱστάμενοι δὲ μάλ᾽ ἐγγὺς ὑλάκτεον ἔκ τ᾽ ἀλέοντο.
ἓν δὲ νομὸν ᾽ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
ἐν καλῇι βήσσηι, μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.
ἓν δὲ χορὸν ᾽ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
τῶι ῥίκελον οἷόν ποτ᾽ ἐνὶ Κνωσῶι εὐρείηι

584. αὔτως] οὕτως Zen. (cf. vs. 338). — ἐνδίεσαν] ἔνιεσαν (ἐν-ἵεσαν) Agar coll. Ξ 131 et subst. ἐνεσίησι. Cf. § 199. ‖ 587—589. Spurii (sic Heyne)? Novicium est οἰῶν disyllabum (cf. § 74), suspectum est ἰδέ sub versus finem collocatum (cf. § 325[1]). ‖ 591. οἷον] litteras traditas olim quidam interpretabantur οἶον, ne mortalem deus imitatus esse videretur.

583. ᾽λαφύσσετον] § 115.

584. ἐνδίεσαν] *incitabant* (canes)? An *fugabant* (leones)? Forma dubia; cf. § 199.

585. A verbo ἀπετροπάοντο laxiore verborum structura cum genitivus λεόντων suspensus est, tum infinitivus δακέμεν, ut si poeta verbum ἀλέοντο, quod vs. 586 sequitur, statim initio enuntiati esset additurus (cf. Z 167). De infinitivi forma δακέμεν cf. § 126, de verbo ἀπετροπάοντο § 191 et 251.

587. ἀμφιγυήεις] cf. A 607.

588. μέγαν οἰῶν ἀργεννάων] cf. similis ordo verborum Z 194 sq. Υ 184 sq.: τέμενος ... καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης.

590. χορὸν] *locum saltando idoneum, orchestram.* Sic ἀγών dicitur *locus quo convenitur* (cf. H 298); cf. etiam vocis ἀγορᾶς usus duplex (*concio*, hinc *forum*).

591 sq. *Cnosi* igitur erat orchestra splendide ornata sive θεῖος ἀγών (ut dicitur H 298, cf. etiam θ 259 sq.), ubi dea Cnosia *Ariadne* (i. e. ἐρι-ἄγνη, cf. Ἀγνά sive Κόρη, quae e mysteriis Andaniis est cognita, Inscr. Collitz. 4689 Paus. IV 33 § 5) sacris quibusdam saltationibus colebatur, quibus eius *nuptias* cum Iove (vel cum Dionyso) initas fuisse celebratas fert ratio. Etiam e *Thesei* fabula hae saltationes sunt cognitae; qui heros artificiosum et perplexum illud saltationum genus, περιόδους τινὰς καὶ διεξόδους καὶ ἕν τινι ῥυθμῶι περιελίξεις καὶ ἀνελίξεις habens, Delum transtulisse ferebatur (cf. schol.; Plut. Thes. 21 Callim. h. Del. 307 sqq. Lucian. XXXIII § 8—20), et Phoebum Deli ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῆι cultum esse docet testis perantiquus: hymnus Apollinis Delii (vs. 149). Eiusmodi saltationem ostendit ora amphorae quae „Francisci" vocatur. — Noti erant Cretenses ob artis saltandi peritiam; cf. Π 617 sq. (Soph. Ai. 700 al.). *Daedali* autem apud Homerum non nisi h. l. fit mentio. Poeta nunc non ait deum opus mortale esse imitatum, — quod nonnullorum interpretum fuit crimen ineptum, — sed artis opus divinae, quod ipse non nisi mentis oculis adspexit, ut verbis vividissimum pingat aurem praebentibus, confert cum opere mortali quod eius aetate erat clarissimum.

Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμωι Ἀριάδνηι.
ἔνθα μὲν ἠῖθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῶι χεῖρας ἔχοντες. 594 cf. h. Ap. 196
595 *τῶν δ' αἳ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἳ δὲ χιτῶνας*
Ϝείατ' ἐϋ νητούς, ἦκα στίλβοντας ἐλαίωι·
καί ῥ' αἳ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἳ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
οἳ δ' ὁτὲ μὲν Ϝθρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
600 *ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἅρμενον ἐν παλάμηισι* 600^{b} = ε 234
ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἴ κε θέηισι·
ἄλλοτε δ' αὖ Ϝθρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.
πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περίστηθ' ὅμιλος
604^{a} sq.^{b} *τερπόμενοι, δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς* 604-606 = δ 17
604 = ν 27 [sqq.

592. *Ἀριάδνηι*] sic Ar.; Zenodoto in schol. A tribuitur *ἀριηδνι*, in schol. T *ἁρπήδηι*. Utrumque aut ex *Ἀριήδνηι* (sic Bekker) nasci potuit, aut ex *Ἀριδήληι*, quam Zenodoti fuisse lectionem probabiliter coniecit vWilamowitz coll. inscr. et Hesych. („*Ἀριδήλαν τὴν Ἀριάδνην Κρῆτες*"). || 595. *λεπτὰς*] *καλὰς* l. a. in A. || 597 sq. Aristoph. om., Ar. — || 597. *καί ῥ' ... καλὰς*] *τῶν δ' ... πλεκτὰς* Poll. V 96. || 599 et 602. *Ϝθρέξασκον*] *ῥῆξασκον* Naber (coll. vs. 571). Cf. *N* 409. || 604. *τερπόμενοι*] sic Ar., *-νοσ* G Athen. 181 *d*.

593. ἀλφεσίβοιαι] recte schol.: „διὰ τὴν εὐμορφίαν βόας εὑρίσκουσαι ἔδνα", *quae* (*multos*) *boves merent* (ἀλφάνουσι) cum a patre venduntur marito. Cf. Z 236 et ζ 159 nec non nomen proprium Πολυμήλη et de adiectivi usu K 353. Redit adi. h. Ven. 119.

594. ὠρχεῦντ'(ο)] § 7 et 191.

595. ὀθόνας] cf. Γ 141.

596. Ϝείατ'(ο)] § 303

— ἦκα στίλβοντας ἐλαίωι] *tunicas novas*, lenem splendorem, quem filis dedit oleum, etiam servantes. Inter texendum enim oleo inducebantur fila linea (sola stamina?), quo aequalior evaderet tela. Cf. η 107 τ 232—234 Athen. 582*d*, *e* Plut. Alex. 36.

597. στεφάνας] *vittas*, capitis ornamentum muliebre; vox στεφάνη idem valet h. VI 7 Ar. Eq. 968 Eccl. 1034, item in epitheto ἐϋστεφάνωι T 99 Φ 511 β 120 θ 267, 288 σ 193.

— μαχαίρας] *cultros* iuvenes cur gesserint nescimus, et hanc ob causam versum damnabat Aristarchus; sed ad cultum deorum hoc quoque — ut ipsam saltationem — pertinuisse videtur.

599—602. Modo in orbem circumferebantur, ὅρμον quem ait Lucianus (l. l. § 12 sq.) efficientes, modo in ordines aliquot diremti et alteri alteris oppositi varias figuras edebant. — De aoristo θρέξαι cf. N 409.

600 sq. Motu tam levi, tam aequabili ferebantur quam est rotae, cuius periculum facit figulus priusquam opus aggrediatur, argilla igitur nondum onustae. Rotae figularis — diu ante aetatem poetae inventae et Achivis bene cognitae — apud H. non nisi h. l. fit mentio; etiam κεραμεύς †. Cf. Strab. 303.

603 sq. ὅμιλος | τερπόμενοι] cf E 638.

μολπῆσ ἐξάρχοντε ἐδίνευον κατὰ μέσσουσ.
ἓν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένοσ Ὠκεανοῖο 607ᵇ = Φ 195
ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεοσ πύκα ποιητοῖο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ἔτευξε σάκοσ μέγα τε στιβαρόν τε,
τεῦξ' ἄρα ϝοι θώρηκα φαεινότερον πυρὸσ αὐγῆσ,
τεῦξε δέ ϝοι κόρυθα βριαρὴν κροτάφοισ' ἀραρυῖαν,
καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκε, 612 cf. I 187
τεῦξε δέ ϝοι κνημῖδε ϝεανοῦ κασσιτέροιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸσ ἀμφιγυήεισ,
μητρὸσ Ἀχιλλῆοσ θῆκε προπάροιθεν ἀείρασ.
ἣ δ' ἴρηξ ὣσ ἅλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντοσ,
τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα. 617 cf. 137

μήνιδοσ ἀπόρρησις.

T Ἠὼσ μὲν κροκόπεπλοσ ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων 1ᵃ = Θ 1

604ᵇ μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖοσ ἀοιδὸσ
φορμίζων,

---

604 sq. Verba μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖοσ ἀοιδὸσ | φορμίζων (= δ 17 sq.), quae in papp. 107 et Ber. et in codd. desunt, addit Athen. l. l., „ab Aristarcho deleta" perhibens. Et utilia sunt potius quam molesta (cf. ψ 133), temere tamen Athenaeus perhibuisse videtur lecta esse aliquando in libris melioribus. Similis controversia est I 458—461. ‖ 605. κατ' αὐτοὺσ] καθ' αὑτούσ Diodorus apud Athen. 180 e. ‖ 606. ἐξάρχοντε H] -ντεσ Ar. Ω, -ντοσ poscit Athenaeus l. l., sed cf. comment. ad Λ 458. ‖ 608. In pap. Ber. subiunguntur Hesiodi versus Scut. 207—213 ita decurtati: ἐν δὲ λιμὴν ἐτέτυκτο ἑανοῦ κασσιτέροιο | κλυζομένωι ἴκελοσ, δοίω δ' ἀναφυσιόωντεσ | ἀργύρεοι ὀχλῆνεσ ἐφοίνεον (apud Hes. est ἐφοίτων) ἔλλοπασ ἰχθῦσ. ‖ 610 sq. θώρηκα — δέ ϝοι] spuria (cf. Π 133 sq.)? His verbis deletis arma eodem ordine enumerantur quo supra vs. 458 sq. Emblema prodere videtur verborum compositio: τεῦξ' ἄρα ϝοι ... τεῦξε δέ ϝοι. ‖ 613. *κνημῖδε] -δασ Ω. ‖ 617. μαρμαίροντα ... φόρουσα] καλὰ φέρουσα .. ἄνακτοσ (ut vs. 137) pap. 107 T l. a. in A.

604ᵇ sq.ª. In his verbis, quae solus Athenaeus praebet, ἐμέλπετο φορμίζων valet: *cithara ludebat* sive *canebat*.

606. Saltationis figuras difficiliores praeeunt κυβιστητῆρε sive *saltatores* duo egregie exercitati. Cf. Lucian. XXXIII § 13.

— De subst. μολπῆι cf. A 474.

612. χρύσεον] § 18 et 61.

613. κασσιτέροιο] *stanno obductas*; item Φ 592. De stanni usu cf. Λ 25 et H 41.

614. ὅπλα] cf. Θ 55.

— ἀμφιγυήεισ] de hoc epitheto cf. A 607.

617. τεύχεα μαρμαίροντα] *arma ... radiantia* Verg. Aen. VIII 616.

1 sq. *Oceanum interea surgens Aurora reliquit*, Verg. Aen. IV 129; cf. Λ 1 sq. et μ 1-4. — Thetidem sub

ὥρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φάος φέροι ἠδὲ βροτοῖσι· 2 = A 2
ἣ δ' εἰς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
ηὗρε δὲ Πατρόκλωι περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν
κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
μύρονθ'. ἣ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
ἕν τ' ἄρα οἱ χειρὶ ϝέποσ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 7 = Z 253
„τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ 8ª cf. I 254
κεῖσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ϝιότητ' ἐδαμάσθη· 8ᵇ = Σ 112
τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο
καλὰ μάλ', οἷ' οὔ πώ τις ἀνὴρ ὤμοισ' ἐφόρησε."
ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
πρόσθεν Ἀχιλλῆοσ· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τισ ἔτλη 14ᵇ cf. X 136
ἄντην εἰσϝιδέμεν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺσ
ὡσ ἔϝιδ', ὣσ μιν μᾶλλον ἔδυ χόλοσ, ἐν δέ οἱ ὄσσε 16ª cf. Ξ 294
δϝεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡσ εἰ σέλασ ἐξεφάενθεν· 16ᵇ sq. cf. 365 sq.
τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶ ϝῆισι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσων,
αὐτίκα μητέρ' ἐϝὴν ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·
„μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸσ πόρεν οἷ' ἐπιϝεικὲσ
ϝέργ' ἔμεν' ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
νῦν δ' ἤ τοι μὲν ἐγὼ Θωρήξομαι. ἀλλὰ μάλ' αἰνῶσ 23ᵇ sq.ª = K 38 sq.
δέδϝια μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν

---

4. ὃν] neglecto ϝ, ἀγλαὸν υἱόν Brandreth, alii alia. || 9. θεῶν ϝιότητ'(ι)] θεοῦ ὑπὸ χειρὶ l. a. in T. || 14. τρόμοσ] φόβοσ Zen. (item Σ 247; cf. A 402). || 17. βλεφάρων] -ροισ l. a. in A. — ἐξεφάενθεν] sic (-ανθεν) Ar., -άνθη H (cf. μ 441). || 18. ἐν χείρεσσιν ἔχων] ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶν l. a. ant. || 20. μητέρ' ἐϝὴν] -ρα ἣν Ω (numeris durioribus). || 22. ἄνδρα] ἀνδρὶ Naber (coll. Σ 362). || 24. δέδϝια § 168] δείδω. — ἄλκιμον] ἀγλαὸν l. a. in T.

---

solis occasum ad Vulcanum venisse docet rerum in Σ narratarum decursus; noctu igitur, quo tempore di, perinde atque homines, solent dormire (cf. A 605 sq.), arma fecit deus. Cui flammae igitur ignis lucem praebuerunt in officina, — si quidem huic quaestiunculae immorari operae pretium poetae est visum aut nobis videtur.

2. φάοσ] § 71.

3. ἣ] *Thetis.*

9. ἐπεὶ δὴ πρῶτα] cf. A 235.

— ϝιότητ'(ι)] § 13.

15. εἰσϝιδέμεν] § 126.

16 sq. Brevius de Minerva idem A 200: δϝεινὼ δέ ϝοι ὄσσ' ἐφάενθεν.

17. ἐξεφάενθεν] § 191.

18. *Interque manus et brachia versat* Verg. Aen. VIII 619.

21. ὅπλα] cf. Θ 55.

24—26. Dicturus erat Achilles: μή μοι ... Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν ἦ μυῖαι ἀϝεικίσσωσι, sed post verba εὐλὰσ

μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπουσ ὠτειλὰσ
εὐλὰσ ἐγγείνωνται, ἀχειρίσσωσι δὲ νεκρόν — 26b = Π 545
ἓκ δ' αἰὼν πέφαται — κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπήῃ."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτισ ἀργυρόπεζα· 28 = Σ 127
„τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων! 29 cf. Σ 463
τῶι μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκέμεν' ἄγρια φῦλα,
μυίασ, αἵ ῥά τε φῶτασ Ἄρηῖ φατοὺσ κατέδουσι. 31 cf. Ω 415
εἴ περ γὰρ κέεταί γε τελεσφόρον εἰσ ἐνιαυτόν, 32b = δ 86 κ 467 ξ 292 ο 230
αἰεὶ τῶι γ' ἔσται χρὼσ ἔμπεδοσ ἢ καὶ ἀρείων.
ἀλλὰ σύ γ' εἰσ ἀγορὴν καλέσασ ἥρωασ Ἀχαιούσ, 34 cf. α 272
μῆνιν ἀποξείπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
αἶψα μάλ' εἰσ πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκήν." 36b cf. Ι 231
ὣσ ἄρα φωνήσασα μένοσ πολυθαρσὲσ ἐνῆκε, 37b cf. Ρ 156
Πατρόκλωι δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν 38 sq. cf. 347 sq.
ὀστάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα ῥοι χρὼσ ἔμπεδοσ εἴη. 38b cf. ε 93 h. Ven. 207

αὐτὰρ ὃ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσησ δῖοσ Ἀχιλλεὺσ
σμερδαλέα ἰάχων, ὦρσεν δ' ἥρωασ Ἀχαιούσ.

---

26. ἐγγείνωνται] ἐγγίνωνται Zen. (aperto vitio). || 29. τοι A T] μοι C (cf. η 208). || 32. εἴ Harl.] ἤν Ω (cf. § 326). — κέεται § 169] κῆται vel κεῖται. || 33. γ'(ε) G H] δ' A C T (cf. X 420). || 35. ἀποξειπὼν Ἀγαμέμνονι] numeri vitiosi (cf. § 27); *δ' Ἀτρεΐδῃ ἀποξειπών? || 39. In H additur versus: ἦ μὲν ἄρ' ὧσ ἴρξασ' ἀπέβη Θέτισ ἀργυρόπεζα. || 40. Θαλάσσησ] ποδάρκησ l. a. in A. || 41. ἥρωασ] ἱερῆασ Rhianus Aristoph.

ἐγγείνωνται inserta enuntiatum instauravit additis particula δέ et novo obiecto νεκρόν. Luctus acerbi plenum est ἄλκιμοσ adiectivum. Amici illius fortissimi et robustissimi corpus iam ne vermiculorum praeda iners fiat cavendum est!

27. ἓκ δ' αἰὼν πέφαται] *nam vita peremta (excussa) est.* Item h. Merc. 42. Cf. Ω 725 et adi. ὀδυνήφατοσ Ε 401.

33. ἢ καὶ ἀρείων] etiam sanabuntur eius vulnera.

38 sq. Mos corpora condiendi poetae videtur fuisse cognitus, ambrosiae autem et nectaris apud deos nunc is est usus qui apud mortales *mellis* et *melicrati*; cf. Herodot. II 86 et H 85. *Ambrosia* proprie est *cibus immortalis* sive *immortalium*; hinc, quemadmodum ὑγρὸν ἐλαῖον non solum *liquidum oleum* valet, sed etiam — vel potissimum — oleum quod *liquidum* sive *flexibilem reddit*, sic ἀμβροσίη significat etiam cibum *qui immortalem reddit*, quapropter vis antiseptica ei tribuitur, qualis et mellis est. Cf. Π 670, 680 Ψ 186 sq. — Vs. 39 olim fuerunt qui ῥινῶν *cutem* interpretarentur; de cuiusmodi ineptiis cf. α 197—199.

41. Achilles ἄμ' ἕωι (cf. vs. 1 et γ 138) milites convocavit, solito diei tempore. Impransi igitur in concionem confluxerunt.

καί ῥ' οἵ περ τὸ πάροσ γε νεῶν ἐν ἀγῶν' ἐμένεσκον, 42 cf. Π 239
οἵ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν
καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρεσ,
καὶ μὲν τοὶ τότε γ' εἰσ ἀγορὴν ἴσαν, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺσ 45b sq. = Σ 247 sq.
ἐξεφάνη, δϝηρὸν δὲ μάχησ ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆσ.
τὼ δὲ δύω σκάζοντε ᾽βάτην Ἄρεοσ θεράποντε,
Τυδεΐδησ τε μενεπτόλεμοσ καὶ δῖοσ Ὀδυσσεύσ,
ἔγχε' ἐρειδομένω, ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά· 49a cf. Ξ 38
καὶδ δὲ μετὰ πρώτοι ἀγορῆι ἵζοντο κιόντε.
αὐτὰρ ὃ δεύτατοσ ἦλθε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἕλκοσ ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῆι ὑσμίνηι
οὗτα Κόων Ἀντηνορίδησ χαλκήρεϊ δουρί.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντεσ ἀϝολλίσθησαν Ἀχαιοί,
τοῖσι δ' ἀνιστάμενοσ μετέφη πόδασ ὠκὺσ Ἀχιλλεύσ·
„Ἀτρεΐδη, ἦ' ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ ἀχνυμένω κῆρ
θυμοβόρωι ἔριδι ᾽μενεήναμεν εἵνεκα κούρησ!
τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν' Ἄρτεμισ ἰῶι,
ἥματι τῶι ὅτ' ἐγὼν ἑλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσασ· 61b = Ω 738 χ 269
τῶι κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδασ 62b = I 426
δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῖ' ἀπομνήσαντοσ.
Ἕκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον! αὐτὰρ Ἀχαιοὺσ
δϝηρὸν ἐμῆσ καὶ σῆσ ἔριδοσ μνήσεσθαι ὀΐω.

---

43. κυβερνῆται καί] *κυβερνητῆρεσ (coll. Θ 557)? || 45. μὲν τοὶ § 18] μὴν οἱ. || 49. ἕλκεα] ἄλγεα D L. || 50. κιόντε L] -ντεσ Ω. || 56. ἄρειον] ὄνειαρ Chia, ἄμεινον Mass. || 62. ἀπομνήσαντοσ] ἐπιμ. Chamaeleon (cf. H 230).

---

42. νεῶν ἐν ἀγῶν'(ι)] cf. O 428 et § 13.

47—53. Vulneribus in pugna hesterna acceptis hi heroës retardantur: percussus est Diomedes Λ 376, Ulixes Λ 437, Agamemnon Λ 252, neque opem tum ferre iis potuit Machaon, quippe qui ipse esset vulneratus (cf. Λ 506 et 833—836). Mox tamen prorsus sanati sunt omnes. Cf. Π 28 et Ψ 290, 709.

49. ἔγχε'(ϊ)] § 71.

56—58. *Hoc igitur satius nobis fuit, de puella rixari!* Nos, Achivorum tu potentissimus et ego, qui inter eos sum fortissimus, maluimus levem ob causam rixam inire cum maximo detrimento exercitus, quam alter alteri cedere. Cf. A 298—300. Similia, sed serio loquentis, sunt Telemachi ad Ctesippum verba: ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῶι (υ 304). Cum verbis εἵνεκα κούρησ contemtim dictis cf. περὶ δαιτί β 245.

60. Λυρνησσὸν ὀλέσσασ] cf. B 690 sq.

62. ἐμεῖ'(ο)] § 92.

— ἀπομνήσαντοσ] cf. B 772.

ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ, 65 sq. = Σ 112sq.
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντεσ ἀνάγκηι.
νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί μοι χρὴ
ἀσκελέωσ αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
ὄτρυνον πόλεμόνδε κάρηκ κομάοντασ Ἀχαιούσ, 69 cf. B 443
ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίοσ ἐλθών, 69ª cf. B 589
αἴ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαυέμεν'· ἀλλά τιν' οἴω 70 cf. Y 352
ἀσπασίωσ αὐτῶν γόνυ καμψέμεν', ὅσ κε φύγηισι 72 sq. cf. H 118sq.
δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεοσ ἡμετέροιο."
ὣσ ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρησαν ἐϋκνήμιδεσ Ἀχαιοί, 74ª = Γ 111
μῆνιν ἀπειπόντοσ μεγαθύμου Πηλεΐωνοσ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
αὐτόθεν ἐξ ἕδρησ, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάσ· 77ª cf. ν 56 φ 420

---

67. ἦ τοι] ἦδη Apoll. lex. — μὲν ἐγὼ παύω] παύω μὲν ἐγὼ B C. — με] σὲ Apoll. lex. || 70. ἀντίοσ] -ον Ar. A C D T. Cf. Y 352 et Z 54. || 71. ἀλλά τιν' οἴω] *ἦ τιν' ὄΐω? Cf. § 295. || 72. ἀσπασίωσ] cf. Σ 270. — αὐτῶν] αὐτὸν D Z. — ὅσ] αἴ L. || 73. δηΐου] φεύγων A C. || 75. ἀπειπόντοσ] sic (neglecto ϝ) Ar., ἀποειπόντοσ l. a. ant. (metro invito). Verum videtur quod coniecit Brandreth: μῆνιν ἀπορρίπτοντοσ ἀγανοῦ Πηλείωνοσ (vel Ἀχιλλῆοσ μεγαθύμου). Cf. I 517 Π 282. Versum del. Bentley. || 76 sq. Sic Aristoph. Ar., τοῖσι δ' ἀνιστάμενοσ μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων, | μῆνιν ἀναστενάχων καὶ ὑφ' ἕλκεοσ ἄλγεα πάσχων Mass. et Chia, τοῖσι δ' ἀνιστάμενοσ μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων Zen. omisso vs. 77, quem Alexander Cotyaënsis ab Aristarcho perperam insertum (immo toleratum) statuit.

---

68. ἀσκελέωσ] adverbium incertae originis et potestatis: *animo turbato*? Adiectivum legitur his locis: ἀσκελέεσ καὶ ἄθυμοι κ 463, ἀσκελὲσ κεχολῶσθαι α 68, ἀσκελὲσ κλαίειν δ 543.

69. κάρηκ κομάοντασ] cf. B 11 et de verbi forma § 191.

70 sq. Brevius haec sunt dicta; καί cum verbis ἀντίοσ ἐλθών iungendum est; ἔτι valet *denuo*, quemadmodum et heri Achilles eorum periculum fecit, cum statim adspectus et auditus tantum iis incussit terrorem, ut Polydamas aliique multi in urbem recedere quam in planitie prope castra Achivorum pernoctare maluerint, ab Hectore minis vix cohibiti (cf. Σ 243—314). Iam vero *etiam obviam iis ire* vult, ut experiatur *an stet iis consilium prope naves pernoctandi*. Cum risu minaci haec proferuntur; ἐπὶ νηυσί ut Σ 259.

71. ἰαυέμεν'(αι)] § 125.

— τινα] cf. Π 629.

72. αὐτῶν] *ex ipsis*. Emphasin pronomini tribuit oppositum, quod Achilles in mente habet, nomen *Achivorum*. „Heri Achivi gavisi essent si qua requies iis esset facta ab hostium impetu: nunc *ipsi Troiani* dis gratias agent, ut opinor, si incolumes evaserint."

— καμψέμεν'(αι)] § 125.

73. ἡμετέροιο] *nostram* vocat hastam, quae olim Peleo est data, nunc ipsius est. Cf. Π 244 Z 414.

77. Agamemnon *surgit* quidem, sed sedili et baculo innisus verba facit, non *in medium* more solito *prodit*. De verbo ἀνίστασθαι cf. Γ 134 sq.

„ὦ φίλοι, ἥρωεσ Δαναοί, θεράποντεσ Ἄρηοσ, 78 = B 110
ἐσταότοσ μὲν καλὸν ἀκουέμεν', οὐδὲ ϝέϝοικε
ὑββάλλειν· χαλεπὸν γάρ, ἐπισταμένωι περ ἐόντι.
ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῶι ὁμάδωι πῶσ κέν τισ ἀκούσαι
ἢ ϝείποι; βλάβεται δὲ λιγύσ περ ἐὼν ἀγορητήσ. 82b = B 246
Πηλεΐδηι μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἳ ἄλλοι
σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ϝέκαστοσ.
πολλάκι δή μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔϝειπον,
καί τέ μ' ἐνεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιόσ εἰμι,

79. μὲν] γὰρ Apoll. lex. || 80. -νωι περ ἐόντι Ar.] -νον περ ἐόντα Ω. || 86. μ' ἐνεικείεσκον] με νεικείουσιν Chia Aristoph.

79. ἐσταότοσ] *eius qui surrexit ad verba facienda*, τοῦ λέγοντοσ sive τοῦ φράζοντοσ (cf. Ar. Eq. 860 Eccl. 589 al.). Ceteri sunt οἱ καθήμενοι (Ar. Pac. 932 al.).

80. ὑββάλλειν] § 10, i. q. postea dicebatur ὑποκρούειν sive *interpellare* (Ar. Ach. 38 al.); sic Vergilius *subicere* Aen. III 314. Cf. ὑποβλήδην A 292. Verbum alibi ita non adhibetur; nam κ 353 nihil habet insoliti. — Molesta Agamemnoni est *laetitia* Achivorum, quam non taciti sed claris profecto clamoribus significarunt. Quapropter *patienter* — ait — *aurem praebete mihi, obsecro.*

— χαλεπὸν γάρ, ἐπισταμένωι περ ἐόντι] *vel perito enim oratori id molestum est.* — Participium ἐών alteri participio iunctum apud H. alibi non invenitur (cf. ρ 158 sq.) et omnino rarissimum est; cf. tamen Eur. Hec. 358 Ar. Ran. 721. At participii indole exuta ἐπιστάμενοσ verum *adiectivum* est factum (= ἐπιστήμων π 374), quod *genitivum* admittit φ 406 et suum sibi *adverbium* habet ἐπισταμένωσ (H 317 al.).

83. ἐνδείξομαι] comp. †; mente suppl. τὴν γνώμην (Herodot. VIII 141).

85. τοῦτον ... μῦθον] ad Achillem iam conversus Agamemnon dicit haec et sequentia: *id quod tu modo dixisti*, turpem et stultam fuisse rixam nostram de puella captiva.

86—136. Culpam ut a se dimoveat Agamemnon et causam deteriorem meliorem reddat, ea utitur argumentandi ratione qua postea usi sunt Iniustus ille orator in Aristophanis Nubibus et iuvenis Terentianus (vel potius Menandreus) in Eunucho et omnes qui dis et sorti et rerum naturae imputarunt id quod ipsi deliquissent. „Non ego reus sum, sed „Iuppiter; is peccare me voluit. Qui „caeco errore et ipse olim est impli„citus", et addit αἶνον quendam (cf. Ξ 508), idoneo — ut ipse quidem putat — exemplo e sacris fabulis petito ad id quod perhibet comprobandum: „ego homuncio quid facerem?" — Sic reus: quasi fraude aliena decipi idem sit atque ira ipsum excandescere vel iratum inique agere! At Odysseae poeta ipsius dei verbis: „οἷον δή νυ θεοὺσ βροτοὶ αἰτιάονται! | ἐξ ἡμέων γὰρ φασὶ κάκ' ἔμμεναι, οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ | σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσι" (α 32—35; cf. Ω 527—533). — Magni poetae ars hic agnoscitur. Qui Agamemnoni

ἀλλὰ Ζεὺσ καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτισ Ἐρινύσ,
οἵ τέ μοι ἐν ἀγορῇι φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην
ἤματι τῶι ὅτ' Ἀχιλλῆοσ γέρασ αὐτὸσ ἀπέῤῥαν.
ἀλλὰ τί κε ῥέξαιμι; θεὸσ διὰ πάντα τελευτᾶι.
πρέσβα Διὸσ θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντασ ἄασσε, 91 cf. 129
ὀλομένη. τῆι μέν θ' ἁπαλοὶ πόδεσ, οὐ γὰρ ἐπ' οὔδασ
πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει
βλάπτουσ' ἀνθρώπουσ· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γ' ἐπέδησε.
καὶ γὰρ δή νύ ποτε Ζῆν' ἄασε, τόν περ ἄριστον

87. ἠεροφοῖτισ] (ε)ἰαροπῶτισ olim quidam (*sanguinis avidam* e dialecto Cyprica interpretati). || 88. φρεσὶν — ἄτην] ἀάτην φρεσὶν ἔμβαλον αἰνὴν Sittl. || 89. ἀπέῤῥαν § 150[b]] ἀπηύρων. || 90. θεὸσ ... τελευτᾶι] θεοῦσ ... τελευτᾶι vel τέτυκται l. a. ant. || 91 et 129. ἄασσε Brandreth] ἄᾶται. Aoristus est vs. 94; medium hinc alienum. Praeterea cf Θ 237 κ 68 λ 61 φ 296. Similis error est vs. 95. || 92. τῆι] sic Ar., τῆσ L Plat. Conv. 195 *d*. — *οὔδασ] οὐδεὶ Ω (cf. § 71), οὔδεοσ Plat. l. l. || 93. ἀλλ' ἄρα ἥ γε] numeri vitiosi; *ἀλλ' *αἰεί γε*? *ἠερίη δὲ* Bentley. || 94. Quidam — || 95. Ζῆν'(α)] Ζεὺσ Ar. — ἄασε Brandreth] ἄσατο (cf. vs. 91).

non — quod cuiusvis erat — ea verba nunc tribuit quae rerum statui et temporis articulo optime convenirent, sed qualia expectari poterant ex ore eius viri, cui difficillimum esset simpliciter proloqui quod unum res poscebat: „peccavi: ignosce mihi „culpam confesso et veniam petenti." — Haud aliter Agamemnon ante dies aliquot (B 375 sq.) et mox Achilles (vs. 270—274).

87. Cf. Π 850. *Erinys* id fere nunc valet quod ἡ τῆσ φύσεωσ ἀνάγκη, quam et Iniustus ille orator Aristophaneus causatur (Nub. 1075). *Sic di voluerunt et mea ipsius tulit indoles*, iam ait orator noster. Erinyum, pietatis vindicum, fuit cavere ne leges naturae violarentur; cf. I 454.

88. ἐν] § 315.

— ἄτην] recens forma pro ἀάτην.

89. *Cum ipse mihi sumsi id quod Achilli datum fuerat.* Pronomen αὐτόσ emphasin habet propter Ἀχιλλῆοσ nominis oppositionem.

90. διὰ πάντα τελευτᾶι] *omnia perficit.* Si quem occaecat Culpa, deorum voluntate id fit.

91—94. Simili allegoria Phoenix utitur I 503—512. Nostrum locum iocose respexit Socrates Platonicus Conv. 195*d*. — *Iovis* filia quae nunc audit Agamemnoni, culpam suam in patrem deorum conferenti, eam *Eridis* sive *laudis studii* vere humani (cf. Δ 440) filiam vocat Hesiodus Theog. 230.

92. ὀλομένη] § 21.

— ἐπ' οὔδασ | πίλναται] *per humum versatur.* Cf. similis accusativi usus Γ 278 Ρ 447 Ψ 742 Ω 532 ε 51 ω 509 h. Merc. 339 al. et ὑπό accusativo iunctum ι 135 (πῖαρ ὑπ' οὔδάσ ἐστι) al.

93. ἥ γε] cf. A 190, si sanum est pronomen; cf. nota crit.

— κατ' ἀνδρῶν κράατα] *per aërem*, nulli adspecta, omnibus tamen imminens.

94. *Hominibus perniciosa, et* rixantium aut utrique malum inferens, aut *alteri certe nocens.*

95 sq. τόν περ — φασ' ἔμμεναι]

ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρη θῆλυσ ἐοῦσα δολοφροσύνηι ἀπάτησε
ἤματι τῶι ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακλεείην
Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐϋστεφάνωι ἐνὶ Θήβηι.
ἦ τοι ὅ γ' εὐχόμενοσ μετέφη πάντεσσι θεοῖσι·
,κέκλυτέ μοι, πάντεσ τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι, 101 sq. = Θ 5 sq.
ὄφρ' ἔσπω τά με θυμὸσ ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.
σήμερον ἄνδρα φάοσδε μογοστόκοσ Εἰλείθυια 103b = Π 187
ἐκφανέει, ὃσ πᾶσι περικτιόνεσσι ϝανάξει, 104 cf. 109
τῶν ἀνδρῶν γενεῆσ οἵ θ' αἵματοσ ἔξ ἐμοῦ εἰσι.'

96. φασ'(ι)] φαμεν Chia. — ἀλλ' ἄρα] ἀλλά νυ Aristoph. || 97. δολοφροσύνηι Vrat.] -νηισ Ω. || 101. μοι § 92] μευ. || 102. ἔσπω § 246] εἴπω. — στήθεσσιν ἀνώγει] -σοι κελεύει T. || 104. ἐκφανέει ὅσ πᾶσι Menrad] ἐκφανεῖ ὅσ πάντεσσι Ω. Cf. § 147. || 105. θ'(τε)] om. Aristoph. — ἐμοῦ l. a. Apoll. Pron. 137] ἐμεῦ (i. e. ἐμέ', § 92) Ω. Cf. ν 130 et Ξ 118.

quem tamen optimum maximum esse aiunt omnes; quem optimum maximum esse in confesso est tamen. Non in dubium Agamemnon rem vocat impie suaque vineta caedens, sed e re quae inter omnes constet petit argumentum. Cf. e. g. vs. 416. Aliter res habet B 783 vel ζ 42.

97. Etiam aliae fabulae priscae commemorabant Iovem a Iunone Argiva (cf. vs. 115) deceptum; cf. Ξ 153—158. Satius est non dicere: „maritum ab uxore"; nam licet poeta Iliadis Iunonem Iovis uxorem *habuerit* revera et saepe *vocaverit*, dea Argiva neque alibi neque nostro loco se talem ostendit (cf. vs. 108, 121).

99. ἐϋστεφάνωι] de hoc adiectivo, quod *mulierum* fuit proprium (cf. Σ 597), in *urbem* translato cf. B 117.

103—105. Constr.: *hodie Lucina in lucem emittet* ἄνδρα (= τινά, cf. Δ 194) γενεῆσ τῶν ἀνδρῶν οἳ κτέ., *unum aliquem e stirpe eorum qui a me oriundi sunt.*

103. φάοσδε] § 71.

— μογοστόκοσ Εἰλείθυια] cf. Λ 270.

104 et 109. Amphitryonem patruo Electryone caeso (cf. Hes. Scut. 11) Thebas migrasse posteri certe narrarunt, et Thebis noster quoque eum collocavit (cf. vs. 99); sed vox περικτίονεσ, qua parum apte Mycenaei et Thebani simul comprehenduntur, videtur in hac narratione remansisse ex aevo antiquiore, quo Alcmene et Amphitryon, ut et Hercules, non Thebis sed in *Peloponneso* degisse ferebantur (cf. vs. 115).

105. *Eurystheus* pronepos fuit Iovis; nam eius pater *Sthenelus* genitus est a *Perseo* (cf. vs. 116 et 124), Iovis ex *Danaë* filio (cf. Ξ 319 sq.). *Herculi* autem Iuppiter et pater fuit et abavus, Alcmenen enim genuit Electryon Persei filius Iovis nepos. Sic certe posteri:

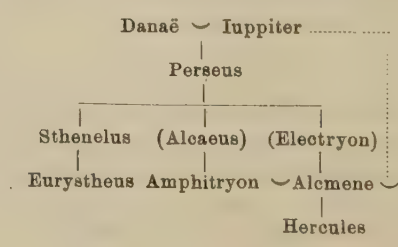

τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη· 106 = Ξ 300
‚ψευστήσεισ οὐδ' αὖτε τέλοσ μύθωι ἐπιθήσεισ. 107b cf. Y 369
εἶ δ' ἄγε, νῦν μοι ὄμοσσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὅρκον,
ἦ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσι ϝανάξειν, 109 cf. 104
ὅσ κεν ἐπ' ἤματι τῶιδε πέσηι μετὰ ποσσὶ γυναικὸσ
τῶν ἀνδρῶν οἳ σῆσ ἐξ αἵματόσ εἰσι γενέθλησ.'
ὣσ ἔφατο· Ζεὺσ δ' οὔ τι δολοφροσύνην ἐνόησε,
ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
Ἥρη δ' ἀΐξασα Ὄλιπε ῥίον Οὐλύμποιο, 114 = Ξ 225
καρπαλίμωσ δ' ἵκετ' Ἄργοσ Ἀχαικόν, ἔνθ' ἄρ' ἐφείδει
ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.
ἣ δ' ἐκύει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἕβδομοσ εἰστήκει μείσ·
ἐκ δ' ἄγαγεν πρὸ φάοσδε καὶ ἡλιτόμηνον ἐόντα, 118a cf. Π 188
Ἀλκμήνησ δ' ἀπέπαυσε τόκον, Ὄσχέθε δ' Εἰλειθυίασ.

---

107. ψευστήσεισ] sic Ar., perperam alii olim ψεύστησ εἶσ (i. e. ἔσσ', § 302). Cf. comment. || 108. εἶ δ'(ἐ)] cf. Δ 302. || 111. σῆσ ... γενέθλησ] *σοῖ ... γενέθλη? Cf. E 270 et comment. || 117. μείσ] μήσ Chia.

---

106. προσηύδα] § 191.

107. ψευστήσεισ] *mendacium te dixisse apparebit* (*gij zult een leugenaar blijken*). Cf. K 88.

110. πέσηι] *extrudatur, prodeat*; passivum hoc est τοῦ (ἐκ)βαλεῖν (cf. E 343). Cf. ἐκ νηὸσ πεσεῖν *e navi se proicere* κ 51 μ 417 ξ 307, ἐμπεσεῖν *inicere se* (*mergi*) I 234 sq. al., προπεσεῖν *procumbere* (in remos) ι 490 μ 194, et verba hodierna *bevallen* et de bestiis *werpen, accoucher, nederkommen* de parientibus dicta.

— μετὰ ποσσὶ] *inter crura*, non *pedes*. Eadem vocis πούσ vis est τ 381 al., et passim ubi commemorantur πόδεσ *animalium*: equorum (cf. N 36), boum, mulorum, cervorum, canum, avium (cf. Ψ 854), vel *navium* (cf. ε 260, etiam lat. *pes*). Sic χείρ totum brachium valet passim apud poetam (e. g. E 81) et apud alios.

111. Insolitae ubertatis est locutio ἐξ αἵματοσ σῆσ γενέθλησ pro: σοῖ' ἐξ αἵματοσ (ut vs. 105) vel: ἐκ σῆσ γενέθλησ (ut ν 130). Cf. nota crit.

114. ῥίον Οὐλύμποιο] ubi Iovem convenerat, ut A 499.

115. Ἄργοσ Ἀχαικόν] *Peloponnesum, Mycenas*. Argivis favet dea Argiva; cf. Δ 8.

117. εἰστήκει] mensis vel ver *incipiens* dicitur ἵστασθαι (ξ 162 τ 307, 519), ἔστηκεν igitur tempus quod initium cepit sive *adest*.

118. πρὸ φάοσδε] cf. Π 188 et de nominis forma § 71.

— ἡλιτόμηνον] *in cuius mensibus computandis error* (vel *fraus*) *committitur*. In vita mulierum homines maximam potestatem et temporum regimen semper tribuerunt *Lunae*; eodem igitur fere haec redeunt ac si Lunam deceptam Stheneli filium intempestive in lucem vocasse poeta diceret. Adi. redit Hes. Scut. 91 (a Bentleio restitutum).

119. Etiam tunc cum *Latona* par-

120 αὐτὴ δ' ἀγγέλλουσα Διὶ Κρονίωνα προσηύδα·
,Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ϝέποσ τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω. 121b = h. Ap. 257
ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλόσ, ὃσ Ἀργείοισι ϝανάξει,
Εὐρυσθεύς, Σθενέλοιο πάϊσ Περσηϊάδαο,
σὸν γένοσ· οὔ ϝοι ἀϝεικὲσ ἀνασσέμεν' Ἀργείοισι.'
125 ὣσ 'φάτο, τὸν δ' ἄχοσ ὀξὺ κατὰ φρένα 'τύψε βαθεῖαν.
αὐτίκα δ' εἶλ' Ἀάτην κεφαλῆσ λιπαροπλοκάμοιο
χωόμενοσ φρεσὶ ϝῆισι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον 127b cf. δ 253 κ 381 μ 298 σ 55
μή ποτ' ἐσ Οὔλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
αὖτισ ἐλεύσεσθαι Ἀάτην, ἣ πάντασ ἄασσε. 129 cf. 91
130 ὣσ ϝειπὼν ϝ' ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντοσ 130b = ν 113
χειρὶ περιστρέψασ· τάχα δ' ἵκετο ϝέργ' ἀνθρώπων.
τὴν αἰεὶ 'στενάχεσχ', ὅθ' ἑϝὸν φίλον υἱὸν ὁρῶιτο
ϝέργον ἀϝεικὲσ ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθῆοσ ἀέθλων. 133b = Θ 363
ὣσ καὶ ἐγών, ὅτε δ' αὖτε μέγασ κορυθαιόλοσ Ἕκτωρ
135 Ἀργείουσ ὀλέκεσκεν ἐπὶ πρυμνῆισι νέεσσι, 135b = Ν 333
οὐ 'δυνάμην λελαθέσθ' ἀάτησ, ἣι πρῶτον ἀάσθην.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην καί μοι φρένασ ἐξέλετο Ζεύσ, 137a = Ι 119 137b cf. Ζ 234

120. ἀγγέλλουσα Nauck] ἀγγελέουσα. Cf. Β 436 et 544. Futuri participium alibi in H. non nisi *movendi* verbis iungi annotavit Ar. || 124. ἀνασσέμεν(αι)] neglecto ϝ, Bentley ἐν Ἀ. ϝανάσσειν (coll. η 62). — Ἀργείοισι] ἀνθρώποισι l. a. ant. || 129. ἄασσε] cf. vs. 91. || 130. ϝ'(ε)] addidit Brandreth. || 135. ὀλέκεσκεν] ὤλεσκεν C T (cf. λ 586 et v. l. ξ 220). || 136—140. In Gen. obelos habent, quos ad vs. 137—141 probabiliter refert Nicole; hosne Ar. damnabat? A quid habuerit nescimus, in quo codice vs. 126—326 postmodo suppleti sunt. || 136. ἧι] ἣν D. || 137. μοι Gen.] μευ vel με Ω. Cf. § 92 et Σ 311. — Dioscurides secundum Eust. addebat versum ἤ οἴνωι μεθύων ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί (cf. Ι 119).

turivit, Iuno teste h. Ap. 97—101 ἔρυκεν Ilithyiam; nam singulari numero ille poeta est usus.

124. σὸν γένοσ] *pronepos*. Cf. vs. 105 et 116.

125. φρένα ... βαθεῖαν] *imum pectus* Cf. Verg. Aen. I 26 *alta mente repostum* et Ar. Vesp. 696.

126—131. Culpam Iuppiter crinibus correptam propterea, quod Iunoni contra Herculem malam fraudem machinatae opem tulisset, in terram deiecit, quemadmodum postea Vulcanum similem ob causam ex Olympo deturbavit (cf. A 590 sq.).

131. ϝέργ' ἀνθρώπων] *hominum opera*. Viros autem ingenuos quoniam unum opus decet *agricultura*, hanc praesertim vox ϝέργα vel ϝέργον significat (P 549 Ξ 222), et ipsa *arva* vocantur ϝέργα B 751 E 92 al.

132. τὴν ... 'στενάχεσχ'(κε)] item δ 261 ἀάτην ... μετέστενον.

133. Εὐρυσθῆοσ ἀέθλων] cf. Θ 363.

134. δ'(ὲ)] non adiungit nunc enuntiatum vicino, sed id quod δή valet.

— αὖτε] *contra* quam expectaveram; victoriam videlicet mihi promiserat Iuppiter. Similis dictionis brevitas est ι 393.

136. *Perpetuo ipse mihimet dixi in errorem me esse abreptum.*

ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα. 138 cf. I 120
ἀλλ' ὄρσο πτόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς· 139ᵃ = Λ 264
140 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν', ὅσσα τοι ἐλθὼν 139ᵇ = O 475
χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος· 142 cf. α 309
δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες 142ᵃ=ρ277h.Cer.
οἴσουσ', ὄφρα βίδηαι ὅ τοι μενοεικέα δώσω." 142ᵇ = 189 [160
145 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 145 sq. = 198 sq.
„Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, 146 = B 434
δῶρα μὲν αἴ κ' ἐθέλῃσθα παρασχέμεν', ὡς ἐπιβεικές,
ἦ τ' ἐχέμεν, πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
αἶψα μάλ', — οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύεμεν' ἐνθάδ' ἐόντας
150 οὐδὲ διατρίβειν, ἔτι γὰρ μέγα ϝέργον ἄρεκτον, —
ὥς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισι βίδηται
ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας. 152ᵇ = Θ 279
ὧδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
155 „μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐών, θεοβείκελ' Ἀχιλλεῦ, 155 = Λ 131
νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν

---

139. ὄρσο Nauck] ὄρσευ (*pol.*). Cf. § 117. || 140. ἐγὼν ὅδε] ἐγὼ τάδε Syr. || 143. παρὰ] ἀπὸ Syr. T. || 145. ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς] ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Syr. (ut Λ 121 Σ 181). || 153. ὧδε] ὣς δέ D.

---

140. ὅδε] = πάρειμι. Cf. I 688.

— παρασχέμεν'(αι)] § 125.

141. χθιζὸς] legati *nudius tertius*, ut nos loquimur, nocte ineunte ad Achillem exorandum sunt missi (cf. I init. et Σ 239 sq.). Sed Homero nox est prior pars τοῦ νυχθημέρου; cf. vs 195 et A 423—427.

146—148. Achillis licet ira deferbuerit, remansit tamen priscus contemtus; neque ad molliendum eius animum multum valere potuerunt verba Agamemnonis, Iovem potius quam suam ipsius vecordiam incusantis. Dona Agamemnonis non iam aspernatur, attamen vilipendit, ut antehac; quid enim lugenti et brevi morituro (cf. Σ 96) cum donis et promissis! Cf. I 378 et Ψ 37, nec non Ψ 890—894 et Ω 560—570.

149. κλοτοπευέμεν'(αι)] †, verbum aliunde ignotum, quod *cunctari* vel *nugari* vel *confabulari* significare docet contextus. Cf. στρεύγεσθαι O 512.

150. Hostes Achilles statim nunc vult aggredi, nova arma adeptus; quem non urget instans a Troianis periculum, quod nullum est, sed odium Hectoris ob Patroclum caesum et spoliatum (cf. vs. 202). Cautius et prudentius mox Ulixes, cui nulla eiusmodi fuit causa festinandi, solum exercitus commodum et spem vincendi spectans milites vesci prius iubet quam hostem adoriantur (cf. vs. 41).

151. Ἀχιλῆα] cf. A 240.

Τρωσὶ μαχεσσομένουσ· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
φύλοπισ, εὖτέ κε πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγεσ
ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸσ πνεύσηι μένοσ ἀμφοτέροισι.
ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆισ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺσ
σίτου καὶ ϝοίνοιο· τὸ γὰρ μένοσ ἐστὶ καὶ ἀλκή. 161 = *I* 706
οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐσ ἠέλιον καταδύντα 162 cf. *A* 601
ἄκμηνοσ σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι·
εἴ περ γὰρ θυμῶι γε μενοινάει πολεμίζειν,
ἀλλά τε λάθρηι γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
δίψα τε καὶ λιμόσ, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι. 166ᵇ = *ν* 34
ὅσ δέ κ' ἀνὴρ ϝοίνοιο κορεσσάμενοσ καὶ ἐδωδῆσ
ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριοσ πολεμίζηι, 168ᵇ cf. *A* 279
θαρσαλέον νύ ϝοι ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα
πρὶν κάμνει, πρὶν πάντασ ἐρωῆσαι πολέμοιο.
ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι 171ᵇ sq.ª = Ψ 158 sq.
ὁπλεῖσθαι, τὰ δὲ δῶρα ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
οἰσέτω εἰσ μέσσην ἀγορήν, ἵνα πάντεσ Ἀχαιοὶ
ὀφθαλμοῖσι ϝίδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆισιν ἰανθῆισ·
ὀμνυέτω δέ τοι ὅρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάσ,
μή ποτε τῆσ εὐνῆσ ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι. 176 = *I* 133, 275
καὶ δὲ σοὶ αὐτῶι θυμὸσ ἐνὶ φρεσὶν ἵλαοσ ἔστω·

177 ἦ θέμισ ἐστί, ϝάναξ, ἥ τ' ἀνδρῶν ἥ τε γυναικῶν. 177 = *I* 276 cf. *I* 134

172. ὁπλεῖσθαι Knight] ὅπλεσθαι (item Ψ 159). Cf. ζ 73 et § 144. Similis error est η 107; utriusque causa fuit prisca litteratura. Sed ipse poeta dederatne *τεύχεσθαι (cf. vs. 208)? || 174. σῆισιν] ἧισιν T. — ἰανθῆισ] *χαρήησ? Cf. *N* 602 ω 382 et § 122. || 176. τῆσ cf. *I* 133. || 177. Om. Syr. D H L.

157. μαχεσσομένουσ] § 291.

158. εὖτέ κε] § 326.

163. ἄκμηνοσ] non nisi in vicinia (vs. 207, 320, 346) redit hoc adi., quod ignotae est originis; nam aliena hinc sunt ἀκμηνός ψ 191 et ἀκμή. *Ieiunum* valere e verbis vicinis efficitur.

164. μενοινάει] § 190 sq.

165. κιχάνει] singularis ut A 255.

167. ϝοίνοιο κορεσσάμενοσ] aliterne censebat Hector Z 264 sq.? Non ita, sed *inter pugnandum* vino frui nolebat, *ante pugnam* cibo vinoque satiatus.

169. γυῖα] acc. (cf. Φ 26, 63 al.).

170. ἐρωῆσαι πολέμοιο] cf. N 776.

171. δεῖπνον] solita tempora prandii, cenae meridionalis, cenae vespertinae illo die fuisse neglecta facile intellegimus; etiam impransi nunc sunt milites. Cf. Θ 53.

173 sq. Omnibus militibus spectantibus Achilli satisfieri debet, quemadmodum coram omnibus ei facta est iniuria (cf. praesertim A 347).

175. ὀμνυέτω] § 145.

176. τῆσ] quo referatur in vicinia non habet; cf. nota crit.

177. Cf. I 134.

αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίηισ' ἀρεσάσθω
πιείρηι, ἵνα μή τι δίκησ ἐπιδευὲσ ἔχῃσθα.
Ἀτρεΐδη, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότεροσ καὶ ἐπ' ἄλλωι
ἔσσεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τισ πρότεροσ χαλεπήνηι." 183 cf. Ω 369 π 72
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκούσασ·
ἐν μοίρηι γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξασ.
ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὀμόσαι, κέλεται δέ με θυμόσ,
οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸσ δαίμονοσ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺσ
τῆοσ μιμνέτω αὖθι, ἐπειγόμενόσ περ Ἄρηοσ· 189b = 142
μίμνετε δ' ἄλλοι πάντεσ ἀϝολλέεσ, ὄφρα κε δῶρα
ἐκ κλισίησ ἔλθῃσι καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
σοὶ δ' αὐτῶι τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω· 192b cf. K 61
κρινάμενοσ κούρηταϲ ἀριστῆαϲ Παναχαιῶν
νηὸσ ἐμῆσ πάρα δῶρα ἐνεικέμεν', ὅσσ' Ἀχιλῆϊ
χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκασ.
Ταλθύβιοσ δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν 196b = A 229
κάπρον ἑτοιμασάτω, ταμέμεν Διί τ' Ἠελίωι τε."

189. *τῆοσ μιμνέτω αὖθι] μιμνέτω αὖθι τέως Ar.(?), μιμνέτω αὖθι τέως περ vel γε Ω, μιμνέτω αὐτόθι τεῖοσ (τῆοσ) Hermann. Cf. § 323[3]. || 190. κε] τὰ Syr. || 194. *νηὸσ ἐμῆσ πάρα δῶρα] δῶρα ἐμῆσ (δ' ἐμῆσ T, Θοῆσ Strab. 467) παρὰ νηόσ. Neque δέ particula locum hic habet neque hiatus -ᾰ ἐ- tolerabilis est; Peppmueller δῶρ' ἀμῆσ (ἠμῆσ ≤ 95) π. ν., sed cf. comment. ad Z 414. — ἐνεικέμεν'(αι)] ἐνεγκέμεν Syr., ἐνεγκεῖν Strab. l. l.; ceteris locis (Σ 334 σ 286) est ἐνεῖκαι. || 195. χθιζὸν] -ζοι Strab. l. l. — τε] δὲ D T.

180. ἵνα μή τι δίκησ ἐπιδευὲσ ἔχῃσθα] non redit haec locutio, = ἵνα μή τι δίκησ ἐπιδεύηαι, *ut omnia consequaris quae iure postulare poteras.*

182 sq. *Non enim improbandus est rex alium virum placans, cum ipse ira prior abreptus fuerit.* Posthac, Ulixes ait ad Agamemnonem, cautior eris, ut opinor; sensisti enim, quem iniuria affeceris, placari oportere: id regem decere. — Structura haec est: βασιλεὺσ πρότεροσ χαλεπήνασ ἀπαρεσσάσθω ἄνδρα. Aliter locis par., ubi vox ἄνδρα eundem hominem spectat quem τισ.

185. σεῦ] § 92.

186. ἐν μοίρηι] item χ 54, i. q. κατὰ μοῖραν (A 286 al.).

188. οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸσ δαίμονοσ] *neque per numen* (= *numine invocato* et inde veluti profectus) *peierabo.* Ἐπιορκῆσαι †, πρόσ ita usurpatur nunc ut in locutione γουνάζεσθαι πρόσ τινοσ λ 68 ν 324 h Ven. 131, 187; cf. etiam atticum „πρὸσ τῶν θεῶν!"

193. κούρηταϲ] i. q. κούρουσ, item vs. 248; cf. γυμνήσ—γυμνόσ et verbum κουρίζειν χ 185.

195. χθιζὸν] cf. vs. 141.

197. *Porcus* nunc sacrificatur, *agni* vero loco simili Γ 275—301. Vox κάπροσ non nisi h. l. (vs. 197, 251,

τὸν δ' ἀπαμειβόμενοσ προσέφη πόδασ ὠκὺσ Ἀχιλλεύσ· 198 sq. = 145 sq.
„Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφείλετε ταῦτα πένεσθαι,
ὁππότε τισ μετὰ παυσωλὴ πολέμοιο γένηται
καὶ μένοσ οὐ τόσον ἦισιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσι.
νῦν δ' οἳ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι, οὕσ ἐδάμασσε
Ἕκτωρ Πριαμίδησ, ὅτε ϝοι Ζεὺσ κῦδοσ ἔδωκε, 204 = Θ 216 Λ 300
ὔμεσ δ' εἰσ βρωτὺν ὀτρύνετον! ἦ κεν ἐγώ γε
νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμιζέμεν' υἷασ Ἀχαιῶν
νήστιασ ἀκμήνουσ, ἅμα δ' ἠελίωι καταδύντι 207b = Λ 592
τεύξασθαι μέγα δόρπον, ἐπεὶ τισαίμεθα λώβην.
πρὶν δ' οὔ πώσ κεν ἐμοί γε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη
οὐ πόσισ οὐδὲ βρῶσισ ἑταίρου τεθνηῶτοσ,
ὅσ μοι ἐνὶ κλισίηι δεδαϊγμένοσ ὀξέϊ χαλκῶι 211b cf. Σ 236
κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένοσ, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μύρονται· τῶι μ' οὔ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλε,
ἀλλὰ φόνοσ τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέοσ στόνοσ ἀνδρῶν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοσ προσέφη πολύμητισ Ὀδυσσεύσ·
„ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆοσ υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν, 216 = Π 21
κρείσσων ἔσσ' ἐμέθεν καὶ φέρτεροσ οὐκ ὀλίγον περ
ἔγχεϊ, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην

200. ὀφείλετε § 273] ὀφέλλετε. || 202. τόσον ἦισιν . . . ἐμοῖσι] *τόσσον μοι . . . ἔησι? Cf. 302. || 205. δ' εἰσ] δὲ l. a. ant. — ὀτρύνετον] -τε la Roche. — κεν § 326] τ' ἂν. || 208. τεύξασθαι B C] -ξεσθαι Ω, -χεσθαι Naber (cf. B 436). — et 223. ἐπεὶ § 326] ἐπὴν. || 211. κλισίηι] -ησι Syr. || 213. τῶι μ'(οι) Cant. Gen.] τό μοι Ω. Cf. § 96. || 216. Πηλῆοσ] cf. Α 489. — φέρτατ'(ε)] κῦδοσ Plut. Mor. 35 b. || 218. γε Syr. T] κε(ν) Ω.

254, 266) et λ 131 (= ψ 278), ubi *suovetaurilia* commemorantur, *verrem domesticum* significat; ceteris locis *apri feri* hoc est nomen, ut et κάπριοσ (Ε 783 Λ 293 al.). Et omnino in Iliade porcorum domesticorum mentio rara (I 208, 467 Λ 679 Φ 282, 363 Ψ 32).

— ταμέμεν] § 126.

205. ὔμεσ] § 92.

— ὀτρύνετον] *Agamemnon* et *Ulixes*; sed cf. nota crit.

206. πτολεμιζέμεν'(αι)] § 125.

207. νήστιασ ἀκμήνουσ] cf. vs. 163 et X 203.

209. κεν] § 326.

— ἰείη] § 308.

210. τεθνηῶτοσ] § 160.

212. ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένοσ] *pedibus in ostium conversis, in portam rigidos calces extendens* (Pers. III 105), „ostium spectans" schol.; qui ritus funebris et hodie late viget. De vocis προθύρου usu cf. O 124.

213. μ'(οι)] § 13.

216. υἱέ] § 17.

217. ἔσσ' (ἐσσι)] § 302.

218. ἔγχε'(ϊ)] § 71.

— προβαλοίμην] *excellendi* sensu †.

πολλόν, ἐπεὶ πρότεροσ ᾽γενόμην καὶ πλείονα ϝοῖδα. 219cf. N 355 Φ 440
τῶι τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσι. 220a = Ψ 591
αἶψα δὲ φυλόπιδοσ πέλεται κόροσ ἀνθρώποισι,
ἧσ τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸσ ἔχευε,
ἄμητοσ δ᾽ ὀλίγιστοσ, ἐπεὶ κλίνῃσι τάλαντα
Ζεύσ, ὅσ τ᾽ ἀνθρώπων ταμίησ πολέμοιο τέτυκται. 224 = Δ 84
γαστέρι δ᾽ οὔ πωσ ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούσ. 225a cf. ρ 286
λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἵματα πάντα
πίπτουσιν· — πότε κέν τισ ἀναπνεύσειε πόνοιο! — 227b cf. ο 235
ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθαπτέμεν᾽, ὅσ κε θάνῃσι,
νηλέα θυμὸν ἔχοντασ, ἐπ᾽ ἤματι δακρύσαντασ·
ὅσσοι δὲ πτολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται,

221—224. Cf. comment. || 221. δὲ Syr.] τε Ω (ut α 392). || 222. ἧσ] ἧι vHerwerden. || 230. δὲ § 326] δ᾽ ἂν (πολ.) Ω, δ᾽ αὖ Brandreth.

220. ἐπιτλήτω... μύθοισιν ἐμοῖσι] i. q. τλήτω ἐπὶ μ. ἐ., *patienter ferat verba mea.* Compositum redit Ψ 591, ubi dativus non est additus, sed mente potest suppleri.

221—224. *Pugna cito sane satiantur homines, sed venter sic non repletur.* Eo fere redeunt hi versus, qui an postmodo sint additi (ut I 63 sq. al.) dubitari potest. Accuratius autem sic verti possunt: *pugna homines cito satiantur; cuius plurima seges, at messis minima, cum Iuppiter belli arbiter lances suas inclinat* (alteri exercitui victoriam dat). Multos bellum abripit, quantillum autem est id quod e pugna domum absportant victores! — corpora videlicet suorum caesorum. Dicuntur καλάμαι milites in acie cadentes, veluti aristae falce Belli demessae (cf. Λ 67—71), ἄμητοσ autem id quod ex pingui illo Belli arvo referunt *victores;* nam *victi* corpora suorum in campo derelinquunt praedam feris. *Belli horrea* nulla; id quod messores illi lucrati sunt, mox ignis absumet edax, et μόνοσ Ἀιδησ sic πλουτίζεται. — Vox καλάμη redit ξ 214, ibi quoque per imaginem adhibita; ἔχευε est aoristus gnomicus. De *Iovis bilance* cf. Θ 69—72, de versus autem 224 structura Δ 84.

225. πενθῆσαι] § 295.

226—229. Vertit Cicero Tusc. III § 65 (versum 227 non recte).

226. ἐπήτριμοι] cf. Σ 211.

227. πότε — πόνοιο] *neque unquam cessat bellum.* Non intercedit quietis aliquid, quod luctui et ieiuniis agendis dari possit. Parenthesin haec efficiunt.

228. τὸν ...ὅσ κε...] *quicunque, omnes qui...*

— καταθαπτέμεν᾽(αι)] § 125.

229. ἐπ᾽ ἤματι] *per unius diei spatium.* Cf. K 48. Redit locutio μ 105 ξ 105.

230—237. *Qui vero superstites sunt, hos cibo refici oportet; dein armis induti, nihil etiam cunctati, hostes aggrediamur.* — Ulixes postquam in universum loqui coepit, id quod testatur subiunctivus λίπωνται, dein eum solum qui *nunc* est rerum statum cogitans dicit: μαχώμεθα, non: μάχωνται.

μεμνῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεί,
ϝεσσάμενοι χροΐ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναέσθω, 234[b] cf. η 161.
ὅδε γὰρ ὀτρυντύς· κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται
νηυσὶν ἔπ' Ἀργείων. ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντες
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα." 237 = Δ 352
ἦ, καὶ Νέστοροσ υἱασ ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλεΐδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον.
βὰν δ' ἰμεν' εἰσ κλισίην Ἀγαμέμνονοσ Ἀτρεΐδαο.
αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθοσ ἔεν τετέλεστό τε ϝέργον· 242 cf. h. Merc. 46
ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίησ τρίποδασ φέρον, οὓσ ϝοι ὑπέστη,
αἴθωνασ δὲ λέβητασ ἐϝείκοσι, δώδεκα δ' ἵππουσ, 244 = I 123
ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκασ ἀμύμονα ϝέργα ϝιδυίασ 245[b] = I 128
ἕπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηΐδα καλλιπάρηιον,
χρυσοῦ δὲ στήσασ Ὀδυσεὺσ δέκα πάντα τάλαντα 247 cf. Ω 232
ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρ' ἔφερον κούρητεσ Ἀχαιῶν.
καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσηι ἀγορῆι θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἵστατο· Ταλθύβιοσ δὲ θεῶι ἐναλίγκιοσ αὐδὴν
κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Ἀτρεΐδησ δὲ ϝερυσσάμενοσ χείρεσσι μάχαιραν, 252 sq. = Γ 271 sq.
ἣ ϝοι πὰρ ξίφεοσ μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄορτο,

235. Post ὀτρυντύσ cum T interpunxit Cauer. || 236. νηυσὶν ἔπ'] -σὶ παρ' C. || 239. Μέγητα] Μέγην τε Zen. (cf. N 692). || 242. ἔπειθ' ἅμα] -τά γε Plut. Mor. 782 c. — τε Passow] δὲ. Cf. ε 262. || 245. ἀμύμονα] -νασ D (cf. I 128). || 246. ἕπτ' ... ὀγδοάτην] ἓξ ... ἑβδομάτην Zen..; cf. I 130 et Z 319. || 248. Ἀχαιῶν] -οί Strab. 467. || 251. χερσὶ G L] χειρὶ Ω. Cf. Α 585. || 253. ἄορτο D L] ἄωρτο Ω (cf. § 256).

232. νωλεμὲσ αἰεί] cf. I 317.

234. ἰσχαναέσθω] § 191.

235 sq. *Nunc enim milites his ipsis verbis incito: male mulcabitur quicunque* (post cenam) *in castris remanserit.* Similis demonstrativi ὅδε usus est η 317; de pronominis ὅσ usu cf. H 401.

238. ὀπάσσατο] cf. K 238.

240. Μελάνιππον] *Troianis* ducibus in Iliade hoc nomen aptius (cf. O 547 Π 695 al.); sed in fabulis *Thebanis* clarus fuit heros Melanippus Martis filius (Aesch. Sept. 414 al.). Cf. Λ 93.

242. Idem dicitur h. Merc. 46 Herodot. III 135.

— ἔεν] § 302.

245. ϝέργα ϝιδυίασ] § 160.

247. τάλαντα] cf. I 122.

248. κούρητεσ] cf. vs. 193.

251 — 254. Cf. vs. 197.

κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν
ηὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόθι ἥατο σιγῇ
Ἀργείοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔρειπε ϝιδὼν εἰσ οὐρανὸν εὐρύν· 257ª cf. Π 513
„ϝίστω νῦν Ζεὺσ πρῶτα, θεῶν ὕπατοσ καὶ ἄριστοσ, 257ᵇ= Γ364 [279 258-260 cf. Γ276-
Γῆ τε καὶ Ἠέλιοσ καὶ Ἐρινύεσ, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν 258 = ϱ 155 τ 303
ἀνθρώπουσ τίνυνται, ὅ τίσ κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ, 258ª=ξ158 [υ230 258ᵇ = Ψ 43
μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπένεικα,
οὔτ' εὐνῆσ πρόφασιν κεχρημένοσ οὔτε τεῦ ἄλλου,
ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστοσ ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσι.
εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν [β197,223 λ280
πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὅ τίσ σφ' ἀλίτηται ὀμόσσασ." 265ª cf. α 278,292
ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεῖ χαλκῷι. 266 cf. Γ 292
τὸν μὲν Ταλθύβιοσ πολιῆσ ἁλὸσ εἰσ μέγα λαῖτμα
ῥῖψ' ἐπιδινήσασ, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺσ 268ª = Γ 378
ἀνστὰσ Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
„Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλασ ἀάτασ ἄνδρεσσι διδοῖσθα.
οὔ κεν δή ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσι

255. ἄρα] ἅμα Syr. — αὐτόθι Bekker] αὐτόφιν. Cf. M 302. || 257. εὐξάμενοσ] l. a. ant Cf. I 509. || 259. αἵ] οἵ olim quidam, Plutonem Proserpinamque invocari rati et pro copula habentes quod sequitur τε. Cf. Γ 279. || 260. τίνυνται] τίνυσθε Nauck. || 261. ἐπένεικα D H] ἐπενεῖκαι Ω. || 262. Del. Nauck. || 265. ὅ τισ] ὅ τι C T, ὅστισ G H, ὅ τε la Roche, item υ 40 π 228 υ 188 χ 415 ψ 66. || 266. στόμαχον] σφάραγον Pausan. V 24 § 11.

254. ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος] cf. Γ 273.

255. ἥατο] § 220. De verbi vi cf. Γ 134 sq.

259. Γῆ] § 58. Cf. Γ 104.

— Ἐρινύεσ] cf. I 454.

— ὑπὸ γαῖαν] *sub terra* <*degentes*>; cf. Γ 278.

261. μὴ] cf. K 330.

262. πρόφασιν] *causam*. Vox redit vs. 302. Neque concubitus gratia neque aliam quamcunque ob causam mulierem attigit Agamemnon. Gradationem haec efficiunt.

— τε'(ο)] § 92.

263. ἀπροτίμαστοσ] †, = ἄθικτοσ, *intacta*, a verbo προτι-μαίεσθαι (§ 287); cf. ἐπίμαστοσ υ 377.

265. σφ'(ι)] dativus ut δ 807 (cf. etiam A 76 al.). Non est intellegendum σφε (ut Ω 570 al.), nam dualis numerus hinc alienus (cf. § 92).

267 sq. Cf. Γ 310.

270—274. Achilles verba Agamemnonis (vs. 86 sqq.) urbane confirmat: *facta ea res est; fieri scilicet debuit! Nunc autem missa illa causa discidii alia agamus quae instant.* — Nempe Achilles quoque, ne culpam se in se admisisse confiteatur, Iovis voluntatem causatur: „Ζεὺσ ἤθελε". Cur vero voluit? Nonne a Thetide exoratus ut ulcisceretur *Achillem*?

271—273. οὔ κεν ... ἀλλά] id quod εἰ μή nunc valet particula ἀλλά, ut saepe (cf. E 23 al.).

271. οὔ κεν] § 326.

Ἀτρεΐδησ ὥρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
ἦγεν ἐμεῖ' ἀϝέκοντοσ ἀμήχανοσ· ἀλλά ποθι Ζεὺσ
ἤθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.“ 275 = *B* 381
ὣσ ἄρ' ἐφώνησεν, 'λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν. 276 = *β* 257
οἳ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑϝὴν ἐπὶ νῆα ϝέκαστοσ, 277 = *Ψ* 3 cf. *β* 258
δῶρα δὲ Μυρμιδόνεσ μεγαλήτορεσ ἀμφεπένοντο, 277[b] = *Ω* 1
'βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντεσ Ἀχιλλῆοσ θείοιο·
καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι' ἔθεσαν, κάθεσαν δὲ γυναῖκασ,
ἵππουσ δ' εἰσ ἀγέλην ἔλασαν θεράποντεσ ἀγαυοί.
Βρισηΐσ δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ, 282[b] cf. *Ω* 699
ὡσ 'ϝίδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ, 283[b] = *Σ* 236
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε 284 cf. *Θ* 527
στήθεά τ' ἠδ' ἁπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα.
'ϝείπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ ϝεϝικυῖα θεῇσι· 286[b] = *Λ* 638
„Πάτροκλ', ἐμοὶ ὀϝειλῇι πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷι, 287 cf. *Λ* 608
ζωιὸν μέν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα,
νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
ἆψ ἀνιοῦσ'· ὣσ μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί. 290 cf. Hes. Theog. 800
ἄνδρα μέν, ᾧι ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
εἶδον πρὸ πτόλιοσ δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷι, 292[b] = *Σ* 236
τρεῖσ τε κασιγνήτουσ, τούσ μοι μία 'γείνατο μήτηρ, 293 cf. *Γ* 238
κηδείουσ, οἳ πάντεσ ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.

---

272. *ὥρινε*] *ὦτρυνε* C. || 276. *αἰψηρήν*] sic Ar. vs. par., *λαιψ.* D (ut *K* 358 al.). Certum est *αἰψ. ὁ* 103. || 280. *κάθεσαν* L] *κάθισαν Ω*. Cf. § 220[2]. — 282—302. Del. Heyne; quibus recisis *αὐτόν* vs. 303 ad Achillem facilius referri potest. || 282. *ἰκέλη*] neglecto *ϝ*. || 287. *Πάτροκλ'*] **δύσμορ'*? Platt *Πάτροκλε ὀϝειλῆι*. De correpto -*o*- cf. § 25 et Dionys. Thrax § 10, Hephaest. de Metr. I 3. || 288. *σε ἔλειπον*] *σ'(ε) ἔλιπον* D H, *σέ γ' ἔλειπον* Bentley, an **τὸν ζωιὸν μὲν ἔλειπον* vel *τ. ζ. κατέλειπον* (coll. *λ* 86)? || 292. *εἶδον*] neglecto *ϝ*.

---

273. ἐμεῖ'(ο)] § 92.

275. ξυνάγωμεν Ἄρηα] cf. B 381.

276. αἰψηρήν] *adverbii* loco usurpatur adiectivum, = *celeriter*. Item β 257.

280 sq. *Opes* in tabernaculis collocarunt, etiam *mulieribus* ibi locum dederunt, *equos* autem ad ceteros Achillis et Myrmidonum equos abegerunt pastum.

282. χρυσέῃ] § 18 et 61.

289. τεθνηῶτα] § 160.

290. δέχεται] intransitivum, ut Hes. Theog. 800. — Cf. Π 111: κακὸν κακῷι ἐστήρικτο, item saepius apud Herodotum δέχεσθαι, ἐκ- ὑποδέχεσθαι.

291—294. Cf. Andromachae querelae Z 421—423 et de Lyrnesso ab Achille expugnata B 690 sq.

293. μοι μία] cf. Γ 238 et de toto versu X 203.

294. οἳ] *hi*.

οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκεσ, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺσ Ἀχιλλεὺσ 295ª cf. δ 805
ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν Θείοιο Μύνητοσ,
κλαιέμεν', ἀλλά μ' ἔφασκεσ Ἀχιλλῆοσ Θείοιο
κουριδίην ἄλοχον δήσειν, ἄξειν δ' ἐνὶ νηυσὶ
εἰσ Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
τῶι σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεί."
[cf. T 338 al. 301 = X 515 Ω 746 301ª = X 437 cf. Ω 760]
ὣσ ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἐστενάχοντο γυναῖκεσ,
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.
αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντεσ Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὃ δ' ἀρνέετο στοναχίζων·
„λίσσομαι, εἴ τισ ἐμοί γε φίλων ἐπιπείθεθ' ἑταίρων, 305 cf. P 154
μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτοσ

295—300. In T Gen. obelos habent (cf. vs. 136-140): Ar. —? || 298. δ'(ἐ) D H] τ' Ω (propter subiectum mutatum non recte). || 302. αὐτῶν] novicium (cf. § 56). — ἑκάστη] neglecto ƒ. || 305. ἐμοί γε] ἐμεῖο H.

296. *Mynes* a posteris Briseidis maritus est vocatus, id quod etiam Homerus nunc velle videtur, regis igitur senis Eueni nurum fuisse Briseidem, ut Andromachen Priami, „Mynetis" autem „urbem" eam nunc dicere „urbem mariti sui", sive urbem quam Mynes regis filius natu maximus prae ceteris tuebatur, ut Hector Troiam. Si quis vero Mynetem ipsum Lyrnessi regem nunc intellegit, cum B 692 sq. igitur hunc versum non congruere ratus, de Briseidis autem marito nullum nunc fieri sermonem, subit rogare cur igitur *mariti sui* nomen nunc reticeat Briseis; neque sufficere videtur id quod ad hanc quaestionem responderi potest: poetam ne ipsi quidem *Briseidi* — sive *Brisei filia* sive *mulier Brise oriunda* hoc nomine significatur — proprium nomen tribuisse (cf. A 366—369). Nam aliquo tamen nomine hanc designavit, maritum vero prorsus nullo, nisi Mynetem eum nuncupavit.

297. κλαιέμεν'(αι)] § 125.

298 sq. Iustas nuptias cum muliere (regina?) captiva initas in aetatis heroicae mores parum convenire putabat Heyne. Helena tamen a Paride rapta πόσιν hunc habuit, socerum Priamum, levirum Hectorem (cf. Γ 163, 172 Z 344 al.): id unum interest quod in urbem et aedes Paris abduxit Helenam, Briseidem Achilles in castra et tabernaculum. Nam quod vastata est Lyrnessus et caesus est Mynes, vivit vero Menelaus et Sparta etiam stat, id nihil ad rem. Si vero ab Achille mulier ipsi cara ad Peleum esset deducta, quidni hunc αἰδοῖον ϝεκυρὸν deinde habuisset? — Verborum ἄξειν et δαίσειν subiectum est *Achilles*. Dicitur autem δαινύμεναι γάμον *epulas nuptiales struere*, ut δ 3 h. Ven. 141, item δαινύμεναι τάφον *epulas funebres struere* Ψ 29 γ 309.

300. τεθνηότα] § 160.

302. πρόφασιν] *causam* (cf. vs. 262) sive *occasionem* praebuit mors Patrocli; sed dum lamentantur, suorum malorum simul — et praesertim — sunt recordatae. Cf. vs. 339 sq.

304. ἀρνέετο] § 191.

ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ' ἄχοσ αἰνὸν ἱκάνει·
δύντα δ' ἐσ ἠέλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπησ."
ὣσ ῥειπὼν ἄλλουσ μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆασ,
δοιὼ δ' Ἀτρεΐδα 'μενέτην καὶ δῖοσ Ὀδυσσεὺσ
Νέστωρ τ' Ἰδομενεύσ τε γέρων θ' ἱππηλάτα Φοίνιξ,
τέρποντεσ πυκινῶσ ἀκαχημένον· οὐδέ τι θυμῶι
'τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντοσ.
μνησάμενοσ δ' ἀδινῶσ ἀνενείκατο 'φώνησέν τε·
„ἦ ῥά νύ μοί ποτε καὶ σύ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἑταίρων,
αὐτὸσ ἐνὶ κλισίηι λαερὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκασ
αἶψα καὶ ὀτραλέωσ, ὁπότε σπερχοίατ' Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα. 318 = Θ 516
νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένοσ, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἄκμηνον πόσιοσ καὶ ἐδητύοσ, ἔνδον ἐόντων,
σῆι ποθῆι. οὐ μὲν γάρ κε κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
οὐδέ κεν εἰ τοῦ πατρὸσ ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
ὅσ ποθι νῦν Φθίηφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει 323b cf. Π 11
χήτεϊ τοιοῦδ' υἷοσ, — ὃ δ' ἀλλοδαπῶι ἐνὶ δήμωι 324a cf. Ζ 463
εἵνεκα ῥιγεδανῆσ Ἑλένησ Τρωσὶν πολεμίζω!"

311. τ'(ε) L] om. Ω. || 316. λαερὸν § 20] λαρὸν. || 319. ἐμὸν] ἐμοὶ T. || 321. κε Madvig] τι. || 322. *οὐδέ κεν εἰ] οὐδ' εἴ κεν Ω, οὐδ' εἰ καὶ Duentzer. Eadem ratione emendandus Ar. Eccl. 390: οὐδ' εἰ μὰ Δία leg. *οὐδ' ἂν μὰ Δί' εἰ.

308. ἔμπησ] καὶ ἄσιτοσ ἐών.

310. 'μενέτην] cf. A 255.

312. τέρποντεσ] *ut exhilararent* (frustra) *operam dantes.*

313. πολέμου στόμα] cf. K 8.

314. ἀνενείκατο] *spiritum alte duxit.* Cf. Herodot. I 86, 116 III 22 et ἀμβολάδην *subsultim* Φ 364 h. Merc. 426, ἀμβλήδην *singultim* X 476. Minus simile est ἀναβάλλεσθαι *proludere* (cf. α 155). Posteri ἀναφέρεσθαι interpretati sunt *vocem alte tollere* (Apoll. Rhod. III 635 al.).

315 sq. Patrocli mors Achilli καὶ ϝοῖνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδήν, quibus non nisi illo comite frui hactenus fuit solitus; quapropter ipsa cena adspecta magis etiam eum commonefacit amici desideratissimi. Olim λαερὰ illa erant, iam sunt πικρά. Versus magno poeta dignissimi.

320. ἄκμηνον] cf. vs. 163.

— ἔνδον ἐόντων] τῶν ἔνδον παρόντων (cf. η 166 al.).

322. οὐδέ κεν εἰ] eadem brachylogia est Ar. Nub. 108 al.

323. ποθι] § 322.

— Φθίηφι] § 46.

324 sq. ὃ δὲ ... πολεμίζω] ὅ i. q. ἐνθάδε nunc significat; cf. Γ 391. De prima persona demonstrativo adiuncta cf. H 160.

325. ῥιγεδανῆσ] *horrificam* dicit mulierem quae tanti luctus ei causa extitit quamvis insons. Cf. Ω 775 et κρυόεσσα Z 344.

ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δ' ἐστενάχοντο γέροντεσ, 338 cf. 301 X 429
μνησάμενοι τὰ ἕκαστοσ ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
μυρομένουσ δ' ἄρα τούσ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων, 340 cf. P 441
αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 341 = Θ 351
„τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸσ ἑῆοσ·
ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύσ;
κεῖνοσ ὅ γε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων 344b = Σ 3
ἧσται ὀδυρόμενοσ ἕταρον φίλον· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι

---

326 ἦ τὸν δσ Σκύρωι μοι ἐνὶ τρέφεται φίλοσ υἱόσ,
εἴ ποθ' ἔτι ζώει γε Νεοπτόλεμοσ θεοειδήσ. 327a cf. δ 833 λ 458
πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸσ ἐνὶ στήθεσσ' ἐρεφόλπει 328b = υ 328 φ 96
οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεοσ ἱπποβότοιο 329 sq.a cf. I 246
αὐτόθ' ἐνὶ Τροίηι, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι·
ὥσ κέν μοι τὸν παῖδα θοῇι ἐνὶ νηῒ μελαίνηι 331b cf. γ 61 κ 332
Σκυρόθεν ἐξαγάγοισ καί μοι δείξειασ ἕκαστα,
κτῆσιν ἐμὴν δμῳάσ τε καὶ ὑψερεφὲσ μέγα δῶμα. 333 = η 225 τ 526
ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' ὀΐομαι ἦ κατὰ πάμπαν
τεθνάμεν' ἢ ποθι τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκαχῆσθαι
γήραΐ τε στυγερῶι καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθηται.

326—337. Damnavit Knight. Achillis filius in Iliade praeterea non nisi Ω 467 commemoratur, a quo carmine alienus est; nam poetae ipse Thetidis filius iuvenis est. Recentem manum produnt etiam quae de Peleo annis confecto dicuntur. Cf. B 134 sq. In vs. 326 accusativus non habet quo referatur. || 327. *Νεοπτόλεμοσ θεοειδήσ*] *Πυρῆσ ἐμόσ, δν κατέλειπον* quidam olim. — Versum Aristoph. — || 331. *ἐνὶ* A C] *ἐν* B, *σὺν Ω* (ut *A* 179 *γ* 61, 302 al., qualibus locis *eundi*, non *ducendi* verbum est additum; solus *ω* 427 quadamtenus conferri potest). || 332. *ἕκαστα*] neglecto *f*. || 333. *δμῳάσ*] sic Ar., *δμωιάσ* quidam olim (cf. *η* 225 *τ* 121). || 339. *ἔλειπον* Harl.] *-πε Ω*; cf. *λ* 234. || 342. *ἑῆοσ*] *ἑοῖο* Zen. (cf. *A* 393).

326—337. Cf. nota crit.

326. τὸν] accusativus, quasi antecederet: τὸν πατέρα ἀποφθίσθαι.

— et 332. De *Scyri* mentione cf. I 668.

327. ποθ'(ι)] § 322.

328. στήθεσσ' ἐρεφόλπει] -σσιν ἐώλπει Ω.

329. ἀπ' Ἄργεοσ] *Pelasgicum Argos* (B 681) cogitat Achilles. Cf. Z 456.

330. αὐτόθ(ι)] § 322.

331. κεν] § 326.

334 sq. κατὰ ... τεθνάμεν'(αι)] de morte non violenta †. Cf. λ 135.

335. ποθι] § 322.

336 sq. ἐμὴν ... λυγρὴν ἀγγελίην] *tristem de me nuntium*, i. e. *nuntium de mea morte*. Cf. ἀγγελίη πατρὸσ (στρατοῦ) ἐρχομένοιο α 408 β 30, 42 (et lectio Zenodoti Γ 206). Nostro loco locutio ἐμὴ λυγρὴ ἀγγελίη illustratur verbis: ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθηται = λυγρὴ ἀγγελίη ἐμεῖο ἀποφθιμένοιο. — Etiam vox κλέοσ sic construitur; cf. Λ 227.

343. 'μέμβλετ'(ο)] § 270. Imperfecti ea nunc est vis quae Π 33 al.; cf. Γ 183.

344. κεῖνοσ ὅ γε] cf. Γ 391.

— νεῶν ὀρθοκραιράων] cf. Σ 3.

οἴχονται κατὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηνοσ καὶ ἄπαστοσ. [353 sq.
ἀλλ' ἴθι ϝοι νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν 347 sq. cf. 38 sq., 347 cf. h. Ap. 124
στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μή μιν λιμὸσ ἵκηται."
ὣσ ϝειπὼν ὤτρυνε πάροσ μεμαυῖαν Ἀθήνην· 349 = Δ 73
ἣ δ' ἅρπηι ϝεϝικυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνωι
οὐρανοῦ ἓκ κατέπαλτο δι' αἰθέροσ, — αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
αὐτίκ' ἐθωρήσσοντο κατὰ στρατόν, — ἣ δ' Ἀχιλῆϊ
νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν 353 sq. cf. 347 sq.
'στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸσ ἀτερπὴσ γούναθ' ἵκοιτο,
αὐτὴ δὲ πρὸσ πατρὸσ ἐρισθενέοσ πυκινὸν δῶ
ὤιχετο.
τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
ὡσ δ' ὅτε ταρφεῖαι νιφάδεσ Διὸσ ἐκποτάονται,
ψυχραί, ὑπὸ ῥιπῆσ αἰθρηγενέοσ Βορέαο, 358 cf. O 171
ὣσ τότε ταρφεῖαι κόρυθεσ λαμπρὸν γανάουσαι
νηῶν ἓκ 'φορέοντο καὶ ἀσπίδεσ ὀμφαλόεσσαι
θώρηκέσ τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, 'γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν 362ᵇ cf. h. Ap. 118 Cer. 14ᵃ

346. κατὰ Cobet] μετὰ. Cf. Λ 424. || 351. κατέπαλτο] κατέαλτο? Cf. Θ 85 Λ 298. || 354. ἵκοιτο] ἵκηται Ω (ut vs. 348). Cf. N 711. || 355. αὐτὴ] *αὖτισ? — δὲ] δ' αὖ l. a. in A. || 357. ἐκποτάονται § 191] -τέονται. || 361. Ante vs. 360 collocatum habet L. — In recc. nonnullis additur versus: ἐκ νηῶν ἐχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστοσ ὀρώρει (= Π 267).

346. ἄκμηνοσ καὶ ἄπαστοσ] cf. vs. 163 et X 203.

347 sq. et 353 sq. Ambrosia et nectar sunt cibus et potus immortalium; cf. T 38 sq. Ψ 170 κ 519 al.; sed Minerva quid quomodo facere nunc iubeatur, dein iussa faciat, non rogasse praestat. Melius certe supra (vs. 38 sq.) intellegebamus ambrosiam et nectar per nares corporis mortui infusa. Sed et μένοσ ἐνστάζεσθαι dicitur β 271, translata igitur verbi vi.

350. Cf. Γ 151 sq. Δ 75—79; ἅρπην(†) *alitis* alicuius nomen esse apparet. Ut avis rapax in praedam se deiciens, sic dea in terram ruit.

357—362. *Nivis floccis* (cf. N 754) poeta assimulat *cristas candidas* galearum militum e castris turba creberrima proruentium; dein galeis cetera arma per zeugma quoddam (cf. Δ 282) adiungens horum *splendorem* laudat.

358. ὑπὸ] § 315.

— αἰθρηγενέοσ] cf. O 171.

359. γανάουσαι] § 191.

360. 'φορέοντο] *afferebantur* a militibus armatis, e tabernaculis in pugnam prodeuntibus.

361. θώρηκέσ τε κραταιγύαλοι] cf. E 99. Adi. †, cf. § 12 et κραταίπεδοσ ψ 46.

362. 'γέλασσε] *ridebat* = *laeta refulgebat* (*renidescebat* Lucret. II 328); cf. Hor. Carm. IV 11, 6 et II 8, 2 et *splendendi* verbum γανάειν (N 265

χαλκοῦ ὑπ' ἀστεροπῆσ· ὑπὸ δὲ κτύποσ ὤρνυτο ποσσὶ 363ª cf. Δ 83
ἀνδρῶν. ἐν δὲ μέσοισι 'κορύσσετο δῖοσ Ἀχιλλεύσ. [164
τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ 'πέλετ' ἠδὲ ϝοι ὄσσε 365ª cf. Hes. Scut.
'λαμπέσθην ὡσ εἴ τε πυρὸσ σέλασ, ἐν δέ ϝοι ἦτορ 365ᵇ sq. cf. 16 sq.
'δῦν' ἄχοσ ἄτλητον· ὃ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
'δύσετο δῶρα θεοῦ, τά ϝοι Ἥφαιστοσ 'κάμε τεύχων.
κνημῖδασ μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε 369 sq. = Γ 330
καλάσ, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοισ' ἀραρυίασ. sq.
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε. 371 = Γ 332
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν 'βάλετο ξίφοσ ἀργυρόηλον 372 sq. = Γ 334
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκοσ μέγα τε στιβαρόν τε sq.
εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλασ 'γένετ' ἠΰτε μήνησ.
ὡσ δ' ὅτε κ' ἐκ πόντοιο σέλασ ναύτῃσι φανήῃι
καιομένοιο πυρόσ, — τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι
σταθμῶι ἐν οἰοπόλοι, — τοὺσ δ' οὐκ ἐθέλοντασ ἄελλαι
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσι,
ὣσ ἀπ' Ἀχιλλῆοσ σάκεοσ σέλασ αἰθέρ' ἵκανε 379 cf. Σ 214
καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρασ
κράτ' ἔθετο βριαρήν· ἣ δ' ἀστὴρ ὣσ ἀπέλαμπε, 381ᵇ cf. Z 295ª

---

363. ὑπ' ἀστεροπῆσ D] ὑπὸ στερ. Ω. Cf. K 154. || 365—368. Ar. —; quem postea obelos delevisse perhibuit Dionysius Sidonius. Id referens Didymus addit in libro Ammonii „de Aristarchi editione altera" nihil legi de sententia Aristarchi ita mutata. Hinc Lehrs effecit Aristarchum emissa demum editione altera sensisse et in scholis professum esse hos versus immerito a se esse damnatos; Römer Dionysio fidem denegat. || 365. *'πέλετ' ἠδέ] πέλε τὼ δέ. Cf. § 275. || 371. Cf. Π 133 sq. || 379. σάκεοσ] κεφαλῆσ Syr. (ut Σ 214).

---

al.) stirpi *gaudendi* cognatum. Similia sunt: h. Ap. 118 'μείδησε δὲ γαῖα, Theogn. 9 ἐγέλασσε δὲ γαῖα, Aesch. Prom. 89 sq. γέλασμα κυμάτων de splendore *fluctuum* sub solis radiis micantium dictum, et apud Homerum congruit θάλασσα γηθοσύνη N 29. Cf. etiam προσγελᾶν de *arboribus* dictum Ar. Pac. 600. Et alia similia multa.

365 sq. Cf. O 607 sq.

374—380. Clipeus rotundus (cf. Σ 478) et late resplendens assimulatur *lunae plenae*, item Ψ 455 macula alba in fronte equi fulvi conspicua. Praeterea cf. X 26—32. Dein poeta effectum huius splendoris talem fuisse ait qualis est *ignis littoralis* a nautis cum tempestate colluctantibus adspecti. Ut his, sic iam Achivis redierunt spes et sui fiducia. — Cf. imago cognata Σ 207—214.

375. ὅτε κ'(ε)] § 326.

— ἐκ πόντοιο] *dum navigant.*

— φανήῃι] § 122.

377. σταθμῶι ἐν οἰοπόλωι] cf. N 473. Ignem a nautarum amicis vel a littoris custodibus — si qui ea aetate fuerunt — loco late conspicuo accensum poeta dicit.

381. κράτ' (κρατὶ)] § 13.

ἵππουρισ τρυφάλεια, περισσείοντο δ' ἔθειραι — 382b cf. X 315
χρύσεαι, ἃσ Ἥφαιστοσ ἵει λόφον ἀμφὶ θαμείασ. — 383 = X 316
'πειρήθη δ' ἑϝέ' αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖοσ Ἀχιλλεύσ,
εἴ ϝοι ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
τῶι δ' ἠΰτε πτέρ' ἐγίγνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
ἐκ δ' ἄρα σύριγγοσ πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχοσ,
βριθύ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ 'δύνατ' ἄλλοσ Ἀχαιῶν — 388-391 = Π 141 sqq.
παλλέμεν', ἀλλά μιν οἶοσ ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύσ,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλωι 'πόρε Χίρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆσ, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσι.
ἵππουσ δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμοσ ἀμφιέποντεσ — 392a cf. Π 145
'ζεύγνυον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἕσαν, ἐν δὲ χαλινοὺσ
γαμφηλῆισ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία 'τεῖναν ὀπίσσω — 394b cf. Γ 261
κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὃ δὲ μάστιγα φαεινὴν
χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιιν ἀνόρουσε,
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενοσ 'βῆ Ἀχιλλεύσ,
τεύχεσι παμφαίνων ὥσ τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων. — 398a = Z 513
σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸσ ἑϝοῖο· — 398b cf. h. Ap. 369; 399b = Ψ 402

---

382. ἔθειραι] neglecto ϝ, qui sonus suam vim servavit loco simili X 315 (item Π 795 h. Ven. 229 h. VI 4). Heyne del. vs. 382 sq. || 384. δ' ἑϝέ' (δὲ ϝέ') Heyne] δ' ἕο Ar. Ω, δ' ἑοῦ Zen. (cf. B 239), δὲ οἱ Ptolemaeus Ascal. T G. Cf. § 92 sq. || 385. γυῖα] δῶρα G H L. || 386. ἠΰτε G H] ηὖτε A, εὖτε Ar. C D (cf. Γ 10), αὖτε libri „αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων" T, item postmodo Ar. teste schol. A (mente supplens ὡσ, ut Ξ 499), ὥσ τε Aristoph. || 387. ἐσπάσατ' ἔγχοσ] ἔγχοσ [ϝ]ἔρυσσε Apoll. lex. || 388—391. Quidam — || 390. (')πόρε Syr. L] τάμε Ω, Ar. utrumque; cf. Π 143. || 391. ἐκ κορυφῆο] cf. Π 144. || 392. ἀμφιέποντεσ] -ντε C. || 393. (')ζεύγνυον] sic Ar., -σαν G. Cf. Ω 783 et § 145. || 398. παμφαίνων] λαμπόμενοσ D T.

---

385. ἐφαρμόσσειε] cf. Γ 333.

386. Non *onerant* Achillem arma ἡφαιστότευκτα, sed vel *sublevant*, proprio nimirum aliquo motu divinitus praedita. Cf. Σ 376 sq. et 481 sq.; non enim mera hyperbola poeta nunc utitur.

— ἠΰτε] § 17.

387. σύριγγοσ] *fistula* dicitur *involucrum*, *cuspidem hastae*, quae per multos dies quievit, a robigine protegens. Quae vocis σύριγξ non nisi hoc loco est vis. Cf. *clipeorum* σάγμα (Ar. Ach. 574 al., cuius apud Homerum non fit mentio) et *arcuum* γωρυτόσ (φ 54 Δ 105). Alius fuit usus δουροδόκησ sive *hastarum receptaculi*, quod commemoratur α 128.

388—391. Cf. Π 143 sq.

389. παλλέμεν'(αι)] § 125.

392. Ἄλκιμοσ] nominis *Alcimedontis* (Π 197 P 467—501) haec forma brevior redit Ω 474, 574.

393. λέπαδν'(α)] cf. E 730.

398. ἠλέκτωρ] cf. Z 513.

399. πατρὸσ ἑϝοῖο] cf. Π 148—151.

„Ξάνθε τε καὶ Βαλίος, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν' ἡνιοχῆα
ἂψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί κ' ἄομεν πολέμοιο,
μηδ' ὡς Πάτροκλον 'λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα."
τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι, — πᾶσα δὲ χαίτη — 405b sq. cf. P 439 sq.
ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὖδας ἵκανε, —
αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
„καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ.
ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
Τρῶες ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
ἀλλὰ θεῶν ὅχ' ἄριστος, ὃν ἠΰκομος 'τέκε Λητώ, — 413b = λ 318 cf. A 36
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε. — 414 = Σ 456
νῶϊ δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇι Ζεφύροιο θέοιμεν,

400. Βαλίος § 51] Βαλίε. || 402. Δαναῶν] λαῶν l. a. in A. — κ' ἄομεν § 192[1]] χ' ἐῶμεν. Cf. N 315. || 407 et 416 sq. Quidam — || 413. ὅχ' ἄριστος] cf. Δ 288.

400. τέκνα Ποδάργης] cf. Π 150 sq.

401—403. ἄλλως δὴ . . . σαωσέμεν'(αι) . . . μηδ' ὡς] *aliter iam servare . . . neque ut . . .*; ἄλλως μηδ' ὡς id quod *melius quam* igitur nunc valet (cf. Λ 391). *Aoristi mixti* forma est σαωσέμεναι, ut περησέμεναι Μ 200, 218, ποιησέμεναι φ 399. De eliso -εμεν'(αι) cf. § 125, de voce ἡνιοχεύς ad Achillem nunc referenda Λ 521 sq.

402. ἄομεν] nos Achivi. Cf. Z 414.

403. αὐτόθι] § 322.

— τεθνηῶτα] § 160.

404—417. Miramur equum locutum, cui simile neque Ilias habet quicquam neque Odyssea; nam Penelopes *somnium* τ 545 hinc alienum. *Iuno* autem cur vocem equo nunc praebeat non apparet. Quod quoniam sine iusta causa et veluti de nihilo a poeta fingi vix potuit, videtur ex antiquiore aliqua fabula esse desumtum (cf. vs. 418). Etiam *Arion* Adrasti equus divinus (cf. Ψ 346 sq.) apud posteros certe vocalis fuit (cf. Propert. III 34, 37 Stat. Theb. VI 301 sqq.), Achillis autem hunc equum *deae prolem* immortalem poeta noster dixit. Clamat igitur ratio in carminibus Iliade antiquioribus partes aliquanto maiores divinis his equis tributas fuisse quam tribuuntur in ipsa Iliade, in qua vix ulla est eorum utilitas.

404. πόδας αἰόλος] cf. Θ 265.

405. Cf. P 437—440.

— καρήατι] § 82.

406. ζεύγλης] cf. P 440.

407. αὐδήεντα] cf. ε 334.

409. ἦμες] § 92.

410. θεὸς . . . καὶ μοῖρα] cf. Π 850.

411. νωχελίῃ] †; vocem, quae aliunde ignota est, id fere quod βραδυτῆτα (item †) vel νωθρότητα valere contextus docet.

415. ἅμα πνοιῇι Ζεφύροιο] *patris flabra aequantes*; cf. Π 149 sq.

ἥν περ ἐλαφροτάτην φασ' ἔμμεναι. ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
μόρσιμόν ἐστι θεῶι τε καὶ ἀνέρι ϝίφι δαμῆναι."
ὣς ἄρα φωνήσαντος Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 419 = Π 48
„Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
εὖ νυ τὸ ϝοῖδα καὶ αὐτός, ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο." 423 cf. N 315
ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοισ' ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

θεομαχία.

Υ ὣς οἳ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι Θωρήσσοντο
ἀμφὶ σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκόρητον, Ἀχαιοί,
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωισμῶι πεδίοιο. 3 = Δ 56
Ζεὺς δὲ Θέμιστ' ἐκέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
κρατὸς ἄπ' Οὐλύμποιο πολύπτυχος· ἣ δ' ἄρα πάντηι
φοιτήσας' ἐκέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,

421. τὸ Brandreth] τοι, Hoffmann εὖ νυ καὶ αὐτὸς ϝοῖδα coll. Θ 32. || 423. ἐλάσαι] ἆσαι Cobet. Cf. N 315. || 424. ἰάχων] neglecto ϝ, Bentley ἐν πρώτοισιν ἐὼν (coll. Δ 341 M 315). || 2. ἀκόρητον] -τοι H, utrumque Nicanor (et Ar.?). || 3. In C manus recens addidit versum: Ἕκτορι Θωρήσσοντο μετὰ πρώτοισιν ἰόντι. || 5. πολύπτυχος § 83[10]] -πτύχου.

416. ἥν περ... φασ'(ι)...] *quam tamen omnes vocant...*; cf. vs. 95 sq.

417. θεῶι τε καὶ ἀνέρι] *Paridi* ab *Apolline* instigato et adiuto; cf. X 359 sq. — Solus Apollo commemoratur Φ 277 sq., qui locus cf.

418. Ἐρινύες] legum naturae vindices (ἐπίσκοποι τῶν παρὰ φύσιν); cf. I 454. Sed in prisca fabula, unde haec ducta sunt (cf. vs. 404—417), aliud fortasse Erinyis cum equo hoc vocali fuit vinculum; nam in sacro Thelpusiorum mytho *Arioni* equo pater Neptunus et mater *Erinys* sive *Ceres* (terrae dea) tribuebantur teste schol. Ψ 346. Cf. Pausan. VIII 25 et 42 (ubi Ceres ἱππολεχὴς Δηώ vocatur in oraculo Phigalensibus dato), Apollodor. III 6 § 8, nec non Υ 224.

420. σε χρή] cf. I 75 sq.

424. Cf. Λ 521 sq.

3. ἐπὶ θρωισμῶι πεδίοιο] cf. K 160.

4. Etiam β 69 Themis sive *Mos* dicitur *concilia* cum deorum tum mortalium cogere (καθίζειν).

5. κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο] mente suppl.: *profectam*.

6. νέεσθαι] *redire* (in locum ubi et ante fuerunt)? Cf. Φ 48.

7—9. *Fluvios* et *Nymphas* in Iovis Olympii aedes convocatos est quod miretur quispiam. Originem autem huius episodii, quod neque cum argumento Iliadis neque cum Iovis

οὔτ' ἄρα Νυμφάων, αἵ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται 8 cf. ζ 123 h. Ven. 97
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα. 9 = ζ 124 h. Ven. 99
ἐλθόντες δ' εἰς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο
ξεστῇσι' αἰθούσῃσιν ἐνίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ 11ª cf. Z 243
Ἥφαιστος ποίησε ϝιδυίῃσι πραπίδεσσι 12 = A 608
ὥς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ', οὐδ' ἐνοσίχθων
ἐννεκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς,
ἷζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν· 15ᵇ = ν 127
„τίπτ' αὖτ', ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας;
ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
„ἔγνωσ, ἐνοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,

11. ἐνίζανον Ar. A C] ἐφίζανον Zen. D T (quasi *sedilia* essent αἴθουσαι), alii olim ἐνίδρανον (quod ne Graecum quidem). || 12. ποίησε ϝιδυίησι] sic (-σεν ἰδ.) Ar., ποίησ' εἰδυίησι Syr. || 14. αὐτούς] ἄλλους Axt (cf. § 98).

consiliis satis congruit, indicare videtur id quod poeta mox narrat (vs. 23—30), deos iuberi sive Troianis sive Achivis opem ferre, prouti singulis lubitum fuerit; nam si Achilles dis absentibus Troianos invadat, fore ut statim superior factus urbem fato invito expugnet (cf. Π 709). Poeta sic mutavit fabulam vetustam, in qua deus non *Olympius* sed *Idaeus*... non *cuncta* numina in bellum mittebat, sed *suos fluvios* et *suas Nymphas* iubebat Troianis adversus Achillem et deos peregrinos opitulari (cf. Μ 19—26), quemadmodum mox *Scamander* revera iis auxilium tulit; cf. Φ 212 sqq., 385—520. Numen *Idaeum* Troianis favens et *Olympium* iis infestum poeta Iliadis nunc, ut semper, permiscuit. Prisci autem aevi vestigium fortasse servat versus 18, ubi quod legitur ἄγχιστα, id multo foret aptius si in *Ida* monte hoc colloquium haberetur, quam nunc est, cum in Olympi vertice deliberantibus pugna Troianorum cum Achivis proxima esse dicitur. Nam *proxime instat* verti illud ἄγχιστα δέδηε et ad *tempus* referri non sinit lingua.

7. ἄπεεν] § 302.

— νόσφ'(ι)] § 13.

— Ὠκεανοῖο] hic enim non in *monte* aliquo habet originem, sive — ut cum ipso poeta loquamur — non est διιπετής sive διοτρεφής (cf. Ξ 434 Φ 223), sed terrae orbem ambit ἀψόρροος (Σ 399).

13. Διὸς ἔνδον] i. q. ἐν Διός. Item Ψ 200 Ζεφύροιο ἔνδον = ἐν Ζεφύρου. Sic alibi εἴσω = εἰς, ἔξω vel ἔκτοσε = ἐκ (cf. A 71 sq.).

14. Neptunum maris incolam poeta cogitat, ut semper. — Absunt *Ceres* terrae dea et *Dis* rex inferorum (cf. vs. 61 sq.). *Dionysus* Homero inter caelites non fuit cognitus; *Dionae* vel *Thetidis* nunc non fit mentio.

15. ἐξείρετο] § 264.

18. ἄγχιστα] cf. vs. 7—9.

20. ἐνοσίγαιε] § 21.

ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
ἥμενος, ἔνθ' ὁράων φρένα τέρψομαι· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
ἔρχεσθ', ὅφρα χ' ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπηι νόος ἐστὶ ϝεκάστου.
εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἷος ἐπὶ Τρώεσσι μάχηται,
οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑπετρομέεσκον ὀρῶντες·
νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρου χώεται αἰνᾶς,
δέδϝια μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξηι."
ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρε. 31b cf. B 797
βὰν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος ἠδ' ἐριούνης 34 cf. Θ 322

---

26. *οἷος ἐπὶ*] *οἵοισι* vHerwerden. — *μάχηται* C[1]] *μαχεῖται* Ω. Cf. § 147. An **εἰ γὰρ ἐπὶ Τρώεσσι μαχέσσεται οἷος Ἀχιλλεύς*? Aptissimum hic futurum, animi commoti indicium (ut *A* 61 al.). || 28. *τε*] *τι* Ar. || 30. *δέδϝια* § 168] *δείδω*. — *ὑπὲρ μόρον*] una voce Aristoph. Ar. alii proferebant propter *ὑπέρμορα B* 155, item *Φ* 517 *α* 34 *ε* 436. Disiunxit Heliodorus. Cf. *ὑπὲρ μοῖραν* (*Υ* 336) et *ὑπὲρ αἶσαν* (*Γ* 59 al.). — Teste scholio T olim quidam addebant: *οὐ μέν τοι μοῖρ' ἐστὶν ἔτι ζωοῦ Ἀχιλῆος | Ἰλίου ἐκπέρσαι ἐῢ ναιόμενον πτολίεθρον· | πέρσει* (*ἔπερσε* cod., corr. Spitzner) *δουράτεος ἵππος ἣ μῆτις Ἐπειοῦ*. Equi lignei in Iliade mentio alibi non fit (cf. comment. ad *Ψ* 665 et 670 sq.).

23—30. Ergone Troianis satis utile futurum est *Apollinis* vel *Martis* auxilium, si simul in eos immittantur *Iuno Minerva Neptunus* inimici potentissimi et inexorabiles? Infelicia haec, et aliam causam profert Iuno vs. 125—128; cf. etiam vs. 122—124 et 136—143. Itaque libenter non ipsi poetae Iliadis hoc episodium tribuerit quispiam. Non caret sane splendore poetico praelium caelitum de sorte urbis devotae inter se decertantium dum in terra dimicant mortales, et simile quid habet Verg. Aen. II 610—618; sed in hunc locum haec omnia non satis apte quadrant. Cf. vs. 7—9 et Φ 389 sq.

23. ὁράων] § 191.

— φρένα τέρψομαι] *laetabor, cum videam vos iis opem ferre*. Cf. Φ 389 sq.

24. ὄφρα χ'(κε)] § 326.

26. οἷος] solus sibi relictus, nullis numinibus sive opitulantibus sive adversantibus.

— ἐπὶ Τρώεσσι] cf. Ρ 98.

29 ὅτε δή] tempori praesenti ὅτε addito δή praemittitur etiam β 314 ρ 461 σ 217 τ 532, et non addito δή ε 357 μ 22 ν 129.

— καὶ ... ἑταίρου] *etiam propter sodalem* (*caesum*). Genitivus ita est usurpatus ut α 69.

— θυμὸν] acc. ut Π 616.

30. *Vereor* quod ait Iuppiter, id valet quod *cavendum esse sentio*. De locutione ὑπὲρ μόρον cf. Ρ 327 et Π 707—709.

Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμνισι κέκασται,
Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι 'κίε σθένεϊ βλεμεαίνων 36ᵇ = Ω 337
χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι 'ρώοντο ϝαραιαί· 37 = Σ 411
εἰσὶ δὲ Τρῶας Ἄρηος κορυθαιόλος, αὐτὰρ ἅμ' αὐτῶι
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Λητώ τε Ξάνθος τε φιλομμειδής τ' Ἀφροδίτη.
ἧος μέν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
τῆος Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς 42ᵇ sq. = Σ 247 sq
ἐξεφάνη, δϝηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ϝέκαστον, 44 = Η 215
δεδϝιότας, ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλεΐωνα
τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῶι ϝῖσον Ἄρηϊ. 46ᵇ = Μ 130
αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἦλυθον ἀνδρῶν,
ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσσόος, αὖε δ' Ἀθήνη,
στᾶσ' ὁτὲ μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός, 49ᵇ = Ι 67
ἄλλοτε μακρὸν ἀΰτε' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων.
αὖε δ' Ἄρης ἑτέρωθεν ἐρεμνῆι λαίλαπι ϝῖσος, 51ᵇ cf. Μ 375
ὀξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
ἄλλοτε πὰρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνηι.

---

35. ἐπὶ A Syr.] ἐνὶ Ω (cf. Α 55). — κέκασται Ar. H] -το Ω (cf. Ε 739). ‖ 40. φιλομμειδὴς] Διὸς Θυγάτηρ l. a. in T (cf. Φ 416). ‖ 42. τῆος] τόφρα δ' l. a. in A. ‖ 50. *ἄλλοτε μακρὸν ἀΰτε' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων] ἄλλοτ', ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἀΰτει. Verbis transpositis in suum locum cessit ἐριδούπων, quae adiectivi ἐριγό- forma brevior exitui hexametri est propria, vitata est pedis 4ⁱ conformatio durior (cf. § 3), feminina e masculina facta est caesura, verbi formam contrahi non est necesse (cf. § 191). ‖ 51. αὖε] ὦρτο Strab. 597. ‖ 53. Θέων] sic Herodicus, Θεῶν Ar., pro loci nomine habens Θεῶν Καλλικολώνην. Cf. vs. 151. Similis est controversia Ω 74.

---

35. ἐπὶ . . . κέκασται] haec iungenda; cf. proprium nomen Ἐπικάστη.

— πευκαλίμνισι] cf. Θ 366.

36 sq. Robustus quidem Vulcanus, sed claudus et cruribus vacillantibus; cf. Α 599 sq. Σ 411 et de locutione σθένεϊ βλεμεαίνων Θ 337.

38. κορυθαιόλος] ceteris locis *Hectoris* est epitheton (Β 816 al.; cf. Ζ 469 sq.). Sed cf. Belli deus κορυθάϊξ dictus Χ 132.

39. ἀκερσεκόμης] adi. non nisi h. Ap. 134 redit.

41 sq. ἧος . . . τῆος] § 323.

42. ἐκύδανον] non nisi h. l. intransitivum est verbum κυδα(ί)νειν. Cf Ε 448 al. et Ξ 73.

49 sq. Inter vallum et fossam consistit Minerva (cf. Ι 67 et 87). De participio et verbo finito sibi oppositis cf. Γ 80.

51. ἐρεμνῆι λαίλαπι ϝῖσος] cf. Λ 306 et Ε 865.

53. Σιμόεντι] cf. Ε 773 sq.

— Καλλικολώνηι] etiam vs. 151 hic collium tractus commemoratur, cui

ὣς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖσ' ἔριδ' ἐρρήγνυντο βαρεῖαν.
δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπειναὶ κάρηνα.
πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἔδδεισεν δ' ὑπένερθε ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς,
δείσας δ' ἐκ θρόνου ἆλτο καὶ ἴαχε, μή οἱ ὕπερθε
γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δοικία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
σμερδαλέ' ἠερόεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων. 66 cf. Hes. Theog. 705
ἦ τοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνι ἄνακτι
ἵστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
ἄντα δ' Ἐνυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἥρη δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδεινὴ 70ᵇ cf. Π 183
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη ἑκάτοιο·
Λητοΐ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,
ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης, 73ᵇ = Φ 329
ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

54. ὀτρύνοντες] -αντες A¹. || 57. ἔνερθε] νέρθε Ar. Syr. (cf. O 225). || 59. πολυπίδακος] sic Ar., -δάκου D. Cf. Ξ 157. || 62. ἆλτο] ὦρτο Mass. — ἴαχε] neglecto ϝ. || 65. ἠερόεντα Doederlein] εὐρώεντα. Integrum extat adiectivum O 191 et in l. a. ψ 322, corrupta lectio redit κ 512 ψ 322 ω 10 h. Cer. 482 Hes. Oper. 153 Theog. 731, 739, 810, quam Sophocles secutus esse videtur Ai. 1167 (et 1190?). || 67. -ωνι ϝάνακτι Bentley] -ωνος ἄνακτος. Cf. M 41. || 68. ἰὰ πτερόεντα] aut ἰοὺς -ντας (Barnes) aut βέλεα -ντα (Bentley) poeta videtur dedisse.

proximum fuisse *Aesyetae* sive *Ili sepulcrum* (cf. K 415 et B 792—794) docet contextus; et *ipsum nomen* in fabulis priscis clarum fuisse (ut *quercus* et *caprifici* arborum sacrarum, cf. E 693 Z 433) noster locus testatur.

55. σύμβαλον] non intransitivum (ut Π 565), sed obiecto (τούς) ornatum, ut Γ 70.

— ἔριδ' ἐρρήγνυντο] insolita locutio: *effecerunt ut erumperet contentio.*

61—65. De sede mortuorum cf. O 188; cum vs. 65 cf. I 312.

68. ἰὰ] non nisi h. l. pro ἰούς. Cf. nota crit.

69. Ἐνυαλίοιο] cf. P 210. Belli deo Minerva adversatur, ut solet; cf. Δ 439.

70. χρυσηλάκατος] cf. Π 183.

72. Λητοΐ] § 77.

— σῶκος] †, *validus, potens*? Nomen proprium Σῶκος est Λ 427 sqq. Tragicis certe verbum σωκεῖν valet *vigere*.

— Ἑρμῆς] § 58.

73 sq. En argumentum τῆς παραποταμίου μάχης: *igni opposita aqua.* — De fluvii nomine duplici cf. A 403 sq.

Αἰνείου καὶ Ἀχιλλέως μονομαχία.

ὣς οἳ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἕκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δύμεν᾽ ὁμίλου
Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά ϝε θυμὸς ἄνωγε
αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν. 78 = *E* 289
Αἰνείαν δ᾽ ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν Ἀπόλλων
ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἠΰ·
υἱεῖ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι ϝείσατο φωνήν.
τῶι μιν ϝεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 82 = *Π* 720
„Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί, 83ᵃ = *E* 180
ἃς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο ϝοινοποτάζων, 83ᵇ = *N* 219
Πηλεΐδα᾽ Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίξειν;“ 85ᵇ = *Φ* 477 cf. *K* 451 *O* 179
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέϝειπε·
„Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι; 88 = 333
οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ᾽ Ἀχιλῆος
στήσομαι, ἀλλ᾽ ἤδη με καὶ ἄλλοτε δούρ᾽ ἐφόβησε
ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἠμετέρηισι,
ἔπερσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς

---

77. (ϝ)ε Ar. BC] γε Ω. Insolito loco collocatum est pronomen (cf. § 329). — ἄνωγε § 225] ἀνώγει. || 82. ϝεισάμενος § 212³] ἐεισάμενος. || 84. ὑπίσχεο] sic Ar., ὑπίσχεο Syr. (cf. Ψ 195). || 85. πολεμίξειν A D] -ζειν Ω. Cf. *O* 179 et *B* 436. || 89. νῦν] δὴ D G.

---

75. Quae hic interrumpitur narratio, continuatur vs. 112—155 et Φ 385 sqq., postquam relata sunt Achillis cum Aenea pugna et facinora prope fluvium ab eo edita.

76. δύμεν᾽(αι)] § 125.

77. Πριαμίδεω] § 55.

— ἄνωγε] § 225.

78. Cf. Δ 35.

80. ἐνῆκε δέ ϝοι μένος ἠΰ] cf. Π 449.

83. ποῦ τοι ἀπειλαί] cf. N 219 sq. et de voce ἀπειλαί Θ 150.

84. ϝοινοποτάζων] Aeneas igitur nuper bello ineunte inter pocula gloriatus est se Achillem facile profligaturum, quemadmodum Achivorum principes cenantes gloriati sunt Troianos mox a se devictum iri (cf. Θ 229—234).

85. Πηλεΐδα᾽(ο)] § 55.

90—94. Aliis verbis eaedem res referuntur infra vs. 188—194. Cf. quae de Priami filiis similia narrantur Λ 104—106 et Φ 35—47.

90. δούρ᾽ (δουρὶ)] § 13.

91. ἡμετέρηισι] *nostris*, quae erant patris mei Anchisae et meae ipsius. Cf. Π 244 et Z 414.

92. Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον] cf. B 690 sq.

'ρύσατο, ὅσ μοι ἐνῶρσε μένοσ λαιψηρά τε γοῦνα. 93 cf. X 204
ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆοσ καὶ Ἀθήνησ,
ἥ ῥοι πρόσθεν ἰοῦσα 'τίθει φάοσ ἠδ' ἐκέλευε
ἔγχεϊ χαλκείωι Λέλεγασ καὶ Τρῶασ ἐναίρειν.
τῶι οὐκ ἔστ' Ἀχιλῆοσ ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
αἰεὶ γὰρ πάρα τίσ γε θεῶν, ὅσ λοιγὸν ἀμύνει. 98 cf. E 603
καὶ δ' ἄλλωσ τοῦ γ' ἰθὺ βέλοσ πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
πρὶν χροὸσ ἀνδρομέοιο διελθέμεν'. εἰ δὲ θεόσ περ
ῥῖσον τείνειεν πολέμου τέλοσ, οὔ κέ με ῥεῖα
νικήσει', οὐδ' εἰ παγχάλκεοσ εὔχεται εἶναι."
τὸν δ' αὖτε προσέῤῥειπε ῥάναξ Διὸσ υἱὸσ Ἀπόλλων· 103 = H 37
„ἤρωσ, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖσ' αἰειγενέτησι
εὔχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸσ κούρησ Ἀφροδίτησ
ἐκγεγάμεν, κεῖνοσ δὲ χερείονοσ ἐκ θεοῦ ἐστί. 106 cf. Φ 190 sq.
ἣ μὲν γὰρ Διόσ ἐσθ', ἣ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντοσ.
ἀλλ' ἰθὺσ φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν 108b sq. cf. Φ 388 sq.
λευγαλέοισι ῥέπεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῆι."
ὣσ ῥειπὼν ἔμπνευσε μένοσ μέγα ποιμένι λαῶν, 110 = O 262
'βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένοσ αἴθοπι χαλκῶι. 111 = Δ 495

οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο πάϊσ λευκώλενον Ἥρην
ἀντία Πηλεΐωνοσ ἰὼν ἀνὰ ῥοῦλαμὸν ἀνδρῶν·

---

93. ( )ρύσατο Knight] εἰρύσατ'. Cf. vs. 194 et § 164. — ἐνῶρσε T] ἐπῶρσε Ω, item X 204. Cf. ἐν μένοσ ὦρσε Θ 335 et similia Ξ 522 Σ 218 Υ 110. || 98. Om. D. — τισ Bentley] εἶσ (item E 603). || 99. ἰθὺ] ἰθὺσ(!) Syr. A B C G Gen. || 101. με ῥεῖα Knight] μάλα ῥέα Ω (μάλα ῥεῖα G L). Cf. M 381 et § 8, 88[1]. || 102. νικήσει'(ε) Bentley] -σει vel -σηι. Cf. I 386. || 103. Διὸσ υἱὸσ] ἐκάεργοσ Syr.[2] (ut P 585; cf. O 253).

---

94. ἦ κ' ἐδάμην] mente add.: *nisi servasset me Iuppiter*, quod inest verbis proximis: αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺσ | 'ρύσατο. Deus Idaeus servavit heroëm Dardanium invita dea Achiva.

96. Λέλεγασ] (*Lyrnessi* et) *Pedasi incolas*; cf. Φ 86.

99. καὶ ... ἄλλωσ] *vel sic* (etiamsi non adiuvetur a superis). Cf. I 699. Alia adverbii vis est loco simili Λ 391.

100. διελθέμεν'(αι)] § 125.

101. ῥῖσον τείνειεν πολέμου τέλοσ] cf. Λ 72.

102. παγχάλκεοσ] *indefessus et invictus, qui superari vel vulnerari nequeat.* Similis est hyperbole in verbis χάλκεοσ ὕπνοσ Λ 241, ἦτορ χάλκειον Β 490 (Σ 222) vel σιδήρεον (cf. P 424). Cf. etiam Martis epitheton χάλκεοσ Ε 704 al., Apollinis verba ad Troianos de hostibus Δ 510: οὔ σφι λίθοσ χρὼσ οὐδὲ σίδηροσ, Eurylochi de Ulixe μ 280: ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται.

109. -οισι ῥέπεσσιν] § 60.

— ἀρειῆι] cf. P 431.

ἣ δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπε·
„φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσείδαον καὶ Ἀθήνη,
ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα· 116ᵇ = *B* 252
Αἰνείας δ' ἔβη κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ 117ᵇ = *Δ* 495
ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
ἀλλ' ἄγεθ', ἡμέσ πέρ μιν ἀποτροπάωμεν ὀπίσσω
αὐτόθεν, ἤ τισ ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ
παρσταίη, δοίη δὲ κράτοσ μέγα, μηδέ τι θυμοῦ
δευέσθω, ἵνα ᾖδηι ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάροσ περ
Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηΐοτῆτα.
πάντεσ δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιάοντεσ
τῆσδε μάχησ, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται ἄσσα ϝοι Αἶσα 127ᵇ = *η* 197ᵃ
γιγνομένωι ἐπέκλωσε λίνωι, ὅτε μιν 'τέκε μήτηρ. 128 cf. *Ω* 210 *η* 198
εἰ δ' Ἀχιλεὺσ οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὀμφῆσ,
δϝείσει' ἔπειθ', ὅτε κέν τισ ἐναντίβιον θεὸσ ἔλθῃι

---

114. *ἣ ... μετὰ μῦθον ἔειπε*] sic (*ἔειπε*) Ar., *ἦ ... ῥεῖα ζώοντασ* Zen. (male *ἦ* pro *ἔφη*, cf. § 306⁵). — *καλέσασα*] sic Zen., *στήσασα* Ar. || 119. *ἀποτροπάωμεν* § 251] *-τρωπῶμεν*. || 121. *θυμοῦ* Koeppen] *θυμῶι*. Absolutum *δεύομαι* non est alibi (cf. *Γ* 294 *N* 786 *η* 73 al.; *A* 134 *X* 492 genitivus mente supplendus est). || 125-128. Quidam —, utpote a vs. 26 sq. discrepantes.

---

119. ἧμεσ] § 92.

— ἀποτροπάωμεν] § 191 et 251.

122—128. Cf. vs. 23—30.

125. ἀντιάοντεσ] § 191.

126. πάθῃσι] de subiunctivo cf. A 158.

127 sq. Αἶσα *dea filum vitae humanae nens* commemoratur etiam loco parallelo *η* 198, ubi operam in hoc officio ei praestare dicuntur Κλῶθεσ, quod nomen alibi non est obvium, ipsa vero notio quin sit perantiqua non est dubitandum. *Fili* huius mentio fit etiam Ω 210, ubi singulis mortalibus id nere dicitur Μοῖρα. *Plures* Μοῖραι vitam humanam regere dicuntur Ω 49; *tres* Κλωθὼ Λάχεσιν Ἄτροπον nominatim designat Hes. Theog. 218, 905. *Di* autem — communi nomine sic indicati — sortem hominibus dicuntur ἐπικλώσασθαι vel ἐπικλῶσαι Ω 525 *α* 17 *γ* 208 *θ* 579 *λ* 139 *υ* 196, δαίμων *π* 64, *Iuppiter* *δ* 208. Cf. Θ 69—72 et Ω 527—533. Et optime haec loquendi — i. e. cogitandi — ratio, quae inter gentes incultas vulgata est, congruit cum ea qua dea luna, quae cursu suo tempus veluti demetitur singulisque mortalibus tribuit, *telam* dicitur texere et retexere. Hinc originem habuit tela Penelopes (cf. *τ* 138—156).

129. οὐ] cf. Γ 289.

— ταῦτα] adesse non solum eos deos qui Troiam tueantur, sed etiam ceteros.

ἐν πολέμωι· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργέσ.“ 131 cf. π 161
131b cf. η 201
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
„Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρ' ἐκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.
οὔ κεν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι θεοὺσ ἔριδι ξυνελάσσαι 134 cf. Θ 210
134b cf. Φ 394
ἡμασ τοὺσ ἄλλουσ, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰμεν. 135 cf. Θ211 [169
135b = ι 276 cf. A
ἀλλ' ἤμεσ μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντεσ 136b = α 372
ἐκ πάτου εἰσ σκοπιήν, πόλεμοσ δ' ἄνδρεσσι μελήσει. 137b = Z 492
εἰ δέ κ' Ἄρησ ἄρχηισι μάχησ ἢ Φοῖβοσ Ἀπόλλων,
ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι καὶ οὐκ ἐάωσι μάχεσθαι,
αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἡμὶ παρ' αὐτόθι νεῖκοσ ὀρεῖται
φυλόπιδοσ· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντασ οἴω
ἂψ ἴμεν' Οὔλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων, 142b = h. Ap. 187
Cer. 485 cf.
ἡμετέρησι' ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίηφι δαμέντασ.“ Merc. 332
143 cf. Φ208σ156
ὣσ ἄρα φωνήσασ ἡγήσατο κυανοχαίτησ
τεῖχοσ ἓσ ἀμφίχυτον Ἡρακλέεοσ θείοιο,
ὑψηλόν, τό ῥά ῥοι Τρῶεσ καὶ Παλλὰσ Ἀθήνη

131. ἐναργέσ Fick] -γεῖσ Ω, item η 201 π 161. Cf. § 73 et ἀστεμφές, νημερτές (-φέως, -τέως codd. omnes aut plerique) δ 419, 459 ε 98 τ 269 h. Cer. 71. Praeterea cf. O 114 et Π 792. || 135. Habent Syr. A, in margine habuit huius archetypum, om. Ω. || 138. ἄρχηισι Zen.] ἄρχωσι Ar. Ω (cf. E 774 κ 513). In schol. T affertur l. a. εἰ δέ κεν ὣσ ἄρχωσιν Ἄρησ καὶ Φ. Α. Mirum ni et Aristarchus καὶ pro ἦ legit; ἦ tamen ei tribuitur ab Aristonico. || 140. αὐτόθι C] -φι Ω. Cf. M 302. || 143. ἀναγκαίηφι H] ἀνάγκηι ἴφι Ω (cf. Φ 208 σ 156).

131. Cf. A 198.

133. σε χρή] cf. I 75 sq.

134 sq. Quod Neptunus dicit hoc est: ἡμεῖσ τοὺσ ἄλλουσ θεοὺσ μὴ ξυμβάλωμεν εἰσ μάχην, non enim est necesse et rei eventum expectare nobis licebit impune. — Acc. c. inf. post ἐθέλειν ut Θ 210 al.; de obiecti accusativo praemisso accusativo subiecti cf. I 315.

134. οὔ κεν] § 326.

135 sq. ἧμασ et ἧμεσ] § 92.

136—149. Neptunus et Iuno ceterique di qui ab Achivorum parte stant speculam circumspicientes aptum suo consilio inveniunt τεῖχοσ ἀμφίχυτον sive *aggerem Herculis*, haud ita procul a littore olim in usum herois a Troianis congestum iubente Minerva, non Herculis tantum sed et ipsius urbis patrona (cf. Z 86). Cuius aggeris alibi non fit mentio. *Parallelae* fortasse fuerunt olim fabulae de *aggere Herculis*, qui Troiam cepit, et de *aggere Agamemnonis*, qui item Troiam cepit. — Alia specula fuit *oppidanorum* (cf. B 792—794), qua mox et di his faventes utentur (cf. vs. 151—153).

139. οὐκ ἐάωσι] cf. Γ 289 et de verbi forma § 191.

140. ἡμὶ] § 92.

— ὀρεῖται] § 147.

145. τεῖχοσ . . . ἀμφίχυτον] *aggerem*. Cf. χυτὴ γαῖα Z 464 al. et de ipsa re H 337—343.

— Ἡρακλέεοσ] § 73.

146—148. Cf. E 640—651.

'ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέαιτο,
ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε.
ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔζετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισ' ἐρέσαντο·
οἳ δ' ἑτέρωσε καθῖζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνησ
ἀμφὶ σέ, ἦϊε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
ὣσ οἳ μὲν ῥεκάτερθε καθήατο μητιάοντεσ
βουλάσ· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέοσ πολέμοιο
ὤκνεον ἀμφότεροι, Ζεὺσ δ' ἤμενοσ ὕψ' ἐκέλευε.

τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον καὶ ἐλάμπετο χαλκῶι,
ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων, 'κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι [sqq.
ὀρνυμένων ἅμυδισ· δύο δ' ἀνέρε ἔξοχ' ἀρίστω 158ᵇ-160 cf. *N* 499
εἰσ μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι, 159 = *Z* 120
Αἰνείασ τ' Ἀγχισιάδησ καὶ δῖοσ Ἀχιλλεύσ.
Αἰνείασ δὲ πρῶτοσ ἀπειλήσασ ἐβεβήκει,
νευστάζων κόρυθι βριαρῆι, ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, 'τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχοσ.
Πηλεΐδησ δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὣσ 164 cf. *Ω* 572
164ᵇ = *Λ* 129

147. *ἀλέαιτο*] *-οιτο* D T. ‖ 153. *μὶν* Bentley] *μίν ῥ'*. ‖ 158. *δύο δ'(ὲ)*] *δὲ δύ'* l. a. in Marc. 458. — *ἀνέρε ... ἀρίστω* Ahrens] *-ρεσ ... -τοι*. ‖ 159. *ἀμφοτέρων*] *-ρω* G (cf. *Z* 120). ‖ 163. *'τίνασσε δὲ*] *τινάσσων* l. a. in Marc. 458 (ut *M* 298 *X* 311).

147. 'ποίεον] de imperfecti hoc usu cf. ψ 178.

— τὸ κῆτοσ] *notam illam beluam marinam*. Fabulam auditoribus bene cognitam poeta in transitu commemorat; cf. A 307.

148. μιν] *Herculem*.

— σεύαιτο] cf. Γ 26.

149. ἔζετο] singularis ut A 255.

— ἄλλοι] qui quidem favebant Achivis.

150. ἄρρηκτον] nubis epitheton notabile, non *densam* tantum sed et *firmam* atque *compactam* significans. Cf. E 749—751.

151. ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνησ] cf. vs. 53 et 136—149. A collium hoc tractu Ilium urbs cognomen ὀφρυόεσσαν accepit X 411.

152. ἦϊε] cf. O 365.

155. Expectabant etiam di, licet Iuppiter eos adhortaretur ut homines pugnantes adiuvarent, ipse in Olympo remanens (cf. vs. 25).

157. 'κάρκαιρε] verbum † et aliunde non cognitum; *resonabat*?

162 sq. Aeneas adversarium adit hasta stricta, capite demisso, quo melius clipeo se possit tegere; item *Achilles* X 313 sq., *Hector* ibidem vs. 308, et solitum hunc militum in hostem irruentium gestum fuisse per se intellegitur.

164—173. Vivida admodum comparatione pingitur Achilles in pugnam primum irruens. Quam comparationem qui fecit, leones bene norat et saepius viderat.

σίντησ, ὅν τε καὶ ἄνδρεσ ἀποκτάμεναι μεμάωσι
ἀγρόμενοι, πᾶσ δᾶμοσ· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
ἔρχεται, ἀλλ᾽ ὅτε κέν τισ Ἄρηϊ θοῶν αἰζηῶν
δουρὶ βάλῃι, ἐξάλη τε χανών, περί τ᾽ ἀφρὸσ ὀδόντασ
γίγνεται, ἐν δέ τέ ϝοι κραδίκι στένει ἄλκιμον ἦτορ,
οὐρᾶι δὲ πλευράσ τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθε
μαστίεται, ἑξὲ δ᾽ αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι, 171ᵇ cf. Π 690
γλαυκιάων δ᾽ ἰθὺσ φέρεται μένε᾽, εἴ τινα πέφνῃι
ἀνδρῶν ἢ αὐτὸσ φθίεται πρώτοι ἐν δμίλωι.
ὥσ Ἀχιλῆ᾽ ὄτρυνε μένοσ καὶ θυμὸσ ἀγήνωρ
ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτοροσ Αἰνείαο. 175ᵃ = P 67
οἳ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντεσ, 176 sq. = Φ 148
τὸν πρότεροσ προσέϝειπε ποδάρκησ δῖοσ Ἀχιλλεύσ· 176 = Γ 15 [sq.
„Αἰνεία, τί σὺ τόσσον δμίλου πρόσθεν ἐπελθὼν
ἕστησ; ἦ σέ γε θυμὸσ ἐμοὶ μαχέσασθαι ἄνωγε
ϝελπόμενον Τρώεσσι ϝαναξέμεν᾽ ἱπποδάμοισι

---

165. *μεμάωσι] -ασι. || 166. πρῶτον μὲν ἀτίζων] κρειῶν ἐρατίζων L (ut A 551 P 660). || 169. ἄλκιμον] ὄβριμον Syr. || 170. ἀμφοτέρωθε] -σε l. a. ant. || 171. μαχέσασθαι Syr. D] μαχέσεσθαι B, μαχέεσθαι A C, μάχεσθαι T (cf. Π 690 et A 272). || 172. εἴ § 326] ἤν. || 178. πρόσθεν vChrist] πολλὸν Ω, quod post τόσσον molestum, genitivus autem participio ἐπελθών sociari non potuit. Cf. Γ 22 Ψ 804. — ἐπελθὼν] ἀπ. A² (quod alienum hinc est verbum). || 179. ἄνωγε § 225] ἀνώγει. || 180—186. Quidam —

---

165. καὶ] *itaque* (nos: *dan ook*). Rapax est fera, itaque mortem pastores ei struunt. Cf. A 249.

166. ἀτίζων] *nihil curans*, item ἀτέων vs. 332; cf. etiam Herodot. VII 223. Aliunde verbum non est cognitum; nam stirpem vocis ἀάτησ-ἄτησ hinc alienam esse testatur sonus ᾰ.

169. στένει ἄλκιμον ἦτορ] *crebro motu aestuant latera*. Cf. K 16.

170—172. Cf. Hes. Scut. 430 sq., ubi Mars assimulatur leoni qui γλαυκιάων ὄσσοισ δρεινὸν (ὄσσοισι θαμὰ?) πλευράσ τε καὶ ὦμουσ | οὐρᾶι μαστιάων ποσσὶ γλάφει.

170. πλευράσ] cf. Δ 468.

172. γλαυκιάων] § 191. Verbum †, *oculos luridum fulgentes* denotat.

— φέρεται] cf. O 743.

— μένε᾽(ϊ)] § 71.

179. ἕστησ] de temporis praeteriti usu cf. Δ 243.

— ἄνωγε] *impellebat*.

180—183. Ex hoc loco nata esse videntur quae N 460 sq. dicuntur de Aenea Priamo succensenti. Spurios illos versus qui fecit, finxit Aeneam simile quid, atque hoc loco ab Achille dicitur, secum reputasse, ideoque in tuto manere maluisse quam strenue pugnare. Nihil tamen est in verbis quibus Achilles nunc utitur, unde efficiatur Aeneam Priamo eiusve liberis minus bene voluisse. „Cur vitae periculum subis? Me si viceris, quid tibi proderit?" Achilles rogat, nihil amplius.

180. ϝαναξέμεν᾽(αι)] § 125.

τιμῆσ τῆσ Πριάμοι'; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξεναρίξηισ,
οὔ τοι τούνεκά γε Πρίαμοσ γέρασ ἐν χερὶ θήσει!
εἰσὶν γάρ ϝοι παῖδεσ, ὃ δ' ἔμπεδοσ οὐδ' ἀεσίφρων. 183[b] cf. Ψ 603
ἦ νύ τί τοι Τρῶεσ τέμενοσ 'τάμον ἔξοχον ἄλλων, 184[b] sq.[a] = Z 195 sq.
καλὸν φυταλιῆσ καὶ ἀρούρησ, ὄφρα νέμηαι,
αἴ κεν ἐμὲ κτείνηισ; χαλεπῶσ ῥέξειν σὲ ϝέολπα!
ἤδη μὴν σέ γέ φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι.
οὐ μέμνησ' ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα 188[a] = O 18
'σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
καρπαλίμωσ; τότε δ' οὔ τι μετετροπαλίζεο φεύγων.
ἔνθεν δ' εἰσ Λυρνησσὸν ὑπέκφυγεσ· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
'πέρσα μεθορμηθεὶσ σὺν Ἀθήνηι καὶ Διὶ πατρί,
ληϊάδασ δὲ γυναῖκασ ἐλεύθερον ἦμαρ ἀποϝρὰσ 193 cf. Π 831
ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺσ ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
ἀλλ' οὐ νῦν ῥύσεσθαι ὀΐομαι, ὡσ ἐνὶ θυμῶι
βάλλεαι. ἀλλά σ' ἐγώ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω 196[b]-198 = P 80 sqq.
εἰσ πληθὺν ἴμεναι, μηδ' ἀντίοσ ἵστασ' ἐμεῖο,
πρίν τι κακὸν παθέμεν· ϝεχθὲν δέ τε νήπιοσ ἔγνω."

---

185. *καλὸν*] *ἐσθλὸν* A C. || 186. **ῥέξειν σε ϝέολπα*] *δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν*, neglecto ϝ stirpis *ϝελπ* et pede 4[o] vitiose conformato (cf. § 3). || 187. *μὴν* § 18] *μὲν*. — *φοβῆσαι*] *φόβησα* A C T. || 188. *οὐ* § 8] *ἦ οὐ*. — *μέμνησ'*(*αι*) Bodl. Barocc. 203] *μέμνηι* Ω. Cf. O 18. — *ἄπο*] sic Ar., *ἔπι* Chia Rhianus Aristoph. (sic *βόεσσ' ἔπι* esse deberet; cf. Z 25 al.). || 191. *ἔνθεν*] *κεῖθεν* Strab. 607. || 195—198. Quidam — || 195. *ῥύσεσθαι*] *ἐρύεσθαι* Ar., *σε ῥύεσθαι* vel *σ' ἐρ.* Ω. Per se quidem spectatum aptum est *ϝερύεσθαι erepturum esse* (ut Ξ 422; cf. § 293), sed propter versum 194 requiri videtur *servandi* verbum *ῥύεσθαι* (§ 164), nisi illic *ἐϝερύσσατο* est legendum.

---

181. τιμῆσ] genitivus (partitivus?) admodum neglegenter adhibitus, ut et Ψ 649 ω 30.

— Πριάμοι'(ο)] § 59.

182. τοι... γέρασ ἐν χερὶ θήσει] *munus suum* sive regiam dignitatem — cuius insigne fuit sceptrum (cf. A 279 B 105—108) — moriens *tibi traditurus est*. Vox γέρασ idem valet λ 175, 184 ο 522.

183. ἔμπεδοσ] cf. Γ 108.

— ἀεσίφρων] *mente captus*. Adi. redit Ψ 603 φ 302 Hes. Op. 335; cf. subst. inde ductum ἀεσιφροσύνη ο 470 Hes. Theog. 502. In Apoll. lex. est ἀασίφρων, et proba haec videtur adiectivi forma; quod quin a verbo ἀάσσαι sit ductum vix videtur dubium.

184. ἔξοχον ἄλλων] cf. Z 194.

185. Cf. Σ 588.

188—194. Cf. supra vs. 90—94. — Iuppiter *Olympius* incitavit Achillem, Iuppiter *Idaeus* (cf. vs. 215—241) Aeneam servavit.

191. Λυρνησσὸν] cf. B 690 sq.

194. ἐρρύσατο] singularis ut A 255.

197. ἴμεναι] § 125.

198. παθέμεν] § 126.

— ϝεχθὲν δέ τε νήπιοσ ἔγνω] cf. Λ 764.

τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
„Πηλεΐδη, μὴ δή με ϝέπεσσί γε νηπύτιον ὣς 200-202 = 431 sqq.
ϝέλπεο δεδϝίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα ϝοῖδα καὶ αὐτὸς
ἠμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσιμα μυθήσασθαι.
ϝίδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ϝίδμεν δὲ τοκῆας,
πρόκλυτ' ἀκούοντες ϝέπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
ὄψιι δ' οὔτ' ἄρ πω σὺ ἐμοὺς ϝίδες οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς.
φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμοι' ἁλοσύδνης·
αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο 208 sq. cf. E 247 sq.
εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἐστ' Ἀφροδίτη.
τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται
σήμερον· οὐ γάρ φημι ϝέπεσσί γε νηπυτίοισι
ὧδε διακρινθέντε μάχης ἔξ ἀπονέεσθαι. 212ᵇ = Π 252
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐῢ ϝείδηις, — 213 = Z 150
Δάρδανον ἄρ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς,

214 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι 214 = Z 151

202. αἴσιμα Duentzer] αἴσυλα Ω, item vs. 433 (quod quid sit apparet E 403 Φ 214 β 232 ε 10). Idem vitium correxerat Ruhnkenius h. Merc. 164. Cf. Z 62 H 121 χ 46. || 205—209. Quidam — || 207. δ'(ὲ)] τ' AC. || 210. ἕτεροι] ἕταροι C D. || 211. νηπυτίοισι] -ω ὥς Bentley (cf. comment.). || 214. Cf. Z 151. || 215. ἄρ A² L] αὖ Ω (cf. vs. 219).

200—258. Aptiora sunt quae Hector profert H 234—243 quam quae nunc Aeneas, licet ab iisdem fere verbis uterque faciat initium. Admodum verbosus nunc est Aeneas, etiamsi omittantur vs. 213—241, quos aliunde desumtos esse suspicabatur Friedlaender, placido alicui colloquio — quale Glauci illud fuit cum Diomede in Z, ubi cf. praesertim vs. 150 sqq. — multo sane aptiores quam huic temporis articulo. Sed et Lycaon atque Asteropaeus mox permulta ad Achillem verba fecerunt (in Φ init.), nec pauca iis respondit Achilles, quamvis ira rabidus. Dandum igitur hoc nostri carminis poetae.

200—202. Cf. vs. 108 sq.; *et ego* Aeneas ait *possum cavillari et minari, sed armis, non verbis nunc certandum.*

200. με ϝέπεσσι] μ' ἐπέεσσι Ω.

204. πρόκλυτ'(α)] *primum audita, quae olim clara fuerunt.* — Ab aliis narrata se referre poeta ait; cf. A 307.

205. ὄψιι] § 74.

207. καλλιπλοκάμοι'(ο)] § 59.

— ἁλοσύδνης] dubiae originis vox redit δ 404. *Deam maris* utrobique valet.

211. φημι ϝέπεσσι] φημ' ἐπέεσσι Ω.

— νηπυτίοισι] ceteris locis ipsi *homines* dicuntur νηπύτιοι, non *verba* (cf. vs. 200, 244, 431, al.).

212. ὧδε] *sic temere*, πρὶν ἕτερόσ τι πάθησι.

— ἀπονέεσθαι] § 21.

213. ϝείδηις] § 160.

215—241. En igitur stemma regum Troiae. Ab *Iove* (*Idaeo*) principium. Sed et plura insunt deorum nomina.

'κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔ πω Ϝίλιοσ ἱρὴ

Nam *Erichthonius* equorum divinorum dominus olim fuit *Neptunus* ille, qui Troiae moenia struxit; *Tithonus* autem Aurorae maritus (cf. Λ 1 ε 1) et *Ganymedes* Iovis pincerna (cf. Ε 266) quin numina primitus fuerint caelestia ne potest quidem dubitari; quibus et *Lampus* sive *splendens* (*Lucifer*) propter nomen est annumerandus, et aliunde addi potest *Venus* dea Aeneae mater. Apparet confluxisse fabulas duas antiquas, quarum altera *Troianos*, altera *Dardanos* spectaret, altera autem *deum Idae* stirpis regiae genitorem faceret, altera *Neptunum Erichthonium* (cf. vs. 291—294), ab Iove Idaeo vix diversum, et sic natum esse stemma quod poeta nobis praebet:

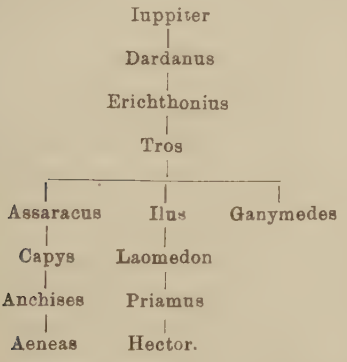

Primitus autem hae potius rationes duae sunt initae:

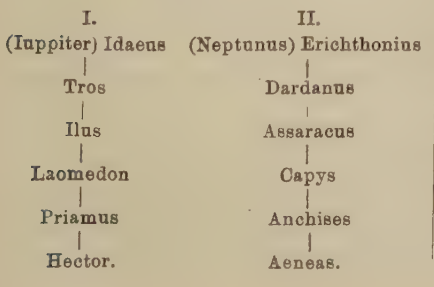

Vel, ut in unum coniungamus quae nominibus tantum discrepant et ab aliis ad aliam gentem sunt relata:

deus	(Idaeus, Erichthonius).
heros eponymus	(Tros, Ilus, Dardanus).
rex populi	(Laomedon, Priamus, Assaracus, Capys, Anchises).
regis filius	(Hector, Aeneas).

Priamus quod modo *Dardanides* audit, modo *Laomedontiades*, hinc explicatur. *Laomedon* autem non nisi *bubus* (Φ 448 sq.) vel *equis* inclaruit, qui et *Trois* fuisse dicuntur (cf. vs. 220—230); neque verum nomen proprium ei fuit, sed merum appellativum (= *rex populi*), qualia sunt *Medon*, *Automedon*, *Creon*, *Coeranus*, *Aesyetes* (cf. Β 792—794), *Astyanax*, *Hector* (cf. Α 366—369), *Prytanis*, *Dius*, *Polites*. — *Assaracus* et *Capys*, quorum nomina Graecum non sonant, aliunde non sunt cogniti.

216ª. De *Dardania* urbe Idae acclini cf. Χ 147—166. Nihil praeter nominis stirpem, priscae gentis memoriam servantem, huic quam poeta noster dicit urbi vetustae cum *Dardano* urbe in Hellesponti ora condita commune fuisse contextus luculenter docet. Non enim de urbe *maritima* sed de urbe more prisco in *interiore regionis parte* caute abdita nunc fit sermo, et respicitur illud aevum quo αἱ πόλεισ διὰ τὴν ληιστείαν ἐπὶ πολὺ ἀντισχοῦσαν ἀπὸ θαλάσσησ μᾶλλον ὠικίσθησαν, ut cum Thucydide (I 7) loquamur. Huiuscemodi igitur proportio potest componi: Dardania (*Bunárbashi*?): Ilium (*Hissarlik*) = Mycenae: Argos = arx Cecropia: Piraeus.

216ᵇ—218. Imitatur Verg. Aen. III 109 sq.

ἐν πεδίωι 'πεπόλιστο, πόλισ μερόπων ἀνθρώπων,
ἀλλ' ἔθ' ὑπωρεῖασ 'ϝοίκεον πολυπίδακοσ Ἴδησ.
Δάρδανοσ αὖ 'τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
ὅσ δ' ἀφνειότατοσ 'γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἕλοσ κάτα 'βουκολέοντο
θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆισι.
τάων καὶ Βορέησ ἠράσσατο βοσκομενάων,
ἵπποι δ' εἰσάμενοσ παρελέξατο κυανοχαίτησ·
αἳ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δύο καὶ δέκα πώλουσ.
αἳ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶιεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν, 226ᵇ = Θ 486
ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν 'θέον οὐδὲ κατέκλων· 227 cf. Hes. fr. 143
ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσησ, 228ᵇ = Β 159
ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνα ἁλὸσ πολιοῖ' ἐθέεσκον.
Τρῶα δ' Ἐριχθόνιοσ 'τέκετο Τρώεσσι ϝάνακτα,
Τρωὸσ δ' αὖ τρεῖσ παῖδεσ ἀμύμονεσ ἐξεγένοντο, 231 cf. Ξ 115
Ἶλόσ τ' Ἀσσάρακόσ τε καὶ ἀντίθεοσ Γανυμήδησ,

218. 'ϝοίκεον] ναῖον Nauck (cf. Δ 18). — πολυπίδακοσ A C[1]] -δάκου Ω. Cf. Ξ 157. ‖ 220. δ' Platt] δὴ Ω; an *ῥ'? Cf. § 8. ‖ 223. Post hunc aut post vs. 224 in rec. nonnullis additur: ἐν μαλακῶι λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν ἐαρινοῖσιν (= Hes. Theog. 279). ‖ 224. Spurius videtur; damn. Heyne. — δ' εἰσάμενοσ] neglecto ϝ, ϝεισάμενοσ (del. δ')? — παρελέξατο κυανοχαίτηι] ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῆι l. a. in A. ‖ 228. δὴ] δὲ Ar. ‖ 229. ῥηγμῖνα Ahrens] -νοσ.

220—230. De equis regis Troiani cf. Δ 500 et Ε 222. Quos Troi ab *Iove* datos, Ganymedis pretium, Anchisen autem clam iis potitum, poeta ait Ε 265—269, aliter igitur, atque nostro loco fit, fabulas parallelas illic inter se connectens. Nam nominibus tantum a nostro loco, ubi *Aquilonem* patrem Trois equi habuisse dicuntur, discrepare quae illic narrantur, etiam clarius apparet coll. Π 150 sq., ubi equis, quos *Peleus* a dis (a *Neptuno* Ψ 278 sq.) accepit, mater tribuitur *Procella*.

221. 'βουκολέοντο] cf. Α 598.

224. παρελέξατο] audacter neque feliciter a rebus humanis ad equos nunc hoc verbum transfertur.

227. Summas segetis aristas equae Trois stringere solebant, ut ipse ventus earum pater, motantes tantum, non frangentes aut sternentes. Cf. Ψ 504—506 et Ε 770—772. De Iphiclo cursore celerrimo (quem Nestor superavit iuvenis, cf. Ψ 636) idem cecinit Hesiodus fr. 117. — Vox ἀνθέριξ sive *culmus* non redit; *asphodeli caulem* posteri dixerunt ἀνθέρικον. Sic ὀπός sive *sucus* postea Athenis *laser* potissimum significabat (cf. Ar. Eccl. 404 al.), ὄρνισ sive *avis gallum* vel *gallinam*.

228 sq. Imitatur Verg. Georg. III 194 sq.; cf. etiam Aen. VII 808—811. Est ῥηγμίσ id quod κῦμα χέρσωι ῥηγνύμενον Δ 425; cf. μ 214.

229. πολιοῖ'(ο)] § 53 et 59.

232—235. De *Ganymede* cf. Ε 266. In Parva Iliade non *Trois* sed *Laomedontis* filius audiebat, neque *equi* a Iove eius patri dati esse ferebantur,

ὅσ δὴ κάλλιστος ᾽γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
τὸν καὶ ἀνηρέψαντο θεοὶ Διὶ ϝοινοχοεύειν 234 sq. cf. h. Ven. 204 sq.
κάλλεσσ εἵνεκα ϝοῖο, ἵν᾽ ἀθανάτοισι μετείη. 235 = *o* 251
Ἴλιοσ δ᾽ αὖ ᾽τέκεθ᾽ υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,
Λαομέδων δ᾽ ἄρα Τιθωνὸν ᾽τέκετο Πρίαμόν τε
Λάμπον τε Κλυτίον θ᾽ Ἱκετάονά τ᾽ ὄζον Ἄρηοσ. 238 = *Γ* 147
Ἀσσάρακοσ δὲ Κάπυν, ὃ δ᾽ ἄρ᾽ Ἀγχίσην ᾽τέκε παῖδα·
αὐτὰρ ἔμ᾽ Ἀγχίσησ, Πρίαμοσ δ᾽ ἔτεχ᾽ Ἕκτορα δῖον.
ταύτησ τοι γενεῆσ τε καὶ αἵματοσ εὔχομαι εἶναι. 241 = *Z* 211
Ζεὺσ δ᾽ ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
ὅππωσ κεν ἐθέλησιν· ὃ γὰρ κάρτιστοσ ἁπάντων.
ἀλλ᾽ ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥσ, 244 = *N* 292
ἑσταότ᾽ ἐν μέσσηι ὑσμίνηι δηϊοτῆτοσ.
ἔστι γὰρ ἀωφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
πολλὰ μάλ᾽· οὐδέ κε νηῦσ ἑκατόνζυγοσ ἄχθοσ ἄροιτο.
στρεπτὴ δὲ γλῶσσ᾽ ἐστὶ βροτῶν, πολέεσ δ᾽ ἔνι μῦθοι

---

234. καί] μὲν l. a. ant. — ἀνηρέψαντο Doederlein] ἀνηρειψαντο Ar. *Ω*, item *α* 241 *δ* 727 *ξ* 371 *υ* 77 (cf. etiam l. a. *μ* 357), quasi a verbo *-ερείπω* ductum. Ad *-ερέπτειν* refertur Etym. M 107, 58; cf. *Φ* 271 et Hesych. *ἀνερεψάμενοι· ἀναρπάσαντεσ* (ut *ϑ* 409 *ἀναρπάξασαι ἄελλαι*). A stirpe *ἀρεπ* (*ἀρέπυια, ἁρπάζω*) ducit Fick coll. Hes. Theog 990, ubi *ἀναρειψαμένη* habent G K L, *ἀναρειψαμένη* D, *ἀνερειψαμένη* E F H. ‖ 243. *ὅππωσ κεν*] **πᾶσιν ὅπωσ κ᾽*? Ceteris locis est *ὅππωσ κ᾽ ἐθέλῃι*, insolita autem est voculae *κεν* productio. — *κάρτιστοσ*] *κ᾽ ὄχ᾽ ἄριστοσ* A C (sic deleto *κ᾽* Heyne). ‖ 247. *ἑκατόνζυγοσ* L l. a. in A] *-τόζυγοσ Ω*.

---

sed *vitis aurea*, donum vere Asiaticum (cf. Herodot. VII 27).

234. ϝοινοχοεύειν] subest metaphora, de qua cf. A 598.

243. κεν] cf. H 77.

244—255. Duplicis recensionis (vs. 244—250 et 251—255) luculentum hoc est exemplum. Cf. B 144—148.

245. ὑσμίνηι δηϊοτῆτοσ] genitivum vox ὑσμίνη non nisi h. l. adsciscit, idem autem fere valet ὑσμίνη quod δηϊοτήσ. Cf. X 203.

247. οὐδέ κε] § 326.

— ἑκατόνζυγοσ] ingentis igitur mensurae et illis temporibus fortasse inauditae. Nam Boeotorum naves, quorum singulis centenos vigenos milites transvectos poeta dixit, ζυγά ut plurimum *sexaginta* habuerunt, sed multo pauciora habuisse videntur; nulla enim est causa cur singulis militibus suum remum fuisse arbitremur. Cf. B 510, et cum ipsa hyperbola cf. comicorum locutiones ἀμαξιαῖα ῥήματα (Phrynich. apud Phot. s. v.), ῥῆμα μυριάμφορον (Ar. Pac. 521).

— ἄροιτο] *conficiat, ferre possit.* Cf. δ 107, ubi verbum ἄρνυσθαι valet *assequi*.

248. στρεπτὴ] *versatilis*. Aliter I 497 O 203.

248 sq. πολέεσ..., μῦθοι et ϝεπέων... νομὸσ] de vocum μῦθοσ et ϝέποσ iunctura cf. δ 597. *Verborum pascuum*

παντοῖοι, ϝεπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα·
οἷόν κεν ϝείπῃσθα ϝέπος, τοῖόν κ' ἐπακούσῃσ.
ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥς τε γυναῖκας,
αἵ τε χολωσάμεναι ἔριδοσ πέρι θυμοβόροιο 253ᵇ = *H* 301
νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσην ἐσ ἀγυιὰν ἰοῦσαι
πόλλ', ἐτεόν τε καὶ οὐκί· χόλοσ δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
ἀλκῆσ δ' οὔ με ϝέπεσσιν ἀποτρέψεισ μεμαῶτα
πρὶν χαλκῶι μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσι."
ἦ ῥα, καὶ ἐν δρεινῶι σάκε' ἤλασεν ὄβριμον ἔγχοσ
σμερδαλέωι· μέγα δ' ἀμφὶ σάκοσ 'μύκε δουρὸσ ἀκωκῆι.
Πηλεΐδησ δὲ σάκοσ μὲν ἀπὸ ϝέο χειρὶ παχείηι
ἔσχετο ταρβήσασ· 'φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχοσ
ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτοροσ Αἰνείαο,
νήπιοσ, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν 264ᵃ cf. *X* 445
ὣσ οὐ ῥηϊδίη ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 265 cf. *Γ* 65
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι οὐδ' ὑποϝείκει. 266ᵃ = *K* 403*P*77
οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονοσ ὄβριμον ἔγχοσ

---

250. οἷόν κεν Brandreth] ὁπποῖόν κ' *Ω*, ὁπποῖόν (del. κ') Bentley. — ἐπακούσῃσ Plut. vit. Hom. 173] -σαισ. || 251—255. Ar. — (coll. vs. 244). || 251. νείκεα] ὀνείδεα l. a. in A. || 252. γυναῖκασ] -κεσσ Vrat. (cf. *Z* 477). || 255. *πόλλ', ἐτεόν τε] πολλά τ' ἐόντα Ar. (?), πόλλ' ἐτεά τε *Ω* (numeris suspectissimis, cf. § 19), πολλὰ τά τε A B C vitiose (quae Aristarcho bis tribuitur lectio in schol. A). Cf. Ξ 125. — καὶ οὐκί] τὰ δ' οὐκί l. a. in A. — τε καὶ τὰ] τὰ καὶ τὰ Naber coll. Pind. Pyth. VII 22. || 256. ἀποτρέψεισ] ἀποστρέψεισ T, μεταστρέψεισ A C. Cf. *M* 249. || 259. σάκε' ἤλασεν] σάκεϊ ἴλασ' Ar. — ὄβριμον] χάλκεον D T L. || 260. σμερδαλέωι] -ον G H², σμερδαλέον δὲ μέγ' Heyne (coll. ι 395). — ἀκωκῆι A C D] -κῇ T. || 261. ϝέο] οὗ Zen. (cf. *B* 239). || 263. ῥέα διελεύσεσθαι Ar.] ῥεῖα δ' ἔλ. A C D. Cf. *N* 144. || 265. δῶρα] ἔργα l. a. ant. || 266. ὑποϝείκει Duentzer] -κειν.

---

late patere nunc dicitur: quoquo lingua se convertit, plurima ei praesto sunt verba. Redit locutio Hes. Op. 403; praeterea cf. h. Ap. 20. Ut passim *motus* proprius, sic nunc verbis „volucribus" sive πτερόεσσι *locus* suus, per quem moveri et libere grassari possint, tribuitur. Haud aliter comicus ὀρνίθων νομούς quosdam iocose commemoravit Av. 1287, 1346.

250. Simile quid legitur Hes. Op. 721: εἰ δὲ κακὸν ϝείποισ, τάχα κ' αὐτὸσ μεῖζον ἀκούσαισ.

253. ἔριδοσ πέρι] cf. Η 111.

254. νεικεῦσ'(ι)] § 7 et 191. Proponi posset 'νείκεσαν nisi et versus 252 formam haberet contractam νεικεῖν pro νεικείειν.

256. με ϝέπεσσιν] μ' ἐπέεσσιν Ω.

259. σάκε'(ϊ)] § 71.

260. μέγα] verbi 'μύκε est obiectum internum.

'ρῆξε σάκος, χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο. 268 = Φ 165 cf. Φ 594 Hes. Scut. 415
δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 274 cf. Γ 347
καὶ 'βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐρίσην,
ἄντυγ' ὕπο πρώτην, ἦι λεπτότατος 'θέε χαλκός,
λεπτοτάτη δ' ὕπεεν ῥινὸς βοός· ἦ δὲ διὰ πρὸ
Πηλιὰς ἤϊξεν μελίη, 'λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἐράλη καὶ ἀπὸ ϝέθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
δρείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτοι' ἐνὶ γαίηι 279b sq.a = Φ 69 sq.
ἔστη ϝιεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους
ἀσπίδος ἀμφιβρότης, ὃ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν 281a = B 389
ἔστη, κὰδ δέ ϝ' ἄχος 'χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖιν,

---

269 ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖσ
270* ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων, 270 cf. Σ 481
τὰσ δύο χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
τὴν δὲ μίαν χρυσέην· τῆι ῥ' ἔσχετο μείλινον ἔγχος.

269—272. Ar. — (eum qui addidisset „*πρόβλημα ποιεῖν*" voluisse ratus, ut *K* 372), ante quem expunxerant „*ἔνιοι τῶν σοφιστῶν*" (schol. T). Olim in quibusdam libris defuerunt, sed legit Aristoteles (Poet. 26). Cf. comment. || 269. *ἔλασσε*] *θλάσσε* Autochthon. || 272. *μείλινον* A C] *χάλκεον* D T Aristot. Poet. 26. || 273b sq. *μελίηι ἰθυπτίωνι | ἀσπίδα νύξ' εὔχαλκον ἀμύμονος Αἰνείαο* Zen. (*μελίην -ωνα* cod., corr. Heyne; an *ἰθυκτίωνι*?). Cf. Φ 169. || 276. *ὕπεεν* (*ὑπέην*) Heyne] *ἐπέην* Ω; quod quid significet, apparet coll. *H* 246. || 282. **δέ ϝ'*(*οι*) *ἄχοσ* § 13 et 329] *δ' ἄχοσ οἱ* Ω, Bentley *δ' ἀχλὺσ χύτο μυρίον* (*μυρίη* Cobet, quoniam neutrum non satis defenditur versu Φ 320) coll. *E* 696 *Π* 344 *Υ* 421. — *ὀφθαλμοῖιν* Bentley] *-μοῖσι*. Requiritur genitivus (cf. *E* 696 *Ψ* 765 al.).

---

268. χρυσὸς ... δῶρα θεοῖο] *aurea superficies clipei quem cuderat deus*; item Φ 165 et 594. Cf. Σ 481 sq.

269—272. Versus hi spurii (cf. nota crit.) pugnant cum vs. 268, fluxerunt autem e versu Σ 481 male intellecto. Vulcanum auro argento stanno ad superficiem clipei aerei exornandam usum esse cum sana ratio docet, tum patet Φ 165; cf. etiam Ψ 561. Qui vero hos versus fecit, inepte sumsit quinque laminarum *mediam* fuisse auream. Clipei a Vulcano cusi ne superficiem quidem perfractam esse poeta probabiliter finxit.

270. κυλλοποδίων] cf. A 607.

272. χρυσέην] § 18 et 61.

275. πρώτην] *extremam* (extremam orae partem), quae inversa computandi ratione πυμάτη vocatur Z 118. De ipsa re cf. Λ 32 sq.

276. ὕπεεν] § 302.

277. Πηλιὰς ... μελίη] cf. Π 143 sq.

278. Cf. N 163 sq. et 281.

279. νώτοι'(οι)] § 59.

280 sq. *Impetum cohibuit postquam per utrumque clipei orbem penetravit.* Terrae igitur affixus est clipeus, heros vero incolumis evasit. Κύκλοι, quae vox docet *clipeum rotundum* cogitari, dicuntur lamina aerea et quod hui subditum est corium. Cf. Λ 32 sq. — Verbum διελεῖν *perforare* nunc valet, cf. συνελεῖν Π 740.

282. κὰδ ... ἄχοσ 'χύτο] cf. P 591. Aeneas ἄχθεται propter hostem non vulneratum et ταρβέει ob periculum ipsi sibi instans.

ταρβήσασ ὅ ϝοι ἄγχι ’πάγη βέλοσ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺσ — 283b sq.a = 441 sq.
ἐμμεμαὼσ ἐπόρουσε, ϝερυσσάμενοσ ξίφοσ ὀξύ, — 284b = M 190
σμερδαλέα ϝιϝάχων. ὃ δὲ χερμάδιον ’λάβε χειρὶ — 285 = E 302
Αἰνείασ, μέγα ϝέργον, ὅ γ’ οὔ κε δύ’ ἄνδρε φέροιεν, — 286 cf. E 303
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ’· ὃ δέ μιν ῥέα ’πάλλε καὶ οἷοσ. — 287 = E 304
ἔνθα κεν Αἰνείασ μὲν ἐπεσσυμένον ’βάλε πέτρωι — 288b = Π 411
ἢ κόρυθ’ ἠὲ θάκοσ, τό ϝοι ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, — 289b = Z 16
τὸν δέ κε Πηλεΐδησ σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπέρρα, — 290b = Φ 179 cf. Π 828
εἰ μὴ ἄρ’ ὀξὺ ’νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων. — 291a = Γ 374
αὐτίκα μῦθον ἔϝειπε μετ’ ἀθανάτοισι θεοῖσι·
„ὤ πόποι, ἦ μοι ἄχοσ μεγαλήτοροσ Αἰνείαο,
ὅσ τάχα Πηλεΐωνι δαμεὶσ Ἄϊδόσδε κάτεισι,
πειθόμενοσ μύθοισιν Ἀπόλλωνοσ ϝεκάτοιο, — 295
νήπιοσ, οὐδέ τί ϝοι χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον. — 296 cf. B 873
ἀλλὰ τίη νῦν οὗτοσ ἀναίτιοσ ἄλγεα πάσχει,
μάψ ἕνεκ’ ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ’ αἰεὶ — 298b sq. cf. α 66sq.
δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι;
ἀλλ’ ἄγεθ’ ἧμέσ πέρ μιν ὑπ’ ἐκ θανάτοιο ἀγάγωμεν,
μή πωσ καὶ Κρονίδησ κεχολώσεται, αἴ κεν Ἀχιλλεὺσ — 301 cf. ω 544

---

284. ἐμμεμαὼσ] *ἐμμαπέωσ? Cf. E 836 (ubi ἐμμεμαώσ est l. a. in Vrat.). Item infra vs. 442. Participium hic inutile, il ic etiam molestum (ἐμμεμαὼσ ... μενεαίνων). || 286. ὅ γ’ οὔ κε δύ’(ο)] cf. E 303. || 288. ἐπεσσυμένον] -νοσ T. || 290. ἀπέρρα § 150[5]] ἀπηύρα. || 292. μῦθον ἔϝειπε μετ’ ἀθανάτοισι θεοῖσι Grat] δ’ ἀθανάτοισι θεοῖσ μετὰ μῦθον ἔειπε Cf. § 60.

---

286. μέγα ϝέργον] cf. E 303.

288 sq. *Tum Aeneas saxo eum percussurus erat armis divinis tutatum* = in eo erat ut iactu irrito eum peteret.

291—294. Pellucet fabula antiquior, cui Neptunus, velut alter Iuppiter Idaeus, — non montis tamen sed terrae deus, — urbis *patronus* erat, non, ut in Iliade, *hostis*; cf. vs. 215—241. Mox Neptunus Aeneam periculo erepturus est (cf. vs. 301 sq.).

298. ἀλλοτρίων ἀχέων] sic poeta nunc vocat aerumnas Troianorum, quarum non ipse Aeneas causa extitit.

300. ἧμεσ] § 92.

— θανάτοι’(ο)] § 59.

301 sq. *Nam et ipsum Iovem iratum habebimus, ut opinor, si nunc occidatur Aeneas*, — non sane *Olympium* illum Iovem, qui modo et ipsum Neptunum et deos ceteros in bellum misit (cf. vs. 20 sqq.), sed deum *Idaeum*, a quo Aeneam oriundum fuisse poeta ait (cf. vs. 215, 304). *Neptunus* autem, qui Aeneam servasse mox dicitur, ut *Venus* mater et *Apollo* in primo praelio E 312—345, strenuus passim per Iliadem est Troianorum adversarius. Cf. Z 433—439 Φ 446 sq.

τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ ϝοί ἐστ' ἀλέασθαι,
ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδησ περὶ πάντων ᾽φίλατο παίδων,
οἳ ϝέθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητάων. 305ª cf. *E* 637
ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσι ϝανάξει 307 sq. cf. h. Ven. 197 sq.
καὶ παίδων παῖδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.“
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 309 = *A* 551
„*ἐνοσίγαι*, *αὐτὸσ σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον*
Αἰνείαν, *ἦ κέν ϝε ϝερύσσεαι ἦ κεν ἐάσησ.*
ἦ τοι μὲν γὰρ νῶϊ πολῦσ ὠμόσσαμεν ὅρκουσ
πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, *ἐγὼ καὶ Παλλὰσ Ἀθήνη*, [sqq.
μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ, 315-318ª = Φ374
μηδ' ὁπότε Τροίη μαλερῷι πυρὶ πᾶσ' ἀπόληται 315ᵇ cf. *I* 251

312 *Πηλείδηι Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι ἰσόθεον ἐόντα.* 312 cf. *X* 176

302. *μόριμον δέ* (*ϝ*)*οί* Harl.] *μόρσιμον δέ οἱ Ω* (metro invito), *τῶι μόρσιμον* vHerwerden. Cf. comment. || 303. *ὄφρα*] *ὥσ κε* Max. Tyr. XXVI 9. — *ἄσπερμοσ . . . καὶ ἄφαντοσ*] *ἄφαντοσ* (?) *. . . δμηθεντοσ* Ar. secundum schol. Par., *ἄσπερμοσ . . . μετόπισθεν* Max. Tyr. l. l. || 306. *ἤχθηρε*] *-αιρε* Aristoph. (cf. *P* 270). || 307 sq. Cf. comment. || 307. *Αἰνείαο βίη*] *-αο γένοσ* l. a. Strab. 608, *-ω γενεὴ* l. a. in A. — *Τρώεσσι(ν)*] *πάντεσσιν* l. a. Strab. 608 et l. a. in Δ; quae lectio debetur posteris ad Romanorum imperium haec referentibus: *cunctis dominabitur oris* Verg. Aen. III 97. || 308. *παίδων παῖδεσ*] *παῖδεσ παίδων* D¹ T. — *γένωνται*] sic legit Verg. (*nascentur* l. l. vs. 98), *λίπωνται* Syr. et olim „ *αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων*“. || 311. *ϝε* Bekker] *μιν*. || 312. Habent C² G, om. Syr. A C D T L. In versu 311 *ἐάσησ* non *permittas* significat sed *relinquas* (cf. *E* 148 *Λ* 148 *Π* 731 *Υ* 456 *Ω* 71, 569, 684 *δ* 744). Similes quaestiones sunt *E* 848 *O* 473 *Ω* 558 *σ* 420. || 313. *πολῦσ* § 83] *πολεῖσ*. || 316 sq. Om. Syr., in marg. habuit archetypum codicis A. || 316. *ὁπότε* § 326] *ὁπότ' ἄν*. — *πᾶσ' ἀπόληται* Nauck] *πᾶσα δάηται Ω*, item *Φ* 375. Quod verbum et per se suspectum est (cf. § 176) et propter versum sequentem; *πᾶσα θέρηται* Axt (cf. *Z* 331 *Λ* 667 *ρ* 23).

302. μόριμον] haec adiectivi forma, qua Pindarus et Aeschylus sunt usi, apud H. non nisi hoc uno loco invenitur; ceteris est μόρσιμοσ. Cf. nota crit.

307 sq. Hi versus postmodo videntur esse inserti, nati autem esse quo tempore Aeneadae *Scepside* vel *Dardani* alibive ad oram Hellesponti regnabant (cf. Demetrius Scepsius, Aristarchi discipulus, apud Strab. 607 sq.). Vergilius, alteram lectionem πάντεσσιν pro Τρώεσσιν secutus, vertit: *hic domus Aeneae cunctis dominabitur oris* | *et nati natorum et qui nascentur ab illis* (Aen. III 97 sq.). — Cf. o 534 et de singulari ϝανάξει A 255. Aliam famam secutus recentior poeta Simmias — quem cum Parvae Iliadis poeta Lescha confudit Tzetzes ad Lycophr. 1232 et 1263 — Aeneam a Neoptolemo captivum in *Thessalia* abductum perhibuit (cf. schol. vet. ad Eur. Andr. 14 a Cobeto repertum, Eur. Phoen. ed. Geel p. 281).

310. ἐνοσίγαι'(ε)] § 21.

316. μαλερῶι] cf. I 242.

δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἷεσ Ἀχαιῶν."
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 318 = ν 159
'βῆ ῥ' ἴμεν' ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχεϊάων, 319 cf. E 167
ἷξε δ' ὅθ' Αἰνείασ ἠδὲ κλυτὸσ ἦεν Ἀχιλλεύσ.
αὐτίκα τῶι μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν ἔχε' ἀχλύν, 321b cf. E 696
Πηλεΐδηι Ἀχιλῆϊ, ὃ δὲ μελίην ἐΰχαλκον
ἀσπίδοσ ἐκϝέρυσεν μεγαλήτοροσ Αἰνείαο·
καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆοσ ἔθηκε,
Αἰνείαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸσ ὑψόσ' ἀείρασ. 325b cf. K 465 ϑ 375
πολλὰσ δὲ στίχασ ἡρώων, πολλὰσ δὲ καὶ ἵππων
Αἰνείασ ὑπερᾶλτο θεοῖ' ἀπὸ χειρὸσ ὀρούσασ,
ἷξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάϊκοσ πολέμοιο,
ἔνθα τε Καύκωνεσ πόλεμον μέτα 'θωρήσσοντο.
τῶι δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
καί μιν φωνήσασ ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Αἰνεία, τίσ σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
ἀντία Πηλεΐωνοσ ὑπερθύμοιο μάχεσθαι, 333 = 88
ὅσ σέ' ἅμα κρείσσων καὶ φίλτεροσ ἀθανάτοισι;
ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήεαι αὐτῶι,
μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϝιδοσ εἰσαφίκηαι.
αὐτὰρ ἐπεί κ' Ἀχιλεὺσ θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπηι, 337b = B 359
θαρσήσασ δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
οὐ μὲν γάρ τίσ σ' ἄλλοσ Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει."
ὧσ ϝειπών ϝ' ἔλιπ' αὖθι, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 340b = ρ 590
αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆοσ ἀπ' ὀφθαλμῶν 'σκέδασ' ἀχλὺν

317. δαιομένη, δαίωσι] καιομένη, καίωσι A²; cf. Φ 376. ‖ 320. ἠδὲ Lips. L Gen.] ἠδ' ὁ Ω. ‖ 322—324. Ar. ——, cum vs. 279 pugnare ratus. ‖ 329. τε] δὲ Syr. C D (cf. Θ 48). ‖ 331. καί μιν φωνήσασ] τὸν καὶ νεικείων Rhianus, καί μιν νεικείων Zen. ‖ 332. ἀτέοντα] sic Ar., χατέοντα, ἀπεόντα, ἀέκοντα, ἀέκητι codd. nonnulli. ‖ 333. ἀντία Π. ὑπερθύμοιο A C] ἀντί' Ἀχιλλῆοσ πολεμίζειν ἠδὲ D T. ‖ 335. κεν] δὴ C D. — συμβλήεαι Dindorf] -βλήσεαι. Cf. ρ 472 Z 260 η 204 φ 15 et § 122, 258. ‖ 338. πρώτοισι] Τρώεσσι Syr. T. ‖ 340. ϝ'(ε)] add. Brandreth (λίπε ϝ').

320. ἷζε] *constitit*; cf. Γ 134 sq.
— ἦεν] de singulari numero cf. A 255.
321 sq. τῶι μὲν ... ὃ δὲ] cf. A 191.
323. Cf. vs. 280 sq.
327. θεοῖ'(ο)] § 59.
328 sq. Cf. K 429. Ea pars planitiei, quam ἐσχατιὴν πολέμοιο poeta nunc vocat, etiam μάχησ δεξιά dici poterat, Aeneae ceterorumque Troianorum habita ratione; cf. E 355.
332. ἀτέοντα] cf. vs. 166.
334. σε'(ο)] § 92.
336. ὑπὲρ μοῖραν] cf. P 327.
338. δὴ ἔπειτα] § 9.
340. αὖθι] § 322.

θεσπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἐξέριδ' ὀφθαλμοῖσι, [sq.
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν· 343 sq. = *Φ* 53
„*ὤ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·* 343 = *Λ* 403; 344 = *N* 99
ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα
λεύσσω, τῶι ῥ' ἐφέηκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι
ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὔτως εὐχετάεσθαι.
ἐρρέτω! οὔ μοι θυμὸς ἐμεῖ' ἔτι πειρηθῆναι
ἔσσεται, ὅς καὶ νῦν 'φύγε χάσμενος ἐκ θανάτοιο. 350b cf. *Δ* 63a
ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας
τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.“ 352 cf. *Υ* 70
ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἅλτο, 'κέλευε δὲ φωτὶ ἑκάστωι·
„*μηκέτι νῦν Τρώων ἑκὰς ἕστατε, δῖοι Ἀχαιοί,*
ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι.
ἀργαλέον δέ μοί ἐστι καὶ ἰφθίμωι περ ἐόντι 356 = *M* 410
τοσσούσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
οὐδέ κ' Ἄρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο!
ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε
καὶ σθένε', οὐκέτι φημὶ μεθησέμεν', οὐδ' ἢ βαιόν,
ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερές· οὐδέ τιν' οἴω
Τρώων χαιρήσειν, ὅς τις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθηι.“
ὣς 'φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ 364a = *M* 442
'κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἄντ' ἴμεναι Ἀχιλῆος·

---

343. *ποτὶ*] *πρὸς ὃν Ω*. Cf. *Λ* 403. || 346. *ῥ'*(*ε*)] add. Brandreth. Deest obiectum *E* 206, adest *Λ* 51 *Φ* 170 al. || 350. *ὅς*] *ὡς* Harl. || 357. *τοσσούσδ'*] *τόσσους* A1H. || 359. *τοσσῆσδ* (*ε*)] *τόσσης* Syr. || 361. *οὐκέτι* Par.] *οὔ μ' ἔτι* vel *μέ τι Ω*; *οὐκέτι* coniecerat Naber, ad vulgatam enim defendendam parum valere *Ω* 134 *N* 269 *Ψ* 221. || 362. *μάλα στιχὸς*] *μάλ' ἂν στίχας* Barnes. — *οὐδέ τιν' οἴω*] **οὔ τιν' δίω* (cf. § 295)? || 363. *ἔγχεος*] *ἀντίος* L. || 365. **ἄντ' ἴμεναι*] *ἴμεναι ἄντ' Ω*, *ἂψ ἴμεν' ἄντ'* Nauck.

---

342. μέγ' ἔκριδεν ὀφθαλμοῖσι] comp. †, sed et Soph. Phil. 851 ἐξιδοῦ. Cf. Ψ 477 ὀξύτατον κεφαλῆσ ἔκ δέρκεται ὄσσε, Herod. Mim. IV 44 ὀρεῦσα καρκίνου μέζον, ibid. 64 ἐκβάλλειν τὰσ κούρασ, Straton. com. fr. 1^5 προσβλέψασ μέγα. Late diductis oculis Achilles miraculum intuetur (nos: *groote oogen opzetten*).

348. ἦεν] cf. Γ 183.
— εὐχετάεσθαι] § 191.
349. ἐμεῖ'(ο)] § 92.
359. ὑσμίνησ ... στόμα] cf. K 8.
— ἐφέποι ... καὶ πονέοιτο] per parataxin dicta pro ἐφέποι ... πονεομένη, *quantovis labore superare possit.*
361. σθένε'(ϊ)] § 71.
— ἢ βαιόν] § 2.

„Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δέδϝιτε Πηλεΐωνα!
καί κεν ἐγὼ ϝεπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
ἔγχεῖ δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσι. 368ᵇ = *K* 557
οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοισ' ἐπιθήσει, 369ᵇ cf. *T* 107
ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούσει.
τῶι δ' ἐγὼ ἀντίοσ εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρε ϝέϝοικε·
εἰ πυρὶ χεῖρε ϝέϝοικε, μένοσ δ' αἴθωνι σιδήρωι."
ὣσ 'φατ' ἐποτρύνων, οἳ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν 373ᵃ = *M* 442
Τρῶεσ· τῶν δ' ἅμυδισ 'μίχθη μένοσ, ὦρτο δ' ἀϋτή.
καὶ τότ' ἄρ' Ἕκτορ' ἔϝειπε παραστὰσ Φοῖβοσ Ἀπόλλων·
„Ἕκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
μή πώσ σ' ἠὲ βάλῃι ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃι." 378ᵇ cf. 462
ὣσ ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' αὖτισ ἐδύσετο ϝουλαμὸν ἀνδρῶν
ταρβήσασ, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ϝόπα φωνήσαντοσ. 380ᵇ cf. *B* 182

μάχη παραποτάμιοσ.

ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσ' ἔθορε, φρεσὶ ϝειμένοσ ἀλκήν,
σμερδαλέα ϝιϝάχων. πρῶτον δ' ἕλε Ϝιφιτίωνα,
ἐσθλὸν Ὀτρυντεΐδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
ὃν Νύμφη 'τέκε Νηΐσ Ὀτρυντῆϊ πτολιπόρθωι
Τμώλωι ὕπο νιφόεντι, Ἴδησ ἐν πίονι δήμωι·
τὸν δ' ἰθὺσ μεμαῶτα 'βάλ' ἔγχεῖ δῖοσ Ἀχιλλεὺσ 386ᵃ = *Λ* 95
μέσσην κὰκ κεφαλήν, ἣ δ' ἄνδιχα πᾶσ' ἐκεάσθη. 387 = *Π* 412
'δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπηύξατο δῖοσ Ἀχιλλεύσ· 388 cf. *Λ* 449
388ᵇ = *X* 330
„κεῖσ', Ὀτρυντεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν. 389ᵇ = *Λ* 146

---

370. κολούσει T Gen.] κολούει *Ω* (cf. *B* 436). || 371. τῶι A C[1]] τοῦ *Ω*. Cf. *H* 20 *O* 584 *Y* 422 *Φ* 150. || 371 sq. χεῖρε Bentley] -ρασ. || 373. ἔγχε' ἄειραν] ἔσταν Ἀχαιῶν l. a. in A. || 383 sq. Noviciae artis est Ὀτρ- syllaba correpta (cf. § 25); metro apta forent e. g.: Ὀτρυντῆοσ υἱόν et: ἀμύμονι Ὀτρυντῆϊ. || 385. Ἴδησ] sic Ar., Ἴλησ olim alii (cf. *E* 708 *H* 221). || 389. κεῖσ'(αι) Syr.] κεῖσαι *Ω* (cf. vs. 383 sq.).

---

370. κολούσει] *imperfectum relinquet.* Cf. Θ 408.

371 sq. εἰ πυρὶ χεῖρε ϝέϝοικε] cf. Λ 596 et de epanalepsi B 671—673.

372 (ϝέϝοικε) μένοσ... αἴθωνι σιδήρωι] cf. P 424.

375. Ἕκτορ' ἔϝειπε] cf. E 170.

389. πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν] irridentis haec sunt verba. *En iaces* — Achilles ait — *qui fortissimus mortalium tibi tuisque modo videbaris, deae videlicet filius!*

ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοί ἐστ' ἐπὶ λίμνηι
Γυγαίηι, ὄθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστι,
Ὕλλωι ἔπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἕρμωι δινήεντι."
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε. 393ᵇ = Δ 461
τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροισ' ἐδατεῦντο
πρώτηι ἐν ὑσμίνηι· ὃ δ' ἐπ' αὐτῶι Δημολέοντα
ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
'νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήϊου. 397ᵇ = M 183
οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς 398 cf. M 184
αἰχμὴ ῥιεμένη 'ρῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ 399 sq. = M 185 sq.
ἔνδον ἅπας 'πεπάλακτο· 'δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Ἱπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀΐξαντα, 401 cf. Δ 423
πρόσθε ϝέθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί. 402 = E 56
αὐτὰρ ὃ θυμὸν ἄϊσθε καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
ἤρυγεν ἑλκόμενος Ϝελικώνιον ἀμφὶ ϝάνακτα
κούρων ἑλκόντων, — γάνυται δέ τε τοῖς' ἐνοσίχθων· —
ὣς ἄρα τόν γ' ἐρυγόντα 'λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ. 406ᵇ cf. μ 414
αὐτὰρ ὃ 'βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην. τὸν δ' οὔ τι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι,
οὕνεκά ϝοι μετὰ παισὶ νεώτατος ἦσκε γόνοιο,

---

393. ἔφατ' εὐχόμενος] φατ' ἐπευχ. Syr. G. || 394. ἐπισσώτροισ' ἐδατεῦντο] ἐπισσώτροισ (ὀπ. Syr. A cf. E 725) δατέοντο Ω. Cf. § 60 (7, 191) et Ψ 121 α 112. || 395. Δημολέοντα] sic Ar., Δηϊλέοντα olim alii. || 401. ἀΐξαντα A C] ἀΐσσοντα D T (ut Δ 423). || 409. παισί] πᾶσι D G H.

---

394. ἐπισσώτροισ'(ι)] cf. E 725.

— ἐδατεῦντο] *dividebant*, i. e. *lacerabant, conterebant*. Cf. Ψ 121 et α 48 (?).

398. ἔσχεθεν] cf. Π 340.

403—406. Dicitur nunc ἐρυγεῖν homo vel animal spiritum difficulter ducens; cf. ἐρύγμηλος tauri epitheton Σ 580. Praesens ἐρεύγεσθαι valet *eructari* (O 621 al.); de locutione θυμὸν ἄϊσθειν cf. O 252. Verbum ἕλκειν non *trahere* tantum nunc valet, sed *vellicare, vexare* (cf. X 65 Ψ 715); cultus igitur dei Heliconii id ferebat ut taurus non sic simpliciter mactaretur, sed *circum eius aram* prius tractus plurimis iniuriis acceptis interficeretur. *Neptunus Heliconius* ἐνοσίχθων — quem primitus terrestrem, non marinum deum fuisse testatur nomen, nam salva lingua nisi ab *Heliconis* montis nomine duci id non potuit — aliquot hominum aetatibus post colebatur *Mycalae* (Herodot. I 148 Strab. 384). Cf. Neptunus *Onchesti* (haud procul ab Helicone) cultus B 506.

407. *Polydorus* Priami ex Laothoë filius fuit, frater Lycaonis (cf. Φ 85—91). Aliam famam secuti posteri Hecubae filium fecerunt, post Troiae excidium a Polymestore rege Thracio interemtum (cf. Eur. Hecuba).

καί ϝοι φίλτατος ἦσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα·
δὴ τότε νηπιέηφι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
Θῦνε διὰ προμάχων, ἧος φίλον ὤλεσε θυμόν. 412 = Λ 342
τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκησ δῖος Ἀχιλλεὺς 413ª cf. 486
νῶτα παραΐσσοντα, ὅθι ζωστῆροσ ὀχῆεσ 414ᵇ sq. = Λ 132 sq.
χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόοσ ἵντετο θώρηξ·
ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεοσ αἰχμή, 416ª = Ε 100
γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξασ, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε 417 cf. Ε 68
κυανέη, προτὶ ϝοὶ δὲ λάβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείσ.

Ἕκτωρ δ' ὡσ ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
ἔντερα χερσὶν ἔχοντα λιαζόμενον προτὶ γαίηι,
κάρ ῥά ϝοι ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύσ· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη 421ª cf. Ε 696ᵇ
δϝηθὰ μεκὰσ στροφάεσθ', ἀλλ' ἀντίοσ ἦλθ' Ἀχιλῆϊ
ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ ϝείκελοσ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 423ª = Ν 583
ὡσ ἔϝιδ', ὥσ ἀνέπαλτο καὶ εὐχόμενοσ ϝέποσ ηὔδα· 424ª cf. Ξ 294
„ἐγγὺσ ἀνὴρ ὃσ ἐμόν γε μάλιστ' ἐπεμάσσατο θυμόν, 425ᵇ cf. Ρ 564
ὅσ μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδέ κ' ἔτι δϝὴν
ἀλλήλουσ πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρασ." 427ᵇ = Θ 378
ἦ, καὶ ὑπόδρα ϝιδὼν προσεφώνεεν Ἕκτορα δῖον·
„ἆσσον ἴθ', ὥσ κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι!" 429 = Ζ 143

411. νηπιέηφι § 46] νηπιήησι Ω. || 414. παραΐσσοντα T H] -ντοσ Ar. Ω (υῖ ζ 157 al.). Cf. Α 430 et Ι 635 sq. || 415. θώρηξ] *χαλκόσ? Cf. comment. ad Δ 133. || 421. 'κέχυτ' ἀχλύσ] κέχυτο χλόοσ (*pallor*) Syr. L, item Apoll. Rhod. (cf. Arg. IV 1279), etiamne Callimachus (cf. Oxyrh. 1011 vs. 12)? Quae vox neque in carminibus Hom. extat neque huic versui apta est. Nauck ἀχλὺσ χύτο (cf. § 3). || 422. ὀϝηθὰ Bentley] ὀηρὸν. Cf. Ξ 110. — Ἀχιλῆϊ Syr. A C] -οσ D T. || 424. ἀνέπαλτο] ἀνέαλτο? Cf Θ 85. || 425. ἐπεμάσσατο Vat.] ἰσεμ. Ω. Cf. Ρ 564. || 426. οὐδέ κ' § 326] οὐδ' ἄν Ar. L, οὐδ' ἄρ' Ω.

411. δὴ τότε] cf. Ν 441.

412. ἧος] § 326.

414 sq. Cf. Δ 133.

416. Cf. Ε 100.

418. κυανέη] § 21.

— λιασθείσ] *in vulnus incurvatus.*

419. κασίγνητον] ab eodem quidem patre sed ex alia matre genitum (cf. Φ 91 et Γ 238).

420. ἔντερα χερσὶν ἔχοντα] item Xenophon militem, qui intestina per ventris vulnus prolabentia manibus comprimere conatur, τὰ ἔντερα ἐν ταῖσ χερσὶν ἔχειν dixit Anab. II 5 § 33. Cf. etiam Tyrtaei locus, qui ad X 69—76 est laudatus.

421. οὐδ'... ἔτ' ἔτλη] quod iusserat Apollo (vs. 376—378).

422. στροφάεσθ'(αι)] § 191 et 248.

423. φλογὶ ϝείκελοσ] cf. quae ad Λ 596 sunt annotata.

425. ἐπεμάσσατο] cf. Ρ 564.

427. πτολέμοιο γεφύρασ] cf. Δ 371.

429. ὀλέθρου πείραθ'(-τα)] cf. Ν 359.

τὸν δ' οὐ ταρβήσασ προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ· 430 cf. *E* 286
„Πηλεΐδη, μὴ δή με ϝέπεσσι γε νηπύτιον ὣς 431-433 = 200 sqq.
ϝέλπεο δεδϝίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα ϝοῖδα καὶ αὐτὸς
ἠμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσιμα μυθήσασθαι.
ϝοῖδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων. 435 = *P* 514
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
αἴ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἕλωμαι
δουρὶ βαλών, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιθε."
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ· καὶ τό γ' Ἀθήνη 438 cf. *Γ* 355
πνοιῇι Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἆψ ἵκεθ' Ἕκτορα δῖον,
αὐτόθι δὲ προπάροιθε ποδῶν ᾽πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 441ᵃ = *π* 344
441ᵇ sq.ᵃ = 283 sq.
ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων, 442 cf *Γ* 379 *E* 436
σμερδαλέα ϝιϝάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων 443ᵇ cf. *Γ* 380
ῥεῖα μάλ', ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆι. 444 = *Γ* 381
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκησ διΐος Ἀχιλλεὺς 445ᵃ = *E* 436
ἔγχεϊ χαλκείωι, τρὶς δ' ἠέρα τ'ύψε βαθεῖαν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ϝῖσος, [sq. 447 sq.ᵃ = *E* 438
δϝεινά ϝ' ὁμοκλήσασ ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα· 448 = *Π* 706
„ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι 449-453 = *Λ* 362 sqq.
ἦλθε κακόν! νῦν αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὧι μέλλεισ εὔχεσθαι ἰὼν εἰσ δοῦπον ἀκόντων.
ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσασ,

---

433. αἴσιμα] cf. vs. 202. || 442. ἐμμεμαὼς] cf. vs. 284. || 447. Habent A C G, in marg. D, om. Ω; et melius fortasse abest, nam alia est versuum par. ratio. Si omittitur, in vs. 448 δ' est servandum. || 448. ϝ'(ε) Brandreth] δ'.

---

431. με ϝέπεσσι] μ' ἐπέεσσι Ω.

435. θεῶν ἐν γούνασι κεῖται] cf. Z 92.

437. πάροιθε] *in fronte, a parte antica* (cuspide).

438—444. Neptunus cum Aeneam Achilli ceteris dis haud invitis eripuit, non violavit id quod pacto convenerat (cf. vs. 136—140 et 291—327); iam vero Minerva sua sponte opem fert Achilli, Apollo Hectori, mox Iuno Troianis fugientibus obiciet nubem impenetrabilem (Φ 6 sq.), Achilli autem se opponet Scamander fluvius, hunc Iunonis iussu aggressurus est Vulcanus, et sic inter cuncta numina efflagrabit pugna, quae ne fieret cavere voluerat Neptunus (cf. Φ 385).

439 sq. Oris flatu dea hastam ab Achille facile reppulit; cf. Δ 130—134 et E 853 sq. — Genitivus Ἀχιλλῆος adverbio πάλιν nunc subiungitur; cf. Σ 138.

441. αὐτόθι] § 322.

446. ἠέρα ... βαθεῖαν] cf. vs. 150 et E 749—751.

452. ἐξανύω] § 147.

εἴ ποθί τισ καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθόσ ἐστι.
νῦν δ' ἄλλουσ Τρώων ἐπιϝίσομαι, ὅν κε κιχήω." 454 cf. Λ 367
ὣσ ϝειπὼν Δρύοπ' οὗτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὃ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
Δημόοχον δὲ Φιλητορίδην ἠῢν τε μέγαν τε
κὰγ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλωι ἐξέκινυτο θυμόν.
αὐτὰρ ὃ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἷε Βίαντοσ,
ἄμφω ἐφορμηθεὶσ ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε, 461b cf. Ε 835
τὸν μὲν δουρὶ βαλών, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψασ. 462b cf. 378
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην, — ὃ μὲν ἀντίοσ ἦλυθε γούνων,
εἴ πώσ ϝεν πεφίδοιτο λαβὼν καὶ ζωιὸν ἀφείη
μηδὲ κατακτείνειεν ὀμηλικίην ἐλεήσασ,
νήπιοσ, οὐδὲ τὸ 'ϝείδε' ὅ ϝ' οὐ πείσεσθαι ἔμελλε· 466 = γ 146
οὐ γάρ τι γλυκύθυμοσ ἀνὴρ ἦεν οὐδ' ἀγανόφρων, 466a cf. Β 38
ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώσ. ὃ μὲν ἅπτετο χείρεσι γούνων
ϝιέμενοσ λίσσεσθ', ὃ δὲ φασγάνωι οὗτα καθ' ἧπαρ·
ἐκ δέ ϝοι ἧπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ σκότοσ ὄσσ' ἐκάλυψε 471b = Λ 461
θυμοῦ δευόμενον. ὃ δὲ Μούλιον οὗτα παραστὰσ

454. δ' ἄλλουσ Τρώων] δ' ἄλλουσ Τρῶασ L, αὖ τοὺσ ἄλλουσ l. a. in A (ut Λ 367). — ἐπιϝίσομαι § 201] ἐπιείσομαι. || 464. ϝεν] οἱ L (cf. Ι 377); novicium est ϝεν (cf. § 92), dativo autem non est locus, neque ϝεό πωσ scribi sinit ordo quo collocari solent enclíticae (cf. § 329). || 466. *ϝ'(οι)] addidimus. || 467. τι] τισ et ἔτι l. a. in A. || 468. χείρεσι γούνων] *χεροὶ γενείου? Cf. § 64. || 471. ἐνέπλησεν] -πρησεν Ar. Philoxenus T H (cf. Β 415 Ι 242). || 472. Μούλιον] cf. Λ 739.

453. ποθι] § 322.

454. κιχήω] § 122.

457. Δημόοχον] -οῦχον Ω.

460—463. In fabulis Iliade antiquioribus *Dardanum* et *Troëm dei Ultoris filium* sive ipsos gentis eponymos adversus Achillem aliumve heroëm Troiam invadentem pugnasse facile credimus: nunc Troianorum quibusdam principibus ea nomina tribui miramur. In proxima vicinia etiam *Deucalion* (vs. 478) et *Areithous* (vs. 487), quae nomina in *Achivorum* priscis fabulis clara fuerunt, Troianis quibusdam tributa miros nos habent.

462. *Hunc venientem cuspide longa, | hunc mucrone ferit* Verg. Aen. XII 510 sq.

464. λαβὼν] cf. Λ 106.

467. γλυκύθυμοσ] †. Irrisionem habet hoc compositum, ut nostrum *zoetsappig*; nam γλυκέα poeta dicit quae *dulcis* sunt *saporis*, hinc i. u. quae *grata*. Achillis θυμόν sive χόλον Tros experturus erat μάλα πικρόν.

— ἦεν] § 302.

470 sq. *Implevitque sinum sanguis* Verg. Aen. X 819. Prolabitur iecur, et sanguine inde effuso turget tunicae pars inferior, quam cohibet cingulum.

δούρ' οὖας· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέροιο
αἰχμὴ χαλκείη. ὃ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἔχεκλον
μέσσην κὰκ κεφαλὴν ξίφε' ἥλασε κωπήεντι, 475ᵇ cf. Π 332
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε 476 sq. = Π 333 sq.
ἕλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντε
ἀγκῶνος, τῇι τόν γε φίλησ διὰ χειρὸς ἔπειρε
αἰχμῆι χαλκείηι. ὃ δέ μιν 'μένε χεῖρα βαρυνθείς,
πρόσθ' ὁράων θάνατον· ὃ δὲ φασγάνωι αὐχένα θείνας
τῆι' αὐτῆι πήληκι κάρη 'βάλε, μυελὸς αὖτε
σφονδυλίων ἔκπαλθ', ὃ δ' ἐπὶ χθονὶ 'κεῖτο τανυσθείς.
αὐτὰρ ὃ 'βῆ ῥ' ἴμεναι μετ' ἀμύμονα Πειρόου υἱόν, 484 cf. K 78
Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρηΐκης ἐριβώλακος εἰληλούθει· 485 cf. E 44
τὸν 'βάλε μέσσον ἄκοντι, 'πάγη δ' ἐν νηδύϊ χαλκός, 486ᵃ cf. 413
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὃ δ' Ἀρηΐθοον θεράποντα, 486ᵇ cf. Δ 528
ἄψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
'νύξ', ἀπὸ δ' ἅρματος ὦσε· 'κυκήθησαν δέ ϝοι ἵπποι.
ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκεα θεσπιδαὲς πῦρ
οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
πάντηι τε κλονέων ἄνεμος φλόγα ϝειλυφάζει,
ὣς ὅ γε πάντηι ἔθυνε σὺν ἔγχεϊ, δαίμονι ϝῖσος,
κτεινομένους ἐφέπων· 'ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα. 494ᵇ = O 715
ὡς δ' ὅτε τισ ζεύξηι βόασ ἄρσενασ εὐρυμετώπους

473. *δούρ' (δουρὶ) οὖασ] δουρὶ παρ' (vel κατ') οὖσ Ω, δουρὶ κατ' οὖασ· ἄφαρ Knight. Cf. § 72 et Δ 109. || 478. ἔπειθ', ἵνα τε] ἔπειτα, ἵνα Nauck. — τένοντε D¹] -ντοσ Ω. Cf. Π 587. || 479. φίλησ ... ἔπειρε] μέσησ ... ἔλασσεν Syr. || 480. αἰχμῆι χαλκείηι] -μὴ -η Syr. D. || 481. πρόσθ'(ε)] Zen. „χωρὶσ τοῦ θ'" (προσορόων, cf. § 21). || 484. Πειρόου Brandreth] Πείρεω Ar. Ω, Πείρεωσ Zen. (invitis numeris; cf. § 2). Cf. B 844 Δ 520, 525. || 485. Ῥίγμον] Ῥίγμον'(α) quidam olim. |, 486. νηδύϊ] πνεύμονι Syr. A C (ut Δ 528); cf. vs. 413-416 et N 397 sq. || 494. κτεινομένους] στεινομένους Bothe (cf. Ξ 34), κτείνων τοὺσ Axt (cf. Δ 177 sq.).

475. ξίφε'(ϊ)] § 71.
478. ξυνέχουσι] cf. Δ 133.
481. ὁράων] § 191.
483. ἔκπαλθ'(-το)] cf. O 645.
484. ἴμεναι] § 125.
485. Θρηΐκησ] § 17.
490—503. Duae deinceps iunguntur comparationes; neutra tamen libenter careamus, neque locis de quibus B 144—154 sermo fuit hic videtur esse accensendus. Cum priore comparatione cf. Λ 155—157 et 596.
490. ἀναμαιμάει] § 190.
492. Imitatur Verg. Georg. II 310 sq.
494. κτεινομένους ἐφέπων] cf. Λ 177 sq.
495—503. *Pedes* modo pugnabat

τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐΰ κτιμένηι ἐν ἀλωιῆι, 496b = Φ 77ω226 cf. ω 336
ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων,
ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
'στείβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων 499b-502a = Λ 534 sqq.
νέρθεν ἅπας 'πεπάλακτο καὶ ἄντυγες, αἳ περὶ δίφρον,
ἂς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὃ δ' ἐρίετο κῦδος ἀρέσθαι
Πηλεΐδης, λύθρωι δὲ 'παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους. 503 cf. Λ 169

Φ ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἵξον ἐϋρρεέος ποταμοῖο, 1 sq. = Ξ 433 sq.
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος 'τέκετο Ζεύς,
ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίονδ' ἐδίωκε 3 cf. γ 291
πρὸς πόλιν, ἦι περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι 'φοβέοντο 4 cf. Ζ 41
ἤματι τῶι προτέρωι, ὅτ' ἐμαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ· —
τῆι ῥ' οἵ γε προχέοντο πεφυζότες, ἠέρα δ' Ἥρη

---

496. ἐΰ κτιμένηι] ἐϋτροχάλωι Syr. G (ut Hes. Op. 599). || 501. ἱππείων ὁπλέων] cf. Λ 536. || 502. ἐπισσώτρων] ὀπ. Syr. (cf. Ε 725). || 1. πόρον] ῥόον Aristoph. || 2. ἀθάνατος] -τον Zen. (item Β 741). || 4. Ἀχαιοὶ Syr. A] οἱ ἄλλοι Ω (ut Ζ 41 Φ 554).

Achilles (cf. vs. 472, 484), sed fugientes ut assequeretur, currum iam conscendit. Quae res quoniam mente suppleri facile potuit, sic enim solebant heroës Homerici, a poeta verbis non est indicata (cf. Ο 352).

497. λέπτ' (λεπτὰ)] priscam vim (= λελεπισμένα) adi. verbale hic servavit.

500. Cf. Λ 535.

502. ἐπισσώτρων] cf Ε 725.

1. De Scamandri vado cf. Ξ 433. — ἐϋρρεέος] § 73.

2. Cf. Ξ 434.

3. διατμήξας... ἐδίωκε] Achilles Troianos per planitiem urbem versus fugientes longius nunc persecutus esse non dicitur, sed quod poeta vult hoc est: altera pars Troianorum recta urbem petivit, altera urgente Achille dextrorsum deflexit, dein cum ad ripam Scamandri pervenisset, hunc per vadum traicere conata est, ut in montium saltus posset se conicere; idem igitur quod Antenor mox facere voluit, non tamen fecit (cf. vs. 558—561). Cuius vadi spatium quoniam multo erat angustius quam quod omnes qui simul illuc ruebant recipere posset, multi fugientium de ripae praeruptae saxis (cf. vs. 26) in ipsum fluminis alveum inciderunt. Cf. similis clades Troianorum a Patroclo ex Achivorum castris fugatorum Π 367—369.

6 sq. Iis qui urbem versus fugiebant non multo melius fuit, his enim Iuno adversaria inexorabilis obiecit nubium molem densissimam, solidam, ἄρρηκτον (cf. Ε 749—751 Υ 150), ita ut ad urbem pervenire nequirent. Achillis igitur nunc ad eos nondum attendentis impetum manere hi quoque sunt coacti. Sic poeta cavit ne incredibilia mox narrare videretur.

6. πεφυζότες] § 237.

'πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν'· — ἡμίσεες δὲ
εἰς ποταμὸν 'ϝέλλοντο βαθύρροον ἀργυροδίνην,
ἐν δ' ἔπεσον μεγάλωι πατάγωι, 'βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μέγ' ἐξίαχον, οἳ δ' ἀλαλητῶι
ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ϝελισσόμενοι κατὰ δίνας.
ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
φευγέμεναι ποταμόνδε, — τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ, — 14ª = *P* 738
ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
'πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμὶξ ἵπποιν τε καὶ ἀνδρῶν. 16ᵇ cf. *Λ* 525 *Ψ* 242
αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν 'λίπεν αὐτόθ' ἐπ' ὄχθηι
κεκλιμένον μυρίκηισιν, ὃ δ' εἴσθορε δαίμονι ϝίσος,
φάσγανον οἶον ἔχων, — κακὰ δὲ φρεσὶ 'μήδετο ϝέργα, — 19ᵇ = *Ψ* 176
'τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὦρνυτ' ἀϝεικὴς 20 sq. cf. *K* 483 sq.
ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
φεύγοντες πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
δεδϝιότες, — μάλα γάρ τε κατεσθίει ὅν κε λάβηισι, — 24 cf. *Γ* 25
ὣς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δϝεινοῖο ῥέεθρα
'πτῶσσον ὑπὸ κρημνούς. ὃ δ' ἐπεὶ 'κάμε χεῖρας ἐναίρων, 26ᵇ cf. *φ* 150

---

8. 'ϝέλλοντο § 265] εἰλεῦντο. || 10. μέγ' ἐξίαχον] μεγάλ' ἴαχον *Ω*. Cf. *A* 482. || 11. ἔννεον] νήχοντ' olim „ἔνιαι τῶν κατὰ πόλειο". — κατὰ] περὶ A C (ex Σ 372 desumtum?). Cf. Φ 353. || 18. εἴσθορε] ἔνθορε D; cf. *M* 462. || 22. ἄλλοι] *ἴλλοι? Hes. Scut. 212 delphini persequuntur ἔλλοπας ἰχθῦς; praeterea cf. Soph. Ai. 1297 et fr. Titanomachiae Athen. 277 *d*. Non tamen improbanda est vulgata; cf. comment.

---

7. 'πίτνα] § 195.

9. μεγάλωι πατάγωι] cf. B 149.

— αἰπὰ ῥέεθρα] *fluctus* ipsis *imminentes, quibus mergebantur*; cf. Θ 369.

10. ἀλαλητῶι] cf. B 149.

11. ἔννεον] verbi ἐννέειν imperfectum; cf. § 27. Quod ἔν 'νέον non male scripserit quispiam; adverbii enim vim servavit ἔν.

12—16. Achilles φλογὶ ϝείκελος (cf. Υ 490—493 et Λ 596) irruens Troianos in fluminis undas trudit veluti agmen locustarum fumo fugatarum.

12. ὑπὸ] § 315.

15. βαθυδινήεντος] cf. A 607.

17. αὐτόθ'(ι)] § 322.

21. αἵματι ὕδωρ] § 15.

22. *Delphines* ab hominibus solam speciem secutis piscibus accensentur, *anguillae* autem anguibus vel vermibus (cf. vs. 203). De adi. quod est μεγακήτης cf. Θ 222, cum verbis ἰχθύες ἄλλοι cf. ὄρνεον ἄλλο N 64.

26. Verbi ἐναίρειν obiectum (φῶτας vel ἄνδρας) mente nunc supplendum est. Qua re in errorem inductus Hermodorus rhapsodus olim iunxit verba χεῖρας ἐναίρων, pessime interpretatus videlicet χειροκοπῶν sive *manus hostium truncans*.

ζωιοὺσ ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα ᾽λέξατο κούρουσ,
ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντοσ.
τοὺσ ἐξῆγε θύραζε τεθνηπότασ ἠΰτε νεβρούσ, 29ᵇ cf. Δ 243
᾽δῆσε δ᾽ ὀπίσσω χεῖρασ ἐΰ τμητοῖσιν ἱμᾶσι, 30ᵇ = Κ 567
τοὺσ αὐτοὶ ᾽φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι,
᾽δῶκε δ᾽ ἑταίροισιν κατάγειν κοίλασ ἐπὶ νῆασ. 32 cf. Ε 26
αὐτὰρ ὃσ ἄψ ἐπόρουσε δαΐξέμεναι μενεαίνων. 33ᵃ = Γ 379

ἔνθ᾽ υἱὶ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάονι, τόν ῥά ποτ᾽ αὐτὸσ
ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸσ ἀλωιῆσ οὐκ ἐθέλοντα,
ἐννύχιοσ προμολών. ὃ δ᾽ ἑρινεὸν ὀξέϊ χαλκῶι

33. ὃσ § 15] ὃ Ω, αὐτὸσ δ᾽ αἶψ᾽ olim quidam (cf. H 272). — δαΐξέμεναι] sic Ar., κατακτάμεναι (ut Υ 442) G et l. a. in A. ‖ 34. υἱὶ Cant. Z] υἱεῖ Ω. Cf. § 78 et Π 177. ‖ 37. ἑρινεὸν] -νεοῦ Bentley.

27—32. Imitatur Verg. Aen. X 517—519. De re cf. Σ 337.

30 sq. *Lora* poeta nunc dicit *balteos* clipeorum et gladiorum (cf. Sophocles in nota ad X 397). Tunicae epitheton στρεπτόσ redit E 113.

33. Achilles postquam captivos tradidit sodalibus, qui in fluminis ripa eum opperiebantur, Peliadem hastam denuo sumsit, quam modo posuerat (cf. vs. 17), utpote inter fluminis undas sibi inutilem. Levem rem poeta dignam non duxit quam hic commemoraret, sed indicavit his verbis Achillis: „Lycaon δουρὸσ ἀκωκῆσ ἡμετέροιο γεύσεται" (vs. 60), neque potuit suspicari miraturos umquam fore lectores heroëm mox (vs. 67 sqq.) hastam denuo tenuisse. Fuere tamen qui versum 67 a versu 17 discrepare contenderent!

34 sq. *Lycaoni* e flumine emergenti occurrit Achilles, i. e. ἐπᾶλτο, ut dicitur vs. 140, cum in fluminis alveum denuo conversus novam hanc et optatissimam praedam conspexit.

35—47. Cum Achivi classe nuper appulissent, necdum eorum adventus percrebruisset fama, Achilles in insidias nocturnas profectus (cf. A 227) prope Priami regis τέμενοσ ante urbem situm se abdidit. Mane autem tunc Lycaon regis filius iuvenis illuc venit nihil mali suspicatus et lentos aliquot ramos currui suo petens. Quem vi correptum Achilles in castra abduxit, dein Lemnum missum vendidit regi amico Euneo (cf. H 467—475); mox vero multo maiore pretio a Priami hospite Imbrio solutus Lycaon ad suos rediit, die abhinc duodecimo, iamque denuo in Achillis manus incidit. — Etiam Isum et Antiphum Priami filios ita ut Lycaonem comprehendit Achilles, dein pretio accepto solvit (cf. Λ 104—106), et Aeneam quin comprehenderet parum afuit (cf. Υ 90—94 et 188—194).

37 sq. Eamne caprificum poeta dicit, cuius alibi fit mentio (cf. Z 433)? Non liquet, et plures arbores in Troadis planitie crevisse libenter credimus; veri tamen est simile poetam illam ipsam arborem, quam et

'τάμνε νέους ὄρπηκας, ἵν' ἅρματος ἄντυγες εἶεν·
τῶι δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἦλυθε δῖος Ἀχιλλεύς. 39 cf. γ 306
καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐΰ κτιμένην ἐπέρασσε 40
νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκε· 41 cf. Ψ 746
κεῖθεν δὲ ξεινός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκε, 41b cf. ο 388, 429
Ἴμβριος Ἠετίων, Ἀρίσβηνδε πέμψεν δ' εἰς δῖαν
ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
ἔνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο φίλοισι 45
ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτηι δέ μιν αὖτις
χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
πεμψέμεν εἰς Ἀΐδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι. 48 cf. Σ 240
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς 49a = E 95
γυμνόν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος, 50
ἀλλὰ τὰ μέν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ 'βάλε, — 'τείρε γὰρ ἰδρὼς 51b cf. E 796a
φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα, —

---

alibi commemoravit, intellegi voluisse, quoniam ἀλωιῆσ regiae sive τεμένεοσ Priami h. l. fecit mentionem. Ab *arbore sacra* tumulum abavi obumbranti si currui lignum petiit regis filius, non impietatis id erat, sed optimi potius praesagii; sic enim *sanctus* quodammodo ipse ille currus bellicus futurus erat, ut bigae et arma Achillis. — Structura ἐρινεὸν ἔταμνε ὄρπηκασ ut A 236 sq. — Ficus surculi flexibiles apti erant ad currus frontem et latera intexenda.

41 sq. Vas argenteum, cuius pretium fuit *centum boum*, pro Lycaone dedit Euneüs (cf. Ψ 741—747), *triplo* autem *pretio* mox eum redemit Eetion Imbrius, ditissimi videlicet regis filium; Eetioni dein Priamus trecentum boum restituit pretium. Cf. vs. 79 sq. et Σ 290—292.

43. *Eetion* hic Imbrius — homonymus regis Thebae, patris Andromachae — alibi non commemoratur. Cf. tamen P 575.

44. ὑπεκπροφυγὼν] *hostibus vitatis*. Lycaon ab Eetione navi Lemno Arisben est deductus, unde per sentes montanas Troiam pervenit clam Achivis rus obtinentibus. — Cf. Λ 229 sq.

48. πεμψέμεν'(αι)] § 125.

— νέεσθαι] duae confluxere notiones; nam dictum hoc pro: *redire in* <*terrae matris gremium, unde gens humana procrevit, et subire*> *caliginosas sedes umbrarum*, vel brevius, per zeugma (cf. Δ 282): *redire in terram et inferos*. Item Ψ 51 νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα. De sede mortuorum cf. O 188. — *Versandi* vero sensus recentior verbo νέεσθαι sive νίσσεσθαι tribuitur Σ 566 (Υ 6?) ξ 261 (= ρ 430) ο 308 l. a. ν 66, item Hes. Oper. 237. De β 52 δ 8 ξ 498 σ 186 (et par.) et de verbo νοστέειν δ 619 = ο 119 cf. quae illic sunt annotata.

50. γυμνόν] γυμνούσ igitur sive *inermes* poeta dicit eos quibus neque *galea* est neque *clipeus*, de *loricis* ne cogitans quidem. Cf. X 124 sq. et α 256.

52. ἐδάμνα] § 195.

ὀχθήσασ δ' ἄρ' ἔϝειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν· 53 sq. = Υ 343 sq.
„ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι!
ἦ μάλα δὴ Τρῶεσ μεγαλήτορεσ, οὕσ περ ἔπεφνον,
αὖτισ ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντοσ, 56ᵇ cf. Ψ 51
οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε φυγὼν ὕπο νηλεὲσ ἦμαρ, 57ᵇ = ι 17
Λῆμνον ἓσ ἠγαθέην πεπρημένοσ· οὐδέ μιν ἔσχε 58ᵃ = 79 cf. Β 722
πόντοσ ἁλὸσ πολιῆσ, ὅ πολῦσ ἀϝέκοντασ ἐρύκει.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸσ ἀκωκῆσ ἡμετέροιο
γεύσεται, ὄφρα ϝίδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαήω
ἢ ἄρ' ὁμῶσ καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἤ μιν ἐρύξει
γῆ φυσίζοοσ, ἥ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει."
ὧσ ὥρμαινε μένων· ὃ δέ ϝοι σχεδὸν ἦλθε τεθηπώσ, 64 cf. Χ 131
γούνων ἅψασθαι μεμαώσ, περὶ δ' ἤθελε θυμῶι
ἐκφυγέμεν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν. 66 cf. Π 47 χ 14
ἦ τοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖοσ Ἀχιλλεὺσ
οὐτάμεναι μεμαώσ, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ 'λάβε γούνων 68ᵃ = τ 449
κύψασ· ἐγχεῖη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτοι' ἐνὶ γαίηι 68ᵇ = κ 323
ἔστη, ϝιεμένη χροὸσ ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 69ᵇ sq.ᵃ = Υ 279 sq.
αὐτὰρ ὃ τῆι ἑτέρηι μὲν ἑλὼν ἐλλίσσετο γούνων,
τῆι δ' ἑτέρηι ἔχεν ἔγχοσ ἀκαχμένον οὐδὲ μεθίει,

53. ποτὶ] πρὸσ ὃν Ω. Cf. Λ 403. || 58. πεπρημένοσ Buttmann] πεπερημένοσ. Cf. § 299. || 59. πολῦσ § 83] πολεῖσ. || 63. γῆ φυσίζοοσ] γαῖα φερέσβιοσ vChrist (ut h. Ap. 341 XXIX 9). Cf. § 58.

55—59. *Vel ex ipsa morte, credo, Troiani sunt redituri, siquidem hunc hominem neque servitutis vincula neque maris fluctus retinuerunt.*

58. ἠγαθέην] § 21.

59. πόντοσ ἁλὸσ] item Theogn. 10, Verg. Aen. X 377 *maris . . . pontus.* Vox πόντοσ si vocis πάτοσ est forma plenior (πόντοσ : πάτοσ = βένθοσ : βάθοσ = πένθοσ : πάθοσ, sic ISchmidt) et primitus significavit *viam*, h. l. prisci aevi superest vestigium, ut et in *Hellesponti* nomine. Ceterum cf. ε 335 ἁλὸσ ἐν πελάγεσσι (si genuinus ille versus). Inter se ubi distinguuntur πόντοσ et ἅλσ, haec vox *undas littorales*, illa *mare altum* significat (cf. Α 409).

60. ἡμετέροιο] i. q. τῶν Αἰακιδῶν. Pronomine possessivo numeri pluralis ita nunc utitur Achilles ut Π 244. Eius *patris* prius fuerat Pelias hasta. — Cf. Ζ 414.

62. καὶ κεῖθεν] *etiam illinc quo nunc eum missurus sum*, καὶ ἐξ Ἀϝίδαο. De adverbii prima syllaba cf. § 9.

63. φυσίζοοσ] cf. Γ 243.

66 ἐκφυγέμεν] § 126.

67. δόρυ . . . ἀνέσχετο] cf. vs. 33.

69. νώτοι'(ο)] § 59.

— ἐνὶ γαίηι] in fluminis *ripa*, non in alveo, Lycaon Achilli occursavit. Cf. vs. 120.

70. Cf. Λ 574.

— ἄμεναι] § 195.

καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα· 73 sq. cf. χ 311 sq. 343 sq.
„γουνάομαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον. 74b cf. X 82
ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο, διοτρεφές, αἰδοίοιο.
πὰρ γὰρ σοὶ πρώτωι 'πασάμην Δημήτεροσ ἀκτὴν 76b cf. N 322
ἤματι τῶι ὅτε μ' εἷλεσ ἐϋ κτιμένηι ἐν ἀλωῆι, 77b = Υ 496
καί μ' ἐπέρασσασ ἄνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
Λῆμνον ἐσ ἠγαθέην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἧλφον. 79a = 58
νῦν δ' ἐλύμην τρὶσ τόσσα πορών, ἀὼσ δέ μοί ἐστι 80b sq. cf. 155 sq.
ἥδε δυωδεκάτη ὅτε Ἴλιον εἰλήλουθα 81b cf. E 204
πολλὰ παθών· νῦν αὖ με τεῆισ' ἐν χερσὶν ἔθηκε
μοῖρ' ὀλοή. μέλλω ποθ' ἁπεχθέσθαι Διὶ πατρί,
ὅσ με σοὶ αὖτισ ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
'γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντοσ,
Ἄλτα', ὃσ Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισι ϝανάσσει,
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.

---

73. Deerat in Aristarcheis, sed sine vitio omitti vix potest (nam diversi sunt Z 45 κ 265) et legitur locis parallelis. Similis fere est ratio versus 480. — *μιν φωνήσασ* Syr. A C] *μιν λισσόμενοσ* D T (ut est χ 311, 343), *ῥ' ὀλοφυρόμενοσ* H. || 74. *γουνάομαι* § 144 et 191] *γουνοῦμαι*. || 81. *ὅτε* Bentley] *ὅτ' ἐσ* (item vs. 156). || 82. *αὖ με τεῆισ'(ι)*] *αὖτέ με σῆισ* Syr. (cf. *A* 185). || 86. *ϝανάσσει*] sic (*ἀν.*) Ar. (?), *ἄνασσε* probabiliter Syr. L et olim aliquot „*τῶν κατὰ πόλειο*"; cf. comment. || 87. *ἐπὶ* Strab. 605] *ὑπὸ* Ω. Cf. Z 34 Ξ 445; idem vitium est h. Ap. 18 et v. l. ε 284. Verum praebet schol.

---

75 sq. „Nunc quidem" Lycaon ait „in supplicis iura me non recepisti, „sed recepisti antehac, id quod eodem „redit; tunc enim primus tu Achivo„rum cibum mihi praebuisti captivo": ὁμόστεγοσ καὶ ὁμοτράπεζοσ tunc tibi fui; cf. I 640. Sic legati Mitylenaeorum, qui ad auxilium a Peloponnesiis petendum Olympiam venerant, „ἴσα καὶ ἱκέτασ" in Iovis Olympii delubro versari se dixerunt (Thuc. III 14 § 1). Praepositionis ἀντί similis usus est θ 546. — Stesimbrotum hinc efficientem diversum fuisse cibum Troum et Achivorum, hos polenta vesci fuisse solitos, illos pane, refellebat Ar.: refelli scilicet talia necessarium fuit aliquando.

76. Δημήτεροσ ἀκτὴν] cf. Z 142 et Λ 631. Non temere nunc cibum sic vocat, sed ut *donum divinum* id esse significet: mores mortalium dono illo mitigatos esse; impietatis esse necare eum quocum id communicaveris (cf. λ 411).

79. ἠγαθέην] § 21.

— ἑκατόμβοιον] cf. vs. 41 et Z 236.

80. πορών] non enim damnum fecit Eetion, sed Priamus pretium filii soluti ei reddidit (cf. vs. 41 sq.).

83. ποθ'(ὶ)] § 322.

86. Ἄλτα'(ο)] cf. § 55 et de epanalepsi B 671—673.

87. *Pedasus* urbs ab Achille est diruta (cf. Υ 92 et B 690 sq.). Quo die regem *Alten* cum civibus caesum esse, poetam igitur dixisse ἐϝάνασσε (cf. nota crit.), veri est simile, cum praesertim ἔχειν πόλιν νεωστὶ ἐκπεπορθημένην quid sit, dictu sit difficile.

τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰσ δὲ καὶ ἄλλασ·
τῆσ δὲ δύω 'γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεισ;
ἦ τοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσ' ἐδάμασσασ,
ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ 'βάλεσ ὀξέϊ δουρί·
νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται, οὐ γὰρ ὀΐω
σὰσ χεῖρασ φεύξεσθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων. 93b = O 418
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι· 94 = A 297
μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριοσ Ἕκτορόσ εἰμι,
ὅσ τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερόν τε." 96 cf. P 204
ὣσ ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμοσ υἱὸσ
λισσόμενοσ ϝεπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσε· 98 cf. A 137
„νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο μηδ' ἀγόρευε.
πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπέμεν' αἴσιμον ἦμαρ,
τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
Τρώων, καὶ πολλοὺσ ζωιοὺσ ἕλον ἠδ' ἐπέρασσα·
νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅσ τισ θάνατον φύγηι, ὅν κε θεόσ γε
Ἰλίοο προπάροιθεν ἐμῆισ' ἐν χερσὶ βάλησι, 104a cf. O 66

88. πολλὰσ δὲ καὶ ἄλλασ] πολλῶν τε (δὲ Nauck) καὶ ἄλλων Mass. || 89. δύω 'γενόμεσθα] δύ' ἐκγεν. vHerwerden (coll. Γ 199 al.). — Signo interrogationis versum claudi recte iubet schol. V. || 92. ἔσσεται] ἔσσεαι L (cf. Φ 39 β 166 π 103). || 95. οὐχ ὁμογάστριοσ] ουκιογαστριοσ Zen. non recte, sive οὐκ ἰογάστριοσ voluit, quod improbabat Ar., non enim compositioni inservire vocem ἴαν, sive οὐκὶ ὀγάστριοσ (οὐκὶ ὀγάστριοσ schol. A et h. l. et ad Ω 47; cf. ὀρέτησ, ὄθριξ, ὄπατροσ), nam οὐκί (οὐχί) in fine tantum enuntiati locum habet (cf. O 716). || 96. In Syr. additur versus: ὦι σὺ μάλιστα χολᾶι' (χολωασ cod.) ἐνὶ φρεσίν, οἶδα καὶ αὐτόσ. || 98. ὄπ'(α)] neglecto ϝ (cf. § 41[26]). || 101. τόφρα τι] τ. δέ H, τόφρ' ἔτι Doederlein. || 103 φύγηι] φύγοι Syr. A D T (cf. X 348). || 104. Ἰλίοο § 59]'Ιλίου.

In scholiis A de lectione ἀνασσε dicitur: οὐκ ἀλόγωσ· περὶ γὰρ Πηδάσου ὡσ πεπορθημένησ· „πέρσε — Πήδασον" (Υ 92). εἰ μὴ ἄρα φαίημεν πεπορθῆσθαι μὲν πρότερον τὴν Πήδασον, ἀνειληφέναι δὲ πάλιν τὴν ἀρχὴν τὸν Ἄλτην, i. e.: *imperfectum non male, alibi enim Pedasum ab Achille dirutam poeta dixit; nisi forte quis sumere velit, Altae interim restitutum esse regnum.* Ultimum autem neque huic interpreti veri simile est visum, neque cuiquam videbitur. Ceterum pro οὐκ ἀλόγωσ· περὶ γὰρ codex habet: οὐκ ἀλόγωσ γὰρ περὶ. Corr. Hartman.

— αἰπήεσσαν] adi. †, cf. § 69.

88. ἔχε] de imperfecti hoc usu cf. ψ 178. Vivit etiamnunc Laothoë (cf. X 53).

90 sq. Cf. Υ 407—413.

90. πρυλέεσσ'(ι)] cf. E 743 sq.

94—96. Desperans fere Lycaon, nihilo enim mitiorem fieri Achillis vultum videt, novi tamen argumenti periculum facit, an flecti ille etiam possit.

97. προσηύδα] § 191.

100. ἐπισπέμεν'(αι)] § 125.

101. *Tunc aliquanto magis* (τι ut I 645) *pronus eram ad parcendum captivis.* Minime saevus tunc erat Achilles. Cf. Z 417—420.

καὶ πάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
ἀλλά, φίλος, θάνε καὶ σύ· τίη ὀλοφύρεαι αὔτως;
κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων. 107ᵇ = *H* 114
οὐχ ὁράεις οἷος καὶ ἐγὼ καλός τε μέγας τε;
πατρὸς δ' εἶμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ· 109ᵇ cf. *A* 280
ἀλλ' ἔπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
ἔσσεται ἠὼς ἢ δείελος ἢ μέσον ἦμαρ,
ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρῃ ἐκ θυμὸν ἕληται,
ἢ ὅ γε δουρὶ βαλὼν ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ.“ 113ᵇ = *N* 585
ὣς ἐφάτο, τοῦ δ' αὖθι λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ· 114 = ω 345 cf. Φ 425 δ 703 χ 68 ψ 205
ἔγχος μέν ῥ' ἀφέηκεν, ὃ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας 115ᵇsq.ᵃ cf. ω 397
ἀμφοτέρω. Ἀχιλεὺς δὲ ϝερυσσάμενος ξίφος ὀξὺ 115ᵇ = Ξ 495 [sq.
τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ ϝοι εἴσω 116ᵇ = *M* 190
δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίηι 117ᵇsq.ᵃ cf. Π 340
κεῖτο ταθείς, ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν. 118ᵇ = Π 413 119 = *N* 655
τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἧκε φέρεσθαι,
καί ϝοι ἐπευχόμενος ϝέπεα πτερόεντ' ἀγόρευε· 121 cf. Π 829 [h. Ap. 363
„ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλῆσ 122ᵃ cf. σ 105 υ 262

---

105. καὶ πάντων] συμπάντων G. || 106. αὖτως G] οὕτως Ar. Ω. Cf. *N* (447 et) 810. || 108. καὶ ἐγὼ Syr.] κἀγὼ Ω. Cf. § 9. || 111. δείελος Brandreth] δείλη Ar. C D (claudicante metro; cf. § 14), δείλης Syr. A T, δείελον (sc. ἦμαρ) Nauck, ut ρ 606; quae lectio fortasse commendatur in schol. Oxyrh. mutilo. Cf. vs. 232; vox δείλη apud Hom. alibi non invenitur. || 116. ἀμφοτέρω] -ρας Ω. Dualis traditus est ω 398, vitium est simile λ 211. Cf. Γ 18. || 121. πτερόεντ' ἀγόρευε] -ντα προσηύδα l. a. in A (item vs. 427). || 122. κεῖσο] ἧσο (ut σ 105 υ 262) schol. Oxyrh., Ar. utrumque. — ὠτειλῆσ] -λὴν Ar. A D (cf. Π 667 Σ 345 ζ 224).

---

105. καὶ πάντων] confluxere notiones (συμ)πάντων et καὶ ἄλλων.

106. φίλος] *o bone*, ὦ ἀγαθέ. Irridentis nunc vox.

108. ὁράεις] § 191.

111. δείελος] cf. vs. 232.

112. Ἄρη'(ϊ)] § 73. Teste scholio Oxyrh. Hermapias interpretabatur ἀρῆι (= βλαβῆι). Cf A 99.

113. Achilles id quod fore expectat vel potius scit — nam brevi post Patroclum se sagittae ictu moriturum e matre audivit (cf. vs. 277 sq.) — more solito posteriore enuntiati loco collocat.

— ὅ γε] cf. A 190.

— ἢ ἀπὸ] notetur ἢ correptum; cf. § 16.

114. αὖθι] § 322.

115. ἔγχος] hastam *Achillis*, quam comprehenderat; cf. vs. 72.

— δ δ'(è)] cf. A 191.

120. ἧκε φέρεσθαι] i. q. alibi ἔσσευε βαλών vel ἔσσευε κυλίνδεσθαι dicitur (cf. Ξ 413 Λ 147). Caesi corpus pede correptum veluti lapidem Achilles in undas proiecit.

122—124. Cf. σ 105. Vertit Verg. Aen. X 557—560.

122. σ('οὶ)] § 13.

αἶμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ — 123b sq. cf. X 352 sq.
ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
οἴσει δινήεις εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον.
θρώισκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' ὑποΐξει
ἰχθύς, ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
φθείρεσθ', εἰς ὅ κε ϝάστυ κιχήομεν Ἰλίου ἱρῆς,
ὔμεες μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων.
οὐδ' ὔμιν ποταμός περ ἐΰρροος ἀργυροδίνης
ἀρκέσει, ὥι δὴ δϝηθὰ πολῦς ἱερεύετε ταύρους,
ζωιοὺς δ' ἐν δίνηισι καθίετε μώνυχας ἵππους.
ἀλλὰ καὶ ὧς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰς ὅ κε πάντες — 133 cf. α 166
τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
οὗς ἐπὶ νηυσὶ θοῆισιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο." — [h. Ap. 138 [σ 387 χ 224 cf.
ὣς ἄρ' ἔφη, ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον, — 136b = ι 480ρ458
ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοιο — 137a cf. β 156
δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. — 137b cf. 249; 138 = 250
τόφρα δὲ Πηλέος υἱός, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
Ἀστεροπαίωι ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων,
υἱέϊ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος

---

123. ἀκηδέες] -δέα Nauck (*neglectum*, ut Ω 554 al.). Cf. ρ 319. || 124. ἀλλὰ] ἢ τὸ πάρος περ | γείνατο κοῦρον ἐόντα <καὶ ἔτρεφεν la Roche>, ἀλλὰ C. || 125. κόλπον] πόντον C (cf. vs. 59). || 126. μέλαιναν] μελαίνηι(ι) Chia. — ὑπαΐξει] sic Ar., ὑπαλύξει Syr. D T, item olim Philetas et Callistratus, φρῖκα interpretati *frigus* et ὅς κε φάγησι vs. 127 de pisce *satiato* dici rati (*qui ederit*), hanc igitur poetae tribuentes sententiam insulsam: *piscis aliqui Lycaonis adipe bene pastus hiemem effugiet* sive proximo vere etiam vivet, *pingues* enim pisces frigoris minus impatientes esse. || 127. ὅς] sic Ar., ὥς Aristoph. L. || 128. Ἰλίου] neglecto ϝ, Brandreth κιχήετε Ἰλίου. || 130—135. Aristoph. — || 131. πολῦς § 83] πολέας Ar., πολεῖς Ω. || 137. πόνοιο] φόνοιο Syr. B C (cf. P 365).

123. ἀκηδέες] *nihil curantes*, item ρ 319. Pisces corpus, quod escam iis praebet, quam male mulcetur nihil curant, cutem et carnes ἀκηδέστως ἔλκοντες (cf. X 465 Ω 417).

126 sq. *Videre mox erit piscem per undas micantem, qui Lycaonis visceribus se satiet* corpus fluitans arrodendo. De verbi ὑπαΐξει sono -α- correpto cf. § 17.

127. ἀργέτα] § 18.

128. κιχήομεν] § 122.

129. ὔμεες] § 92.

130. Etiam vs. 192 et 223—226 Xanthum sacrum fluvium Troianorum Achilles verbis superbis lacessit.

— ὔμιν] § 92.

131. Scamandri sacerdos erat Dolopion (cf. Ε 77 sq.).

132. Huiusmodi sacrificia commemorantur etiam Herodot. VII 113 Pausan. VIII 7 § 2. Praeterea cf. Ξ 434 Υ 7—9.

136. Propter caedem Lycaonis iratus Scamander iam propter impia Achillis verba etiam magis irascitur.

'γείνατο καὶ Περίβοια, Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
πρεσβυτάτη· τῆι γάρ ῥ' ἐμίγη ποταμὸς βαθυδίνης.
τῶι ῥ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
ἔστη ἔχων δύο δοῦρε, μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
Ξάνθος, ἐπεὶ 'κεχόλωτο δαΐ κταμένων αἰζηῶν, 146ᵇ = 301
τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊξε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλέαιρε. 147
τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς· 149 = Υ 177
„τίς πόθεν ἔσσ' ἀνδρῶν, ὅ μοι ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν; 150ᵃ = α 170 η 238 al.
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῶι μένε' ἀντιάουσι.“ 151 = Ζ 127
τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
„Πηλεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις; 153 cf. Ζ 145
εἶμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' ἐούσης,
Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας· ἦδε δέ μοι νῦν 155ᵇ sq. cf. 80 sq.
ἠὼς ἐνδεκάτη, ὅτε Ἴλιον εἰλήλουθα.

148 οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 148 = Υ 176

144. ῥ'(α)] δ' D T. || 148. Versum cum vs. 145 non satis congruentem om. Syr.; ex Υ insertum apparet. || 150. *μοι] μευ (i. e. μεΐ, § 92) Ω, μου l. a. in T. Cf. Υ 371. || 155. ἄγων] ἔχων A C. || 156. ὅτε Bentley] ὅτ' ἐσ (item vs. 81).

142. 'γείνατο] singularis ut A 255.

144 sq. δ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο | ἔστη] breviter dictum, ut τ 445 sq. de apro: δ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο . . . 'στῆ. Ex fluminis undis, in quas cum aliis plurimis inciderat, Asteropaeus in ripam dextram, Achivis propiorem, emersit, dein in hostem se convertit, ut suos tueretur (cf. vs. 206). A tergo igitur tunc habuit flumen, ut aper suum lustrum. Ceterum suspicetur quispiam poetam duas fabulas hic coniunxisse, quarum altera non *Axii*, fluvii longinqui, sed *Xanthi* nepotem vel filium faceret Asteropaeum, *Paeones* autem non in regione remotissima sed in *Troadis* vicinia collocaret, et *hastas*, non arcus (cf. vs. 155), eis praeberet. Quam suspicionem quodammodo confirmat catalogus copiarum, in quo Paeonum dux Asteropaeus non commemoratur, et magis versus M 102, ubi Sarpedoni et Glauco Asteropaeus additur socius. Cf. infra vs. 155, 192 et B 848—850, nec non de *Sarpedone* similis observatio B 876 sq. — Apud Herodotum Paeones „e Troade oriundi“ totidem verbis dicuntur V 13.

150. ἔσσ' (ἐσσι)] § 302.

151. μένε'(ϊ)] § 71.

— ἀντιάουσι] § 191.

152. προσεφώνεε] § 191.

155. Παίονας . . . δολιχεγχέας] adi. †. Congruit Paeonum epitheton ἱπποκορυσταί Π 287 Φ 205; in Catalogo vero, ubi Asteropaei non fit mentio, Paeones audiunt ἀγκυλότοξοι, B 848, item K 428. Cf. vs. 144 sq. et Δ 533, ubi poeta etiam Thracibus Aeniis δολίχ' ἔγχεα tribuit.

156. Nuper demum hic Troianorum socius, ut Rhesus Thrax, in Troadem pervenit, Achivis littus iam obtinentibus, quippe qui in regione longinqua habitaret. Cf. K 434.

αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος, 157ᵇ = *B* 849
ὅς τ' τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τὸν δ' ἐμέ φασι
γείνασθαι. νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ."
ὣς φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην· ὃ δ' ὁμαρτῆι δούρασιν ἀμφὶς
ἤρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν.
καί ῥ' ἑτέρωι μὲν δουρὶ σάκος ἔβαλεν, οὐδὲ διὰ πρὸ
ῥῆξε σάκος, χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο· 165 = *Υ* 268
τῶι δ' ἑτέρωι μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
δεξιτερῆς, —σύτο δ' αἷμα κελαινεφές, — ἦ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
γαίηι ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἆσαι. 168 cf. *Δ* 574
δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
Ἀστεροπαίωι ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων. 170 cf. 140
καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν ἔβαλ' ὄχθην, 171ᵃ = Θ 119
μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
Πηλεΐδης δ' ἄορ ὀξὺ ϝερυσσάμενος παρὰ μηροῦ 173 cf. ι 300 × 126, 294, 321, 535
ἆλτ' ἐπί ϝοι μεμαώς· ὃ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος λ 24, 48
οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ϝερύσσαι χειρὶ παχείηι.
τρὶς μέν μιν πελέμιξε ϝερύσσασθαι μενεαίνων, 176 sq.ᵃ = φ 125 sq.

158 Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν, 158 = *B* 850

158. Om. Syr. A D T. Ex *B* insertus contextum divellit. ‖ 162. *ὁμαρτῆι* Syr.] *ἁμαρτῆι* Mass. *Ω*, *ἁμαρτὴ* Ar.; cf. § 319. — *ἀμφὶς*] *ἄμφω* Mass.; **δούραθ' ἅμ' ἄμφω*? ‖ 169. *ἰθυπτίωνα*] *-κτίωνα* Zen. et Callistratus. ‖ 172. *μεσσοπαγὲς*] *-λὲς* Ar. Syr. A C. Utrumvis †. ‖ 176. (*ϝ*)*ερύσσασθαι* D T] *-σσεσθαι* A C. Cf. versus par. et *B* 544.

162. Πηλιάδα μελίην] cf. Π 143 sq. — ἀμφὶς] *utringue*, ἀμφοτέρωθεν, χωρίς, ἐν ἑκατέραι τῆι χειρὶ ἔγχος ἔχων. — Mente supplendum est verbum aliquod, *hostem petebat* vel simile quid.

163. περιδέξιος] †, att. ἀμφιδέξιος, quod adiectivum metro dactylico non fuit aptum.

165. Cf. Υ 268.

167. Vulnerari igitur potuit Achilles, ut ceteri heroës et ipsi di (cf. E 336 sqq., 392—397, 858 sqq.).

— ἦ] quasi ἐγχεΐην, non δόρυ vocem adhibuisset poeta. Cf. Π 353.

— ὑπὲρ αὐτοῦ] *supra ipsum eius corpus*. Telo strictus est cubitus Achillis hastam torquentis, pectus vero ceterumve eius corpus non est tactum.

169. ἰθυπτίωνα] i. e. ἰθεῖαν sive ἀν' ἰθὺν πετομένην (ἰθυ-πτ-ίων, cf. κυλλοποδ-ίων al.; ad A 552). Sic Υ 99 dicitur: ἰθὺ βέλος πέτεται. Adi. †, sed cf. v. l. Υ 273.

171. ὃ δ'(ὲ)] cf. A 191.

— ὑψηλὴν . . . ὄχθην] fluminis ripam ab Asteropaei tergo surgentem.

172. μεσσοπαγὲς] †, *usque ad mediam partem inhaerens*. Ingens robur eius qui iecit sic indicatur.

τρὶς δὲ μεθῆκε βίκσ· τὸ δὲ τέτρατον ἤθελε θυμῶι
ϝᾶξαι ἐπιγνάμψασ δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺσ σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπέρρα. 179ᵇ = Υ 290
γαστέρα γάρ μιν ἔτυψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180ᵇ sq. = Δ 525 sq.
᾽χύντο χαμαὶ χολάδεσ· τὸν δὲ σκότοσ ὄσσ' ἐκάλυψε
ἀσθμαίνοντ'. Ἀχιλεὺσ δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσασ
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενοσ ϝέποσ ηὔδα· 183 = Ν 619
„κεῖσ' οὕτωσ· χαλεπόν τοι ἐρισθενέοσ Κρονίωνοσ
παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
᾽φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένοσ ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντοσ,
αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸσ εὔχομαι εἶναι·
᾽τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσι ϝανάσσων Μυρμιδόνεσσι, 188 cf. Ν 452
Πηλεὺσ Αἰακίδησ, ὃ δ' ἄρ' Αἰακὸσ ἐκ Διὸσ ἦεν.
τῶι κρείσσων μὲν Ζεὺσ ποταμῶν ἁλιμυρήντων, 190 sq. cf. Υ 106
κρείσσων αὖτε Διὸσ γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.
καὶ γὰρ σοὶ ποταμόσ γε πάρα μέγασ, εἰ δύναταί τι
χραισμέμεν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι,
τῶι οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊοσ ἰσοφαρίζει,

---

177. *βίησ*] *βίη(ι)* Ω. Genitivus est in versu parall. (et h. l. in saeculi XVI¹ codicibus Ambr. E 35 Marc. 9, 2). || 179. *ἀπέρρα* § 150⁵] *ἀπηύρα*. || 182. *ὀρούσασ*] *ὀρούων* A² D. || 183. *ἐξενάριξε*] *-ζε* l. a. ant. || 185. *ἐκγεγαῶτι*] sic Ar., *-τα* L. || 187. *γενεὴν*] *-ῆσ* Bentley (ut *Z* 211 *Υ* 241), *-ὴ* Bekker (ut *H* 128 al.). Cf. *Ξ* 113 *o* 225. || 190. *ἁλιμυρήεντων*] sic Ar., *-μοιρ-* l. a. ant. || 191. *αὖτε* Ar.] *δ' αὖτε* Ω. || 192. *πάρα μέγασ*] *μέγασ πάρα* G. || 194. *οὐδὲ*] *οὔτε* H L (cf. vs. 195). — *ἰσοφαρίζει*] neglecto *ϝ*. Cf. *Z* 101.

---

182. Valet στήθεσσιν ἐνοροῦσαι id quod alibi dicitur λὰξ στήθεσι ἐμβήμεναι (Z 65 N 618 Π 503) vel προσβήμεναι (E 620 Π 863).

183. Etiam *thoracem* Asteropaeo poetam tribuisse apparet Ψ 560—562.

184—199. *Iovis* pronepotem se gloriatur Achilles, deum *caelestem* eumque optimum maximum *fluvio* Asteropaei avo sic opponens. *Deae matris* ut mentionem nunc faceret Achilles, res non ferebat, quoniam πατρόθεν, non μητρόθεν heroes ὀνομάζονται. Aliter res habet Υ 105—107, ubi a patribus quidem mortalibus sed a matribus deabus geniti inter se opponuntur Achilles et Aeneas.

186. Cf. Λ 574.

188. ᾽τίκτε] cf. Ψ 178.

190 sq. *Itaque <te vici, nam> Iuppiter fluviis est fortior et Iovis filii fluviorum filiis sunt fortiores.* — Verborum structura neglegentior, nam omittitur conclusio; quae mente tamen facile suppletur. Conferri possunt versus quales sunt Z 128 sq.; locum recte interpretatus est Heyne.

191. κρείσσων . . . ποταμοῖο] comparatio haec est compendiaria; de cuiusmodi locutionibus cf. P 51.

— γενεὴ] cf. H 128.

192. ποταμόσ γε πάρα] denuo Achilles Xanthum vilipendit (cf. vs. 130 et vs. 223—226).

οὐδὲ βαθυρρεῖται μέγα σθένος Ὠκεανοῖο, 195b = Ξ 607
ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρήατα μακρὰ νάουσι·
ἀλλὰ καὶ ὃς δέδροικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν
δεινήν τε βροντήν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ."
ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ᾽ρύσσατο χάλκεον ἔγχος, 200 cf. X 367
τὸν δὲ κατ' αὐτόθ' ἔλειπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπέρρα, 201b = Ω 50
κείμενον ἐν ψαμάθοισι, ᾽δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο, 203 cf. 353 τ 455
δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
αὐτὰρ ὃ ᾽βῆ ῥ' ἴμεναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστάς, 205 cf. K 73
οἵ ῥ' ἔτι πὰρ ποταμὸν ᾽πεφοβήατο δινήεντα,
ὡς ἔρριδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇσι ὑσμίνῃσι
χέρσ' ὕπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ῥῖφι δαμέντα. 208 cf. Υ 143
ἔνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστύπυλόν τε
Μνῆσόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην.
καί νύ κ' ἔτι πλέονας ᾽κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς, 211 cf. E 679
εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,

---

195. Om. Zen. et Megaclides, defenderunt Ar. et Crates (cf. schol. Oxyrh. et Gen.). — οὐδὲ] οὔτε Ar. L (cf. vs. 194). ‖ 197. φρήατα] φρείατα Ω. ‖ 198. ὅσ] ὥσ D. ‖ 201. ἀπέρρα § 150[5]] ἀπηύρα. ‖ 205. ῥ'(α)] om. Ambr. A. ‖ 212. ποταμὸς] Ξάνθος Syr.[1].

---

196 sq. Cf. Ξ 201.

201—204. In ripa fluminis Achilles, ut Lycaonem, sic et Asteropaeum interemit. Caesi corpus de rupibus in undas ecciderintne an ab Achille fuerit deiectum, ut corpus Lycaonis (vs. 120), poeta non significavit.

203. ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες] item vs. 353. *Anguillas* anguibus vel vermibus accensebant veteres, id quod ipsum nomen cum Latinum tum Graecum (ἔχις-ἔγχελυς) testatur; cf. praesertim Aristot. de Animal. Hist. III 10 et 16, de Animal. Gener. III 11. Scholia docent Athenis legem ἀγορανομικὴν aliud anguillis aliud piscibus statuisse τέλος, et ne nunc quidem inter pisces eas habet vulgus hominum. Sic Lugduni Batavorum — ut hoc exemplo utamur — hodie quoque a *„foro piscario"* discretum est *„forum anguillarum"*. — Cf. vs. 22.

204. ἐρεπτόμενοι ... κείροντες] anguillae et pisces adipem caesi hominis ἔκειρον ἐρεπτόμενοι sive *vellicando auferebant*.

205. ἴμεναι] § 125.

— ἱπποκορυστάς] cf. vs. 155.

206. ἔτι] nondum intraverant fluminis alveum.

208. χέρσ' ὕπο ... καὶ ἄορι] similis hendiadys est σ 156: ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ.

210. Αἴνιον] *hic* certe Paeo non ab *Axio* sed ab *Aeno* urbe (cf. Δ 520) ad *Strymonem* sita nomen habuit.

ἀνέρι ϝεισάμενος, βαθέης δ' ἐκ 'φθέγξατο δίνης·
„ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις 214ᵇ cf. *E* 403
ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέρμερα ῥέζε·
πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν
στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις ἀϊδήλως.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὥς σὺ κελεύεις. 223 cf. *Ω* 669
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
πρὶν ϝέλσαι κατὰ ϝάστυ καὶ Ἕκτορι πειρηθῆναι
ἀντιβίην, ἤ κέν με δαμάσσεται, ἤ κεν ἐγὼ τόν."
ὣς ϝειπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ϝῖσος. 227ᵇ = *E* 438
καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
„ὦ πόποι, ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλὰς
εἴρυσο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε 230ᵇ cf. *Z* 207
Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμυνέμεν', εἰς ὅ κεν ἔλθῃ 231 cf. *O* 255
δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν."

---

213. ϝεισάμενος] εἰδόμενος Ambr., Ar. utrumque. — δ'(ὲ) om. L et olim alii (Ar.?). — ἐκφθέγξατο Ambr.] ἐφθ. *Ω*. || 217. γ' ἐλάσας] sic Ar., πελάσας Aristoph. — ῥέζε] ῥέζειν D. || 221. ἔασον] sic Ar., alii interpretabantur *satia te* (ἔασον igitur legentes); cf. schol. Oxyrh. et A B T, § 192¹, *N* 315. || 230. εἴρυσο § 164] εἰρύσαο *Ω* (ἐφράσαο lemma scholii Oxyrh.).

---

213. βαθέης] § 75.

218. ἐρατεινὰ] magna cum indignatione profertur. *Amoena* quae esse solebant, caede iam sunt inquinata et obstructa.

219. Cf. Verg. Aen. V 807 sq.

221. ἄγη] *admiratio*: — *qui tandem* (καὶ) *audes!* — Vox γ 227 π 243 redit.

223—226. *Faciam quod ais:* πεδίον κάτα μέρμερα ῥέξω, — sed tum cum vacabit. Nam *quod a flumine tuo discedere me iubes, obtemperabo tum demum cum Troianos cunctos aut in ipso flumine obtruncavero aut in urbem compulero.* — Irridentis verba. Etiam dei fluvii iussa plane contemnit Achilles furore martio abreptus. Cf. vs. 130 et 192.

226. ἤ] § 327.

229—231. His quoque versibus subest prisca notio Iovis Idaei Troiam tutantis. In Iliade Iuppiter nihil eiusmodi totidem verbis mandavit.

231. ἀμυνέμεν'(αι)] § 125.

232. δείελος ὀψὲ δύων] *stellam* dicit *vespertinam*, ἓσπερον X 318. Quae *sero* sive post solis demum ortum δύει sive *horizontem subit* (luce solis tunc mersa). *Substantivum* h. l., ut supra vs. 111, est δείελος, *adiectivum* ρ 606; cf. δειελιάειν verbum ρ 599. Participium δύων pro δύνων non nisi ε 272

ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρὶ κλυτὸς ἔνθορε μέσσωι
κρημνοῦ ἀπαΐξας, ὃ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θυίων,
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὥσε δὲ νεκροὺς
πολλούς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἔσαν ϝάλις, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς. 236 = 344
τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς ἠΰτε ταῦρος,
χέρσονδε· ζωιοὺς δὲ 'σάου κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνηισι βαθείηισιν μεγάληισι.
δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα,
ὤθεε δ' ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσι
εἶχε στηρίξασθαι. ὃ δὲ πτελέην ἕλε χερσὶ
εὐφυέα μεγάλην, ἐκ ῥιζάων δ' ἐριποῦσα
κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
ὄζοισιν πυκινοῖσι, 'γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν 245b cf. O 357
εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὃ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας
ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
δεῖσας. οὐδέ τ' ἔλαθε θεὸς μέγας, ὧρτο δ' ἐπ' αὐτῶι
ἀκροκελαινιάων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο 249b cf. 137

234. θυίων A T schol. Oxyrh.] θύων Ω. Cf. § 286[10]. || 236. ἔσαν (ϝ)άλις Harl.] ἅλις ἔσαν Ω (item vs. 344). || 237. ἔκβαλλε] ἐξῆγε l. a. in A. || 238. ('')σάου Cobet] σάω. Cf. Π 363 et § 195. || 242. εἶχε] εἷα L. || 243. *ἐκ ῥιζάων δ'] ἦ δ' ἐκ ῥιζῶν. Novicium est -ῶν (cf. § 56) et displicet ἦ δέ post ὃ δέ (vs. 242). || 245. μιν αὐτὸν] κέλευθον l. a. in A (ut O 357). || 246. δίνης Ar. Syr. A] λίμνης C D T, ῥιπῆς l. a. in T. || 247. πεδίοιο] sic Ar., πεδίονδε schol. Oxyrh. et olim alii (cf. Ψ 122). — πέτεσθαι] φέρεσθαι l. a. ant. (cf. O 743). || 248. θεὸς μέγας] μέγας θεός G L. — αὐτῶι] -τὸν Syr. Gen. (ut E 590 Λ 343). Dativus est E 629 M 293 al. || 249. πόνοιο] -ιο Ar., φόνοιο Aristoph. Syr.; cf. P 365.

redit, ibi quoque adverbio ὀψέ iunctum. Cf. § 167.

— σκιάσηι] stella, quae noctem ingruentem comitatur, ipsa terras caligine obducere et veluti τὸ κνέφας ἐφέλκειν dicitur (cf. Θ 486 et A 475). Sic *niger* vesper audit α 423.

233 sq. In fluminis alveum denuo desilit Achilles. Quod poeta dicit hoc est: ἦ καὶ Ἀχιλλῆϊ... κρημνοῦ ἀπαΐξαντι καὶ μέσσωι ἐνθορόντι ἐπέσσυτο. Cf. K 454 sq.

238 sq. Cf. λ 244 et fabula quae fuit de Nerei aedibus submarinis (Z 136 al.).

241. ὤθεε] § 191.

242. δ δὲ] cf. A 190.

242—246. Fluctibus abreptus Achilles ramos ulmi ingentis prehendit; sed in medium flumen delapsa haec arbor ripae fragmentum secum traxit. Quae salutis tamen instrumentum ei fuit, pontem enim ei praebuit, per quem in ripam escendit. — Verba γεφύρωσεν δέ μιν αὐτόν id valent quod: καὶ διὰ τοῦ ποταμοῦ ὥσπερ γέφυραν αὐτῶι τῶι ἥρωϊ παρεῖχεν.

247. πεδίοιο] verbo πέτεσθαι iungitur. Cf. B 785.

249. ἀκροκελαινιάων] § 191.

— μιν] etiam ζ 48 pronomen sic explicatur nomine subiuncto.

δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. 250 = 138
Πηλεΐδησ δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸσ ἐρωή, 251ᵇ = O 358
αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανοσ, τοῦ θηρητῆροσ,
ὅσ θ' ἅμα κάρτιστόσ τε καὶ ὤκιστοσ πετεηνῶν·
τῶι ϝεϝικὼσ ἤϊξεν, — ἐπὶ στήθεσφι δὲ χαλκὸσ 254ᵇ sq.ᵃ cf. N 497 sq.
σμερδαλέον 'κονάβιζεν, — ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεὶσ
'φεῦγ', ὃ δ' ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεγάλωι ὀρυμαγδῶι.
ὡσ δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸσ ἀπὸ κρήνησ μελανύδρου
ἂμ φυτὰ καὶ κήπουσ ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύηι,
χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρησ ἐξ ἔχματα βάλλων· —
τοῦ μέν τε προρέοντοσ ὑπὸ ψηφῖδεσ ἅπασαι
ὀχλεῦνται, τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
χώρωι ἔνι προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα· —
ὦσ αἰεὶ Ἀχιλῆα 'κιχήσατο κῦμα ῥόοιο
καὶ λαιψηρὸν ἐόντα, θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε ποδάρκησ δῖοσ Ἀχιλλεὺσ 265ᵃ = X 194
στήμεν' ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι εἴ μιν ἅπαντεσ 266ᵃ = ξ 270 ρ 439
ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διιπετέοσ ποταμοῖο

251. ἐρωή] -ήν A D (cf. ι 325 κ 113 al.). || 252. οἴματ'(α)] sic Ar., ὄμματ' Philetas. Cf. Π 752 (X 140, 308, 311) Θ 349. — μέλανοσ τοῦ] μέλανόσ του Ar.(?), μελανόστου Aristoteles (an Democritus? cf. Porphyr. ad Ω 315), μελανόσσου alii olim (Philetas?), μελανόρσου Ahrens (cf. Aesch. Ag. 115). || 254. στήθεσφι D] -σσι Ω. Cf. B 388. || 258. ὕδατι] -τοσ Syr. G L. || 259. μάκελλαν] δίκελλαν olim „ἡδροδοῦρισ" (Heliodorus? an Duris?) teste schol. Gen. || 262. φθάνει] φθανέει Zen. et (teste schol. Gen.) Lysanias et Duris. Cf. I 506 et B 436.

251. ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸσ ἐρωή] cf. K 357.

252. Etiam Ω 316 haec avium species significatur. Intellegenda videtur *aquila fulva*.

254. ϝεϝικὼσ] § 160.

256. μεγάλωι ὀρυμαγδῶι] de hoc usu dativi cf. B 149.

257—262. Imitatur Verg. Georg. I 106—110.

258. ῥόον] i. q. ὁδόν (ω 225 al.). Quae aliquantisper, cum molesta esset aquae ubertas, e lapidibus et limo praestructa fuerunt obstacula, rusticus ligone removet; liberatus dein rivulus deorsum festinat per pristinum alveum, viridaria rigaturus.

261. ὀχλεῦνται] § 7 et 191.

— τὸ δέ] cf. A 190.

262. προαλεῖ] § 73. Adi. †, aliunde ignotum, *proclivem* significare contextus docet.

266. στήμεν'(αι)] § 125.

— εἴ μιν ἅπαντεσ | ἀθάνατοι φοβέουσι] *cunctine caelites in fugam eum propellerent*; omnesne eum deseruissent.

268. διιπετέοσ] cf. Ξ 434.

'πλάζ' ὤμους καθύπερθεν· ὃ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα
Θυμῶι ἀνιάζων, ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα 270ª = χ 87
λάβρος ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν.
Πηλεΐδης δ' ὤιμωξε ϝιδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· 272 cf. Γ 364
„Ζεῦ πάτερ, ὡς οὔ τίς με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι! ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
ἄλλος δ' οὔ τίς μοι τόσον αἴτιος οὐρανιώνων,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ με ψεύδεσσιν ἔθελγε·
ἣ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
λαιψηροῖσ' ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσι.
ὥς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος· 279ᵇ cf. Ψ 348
τῶι κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξε.
νῦν δέ με λευγαλέωι θανάτωι εἵμαρτο ϝαλῶναι 281 = ε 312 cf. ω 34
ϝερχθέντ' ἐν μεγάλωι ποταμῶι, ὡς παῖδα συφορβόν,
ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποϝέρσηι χειμῶνι περῶντα."
ὣς ἔφατο, τῶι δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη

265. ὁρμήσειε] sic Ar., οἰμήσειε l. a. ant. (cf. X 140 al.). ‖ 279. γ' ἔτραφ'(ε) A D] τέτραφ' Ω. Idem error Ψ 348; cf. B 661 E 555 al. et § 149[103]. ‖ 282. ϝερχθέντ'(α)] εἰρχθέντ' Mass., εἰλθέντ' Crates (a verbo ἴλλειν ducens), ἐρθέντ' Alexio (coll. ἀποέρσαι interpretatus ἀποπνιγέντα), ἐρθέντ' alii (ad ἔρσην sive ὀρόσον referentes). ‖ 283. ἀποϝέρσηι] ἀποῤῥήσηι Agar et ἀποῤῥήσειε vs. 329 (cf. § 150[5] et 254[3]), tertiam quae hic commemoranda est formam ἀπέρσαι Z 348 ἀπό[ϝ]ρησε scribens.

269. 'πλάζ'(ε)] primaria vis verbi, quae est *de statione* vel *de recta via depellendi*, hic facile agnoscitur.

270. Θυμῶι ἀνιάζων] *oppresso pectore, spiritum aegre ducens.* Cf. χ 87.

— ἐδάμνα] § 195.

273. ὡς οὔ τισ... ὑπέστη!] ab huiusmodi clamoribus aliena est *negatio* (cf. π 364). Sed eodem haec redeunt atque: *ut omnes me dereliquistis caelites!*

274. καί] cf. Ε 685.

— τι πάθοιμι] *peream per me licet.* Cf. σ 223 sq.

277 sq. Cf. Π 709. *Apollo* et *Paris* (i. e. sagitta Paridis ab Apolline directa?) coniunctim commemorantur Τ 417 Χ 359 sq.; duas videlicet fabulas parallelas poeta coniunxit, ut in narratione quae est de Patroclo ab *Euphorbo* et *Hectore* interemto. Primitus autem Paridem — ut Pandarum — ipsum fuisse deum sagittarium, qui nullam aliorum numinum requireret opem, fert ratio.

280. Imitatur Soph. Philoct. 336. Praeterea conferri potest Χ 158.

281. με... εἵμαρτο ϝαλῶναι] cf. Θ 246. Accusativus subiecti etiam ε 312 ω 34 accedit.

282 sq. Id λευγαλέον sane heroi fortissimo est fatum, ita perire ut puerum subulcum (cf. Τ 197), qui in fossa pluviis auctumnalibus repleta mergatur. Ad extremum enim auctumnum usque sues pascuntur glandium appetentes. Cf. ξ 24—26. Vox ἔναυλος extat etiam Π 71.

284—298. Non nisi h. l. apud Homerum *duo* simul caelites mortali

285 'στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσ' ἐρεΐκτην,
χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντο ϝέπεσσι. 286 cf. Z 233
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
„Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε μήτε τι τάρβει·
τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμὲν 289 cf. Δ 390
290 Ζηνὸς ἐπαινέσσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
ὣς οὔ τοι ποταμῶι γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστι,
[ω 506
ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ ϝείσεαι αὐτός. 292b cf. β 40 π 246
αὐτάρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἴ κε πίθηαι· 293 cf. α 279
μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιίου πτολέμοιο,
295 πρὶν κατὰ Ἰλίοο κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐρέλσαι
Τρωϊκόν, ὅσ κε φύγησι, σὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀποῤῥὰς
νῆας ἔπ' ἄψ ἴμεναι· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι." 297a = Σ 14
τὼ μὲν ἄρ' ὣς ϝειπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην,
αὐτὰρ ὃ 'βῆ — μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμή —
300 εἰς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν 'πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο,
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαΐ κταμένων αἰζηῶν 301b = 146
'πλῶον καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
πρὸς ῥόον ἀΐσσοντος ἀν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἶσχε
εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
305 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγεν ἑὸν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 305a cf. N 424
'χώετο Πηλεΐωνι, 'κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο
ὑψόσ' ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ 'κέκλετ' ἀΰσας·

---

286. λαβόντες] -ντε Ahrens. || 288. τρέε] τρεμε T || 290. ἐπαινεσσαντος § 295] -νήσαντος. — Ar. versum —, vs. 290—292 om. Cret., Seleucus — || 291. ὥσ (ὡσ) Cauer] ὡσ. Cf. I 444. || 293. ὑποθησόμεθ'(α)] -σομαι D. || 294. ὁμοιίοο § 59] -ίου. || 295. Ἰλίοο Ahrens] Ἰλίοφιν (cf. § 46). — κλυτὰ τ. λ. ἐρέλσαι] *λαὸν κλ. τ. ϝέλσαι (vel πρὶν λαὸν κατὰ F. κλ. τ. ϝέλσαι?) || 296. ἀποῤῥὰς § 150[5]] ἀπούρας. || 297. νῆας ἔπ' ἄψ ἴμεναι] ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν Ω. Cf. Σ 14 et § 126. || 299. μέγα] μάλα Syr. — ῥα] ϝε Brandreth. || 303. ἶσχε (ἴσχεν) Ar. T Z] ἔσχεν Ω. || 305. ἔληγεν] cf. N 424. — ἑὸν] cf. Θ 430. || 307. Pap. Heid. incipit a litteris πάντο[θε]ν ἐξ[αίρων?].

---

opem ferunt; cf. tamen E 447 vel Π 454.

286. -σαντο ϝέπεσσι] -σαντ' ἐπέεσσι Ω.

287 et 298. τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε et τὼ μὲν ἄρ' ὣς ϝειπόντε] neglegentius haec dicta, solus enim nunc verba facit Neptunus, etiam Minervae tamen nomine. Cf. K 349.

290. ἐπαινέσσαντος] § 295.

294. ὁμοιίοο] cf. Δ 315.

296. ὅσ κε φύγησι] *qui quidem effugerint.*

305. ἔληγεν] cf. N 424.

307. Σιμόεντι] cf. E 773 sq. — Fabulam quae erat de fluvio Troiano Achillem insectato alii olim ita videntur narravisse ut a *Scamandro* heros paene superatus *Minervae* opera periculo subduceretur, alii ita ut cum *Simoënte* colluctanti *Ignis* deus Iunone

„φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ 308ª = Δ 155
σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ϝάστυ μέγα Πριάμοιο ϝάνακτος 309ᵇ = H 296
ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσι.
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίμπληθι ῥέεθρα 311ª = 333
ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους,
ἴστη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα, 314ª = M 29
ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅ γε ϝῖσα θεοῖσι.
φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν' οὔτε τι ϝεῖδος
οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τά που μάλα νειόθι λίμνης
κείσεθ' ὑπ' ἰλῦος κεκαλυμμένα. κὰδ δέ μιν αὐτὸν
ϝειλύσω ψαμάθοισι, ϝάλις χέραδος περιχεύας,
μυρίον, οὐδέ ϝοι ὀστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
ἀλλέξαι· τόσσην ϝοι ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
αὐτόθι ϝοι καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεὼ
ἔσται τυμβοχόης, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί."

310. κατὰ μόθον] κακὸν θεὸν l. a. in T. ‖ 318. ἰλῦος] ἰλύοφιν Bentley (cf. § 75). ‖ 319. ϝειλύσω] ἰλύσω (= ἰλύϊ καλύψω) l. a. ant. Cf. § 265. — χέραδος] sic Apollonius, σχεράδος olim alii, in his Euphorion, qui versum fecit: τύμβος ὑπὸ κνημοῖσι πολυσχεράδος Μυκόνοιο (schol. Gen.). ‖ 321. ἀλλέξαι] ἀνλέξαι Ar. (cf. Φ 347 τ 150 et § 10). ‖ 322. χρεὼ] χρή? Cf. § 8. ‖ 323. τυμβοχόης Crates] -χοῆσ'(αι) Ar. A. Non eliditur infinitivi terminus -σαι (nisi Ar. Nub. 523 et 550, in metro Eupolideo), molesta autem verborum iunctura ess-t μιν τυμβοχοῆσαι.

petente opem ferret. Quas narrationes ita coniunxit Iliadis poeta ut circa versum 324 veluti de integro institueret fabulae initium.

308. φίλε κασίγνητε] § 22.

310. μενέουσι] (*eum*) *sustinebunt*.

312. πηγέων] § 56.

315. μέμονεν ... ϝῖσα θεοῖσι] cf. A 186 sq.

317. τὰ τεύχεα καλά] att. ταῦτα <τὰ> τεύχεα <τὰ> καλά. Item ρ 10 (quem contulit Ar.) τὸν ξεῖνον δύστηνον. Praeterea cf. A 11. Maiorem emphasin adiectivum habet postpositum; quod h. l. irridentis est. *Pulcra ista arma* (clipeum praesertim cogitat) *abdam limo et ipsum eius corpus arenis involvam.*

319. χέραδος] †, *glaream*, item Pind. Pyth. VI 13 (et olim Alcaeus, teste scholio Gen. corrupto). — Qui χεράδος olim scripserunt (sic H alii), pro *genitivo* habentes, errabant; genitivum enim adverbium ϝάλις non admittit. Dicitur nunc χέραδος μυρίον, ut alibi ἄχος, πένθος μυρίον et ὄλβος, ὦνος μυρίος.

321. ἄσιν] †, *colluviem*.

— καλύψω] cf. E 315.

322. αὐτόθι] § 322.

— μιν χρεὼ | ἔσται τυμβοχόης] cf. I 75 sq.; vox τυμβοχόη † (cf. οἰνοχόη).

323. ὅτε μιν θάπτωσιν] non poterunt videlicet Achivi θάπτειν corpus in fluminis alveo latens, quies igitur aeterna et honorifica eius animae erit denegata (cf. Ψ 72—74 λ 51—80). Irridentis igitur illud: „non erit opus."

ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος, ὑψόσε θυίων,
μορμύρων ἀφρῷι τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσι. 325ª cf. E599 Σ403
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
ἵστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἴριες Πηλεΐωνα. 327ª cf. B 151 Ψ 366
Ἥρη δὲ μέγ' ἄϋσε περιδρείσασ' Ἀχιλῆϊ,
μή μιν ἀπορρέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης. 329ᵇ = Υ 73
αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεε, ῥὸν φίλον υἱόν· 330 = 378
„ὄρσεο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος! — ἄντα σέθεν γὰρ
Ξάνθον δινήεντα μάχηι ἐφεφίσκομεν εἶναι· —
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν.
αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεστᾶο Νότοιο 333ª = 311
ῥίσομαι ἐξ ἁλόθεν καλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήηι,
φλέγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
δένδρεα καῖ', ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρί. μηδέ σε πάμπαν 338ᵇ sq. cf. Υ 108 sq.
μειλιχίοισι ῥέπεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῆι·
μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ' ὅτε κεν δὴ 340 cf. Π 62
φθέγξομ' ἐγὼ ῥιφάχουσα, τότε σχέμεν' ἀκάματον πῦρ."
ὣς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαὲς πῦρ.

---

324. θυίων A T] θύων Ω. Cf. § 286[10]. || 329. ἀποῤῥέρσειε] cf. vs. 283. || 331. Quidam — || 335. ῥίσομαι § 201] εἴσομαι. — ὄρσουσα] sic Ar., -σασα Zen. || 336. ἦ] ἤ Zen. (verbum εἴσομαι vs. 335 interpretatus γνώσομαι, ut χ 7 al.). — κήηι Nauck] κήαι. || 340. ὅτε κεν § 326] ὁπότ' ἂν.

---

326. διιπετέος] cf. Ξ 434.

331. κυλλοπόδιον] cf. A 607. In *proprium nomen* abiisse hoc epitheton — ut βοώπιδα vel γλαυκώπιδα — noster locus testatur; non enim matris erat filio vitium pedum nunc quidem exprobrare.

332. ἐφεφίσκομεν] ἠΐσκομεν Ω. *Ad pugnam quam primum te para, fili,* Iuno clamat: *tibi enim Xanthum* (= *te Xantho*) *oppositum putabamus!* Putabamus (cf. Υ 73) Xanthum, si quid moliretur, te strenuum adversarium esse inventurum: at nihil agis! Quin surge et igne tuo eius undas compesce. — Magnam emphasin habet pronomen σέθεν: *in te erat spes nostra et fiducia.* Verbum εἶναι id quod *collocatum esse* sive *locum obtinere* nunc valet. Oppositi inter se sunt di omnes (cf. Υ 149—155).

334—337. Iuno propositum tenuisse in versibus sequentibus non dicitur, sed mente id potest suppleri. De voce ἀργεστής cf. Λ 306.

335 sq. Flammae urbem versus urgebuntur vento, Troianis metuendae, non Achivis. Opp. inter se κεφαλαί et τεύχεα; de voce κεφαλαί = *homines* cf. I 407.

335. ὄρσουσα] § 254.

339. -οισι ῥέπεσσιν] § 60.

— ἀρειῆι] cf. P 431.

341. σχέμεν'(αι)] § 125.

πρῶτα μὲν ἐν πεδίωι πῦρ ’δαίετο, ’καῖε δὲ νεκρούς.
πᾶν δ’ ἐξηράνθη πεδίον, ’σχέτο δ’ ἀγλαὸν ὕδωρ.
ὡς δ’ ὅτ’ ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ’ ἀλωὴν 346ª = ε 328
αἶψ’ ἀγξηράνηι, — χαίρει δέ μιν ὅς τις ἐθείρηι, —
ὣς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδ δ’ ἄρα νεκροὺς
’κῆεν, ὃ δ’ εἰς ποταμὸν ’τρέψε φλόγα παμφανάουσαν.
’καίοντο πτελέαι καὶ ϝιτέαι ἠδὲ μυρῖκαι,
’καίετο δὲ λωτός τε ἰδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,
τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ϝάλισ ποταμοῖ’ ἐπεφύκει·
’τείροντ’ ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας, 353 cf. 203
οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα ’κυβίσταον ἔνθα καὶ ἔνθα
πνοιῆι τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστοιο.
’καίετο δ’ ἴσ ποταμοῖο, ϝέπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζε·
„Ἥφαιστ’, οὔ τις σοί γε θεῶν δύνατ’ ἀντιφερίζειν,
οὐδέ κ’ ἐγὼ σοί γ’ ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
λῆγ’ ἔριδος, Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεὺς
ϝάστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς!“

---

344 πολλούς, οἵ ῥα κατ’ αὐτὸν ἔσαν ϝάλισ, οὓς ’κτάν’ Ἀχιλλεύς. 344 = 236

---

343. ’δαίετο, ’καῖε] καίετο, δαῖε Vat. Vrat. (cf. vs. 376). || 344. Del. Heyne; suo loco supra est lectus, hic molestum est αὐτόν. — ἔσαν ϝάλισ] cf. vs. 236. || 346. νεοαρδέ’(α)] -αλδέ’ l. a. in Apoll. lex. (cf. Ψ 599). || 347. ἀγξηράνηι] ἀνξ. Ar. (cf. vs. 321 et § 10), ἐξαναίνηι Aristoph. || 350. καὶ L] τε καὶ Ω. Cf. κ 510. || 351. κύπειρον] κύπαιρον „αἱ ἐκ τῶν πόλεων.“ || 355. πνοιῆι] ῥιπῆι olim „ηκ...“ (schol. Oxyrh., ἡ κρητικὴ Blass). || 356. ἴσ] neglecto ϝ, Heyne καίετο ϝίσ. Litteras traditas Ptolemaeus Pindarion καί ἑ τόδ’ ἴσ perabsurde interpretatus esse fertur. || 357. ἀντιφερίζειν] ἰσοφαρίζειν. Harl. (cf. vs. 411). || 360. ἀγωγῆσ] ἀὐτῆσ Syr.

---

343. πρῶτα μὲν] respondet δ δέ (= αὐτὰρ ἔπειτα) vs. 349. Opp. inter se πεδίον et ποταμός.

347. μιν] *arbustum*. Insolitum locum pronomen obtinet; nam ad χαίρειν referri nequit.

— ἐθείρηι] †, *colat*?

349. δ δ’(ὲ)] cf. vs. 343 et A 190.

— παμφανάουσαν] § 191.

352. τὰ] § 22.

— ποταμοῖ’(ο)] § 59.

353. ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες] cf. vs. 203.

354. ’κυβίσταον] § 191.

355. πνοιῆι] *aura, caloris afflatu*; cf. ἀϋτμή vs. 366.

358. οὐδέ κ’(ε)] § 326.

— πυρὶ] a verbo φλεγέθειν pendet, ut Ψ 197 et in nomine Πυριφλεγέθων.

360. τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆσ!] *quid mihi cum contentione et certamine* (nos: *wat heb ik aan...* vel: *wat heb ik te maken met...*). Eadem verborum structura est Menandr. Discept. 36—38: ἐμοὶ τί παιδοτροφίασ καὶ κακῶν! et: τί φροντίδων ἐμοί! Pronominis dativus est *commodi* qui dici solet, genitivi sunt *partitivi*.

᾽φῇ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δ᾽ ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
ὡς δὲ λέβης ζέει ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷι,
κνίσην μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο,
πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται,
ὣς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πύρ᾽ ἐφλέγετ᾽, ἕζεε δ᾽ ὕδωρ·
οὐδ᾽ ἔθελε προρέειν, ἀλλ᾽ ἴσχετο, ᾽τεῖρε δ᾽ ἀϋτμὴ
Ἡφαίστοιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὅ γ᾽ Ἥρην
πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
ἐξ ἄλλων; οὐ μήν τοι ἐγὼ τόσον αἴτιός εἰμι,
ὅσσον οἵ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί. 371b = 428 cf. Θ 205
ἀλλ᾽ ἦ τοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
παυέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ᾽ ἐπὶ καὶ τόδ᾽ ὀμοῦμαι,
μή ποτ᾽ ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ, 374-377a = Υ 315 sqq.
μηδ᾽ ὁπότε Τροίη μαλερῷι πυρὶ πᾶσ᾽ ἀπόληται
δαιομένη, δαίωσι δ᾽ ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.“
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ᾽ ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ Ἥφαιστον προσεφώνεε, ὃν φίλον υἱόν· 378 = 330
„Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλεές! οὔ τι ἔοικε

---

363. κνίσην] sic Ar. Callistratus Comanus, -σηι Crates Pisistratus Ephesius (quisquis fuit) Hermogenes, -σησ (μελδομένησ Heyne) olim alii, -ση T (neutr., cf. *B* 423). — μελδόμενοσ] -μενου Crat. Pis. Herm., priscam litteraturam, in qua -μενο scriptum fuisset, vitium peperis-e rati (cf. schol. Oxyrh. et Gen.). || 365. (ἕ)ζεε] σχέτο l. a. in T. || 370. μήν § 18] μέν. || 372. ἀποπαύσομαι] λήξω μενοσ pap. Heid.; cf. vs. 305 et *N* 424. || 375. ὁπότε § 326] ὁπότ᾽ ἂν. — πᾶσ᾽ ἀπόληται Nauck] πᾶσα δάηται. Cf. Υ 316. || 376. δαιομένη, δαίωσι C] καιομένη, καίωσι Ω; cf. Υ 317. || 377. θεὰ λευκώλενοσ] l. a. in pap. Heid. ῥοῶπισ πό[τνια]. Cf. *O* 92. || 378. αὐτίκα μειλιχίοισι προσηύδα φαίδιμον υἱόν pap. Heid. || 379. οὔ τι Nauck] οὐ γὰρ Ω, οὐδὲ Bentley (coll. vs. 436). Cf. Α 126.

---

361. ᾽φῇ] ceteris locis, qui sunt huiuscemodi, apud H. legitur ἤ (aut ὣσ ἔφατ᾽, ὣσ ᾽φάτο).

— ἀνὰ . . . ἔφλυε] verbum †, *effervescebant*, = ἀνέζεε, quod sequitur verbum.

362–364. Cf. Verg. Aen. VII 462–466. — Paratur *adeps* (ἄλειφαρ).

362. ζέει] § 191 et 14.

363. κνίσην μελδόμενοσ] verbum †, *liquefaciens* (medium igitur sensu activo usurpatum).

— ἁπαλοτρεφέοσ σιάλοιο] cf. T 197.

364. ἀμβολάδην] cf. T 314.

— κάγκανα] *apta ad comburendum, bene sicca* (a stirpe κα), i. q. δανά (a stirpe δα) o 322 †. Redit κάγκανοσ σ 308 h. Merc. 112, 136; cf. πολυκαγκήσ Λ 642.

365. πύρ᾽ (πυρὶ) § 13.

366. ἀϋτμὴ] *aquae ferventis vapor*; cf. πνοιή vs. 355.

368. πολλὰ] cf. E 358.

370. ἐξ ἄλλων] *prae ceteris* (= *e cunctis*). Cf. A 505.

373. ὀμοῦμαι] § 147.

375. μαλερῷι πυρὶ] cf. I 242.

ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα στυφελίζειν.“ 380 cf. Ω 464
ὣς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαὲς πῦρ,
ἄψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.

θεομαχίας μέρος ἕτερον.

αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο 'δάμη μένος, οἳ μὲν ἔπειτα
'πανσάσθην, — Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ, —
ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις 'πέσε βεβριθυῖα
ἀργαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
σὺν δ' ἔπεσον μεγάλωι πατάγωι, 'βράχε δ' εὐρεῖα χθών,
ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξεν μέγας οὐρανός. ἆϊε δὲ Ζεὺς
ἥμενος Οὐλύμπωι· ἐγέλασσε δέ ϝοι φίλον ἦτορ 389b cf. ι 413
γηθοσύνηι, ὅ θ' ὁρᾶτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
ἔνθ' οἵ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίηι ἐπόρουσε
χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνειδείων 'φάτο μῦθον· 393b = 471
„τίπτ' αὖτ', ὦ κυνόμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις 394b cf. Υ 134

382. In pap. Heid. additur: κὰρ ῥόον, ἦι τὸ πάροιθεν ἴει κ[αλλίρροο]ν ὕδωρ (cf. *M* 33). || 387. πατάγωι] ὁμάδωι D T. || 390. ὅ θ'(τε)] voculas disiunxit la Roche (cf. Θ 78 λ 540). || 391. δηρὸν] neglecto ϝ, πάμπαν Porphyr. (p. 298 Schr.). || 394. κυνόμυια L] κυνάμυ(ι)α Ω, item ᵛˢ. 421; κινάμυια Neoptolemus Parianus (schol. Gen.).

382. Iung. ἄψορρον ... κῦμα: *cursu inverso fluctus* (fluvii, ut vs. 240 al.) *deorsum properabant* (e planitie defluebant) *versus pulcros suos alveos* (ripas suas repetebant). Cf. M 32 sq. ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι | κὰρ ῥόον Iuppiter *amnes in alveos suos redire iussit*.

385. Cf. Υ 438—444.

386. ἄητο] verbum ignotum (*tendebat*?) redit h. Cer. 277 Hes. Scut. 8.

387. μεγάλωι πατάγωι] cf. B 149.

388. ἐσάλπιγξεν μέγας οὐρανός] *aeneum firmamentum* (cf. E 504) *reboabat ut ingens tuba*; cf. Σ 219. Sic Hesiodus „tum cum titanes" ait (Theog. 679) „aggressi sunt Olympios, ἐπέστενεν οὐρανὸς εὐρὺς | σειόμενος."

389 sq. Iuppiter cur tam impense laetetur non apparet, licet conferri possit Υ 23; unde effici videtur ex alio contextu hanc deorum pugnam (vs. 385—520) esse desumtam (cf. Υ 7—9 et 23—30). Quae nunc quidem inutilis est, nullum enim eventum habet aut potuit habere. Partim autem vix serii poetae esse videtur, qualis quidem ad nos pervenit tradita (cf. vs. 435 sqq., 489—492, al.), sed eius potius qui in ludum iocosque converterit Olympios, Batrachomachiae igitur affine opus. Qualia in Iliadis poetam quoniam haudquaquam cadunt, carminis hanc partem interpolatam esse apparet.

394. κυνόμυια] vox vs. 421 redit

395 Θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκε; 395ᵇ = *H* 25
οὐ μέμνησ' ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας 396ᵃ = *O* 18
οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα
ἰθὺς ἐμεῖ' ὦσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας; 398ᵇ cf. *E* 858
τῶι σ' αὖ νῦν οἷω ἀποτισέμεν' ὅσσα ϝέϝοργας."
400 ὣς ϝειπὼν ϝ' οὔτασσε κατ' αἰγίδα θυσανόεσσαν 400 cf. *A* 434
σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
τῆι μιν Ἄρης οὔτασσε μιαιφόνος ἔγχει μακρῶι.
ἣ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείηι 403 cf. *H* 264
κείμενον ἐν πεδίωι, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε, 404 = *H* 265
405 τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης.
τῶι βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας,
τεύχεα δ' ἀμφ' ἀράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,

---

395. ἀνῆκε] ἀνώγει Syr. || 396. οὐ § 8] ἦ οὐ. — μέμνησ'(αι)] μέμνηι Ω. An *ἦ οὐ μέμνησαι ὅτε Τυδεΐδην ἀνέηκας? Cf. *O* 18. — Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας] -δει -δει ἄνωγας pap. Bodl. b 3. Cf. *X* 252 et κ 531. || 397. πανόψιον] sic Ar., ὑπονόσφιον Antimachus (cf. νοσφίδιος Hesiod. fr. 187), πανίψιον Bentley. || 398. διὰ] ἐμὲ pap. Bodl. b 3, cf. *N* 831. || 399. ὅσσα Ambr.] ὅσσα μ' Ω. Cf. *Γ* 57 *X* 347. || 400. *ϝ'(ε)] addidimus (ut *A* 434). — et 402. οὔτασσε § 150⁹] οὔτησε (οὔτασε C¹ vs. 402). — αἰγίδα Ar. Ambr. G H L] ἀσπίδα pap. Heid. A D T (ut *A* 434 *P* 43). || 402. Om. pap. Heid. || 403. χειρὶ παχείηι] Παλλὰς Ἀθήνη Ambr.; de dea potius dicendum fuisse χειρὶ βαρείηι ait schol. Gen. (item vs. 424), sic quidam olim? (Ar.?). Cf. v. l. *Z* 494 *Φ* 590 *σ* 56 *φ* 6. || 405. ῥ' ... πρότεροι] δ' ... -ρον Apoll. lex. — Versum om. pap. Heid. || 408. δ'(ὲ) Ambr.] τ' Ω.

---

aliunde ignota. Cum *canis* nomen tum *muscae* praebet notionem pervicaciae molestae et impudentis; cf. Γ 180 al. et Π 641—644. Probro igitur probrum additum habet hoc nomen, sive in solorum conviciantium ore vixit, sive — quod verum videtur — certam aliquam bestiolarum alatarum speciem significavit. Cf. Ω 532.

395. ἄητον] †. Cf. Σ 410.

— θυμὸς ἀνῆκε] cf. H 25.

396—398. Res haec narrata est E 825—859.

397. πανόψιον] †, *hastam late conspicuam, fulgentem.* Cf. E 4 Σ 206 X 134 sq. et ὑπόψιος Γ 42, quod adiectivum h. l. manus correctoris in pap. Bodl. b 3 appinxit, non alteram lectionem, sed vocem cognatam et a grammaticis recte collatam; nam ὑπόψιος: ὕποπτος = πανόψιος: πάνοπτος. Etiam προόψιος Apollinis cognomen (Paus. I 32 § 2) huc facit.

398. ἐμεῖ'(ο)] § 92.

400. αἰγίδα θυσανόεσσαν] cf. B 447—449 et de adiectivi prima syllaba § 21.

404 sq. Imitatur Verg. Aen. XII 807 sq.

405. ἄνδρες πρότεροι] cf. Ψ 332 ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.

— οὖρον ἀρούρης] cf. M 421 sq.

407. De voce πελέθρωι cf. Λ 354. Etiam maioris mensurae fuisse dicitur *Tityus* terrae filius λ 577. De *Marte* cf. praeterea E 860—863.

καί ϝοι ἐπευχομένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα· 409 cf. Π 829
„νηπύτι, οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσα' ὅσσον ἀρείων
εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις; 411b = 488
οὕτω κεν τῆσ μητρὸσ Ἐρινύασ ἐξαποτίνοις,
ἥ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' Ἀχαιοὺσ
κάλλιπεσ, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεισ."
ὣσ ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινώ. 415b = N 3
τὸν δ' ἄγε χειρὸσ ἑλοῦσα Διὸσ θυγάτηρ Ἀφροδίτη
πυκνὰ μάλα στενάχοντα, μόγισ δ' ἐσαγείρετο θυμόν. 417a cf. Σ 318
417b cf. O 240
τὴν δ' ὡσ οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενοσ Ἥρη, 418 cf. E 711
418a cf. Γ 21
αὐτίκ' Ἀθηναίην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα· 419 sq. = E 713 sq.
„ὤ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸσ τέκοσ, ἀτρυτώνη,
καὶ δ' αὖθ' ἥ κυνόμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
δηΐου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε."
ὣσ φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷι,
καί ῥ' ἐπιϝισαμένη πρὸσ στήθεα χειρὶ παχείηι
ἤλασε· τῆσ δ' αὖθι λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ. 425 cf. Φ 114
τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω ἐκείατ' ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρηι,
ἥ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ϝέπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·

---

409. ϝοι] μιν A. || 410. περ] ποτ' pap. Heid. || 411. ἀντιφερίζεισ] ἰσοφαρίζεισ A (cf. vs. 357). || 412. τῆσ] καὶ pap. Heid.; an *σῆσ? — ἐξαποτίνοισ] ἄψ ἀπ. pap. Heid. || 414. ἀμύνεισ] ἀρήγεισ l. a. in A. || 415. τρέπεν] τράπεν C T. || 416. Διὸσ θυγάτηρ] φιλομμειδὴσ l. a. in A (cf. Υ 40). || 417. ἐσαγείρετο Ar. A] -ρατο Ω. || 421. „γρ. τὴν κυνάμυιαν" A (?). — κυνόμυια] cf. vs. 394. || 424. ϝ'(ε) Brandreth] ῥ'. — ἐπιϝισαμένη § 201] ἐπιεισαμένη Ω, ἐπερεισαμένη Demetrius Ixion (in schol. Gen.). || 426. ἐκείατ' ἐπὶ § 119] θεῖνε ποτὶ pap. Hib. 22 (cf. vs. 491 et ι 459), κεῖντο ἐπὶ (A) vel ποτὶ (C D T) Ω, πλῆντο ποτὶ Bentley. || 427. πτερόεντ' ἀγόρευε] -ντα προσηύδα L (cf. vs. 121).

---

410. ἐπεφράσα'(ο)] § 117.

412—414. Martem Troianis faventem praebebant priscae fabulae et praebet Ilias; quam rem nunc miratur is cui hi versus debentur, sive ipse fuit poeta Iliadis sive recentior aliquis: ab Achivorum enim potius parte stare debuisse Iovis et Iunonis numinum Olympiorum filium. Cf. E 831—834.

412. Ἐρινύασ] cf. I 454.

416. ἄγε] *ducere* (*frustra*) *conata est humi proiectum*. Item mox vs. 421 ἄγει *ducere conatur*. Cf. vs. 426. — Recte οἱ χωρίζοντεσ olim statuerunt hunc locum non congruere cum Demodoci narratiuncula, quae est de Martis et Veneris adulterio (θ 266 sqq.). Iustam Martis uxorem Venerem habuisse videtur Iliadis poeta, licet nusquam totidem verbis id dixerit; Vulcani certe uxorem eam non habuit, huic enim uxorem tribuit *Gratiam* (cf. Σ 382 sq.).

417. ἐσαγείρετο θυμόν] cf. O 240.

421. κυνόμυια] cf. vs. 394.

425. αὖθι] § 322.

426. πολυβοτείρηι] § 21.

„τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί, 428ᵇ = 371
εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆισι,
ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
ἦλθεν Ἄρη' ἐπίκουρος, ἐμῶι μένε' ἀντιάουσα· 431ᵇ cf. Z 127
τῶι κεν δὴ πάλαι ἧμεσ ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Ἴλιον ἐκπέρσαντεσ ἐϋ κτίμενον πτολίεθρον." 433 cf. A 164
ὣσ 'φάτ', ἐμείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενοσ Ἥρη. 434 = A 595
αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·
„Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ϝέοικε
ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἴ κ' ἀμαχητὶ
ἴομεν Οὔλυμπόνδε, Διὸσ ποτὶ χαλκοβατὲσ δῶ. 438ᵇ = A 426
ἄρχε, σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτεροσ· οὐ γὰρ ἐμοί γε
καλόν, ἐπεὶ πρότεροσ 'γενόμην καὶ πλείονα ϝοῖδα. 440 cf. T 219
νηπύτι', ὡσ ἄνοον κραδίην ἔχεσ· οὐδέ νυ τῶν περ
μέμνησαι, ὅσα δὴ 'πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ
μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
πὰρ Διὸσ ἐλθόντεσ 'θητεύσαμεν εἰσ ἐνιαυτὸν

429. Θωρηκτῆισι] κυδα[λίμοισιν] pap. Hib. 22. || 431. ἐπίκουροσ] ἐπίουροσ l. a. in A (cf. N 450). || 432 sq. ἧμεσ ... ἐκπέρσαντεσ] *ἥμε ...-ντε (Iuno et Minerva)? || 433. (F)ίλιον L] 'Ιλίου Ω. Cf. B 133. || 434. Om. A B C D H, quo omisso durus ad sequentia fit transitus. — 'φάτ', ἐμείδησεν δέ] ἔφαθ', ἡ δ' ἐγέλασσε T. || 442. μέμνησαι] μέμνηαι Ar. Ω; cf. § 117 et Ψ 648.

431. Ἄρη'(ϊ) et μένε'(ϊ)] § 73.

— ἀντιάουσα] § 191.

432. *Nos* dicit *se et Iunonem* cum Achivis, quos in bellum ducunt ambae. — Cf. Z 414.

436. τίη ... διέσταμεν;] *quin manus conserimus?*

438. ἴομεν] § 22.

— χαλκοβατὲσ δῶ] cf. A 426.

439. Irridentis — nam tam urbane adversarius nullus accipitur nisi innocuus — sunt verba: *incipe modo, me enim iunior es et minus peritus.* Cf. H 232—235.

441. ἔχεσ] *habebas*, cum Troianis istis te addixisti: id quod quam stultum fuerit nunc demum probe persentio. Cf. Γ 183. — Nunc quoque poeta miratur fabulas inter se minus congruentes. Prisci mythi habuerunt *muros* urbis, quam primus rex condidisset, a *Neptuno* — Iove altero — structos (cf. Z 433—439) et *armenta* huius regis (ut Admeti B 766) ab *Apolline* pasta; dis videlicet curae erat dei Idaei ille filius, sive *Tros* sive *Ilus* sive *Laomedon* est vocandus (cf. Υ 215—241, 291—294). Mercenariam vero operam ei navasse deos et contumelia ab eo affectos finxere recentiores, fabulam aliquam quae erat de deo in terris aliquantisper exulante ibique viro mortali ministrante huc trahentes.

444. 'θητεύσαμεν] *usi sumus condicione mercenaria*, i. e. condicione virorum liberorum quidem, sed tam pauperum ut mercede conducti (ἐπὶ

μισθῶι ἔπι ῥητῶι· ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλε.
ἦ τοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα
εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ϝέλικας βοῦς ϝβουκολέεσκες
Ἴδηθι ἐν κνημοῖσι πολύπτυχος ὑληέσσης. 449 cf. X 171
ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθέες ὧραι
ἐξέφερον, τότε νῶϊ ϝβιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
σὺν μὲν ὅ γ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε 453b = E 122
δήσειν, καὶ περάειν νήσων ἔπι τηλεδαπάων· 454b = X 45
ϝστεῦτο δ' ὅ γ' ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν' οὔατα χαλκῶι.
νῶϊ δέ τ' ἄψορροι ϝκίομεν κεκοτηότι θυμῶι,
μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσε. 457b cf. γ 99 δ 329
τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμῶν
πειράϝ', ὥς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται 459a cf. Δ 66
πρόχνυ κακῶς σὺν παισὶ καὶ αἰδοίηισ' ἀλόχοισι."

---

446. *ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν*] *ἐγὼ Τρ. πόλει* Aristoph. H (cf. § 74), *μὲν γὰρ ἐγὼ πόλεως* Aridices in schol. Gen. (cf. vs. 474). || 447. *καλόν*] *μακρόν* Zoilus in schol. Gen. || 449. *κνημοῖσι*] *κρημνοῖσι* Par. 2767. Eadem varietas est Φ 559 Ψ 117 δ 337 ρ 128 (cf. etiam X 171). — *πολύπτυχος* § 83[10]] *-πτύχου*. || 452. *ἀπέπεμπε*] *-μψε* Vrat. || 454. *τηλεδαπάων*] sic Ar. et Ptolemaeus, *Θηλυτεράων „αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων."* Cf. X 45. || 455. *ἀπολεψέμεν'*(*αι*) Ar. L] *-κοψέμεν* (vel *-ειν*) Ω, *-λουσέμεν* (*γε κολουσέμεν'* ?) l. a. apud Eust. || 458. *ἡμῶν*] *ἡμιν* vChrist. Cf. § 316[4]. || 459. *πειράϝ'*(*αι*) § 14 et 117] *πειρᾶι* (*πειρᾶισ* L; cf. Δ 66 et Ω 390).

μίσθωι, cf. σ 358—361) aliis operam navare debeant. Verbum redit λ 489 σ 357, subst. θής est δ 644, cf. Hes. Oper. 602. Inter θῆτας et ἐρίθους (cf. Σ 550) hoc videtur fuisse discrimen, quod θῆτες operam suam *perpetuo*, certe nullo temporis fine praestituto, eidem viro locabant (cf. δ 644 sqq.), ἔριθοι vero *in certum tempus* vel ad certum aliquod opus perficiendum conducebantur.

446. Etiam Apollo Troiae muros aedificasse dicitur H 452.

448 sq. *Bubus* Laomedontis ab *Apolline* pastis conveniunt *equi* Troi a dis (Neptuno) donati, de quibus cf. E 222 Υ 220—230. *Laomedontem* autem sive *regem populi* et *Troëm* (vel *Ilum*), i. e. ipsius populi *eponymum*, primitus unum eundemque heroem fuisse, cuiusvis est aut suspicari aut pro certo statuere (cf. Υ 215—241).

450. *Cum novi veris initium afferret finem mercedis*, i. e. finem anni per quem conducti fuimus. Sunt ὧραι πολυγηθέες (†) *quae gratum anni tempus afferunt*, cum hiems solvitur vice veris.

454. περάειν] § 191.

458. ἡμῶν] § 92.

459 sq. Non casu atque fortuito — vel etiam stulte — Apollinem Troianis favisse, sed fieri ne potuisse quidem quin urbis deus tutelaris hostes arcere conaretur, id non sensit poeta. Cf. A 1—7.

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε ϝάναξ ϝεκάεργος Ἀπόλλων·
„ἐνοσίγαι', οὔ κέν με σαόφρονα μυθήσαιο
ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἕνεκα πτολεμίξω
ὀϝειλῶν, οἳ φύλλοισι ϝεοικότες ἄλλοτε μέν τε
ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρησ καρπὸν ἔδοντες, 465b cf. Z 142
ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
παυώμεσθα μάχησ· οἳ δ' αὐτοὶ δηριαέσθων."
ὣσ ἄρα φωνήσασ πάλιν ἐτράπετ'· ἤιδετο γάρ ῥα 468a cf. Σ 138 [sq.a
πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμησι. 468b sq. cf. ν 341
468b sq.a cf. ζ 329 sq.
τὸν δὲ κασιγνήτη μάλ' ἐνείκεσε, πότνια θηρῶν, 471b = 393
Ἄρτεμισ ἀγροτέρη, καὶ ὀνειδείϝων ἤφατο μῦθον·
„φεύγεισ δή, ϝεκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
πᾶσαν ἐπέτρεψασ, μέλεον δέ ϝοι εὖχοσ ἔδωκασ.
νηπύτιοσ, τί νυ τόξον ἔχεισ ἀνεμώλιον αὔτωσ;
μή σεο νῦν ἔτι πατρὸσ ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω 475 sq.a cf. A 396 sq.
εὐχομένοι', ὡσ τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
ἄντα Ποσειδάωνοσ ἐναντίβιον πολεμίξειν." 477b = Υ 85
ὣσ ἤφατο, τὴν δ' οὔ τι προσέφη ϝεκάεργοσ Ἀπόλλων. 478 cf. A 511

461. ϝεκάεργοσ] Διὸσ υἱὸσ C (cf. O 253). ‖ 463. πτολεμίξω] -ζω G (cf. O 179 et B 436). ‖ 466. δὲ] δ' αὖ D T. — ἀλλὰ τάχιστα] οὐδέ τισ ἀλκή (omisso vs. 467) Plut. Mor. 104 f Stob. Flor. 98, 52. ‖ 469. μιγήμεναι] δαμήμεναι l. a. ant. ‖ 471. Ar. — ‖ 474. νηπύτιοσ § 51] -ε. — ἀνεμώλιον αὔτωσ] καὶ τειρέασ οἱοτούσ Aridices (cf. vs. 446), reiecta lectione καὶ ἀτειρέασ οἱοτούσ. ‖ 475—477. Quidam — ‖ 477. π(τ)ολεμίξειν A D] -ξειν Ω (cf. O 179 et B 436).

462. ἐνοσίγαι'(ε)] § 21.
— οὔ κεν] § 326.
— σαόφρονα] cf. δ 158.

463. εἰ δὴ... πτολεμίξω] rem *ponentis* foret: εἰ... πτολεμίξαιμι, sed quam *absurda* sit ea res indicant δή particula et futurum indicativi (cf. A 61).

464—466. Hominum cum foliis comparatio integrior extat Z 146—149; quae nostro loco indicatur tantum, non perficitur, ζαφλεγής autem et ἐσθίειν verba ab ea abhorrent. Poëta hoc dicit: *brevis, ut foliis arborum, est vita miseris mortalibus, qui hodie vivunt et vigent, cras morituri.*

465. ζαφλεγέες] *ardentissimi, strenui, vigoris pleni.* Adi. redit h. VII 8.
— ἀρούρησ καρπὸν ἔδοντες] cf. Z 142.

466. ἀκήριοι] cf. E 812.

467. δηριαέσθων] § 191.

469. In unum confluxere duae notiones: ἐν παλάμησι τοῦ δεῖνα *mortem obire* (H 105 Ω 738) et: μιγήμεναί τινι (cf. Ξ 386). Ad ipsam autem rem quod attinet: poeta ferre non potuit *Iovis Olympii filium* cum *Iovis Olympii fratre* pugnantem, *Saturni nepotem* cum *Saturni filio*; sed *Troiae defensorem* (cf. vs. 515—517, 539 et passim) cum *Argivorum patrono* pugnantem quin tulerint fabulae priscae nihil obstitit. Cf. A 399 sq.

475. σεο] § 92.

476. εὐχομένοι'(ο)] § 59.

ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις
480 νείκεσεν ἰοχέαιραν ὀνειδείοισι ϝέπεσσι· 480 cf. *B* 277
„πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδϝεές, ἀντί᾽ ἐμεῖο
στήσασθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι
τοξοφόρωι περ ἐούσηι, ἐπεί σε λέοντα γυναιξὶ
Ζεὺς ᾽Θῆκεν καὶ ἔδωκε κατακτάμεν᾽ ἥν κ᾽ ἐθέλησθα.
485 ἦ τοι βέλτερόν ἐστι κατ᾽ οὔρεα θῆρας ἐναίρειν
ἀγροτέρας τ᾽ ἐλάφους ἠὲ κρείσσοσι ϝῖφι μάχεσθαι.
εἰ δ᾽ ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ᾽ ἐῢ ϝείδηις 487 cf. *Z* 150 [sq.
ὅσσον φερτέρη εἰμί, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις —“ 487b sq.a cf. *A* 185
488b = 411
ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῶι χεῖρας ἔμαρπτε
490 σκαιῆι, δεξιτερῆι δέ ϝ᾽ ἀπ᾽ ὤμων ἵαλτο τόξα, 490a = *A* 501
αὐτοῖσιν δ᾽ ἄρ᾽ ἔθεινε παρ᾽ οὔατα μειδιάουσα
ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ᾽ ἔκπιπτον ὀϊστοί.
δακρυόεσσα δ᾽ ὔπαιθα θεὰ ᾽φύγεν ὥς τε πέλεια,
ἥ ῥά θ᾽ ὑφ᾽ ἱρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην,

480. Om. Syr. A B C D T, habent G H. Olim fuere qui damnarent (ut versum *A* 444). Necessarius est potius quam molestus. Cf. vs. 73. || 482. *στήσασθαι*] *-σεσθαι Ω*. Cf. *B* 544. — *ἀντιφέρεσθαι*] *-ρίζειν* l. a. apud Eust. (ut vs. 411, 488). || 490. **δέ ϝ᾽(ε)*] δ᾽ ἄρ᾽ (item *A* 501). || 492. *ἐντροπαλιζομένην*] sic Ar. (et Ptolemaeus Ascal.?), *-νη* Syr. T, *πολλὰ λισσομένης* Chia et Cypria (cf. *E* 358). || 493. *ὔπαιθα*] *ἔπειτα* L. Cf. *O* 520 *X* 141.

480. -οισι ϝέπεσσι] § 60.

483. ἐπεί] causa ob quam Diana arcum gerit indicatur.

— λέοντα] *leaenam* a leone masculo poeta non distinxit; cf. P 133 sq. — De metro cf. § 3.

— γυναιξὶ] *mulieribus mortalibus*, — non *deabus*. Sic voci θεῶι saepe opponitur vox ἀνήρ (e. g. ε 194). Subitam mortem mulieribus inferunt sagittae Dianae (cf. o 478 γ 280 al.), ut Apollinis sagittae viris.

485. ἐναίρειν] irridens ad *feras* verbum transfert, quod proprie significat *hostem armatum occidere*. Cf. Soph. Ai. 364—366, 374 sq. — Aliter hoc verbum transfertur τ 263: χρόα ἐναίρεσθαι.

487 sq. εἰ δ᾽ ἐθέλεισ... ὄφρ᾽· ἐῢ ϝείδηισ] enuntiati ita instituti apodosis etiam o 80 sq. omittitur. Cf. A 136. Gestu igitur et vocis sono, non verbis, enuntiatum absolvitur, ut H 243.

487. πολέμοιο δαήμεναι] cf. Π 811.

490. τόξα] *arcum et pharetram* (cf. vs. 492 et 502 sq.).

491. αὐτοῖσιν] *ipsis = suis ipsius telis*.

492. ἐντροπαλιζομένην] *identidem se avertentem*. Ceteris locis *inter abeundum cunctabundum se convertere* verbum significat (Z 496 Λ 547 P 109, cf. ἐντρέπεσθαι O 554 α 60).

493—496. Cum palumbe avem rapacem fugienti multo felicius X 139—144 comparatur Hector Achillem fugiens.

493. ὔπαιθα] *subducens se*, item X 141.

494. εἰσέπτατο] § 216.

χηραμόν, οὐδ' ἄρα τῆι γε ϝαλώμεναι αἴσιμον ἦεν· 495 cf. *O* 274
ὥς ἡ δακρυόεσσ' ἔφυγεν, 'λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητόα δὲ προσέϝειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
„Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔ τι μαχέσσομαι, ἀργαλέον γὰρ
πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφι.“ 501b = ι 476 μ 210
ὥς ἄρ' ἔφη, *Λητὼ δὲ συνήινυτο καμπύλα τόξα*
πεπτεότ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης. 503b cf. *Π* 775
ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν 'κίε θυγατέρος ϝῆς,
ἡ δ' ἄρ' Ὄλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, 505b = *A* 426
δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ϝεανὸς 'τρέμε. τὴν δὲ ποτὶ ϝοὶ
εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ϝηδὺ γελάσσας·
„τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, οὐρανιώνων;“ 509 = *E* 373
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπεν ἐϋστέφανος κελαδεινή·
„σή μ' ἄλοχος 'στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.“
ὥς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
'μέμβλετο γάρ ϝοι τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος,

510 *μαψιδίωσ, ὡσ εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῆι.* 510 = *E* 374

498. *γὰρ* A Syr.] *δὲ Ω*. ‖ 501. *νικῆσαι*] *-σειν* C. ‖ 503. *πεπτεότ'*(*α*) C] *πεπτ*(*ε*)*ῶτ' Ω*; cf. (*K* 200) *χ* 384. ‖ 510. Addunt T G Gen. ‖ 513. *νεῖκοσ*] *νεικε'* (*ἐτύχθη?*) Ar., *νείκε' ἐτύχθη* l. a. in T. Singulari favent *M* 348 *υ* 267, pluralem suadet *B* 15 (cf. etiam *E* 891). ‖ 515. *Φοῖβοσ*] *οἷοσ* Ammonius quidam in schol. Oxyrh. ad vs. 232.

497. Λητόα] § 77.

498. μαχέσσομαι] § 291.

499. πληκτίζεσθ'(αι)] †, cf. Ar. Eccl. 964.

— ἀλόχοισι] in priscis fabulis Latona, ut Dione et Danaë et aliae deae, iusta Iovis *uxor* fuit, non paelex Iunonis, et fuisse aperte nunc dicitur. Numerus pluralis animi commoti est indicium, ut apud comicum e. g. in verbis πρότερον πάντων Δαρείων καὶ Μεγαβάζων (Ar. Av. 484). Cf. Long. de Subl. 23.

500. πρόφρασσα] *palam et clara voce verbisque minime ambiguis*. Cf. Θ 23. Non ego tibi oblocuturus sum! Cedo tibi sine pugna et vi devictus dicar per me licet.

502. καμπύλα] epitheton soli arcui conveniens etiam ad sagittas nunc refertur communi τῶν τόξων nomine designatas.

505. χαλκοβατὲσ δῶ] cf. A 426.

507. ἀμβρόσιοσ] cf. Γ 385.

511. ἐϋστέφανοσ] cf. Σ 597.

516. 'μέμβλετο] § 270.

μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνωι.
οἳ δ' ἄλλοι πρὸσ Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντεσ, 518b = A 494
οἳ μὲν χωόμενοι, οἳ δὲ μέγα κυδιάοντεσ·
κὰδ δ' ἷζον παρὰ πατρὶ κελαινεφέ'. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺσ
Τρῶασ ὁμῶσ αὐτούσ τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχασ ἵπποσ.
ὡσ δ' ὅτε καπνὸσ ἰὼν εἰσ οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνηι 522 cf. Σ 207
ϝάστεοσ αἰθομένοιο, θεῶν δέ ϝε μῆνισ ἀνῆκε,
πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκε,
ὣσ Ἀχιλεὺσ Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκε. 525b cf. X 488

Ἕκτοροσ ἀναίρεσισ.

εἱστήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμοσ θείοι' ἐπὶ πύργου,
εἰσ δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶεσ ἄφαρ 'κλονέοντο πεφυζότεσ, οὐδέ τισ ἀλκὴ
'γίγνεθ'· ὃ δ' οἰμώξασ ἀπὸ πύργου 'βαῖνε χαμᾶζε,
ὀτρύνων παρὰ τεῖχοσ ἀγακλειτοὺσ πυλαουρούσ·
„πεπταμένασ ἐν χερσὶ πύλασ ἔχετ', εἰσ ὅ κε λαοὶ
ἔλθωσιν προτὶ ϝάστυ πεφυζότεσ· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺσ
ἐγγὺσ ὅδε κλονέων· νῦν οἷω λοίγι' ἔσεσθαι. 533b cf. Ψ 310
αὐτὰρ ἐπεί κ' εἰσ τεῖχοσ ἀναπνεύσωσι ϝαλέντεσ,
αὖτισ ἐπ' ἂψ θέμεναι σανίδασ πυκινῶσ ἀραρυίασ· 535b cf. β 344

---

520. *παρὰ πατρὶ*] sic Ar., *παρ Ζηνὶ* A. ‖ 522. *ἰκάνηι*] *-νει Ω*, *ἵκηται* l. a. in A (ut Σ 207). ‖ 524 sq. Propter homoeoteleuton priorem om. L, posteriorem om. T^1, post 526 habet Syr. ‖ 525. *πόνον καὶ*] *φόνον καὶ* A (cf. *P* 365), *πολύστονα* L. — *ἔθηκε*] *ἔτευξεν* l. a. in A. ‖ 530. *ὀτρύνων* Ar. A D] *-νέων Ω* (cf. *K* 38 et *B* 436). — *πυλαουρούσ*] *-ωρούσ Ω*. Cf. *Ω* 681. ‖ 533. *κλονέων*] *-ει* C. — *νῦν οἷω*] **οἷω νῦν*? Cf. § 292* et *Ψ* 310. ‖ 535. *ἐπ' ἂψ θέμεναι*] sic *Ω* et *„τινὲσ τῶν κατὰ πόλειο"*, *ἐπανθέμεναι* Ar. (*ἀνατίθημι X* 100 † et sensu translato). Cf. Σ 14.

---

517. ὑπὲρ μόρον] cf. P 327.

519. κυδιάοντεσ] § 191.

520. κελαινεφέ'(ϊ)] § 73.

522—525. *Ut ignis urbem vastans, sic Achilles inter Troianos furebat.* Cf. Λ 596. Ignem non *hostilem* dicit poeta, sed cuius causa fuit *ira deorum*, sive fulmen cogitavit, sive flammam caeca aliqua causa incensam. — Quod vs. 523—525 in -ηκε desinunt omnes, ut Ψ 152—154 in -οιο (vChrist), id aut leve aut nullum est vitium; gravius displicent delectus et structura verborum, quae imaginem parum claram praebent. Aliter autem decurrit imago, quae ab eodem versu incipit, Σ 207 sqq.

526. θείοι'(ο)] quippe θεοδμήτου (cf. Θ 519 et Z 433—439). De eliso -οι'(ο) cf. § 59.

528 et 532. πεφυζότεσ] § 237.

531 sq. Cf. M 122 sq.

535. αὖτισ ἐπ' ἂψ θέμεναι] cf. A 59 sq. et Σ 14.

δέδϝια γὰρ μὴ οὖλος ἀνὴρ εἰσ τεῖχοσ ἅλῃται.“
ὣσ ἔφαθ', οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλασ καὶ ἀπῶσαν ὀχῆασ· 537b cf. Ω 446
αἳ δὲ πετασθεῖσαι 'τεῦξαν φάοσ. αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίοσ ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
οἳ δ' ἰθὺσ πόλιοσ καὶ τείχεοσ ὑψηλοῖο, 540b = Π 397
δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο
'φεῦγον· ὃ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ, λύσσα δέ ϝοι κῆρ
αἰὲν ἔχε κρατερή, 'μενέαινε δὲ κῦδοσ ἀρέσθαι.
ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷεσ Ἀχαιῶν, 544 = Π 698
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβοσ Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε, 545a = Π 700
φῶτ' Ἀντήνοροσ υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε. 546 cf. Δ 194
ἐν μέν ϝοι κραδίῃ θάρσοσ 'βάλε, πὰρ δέ ϝοι αὐτὸσ 546b = Δ 89
ἕστη, ὅπωσ θανάτοιο βαρείασ κῆρασ ἀλάλκοι,
φηγῶι κεκλιμένοσ, 'κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆι.
αὐτὰρ ὅ γ' ὡσ ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον, [κ 309
ἕστη, πολλὰ δέ ϝοι κραδίη 'πόρφυρε μένοντι· 551 cf. ὁ 427, 572
ὀχθήσασ δ' ἄρ' ἔϝειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν· 552 = Δ 403
„ὤ μοι ἐγών! εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατεροῖ' Ἀχιλῆοσ 553a = P 91
φεύγω, τῆι περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται, 554 cf. Z 41
αἰρήσει με καὶ ὧσ καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει.
εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτουσ μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω

536. μὴ οὖλοσ] vitium metricum (cf. Σ 193 et § 14). || 538 sq. Zen. — || 539. ἀλάλκοι] ἀμύναι Herodianus C T (cf. M 334 O 736). || 541. καρχαλέοι] καρφαλέοι G (cf. ν 398, 430). || 542. σφεδανόν] -νῶν Ar. (pro participio habens) Syr. A T. || 548. κῆρασ Eust.] χεῖρασ Ω (cf. Λ 97 et v. l. β 316). || 550. Ἀχιλλῆα πτολίπορθον] sic Ar., Ἀχιλλέα Πηλείωνα olim quidam. || 552. ποτὶ] πρὸσ ὃν Ω. Cf. Δ 403. || 554. κλονέονται Syr. A] φοβέονται Ω (ut Z 41 Φ 4).

536. εἰσ... ἅληται] *insiliat*, recentior forma pro εἰσ... ἅλεται (ut Λ 192).

537. ἄνεσαν] *relaxarunt*. Cf. M 456 et X 80.

538. φάοσ] *salutem* (ut Z 6 O 741 Υ 95 al.).

541. καρχαλέοι] †, *asperi siti* Verg. Georg. III 434. Cf. X 2.

542. σφεδανὸν] cf. Λ 165.

546. φῶτ'(α)] cf. Δ 194.

549. φηγῶι] cf. E 693.

550. Ἀχιλλῆα πτολίπορθον] cf. Θ 372.

553. κρατεροῖ'(ο)] § 59.

556—567. Versibus 560 sq. non effici apodosin, non supervacaneas igitur esse particulas δέ et ἔπειτα, sed *deliberantis* esse subiunctivos ἐάσω ceteros, apparet coll. X 111—120. Et de versus 567 certe structura ne dubitari quidem potest. Praeterea cf. K 111 et A 136.

556—559. Dubitat nunc Agenor an id faciat quod mox facturus est Apollo Agenoris specie induta (vs. 599—606); Apollo enim ut et ceteros Troianos cunctos et Hectorem ser-

Πηλεΐδηι Ἀχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλληι
φεύγω πρὸς πεδίον λεῖον, ὄφρ' ἄγκε' ἵκωμαι
Ἴδησ τε κνημοὺσ κατά τε ῥωπήϊα δύω ...·
ϝεσπέριοσ δέ κ' ἔπειτα λοεσσάμενοσ ποταμοῖο,
ϝιδρό' ἀποψυχθείσ, προτὶ Ϝίλιον ἀπονεοίμων.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλοσ διελέξατο θυμόσ; 562 = Λ 407
μή μ' ἀπαειρόμενον πόλιοσ πεδίονδε νοήσηι
καί με μεταΐξασ μάρψηι ταχέεσσι πόδεσσι
οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρασ ἀλύξαι·
λίην γὰρ κρατερὸσ περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
εἰ δέ κέ ϝοι πρόσθεν πόλιοσ κατεναντίον ἔλθω ...·
καὶ γάρ θην τούτωι τρωτὸσ χρὼσ ὀξέϊ χαλκῶι,
ἓν δὲ μία ψυχή, θνητὸν δέ ϝέ φασ' ἄνθρωποι.“
ὣσ ϝειπὼν Ἀχιλῆα ϝαλεὶσ ἔμεν', ἐν δέ ϝοι ἦτορ
ἄλκιμον ὥρμαϵτο πτολεμιζέμεν' ἠδὲ μάχεσθαι.

---

570 *ἔμμεναι· αὐτάρ ϝοι Κρονίδησ Ζεὺσ κῦδοσ ὀπάζει.* 570 cf. Θ 141

---

558. *ϝλεῖον, ὄφρ' ἄγκε'(α)*] *Ἰλήϊον, ὄφρ' ἂν* Ar. *Ω*. quale adi. a nomine *Ϝίλιοσ* vel *Ϝίλοσ* duci non potuit; *Ἰδήϊον, ὄφρ' ἂν* Crates, at sequitur Idae nomen; *εὐλήϊον* Bothe. Cf. *Ψ* 359 (*Δ* 484 *Ψ* 330 al.); *ὄφρα donec* (non addito *κε*) est etiam *A* 82 *M* 281. Abiit *ἄγκε'* in *ἄν κε*, dein in *ἄν*, et e litteris *λειον* natum est adi. *Ἰλήϊον*, sic autem inutilis fiebat prius *τε* vs. 559. || 559. *κνημοὺσ*] *κρημνοὺσ* Gen. (cf. vs. 449). || 567. *πρόσθεν* Menrad] *προπάροιθε*. Cf. *X* 464 *ϑ* 524 (*B* 811 *Z* 307). || 569. *μία* Heyne] *ἴα Ω*, Bentley *τ' ἴα* (cf. *Δ* 174), Agar *ϝ'(οι) ἴα*. Cf. *I* 319 et *Υ* 272. || 570. Ar. —

---

vet, ab urbis moenibus Achillem abducet. Sed Hectorem periculo denuo eripi (ut Υ 443—454) fata non sinent (cf. X 5 sq. et 147—166). Priscae fabulae argumentum a poeta nostro duplicatum agnoscimus. Cf. vs. 567—570.

556 et 560. δέ κ'(ε)] § 326.

558. πεδίον λεῖον] quod mox (vs. 602) dicitur πυροφόρον.

— ἄγκε'(α)] haec commemorari solent cum fit fuga; cf. Σ 321 X 190 δ 337 ρ 128.

559. ῥωπήϊα] cf. N 199.

560. λοεσσάμενοσ ποταμοῖο] de genitivi usu cf. E 6.

561. ϝιδρό'(α)] § 77.

— ἀπονεοίμην] § 21.

563. ἀπαειρόμενον] non redit apud H. hic verbi ἀείρειν usus, sed cf. attica ἀπαίρειν *proficisci* et καταίρειν *devenire* (Ar. Eccl. 818 Av. 1288 al.).

564. μάρψηι] *assequatur* priusquam ad saltuum virgulta pervenerim.

567—570. Facere id decernit Agenor quod et Hector mox faciet: irruentem enim Achillem opperitur ante urbem in campo aperto. Cf. vs. 556—559 et de versus 567 structura K 111.

568. τρωτὸσ] cf. vs. 167.

571. ϝαλεὶσ] cf. N 163 sq.

572. ὥρμαϵτο] § 191.

— πτολεμιζέμεν'(αι)] § 125.

ἠΰτε πάρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 573b = *A* 415
ἀνδρὸς θηρητῆρου ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ 574b sq.a cf. η 50 sq. σ 330 sq. 390 sq.
ταρβέει οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κυνυλαγμὸν ἀκούσῃ· 575a = *M* 46
εἴ περ γὰρ φθάμενός ϝ' ἠ' οὐτάσῃ ἠὲ βάλῃσι,
ἀλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
ἀλκῆς, πρίν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι ἠὲ δαμῆναι·
ὣς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ, δῖος Ἀγήνωρ,
οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος.
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' ἐΐσην, 581b = *M* 294
ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο 'τιτύσκετο, καὶ μέγ' ἀΰτει·
„ἦ δή που μάλα ϝέλπε' ἐνὶ φρεσί, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
ἤματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων, 584 cf. *Π* 708
νηπύτι'! ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ.
ἐν γάρ ϝοι πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμέν,
οἳ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
Ἴλιον εἰρύμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
ὧδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.“
ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε, 590b = *N* 410
καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάμαρτε.
ἀμφὶ δέ ϝοι κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
σμερδαλέον 'κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε 593a = *O* 648
βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα. 594 cf. *Y* 268

573. *πάρδαλις* Ar. L] *πόρδαλις* Ω(cf. *N* 103). || 575. *κυνυλαγμὸν* Zen.] *κεν ὑλαγμὸν* Ar. Ω. Cf. § 3. || 576. **ϝ'(ε)] τισ* L et olim „*καὶ ἀπὸ τῶν πόλεων*", *μιν* Ω. Cf. § 16 et § 329. || 580. *φεύγειν*] *φυγέειν* C (i. e. *φυγέμεν*, § 125). || 583. *μάλα ϝέλπε'(αι)* Hoffmann] *μάλ' ἔολπασ* Ω, *μάλ' ἐέλπε'(ο)* Bentley, *σὺ ϝεϝολπασ* Brandreth, *ἦ μάλα δή τι ϝεϝολπασ* Cobet. || 585. *τ' ἔτι*] *μάλα* A. || 586. *(ϝ)οι* A D^1] *ῥ' οἱ* C, *τοι* D^2 T. — *ἀνέρες εἰμέν*] *ἄνορες ἔνειμεν* l. a. ant. Cf. *B* 131 *E* 477. || 587. *οἳ καὶ* Ar.] *οἵ κε(ν)* Ω (cf. *E* 394). || 588. *εἰρύμεσθα* Heyne] *εἰρυ(σ)όμεσθα*. Cf. § 164. || 590. *βαρείης*], *παχείης* C D (cf. vs. 403). || 591. *ῥ'(α)*] cf. *N* 651. || 592. *(ϝ)οι* H] *μιν* Ω. Cf. *M* 396 *N* 805 al. || 593. *'κονάβησε*] *-βιζε* D (ut *B* 466 al.). || 593b sq.a Om. A, dein errorem correxit; codicis archetypum versum 594 suo loco habuit.

575. ταρβέει] § 191.

— κυνυλαγμὸν] etiam Stesichorus hac voce est usus: ἀπειρέσιοι κυνυλαγμοί (fr. 85).

578. ξυμβλήμεναι] cf. Π 565.

580. πρὶν πειρήσαιτ'(ο)] idem hoc valet atque ἀλλὰ πολὺ πρὶν (= πολὺ μᾶλλον) πειρήσασθαι.

581. Cf. N 163 sq.

583. ϝέλπε'(αι)] § 117.

584. ἀγερώχων] cf. B 654.

587 sq. *Qui non nos ipsos solos sed et parentes uxores liberos tuemur.* Valet πρόσθε nunc *ad defendendum*, ut tum cum πρόσθε τοῦ δεῖνα aliquis dicitur σάκος ἔχειν.

592. Cf. Σ 613 et Λ 25.

594. Cf. Y 268.

Πηλεΐδησ δ' ὥρμησαθ' Ἀγήνοροσ ἀντιθέοιο
δεύτεροσ· οὐδέ ϝ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδοσ ἀρέσθαι,
ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇι, 597b = Γ 381
ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμοι ἔκ πέμπε νέεσθαι.
αὐτὰρ ὃ Πηλεΐωνα δόλωι ἀπερέργαθε λαοῦ·
αὐτῶι γὰρ ϝεκάεργοσ Ἀγήνορι πάντα ϝεροικὼσ
ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὃ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
ὅσσ ὃ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
τρέψασ πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα, — δόλωι δέ ϝε θέλγεν Ἀπόλλων,
ὥσ αἰεὶ ϝέλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶ ϝοῖσι, —
τόφρ' ἄλλοι Τρῶεσ πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλωι
ἀσπάσιοι προτὶ ϝάστυ, πόλισ δ' ἔμπλητο ϝαλέντων.
οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιοσ καὶ τείχεοσ ἐκτὸσ
μεῖναι ἔτ' ἀλλήλουσ, καὶ γνώμεναι ὅσ τε πεφεύγοι
ὅσ τ' ἔθαν' ἐν πολέμωι· ἀλλ' ἐσσυμένωσ ἐσέχυντο
εἰσ πόλιν, ὅν τινα τῶν γε πόδεσ καὶ γοῦν' ἐσάωσαν.

X ὣσ οἳ μὲν κατὰ ϝάστυ, πεφυζότεσ ἠΰτε νεβροί,

596. ϝ'(ε) Brandreth] τ'. Cf. Λ 437. — Ἀπόλλων κῦδοσ ἀρέσθαι] ἄναξ Διὸσ υἱὸσ Ἀπόλλων l. a. in A. ‖ 600. γὰρ] sic Ar., γάρ ῥ' G H. ‖ 604. δέ ϝε θέλγεν (ϝ' ἔθελγεν) Brandreth] δ' ἄρ' ἔθελγεν Ω (cum vitio metrico, cf. § 3). ‖ 606. Τρῶεσ] πάντεσ C. ‖ 607. πόλισ δ' ἔμπλητο] sic Ar., πύλαι δ' ἔμπληντο Antimachus et Rhianus (cf. § 119). ‖ 609. τε] κε pap. Bodl. b 3. — πεφεύγοι] -γει D (cf. Θ 270 et § 159). ‖ 610. ἐσσυμένωσ A] ἀσπασίωσ Ω. ‖ 611. γοῦν' ἐσάωσαν] γοῦνα σαώσαι Ar.

595. Ἀγήνοροσ ἀντιθέοιο] genitivus ut Δ 335.

598. ἡσύχιον] †, subst. -χίη σ 22 h. Merc. 356, adv. -χίωσ h. Merc. 438.

— πολέμοι'(ο)] § 59.

599. ἀπερέργαθε] *secludebat, separabat*, i. e. *abducebat*. Cf. Μ 201.

601. ἔστη] *constitit*, dein, cum Achilles in eum irrueret, aufugit.

602. ὅσσ] § 323.

— πεδίοιο ... πυροφόροιο] per *segetem* Achilli cursus fuit difficilis. Iam consitus igitur fuit hic ager tum cum Achivi, qui more et postea inter homines solito expeditionem vere ineunte susceperunt, in Troadem nuper venerunt. — De genitivo cf. Β 785.

603. τρέψασ] sic sibi videtur Achilles, ratus nimirum Agenorem a se coactum ab urbe planitiem versus fugere, dum revera deus ipsum callida fraude τρέπει ἀπὸ τείχεοσ, id quod et ipse Achilles fraude mox perspecta dicturus est (Χ 16).

— βαθυδινήεντα] cf. Α 607.

609 sq. ὅσ τε πεφεύγοι | ὅσ τ' ἔθαν'(ε)] optativus rem incertissimam, indicativus vel nimis certam indicat: cecidere multi, sed quinam caedem effugerint nescitur dum milites per portam in urbem se coniciunt. Cf. Γ 299.

1. πεφυζότεσ] § 237.

ϝιδρό' ἀπεψύχοντο 'πίον τ' ἀκέοντό τε δίψαν,
κεκλιμένοι καλῆισιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τείχεοσ ἆσσον ἴσαν σάκε' ὤμοισι κλίναντεσ. 4ᵇ = Λ 593
Ἕκτορα δ' αὐτόθι μεῖναι ὀλοιὴ μοῖρ' ἐπέδησε, 6ᵃ = O 66
Ἰλίοο προπάροιθε πυλάων τε Σκαιάων.
αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα Φοῖβοσ Ἀπόλλων·
„τίπτε με, Πηλέοσ υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεισ, 8ᵇ cf. Θ 339
αὐτὸσ θνητὸσ ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
ἔγνωσο ὡσ θεόσ εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχὲσ μενεαίνεισ. 10ᵇ cf. Λ 32
ἦ νύ τοι οὔ τι μέλει Τρώων φόνοσ, οὕσ ἐφόβησασ,
οἳ δή τοι εἰσ ϝάστυ 'ϝάλεν, σὺ δὲ δεῦρ' ἐλιάσθησ;
οὐ μέν με κτενέεισ, ἐπεὶ οὔ τοι μόρσιμόσ εἰμι."
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσασ προσέφη πόδασ ὠκὺσ Ἀχιλλεύσ· 14 = Π 48

---

2. *ἀπεψύχοντο*] sic et *ἀνεψύχοντο* Ar.; cf. comment. et de permutatis litteris *Π-N* cf. *Λ* 55. ‖ 6. *Ἰλίοο* § 59] *Ἰλίου*. ‖ 7. *αὐτὰρ*] *αὐτὰρ ὁ* Ambr. Syr.; cf. *Λ* 660 *Π* 25. ‖ 10. In Syr. additur versus: *'Ιλίου ἐξαλαπάξαι ἐῢ κτίμενον πτολίεθρον* (= *Λ* 33), ‖ 11. *φόνοσ* Bothe] *πόνοσ* Ar. *Ω* („*τὸ περὶ τοὺσ Τρῶασ πονεῖν καὶ ἐνεργεῖν*" Ariston.). Cf. *P.* 365.

---

2. ϝιδρό'(α)] § 77.

— ἀπεψύχοντο] *sudor* ἀποψύχεται (cf. Λ 621 Φ 561), ipsi vero *homines* ἀναψύχεσθαι dicuntur (δ 568 E 795 K 575 N 84).

— ἀκέοντό τε δίψαν] *et sanabant sitim.* Multo vividius hoc dictum est quam foret ἀφίεσαν (cf. Λ 642) vel simile verbum: aqua hausta reficiebant labra et linguam et palatum siti arida, usta, fissa (cf. Φ 541).

3. κεκλιμένοι . . . ἐπάλξεσιν] *vallis acclines.* Qui valli quoniam in summo muro erant collocati (cf M 398 sq.), hinc apparet — id quod et ipsa tulit res — milites fugitivos, quantumvis lassos et siti vexatos, conscendisse moenia cum primum urbem intrarunt, ut ex edito illo loco missilia in hostes torquerent, si propius hi ad urbem accederent.

4. σάκε' ὤμοισι κλίναντεσ] cf. Λ 593. Tela desuper a muro missa milites cavent.

5. αὐτόθι] § 322.

— μοῖρ'(α)] ipsa videlicet Hectoris indoles, quae eum vetuit in tutum se recipere, cum nuper gloriatus esset: „me intra urbis muros non compellet Achillis metus" (Σ 305—309). Cf. verba quae Hector profert infra vs. 99 sqq.

7—13. *Agenoris* speciem Apollo sumserat (cf. Φ 600), iam vero Achilli agnoscendum se praebet. Cf. A 198.

7. προσηύδα] § 191.

10. σὺ δ'(ἐ)] cf. A 191.

11 sq. *Nihil profecto curas caedem Troianorum! Quos postquam in fugam coniecisti, incolumes in urbem confluere sivisti.* Quae irridentis sunt verba; nam postmodo quam in tutum pervenerunt Troiani, — praeter unum Hectorem, quem effugere aut fatum non sivit aut ipsius virtus imperterrita, — Apollo Achilli errorem in quo versabatur patefecit.

„Ἐβλάψασ με, ϝεκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
ἐνθάδε νῦν τρέψασ ἀπὸ τείχεοσ· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὀδὰξ εἷλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδοσ ἀφείλεο, τοὺσ δ' ἐσάωσασ
ῥηϊδίωσ, ἐπεὶ οὔ τι τίσιν γ' ἔδϝεισασ ὀπίσσω. 19 cf. Λ 515
ἦ σέ κε τισαίμην, εἴ μοι δύναμίσ γε παρείη." 20 cf. β 62
ὣσ ϝειπὼν προτὶ ϝάστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει, 21b = Λ 296
σευάμενοσ ὥσ θ' ἵπποσ ἀεθλοφόροσ σὺν ὄχεσφι,
ὅσ ῥά τε ῥεῖα θέῃσι τιταινόμενοσ πεδίοιο·
ὣσ Ἀχιλεὺσ λαιψηρὰ πόδασ καὶ γούνατ' ἐνώμα. 24 cf. O 269
τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμοσ πρῶτοσ ϝίδεν ὀφθαλμοῖσι, [Λ 62 sq.
παμφαίνονθ' ὥσ τ' ἀστέρ' ἐπεσσυμένον πεδίοιο, 26 sq. cf. E 5 sq.
ὅσ ῥά τ' ὀπώρησ εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ ϝοι αὐγαὶ 27b = N 244
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸσ ἀμολγῷ, 28b = 317
ὅν τε κύν' Ὠαρίωνοσ ἐπίκλησιν καλέουσι· 29b = Σ 487
λαμπρότατοσ μὲν ὅ γ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δϝειλοῖσι βροτοῖσι.

15. (')βλάψασ με Bentley] ἔβλαψάσ μ' Ω. — ὀλοώτατε] olim quidam ὀολιώτατε (ὀολοώτατε cod.; corr. Heyne Φ 604). || 29. Ὠαρίωνοσ] Ὠϱ. Ω. Cf. Σ 486. || 30. ὅ γ'(ε)] ὅδ' A. || 31. δϝειλοῖσι] μερόπεσσι pap. Heid. et Philodemus.

20. *Ulciscar te profecto, si possim.* — Nondum omnem ultionis spem abiecit qui sic loquitur. Et nonne Diomedes Martem percussit, Ditem Hercules?

— σέ κε] § 326.

22 sq. Cf. comparatio similis Z 506—514 O 263—269, et de genitivo πεδίοιο B 785. — Quod Achilles cum equo currum trahenti nunc comparatur, minime inde sequitur poetam etiam singulos equos iugo iunctos sibi mente informasse, licet ipsa ea res haud sit incredibilis. Nam bigis — vel quadrigis — unus heros assimulari non potuit. Neque eiusmodi quid testatur B 390 vel Ψ 517, unde idem fuere qui efficerent. Cf. praeterea M 58 et Ψ 453.

26. πεδίοιο] cf. B 785.

26—32. *Sirio* etiam *Diomedis* armati splendor assimulatur E 4—8, *Hectoris* Λ 62 sq.; *fulmini* Idomeneus N 242—245, *lunae* clipeus Achillis T 374. Praeterea cf. infra vs. 134 sq. et 317—319. — Locum imitatur Verg. Aen. X 274 sq.

27. ὀπώρησ] de genitivo cf. E 523.

28 sq. Stella, quae *Sirius* audit Hesiodo et recentioribus, a nostro poeta vocatur *Canis Orionis* (venatoris, cf. Σ 488), quippe Orionis sideri proxima. *Sirii* solem antevertentis *ortus heliacus* matutinus (ἐπιτολὴ ἑώιη) *aestate exeunte* (torridum calorem et) *febrem affert*. Dicitur nunc νυκτὸσ ἀμολγόσ *noctis finis*, ceteris locis (Λ 173 al.) *noctis initium*; cf. vocis κνεφαῖοσ vis ambigua (Ar. Vesp. 124 al.).

31. Auctumnus est ὥρα τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν ᾗι ἀσθενοῦσιν ἄνθρωποι μάλιστα (Thucyd. VII 47 § 2).

ὣσ τοῦ χαλκὸσ ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντοσ. 32 = *N* 245
ὤιμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅ γε 'κόψατο χερσὶ
ὑψόσ' ἀνασχόμενοσ, μέγα δ' οἰμώξασ ἐγέγωνε 34ª cf. *M* 138
λισσόμενοσ φίλον υἱόν· ὃ δὲ προπάροιθε πυλάων 34ᵇ cf. *μ* 370
εἱστήκειν, ἄμοτον μεμαὼσ Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι.
τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα χεῖρασ ὀρεγνύσ· 37ᵇ cf. *A* 351
„Ἕκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκοσ, ἀνέρα τοῦτον
οἷοσ ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπησισ
Πηλεΐωνι δαμείσ, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόσ ἐστι, 40ª cf. *Y* 294
σχέτλιοσ. αἴθε θεοῖσι φίλοσ τοσσόνδε γένοιτο 40ᵇ = *Θ* 144, 211 cf. *A* 169
ὅσσον ἐμοί! τάχα κέν μ' κύνεσ καὶ γῦπεσ ἔδοιεν 42ᵇ cf. *Σ* 271
κείμενον. ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχοσ ἔλθοι· 43 cf. *Θ* 147 *Ω* 514
ὅσ μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε
κτείνων καὶ περνὰσ νήσων ἔπι τηλεδαπάων. 45ᵇ = Φ 454
καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
οὐ δύναμαι ϝιδέμεν Τρώων εἰσ ϝάστυ ϝαλέντων,
τούσ μοι Λαοθόη 'τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἦ κεν ἔπειτα
χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ', ἔστι γὰρ ἔνδον· [*υ* 208 *ω* 264
εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ ἐν Ἀΐδαο δόμοισι, 52 cf. *δ* 834 *o* 350
ἄλγοσ ἐμῶι θυμῶι καὶ μητέρι, τοὶ 'τεκόμεσθα, 52ᵇ = *Ψ* 19

51 *πολλὰ γὰρ ἄπασε παιδὶ γέρων ὄνομα κλυτὸσ Ἄλτησ.*

32. *χαλκὸσ*] cf. comment. || 33. *'κόψατο*] *λάζετο* L (ut *E* 365 al.). || 34. *ἐγέγωνε* § 260] *ἐγεγώνει.* || 42. *ἔδοιεν* Ar.] *ἔδονται Ω* (ut *Σ* 271; cf. § 122). || 45. *τηλεδαπάων*] *θηλυτεράων* l. a. ant. (cf. Φ 454). || 49. *ἦ*] *εὖ* pap. Bodl. b 3. — *κεν* § 326] *τ' ἂν.* || 50. *ἀπολυσόμεθ'(α)*] *-σομεν* (an *-σομαι*?) l. a. in A. || 51. *Delevimus. Priamo concubinae peculio non erat opus ad redimendos filios; cf. *I* 148 *α* 278 *β* 132 sq., 197. Vs. 46—55 damnaverat Hoffmann, vs. 46—53 Naber. — *γερων*] *φίλητ* (*φίλωι* schol. A) *„αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων"* (cf. *α* 278 *β* 197); in scholii T verbis *„Ἀριστοφάνησ πολλά"* quid lateat nescimus. || 53. *ἐμῶι*] **ἐμοί*? Aptius inter se opponuntur *mihi et matri* quam: *meo animo et matri.*

32. Vox χαλκόσ nisi neglegentiae poetae debetur, quod vix videtur credibile, in χρυσόσ vel in τεύχε' est mutanda; *aurea* enim fuerunt Achillis arma (cf. *Y* 268 Φ 165). Et sic demum prorsus apta fit comparatio horum armorum cum sidere splendoris insoliti. Simili vitio laborat vs. 322 et fortasse vs. 134. Cf. *Σ* 481 sq.

34. ἀνασχόμενοσ] cf. *Γ* 362.

— ἐγέγωνε] § 160.

37. προσηύδα] § 191.

43. ἀπὸ ... ἔλθοι] *discedat*; item *Ω* 514. Cf. Hecubae verba *Z* 285: φαίην κεν ὀϊζύοσ ἐκλελαθέσθαι et de praepositionis ἀπό usu *A* 562.

47. ϝιδέμεν] § 126.

48—53. Cum *Lycaonem* tum *Polydorum* interfecit Achilles, *Y* 407—418 et Φ 34—120. De *Laothoa* cf. Φ 85 sq.

52. ἐν] § 326.

λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μιννυθαδιώτερον ἄλγοσ
ἔσσεται, εἰ μὴ καὶ σὺ θάνηισ Ἀχιλῆϊ δαμασθείσ.
ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχοσ, ἐμὸν τέκοσ, ὄφρα σαώσηισ
Τρῶασ καὶ Τρωΐασ, μηδὲ μέγα κῦδοσ ὀρέξηισ
Πηλεΐδηι, αὐτὸσ δὲ φίλησ αἰῶνοσ ἀμερθῆισ.
πρὸσ δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον
δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδησ ἐπὶ γήραοσ οὐδῶι 60b = Ω 487
αἴσηι ἣν ἀργαλέηι φθίσει, κακὰ πολλὰ ϝιδόντα,
υἷάσ τ' ὀλλυμένουσ ἑλκηθείσασ τε θύγατρασ,
καὶ θαλάμουσ κεραΐζομένουσ, καὶ νήπια τέκνα
βαλλόμενα προτὶ γαίηι ἐν αἰνῆι δηϊοτῆτι·

65 ἑλκομένασ τε νυοὺσ ὀλοῆισ' ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.

55. εἰ § 326] ἢν. || 56. τέκοσ] θάλοσ l. a. ant. (cf. vs. 87). || 58. δὲ ... ἀμερθῆισ] *γε ... ἀμερθείσ? Cf. § 122. || 59. φρονέοντ'(α)] φρονέων L, ζώοντ' l. a. in T. — ἐλέησον] ἐλέαιρε C L. || 61. αἴσηι] νούσωι Plut. vi. Hom. 67, δύηι Stob. Flor. 104, 1 (cf. ξ 215 al.). — πολλὰ ϝιδόντα Bentley] πόλλ' ἐπιδόντα. || 65. Om. Plut. Mor. 114 *a*, del. Bothe.

57. Τρωΐασ] § 17.

59. ἔτι φρονέοντ'(α)] *vivum adhuc et malorum conscium* (= ζῶντα καὶ βλέποντ' ἔτι).

60. ἐπὶ γήραοσ οὐδῶι] *in limine senectutis* versatur Priamus, ut Nestor et Peleus; *ad senectutem accedit*, vel potius: tarda senectus ad eum accedit, ei obrepit (Δ 321 Ψ 623). Locutio redit Ω 487 ο 246, 348 ψ 212 h. Ven. 106 Herodot. III 14; quam *extremam vitae aetatem* multi sunt interpretati, in his Plato Rep. 328*e*, admodum grandaevos nimirum sibi fingentes Priamum Nestorem Peleum, non tamen favente lingua aut temporum ratione ea quam iniit Homerus; nam Hectori viro iuniori (cf. Z 389, 408 al.) cur patrem sexagenario multo maiorem poeta tribuerit? — Cf. A 250—252.

61. φθίσει] non *posthac* aliquando, sed diebus proximis. Si caesus fuerit Hector, qui οἷοσ ῥύεται Ἴλιον ἱρήν (Z 403), etiam sibi et ceteris civibus fatum instare Priamus aut scivit — nam etiam Troianis, ut Achivis, sui fuerunt vates (cf. Z 76) — aut probe intellexit. Sic ore regis senis ipse poeta auditoribus praedicit quae in ambitum carminis Iram Achillis celebrantis recipi non potuerunt: urbis excidium et caedem Priamidarum; praedicit autem vel sic iis notissima, ut alia plurima quae praebebant fabulae ipso antiquiores (cf. A 307). Hoc aliisque Iliadis locis (cf. B 299 sqq. Δ 164 sq. Z 311, 447 sqq. I 49 M 8—35) iuvat meminisse verba Heinii poetae (a Cauero Grundfragen² 209 allata): „Troiae incendium „non ostendi quidem in Iliadis fine, „sed ipsum flammarum crepitantium „sonum singulis fere carminis ver„sibus percipi". Sic et *Achillis mortem* poeta passim (A 417 sq. Σ 95 sq. al.) indicavit in carmine cuius finis illum heroëm vivum atque victorem ostendit. Cf. autem similis de Odysseae compositione observatio κ 490 sqq. et λ 118—137.

63. θαλάμουσ] *gazas*.

αὐτὸν δ' ἂρ πύματόν με κύνες πρώτηισι θύρηισι
ὠμεσταὶ ϝερύουσιν, ἐπεί κέ τις ὀξέϊ χαλκῶι 67ᵃ = Λ 454
τύψας ἠὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται,
οὕς 'τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραουρούς,
οἵ τ' ἐμὸν αἷμα πιόντες ἀλύσσοντες περὶ θυμῶι,
κείσοντ' ἐν προθύροισι. νέωι δέ τε πάντα ϝέϝοικε,
Ἄρηϊ κταμένωι, δεδαϊγμένωι ὀξέϊ χαλκῶι, 72ᵇ cf. Σ 236
κεῖσθαι, πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅττι φανήηι·
ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον 74 cf. Ω 516
αἰδόα τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
τοῦτο δὴ οἰκτιστον πέλεται δϝειλοῖσι βροτοῖσι."
ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δὲ ἀνὰ τρίχας εἵλκετο χερσὶ
τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε. 78ᵇ cf. 91
μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα, 79 cf. Σ 32
κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε·
καί μιν δάκρυ χέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

66. * ἂρ] ἂν Ω, αὖ Heyne. Cf. § 122 et 326. || 67. ὠμεσταὶ] cf. Λ 454. || 68. ἕληται] ἕλοιτο l. a. in A. || 69—73. Om. Plut. Mor. 114 *a*; cf. comment. || 69. θυραουρούς] θυραωρούς Ar. Syr., πυλαωρούς Ω. De termino -ουρους cf. Ω 681. || 70. *τ'(ε)] κ'. Cf. § 122. || 71. πάντα ϝέϝοικε Bentley] πάντ' ἐπέοικε. || 77. δὲ (δ') C H] δ' ἂρ' Ω. || 81. ἔπεα] neglecto ϝ (cf. O 35).

66—76. „A canibus laniabitur mortui corpus". Haec enim communis erat sors eorum qui in bello victi et necati erant (cf. A 4). Quae cum senem clamantem fecisset poeta, fortasse alia manus addidit vs. 69—76, et ipsos tamen optimos, quibus rex a *suis ipsius* canibus laniatum se iri dixit et pluribus verbis miseram suam mortem deflevit. His tam simile est Tyrtaei fr. 10 $^{21-30}$, ut aut huic nostrum locum exemplo fuisse pateat, aut exemplum utroque antiquius secutos esse ambos. Canum τραπεζήων mentio fit etiam Ψ 173 et ρ 309. Hi sanguinem heri sui πίονται ἀλύσσοντες, cruoris sapore efferati et in lupos qui fuerunt olim denuo conversi.

67. ϝερύουσιν] § 147.

68. ῥεθέων] cf. Π 856.

70. περὶ θυμῶι] ut Δ 46 al. περὶ κῆρι, Π 157 περὶ φρεσί (hoc proprie, *circa praecordia*). Alibi dicitur ἐκ θυμοῦ, κατὰ vel ἀνὰ θυμόν.

71. προθύροισι] cf. O 124.

75. αἰδόα τ' αἰσχύνωσι κύνες] de forma αἰδόα cf. § 77. Tyrtaeus l. l. commiseratur senem, dum prostratus moritur, αἱματόεντ' αἰδοῖα φίλαισ ἐν χερσὶν ἔχοντα sive, ut loquitur Xenophon, τὰ ἔντερα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχοντα = *abdomen telo hostili discissum manibus comprimentem*. Cf. Υ 418—420.

80. κόλπον ἀνιεμένη] *mammam prolabi sinens, fibula e palla exemta*. Eadem verbi vis est β 300, ubi αἶγας ἀνίεσθαι significat *aperire animalium mactatorum abdomen*, ita ut *prolabantur intestina* et eximi possint. Praeterea cf. activum Φ 537.

— ἑτέρηφι] *altera manu*, quod mente facile suppletur subst., ut Π 734 al.

„Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον 82[b] cf. Φ 74
αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον·
τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήϊον ἄνδρα
τείχεος ἐντὸς ἐών, μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτωι,
σχέτλιος! εἴ περ γάρ σε κατακτάνηι, οὔ σ' ἔτ' ἐγώ γε
κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν 'τέκον αὐτή,
οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν 88[a] = ω 294
Ἀργεῖων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται."
ὣς τώ γε κλαίοντε προσηυδήτην φίλον υἱόν, 90[a] = Λ 136
πολλὰ λισσομένω· οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον, 91[b] cf. 78
ἀλλ' ὅ γ' ἔμιμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἆσσον ἰόντα.
ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῆι ὀρέστερος ἄνδρα μένηισι
βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
σμερδαλέον δὲ δέδορκε ϝελισσόμενος περὶ χειῆι·
ὣς Ἕκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
πύργωι ἔπι προέχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας.
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔϝειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν· 98 = Λ 403
„ὤ μοι ἐγών! εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω, 99[a] = P 91
Πολυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχεΐην ἀναθήσει,

83. τοι] sic Ar., σοι olim alii. || 85. ἐών Ar. A C] ἰών Ω (cf. Δ 277). || 87. θάλος] τέκος A T (cf. vs. 56). || 93. ὀρέστερος ... μένηισι] -ρον ... δοκεύηι „τινὸς τῶν κατὰ πόλεις". Cf. κ 212. || 98. ποτὶ] πρὸς δν Ω. Cf. Δ 403. || 99. Post hunc in pap. Hib. 22 accedit versus: λωβητός κεν ἔ[οιμι κακὸς ὣς· αὐτὰρ ἔπειτα].

82. τάδε] corpus ex quo natus, cuius suco nutritus es. — „Ventrem feri" moritura dixit Agrippina sicario.

84. φίλε τέκνον] cf. E 638.

85. τούτωι] *isti hosti* invicto et furore percito, quem irruere video.

87. θάλος δν] cf. E 638.

88. πολύδωρος] cf. Z 394.

— ἄνευθε ... μέγα] haec iungenda. Alibi μέγα adverbiis non additur; significat nunc *magnum spatium*, sed laxior haec accusativi est structura.

90. προσηυδήτην] § 195.

93—95. Imitatus est Verg. Aen. II 471—475, sed loco importuno; illic enim Pyrrhus pingitur hostem non expectans — ut nunc Hector — sed invadens. Vox χειή alibi non invenitur; quam ne cum veteribus interpretemur *cavernam* dehortari videtur praepositio περί. *Saxumne* (cf. πύργωι ἔπι vs. 97) vel *truncum arboris* valet?

94. βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ'(α)] putarunt igitur veteres, viperas venenum non in suo ipsorum corpore gignere, sed ex herbis noxiis haurire. Nam herbis eas non *vesci solere*, id nescire vix potuerunt.

97. πύργωι ἔπι] *acclinans clipeum angulo prominenti turris* portam Scaeam tegentis (cf. vs. 137). Cf. ἀγκών Π 702.

— προέχοντι] προύχοντι Ω.

100. Πολυδάμας] § 21.

— ἀναθήσει] cf. β 86 τ 92 et contrarium E 492.

ὅσ μ' ἐκέλευεν Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
νύχθ' ὕπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὦρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν! 103 = *E* 201
νῦν δ', ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίησιν ἐμῇσι, 104 cf. η 60 ψ 68
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωιάδας ἑλκεσιπέπλους, 105 = *Z* 442
μή ποτέ τις ϝείπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο· 106 cf. ζ 275 φ 324
‚Ἕκτωρ ϝῇφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.' 106ᵃ = Ψ 575
ὥσ ϝερέουσιν· ἐμοὶ δὲ τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη, 107ᵃ cf. φ 315ᵇ
ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντι νέεσθαι 108ᵇ = *H* 28
ἢ αὐτῶι πρὸ πόληος ἐϋκλείως ἀπολέσθαι.
εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθήομαι ὀμφαλόεσσαν
καὶ κόρυθα βριαρήν, δόρυ δὲ πρὸς τείχος ἐρείσας 112ᵃ = *Λ* 375
αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
καί ϝοι ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήματ' ἅμ' αὐτῆι 114ᵇ = *Γ* 458
πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλησι' ἐνὶ νηυσὶ 115 sq.ᵃ cf. *H* 389 sq.
ἀγάγετο Τροίηνδ', ἣ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
δωσέμεν' Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἄμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς 117ᵃ cf. *H* 351
ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσσα πτόλις ἥδε κέκευθε·
Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὅρκον ἕλωμαι

---

101. μ' ἐκέλευεν Τρωσὶ] *με Τρῶσ' ἐκέλευε (Nauck Τρωσὶν μ' ἐκέλευε)? Cf. § 24 (et 329). ‖ 102. νύχθ' ὕπο τήνδ' ὀλοήν] νύκτα πότι δνοφ[ερήν] pap. Hib. 22 (cf. ρ 191 Hes. Op. 552), νύχθ' ὕπο λυγαίην Etym. M. 571, 22. ‖ 103. κεν § 326] τ' ἂν Ω. ‖ 108. τό κεν Brandreth] τότ' ἄν. Cf. *H* 28 *P* 417 et § 326. — κέρδιον] κάλλιον „αἱ κατ' ἄνδρα." Cf. *O* 197, 226. ‖ 109. κατακτείναντι] -ντα Ω, Ar. utrumque. ‖ 110. Sic (η [αυ]τωι π[ρο πολ]ησος ευκλειω[σ απολεσθαι]) pap. Hib. 22, ἠέ κεν αὐτῶι (-τὸν L) ὀλέσθαι ἐϋκλείως πρὸ πόληος Ar. Ω, in qua lectione καὶ pro κεν scripsit Brandreth (cf. *E* 394 et *I* 684), αὐτοῦ pro αὐτῶι Heyne. ‖ 111. ὀμφαλόεσσαν] ὄπλα τε πάντα Syr. ‖ 113. ἀντίος] -ον C (cf. *Z* 54). ‖ 115. ἐνὶ] ἐπὶ A^1 D (cf. *A* 55). ‖ 116. Τροίηνδ'] Τροίην L. ‖ 117. δ'(ὲ)] τ' D. — ἀμφὶς Ἀχαιοῖς] Ἀργείοισιν Nauck (cf. § 60). ‖ 118. ἀποδάσσεσθαι Ar.] -σασθαι plerique (cf. vs. 120). — ὅσσα] ὅσα τε D. ‖ 119. ἕλωμαι] ὀμοῦμαι l. a. in A.

101—103. Res narrata Σ 249 – 310.

102. νύχθ' ὕπο τήνδ'(ε)] valet ὑπό *sub*, *circa*, ut apud recentiores. Cf. Π 202. Dicit autem τήνδε noctem modo praeterlapsam, noctem huius νυχθημέρου (cf. A 423—427).

103. κεν] § 326.

104—110. Nunc igitur Hector in tutum non vult se recipere, sed ante muros aut vincere aut mori.

105. ἑλκεσιπέπλους] cf. Z 442.

110. ἐϋκλεέως] § 73.

111—120. De structura cf. Φ 556—567 et K 111, de consilio autem quod Hector meditatur Ξ 276—278.

111. καταθήομαι] § 122.

116. Paridis fuerunt naves illae ἀρχέκακοι (E 63).

118. ὅσσα] non *cuncta* sed *cunctorum partem* (πάντων ὅσσα), *alteram partem* videlicet (vs. 120; cf. Σ 510—512).

119. γερούσιον ὅρκον] *iusiurandum*

μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσεσθαι . . . . , 120ᵇ cf. Σ 511
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλοσ διελέξατο θυμόσ; 122 = Δ 407
μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει 123ᵇ sq.ᵃ cf. Ω 207 sq.
οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα,
αὖτωσ, ὥσ τε γυναῖκα, ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
οὐ μέν πωσ νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸσ οὐδ' ἀπὸ πέτρησ 126 cf. τ 163
τῶι ὀαριζέμεναι ἅ τε παρθένοσ ἠΐθεόσ τε
— παρθένοσ ἠΐθεόσ τ'! — ὀαρίζετον ἀλλήλοιιν.
βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν', ὅττι τάχιστα
εἰδομεν ὁπποτέρωι κεν Ὀλύμπιοσ εὖχοσ ὀρέξηι."
ὣσ ὥρμαινε μένων· ὃ δέ οι σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺσ 131 cf. Φ 64

---

121 κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸσ ἐέργει, 121 cf. Σ 512

---

120. δάσεσθαι schol. T] -σασθαι Ω Cf. vs. 118 (et Σ 511). ‖ 121. Ex Σ insertum, post vs. 118 molestum, om. pap. Hib. 22 A D. ‖ 122. τίη] sic Ar., quidam olim τί δή. ‖ 124. κτενέει] κτανέει Apoll. lex. (cf. § 269). ‖ 126. In pap. Heid. additur: [ὥσ ἄμοτον πολέ]μοιο μεμαότα ὀακρυόεντοσ (suppl. Gerhard). ‖ 129. ὅττι] ὄφρα l. a. in A (nt N 326). Lectionem vulgatam tuentur X 450 Ψ 71 (γ 18). — Post τάχιστα non esse interpungendum docent numeri Ψ 71; praeterea cf. Δ 193. ‖ 130ᵇ. Pap. Heid.: Κρονίδησ Ζεὺσ κῦδοσ ὀρέξηι. ‖ 131. δέ ϝοι] δ' ἄρα pap. Heid.

---

a senioribus iuratum, quoniam iuniorum mentes non satis sunt firmae. Cf. Menelai verba Γ 108 et de adiectivo γερούσιοσ Δ 259.

123. *Ne supplex* (cf. Ξ 260) *ad eum accedam equidem, ille autem aurem praebere nolit*: hoc dicturus erat Hector (cf. Φ 563 sq.), sed verborum structura mutata id quod minime etiam dubium ei videtur sic enuntiat: *at aurem ille non est praebiturus!*

124 sq. γυμνὸν . . . ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω] cf. vs. 111 sq. et Φ 50.

126—128. *Nunc non ex tuto et verbis innocuis colloquium est habendum!* Verbis οὐκ ἀπὸ δρυὸσ οὐδ' ἀπὸ πέτρησ indicatur sedes puellae, ubi tuta sit a iuvenis temeritate; ἀπό igitur praepositio id quod Δ 514 al. valet. Non enim videtur agnoscenda h. l. locutio proverbialis *fabellas aniles* significans, cum nostro *over koetjes en kalfjes* (μῦσ καὶ γαλᾶσ Ar. Vesp. 1185) conferenda, in qua ἀπό valeat *exorsum ab* (cf. ἔνθεν θ 500), licet sic interpretentur scholia: „οὐκ ἔστιν ἀρχαῖα μυθολογεῖν τῶι Ἀχιλλεῖ νηπίων δίκην" et necessario sic interpretanda sint verba Hesiodi Theog. 35: ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην; = *sed quid nugor?* Aliena igitur a nostro loco videtur prisca fabula, quae fuit de gentis humanae origine (cf. τ 163).

128. Cum risu amaro verba „*puella et iuvenis*" Hector iterat, laeti temporis pridem acti subito nunc memor. De epanalepsi cf. B 671—673.

129. ἔριδι ξυνελαυνέμεν'(αι)] *manus conserere*. Verbum intransitivum † (trans. Υ 134 al.); cf. ξυνάγειν Ἄρηα et similia B 381 et de eliso -έμεν'(αι) § 125.

— ὅττι τάχιστα] superlativi vis voce ὅττι non nisi h. l. apud H. augetur.

130. ϝείδομεν] cf. Ζ 340.

ϝἶσοσ Ἐνυαλίωι κορυθάϊκι πτολεμιστῆι,
σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον
δϝεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸσ ἐλάμπετο ϝείκελοσ αὐγῆι
ἢ πυρὸσ αἰθομένοιο ἢ ἠελίοιο ἀνιόντοσ. 135b = Θ 538a
Ἕκτορα δ', ὡσ ἐνόησεν, ἕλε τρόμοσ· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη 136b cf. T 14
αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλασ ἐλίπε, βῆ δὲ φοβηθείσ.
Πηλεΐδησ δ' ἐπόρουσε ποδὶ κραιπνοῖσι πεποιθώσ· 138b = Z 505
ἠΰτε κίρκοσ ὄρεσφιν, ἐλαφρότατοσ πετεηνῶν, 139 cf. ν 87
ῥηϊδίωσ ὤιμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν, —
ἣ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λελιηκὼσ
ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἑλέμεν τέ ϝε θυμὸσ ἀνώγει, —
ὣσ ἄρ' ὅ γ' ἐμμεμαὼσ ἰθὺσ πέτετ', ἔτρεσε δ' Ἕκτωρ
τεἰχοσ ὕπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα. 144a cf. P 404
οἳ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα 144b = K 358
τείχεοσ αἰὲν ὑπ' ἐκ καθ' ἁμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιρρόω, ἔνθα τε πηγαὶ

133—135. Om. pap. Heid, eosdem post vs. 316 add. || 134. *χαλκὸσ*] cf. comment. || 138. *ποσὶ κραιπνοῖσι*] *-σιν ταχέεσσι* pap. Heid. || 140. *ῥηϊδίωσ ὤιμησε*] *καρπαλίμ[ωσ] ὥρμησε* pap. Hib. 22. || 143. *γ' ἐμμεμαὼσ*] cf. N 785. || 144. *τεῖχοσ*] *τείχει* A² C. || 145. *ἠνεμόεντα*] *-εσσαν* A². || 147. *τε* Hermann] *δὲ*. Cf. Θ 48.

132. Ἐνυαλίωι] cf. P 210.

— κορυθάϊκι] †, = κορυθαιόλωι Υ 38.

133. Πηλιάδα μελίην] cf. Π 143 sq.

134 sq. Cf. vs. 26—32 et E 4—8. Vox χαλκόσ solamne *hastam* Achillis spectat? An χρυσόσ fuit olim? Cf. vs. 32.

135. αἰθομένοι'(ο) et ἠελίοι'(ο)] § 59.

— ἀνιόντοσ] significatur *color ruber* solis surgentis *et velut minax caput supra horizontem attollentis.*

139—144. Cf. P 755—759 et Φ 493—496. Imitatur Verg. Aen. XI 721 sqq.

141. ὕπαιθα] cf. Φ 493.

145. De *specula* cf. B 792—794, de *caprifico* Z 433.

146. Viam ἁμαξιτὸν (†) sequuntur haud procul a moenibus urbem circumeuntem.

147—166. Fluvius *Scamander* (hodie *Mendere*) haud procul ab origine augetur undis duorum fontium lateri Idae montis acclinium, quorum alter altero est multo tepidior. Cuius rei notitiam ad poetam pervenisse videmus. Sed *prope urbem* hos fontes fuisse cum ait, locorum situm aut sciens neglexit — id quod veri parum simile, quoniam nullum splendorem carmini addit horum fontium mentio, — aut satis cognitum non habuit. Nempe in mente poetae confluxerunt duae fabulae sive duae notiones duaeque locorum imagines, ad eandem rem pertinentes, sed inter se discrepantes. Quarum altera Hectorem *circum urbem* in aperto sitam ab Achille agitatum habebat, altera ferebat eum *relicta urbe* montibus vicina confugisse *ad fontes* — ipsas dei sedes, Ψ 148, — *Scamandri fratris* (cf. Ξ 434) et *ad*

δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
ἣ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷι ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο· 150b = τ 39
ἣ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει ϝεϝικυῖα χαλάζηι
ἢ χιόνι ψυχρῆι ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλωι.
ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
καλοὶ λαΐνεοι, ὅθι ϝείματα σιγαλόεντα
'πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρες
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθέμεν' υἷας Ἀχαιῶν. 156 = I 403
τῆι ῥα παρεδραμέτην, φεύγων, ὃ δ' ὄπισθε διώκων·
πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, 'δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον οὐδὲ βοείην

154. ὅθι] τόθι pap. Bodl. b 3. || 158. Olim quidam addebant versum: φεῦγ' υἱὸς Πριάμοιο, δίωκε δὲ δῖος Ἀχιλλεύς.

sedes Iovis Idaei, abavi sui vel etiam patris (cf. K 50), dein ab adversario veluti περὶ τέρματα circa illos fontes et *versus urbem* esse actum. Illa igitur fabula Hectorem *in orbem* actum ostendebat, haec *recta* fere via fugientem et refugientem. Huic fabulae, quae maiore etiam splendore poetico nitet quam illa, melius conveniunt quae vs. 189—193 dicuntur; nam *latitare* Hector in saltibus poterat, in aperto circa urbem vix poterat: illic aptissima est comparatio cum cane venatico damam inter virgulta identidem indaganti, quae hic quo referatur vix habet. Nec non comparatio cum cursu curuli vs. 162 eodem tendit; eiusmodi enim cursus „περὶ τέρματα" quaedam, ut ipse ait poeta, fieri solent, a carcere versus carcerem, non per orbem aliquem. Praeterea cf. *Agenoris* consilium Φ 559 Ἴδησ κνημοὺσ petendi ad Achillem effugiendum. Poetam (Υ 216—218) secuti si urbem in planitie sitam *Ilium* vocamus, urbem Idae lateri acclinem *Dardaniam*, *nominibus* quoque locorum distinguere possumus quae licet in unam imaginem a poeta nostro sint recepta, ipsa *specie* primitus fuerunt discreta.

149—152. Alter fons *vaporem* emittit, — tum certe cum *aër friget*. Alterius autem fontis aqua tam gelida videtur quam est nix, — *tempore aestivo*. Etiam aestate tepidus est ille, hic hieme quoque friget, sed nihil miri tum res habet. Cf. quae in miraculum conversa narrat Herodotus IV 181 de Solis quodam fonte Aegyptio, cuius aqua mane tepida, medio die frigida, circa vesperam tepida denuo — non *videatur*, sed revera *sit*.

153—156. Dum pax fuit, mulieres Troianae fontes „prope urbem sitos" petere solebant ad vestes lavandas, ut Nausicaa regis Phaeacum filia (cf. ζ 40, 85—87).

154. σιγαλόεντα] *lintea* dicit poeta. Item ζ 26.

157. Confluxerunt duae verborum structurae: φεύγων τε διώκων τε et: ὃ μὲν φεύγων ὃ δὲ διώκων. Cf. N 486.

158. Cf. Φ 280.

159—166. Duaene recensiones sunt coniunctae (vs. 159—161 et 162—166)? Cf. B 144—148. Versus 159—

ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
ἀλλὰ περὶ ψυχῆσ Θέον Ἕκτοροσ ἱπποδάμοιο.
ὡσ δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχεσ ἵπποι
ῥίμφα μάλα τροχάωσι, τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
ἢ τρίποσ ἠὲ γυνή, ἀνδρὸσ κατατεθνηῶτοσ,
ὣσ τὼ τρὶσ Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην
καρπαλίμοισι πόδεσσι.

Θεοὶ δ' εἰσ πάντεσ ὁρῶντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
„ὤ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχοσ
ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
Ἕκτοροσ, ὅσ μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηε
Ἴδησ ἐν κορυφῆισι πολύπτυχοσ, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἐν πόλι' ἀκροτάτηι· νῦν αὖτέ ϝε δῖοσ Ἀχιλλεὺσ
ϝάστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάεσθε,
ἦέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἦέ μιν ἤδη
Πηλεΐδηι Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἐόντα."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπισ Ἀθήνη·
„ὤ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφέσ, οἷον ἔϝειπεσ!
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἶσηι,
ἆψ ἐθέλεισ θανάτοιο δυσηχέοσ ἐξαναλῦσαι;
ϝέρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντεσ ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενοσ προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύσ·

---

162. τέρματα] -οι C. ‖ 163. τροχάωσι § 191 et 310] τρωχῶσι. ‖ 166. δ' ἠ(ι)σ A] δὲ D, δέ τε Ω. ‖ 168. τεῖχοσ] ἄστυ Plat. Rep. 388 c. ‖ 171. κορυφῆισι] κνημοῖσι D (ut Φ 449 al.). — πολύπτυχοσ § 83[10]] -πτύχου. ‖ 180. θανάτοιο δυσηχέοσ] cf. B 686.

161 Vergilius sic vertit Aen. XII 764 sq.: *neque enim levia aut ludicra petuntur | praemia, sed Turni de vita et sanguine certant.*

159. ἱερήϊον] vox, non *hostiam* significans sed *pecus ad cultrum destinatum* (cf. ἱερεύειν Z 174 al. et att. θύειν), redit λ 23 ξ 94, 250 ρ 600.

164. ἀνδρὸσ] genitivus ut Ψ 631.

167—176. Iovem deorum patrem de Hectoris sorte cum ceteris caelitibus disceptantem poeta e priscis fabulis desumere non potuit, sed tamen aetatis Iliade vetustioris vestigium hic quoque locus servat: φίλον ἄνδρα Hectorem Iuppiter vocat. Primitus deus Idaeus constanter favit heroi, suae proli, operamque dedit ut morti eum eriperet, si fieri id posset. Cf. Δ 44—49 K 50 O 12.

172. πόλι'(ι)] § 74.

174. μητιάεσθε] § 191.

„Θάρσεε, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷι
πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι.
ϝέρξον ὅπκι δή τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει."
ὣς ϝειπὼν ὤρτυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην· 186 sq. = Δ 73 sq.
'βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.

Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διά τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας·
τὸν δ' εἴ πέρ τε λάθησι καταπτήξας ὑπὸ θάμνοι,
ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃι·
ὣς Ἕκτωρ οὐ 'λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων 194ª = Φ 265
ἀντίον αἶξασθαι, ἐὺ δμητοὺς ὑπὸ πύργους, 195ᵇ cf. M 154
εἴ πώς ϝοι καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι,
τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀπετρέψασκε παραφθὰς
πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος 'πέτετ' αἰεί.
ὡς δ' ἐν ὀνείρωι οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν,
οὔτ' ἄρ' ὃ τὸν δύναται ὑποφευγέμεν' οὔθ' ὃ διώκειν,
ὣς ὃ τὸν οὐ 'δύνατο μάρψαι ποσὶν οὐδ' ὃς ἀλύξαι.
πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
εἰ μή ϝοι πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων

195. ἀΐξασθαι] -ξεσθαι D Gen. (cf. B 544). — ὑπὸ Syr. A D] ἐπὶ C T (cf. Π 700). || 197. ἀπετρέψασκε (ἀποτρ.) Syr. H] ἀποστρ. Ω (cf. λ 597), sic et παρατρ. Ar. sec. schol. T (ἀποστρ. et παραστρ. Bekker, nouis ἀποτρ. et παρατρ. Ar. dedisse videtur). — παραφθὰς] sic Ar, παραστὰς L, Ἀχιλλεὺς pap. Heid.; cf. K 346 Ψ 515. || 199—201. Ar. (?) — || 199. Desideratur τις (cf. N 287 υ 88 ω 108), in verbis ὀνείρωι οὐ est vitium metricum (cf. § 14), insolitus est verbi διώκειν usus (etiam in vs. 200); vChrist audacius ὡσ δ' ὄναρ οὐ δύναται μάρψαι φεύγοντα διώκων, deleto vs. 200. || 201. ὃ] ῥα Syr. A C. || 202. ὑπεξέφυγεν] -φερεν Ar. (?) Syr. (cf. O 628 Ψ 376 sq. γ 496).

183. θάρσεε] § 191.
— Τριτογένεια] cf. Δ 515.
— θυμῶι | πρόφρονι] cf. Θ 23.

194. πυλάων Δαρδανιάων] cf. E 789.

197. προπάροιθεν] *antevertens* (non: *prius*; cf. K 476).

198. ποτὶ πτόλιος] *a parte urbis* sive *interior*. De re cf. K 347.

199—201. Cf. O 80—83.

199 sq. διώκειν]· nisi corruptus est textus (cf. nota crit.), *assequi* valet hoc loco; ceteris *persequi* significat.

200. ὑποφευγέμεν'(αι)] § 125.

202—204. *Neque <tamdiu> mortem instantem Hector potuisset effugere, nisi ultimum tunc ei adfuisset Apollo.* — Servare eum Apollo non potuit, sed dum licuit, vires ei dedit, ut hostem irruentem et ipsum fatum aliquantisper certe posset effugere.

203. πύματόν τε καὶ ὕστατον] i. q. πανύστατον. Bis idem dicitur; qua

ἐγγύθεν, ὅσ ϝοι ἐνῶρσε μένοσ λαιψηρά τε γοῦνα; 204 cf. Υ 93
λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖοσ Ἀχιλλεύσ,
οὐδ' ἔα' ἱέμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα,
μή τισ κῦδοσ ἄροιτο βαλών, ὃ δὲ δεύτεροσ ἔλθοι. 207ᵇ = Κ 368

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺσ ἀφίκοντο,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα, 209 sq. = Θ 69sq.
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέοσ θανάτοιο,
τὴν μὲν Ἀχιλλῆοσ, τὴν δ' Ἕκτοροσ ἱπποδάμοιο,
εἶλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτοροσ αἴσιμον ἦμαρ, 212 cf. Θ 72

---

204. ἐνῶρσε] ἐπῶρσε Ω. Cf. Υ 93. ‖ 205. λαοῖσιν] ἄλλοισιν Syr. A D. ‖ 206. ἐπὶ Ἕκτορι] vitium metricum. ‖ 212. μέσσα] ῥῦμα Chrysippus (τὴν ῥοπὴν τοῦ ζυγοῦ intellegens).

---

reduplicatione magis urgetur ipsa notio, ut in nostro *eindelijk en ten laatste*. Sic in composito vicino — si compositum id vocandum est — προπροκυλίνδεσθαι iterata est praepositio (vs. 221 et ρ 525). Redit locutio υ 116 h. Merc. 289, item ὕστατα καὶ πύματα δ 685 υ 13. Similia sunt δϝηθά τε καὶ δόλιχον Κ 52, ἄκμηνοσ καὶ ἄπαστοσ Τ 346, ἡλικίη καὶ γῆρασ Χ 419, ὑσμῖναί τε μόχαι τε φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε λ 612 (similia Λ 163 sq.), πόλισ καὶ ϝάστυ Ρ 144, λέχοσ καὶ εὐνή γ 403 η 347, μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον Κ 223, ζώει τε καὶ ἔστι ω 263, ἐξείνισσα καὶ ἐφίλησα Γ 207, ὤλεσε νόστον, ὤλετο δ' αὐτόσ ψ 68, ἤγερθεν ὁμηγερέεσ τ' ἐγένοντο Α 57 al., ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπε Α 73 al., οὔτε λιϊστὴ οὔθ' ἑλετή Ι 408. Praeterea cf. quae particula non sunt coniuncta aut disiuncta: μάλιστα .... ἄγχιστα Β 57 sq., αἰδοῖοσ νεμεσητόσ Λ 649, θωαί ... ὠκεῖαι η 34, θνητοὶ βροτοί γ 3 al. (cf. etiam Σ 362 sq.), μέροπεσ βροτοί Β 285, νέκυεσ vel νεκροὶ κατατεθνηῶτεσ Η 409 al., ν. καταφθίμενοι λ 491, ν. κτάμενοι χ 401 ψ 45, ταῦροσ βοῦσ Β 480 sq. Ρ 309, θηλύτεραι γυναῖκεσ λ 386 al., γαμψώνυχεσ ἀγκυλοχῆλαι Π 428 χ 302, νήστιεσ ἄκμηνοι Τ 207, ἄσιτοσ ἄπαστοσ δ 788, ἀπριάτη ἀνάποινοσ Α 99, πρωτοπαγεῖσ νεοτευχέεσ Ε 194, ἐϋώδησ κηώεισ Γ 382 al.? αὐτοκασίγνητοι τούσ μοι μία ϝείνατο μήτηρ Γ 238 Τ 293, βίηι ἀϝέκοντα Α 430, ἀντία ἀϝέκητι α 78 sq., πάλιν ἄψ et similia Α 59 sq. al. (πάλιν αὖτισ Β 276), νωλεμὲσ αἰεί Ι 317 sq., ὑσμίνη δηϊοτῆτοσ Υ 245, βάσκ' ἴθι Β 8 al., ἀμφὶ περί Β 305 al. vel περὶ ἀμφί Ρ 760 (?) Φ 10. Cf. etiam Ν 279 Ξ 196 δ 788 φ 93. Similis est abundantia cum res affirmatur negatione contrarii: μίνυνθά περ οὔ τι μάλα δϝήν, κατ' αἶσαν οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν, πρωτότοκοσ οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο, μὰψ ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, οἷοσ ἄνευθ' ἄλλων, 'βάλεν οὐδ' ἀφάμαρτε, al. Cf. etiam Ar. Thesm. 830 sq. et de reduplicandi studio linguae Graecae penitus insito Ar. Ach. 177. Similia in nostra lingua sunt: *geheel en al, eeuwig en altijd, nooit ofte nimmer*, alia multa. — Non huc facit δ 597.

205. καρήατι] § 82.

206. ἔα'(ϵ)] § 191.

209. Cf. Θ 69.

212. 'ῥέπε δ' Ἕκτοροσ αἴσιμον ἦμαρ] cf. Θ 72.

ὥιχετο δ' εἰσ Ἀΐδαο, 'λίπεν δέ ϝε Φοῖβοσ Ἀπόλλων.
Πηλεΐωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπισ Ἀθήνη,
ἀγχόθι δ' ἱσταμένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα· 215 = Λ 92
„νῦν δὴ νῶϊ ϝέϝολπα, Διὶ φίλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
οἴσεσθαι μέγα κῦδοσ Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆασ,
Ἕκτορα δηιώσαντε, μάχησ ἄατόν περ ἐόντα.
οὔ ϝοι νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἦμε γενέσθαι,
οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθῃι ϝεκάεργοσ Ἀπόλλων
προπροκυλινδόμενοσ πατρὸσ Διὸσ αἰγιόχοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγώ τοι
οἰχομένῃ πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι."
ὣσ 'φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, 'χαῖρε δὲ θυμῶι, 224 = ω 545
'στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίησ χαλκογλώχινοσ ἐρεισθείσ.
ἣ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, 'κιχήσατο δ' Ἕκτορα δῖον,
Δηϊφόβωι ϝεϊκυῖα δέμασ καὶ ἀτειρέα φωνήν, 227 cf. N 45
ἀγχόθι δ' ἱσταμένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα· 228 = Λ 92
„ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺσ Ἀχιλλεύσ, 229ᵃ = Z 518
ϝάστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων. 230 cf. 173
ἀλλ' ἄγε δὴ στάομεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντεσ." 230ᵇ cf. Θ 339 231 = Λ 348
τὴν δ' αὖτε προσέϝειπε μέγασ κορυθαίολοσ Ἕκτωρ· 232 = Z 440
„Δηΐφοβ', ἦ μέν μοι τὸ πάροσ πολὺ φίλτατοσ ἦσθα
γνωτῶν, οὓσ Ϝεκάβη ἠδὲ Πρίαμοσ 'τέκε παῖδασ·
νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι,
ὅσ 'τλῆσ εἵνεκ' ἐμεῖο, ἐπεὶ 'ϝίδεσ ὀφθαλμοῖσι,
τείχεοσ ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσι."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπισ Ἀθήνη·
„ἠθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

215 et 228. ἀγχόθι δ'] cf. B 172. ‖ 216. νῶϊ Bentley] νῶϊν Zen., νῶϊ γ' Ar. Ω. ‖ 220. πάθῃι D] πάθοι Ω, κάμοι l. a. apud Eust. (cf. Θ 22). ‖ 222. ἄμπνυο Cobet] ἄμπνυε. Cf. § 186. — δ'(ὲ)] τ' Syr. D. ‖ 231. στάομεν vel στέομεν. ‖ 236. ὅσ] ὡσ C T (cf. Ξ 45). — 'τλῆσ εἵνεκ' ἐμεῖο Grashof] ἔτλησ ἐμεῦ εἵνεκ'. Cf. ἀντία σεῖο vs. 253 et § 22.

213. ὤιχετο δ' εἰσ Ἀΐδαο] *et versus Orci sedes* (*deorsum*, cf. O 188) *vergebat*. — δέ] *itaque*; iam enim morti debetur Hector; cui etiam opem ferre, id foret ipsi fato et Iovi refragari.

219. ἦμε] § 92.

221. προπροκυλινδόμενοσ] *provolutus ad Iovis pedes*. De comp. cf. vs. 203.

226—231. Patre digna filia; mentitur Minerva, ut Iuppiter vel Iuno, cum fert res. Cf. B 12 vel K 446—456.

234. 'τέκε] de singulari cf. A 255.

235. *Nunc autem fert animus etiam pluris te facere*: τιμήσασθαι = τιμῆσαι, ut τ 280 υ 129 ψ 339; νοέω ut Ω 561 et φρονέω Γ 98.

'λίσσονθ' ἑξείησ γουνώμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
αὖθι μένειν, τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντεσ·
ἀλλ' ἐμὸσ ἔνδοθι θυμὸσ ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷι.
νῦν δ' ἰθὺσ μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
ἔστω φειδωλή, ἵνα ϝείδομεν ἦ κεν Ἀχιλλεὺσ
νῶϊ κατακτείνασ ἔναρα βροτόεντα φέρηται 245ª cf. P 505
νῆασ ἔπι γλαφυράσ, ἦ κεν σῶι δουρὶ δαμήηι." 245ᵇ cf. Θ 534
ὣσ φαμένη καὶ κερδοσύνηι ἡγήσατ' Ἀθήνη.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντεσ, 248 = Γ 15
τὸν πρότεροσ προσέϝειπε μέγασ κορυθαίολοσ Ἕκτωρ·
„οὔ σ' ἔτι, Πηλέοσ υἱέ, φοβήσομαι, ὡσ τὸ πάροσ περ.
τρὶσ περὶ ϝάστυ μέγα Πριάμου 'δίον, οὐδέ ποτ' ἔτλην 251ᵇ sq.ª cf. A 534 sq.
μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸσ ἀνῆκε
στήμεναι ἀντία σεῖο, ἕλοιμί κεν ἦ κε ϝαλοίην.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺσ ἐπιβωσόμεθ'· οἳ γὰρ ἄριστοι
μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων.
οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἔκπαγλον ἀϝεικίσω, αἴ κεν ἐμοὶ Ζεὺσ
δώηι καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι· 257ª = Ψ 661
ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν, ὣσ δὲ σὺ ῥέξειν."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πόδασ ὠκὺσ Ἀχιλλεύσ·
„Ἕκτορ, μή μοι, ἀλαστέ, συνημοσύνασ ἀγόρευε.
ὡσ οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνεσ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσι,

240. γουνώμενοι § 144] -οὐμενοι. || 244. ἦ § 327] εἴ. || 247. κερδοσύνηι] -νηισ l. a. ant. || 251. 'δίον] δίεσ olim „αἱ χαριέστεραι" (Did.), quacum lectione congruit Hib. 22: ο]ὐδέ ποτ' ἔτλησ; an *'δίε' (= ἐδίεο)? Cf. § 199. || 252. ἀνῆκε] ἀνώγει pap. Hib. 22. Cf. Φ 396. || 254. ἐπιβωσόμεθ'· οἳ H²] ἐπιδωσόμεθ'· οἳ H¹ Vrat., ἐπιδώμεθα· τοὶ Ω, quae lectio in schol. B repetitur a verbo ἰδεῖν collato prisco vocabulo Attico ἰδύουσ (nam sic legendum pro „Ἀττικοὶ δήουσ") = μάρτυρασ (Aristoph. fr. 222 Hesych. s. v. Eust. 1158, 20). Veri indicium servant ultima verba scholii B: „οἱ δέ, ἐπικαλεσώμεθα αὐτούσ" (item T). Cf. K 463 et § 192. || 255. μάρτυροι] sic Ar. (cf. B 302 et § 63). || 256. ἀϝεικίσω § 147 et 210] ἀεικιῶ. || 259. In pap. Bodl. b 3 accedunt duo versus: [οὔμα — λελάχ]ωσι θ[ανόντ]α (= H 79 sq. X 342 sq.; suppl. Gerhard). || 262. ἀνδράσιν] ἀνάσιν schol. Plat. Phaedr. 241 d. — In pap. Bodl. b 3 sequitur versus, cuius exitus fuit [ἕξ]οχο[σ ἄλλ]οσ. || 263. Om. pap. Bodl. b 3¹; spurius? Cf. comment. — ἄρνεσ] neglecto ϝ, ἄνδρεσ C¹ et schol. Aristoph. Pac. 1076, λύκοι καὶ ϝάρνεσ Heyne.

247. καί] cf. A 249.
261. ἀλαστέ] cf. M 163.
— συνημοσύνασ] †. Idem valet ἁρμονίαι vs. 255. Cf. N 381.
263. Aut postmodo est additus (si genuinum est ἄρνεσ neglecto ϝ) aut est versus 262 lectio altera (ἄνδρεσ). Cf. B 144—154.

ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισι,
ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὐδέ τι νῶϊν
ὅρκιά γ' ἔσσονται, πρὶν ἢ ἕτερόν γε πεσόντα 266b sq. = E 288 sq.
αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
παντοίης ἀρετῆς μιμνήισκεο· νῦν σε μάλα χρὴ 268c sq. = Π 492 sq.
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
ἔγχεϊ ἐμῷι δαμάει· νῦν δ' ἅθρόα πάντ' ἀποτίσεις 271b cf. α 43
κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θυίων."
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος. 273 = Γ 355
καὶ τὸ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ· 274 cf. N 184
ἔζετο γὰρ προϝιδών, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος, 275b = N 408
ἐν γαίηι δ' ἐπάγη. ἀνὰ δ' ὧρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
ἂψ δ' Ἀχιλῆϊ ἐδίδου, λάθε δ' Ἕκτορα ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δὲ προσέϝειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
„ἥμβροτες, οὐδ' ἄρα πώ τι, θεοῖσ' ἐπιϝείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ἐκ Διὸς ἠείδεις τὸν ἐμὸν μόρον, — ἦ τοι ἔφησ γε! —
ἀλλά τισ ἀρτιϝεπὴσ καὶ ἐπίκλοποσ ἔπλεο μύθων, 281b cf. φ 397
ὄφρα σ' ὑποδϝείσασ μένεοσ ἀλκῆσ τε λάθωμαι. 282b cf. Z 265
οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένωι ἐν δόρυ πήξεισ, 283 cf. Θ 95
ἀλλ' ἰθὺσ μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
εἴ τοι ἔδωκε θεόσ. νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχοσ ἄλευαι
χάλκεον. ὡσ δή μιν τεῶι ἐν χροΐ πᾶν κομίσαιο!
καί κεν ἐλαφρότεροσ πόλεμοσ Τρώεσσι γένοιτο
σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον."
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχοσ, 289 = Γ 355

---

265. οὐδέ A^2 D] οὔτε Ω. Cf. ι 147 λ 483. || 266. γ'(ε)] om. Ω. — πρὶν pap. Aberdeen. (Winstedt Classic. Quart. 1907, 261) Syr.[1]] πρίν γ' Ω. Cf. § 18. || 270. ἔτ'(ι)] om. C L. || 272. θυίων A] θύων Ω. Cf. § 286[10]. || 275. χάλκεον] μείλινον l. a. in A. || 280. Διὸσ ἠείδεισ τὸν] *Ζηνὸσ ϝειδησθα? Augmenti syllaba ἠ- suspectissima et cf. A 185. || 282. λάθωμαι] λαθοίμην Syr. C. || 286. *τεῶι] σῶι Ω vitio metrico, item π 438. Cf. § 14 et A 185. || 287. κεν] σφιν l. a. in A.

---

265. φιλήμεναι] § 195.

267. ἆσαι] cf. E 289 et Δ 35.

268. παντοίησ ἀρετῆσ μιμνήισκεο] *nunc recordare istius tuae peritiae.* Quam ipse Hector laudavit H 237—241.

271. ἔγχε'(ϊ)] § 71.

— δαμάει] § 191.

275. ἔζετο γὰρ προϝιδών] quod alibi dicitur ϝαλήμεναι. Cf. N 163 sq.

— ὑπέρπτατο] § 216.

277. Ἀχιλῆ'(ϊ)] § 13.

281. *Sed verborum peritus eras et curiosus fabellarum*: μύθων, οὐ ϝέργων πρηκτῆρα te praestas (cf. I 443).

καὶ ’βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκοσ οὐδ’ ἀφάμαρτε·
τῆλε δ’ ἀπεπλάγχθη σάκεοσ δόρυ. ’χώσατο δ’ Ἕκτωρ, 291ᵇ sq. = Ξ 406 sq.
ὅττι ῥά ϝοι βέλοσ ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρόσ,
’στῇ δὲ κατηφήσασ, οὐδ’ ἄλλ’ ἔχε μείλινον ἔγχοσ.
Δηΐφοβον δ’ ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν ἀΰσασ·
ἵιτεέ μιν δόρυ μακρόν. ὃ δ’ οὔ τί ϝοι ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ’ ἔγνω ϝῆισιν ἐνὶ φρεσὶ ’φώνησέν τε· 296 cf. *A* 333
„ὤ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θάνατόνδ’ ἐκάλεσσαν. 297 cf. *Π* 693
Δηΐφοβον γὰρ ἐγώ γ’ ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι·
ἀλλ’ ὃ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ’ ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατοσ κακὸσ οὐδ’ ἔτ’ ἄνευθε,
οὐδ’ ἀλέη. ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε καὶ Διὸσ υἷι ϝεκηβόλωι, οἵ μ πάροσ περ
πρόφρονεσ ἐρρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει. 303ᵇ cf. *P* 478
μὴ μὰν ἀσπουδεί γε καὶ ἀκλεέωσ ἀπολοίμην, 304ᵃ = Θ 512
ἀλλὰ μέγα ῥέξασ τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.“ 305ᵇ = *B* 119
ὣσ ἄρα φωνήσασ ἐϝερύσσατο φάσγανον ὀξύ, 306 = χ 79
τό ϝοι ὑπὸ λαπάρην ’τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
ὤϊμησεν δὲ ϝαλεῖσ ὥσ τ’ αἰετὸσ ὑψιπετήεισ, 308 = ω 538
ὅσ τ’ εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
ἁρπάξων ἢ ϝάρν’ ἀμαλὴν ἢ πτῶκα λαγωόν·
ὣσ Ἕκτωρ ὤϊμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.

---

294. *ἐκάλει*] *ἰρόα „αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων.“* ‖ 299. *τείχει*] **πόλει* vel **πύργωι*? Roehl *τείχεσσ’*. Cf. § 71. ‖ 302. *υἷι* C T] *υἱεῖ* Ω (cf. § 78 et *Π* 177). — *περ* C] *γε* Ω (cf. *N* 465). ‖ 303. *ἐρρύατο* § 164] *εἰρύατο* vel *-ται*. ‖ 309. *διὰ*] *ἀπὸ* l. a. in T. ‖ 310. *ἁρπάξων* Syr. A] *-ζων* Ω (cf. *B* 436).

---

290 sq. Recta Hector hastam proicit, οὐδὲν ἀφαμαρτών, quae tamen repercussa procul a clipeo resiluit, χρυσὸσ γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο, ut dicitur Υ 268 Φ 165. Cf. Ν 160 sq.

293. κατηφήσασ] *pudore perfusus*. Verbum π 342 redit, cf. κατηφήσ ω 432, κατηφών Ω 253, κατηφεῖν Γ 51 Π 498 Ρ 556.

294. λευκάσπιδα] σκύτοσ κύκλωι τιτάνωι λευκῶι τ’ ἐλέφαντι | ἠλέκτρωι θ’ ὑπολαμπέσ commemorat Hes. Scut. 141. Sed Deiphobi clipeus *stanno* potius (cf. Λ 35) vel *argento* ornatus fuisse videtur.

295. *Poscebat hastam a fratre, qui ne aderat quidem*; οὔ τι = *minime*. Prorsus enim non adfuerat Deiphobus, etsi adesse eum modo crediderat Hector a dea deceptus.

304. ἀσπουδεί] cf. Θ 512.

— ἀκλεέωσ] § 73.

308—311. Incurvato tergo, clipeo protectus, in adversarium irruit Hector, ut aquila quae contractis alis in praedam se deicit.

ὡρμήθη δ' Ἀχιλεύσ, μένεοσ δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
ἀγρίοο, πρόσθεν δὲ σάκοσ στέρνοι' ἐκάλυψε
καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇι
τετραφάλωι· καλαὶ δὲ περισσείοντο ϝέθειραι. 315[b] cf. *T* 382
οἷοσ δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸσ ἀμολγῶι 317[b] = 28
ϝέσπεροσ, ὃσ κάλλιστοσ ἐν οὐρανῶι ἵσταται ἀστήρ,
ὣσ αἰχμῆσ ἀπέλαμπ' ἐϋήκεοσ, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺσ
πάλλεν δεξιτερῇι φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίωι,
εἰσοράων χρόα καλόν, ὅπηι ϝείξειε μάλιστα.
τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη
καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς, 323 cf. *P* 187
φαίνετο δ', ἧι κληῖδεσ ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,

316 χρύσειαι, ἃσ Ἥφαιστοσ ἶσι λόφον ἀμφὶ θαμείασ. 316 = *T* 383

315. καλαὶ] δειναὶ „αἱ πλείουσ" (schol. A); *ὀϝεινὸν (ut *Γ* 337 *Z* 470)? ‖ 316. Om. A D H, neque habuit codicis A archetypum; in marg. A D est additus. — In pap. Heid. accedebant vs. 133-135 (suppl. vLeeuwen). ‖ 322. χάλκεα τεύχη] cf. comment. ‖ 324. φαίνετο] φαῖνεν aut φαῖνον l. a. in Ar. commentariis (*arma apertum relinquebant*).

313 sq. Cf. Υ 162 sq.

313. ἀγρίοο et στέρνοι'(ο)] § 59.

— ἐκάλυψε] cf. Ε 315.

317—319. Cf. vs. 26—32 et Ε 4—8.

317. νυκτὸσ ἀμολγῶι] *ingruente nocte* ante cetera sidera conspicitur Vesper. Cf. Λ 173.

319. ἀπέλαμπ'(ε)] e verbo petendum est subiectum: *splendor* (σέλασ Τ 379). Sic ι 143 dicitur οὐδὲ προεφαίνετ' ἰδέσθαι *neque <lux> allucebat.*

320. κακὸν] sic recte nunc, non κακά (ut Η 70 al.), quoniam poeta non in universum loquitur, sed unum illud cogitat malum quod Hectori Achilles nunc intendit: *letum.* Cf. ἀγαθόν vel χρηστόν τι πράττειν Ar. Pac. 215 Plut. 341.

321. εἰσοράων] § 191.

— ϝείξειε] cf. Σ 520.

322. καὶ ἄλλο τόσον μὲν] particula καί valet *etiam*: Hector *non solum pectus* — quod reticetur, quoniam id tegi ferebat ratio — *sed etiam ceterum corpus* bene tectum habebat, pugnandi peritissimus et armis divinis, quae Patroclo eripuerat, nunc indutus. Guttur tantum nudum apparebat inter galeam et clipei oram superiorem (cf. vs. 324 sq.). De locutione ἄλλο τόσον μέν cf. Δ 130, de ipsa re Ν 191 sq.

— χάλκεα τεύχη] novicia forma est τεύχη (cf. § 71), vulgare autem adi. χάλκεα parum est aptum ad designanda arma Peleo olim a dis data (cf. Σ 82 sqq.); etiam Σ 131 tamen id legitur. Nostro loco fortasse fuit olim τεύχεα καλὰ | χρύσε' ἃ vel eiusmodi quid. Simili vitio laborat vs. 32.

324 sq. Perforari non potuerunt arma divina, quibus olim Achilles, dein Patroclus tectus fuit, nunc tegitur Hector; caput autem tegebat galea (clausa), corpus clipeus, post quem arte egregia se abdebat bellator exercitatus. Etiam loricam Hectori poeta tribuit (Ρ 606); sed colli appa-

λαυκανίη, ἵνα τε ψυχῆσ ὤκιστοσ ὄλεθροσ·
τῆι ῥ' ἐπὶ ϝοὶ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχεϊ δῖοσ Ἀχιλλεύσ. 326ª cf. Ω 327
ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο διʼ αὐχένοσ ἦλυθ' ἀκωκή, 327 = P 49
ἤριπε δ' ἐν κονίησι· ὃ δ' ἐπηύξατο δῖοσ Ἀχιλλεύσ· 330ª cf. E 75 Λ 743
330ᵇ = Υ 388
„Ἕκτορ, ἀτάρ ποθ' ἔφησ Πατροκλέϊ ἐξεναρίζων
ζωιὸσ ἔσεσθ', ἐμὲ δ' οὔ τι ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα,
νήπιε! τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοσσητὴρ μέγ' ἀμείνων
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆισιν ἐγὼ μετόπισθ' ἐλελείμμην,
ὅσ τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνεσ ἠδ' οἰωνοὶ
ἑλκήσουσ' ἀϝικῶσ, τὸν δὲ κτερίσουσιν Ἀχαιοί." 336ᵇ cf. Λ 455
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολοσ Ἕκτωρ· 337 = O 246
„λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆσ καὶ γούνων σῶν τε τοκήων,
μή μ' ἐάειν παρὰ νηυσὶ κύνασ καταδάψαι Ἀχαιῶν!
ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ϝάλισ χρυσόν τε δέδεξο,
δῶρα τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,

328 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη 'τάμε χαλκοβάρεια,
ὄφρα τί μιν προτιϝείποι ἀμειβόμενοσ ϝεπέεσσι.

325. λαυκανίη Nauck] -ην Syr. A T (apte si 'φαῖνεν vel -ον legitur vs. 324), -ησ (vel λευκανίησ) Ω (ut Ω 642). || 326. μεμαῶτ'(α)] μεμαὼσ T. — ἔγχεϊ] Ἕκτορα D. || 328 sq. Del. Duentzer; vs. 329 quidam —. Interpres respondet ad quaestionem quomodo ita vulneratus Hector loqui etiam potuerit. || 328. ἀπ' ἀσφάραγον] ἀπὸ σφ. l. a. apud Eust. (vox †; cf. ἀστεροπή-στερ. K 154 al.). || 332. *ζωιὸσ ἔσεσθ'(αι)] σῶσ ἔ(σ)σεσθ' Ω, ζὼσ ἔσεσθ' Nauck (coll. E 887), σάοσ ἔσεσθ' Knight (cf. § 22). — οὔ τι § 100] οὐδέν. || 336. ἑλκήσουσ' ἀϝικῶσ] -σι κακῶσ Antimachus; suspicionem movet ἀϝικῶσ (αἰκῶσ) pro ἀϝεικέωσ dictum (cf. § 319). — ἑλκήσουσ'(ι)] ἑλκύσουσ' C (cf. P 558). || κτερίσουσιν] -ιοῦσιν Ω. Cf. § 147 et 210. || 339. μ' ἐάειν (ἐάαν) Nauck] με ἔα Ω. Bentley μ' ἐάα(-ε), sed sonus finalis ita produci non potuit (cf. § 19). || 340. χαλκόν ... χρυσόν] χρυσόν ... χαλκόν Syr.; eadem varietas est ε 38. || 341. [πο]λλὰ ... pap. Bodl. b 3 (cf. Γ 242).

rebat pars inferior. Eodem corporis loco *Cycnus* ab Hercule hasta est confossus (cf. Hes. Scut. 417–419), *Teucer* ab Hectore lapide vulneratus est Θ 325 sq.; praeterea cf. Ψ 821.

324. Iugula collum humeris *iungere* dici possunt, sed etiam collum ab humeris *secernere*, quemadmodum alibi iugum dicitur iumenta ἀμφὶσ ἔχειν. Cf. N 706 ϒ 486.

325. Verba ἵνα — ὄλεθροσ Vergilius vertit *qua fata celerrima* Aen. XII 507. Praeterea cf. Θ 84, 326.

330—367. Cf. Π 829–863.

331. ἀτάρ ποθ'(ι)] irridentis nunc sunt hae particulae = *at opinor*. De ποθί particula elisa cf. § 322.

— Πατροκλέε'(α)] § 73.

332 sq. *Nihil me curabas, quippe qui procul abessem: manebam tamen in castris, ultor ipso multo fortior, licet tunc ei non adfuerim.*

335. δσ ... ἔλυσα] cf. Ω 520 sq.

339. μ'(ε) ... κύνασ] de ordine verborum cf. Ι 315.

— ἐάειν] § 191.

σῶμα δὲ ϝοίκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με 342 sq. = *H* 79 sq.
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„μή με, κύον, γούνων γουνάζεο μηδὲ τοκήων.
αἴ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
ὤμ' ἀποταμνόμενον κρέα' ἔδμεναι, οἷα ϝέϝοργας!
ὡς οὐκ ἔσθ' ὅσ σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκῃ,
οὐδ' εἴ κεν δεκάκισ τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα 349 cf. *I* 379
στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα,
οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῶι ϝερύσασθαι ἀνώγηι
Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ 352[b] sq. cf. Φ 123 sq.
ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν 'τέκεν αὐτή,
ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται."
τὸν δὲ καταθνήισκων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
„ἦ σ' ἐὖ γιγνώισκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
πεισέμεν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός. 357 cf. *ψ* 172
φράζεο νῦν μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι 358 cf. *λ* 73
ἥματι τῶι ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων 359[a] cf. *Θ* 475

---

344. ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν] ἀπαμειβόμενος l. a. in A. ‖ 346. πως] τὼς Hoffmann (coll. *Γ* 415 *Θ* 538 sqq. *N* 825 sqq.), versum 347 virgula claudens cum Ar. ‖ 347. ϝέϝοργας Bentley] μ' ἔοργας. Cf. *Φ* 399. ‖ 348. ὡς] sic Ar., ὥς Nicanor (ut *I* 444). Cf. *Θ* 541 *N* 828 *ι* 525 al. — *ἀπαλάλκῃς] -κοι. Cf. *Φ* 103 *π* 437 sq. ‖ 349. εἰκοσινήριτ'] neglecto ϝ, aptum autem sensum (= *vicies innumera*) non praebet, si vero εἴκοσι νήριτ' duabus vocibus scribitur (sic C), sententia ne decurrit quidem. Leniora remedia nihil prosunt; *οὐδ' εἰ νήριτ' ἄποινα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ? Numeralia molesta e simili loco *I* 379 huc irrepsisse videntur. Adiectivum νήριτος (= ἀνάριθμος) extat Hes. Op. 511, cf. etiam montis nomen Νήριτον (*B* 632 al.). ‖ 351. ἀνώγηι L] -γοι Ω. ‖ 357. ἐν φρεσὶ] ἔνδοθι T (ut *A* 243 *X* 242 *β* 315 *ϑ* 577 *τ* 377).

---

345. γούνων γουνάζεο] praepositio (πρός vel ὑπέρ) etiam β 68 λ 66 abest; *tangendi* igitur verbis (= ἅπτεσθαι) his locis assimulatur γουνάζεσθαι.

346 sq. αὐτόν με — ἔδμεναι] opp. *canes* (de quibus cf. P 126 sq. et A 4). Cf. Iovis ad Iunonem verba Δ 35 et Hecubae Ω 212 sq.

347. κρέα'(α)] § 72.

349. Cf. nota crit.

351. αὐτὸν χρυσῶι ϝερύσασθαι] i. e. τὸ σῶμα ἰσοστάθμωι χρυσῶι ἀναλαβεῖν. Cf. Theogn. 77 Plat. Phaedr. 235*d*. Achillem hyperbolice loqui, in *Phrygibus* vero Aeschyli dramate corpus. Hectoris revera auri aequipondio redemtum esse, annotavit Ar.

356. *Bene te novi et cerno*, ἔτι ζῶ τε καὶ βλέπω. Cf. vs. 59.

357. πεισέμεν'(αι)] § 125.

— σιδήρεος] cf. P 424.

359 sq. Ex ore Hectoris, in mortis articulo res futuras nunc videntis et adversario fatum instans praedicentis, quemadmodum heri ipsi Hectori praedixit Patroclus (cf. Π 852—854),

ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσι."
ὣς ἄρα μιν ῥειπόντα τέλος θανάτοιο ἐκάλυψε, 361-364ᵃ = Π 855 sqq.
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδόσδ' ἐβεβήκει,
ὃν πότμον γοάουσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
„τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ 365 cf. Σ 115
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι." 366 = Σ 116
ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ϝερύσσατο χάλκεον ἔγχος, 367 cf. Φ 200
καὶ τό γ' ἄνευθεν ἔθηκ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα 368ᵇ = O 524
αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
οἳ καὶ ἐθηήσαντο φυὴν καὶ ϝεῖδος ἀγητὸν 370ᵇ cf. Ω 376 ξ 177
Ἕκτορος· οὐδ' ἄρα ϝοί τις ἀνουτητί γε παρέστη.
ὧδε δέ τις 'ϝείπεσκε ϝιδὼν εἰς πλησίον ἄλλον· 372 = B 271
„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάεσθαι

360. ἐνὶ] ἐπὶ schol. Pind. Nem. VII 58 (cf. A 55). || 363. Om. pap. Fayum. 211 D. — ἀνδροτῆτα] cf. Π 857 et § 28. || 371. Ἕκτορος] -ρα Hermann (cf. E 787). — ἀνουτητί] *-τασττί? Cf. § 150⁹.

Achilles nihil inexpectati nunc audit, nam similia ei iam vaticinati sunt equus et Thetis (cf. Τ 417 et Φ 277 sq.). Magis tamen disertis verbis nunc rem exprimit Hector *Paridem* et *portam Scaeam* cum *Apolline* commemorando. Ceterum dubitari potest an postmodo accesserint duo hi versus, qui post τι μήνιμα haud ita apti sunt.

360. Si ἐνί, non ἐπί vera est lectio, poeta portam vi ab Achille modo effractam cogitavit. Sic in *Cypriis* Achilles εἰσ τὴν πόλιν εἰσπεσὼν a Paride et Apolline necatus est. Nam lectioni ἐνί subesse fabulam quae fuit de *Polyxena* Achilli desponsa veri est dissimile; aliunde certe non potest effici illam fabulam poetae Iliadis fuisse cognitam. Quicquid id est, sive heros vi sibi aditum paravit, sive porta ultro ei est aperta, eo ipso temporis articulo quo urbem intravit sagitta interemtum dicit lectio ἐνί.

361. θανάτοι'(ο)] § 59.

362 sq. Cf. Π 856 sq.

364. τεθνηῶτα] § 160.

— προσηύδα] § 191.

365—367. Cf. Verg. Aen. X 743 sq.

366. ἐθέλῃ] singularis ut A 255.

368. ὃ δ'(ὲ)] cf. A 191.

369 sq. Sic milites Graeci post pugnam ad Plataeas corpus ingens Masistii ducis equitum Persarum admirati sunt, Herodot. IX 25.

370. φυὴν καὶ ϝεῖδος ἀγητόν] *corpus ingens* (cf. N 754) *et* post mortem quoque *decorum*, quippe iuvenis. Cf. vs. 71—73.

371. Myrmidones corpus inimici, qui Patroclum eorum ducem dilectissimum et multos eorum sodalium nuper leto dedit, ictibus foedant, ira incensi et verbis superbis etiam irridentes.

373 sq. *En plane iam innocuus est Hector ille*, qui modo — ut nostrates in sermone familiari loquuntur — „felis haud sine manicis contrectanda" erat. De verbi ἀμφαφάεσθαι termino cf. § 191.

Ἕκτωρ ἦ ὅτε νῆασ ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳι!“ 374 cf. Θ 235
ὣσ ἄρα τισ ϝείπεσκε καὶ οὐτάσσασκε παραστάσ.
τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκησ δῖοσ Ἀχιλλεύσ,
στὰσ ἐν Ἀχαιοῖσιν ϝέπεα πτερόεντ' ἀγόρευε· 377 cf. Ψ 535
„ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ἡγήτορεσ ἠδὲ μέδοντεσ, 378 = B 79
ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
ὅσ κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντεσ οἵ ἄλλοι, 380ª cf. I 540
εἶ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν, 381ᵇ = cf. E 220
ὄφρα κ' ἔτι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅν τιν' ἔχουσι,
ἦ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντοσ,
ἠὲ μένειν μεμάασι καὶ Ἕκτοροσ οὐκέτ' ἐόντοσ.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλοσ διελέξατο θυμόσ! 385 = A 407
κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυσ ἄκλαυτοσ ἄθαπτοσ, 386ᵇ cf. λ 54ª, 72ª
Πάτροκλοσ! τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρα κ' ἐγώ γε
ζωοῖσιν μετέω καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃι. 388ᵇ = I 610
εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' ἐν Ἀΐδαο,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
νῦν δ' ἄγ' ἀείδοντεσ παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν, 391 cf. A 473
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆισι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
ἠρόμεθα μέγα κῦδοσ· ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον,

374. ἐνέπρησεν] -σεν A². || 375. οὐτάσσασκε § 150⁹] οὐτήσασκε. || 378. ὦ φίλοι ἥρωεσ Δαναοί, θεράποντεσ Ἄρηοσ C, Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆεσ Παναχαίων Zen. (= Ψ 236; cf. Ψ 272, 658). || 380. ἔρρεξεν A D] ἔρδεσκεν (neglecto ϝ) Ω. || 381. εἶ δ'(ὲ)] cf. A 302. || 386. ἄκλαυτοσ A D] -στοσ Ω. Eadem varietas est δ 494 λ 54, 72. Cf. β 175. || 388. ζωὸσ ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετείω C (cf. Ψ 47 κ 52 ξ 487). || 392. In pap. Hib. 22 additur: [καὶ τ]εθνηότα περ· τόσα γὰρ κάκ' ἐμή[σατ'] Ἀχαιούσ (cf. Ω 20 K 52 et v. l. Ψ 183). || 393 sq. Quidam (Zen.?) —— || 393. ἠρόμεθα § 284] ἠ(ι)ράμεθα.

374. κηλέωι] § 8.

379. ἐπεὶ] § 22.

381—384. Urbem armatos circumire suos iubet Achilles: hostes includendos esse, ne in montes possint aufugere.

381 sq. πειρηθῶμεν... γνῶμεν] de contractis his formis cf. § 122.

382. *Donec etiam sciamus* (= *donec praeterea apparuerit*) *quid Troiani iam sint facturi.*

386 sq. *Corpus in castris iacet inhumatum, — Patroclus!* Ad quem Hectoris corpus et arma se prius allaturum quam ipsum sepeliret promisit Achilles Σ 334 sq.

389 sq. *Et apud Orcum si mortales suorum obliviscuntur vita functorum, ego tamen et illic Patrocli memor ero.* Amici mortui ne mortuus quidem obliviscar ipse. — Una urna amborum cinerem et ossa habebit (cf. Ψ 91), una apud inferos versabuntur, ne morte quidem seiuncti (cf. λ 467 sq.).

389. ἐν] § 315.

390. καὶ κεῖθι] § 9.

391. ἀείδοντεσ παιήονα] cf. A 473 et Verg. Aen. X 738.

ὧι Τρῶεσ κατὰ ϝάστυ θεῶι ὣσ ηὐχετάοντο.“ 394b cf. ϑ 467 o 181
ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀϝεικέα μήδετο ϝέργα. 395 = Ψ 24
ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε 395b cf. λ 429
εἰσ σφυρὸν ἐκ πτέρνησ, βοέουσ δ' ἐξῆπτεν ἱμάντασ,
ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασε·
εἰσ δίφρον δ' ἀναβάσ, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρασ, 399a = Π 657
μάστιξέν ῥ' ἐλάειν, τὼ δ' οὐκ ἀϝέκοντ' ἐπετέσθην. 400 cf. E 366
τοῦ δ' ἔεν ἑλκομένοιο κονίσαλοσ, ἀμφὶ δὲ χαῖται
κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίηισι
κεῖτο πάροσ χαρίεν, τότε δὲ Ζεὺσ δυσμενέεσσι
δῶκεν ἀϝεικίσσασθαι ἑῇι ἐν πατρίδι γαίηι.

ὣσ τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν. ἣ δέ νυ μήτηρ

402. (')πίτναντο Ar. T L] πίλναντο (cf. Υ 93 Ψ 368) vel πίμπλαντο Ω. || 403. δυσμενέεσσι] τερπικέραυνοσ l. a. in A.

394. Sic Nestor iuventutis suae strenua facinora enarrans addit: πάντεσ δ' ἀρήσαντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν, Λ 761. Praeterea cf. infra vs. 434.

— ηὐχετάοντο] § 191.

395—404. Non praeter aetatis suae mores saevum Achilles aut nunc se praestat aut mox se praestabit (Ψ 13 Ω 14—17). Nam et Patrocli corpus loro alligatum a Troianis per humum est tractum (P 289—291), et caput eius abscisum Hector moenibus urbis affixurus fuit (P 126 sq. Σ 176 sq.), ceterum corpus canibus proiecturus. Sic Philistaei corpus Sauli capite truncum urbis suae muro affixerunt (Sam. I 31 § 9 sq.), hostium autem corpora circa tumulos caesorum raptari in Thessalia etiam saeculo quarto mos fuit teste Aristotele (cf. Porphyr. ad Ω 15). Cuius moris etiam Callimachum mentionem fecisse docet scholion. Sed poeta adiectivo ἀϝεικέϊ adhibito ostendit *improbari* sibi prisci aevi illam saevitiem, quam e fabulis antiquioribus cognitam habuit. Item Ψ 24; praeterea cf. Σ 337 Ω 113. Quapropter id quod in prisca fabula tantopere sibi displicebat non nisi ex parte ad eventum perductum esse finxit ipse: corpus Hectoris circa tumulum quidem contumeliose esse tractum per humum, sed cavisse Apollinem et Venerem ne laniaretur aut foedaretur, a canibus autem devoratum non esse, sed integrum patri redditum et honorifice sepultum.

397. βοέουσ] § 61. *Balteorum lora* poeta videtur dicere. Cf. Φ 30 sq. — Neglecta armorum permutatione ea, quae effecit ut *Achillis arma* Hector gereret tum cum interfectus est, poetae recentiores finxerunt eius corpus *cingulo* illo, quod ab Aiace dono accepisset (H 305), currui alligatum esse. Quam fabulam Sophocles Ai. 1029 sqq. aut secutus est aut ipse excogitavit. Idem sumsit Hectorem vivum raptatum esse (ibid.), item Euripides (Andr. 399).

400. ἐλάειν] § 191.

402. κυάνεαι] § 21.

τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
τηλόσ', ἐκώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδα ϝιδοῦσα.
ὤιμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλοσ, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
κωκυτῶι τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῆι κατὰ ϝάστυ.
τῶι δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔεν ἐναλίγκιον, ὥσ εἰ ἅπασα
Ἴλιοσ ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρησ.
λαοὶ μέν ῥα γέροντα μόγισ ἔχον ἀσχαλάοντα,
ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
πάντασ δ' ἐλλιτάνευε κυλινδόμενοσ κατὰ κόπρον, 414^{b} = Ω 640
ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ϝέκαστον· 415^{b} = K 68
„σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἷον ἐάσατε κηδόμενοί περ 416 cf. β 70
ἐξελθόντα πόληοσ ἰκέσθ' ἐπὶ νῆασ Ἀχαιῶν,
λίσσομαι ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
αἴ κέ ποθ' ἡλικίην αἰδέσσεται ἠδ' ἐλεήσηι
γῆρασ. καὶ δέ νυ τῶι γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται,
Πηλεύσ, ὅσ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε.
τόσσουσ γάρ μοι παῖδασ ἀπέκτανε τηλεθάοντασ·

---

407. *παῖδα ϝιδοῦσα* Bentley] *παῖδ' ἐσιδοῦσα* (cf. v. l. Ψ 526). || 410. *εἰ*] ἴ olim quidam *αὐτὴ* interpretati (cf. Apoll. Pron. 70 *b* Soph. fr. 418 et § 92), quos iure vituperat Herodianus (coll. *κ* 420). Etiam *Z* 367 *λ* 317 corripitur *εἰ*. || 412. *μόγισ* A] *μόλισ* Ω; cf. *I* 355 Φ 417. || 416. *κηδόμενοι*] sic Ar., *-νον* A C D; cf. Σ 273 et v. l. *π* 147 *σ* 178. || 418. *λίσσομαι* pap. Ber. 6794 T] *λίσσωμ'* Ω. *Aoristi* subiunctivus (*-ο-*) requiritur (cf. vs. 130, 450 et § 108). || 419. **αἴ κέ ποθ'(ι)*] *ἤν πωσ*. Cf. § 326. || 420. *τῶι γε* A D] *τῶιδε* Ω (cf. *T* 33). || 423. *τόσσουσ*] *τοίουσ* pap. Heid. (cf. v. l. Θ 560).

---

406. λιπαρὴν . . . καλύπτρην] *velamentum* (κρήδεμνον) *linteum*. Cf. Ξ 184 sq.

409. Est κωκύειν mulierum, οἰμώζειν virorum (cf. vs. 407 sq., et sic semper apud H.).

410. ἔεν] § 302.

411. ὀφρυόεσσα] †. Cf. Υ 151.

412. ἀσχαλάοντα] § 191.

413. Δαρδανιάων] cf. Ε 789.

414. Luctus signum idem Ω 164 sq.; cf. praeterea Σ 23—25 Herodot. II 85 Verg. Aen. X 844 XII 611 et in poesi Hebraica e. g. Hiob. II 8 Mich. I 10.

416—428. His Priami querelis poeta parat iter quod rex in castra Achivorum post aliquot dies suscepturus est ad exorandum Achillem.

416—418. σχέσθε . . . λίσσομαι] σχέσθε valet: *abstinete vos a me* (cf. vs. 412 et Γ 84 β 76 al.), *nolite me consolari aut retinere*; λίσσομαι autem est subiunctivus aoristi (cf. Z 340).

419. ἡλικίην] non eos qui sunt *eiusdem aetatis* nunc significat, ut alibi (cf. Γ 175), sed *aetatem*. Bis igitur idem dicunt verba ἡλικίη καὶ γῆρασ. Cf. vs. 203.

421. ἔτικτε] cf. ψ 178.

423. τηλεθάοντασ] § 191.

τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ, 424 sq^{a}=δ 104 sq.
ὡς ἑνός, οὗ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω, 424 = ξ 142
Ἕκτορος. ὡς ὄφελεν θανέμεν ἐν χερσὶν ἐμῇσι!
τῶι κ' ἐκορεσσάμεθα κλαιόντέ τε μυρομένω τε,
μήτηρ θ', ἣ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός." 428 cf. 485 Ω 727
ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δ' ἐστενάχοντο πολῖται. 429 cf. T 301, 338
Τρωιάσι δ' αὖ Ἑκάβη ἀδινοῖ' ἐξῆρχε γόοιο· 430 cf. Σ 316 Ω 747
„τέκνον! ἐγὼ δειλή! τί νυ βίομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
σεῖ' ἄπο τεθνηῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἤμαρ 432^{b} = E 490
εὐχωλὴ κατὰ ϝάστυ 'πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
Τρωσί τε καὶ Τρωΐνισι κατὰ πτόλιν, οἵ σε θεὸν ὣς
'δεδϝέχατ'· ἦ γὰρ καί σφι μάλα μέγα κῦδος ἔεσθα
ζωιὸς ἐών! νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει." 436 = P 478
ὣς ἔφατο κλαίουσ'. ἄλοχος δ' οὔ πώ τι 'πέπυστο 437^{a} = T 301
Ἕκτορος. οὐ γάρ ϝοί τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν 438^{b} cf. h. Cer. 46
ἤγγειλ'. ὅττι ῥά ϝοι πόσις ἔκτοθι 'μίμνε πυλάων,

424. *πάντων*] *πο*[*λλῶν*] pap. Heid. (ut Ω 498 al.). || 429. *πολῖται*] *γυναῖκες* D, *γέροντες* olim quidam malebant. || 430. *Τρωιάσι δ' αὖ Ἑκάβη* vHerwerden] *Τρῳήσιν δ' Ἑκάβη*, neglecto ϝ. Cf. Z 442 Ω 704 al. || 431. *βίομαι* § 194] *βείομαι* Ar. Ω. — *παθοῦσα*] *τεκοῦσα* Ar. (cf. A 414 Σ 54). || 432. **ἄπο τεθνηῶτος*] *ἀποτεθν.* Ω. Cf. B 292 A 242 α 49 al.; *ἀποθανεῖν* in Iliade non redit, in Odyssea est λ 424 (?) μ 393 φ 33. || 435. *καί* D] *κε* Ω (cf. E 394).

425. ὡσ] pro ὅσσον dicitur etiam δ 105 φ 403.
— κατοίσεται] cf. O 188.
426. θανέμεν] § 126.
428. ἔτικτε] cf. ψ 178.
430. ἀδινοῖ'(ο)] § 59.
431. τί... βίομαι] in verbis ita rogantium tempus futurum est animi commoti indicium; cf. e. g. Φ 89. *Vivere quomodo tandem potero! Vita quomodo sine te mihi erit tolerabilis!* Toleranda tamen. — Alienus hinc est subiunctivus dubitantium vel deliberantium.
432. σεῖ'(ο)] § 92.
— τεθνηῶτος] § 160.
433. εὐχωλὴ] cf. B 159.
434. Τρωΐνισι] § 17.
— θεὸν ὣσ] cf. vs. 394.
435. 'δεδϝέχατ'(ο)] § 134.
— καί] ut A 249.
— ἔεσθα] § 302.
437—446. Magno poeta dignissima est Andromache maritum in bellum abeuntem deflens ut iam mortuum (Z 500—502 et 367 sq.), optima autem quaeque sperans telaeque vacans dum ultimam pugnam ille pugnat, et caeso balneum parari iubens utpote iamiam aedes intraturo. Nempe copias in urbem rediisse audivit (cf. vs. 456), et ipsum Hectorem rediisse putavit, quia sperabat; mox igitur adfuturum confidit. — Cf. ν 92 et ψ 1 sqq.
438. Ἕκτορος] verborum ordo docet non vertendum esse (*uxor* ...) *Hectoris*, sed *de Hectore*. Sic λ 494, 505 Πηλῆος valet *de Peleo*, θ 12 ξείνοιο *de hospite*.

ἀλλ' ἥ γ' ἱστὸν ὕφαινε μυχῶι δόμου ὑψηλοῖο,
δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ Θρόνα ποικίλ' ἔπασσε. 441 cf. Γ 126
'κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισ' ἀνὰ δῶμα
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο 443 cf. Σ 344
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχησ ἐκ νοστήσαντι, — 444b = P 207
νηπίη! οὐδ' ἐνόησεν ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν 445a cf. Υ 264
χερσὶν Ἀχιλλῆοσ 'δάμασε γλαυκῶπισ Ἀθήνη.
κωκυτοῦ δ' ἄκουσε καὶ οἰμωγῆσ ἀπὸ πύργου·
τῆσ δ' ἐξελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίσ.
ἥ δ' αὖτισ δμωῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·
„δεῦτε, δύω μοι ἕπεσθε, ἵδω τίνα ἔργα τέτυκται.
αἰδοίησ ἑκυρῆσ ἑοπὸσ ἔκλυον, ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇι
στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα 452b cf. H 212
πήγνυται· ἐγγὺσ δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσι.
αἲ γὰρ ἀπ' οὔατοσ εἴη ἐμοὶ ἔποσ! ἀλλὰ μάλ' αἰνῶσ 454 cf. Σ 272 [sq. 454b sq.a = K 38
δέδια μὴ δή μοι Θρασὺν Ἕκτορα δῖοσ Ἀχιλλεὺσ

441. πορφυρέην] μαρμαρέην G H; cf. Γ 126. — Θρόνα] θρόα C L. || 442. Pap. Hib. 22: [αἱ]ψα δ' ἄρ' ἀμφι[πόλοισιν ἐϋπλοκάμοισ' ἐκέλευσεν]. — ἀνὰ Nauck] κατὰ. Cf. § 60 et O 101 Ω 166 α 365 al. || 446. χερσὶν] pap. Hib. 22 [χέρσ'] ὕπ' (cf. Π 420, 452 Υ 94 Φ 208). || 447. κωκυτοῦ] pap. Hib. 22 [κωκυτο]ὺσ, fortasse igitur etiam οἰμωγὰσ vel -γὴν habuit. || 448. ἐξελίχθη § 41[24]] ἐλελίχθη. || 450. ἕπεσθε Bentley] -σθον. — ἵδω τίνα Hoffmann] ἴδωμ' ὅτιν' Ω (ὅτι L, ἄτιν' Gen.). || 454. ἐμοὶ Menrad] ἐμεῦ. Cf. Σ 272 et § 92. || 455. δέδια § 168] δείδω.

441. δίπλακα] cf. Γ 126.

— ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε] de verbo ἐμπάσσειν cf. Γ 126. Vox θρόνα etiam in inscriptione Eleusinia legitur, architectonicum aliquod ornamentum ibi significans; sed cuiusmodi ea ornamenta fuerint non liquet. Homeri imitatores *flores* vel *herbas* intellexerunt: Theocr. II 59 Lycophr. 674 Nonn. XXXVII 418 al., sive perperam sive recte; cf. ἀνθέων ὕφασμα et πέπλουσ ἀνθέων γέμοντασ Hermipp. fr. 5 sq. — Minus huc faciunt versus poetae alicuius epici apud Athen. 682*e*, ubi Gratiae et Horae Veneris ῥείματα dicuntur βάψαι ἐν ἄνθεσι ῥοδίνοισι, non enim *species* sed *odor* vestium ibi significatur. Alienum autem hinc est ποικιλόθρονοσ Veneris epitheton Sapph. fr. 1[1], quocum conferenda sunt χρυσόθρονοσ et ἐΰθρονοσ, vertendum autem: *cuius thronus* (floribus aliisve ornamentis) *est variegatus*, nisi rectius illic legitur ποικιλόφρον pro ποικιλόθρον'(ε).

448. χαμαὶ — κερκίσ] imitatur Verg. Aen. IX 476.

450. ἕπεσθε, ἵδω] cf. Z 340.

452. πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα] cf. O 645 et H 216. Ex vero his verbis pingitur id quod sentiunt qui rei alicuius eventum instantem anxii expectant. Item nos: *het hart klopt mij in de keel*. Cf. ἔξω στήθεοσ K 94.

— γοῦνα | πήγνυται] *terrore figuntur genua*. Trepidantis vero aniculae genua *labascunt* ψ 3.

454. Cf. Σ 272 et A 562.

μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίονδε δίηται,
καὶ δή μιν καταπαύσηι ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,
ἥ μιν ἔχεσκ', ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐνὶ πληθυῖ 'μένεν ἀνδρῶν, 458ᵇ = λ 514ᵃ
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκεν, ἑῶν μένος οὔ τινι ϝείκων." 459 = λ 515
ὣς φαμένη μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ϝίση, 460
παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι 'κίον αὐτῆι. 461ᵇ cf. Z 399
αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἵξεν ὅμιλον,
ἔστη παπτήνας' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δ' ἐνόησε
ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
εἵλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465 465ᵃ cf. Ω 417
τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμὼ ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε, 466 cf. E 659
ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε,
τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς 'βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην

459. ἑῶν] cf. Θ 430. — οὔ τινι § 100] οὐδένι. || 462. Pap. Hib. 22: [αὐτὰρ ἐπεὶ Σκαιάς] τε πύλ[ας καὶ πύργ]ον ἵκανεν (cf. Z 237 I 354 Λ 170). || 466. *ὀφθαλμά] -μῶν. Cf. E 659.

457—459. Factum iam est id quod fore paucis diebus ante sensit Hectoris uxor (cf. Z 407): ἀγηνορίη μιν ἔκτα (quae verba de *fera* dixit poeta M 46; cf. etiam Π 753). Quapropter ἀλεγεινήν vocat mariti fortitudinem, quod adiectivum *mihi luctuosam* recte interpretatur schol., δι' ἣν ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι. Potuit fugere Hector, sed noluit (X 92—110).

458. πληθυῖ] § 75.

460. μαινάδι ϝίση] cf. Z 389. Vox μαινάς non nisi h. Cer. 387 redit.

461. παλλομένη κραδίην] cf. O 645 et H 216.

— ἀμφίπολοι] non placida gressuve decoro nunc procedit Andromache, comitantibus duabus ministris, ut mos ferebat (cf. Γ 143 al.), sed anxia e megaro proruit, tela relicta, et cum illa proruunt quotquot adsunt feminae.

463. τὸν δ' ἐνόησε] tandem videt maritum dilectissimum post dierum complurium intervallum (cf. Z 367 sq.), — quantum mutatum ab illo Hectore, quem invita et saepius ἐντροπαλιζομένη in bellum misit (Z 496)!

465. ἀκηδέστως] cf. Φ 123.

467 sq. Corde deficiente veluti moritura Andromache corruit et anhela capitis ornatum avellit. Qui angore opprimuntur, quicquid capiti collo artubus circumdatum vel iectum habent motibus violentis laxare et removere conantur.

467. ἀπὸ ... ἐκάπυσσε] cf. E 698.

468. δέσματα σιγαλόεντα] *velamentum* ceterumque capitis ornatum. Cf. Ξ 184 sq.

469. ἄμπυκα ... κεκρύφαλον ... ἀναδέσμην] †. Erat ἄμπυξ *redimiculum* sive *vitta frontalis*, cf. χρυσάμπυξ *equorum* epitheton E 358 al., *Horarum* h. 5, 12, *Musarum* Hes. Theog. 916, χρυσάμπυξ alia apud lyricos, λιπαράμπυξ iocose usurpatum Ar. Ach. 671. Τὸν κεκρύφαλον autem sive *calanthicam*, *capitis tegumentum* (nos: *muts*, cf. Ar. Thesm. 138, 257 sq., al.), cohibebat ἀναδέσμη sive *fascia* mento

κρήδεμνόν θ', ὅ ῥά ϝοι ᾽δῶκε χρυσέη Ἀφροδίτη
ἤματι τῷι, ὅτε μιν κορυθαιόλοσ ἠγάγεθ᾽ Ἕκτωρ
ἐκ δόμου ᾽Ηετίωνοσ, ἐπεὶ ᾽πόρε μυρία ϝέδνα. 472b = Π 190
ἀμφὶ δέ μιν γάλοοί τε καὶ ἐνατέρεσ ϝάλισ ἔσταν, 473 cf. Z 378
αἳ ϝε μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
ἣ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ εἰσ φρένα θυμὸσ ἀγέρθη, 475 cf. ε 458 ω 349
ἀμβλήδην γοάουσα μετὰ Τρωῒκισιν ἔϝειπε·
„Ἕκτορ! ἐγὼ δύστηνοσ! ἰῆι ἄρα ᾽γιγνόμεθ᾽ αἴσηι
ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίηι Πριάμου κατὰ δῶμα,
αὐτὰρ ἐγὼ Θήβηισιν ὑπὸ Πλάκωι ὑληέσσηι 479b = Z 396
ἐν δόμωι ᾽Ηετίωνοσ, ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 480b cf. Θ 283
δύσμοροσ αἰνόμορον. ὡσ μή μ' ὄφελε τεκέσθαι!
νῦν δὲ σὺ μέν ῥ' Ἀΐδαο δόμουσ ὑπὸ κεύθεσι γαίησ 482 cf. ω 204
ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶι ἐνὶ πένθεῖ λείπεισ 483b-485 cf. Ω 725 sqq.
χήρην ἐν μεγάροισι. πάϊσ δ' ἔτι νήπιοσ αὖτωσ,
ὃν ᾽τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτωι 485 cf. 428
ἔσσεαι, Ἕκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ ᾽θάνεσ, οὔτε σοὶ οὗτοσ.
εἴ περ γὰρ πόλεμόν γε φύγηι πολύδακρυν Ἀχαιῶν,

473. ἔσταν] ἦσαν l. a. in A. || 475. ἄμπνυτο] ἔμπνυτο Ar. (cf. E 697). || 476. Τρωΐηισιν] δμωῆισιν D L. || 478. κατὰ δῶμα] sic Ar., ἐνὶ οἴκωι l. a. ant. || 481. *μ'(ε)] supplevimus. — ὄφελε Par.] ὄφε(λ)λε Ω. Cf. § 273. || 482. ῥ'] om. D L (cf. § 19). || 487—499. Ar. —, vs. 487-505 damnat Lehrs (505 sq. damnaverat DHeinsius, vs. 506 Bentley), vs. 487-507 Duentzer. Cf. comment. || 487. εἴ § 326] ἦν. — περ γὰρ] γὰρ δὴ A.

subdita, eodem igitur officio fungens atque ὀχεύσ qui bellatorum galeam capiti adnectebat (cf. Γ 372).

470—472. Avellit etiam *ricam* (cf. Ξ 184 sq.), quam ipsa Venus nuptiarum die ei dono dederat. — Ergo in fabulis Iliade vetustioribus Venus (dea Asiatica) non tantum *Paridis* et *Aeneae* sed et *Hectoris* fuit patrona (cf. Ψ 185); in universum igitur dici potest stirpis regiae dea tutelaris atque adeo *mater*, si unius Aeneae rationem habemus. Uxori capitis tegumentum dedit Venus, marito Apollo (cf. Λ 353)

470. χρυσέη] § 18 et 61.

473. γάλοοί τε καὶ ἐνατέρεσ] cf. Z 378 et de syllaba ἐ- § 21.

— γάλοοι] § 62.

474. ἀτυζομένην ἀπολέσθαι] non *mortem appetivisse* dicitur Andromache, ut coll. Σ 34 putaverit quispiam, sed *adeo fuisse perturbata ut mori videretur*, nos *tot sternens toe ontzet*: οὕτω τεταραγμένη ὥστε ἀπολέσθαι (δοκεῖν).

475. ἐπεὶ . . . εἰσ φρένα θυμὸσ ἀγέρθη] *cum ex animi defectu ad se rediisset* (*cum ad corpus suum rediisset animus*, cf. Λ 241 O 80—83). Item ξυναγείρεσθαι attice vel Theocrit. XV 57.

476. ἀμβλήδην] cf. T 314.

— γοάουσα] § 191.

— Τρωΐηισιν] § 17.

477. ἰῆι . . . ᾽γιγνόμεθ᾽ αἴσηι] cf. A 418.

487—507. Mortuo Hectore ipsi urbi et civibus proximam esse perniciem,

αἰεί τοι τούτωι γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω 488b cf. Λ 270 Φ 525
ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ ϝοι ἀποϝρήσουσιν ἀρούρας.
ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησι·
πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδακρύαται δὲ παρειαί. 491b = υ 353
δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς εἰς πατρὸς ἑταίρους,
ἄλλον μὲν χλαίνης ϝερύων, ἄλλον δὲ χιτῶνα·
τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
χείλεα μέν τ' ἐδίνη', ὑπερώικην δ' οὐκ ἐδίνει.
τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε,
χερσὶν πεπληγὼς καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων·
‚ϝέρρ' οὕτως· οὐ σός γε πατὴρ μετὰ δαίνυται ἡμῖν.'
δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς εἰς μητέρα χήρην,
Ἀστυϝάναξ, ὅς πρὶν μὲν ἑοῖ' ἐπὶ γούνασι πατρὸς

488. *αἰεί τοι*] *ἀλλ' ἤτοι* l. a. in A. || 489. *ἀποϝρήσουσιν* § 150[5]] *ἀπουρήσουσιν* vel *-ρίσσουσιν* (sic Ar.) Ω; a verbo *οὐρίζειν* repetebant veteres (cf. Apoll. Rh. II 794 sq.). || 491. *ὑπεμνήμυκε*] sic Ar., *ὑπομνήμυκε* Harl., *ὑπ' ὄμμ' ἤμυκε* vLennep (coll. Coluth. 331 *ὑπημύουσι παρειαί*). — *δεδακρύαται* § 119] *-νται* Ω, item υ 204, 353. — *παρειαί*] *-ά* Ar. C; neutrum praeferebat Ar. coll. *πλευρᾰ-πλευραί πυρᾰ-πυραί* (cf. *Γ* 35). || 497. *ἐνίσσων*] *-σπων* D[2], *-πτων* l. a. in T. Cf. § 243 et 246. || 498. *οὕτως*] *οὕτος* C D (qui Atticus pronominis usus apud H. non invenitur alibi). Cf. ζ 218 ρ 447.

Andromache aut scit aut sentit, ut sensit Priamus (cf. vs. 61): nullam mox fore Troiam, nullum regnum Troianum; filiolo igitur aut mortem instare (cf. Ω 734) aut servitutem, aut, si hanc quoque effugiat, pauperum vitam squalidam. Sic videlicet caelites exaudiverunt preces Hectoris „δότε παῖδ' ἐμὸν ἀριπρεπέα Τρώεσσι γενέσθαι" tum cum uxori valedixit orantis (Z 476 sq.). Cf. Telemachi de sua matrisque misera condicione querelae β 58—60 al.

489. ἀρούρας] i. e. τέμενος βασιλήϊον, agros a civibus nobis datos.

490. παναφήλικα] †, *sodalibus plane destitutum, cui nulla sit* ἡλικίη (cf. Γ 175).

491. ὑπεμνήμυκε] verbum †, quod *suspicit* vel *veretur* vel simile quid significasse docet contextus.

— παρειαί] cf. Δ 142.

492. ἄνεισι] puer rerum humanarum imperitus *redit* ad eos quibuscum olim, cum magis prospera utebatur fortuna, familiariter consuevit, amicos etiamnunc eos habere se ratus videlicet.

494. κοτύλην] vox proprie *vasculum* valens (cf. Ε 306 sq. Ψ 34) etiam ο 312 ρ 12 *potum* significat, ut χοίνιξ *cibum* τ 28.

496. ἀμφιθαλὴς] †, *utrinque florens, puer patrimus et matrimus* (*camillus*). Cf. Plat. Leg. 927*d* Ar. Av. 1737.

498. οὕτως] i. e. ὡς ἔχεις (cf. Soph. Ant. 315 al.). Similis adverbii vis est ζ 218 ρ 447; cf. ὧδε Σ 392 al.

500 sq. Puellum dentibus etiam carentem (cf. Z 400) pater medulla et adipe nutriebat (cf. I 489—491). Medullam hominibus inde ab iis temporibus, quorum nulla memoria scripto est propagata, fuisse acceptissimam

μυελὸν οἷον ἔδεσκε καὶ οἰῶν πίονα δημόν,
αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἕλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
ηὗδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
εὐνῇι ἔνι μαλακῇι, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
νῦν δέ κε πολλὰ πάθῃσι, φίλοι' ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτών, [sq.
Ϝαστυ-άναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσι, 506 sq. cf. Z 402
οἷος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά. 506b = Σ 487
νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,
γυμνόν· ἀτάρ τοι ϝείματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται
λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν. 511a = κ 223 cf. ε 231
ἀλλ' ἦ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέωι,
οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτός,
ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι." 514 cf. Ω 215
ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἐστενάχοντο γυναῖκες. 515 = T 301

501. ἔδεσκε καὶ οἰῶν] ἔδεσκ' οἴων καὶ Ro hl (cf. § 74). || 507. πύλας] πόλιν Plat. Cratyl. 392 e. || 513. οὐδὲν] *οὐ μὲν? an *οὔ τι τεῖν γ'? Cf. § 100 et 92. — αὐτός Hoogvliet] αὐτοῖσ. Cf. Ψ 277 Ω 499, § 60 et 98. || 515. ἔφατο] ἄρ' ἔφη pap. Hib. 22.

testantur quae in cavernis plurima reperta sunt ossa fissa. Et fortasse singulare aliquod robur impertire credebatur ipsa roboris sedes comesa (cf. β 290 υ 108). — *Astyanactis* nomen magna cum emphasi profertur nunc et vs. 506, est enim nomen disertum: *urbis* ille *dominus* qui a civibus vocabatur, mancipii mox instar erit!

500. ἑϝοῖ'(ο)] § 59.

502. νηπιαχεύων] †, *ludens, ut solent* νηπίαχοι (cf. B 338 al.), μελπόμενοσ καὶ ἀθύρων νηπιήφι.

505. δέ κε] § 326.

— φίλοι'(ο)] § 59.

509. Expectat Andromache id quod ipsa res et saevi illius aevi mores ferebant; cf. A 4.

510. κέονται] § 169.

512. κηλέωι] § 8.

513. οὐδὲν... ὄφελοσ] similis structura est Γ 50 sq.

— οὐκ ἐγκείσεαι αὐτόσ] *tum cum comburam vestes, ipsum tuum corpus* (cf. A 4) *iis non erit impositum.* — Eo aevo in regis rogo comburebantur vestimenta, oves, boves, mel, vinum, canes, equi, ministri (cf. Z 417—419 Ψ 166—177), ne nuda et sola, famelica et sitiens oberraret anima defuncti (cf. Ψ 151 Ω 595 Herodot. V 92η); sed ipsum eius corpus nisi simul cremaretur, dona illa prodesse ei non poterant, non enim ad eum erant perventura. Cf. tamen κ 523 sq. λ 31 sq., sive leve ibi inter Iliadem et Odysseam apparet discrimen, sive ad rite sepultos eiusmodi dona etiam postmodo pervenire potuisse sunt credita, sive poetarum mens hac in re sibi non constitit.

514. εἶναι] infinitivus finalis (*ut sint...*) a verbo καταφλέγειν suspensus. Sunt igitur parallela substantivum ὄφελοσ et infinitivus εἶναι.

τάφος Πατρόκλου.

Ψ ὣς οἳ μὲν ᾽στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοί,
ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ ᾽Ελλήσποντον ἵκοντο, 2 cf. *O* 233
οἳ μὲν ἄρ᾽ ἐσκίδναντο ἕϝὴν ἐπὶ νῆα ϝέκαστος, 3 = *T* 277 cf. *β* 258
Μυρμιδόνας δ᾽ οὐκ εἴα᾽ ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
ἀλλ᾽ ὅ γε ϝοῖσ᾽ ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
„Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἑρίϝηρες ἑταῖροι, 6ᵇ = *ι* 172, 555 *μ* 199, 397 *ξ* 249
μὴ δή πω ὑπ᾽ ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
ἀλλ᾽ αὐτοῖσ᾽ ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἄσσον ἰόντες
Πάτροκλον κλαίωμεν, ὅ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. [323 *Π* 457 9ᵇ = *ω* 190 cf. *Δ*
αὐτὰρ ἐπεί κ᾽ ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο, 10 cf. 98 10ᵇ = *λ* 212
ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.“
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ὤιμωξαν ἀϝολλέες, ἦρχε δ᾽ Ἀχιλλεύς.
οἳ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐϋτριχας ἤλασαν ἵππους
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόον ἵμερον ὦρσε. 14ᵃ = *Σ* 234
᾽δεύοντο ψάμαθοι, ᾽δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
δάκρυσι· τοῖον γὰρ ᾽πόθεον μήστωρα φόβοιο.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῖ᾽ ἐξῆρχε γόοιο, 17 sq. = *Σ* 316sq.

9. ὅ γὰρ] ὅ περ (item *ω* 190)? Cf. § 101 et *K* 127.

2. ἐπεί] § 22.

4. εἴα᾽(ε)] § 191.

13. Praeit Achilles, corpus Hectoris trahens currui etiam alligatum. Cf. X 395—404. — Patrocli corpus ex Achillis tabernaculo (cf. T 211 sq.) iam elatum fuisse in locum apertum apparet e contextu. Cf. etiam vs. 59—61 et ω 50—57. Quoniam alterum castrorum cornu obtinebat Achillis tabernaculum (cf. Λ 8), in proxima vicinia spatium deesse non potuit.

14. μετὰ] adfuit igitur Thetis, quae postea et ipsius Achillis exequiis adfuit (cf. ω 47—49); non tamen Myrmidonibus adspiciendam nunc se praebuisse est putanda. Sic Minerva e. g. B 446 sqq. inter Achivos versatur quidem, in pugnam eos instigans, quin tamen eos lateat non potest dubitari (cf. A 198).

15 sq. *Spargitur et tellus lacrimis, sparguntur et arma* Verg. Aen. XI 191.

16. τοῖον] nihil insoliti aut obscuri habet pronomen ita ut h. l. usurpatum (item Ψ 280 *α* 343 *δ* 206 alibi), et tamen Aristarchus aequales suos diple appicta admonendos esse sensit ne glossographos secuti τοῖον interpretarentur ἀγαθόν (item *δ* 206)? Id certe perhibetur in scholiis; sed credibile non videtur de Aristarchi consilio aut de stultitia glossographorum vera illic referri; nam revera minime stulte interpretantis est utrobique adiectivum τοῖον reddere (*tam*) *bonum*.

17. ἀδινοῖ᾽(ο)] § 59.

χειρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσφιν ἑταίρου·
„χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ ἐν Ἀΐδαο δόμοισι· 19 = 179
19b = X 52
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην, 20 cf. 180
Ἕκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι, 21 cf. σ 87 χ 476
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν 22 cf. Σ 336
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς." 23 = Σ 337
ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀρείκεα μήδετο ἔργα, 24 = X 395
πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας
ἐν κονίησ'. οἳ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψαύχενας ἵππους, 27a = Π 664
κὰδ δ' ἷζον παρὰ νηῒ ποδώκεος Αἰακίδαο
μυρίοι· αὐτὰρ ὃ τοῖσι τάφον μενοεικέ' ἐδαίνυ.
πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ
σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες,
πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὗες θαλέθοντες ἀλοιφῇ 32b sq. = I 467 sq.
εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
πάντηι δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.

---

18. ἀνδροφόνους] cf. Σ 317. — στήθεσφιν] -σιν Ω. Cf. B 388. ‖ 21. ἐρύσας] neglecto ϝ. ‖ 26. ϝέκαστος] ἕκαστοι B T. Cf. vs. 55 et Ω 1. ‖ 27. ὑψαύχενας vHerwerden] ὑψηχέας Ω (λύοντο δὲ μώνυχας T G). Cf. E 772. ‖ 30 (sq, an — 34?). Olim fuerunt qui damnarent (cf. Δ 123). — ἀργοὶ] ἀργῶι l. a. in T. — ὀρέχθεον] ἐρέχθεον Ar. (cf. ε 83 et Et. M. 371, 24)?

---

19 sq *Laetare Patrocle etiam mortuus* (= *licet loco tristissimo iam verseris*), *iam enim promissa tibi persoluturus sum.*

19. ἐν] § 315.

20. πάροιθεν] promisit haec Achilles Σ 334—337; cf. Φ 27—32.

21. Ἕκτορα ... ὠμὰ δάσασθαι] neutrum plurale debetur notioni quae subest: μελεϊστὶ ταμών (Ω 409; cf. X 347). Non ipsum corpus sed viscera eius κεκρεουργημένα (cf. σ 87 χ 476) canibus proiecturus est Achilles.

24. ἀρείκεα μήδετο ἔργα] poeta non Hectori soli sed et ipsi Achilli turpe censet id quod nunc fit: nudum corpus hostis caesi iuxta Patrocli lecticam humi proiectum, mox canibus devorandum (vs. 183). Cf. X 395.

26. ἀφωπλίζοντο] comp. †; cf. Θ 55.

27. ὑψαύχενας] cf. E 772.

29. τάφον ... ἐδαίνυ] cf. T 299.

30—33. Imitatur Verg. Aen. XI 197—199.

30. ἀργοὶ] *nitidi*, non *candidi*, „οὐ γὰρ θύεται λευκὰ τοῖσ τεθνεῶσι" (schol.). Cf. χὴν ἀργή o 161. Aliud est adiectivum ἀργός *celer*, canum epitheton (A 50 al.).

— ὀρέχθεον] †. Verbi ῥοχθέειν sive *mugiendi* forma haec est altera (sic et Theocr. XI 43).

— σιδήρωι] *cultro*, μαχαίρηι (cf. Γ 271 et Ψ 826—835).

32. ὗες] cf. T 197.

34. κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα] *tam ubertim profluebat sanguis ut pelvibus* (cf. E 306 sq.) *hauriri posset.* Recte sic interpretabatur Ar., hyperbolice haec dicta esse sentiens. Simplicior

αὐτὰρ τόν γε ϝάνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα
εἰσ Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆεσ Ἀχαιῶν, 36ª = *H* 312
σπουδῇι παρπεπιθόντεσ, ἑταίρου χωόμενον κῆρ. 37ª = ω 119
οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονοσ ἶξον ἰόντεσ,
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισ' ἐκέλευσαν 39 cf. *B* 50
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν 40 sq. cf. Σ344sq.
Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα.
αὐτὰρ ὅ γ' ἀρνέετο στερεῶσ, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσε·
„οὐ μὰ Ζῆν', ὅσ τίσ τε θεῶν ὕπατοσ καὶ ἄριστοσ, 43ᵇ = *T* 258
οὐ θέμισ ἐστὶ λοετρὰ καρήατοσ ἅσσον ἱκέσθαι,
πρίν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦαι
κείρασθαί τε κόμην, ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε 46ª = δ 198
ἵξετ' ἄχοσ κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.
ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν στυγερῆι πειθώμεθα δαιτί,

39. ἐκέλευσαν] sic (κελ.) Ar., κέλευσεν D. || 42. ὅ γ'(ε)] ὁ pap. 128 D, ὅσ (§ 15)? || 43. τίσ τε] τ' ἐστὶ Grashof (coll. h. Ven. 37). || 46. μ' ἔτι] τί με l. a. in A. || 48. ἦ τοι] ἄγε δὴ D. — πειθώμεθα] sic Ar., τερπώμεθα pap. 128². — δαιτί] νυκτί Heyne (cf. Θ 502 *H* 282), γαστρί Peppmueller (cf. η 216 ο 344 σ 53).

interpretandi ratio: *sanguis pelvibus haustus, dein circa mortuum effusus, per humum fluebat* reicienda est propterea quod sic superesset rogare: *unde* igitur *haustus* fuerit sanguis; aliud enim hoc est atque sanguinem eiaculatum *excipere*. Quae si tamen placeat ratio, sumatur necesse est sanguinem ex hominum et animalium faucibus recisis profluentem, cum receptus esset ἀμνίωι (γ 444), inde κοτύλαισ haustum et corpori circumfusum esse; sic vero adiectivum κοτυλήρυτοσ inutile et ieiunum fiat. Id †, a verbo ἀρύειν apud H. non obvio ductum.

37. Achillem, propter mortem Patrocli Agamemnoni etiam succensentem, — qui nisi iniuria eum affecisset, Patroclus non fuisset interemtus, — reges vix tandem permoverunt ut huius tabernaculum et cenam adiret. Id quod necessarium tamen erat, ut clare appareret omnibus, Agamemnonem Achilli plane satisfecisse et in gratiam cum eo rediisse. Cf. T 146—148.

41. Conferatur Ulixes procorum sanguine conspersus dum cum uxore confabulatur (cf. χ 491).

— λούσασθαι] § 295.

42. ἀρνέετο] § 191.

44. καρήατοσ] § 82.

46. κείρασθαί τε κόμην] de luctus hoc signo cf. Γ 273.

47. μετείω] § 302.

48. Cf. Ulixis verba η 216: οὐ γάρ τι στυγερῆι ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο, et ρ 286 σ 53. Est nunc δαίσ *tempus cenae*. De locutione δαιτὶ πείθεσθαι cf. quae ad H 282 sunt annotata. Etiam Achilles cibum nunc sumet, a quo ceterum hunc diem abstinuit (cf. T 209—214), interim a Minerva instillatis ambrosia et nectare sustentatus (cf. T 352—354).

ἠῶθεν δ' ὄτρυνε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ὕλην τ' ἀξέμεναι παρά τε σχέμεν' ὅσσ' ἐπιϝεικὲς
νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα, 51ᵇ = λ 57, 155 cf. Φ 56
ὄφρ' ἦ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃι ἀκάματον πῦρ
θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ϝέργα τράπωνται."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν 'κλύον ἠδ' ἐπίθοντο, 54 = H 379
ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφωπλίσσαντο ϝέκαστος.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο, 57 = A 469
οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ϝέκαστος, 58 cf. A 606
Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
'κεῖτο βαρὺ στενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
ἐν καθαρῷι, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος 'κλύζεσκον. 61ª cf. Θ 491
εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ, 62 = υ 56
ϝήδυμος ἀμφιχυθείς, — μάλα γὰρ 'κάμε φαίδιμα γυῖα 62ᵇ = ψ 343
Ἕκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, — 63ª = Ξ 253
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλέεος δϝειλοῖο. 65ª = λ 84, 90, 387, 467 cf. ω 20
πάντ' αὐτῶι μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' ἐϝέϝικτο 67ᵇ = ρ 203, 338 τ 218 ω 158
καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῒ ϝείματ' ἔϝεστο· 68 = Ω 682 δ803ζ 21υ32ψ4cf.B59
'στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπε· 68ª = B 20

56 'δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης. 56 = A 468

49. ὄτρυνε Bentley] -νον. Cf. Δ 268 Π 501 P 559 ο 14. || 50. ὅσσ'(α) C] ὡς Ω. || 55. ἐφωπλίσσαντο (ἐφοπλίσαντο) D Eust.] ἐφοπλίσσαντες Ω. Cf. comment. — (ϝ)έκαστος Barberinus I 161] ἕκαστοι Ω. Cf. vs. 26 et Ω 1. || 56. Del. Bentley. || 61. ἐπ'(ι)] ἀπ' pap. 128. — ἠϊόνος] -νας pap. 128² A. — 'κλύζεσκον] -σκεν C, Ar. utrumque. || 63. ϝήδυμος § 41²] νήδυμος Ar. Ω. || 66. ἐϝέϝικτο Fick (ut vs. 107)] εἰκυῖα (ut in versu spurio ε 337), καλὰ ϝεϝοίκει Brandreth; cf. § 160⁶.

50. σχέμεν'(αι)] § 125.

51. νέεσθαι] cf. Φ 48.

55. ἐφωπλίσσαντο] medium ut Θ 503 I 66; activum significat *aliis cenam apparare* (etiam τ 419 ω 360).

61. ἐν καθαρῶι] cf. Θ 491. — Circa corpus amici defuncti excubias agit Achilles cum parte militum. Cf. vs. 13.

62—101. Per silentium nocturnum anima Patrocli, quae nondum pervenit ad sedes mortuorum, redit ad corpus suum insepultum et loca sueta. Dormientium autem insomnia etiam extra ipsorum mentem extare putarunt poeta et eius aequales; cf. A 63 B 6 K 496 O 80—83 Λ 241 δ 796—802, 809 ζ 15—24 λ 207 ξ 495 υ 88 τ 560 sqq. ω 12. Neque aliter Herodotus I 34 VII 17. Nunc Achilli adstat anima amici; ψυχαὶ videlicet πεποτήαται ἠΰτ' ὄνειροι (λ 222).

64. Ἕκτορ'(ι)] § 13.

— ἠνεμόεσσαν] § 21.

65. Πατροκλέεος] § 73.

„εὖδεισ, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένοσ ἔπλε', Ἀχιλλεῦ·
οὐ μέν μευ ζώοντοσ ἀκήδεεσ, ἀλλὰ θανόντοσ.
θάπτε με, ὅττι τάχιστα πύλασ Ἀΐδαο περήσω. 71b cf. E 646
τῆλέ με ϝέργουσι ψυχαί, ϝείδωλα καμόντων, 72 cf. ω 14
οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖ' ἐάουσι, 72b = λ 476
ἀλλ' αὕτωσ ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲσ Ἄϊδοσ δῶ. 74b cf. λ 571
καί μοι δὸσ τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὖτισ
νίσσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπεί με πυρὸσ λελάχητε.
οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
βουλὰσ ἑξόμενοι βουλεύσομεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ
ἀμφέχανε στυγερή, ἣ περ 'λάχε γιγνόμενόν περ,
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷι μοῖρα, θεοῖσ' ἐπιϝείκελ' Ἀχιλλεῦ,

70. μευ ζώοντοσ] *ζώοντόσ γε? Menrad ζώοντόσ με'. Cf. § 92. || 71. Post με interpungendum esse (sic Clarke) docent numeri; cf. § 15 et X 129. || 72. ϝέργουσι § 230] εἴργουσι. || 74. εὐρυπυλὲσ] -λον (item λ 571)? || 76. νίσσομαι] νείομαι pap. 128 (cf. Σ 136). — ἐπεί Vrat.] ἐπήν Ω. Cf. § 326. || 77. μὲν γὰρ] sic Ar., γάρ ἔτι Aeschin. I § 149 et „τινὲσ τῶν κατὰ πόλειν."

69. ἔπλε'(ο)] § 117.

70. ἀκήδεεσ] § 191.

71. θάπτε ... περήσω] cf. Z 340.

72—74. Ad sedes inferorum anima mortui prius pervenire non potest quam corpus fuerit combustum et iusta ei persoluta fuerint; *amnem* enim transire eam non sinunt animae ceterae, si nuda et sola ad eas veniat (cf. λ 74). Quemnam amnem? *Acherontem* (κ 513)? De *Oceano* quominus cum Odysseae poeta loquamur (cf. κ 508 λ 21 sq. ω 11—14) prohibet mutata sensim hominum cogitandi ratio; nam *sub terram* animas mittit Iliadis poeta (cf. vs. 100 et O 188), Oceanus autem ipsam terram alluit. In vs. 74 verba ἀν' εὐρυπυλὲσ Ἄϊδοσ δῶ non *ipsas Ditis aedes* significant, ad quas per portam fiebat aditus, nam illam portam se *nondum intrasse* anima modo dixit (vs. 71); sed totam Ditis regionem ea verba complectuntur, cum aedes, tum campum ante eas aedes patentem; item λ 571 et μ 21. Itaque tum cum obiit heros, eius anima εἰσ Ἀΐδαο abiisse — ut aliae animae — dici potuit (cf. Π 856) et nunc inde rediisse (cf. αὖτισ vs. 75), et tamen posthac demum iusto funere illuc mittenda esse (cf. vs. 137). Quod loquendi genus minus accuratum testatur in poetae mente confluxisse duas notiones, quarum altera animas omnes, ut primum corpus reliquissent, in aedem Ditis abire ferret, altera non nisi *crematorum* animas ibi quietem sempiternam invenire. Cf. λ 568—600.

72. καμόντων] cf. Γ 278.

73. ποταμοῖ'(ο) ἐάουσι] § 59 et 191.

75. καί — χεῖρ'(α)] *da dextram misero* Verg. Aen. VI 370.

— ὀλοφύρομαι] *flebili voce precor, obsecro.* Cf ὀδύρεσθαι Β 290.

78 sq. κὴρ | ἀμφέχανε] *devoravit Mors*, ore voraci abripuit monstrum taetrum et rapax. Cf. loci ubi *bello* vel *telo* tribuitur os (Κ 8 al.).

80 sq. Cf. Ρ 406 sq.

τείχε' ὕπο Τρώων ἐϋκφενέων ἀπολέσθαι. 81ª = *P* 404
ἄλλο δέ τοι ῥερέω καὶ ἐφήσομαι, αἴ κε πίθηαι.
μη ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
ἀλλ' ὁμοῦ, ὡσ ἔτραφόν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι,
εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιοσ ἐξ Ὀπόεντοσ
ἤγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίησ ὕπο λυγρῆσ,
ἤματι τῷι ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντοσ,
νήπιοσ, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείσ·
ἔνθα με δεξάμενοσ ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺσ
ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέωσ καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνε·
ὥσ δὲ καὶ ὀστέα νῶϊν ὁμὴ σορὸσ ἀμφικαλύπτοι."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοσ προσέφη πόδασ ὠκὺσ Ἀχιλλεύσ·
„τίπτε μοι, ἠθείη κεφαλή, δεῦρ' εἰλήλουθασ 94 cf. ε 87

92 χρύσεοσ ἀμφιφορεύσ, τόν τοι ᾽πόρε πότνια μήτηρ. 92ª cf. ω 74

81. ἐϋηφενέων Rhianus Aristoph.] -γενέων Ar. Ω. Idem error est *A* 427. — Apud Aeschinem l. l. additur versus: μαρνάμενον δηΐοιο᾽ Ἑλένησ ἕνεκ᾽ ἠϋκόμοιο. || 82. καὶ ἐφήσομαι, αἴ κε πίθηαι] σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι Aeschin. l. l. (ut *A* 297 al.). || 84ª. Apud Aeschinem l. l. legitur: ἀλλ᾽ ἵνα πέρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ | χρυσέοι ἐν ἀμφιφορεῖ, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ (cf. vs. 92), | ὡσ ὁμοῦ ἐτράφομέν περ. — ἔτραφόν περ] -φην περ vel -φημεν Ω. Cf. § 149[103]. Recte haberet etiam ᾽τράφομέν περ (cf. Aeschin. l. l.). || 88. νήπιοσ] -ον D. — ἀστραγάλοισι χολωθείσ] -λησιν ἐρίσσασ pleraeque „τῶν κατ᾽ ἄνδρα." || 90. ἔτρεφε] ἔτραφε Syr. A D T. || 92. Om. pap. Heid., Ar. —. Non vivo sed mortuo Achilli hoc donum attulit Thetis; cf. ω 74. || 93. In pap. Heid. additur: [ἠδὺ μάλα κνώσσων ἓ]ν ὀνειρείῃσι πύλῃσιν (= δ 809). || 94. ἠθείη] ὦ θεία Chamaeleo.

81. τείχε'(ϊ)] § 71.

83. τιθήμεναι] § 195.

84 et 86. ὑμετέροισι et ὑμέτερόνδ'(ε)] *vestras aedes* dicit *Peleï et ipsius Achillis*. Cf. Π 244 et Z 414.

85—90. Cf. quae ad Σ 325 sq. sunt annotata.

88. ἀστραγάλοισι] puerilis hic lusus †; ceteris locis ἀστράγαλοσ significat *vertebram* (Ξ 466 κ 560 λ 65). Patroclus quanti roboris vir futurus esset, puer ostendit, ut olim Hercules; nam alium puerum incautius feriens extemplo interemit, νήπιοσ, οὐκ ἐθέλων: *non consulto, sed quia viribus parcius uti nondum didicerat*. Pugnarunt semper inter se pueri et de talis aliisve crepundiis rixati sunt saepe, — puerum a sodali hanc ob causam mordicus arreptum ostendit t. 54 Brunn-Bruckmann Denkm., — sed non cuiusvis est inferre alapas statim mortiferas.

91. σορὸσ] †, *capulus*. Postea *lignei* — Athenis certe — esse solebant σοροί sive λάρνακεσ (κυπαρίσσιναι Thuc. II 34 § 3); ἐπήγνυντο igitur, et σοροπηγοί dicebantur qui capulos faciebant (Ar. Nub. 846 al.). *Hectoris* vero ossa in *auream* λάρνακα, *Achillis* in *aureum* ἀμφιφορῆα posthac sunt collecta (Ω 795 et ω 74), *Patrocli* autem mox colligentur in *auream* φιάλην, posthac cum Achillis cineribus miscenda (cf. infra vs. 243, 253, 270, 616).

καί μοι ταῦτα ϝέκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὡσ σὺ κελεύεισ.
ἀλλά μοι ἄσσον στῆθι· μίννυθά περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλω ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο." 98 cf. 10
ὣσ ἄρα φωνήσασ ὠρέξατο χερσὶ φίλνισι
οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸσ ἠΰτε καπνὸσ
ὤιχετο τετριγυῖα. ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺσ 101b = *I* 193
χερσί τε συμπλατάγησε, ϝέποσ δ' ὀλοφυδνὸν ἔϝειπε· 102b = *E* 683
„ὦ πόποι, ἦ ῥά τί ἐστι καὶ ἐν Ἀϊδαο δόμοισι
ψυχὴ καὶ ϝείδωλον, — ἀτὰρ φρένεσ οὐκ ἔνι πάμπαν, —
πανυχίη γάρ μοι Πατροκλέοσ δϝειλοῖο
ψυχὴ ἐϝειστήκει γοάουσά τε μυρομένη τε, 106b = *Z* 373
καί μ' ἐπέτελλε ϝέκαστα, 'ϝέϝικτο δὲ θέσκελον αὐτῶι." [*τ* 249 *ψ* 231 [153 *Ω* 507 *π*215
ὣσ 'φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο· 108 = *δ* 183 cf. *Ψ*
μυρομένοισι δὲ τοῖσι 'φάνη ῥοδοδάκτυλοσ Ἠὼσ 109 cf *ψ* 241

96. σὺ] με L. || 97. ἀμφιβαλόντε] -ντεσ C L T, ἀμφιχυθέντεσ Harl.[2] (cf. *π* 214). || 98. ἀλλήλω] -λουσ *Ω*. — ὀλοοῖο] κρυεροῖο l. a. in A. || 103. τι L] τισ *Ω*. De hiatu cf. § 99. || 104. Aristoph. —, ex Odyssea (*κ* 495) desumtum ratus. Legit Plato Rep. 386 *d*. — πάμπαν] πᾶσαι quidam olim. || 105. πανυχίη] ἐννυχίη Nauck. || 107. *μ' ἐπέτελλε ϝέκαστα] μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν. || 109. 'φάνη ῥ. 'Ηὼσ] μέλασ ἐπὶ ἕσπεροσ ἦλθε (= *α* 423) Plut. Mor. 114 *e*.

97. ἀμφιβαλόντε] i. q. ἀμφιχυθέντε (cf. π 214 χ 498) sive περιπλακέντε, mente enim suppliendum est χεῖρε. Cf. ρ 344 et Γ 362.

99—101. Simillima de matris suae umbra narrat Ulixes λ 206—208.

100. (*Umbra*) *ceu fumus in auras | commixtus tenuis fugit* Verg. Georg. IV 499 sq.; cf. Aen. V 740, et de discrimine quod est inter κατὰ χθονόσ et *in auras* cf. Z 19 et O 188.

101. τετριγυῖα] etiam ω 5—9 animis tribuitur *vox tenuis et acuta*, qualis est *avium* vel *vespertilionum*; et omnino bestiolis alatis animae mortuorum saepe sunt assimulatae. Cf. ι 84—104 nec non λ 43, 605, 632 μ 41—46.

103. *Ergo verum esse id quod aiunt ipse iam expertus sum: sunt aliquid manes!*

— ἐν] § 315.

104. φρένεσ οὐκ ἔνι] οὐ πεπνύαται mortuorum animae, *mentis* (ipsiusve vitae et virium) *non sunt compotes*. Mortui sunt ἀφραδέεσ (λ 476), mente carent, nisi sanguine poto aliisve libaminibus vires pristinas aliquantisper recuperaverint. Cf. κ 495. — Vocis φρένεσ neglegitur nunc vis primaria, qua certam *corporis partem* (diaphragma, cf. Π 481 al.) significabat.

105. πανυχίη] experrecti homines putare solent res, quae per somnum accidere iis visae sunt, totum per quod dormiverunt temporis spatium implevisse, ut novimus omnes saepius experti.

— Πατροκλέεοσ] § 73.

106. γοάουσα] § 191.

107. μ'(οι)] § 13.

110 ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν.

ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
οὐρῆάσ τ' ὦτρυνε καὶ ἀνέρασ ἀξέμεν' ὕλην
πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸσ ὀρώρει 112ᵇ cf. γ 471 ξ 104
Μηριόνησ, θεράπων ἀγαπήνοροσ Ἰδομενῆοσ. 113 = 124
οἳ δ' ἴσαν ὑλοτόμουσ πελέκυσ ἐν χερσὶν ἔχοντεσ
σειράσ τ' εὐπλέκτουσ, πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆεσ ἴκον αὐτῶν·
πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχμιά τ' ἦλθον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺσ προσέβαν πολυπίδακοσ Ἴδησ,
αὐτίκ' ἄρα δρῦσ ὑψικόμουσ τανάηκεϊ χαλκῶι
τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
πίπτον. τὰσ μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντεσ Ἀχαιοὶ
ἔκδιδεν ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα πόσσ' ἐδατεῦντο
ϝελλόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήϊα πυκνά. 122ᵇ cf. Ν 199
πάντεσ δ' ὑλοτόμοι φιτροὺσ φέρον· ὣσ γὰρ ἄνωγε
Μηριόνησ, θεράπων ἀγαπήνοροσ Ἰδομενῆοσ. 124 = 113
κὰδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆσ βάλλον ἐπισχερώ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺσ
φράσσατο Πατρόκλωι μέγα ϝηρίον ἠδὲ ϝοὶ αὐτῶι.
αὐτὰρ ἐπεὶ πάντηι παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,

111. τ'(ε)] multi olim libri omittebant. | 112. κλισιῶν] *κνημῶν? Cf. vs. 117 et § 56. || 114. πελέκυσ § 75] -κεασ. || 115. τ' εὐπλέκτουσ] τε πλεκτὰσ Hermann (coll. χ 175, 192). || 117. κνημοὺσ] κρημνοὺσ l. a. apud Eust.; cf. Φ 449. — πολυπίδακοσ] sic Ar., -δάκου D T; cf. Ξ 157. || 119. ἐπειγόμενοι] ἀμειβόμενοι pap. Heid.[1] || 120. διαπλήσσοντεσ] sic Ar., -πλίσσοντεσ Syr. (cf. ζ 318). || 121. ἔκδιδεν § 198] ἔκδεον. || 122. *ϝελλόμεναι] ἑλδόμεναι Ω (ἑλκόμεναι D), pap. Heid.[1] π[ρήσσουσαι?], ϝιέμεναι Brandreth, ἐρχόμεναι Nauck. Cf. Θ 215. — πεδίοιο] πεδίονδε pap. Heid. (cf. Φ 247). || 123. ὑλοτόμοι] ὅμοισιν pap. Heid. — ἄνωγε(ν) pap. Heid.] ἀνώγει Ω. Cf. § 225. || 124. Μηριόνησ] .... τροσ pap. Heid. (ex ὀτρηρὸσ corruptum?). || 126. ϝοὶ] καὶ pap. Heid. (ut Z 306 ι 231).

111 et 115. οὐρῆασ et -εσ] *iumenta* (cf. A 50). Dicuntur *muli* (vs. 121).

112. ἐπὶ... ὀρώρει] i. q. ἦεν ἐπίουροσ (N 450 ν 405 ο 39) vel οὖροσ (Θ 80 Λ 840 O 370, 659 γ 411 ο 89), i. e. ἐπίσκοποσ. Item ἐπὶ ὄροντο -νται γ 471 ξ 104. Cf. § 284.

116. ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχμιά τ'(ε)] † omnia.

120 sq. διαπλήσσοντεσ... ἔκδιδεν] i. q. διέκοπτον, εἶτα ἐξέδουν sive: διέκοπτον ἐκδήσοντεσ (cf. A 137 sq.). Similis est verbi διαπλῆξαι usus θ 507, verbi ἀποπλῆξαι κ 440 (et l. a. Λ 146).

121. χθόνα πόσσ' ἐδατεῦντο] *solum* (*glebas*) *pedibus dividebant* = *conterebant*. Cf. Υ 394.

122. πεδίοιο] cf. B 785.

— ῥωπήϊα] cf. N 199.

125. ἐπισχερώ] cf. Λ 668.

127. παρακάββαλον ... ὕλην] *proiciebant* (*apponebant*) *lignum quod* (mox) *praesto esset* rogum struentibus (cf. vs. 139). Compositum redit vs. 683.

ἦατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοις' ἐκέλευσε
χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφι ἕκαστον
ἵππους· οἳ δ' ὥρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον, 131 cf. ω 496
ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε.
πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν, 133[b] cf. Δ 274
μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
θριξὶ δὲ πάντα νέκυν κατεχείλυον, ἃς ἐπέβαλλον
κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
ἀχνύμενος, ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀϊδόσδε.
οἳ δ' ὅτε χῶρον ἵκοντο ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς, 138 cf. Σ 520
κάτθεσαν, αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς· 140 sq.[a] = 193 sq.
στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην, 140[a] = β 382, 393 al. cf. δ 219
τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθάουσαν.
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπε ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον· 143[a] = Δ 403
„Σπερχεί', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεύς,

---

128. Ἀχιλλεὺς] Ἀχαιοῖσ pap. Heid.[1] ‖ 129. κέκλετο [Πηλέος υἱὸς ἐπότρυνέν] τε μετελθών pap. Heid. ‖ 130 sq. Alios versus tres vel quatuor habuit pap. Heid. ‖ 130. χαλκὸν] -κῶι Vrat. (cf. E 857). — ὑ'(ὲ)] ϑ' Syr. A C T. ‖ 132. ἐν δίφροισι] ἐσ δίφρουσ pap. Heid. ‖ 135. κατεχείλυον (καταείλ.) l. a. ant.] καταείνυον Ω, καταείνυσαν Ar.; cf. Φ 319 (et ξ 522). ‖ 136. ἔχε] σχέθε T. — In pap. Hib. 22 accedit versus sic fere explendus: [δεξιτερῆι, ἑτέρηι δὲ κόμην ἧισχυν]ε δαΐζων (cf. Σ 27). ‖ 137. Ἀϊδόσδε] sic (Ἀϊδ.) Ar., Ἄϊδοσ δῶ (ut vs. 74) Syr. H. ‖ 138. ἵκοντο A] ἵκανον Ω (ut Σ 520). Cf. γ 388 (τ 458 ω 13).

---

128. ἦατ'(ο)] § 220.

129—134. Cf. ω 68—70.

130. χαλκὸν ζώννυσθαι] cf. Λ 15.

131. τεύχεσσιν] cf. K 254.

132. παραιβάται] †; ut eos *qui armati pugnant* vox h. l. significet efficit oppositum ἡνίοχοι. Cf. Λ 521 sq.

135 et 141. De capillis recisis luctus signo cf. Γ 273.

137. πέμπ' Ἀϊδόσδε] ut iustis sedibus in ipsas Ditis aedes reciperetur. Cf. vs. 72—74.

139. Coeperunt ligna coacervare. Quae postquam congesta sunt, in rogi formam componere coeperunt ei quibus id curae erat (vs. 163).

141. Asyndeton, ut Ψ 194 β 383, 394 δ 796 σ 188; cf. etiam β 394.

142. Spercheo fluvio natali Achilles comam nondum posuerat cum in bellum proficisceretur, aetatem puerilem nondum egressus. Cf. A 352 sq. et Aesch. Choëph. 6 Pausan. I 37 § 2 VIII 20 § 3.

— τηλεθάουσαν] § 191.

144. ἄλλως . . . ἠρήσατο] brachylogica haec est locutio: *aliter tibi promisit . . . = alium rerum eventum fore olim sperabat, promisit enim tibi . . .*; sic ξ 124 ἄλλως . . . ψεύδονται *aliter se gerunt* (quam qui vera nuntiant), *mentiuntur enim*. Quod loquendi genus proximum abest ab attico ἄλλως *sic temere, frustra*. Cf. ἄλλως = *melius* Λ 391 al.

κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην εἰσ πατρίδα γαῖαν 145ª = δ 619 o 119
σοί τε κόμην κερέειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,
πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
εἰσ πηγάς, ὅθι τοι τέμενοσ βωμόσ τε θυείεισ. 148ᵇ = Θ 48
ὣσ ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ μοι νόον οὐκ ἐτέλεσσασ.
νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην εἰσ πατρίδα γαῖαν, 150 = Σ 101
Πατρόκλωι ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι."
ὣσ ϝειπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
'θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο. 153 cf. 108
καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάοσ ἠελίοιο, 154 = π 220 φ 226 cf. ψ 241
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺσ αἶψ' Ἀγαμέμνονι 'ϝεῖπε παραστάσ·
„Ἀτρεΐδη, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸσ Ἀχαιῶν
πείσονται μύθοισι· γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι,
νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆσ σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι 158ᵇ sq.ª = Τ 171 sq.
ὁπλεῖσθαι, τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ' οἵσι μάλιστα
κήδεόσ ἐστι νέκυσ· παρὰ δ' οἵ τ' ἀγοὶ ἦμι μενόντων."
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

147. αὐτόθι] -φι T L (cf. *M* 302), αὐτίκα D. || 155. Ἀγαμέμνονι] Ar. mente supplebat πρόσ, legens igitur -να (cf. *E* 170). Pap. Heid. videtur habere: Ἀγαμέμ]νονα ὦσ προσέει[πεν]. || 156. γάρ] μέν C D. || 157 sq. Pro his pap. Heid. habuit versus quatuor, quorum primum claudebant verba γόοιο μ]ὲν ὅττι τάχιστα. || 159. ὁπλεῖσθαι] cf. *T* 172. || 160. οἵ τ' ἀγοὶ] οἱ ταγοὶ Ar. (cf. Aesch. Eum. 296 et schol. Ar. Eq. 159). — In pap. Bodl. b 3 additur versus sic fere explendus: [ἠδ' οἱ κηδ]εμόνεσ, σκέδ[ασον δ' ἄλλουσ κατὰ νῆασ].

147. πεντήκοντα] pro singulis navis πεντηκοντόρου militibus (cf. B 510) hostiam fluvio mactaturus fuit Peleus.

— μῆλ'(α)] voce μῆλα quaelibet pecudes apud Homerum significantur (cf. K 485 Ω 43 ρ 170, 246 τ 113); nunc *tauri* indicari videntur, hos enim fluviis sacrificabant (cf. Λ 728 Φ 131), ut et Neptuno (cf. Υ 404 γ 6, 178 ν 181 al.).

148. εἰσ πηγάς] *ad ipsos tuos fontes adducta* (ut in illos inicerentur; cf. Φ 132). Illic enim ipse fluvius deus habitare credebatur (cf. X 147—166). A fontibus Sperchei quam procul afuerit regia Pelei, — fuit autem Phthia ori quam fontibus fluminis propior, — id nihil nunc refert.

150. Cf. Π 709.

151. ὀπάσαιμι φέρεσθαι] *liceat mihi dare auferendam.* Dona combusta in sedem mortuorum secum auferet anima; quod ritus huius consilium clare indicatur voce ἐν χερσί vs. 152. Cf. Σ 337 X 513. Est igitur *medium* verbi genus φέρεσθαι (ut Ω 581 α 317 al.), non *passivum* (ut Φ 120).

152—154. Cf. Φ 523—525.

156 sq. σοὶ ... λαὸσ ... πείσονται μύθοισι] cf. A 150.

157. καὶ] i. e. καὶ ὕστερον. *Mox lacrimis indulgere licebit etiam, nunc vero ventri est obtemperandum* (cf. vs. 48).

160. κήδεοσ] § 17 et 61.

— ἦμι] § 92.

αὐτίκα λαὸν μὲν ᾽σκέδασεν κατὰ νῆας ἐρίσας,
κνδεμόνες δὲ παρ᾽ αὖθι ᾽μένον καὶ ἐνήεον ὕλην,
᾽ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα, 164[b] cf. κ 517
ἐν δὲ πυρῇι ὑπάτηι νεκρὸν ᾽θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. 165[a] = Ω 787
πολλὰ δὲ ῥῖφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς 166 = I 466
πρόσθε πυρῆσ ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ᾽ ἄρα πάντων
δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμοσ Ἀχιλλεὺσ
εἰσ πόδασ ἐκ κεφαλῆσ, περὶ δὲ δρατὰ σώματ᾽ ἐνήει. 169[a] = Σ 353
ἐν δ᾽ ἐτίθει μέλιτοσ καὶ ἀλείφατοσ ἀμφιφορῆασ,
πρὸσ λέχεα κλίνων· πίσυρασ δ᾽ ἐριαύχενασ ἵππουσ
ἐσσυμένωσ ἐνέβαλλε πυρῆι μεγάλα στοναχίζων.
ἐννέα τῶι γε ῥάνακτι τραπεζῆεσ κύνεσ ἦσαν·
καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῆι δύο δειροτομήσασ,
δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέασ ἐσθλοὺσ 175 cf. 181
χαλκῶι δηϊόων, — κακὰ δὲ φρεσὶ ᾽μήδετο ῥέργα, — 176[b] = Φ 19
ἐν δὲ πυρὸσ μένοσ ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
ὤιμωξέν τ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα φίλον τ᾽ ὀνόμηνεν ἑταῖρον· 178 = K 522
„χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ ἐν Ἄϊδαο δόμοισι· 179 = 19
πάντα γὰρ ἤδη τοι τετελεσμένα ὥσπερ ὑπέστην. 180 cf. 20

---

162. In pap. Bodl. b 3 subiungitur versus: [κάπνισσ]άν τε κατὰ κλισίασ κ[αὶ δεῖπνον ἕλοντο] = B 399. || 163. παρ᾽(ὰ)] κατ᾽ pap. Bodl. b 3. || 164. ἑκατόμπεδον] -ποδον L. || 165. Pap. Bodl. b 3 duos habuit versus, quorum prior vulgatae dissimilis fuisse videtur, posterior sic fere explendus esse: μυρ[ί᾽ ὀνεί]ατα χερσὶν ἀμησά[μενοι κατέθηκαν]. Cf. κ 9 ο 316 ι 247. || 169. δρατὰ] δρετὰ l. a. in (Ar.) comment. || 172—178. In pap. Heid. fuere versus novem, quorum ultimum nomen Ἀχιλλεύσ clausisse videtur. || 172, 174, 216. πυρῆι] πυρὶ C L Gen. || 178. φίλον τ᾽(ε) C D] φίλον δ᾽ (cf. K 522 Ω 591). || 180. τετελεσμένα ὥσπερ pap. Heid. Syr. T] τελέω τὰ πάροιθεν Ω.

---

170. Imponitur rogo quod *bibat* anima et quo *artus reficiat* fessa. Item ω 65—68. *Mellis* autem usus superest ex aevo prisco, quo vinum Achivi nondum norant: ut solent ritus cum alii tum praesertim funebres tarde admodum mutari, certa indicia morum atque cogitationum, quae fuerunt hominum ante multas aetates vita functorum, interim servantes. Cf. κ 519 T 347 sq.

171—176. Cf. Σ 337.

171. πρὸσ λέχεα κλίνων] dolia *acclinans feretro*, quia *stare* sine fulcro non poterant. Structura ut Θ 435 al.

— πίσυρασ... ἵππουσ] quatuor equos in mortuorum sedibus amico utendos Achilles praebet. Poeta utrum quadrigas an binas bigas cogitaverit incertum (cf. Λ 699). De adverbii numeralis forma cf. O 680.

173. τραπεζῆεσ κύνεσ] cf. X 69.

177. De *igne* ut de *animali voraci* poeta et nunc loquitur more solito et mox vs. 183: οὐ πυρὶ δαπτέμεν᾽ ἀλλὰ κύνεσσι. Cf. B 426 et 780.

— σιδήρεον] cf. P 424.

179 sq. Cf. vs. 19 sq.

δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλούς, 181 cf. 175
τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἕκτορα δ' οὔ τι
δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν', ἀλλὰ κύνεσσι.“
ὣς ἐφάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
185 ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἤματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων. 187 cf. Ω 21
τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
190 ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
σκείλει' ἀμφὶ περὶ χρόα ξίνεσιν ἠδὲ μέλεσσι.

οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος. 193sq.[a] = 140 sq.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
στὰς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖσ' ἠρᾶτ' ἀνέμοισι,
195 Βορρῆι καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπίσχετο ἱερὰ καλά·
πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ ἐλλιτάνευε
ἐλθέμεν', ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίατο νεκροί,

---

182. ἐσθίει] ἀμφέπει pap. Heid. (ut Π 124 al.). — οὔ τι] οὐχί pap. Heid. (cf. vs. 183). || 183. Pap. Heid. habet: [τό]νδε γὰρ οὐ δώσω πυρὶ καέμεν' ἀλλὰ κ[ύνεσσ]ι | [ὠμησταῖσ φαγέειν· τόσα γὰρ κάκ' ἐμήσατ' Ἀχαιούς (cf. X 392). || 191. σκείλει'(ε) Fick] σκήλει' (sic Syr. A D T) vel σκήλη(ι) Ω. Verbum †, sed alibi praesens est σκέλλω. || 195. ὑπίσχετο] ὑπέσχετο pap. Heid. D (cf. Υ 84). — In pap. Bodl. b 3 accedit versus ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην (ut Δ 102 al.). Cf. vs. 209. Exiguam, quae prima inventa est, huius versus laciniam recte legerat et interpretatus erat Menrad. || 196. Pap. Heid.: πολλὰ δ' ἀποσπένδων ἠράσατο δ[ῖος Ἀχιλ]λεύς. || 197. ὄφρα] ὅττι pap. Heid. (cf. X 129). — νεκροί A D] -όν Syr. C T.

184—191. Cf. Ω 20 sq., 411—422.

185. Ἀφροδίτη] cf. X 470—472.

186. ἤματα καὶ νύκτας] *non solum interdiu, sed etiam per noctis silentium*, cum oberrant ferae rapaces. Vulgatus ordo verborum νύκτας τε καὶ ἤματα (vel ἦμαρ), quem praebebat mos per νυχθήμερα tempus dirimendi (cf. A 423—427), etiam κ 142 certam ob causam est mutatus: *tunc* — Ulixes ait — δύο ἤματα καὶ δύο νύκτας *maesti iacuimus in littore*, i. e. per totum diem quo venimus et per noctem quae insecuta est, nec non die proximo atque adeo per noctem alteram.

— χρῖεν ἐλαίῳ ἀμβροσίῳ] *allito unguento* cavebat ne attereretur mortui cutis. Non nunc coepit inunguere, sed pridem *inunxerat*. Cf. vs. 13 et de adi. ἀμβροσίῳ T 38 sq.

188—191. Cf. P 243 et Ω 20 sq.

192. τεθνηῶτος] § 160.

194. Asyndeton, ut vs. 141.

195. Βορρῆι] forma novicia (cf. I 5).

196. χρυσέῳ] § 18 et 61.

— δέπα'(ϊ)] § 71.

197. ἐλθέμεν'(αι)] § 125.

ὕλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὦκα δὲ Ἶρις
ἀράων ἀΐουσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισι.
οἳ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
εἰλαπίνην 'δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἶρις ἐπέστη
βηλῶι ἔπι λιθέωι. τοὶ δ' ὡς 'ϝίδον ὀφθαλμοῖσι,
πάντες ἀνήϊξαν 'κάλεόν τέ μιν εἰς ϝὲ ϝέκαστος· 204b sq.a = Λ 647 sq.
ἣ δ' αὖθ' ἑζέσθαι μὲν ἀνήνατο, 'ϝεῖπε δὲ μῦθον·
„οὐχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων εἰς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
ἀθανάτοισ', ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
ἐλθέμεν' ἀράεται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλά,
ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἣν ἔνι κεῖται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί."
ἣ μὲν ἄρ' ὣς ϝειποῦσ' ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὄρουτο
ϝηχῆι θεσπεσίηι, νέφεα κλονέοντε πάροιθε·
αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὦρτο δὲ κῦμα

198. ὕλη τε σεύαιτο] sic Ar., ὕλην τε σεύαιντο l. a. ant. (cf. § 119). — ὦκα δὲ pap. Bodl. b 3] ὠκέα δ' Ω. Cf. N 671 Π 606. || 199. ἀράων] εὐχωλῆς pap. Heid. || 201. εἰλαπίνην] εἰλάπινον? Cf. α 226. || 202. βηλῶι ... λιθέωι] βηλοῦ ... [λιθέου] pap. Heid. || 204. δὲ] τε Syr. T. || 205. αὖτις] cf. comment. — ῥέεθρα] ῥεέθρων Apoll. lex., ῥοάων C (cf. Γ 5). || 206. γαῖαν] δῆμον „αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων." || 209. In pap. Heid. accedit ἀρν[ῶν—ἑκατόμβην], ut post vs. 195. || 212. ὦρουτο § 284] ὀρέοντο. || 213. πνοιῆι ὑπὸ λιγυρῆι νέφεα κλονέοντεσ ὄπισθεν Plut. vit. Hom. 108 (cf. vs. 215). || 214. ἀήμεναι] -νοι Apoll. lex.; cf. γ 176 et § 195. — ὦρτο] ἦλθε pap. Heid.

198 sq. Sponte sua nunc nuntia it Iris, alibi non nisi iussa. Videtur igitur poeta deam hanc alatam (cf. Θ 398) ventis proxime cognatam cogitasse (cf. P 547 – 552).

199. μετάγγελος] cf. E 19.

200. Ζεφύροιο ... ἔνδον] neque cur *Boream* et *Zephyrum* potissimum Achilles invocet apparet, neque cur in aedibus Zephyri aut degant venti aut nunc cenent. Rerum igitur enarratarum contextus poetam non movit ad ita fabulandum, postmodo autem insertos esse versus 198b – 212a non est cur putemus. Ergone *Zephyrus* rex ventorum olim est habitus? Similia de aedibus *Aeoli* ventorum dispensatoris narrantur κ 1—76. De particulae ἔνδον usu cf. Υ 13.

— δυσαέος] cf. E 865.

205—207. De deorum apud *Aethiopes* epulis cf. A 423 – 427. Nunc ficta loquitur dea, causam statim redeundi interserens. Nam deos non apud Aethiopes nunc versari ipsa Ilias passim testatur.

205. οὐχ ἕδος] cf. Λ 648.

— αὖτις] ex *Aethiopia* igitur Iris se modo Achillis precibus auditis venisse fingit. Cf. Π 514 sq.; nisi αὐτίκ' poeta dedit.

209. ἐλθέμεν'(αι)] § 125.

214. ἵκανον ἀήμεναι] item nos: *kwamen blazen, veniebant flaturi.*

πνοιῆι ὕπο λιγυρῆι. Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην, 215ᵃ = N 590
ἐν δὲ πυρῆι 'πεσέτην· μέγ' ἐϝίϝαχε θεσπιδαὲσ πῦρ.
παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆσ ἄμυδισ φλόγ' ἔβαλλον
φυσῶντεσ λιγέωσ· ὃ δὲ πάννυχοσ ὠκὺσ Ἀχιλλεὺσ
χρυσέου ἐκ κρητῆροσ, ἔχων δέπασ ἀμφικύπελλον,
ϝοῖνον ἀφυσσόμενοσ χαμάδισ 'χέε, 'δεῦε δὲ γαῖαν, 220ᵇ cf. ι 290
ψυχὴν κικλήισκων Πατροκλέεοσ δϝειλοῖο.
ὡσ δὲ πατὴρ ϝοῦ παιδὸσ ὀδύρεται ὀστέα καίων,
νυμφίου, ὅσ τε θανὼν δϝειλοὺσ ἀκάχησε τοκῆασ,
ὧσ Ἀχιλεὺσ ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἁδινὰ στεναχίζων. 225ᵇ = ω 317
ἦμοσ δ' ἀστὴρ εἶσι φάοσ ϝερέων ἐπὶ γαῖαν,
ὅν τε μετὰ κροκόπεπλοσ ὑπεὶρ ἅλα κίδναται 'Ηώσ, 227 cf. Θ 1
τῆμοσ πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, 'παύσατο δὲ φλόξ.
οἳ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτισ ἔβαν ϝοῖκόνδε νέεσθαι 229ᵇ = ξ 87
Θρηΐκιον κατὰ πόντον· ὃ δ' ἔστενεν οἴδματι θυίων.
Πηλεΐδησ δ' ἀπὸ πυρκαϊῆσ ἑτέρωσε λιασθεὶσ [sq.ᵃ
'κλίνθη κεκμηώσ, ἐπὶ δὲ γλυκὺσ ὕπνοσ ὄρουσε. 232ᵇ cf. ψ 342ᵇ
οἳ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀϝολλέεσ ἠγερέθοντο, 233ᵇ = γ 412 λ 228
τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδοσ καὶ δοῦποσ ἔγειρε.
ἕζετο δ' ὀρθωθεὶσ καί σφασ πρὸσ μῦθον ἔϝειπε· 235ᵃ = B 42
„Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆεσ Παναχαιῶν, 236 = H 327

216. 'πεσέτην] ἔπεσον pap. Heid. — μέγ' ἐϝίϝαχε Bentley] μέγα δ' ἴαχε (cf. ι 395). ‖ 219. ἔχων C T] ἑλὼν A D. ‖ 220. ἀφυσσόμενοσ pap. Heid. D] -σσάμενοσ A C T (cf. Γ 295). ‖ 221. Pap. Heid. [κικλ]ήισκων ψυχὴν Πατρόκ[λου τεθ]νηῶ[τοσ]. ‖ 223. In pap. Bodl. b 3 subiunguntur hi versus: χήρωσεν δ[ὲ γυναῖκα μυχῶι θαλάμοιο νέοιο] | ἀρη[το]ν δὲ τ[οκεῦσι γόον καὶ πένθοσ ἔθηκε], Plut. Mor. 117 c addit hos: ἄρρητον — ἔθηκε | μοῦνοσ τηλύγετοσ πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν (cf. P 36 sq. et I 482). ‖ 226. ἀστὴρ Brandreth] ἑ͜ωσφόροσ Ω (item Hes. Theog. 381), novicium pro ἠοσφόροσ; cf. § 8 et X 317 (ibique schol.) ν 93. Peppmueller εὖτ' ἠοσφόροσ. ‖ 230. κατὰ] μετὰ A². — θυίων A T] θύων Ω. Cf. § 286¹⁰. ‖ 236. ἀριστῆεσ Παναχαιῶν] [ἐϋκνήμιδε]σ Ἀχαιοί pap. Heid. (cf. vs. 272).

217. *Per totam noctem communi nisu flammam rogi impellebant.*

221. Πατροκλέεοσ] § 2 et 73.

223. νυμφίου] sic *iuvenis* (*cui uxor est*) etiam η 65 vocatur; cf. νύμφη *mulier iuvenis* Γ 130 δ 743.

226—257. Cf. H 433—435.

226. ἦμοσ ... εἶσι] idem temporis praesentis usus est H 433.

— φάοσ] § 71.

— ϝερέων] cf. B 48 sq.

227. Loquiturne poeta insulanus? Cf. B 535.

229. πάλιν αὖτισ] cf. B 276.

230. Θρηΐκιον κατὰ πόντον] *in Thraciam redeuntes per mare*; cf. I 5.

— ἔστενεν] cf. K 16.

235. σφασ] § 92.

πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν ᾽σβέσατ᾽ αἴθοπι ϝοίνωι 237 cf. 250 Ω 791
πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος, αὐτὰρ ἔπειτα 238 = Ω 792
ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν 239 cf. Ω 793
εὖ διαγιγνώισκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται,
ἐν μέσσηι γὰρ ἔκειτο πυρῆι, τοὶ δ᾽ ἄλλοι ἄνευθε
ἑσχατιῆι ᾽καίοντ᾽, ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες. 242b cf. Δ 525 Φ 16
καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέηι φιάληι καὶ δίπλακι δημῶι 243 cf. 253
θήομεν, εἰσ ὅ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄϝιδι κεύθωμαι.
τύμβον δ᾽ οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
ἀλλ᾽ ἐπιϝεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
εὐρύν θ᾽ ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.“
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν ᾽σβέσαν αἴθοπι ϝοίνωι, 250 = Ω 791 cf. Ψ 237
ὅσσον ἔπι φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
κλαίοντες δ᾽ ἑτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ

240. ἀριφραδέα δὲ τέτυκται] -δέως γὰρ ἔκειτο pap. Heid. || 242. ἵπποι τε καὶ ἄνδρες] αὐτοί τε καὶ ἵπποι pap. Heid. || 244. ἐγὼν] ἰὼν l. a. in A. — κεύθωμαι] κλεύθωμαι (pro κελεύθωμαι = πορεύωμαι!) Ar. A, κλεύσωμαι pap. Heid., κεκύθωμαι Bentley (cf. ζ 303). Gravius vitium videtur subesse (cf. comment.), Brandreth Ἄϝιδόσδε νέωμαι. || 251. ὀὲ] τε A² D. — κάππεσε τέφρη] -σεν ὕλη l. a. in A. || 252. ἐνηέος] δαΐφρονος pap. Heid.

243 et 253. De aureo hoc vase cf. vs. 91.

243. χρυσέηι] § 18 et 61.

— δίπλακι δημῶι] *adipe* involvuntur ossa ad arcendum aërem et humorem. Nam in Achillis tabernaculo sunt asservanda donec huius ossa possint admisceri. Tumulo autem urna nondum condetur; cf. vs. 253 sq.

244. θήομεν] § 122.

— Ἄϝιδι] *locumne* vox nunc indicat? At ceteris locis omnibus nomen est ipsius *dei*. Dativum *apud Ditem* igitur potius interpretetur quispiam, qui tamen inauditus est dativi usus. Videntur duae in unum confluxisse lectiones aliove modo corruptus esse textus (cf. nota crit.).

245. πολλὸν] cf. H 156.

246. ἐπιϝεικέα τοῖον] *sic satis magnum*. Liberior hic adiectivi τοίου usus, quem amat sermo familiaris, gestu et sono vocis illustratur; item Ψ 336 α 209 γ 321 δ 776 η 30 ο 451 υ 302 λ 135 ψ 282. Quod quomodo sit intellegendum docent verba vicina. Cf. similis adiectivi τόσον usus Δ 130—134 al.

247. εὐρύν θ᾽ ὑψηλόν τε] iam nunc *latus* fit tumulus, quippe qui circum rogum ἑκατόμπεδον ducatur (cf. vs. 164 et 256), posthac autem *non solum in latum sed et in altum* educetur. Posteriore loco collocatum est id cuius praecipua habetur ratio (ut in ἄλλωσ τε καί . . .).

— τιθήμεναι] § 195.

248. πολυκλήϊδι] cf. Π 170.

251. *Quatenus pervenerat flamma et densus cinis conciderat.*

ἄλλεγον εἰσ χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν, 253 sq. cf. Ω 795 sq.
ἐν κλισίηισι δὲ θέντεσ ἑανῶι λίτ' ἐκάλυψαν. 253 cf. 243; 254 cf. Σ 352

'τορνώσαντο δὲ σῆμα θεμείλιά τε προβάλοντο
ἀμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
χεύαντεσ δὲ τὸ σῆμα πάλιν 'κίον. 257 cf. Ω 801

ἄθλα ἐπὶ Πατρόκλωι.

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺσ
αὐτόθι λαὸν ἔρυκε καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάσ τε τρίποδάσ τε,
ἵππουσ θ' ἡμιόνουσ τε βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα 260b cf. h. Merc. 94
ἠδὲ γυναῖκασ ἐϋζώνουσ πολιόν τε σίδηρον. 261 = Ι 366
ἵπποισιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
'θῆκε γυναῖκ' ἀγαγέσθαι, ἀμύμονα ϝέργα ϝιδυῖαν, 263b cf. Ι 128
καὶ τρίποδ' οὐατόεντα δυωκαιϝεικοσίμετρον, 264b cf. Ο 678
τῶι πρώτωι· ἀτὰρ αὖ τῶι δευτέρωι ἵππον ἔθηκε
ϝεξϝετέα, δμητήν, βρέφοσ ἡμίονον κυέουσαν· 266a = 655

254. κλισίηισι δὲ θέντεσ] κλισίηι δ' ἐνθέντεσ L (cf. vs. 709). — ἑανῶι] neglecto ϝ; *θέντεσ δὲ κλισίηφι (vel δ' ἐν λεχέεσσι) ϝεανῶι? Cf. Ν 168 et Σ 352. || 259—261. Aristoph. Ar. — || 262. ἵπποισιν l. a. ant.] ἱππεῦσιν Ω, quod propter ποδώκεσιν ferri nequit; lectionem vitiosam peper t verbum ἄγεσθαι (vs. 263). || 263. γυναῖκ' ἀγαγέσθαι Bentley] γυναῖκα ἄγεσθαι Ω vitio metrico, γυναικά τ' ἄγεσθαι Heyne; an ἄγεσθαι in locum alicuius epitheti (e. g. ἐϋϝειδέ') irrepsit? Christ γυναῖκ' Ἀχιλεὺσ ἐρικυδέα. || 264. οὐατόεντα § 69 et 72[16] ὠτώεντα. || 266. ϝεξϝετέα δμητήν Naber] ἑξετέ' ἀδμήτην Ω, item vs. 655.

253. χρυσέην] § 18 et 61.

254. Phiala Patrocli cineres continens in castris igitur collocatur, ubi (in Achillis tabernaculo) asservetur usque ad mortem Achillis, quam proximam esse ipse probe novit (cf. X 359 sq.). Tumulo autem conduntur cineres victimarum et busti.

— λίτ' (λιτί)] § 13.

255. θεμείλια] cf. M 28. Magnis et erectis lapidibus circumdatur pes tumuli futuri, quibus cohibeatur terra. „Tales lapides etiamnunc tumulis qui „in montibus Scoticis inveniuntur „stant circumpositi" (Lang).

258. αὐτόθι] § 322.

259. ἔκφερ'(ε)] per zeugmatis figuram ad hoc verbum, cui proxima tantum obiecta conveniunt, referuntur etiam *equi*, *boves*, *mulieres*. Simili autem brevitate loquendi mox ἄγεσθαι non *mulier* tantum dicitur, sed etiam *tripus*, vs. 263 sq.; illic enim prius mulieris nomen commemoratur, dein rei. Cf. Δ 282.

260. βοῶν ... κάρηνα] *boum ... capita* Verg. Aen. V 61 sq.; cf. I 407.

261. ἐϋζώνουσ] cf. B 479.

262. ἵπποισιν] *equorum cursu merenda.*

263. ϝέργα ϝιδυῖαν] § 160.

264. δυωκαιϝεικοσίμετρον] cf. E 193 et H 471.

αὐτὰρ τῶι τριτάτωι ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχονδότα, λευκὸν ἔτ' αὔτως·
τῶι δὲ τετάρτωι ἔθηκε δύω χρυσοῖο τάλαντα,
πέμπτωι δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε.
'στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπε·
„Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
ἵππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
εἰ μὲν νῦν ἄλλωι ἔπ' ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
ἦ κεν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην·
ἴστε γὰρ ὅσσον ἐμῶι ἀρετῆι περιβάλλετον ἵππω.
ἀθάνατοι γάρ ἔασι, Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτὸς
πατρὶ ἐμῶι Πηλῆϊ, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἡγγυάλιξε.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο,
ἠπίου, ὃ σφωῖν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον

271 sq. = 657 sq.
271 = 456, 706, 752, 801, 830
272 cf. *A* 17

---

268. κεχονδότα § 221[5]] κεχανδότα. Cf. *Ω* 192. || 272. Ἀτρεΐδη] -δαι Syr. L (item vs. 658). — ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί] ἀριστῆες Παναχαιῶν D (item vs. 658); cf. vs. 236 et *H* 385 *X* 378. || 273. Om. Syr. — ἱππῆας] ἱππεῦσιν l. a. ant. — δεδεγμένα] sic et -χμένα Ar. (cf. *Θ* 296). || 274. ἄλλωι ἔπ'(ι) Bothe] ἐπὶ ἄλλωι *Ω*. || 275. κεν § 326] τ' ἂν. || 276. ἐμῶ...ἵππω] ἐμοὶ... ἵπποι *Ω*. || 277. γὰρ ἔασι Nauck] τε γάρ εἰσι. — αὐτὸς Vrat.] αὐτοὺς. Cf. § 98 et *X* 513 *Ω* 499. || 278. Post hunc in pap. Hib. 22 accedunt versus duo: ὡς τώ γ' ἀθάνατοι κ[αὶ ἀγήραοι, οὐδὲ ἔοικε] | θνητοῦσ ἀθανάτοισι [δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν] (cf. *ε* 212 sq.). || 280. τοίου] τοιογ (τοῖον) pap. Hib. 22. — κλέος] σθένος pap. Hib. 22 Syr. D T.

---

267. ἄπυρον] cf. I 122.

268. μέτρα] cf. H 471.

— αὔτως] *ut ante fuerat* (cum nova esset).

269. τάλαντα] cf. I 122.

270. ἀμφίθετον φιάλην] epitheton vs. 616 redit: *quae circa ignem poni possit* (flammam sub fundo colligens)? Vera si haec est explicatio, cf. ἐμπυριβήτης vs. 702.

— ἀπύρωτον] cf. I 122.

275. Ipse enim Achilles, ut ceteri heroës, aurigandi erat peritissimus; cf. Λ 521 sq.

276. περιβάλλετον] *superiores sunt.* Item o 17.

278 sq. Immortales hi equi, de quibus cf. Π 150 sq., *Neptuni* donum fuisse non nisi h. l. dicuntur. Ab *Iove*, qui Pelei avus fuit, datos expectaverit quispiam; sed inter Iovem et Neptunum vix ullum primitus fuit discrimen; cf. vs. 307 et fabula similis Υ 215—241. Postquam Neptunus in deum *maritimum* abiit, — factum id est ante aetatem poetarum Iliadis et Odysseae, — equi, quos Achilles a Neptuno habebat, et ipsi facti sunt *equi maritimi*, ἁλὸς ἵπποι: *navibus* — vel navi una — ad urbem longinquam capiendam trans mare tunc missus est priscus heros Thesprotius. Hinc originem cepit fabula quae est de *equo Troiano* (cf. δ 708 et θ 492 sq.).

280. κλέος... ἡνιόχοιο] *famam quam praebebat praestantia aurigae.*

χαιτάων κατέχευε, λοέσσασ ὕδατι λευκῶι.
τὸν τώ γ' ἑσταότεσ πενθείετον, οὔδεϊ δέ σφι
χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ. 284[b] cf. 443
ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅσ τισ Ἀχαιῶν
ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσι." 286 cf. ρ 117
ὣσ ἔφατο Πηλεΐδησ, ταχέεσ δ' ἱππῆεσ ἄγερθεν.
ὦρτο πολὺ πρώτιστα ϝάναξ ἀνδρῶν Εὔμηλοσ, 288 cf. *H* 162
Ἀδμήτου φίλοσ υἱόσ, ὃσ ἱπποσύνηι ἐκέκαστο·
τῶι δ' ἐπὶ Τυδεΐδησ ὦρτο κρατερὸσ Διομήδησ, 290 = *H* 163 cf. Ψ 812
ἵππουσ δὲ Τρωΐουσ ὕπαγε ζυγόν, οὕσ ποτ' ἀπέϝρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
τῶι δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδησ ὦρτο ξανθὸσ Μενέλαοσ
διογενήσ, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέασ ἵππουσ,
Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην τὸν ἑῶν τε Πόδαργον·
τὴν Ἀγαμέμνον' ἔδωκ' Ἀγχισιάδησ Ἐχέπωλοσ

283 sq. In textu om. Syr. ‖ 287. *ἄγερθεν*] ἤγ. Ar. (?) G L; cf. *H* 434. ‖ 288. *πρώτιστα*] cf. *H* 162. ‖ 291. *ἀπέϝρα* § 150[5]] *ἀπηύρα*.

283 sq. Cf. P 437—440.

283. πενθείετον] § 295.

288—351. Omnium alacerrimi *Eumelus* et *Diomedes*, quibus equi erant ceteris praestantiores, festinarunt ad bigas parandas, dein *Menelaus*, *Antilochus*, *Meriones*. Antilocho interim prudentia consilia dedit pater aurigandi peritissimus. De Eumeli equis cf. B 763—770, de Diomedis E 323 sq.

290. Vulneris, quod nuper accepit *Diomedes*, nulla iam habetur ratio, neque vs. 709 vulneris quod *Ulixes* (cf. T 47—53), ut de *Teucri* (vs. 859 sqq.) vulnere gravissimo, Θ 328 accepto, sed dudum sanato, nunc taceamus. Unde non efficitur suorum ipsius verborum immemorem fuisse poetam cum haec caneret vel alii poetae hanc carminis partem deberi, sed sumsit poeta ἠπίοισι Machaonis φαρμάκοισιν a Chirone acceptis heroum vulnera multo celerius esse sanata quam soleant sanari vulnera hominum vulgarium. Id quod Δ 218 sq. vel ante oculos nostros fieri videmus; nam is cuius vulneri illic remedia admoventur, extemplo deinde in pugnam ruit (cf. E 50). Ei quoque, quorum vulnera secundum solitam naturae rationem ne potuissent quidem ita sanari ut nihil damni remaneret, remediis illis divinis brevi in integrum sunt restituti. Sic Machaon medicum divinum Paeeonem (cf. E 904) est aemulatus. Cf. etiam Aeneas, cui E 307 fractum est femur et tendines sunt divulsi, vs. 541 in praelium reversus, a Latona Diana Apolline interim sanatus. Praeterea E 698 et Π 528 sq. hic laudandi.

291. Τρωΐουσ] cf. E 222 et § 17.

296. Ἀγαμέμνον'(ι)] § 13.

— Ἀγχισιάδησ Ἐχέπωλοσ] cum filii tum patris nomen in hoc contextu miramur; cf. Λ 93.

δῶρ', ἵνα μή ϝοι ἔποιθ' ὑπὸ Φίλιον ἠνεμόεσσαν,
ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ ϝοι ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος, 'ναῖεν δ' ὃ γ' ἐν εὐρυχόρωι Σικυῶνι.
τὴν τόθ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε, μέγα δρόμου ἰχανάουσαν.
Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος ἐϋτριχας ὠπλίσαθ' ἵππους, 301ᵇ = 351
Νέστορος ἀγλαὸς υἱός, ὑπερθύμοιο ϝάνακτος
τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλοιγενέες δέ ϝοι ἵπποι
ὠκύποδες 'φέρον ἅρμα. πατὴρ δέ ϝοι ἄγχι παραστὰς
'μυθέετ' εἰσ ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῶι· 305ᵃ cf. *I* 102
„Ἀντίλοχ', ἦ τοι μέν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν 305ᵇ cf. *Λ* 577
Ζεύς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
παντοίας· τῶι καί σε διδασκέμεν' οὔ τι μάλα χρεώ,
ϝοῖσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμα ϝελισσέμεν'. ἀλλά τοι ἵπποι
βάρδιστοι θείειν· τῶι οἴω λοίγι' ἔσεσθαι. 310ᵇ cf. *Φ* 533
τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
πλείονα ϝίσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
ἀλλ' ἄγε δὴ σύ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῶι
παντοίην, ἵνα μή σε παρεκπροφύγηισιν ἄεθλα.
μήτιί τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἠὲ βίηφι·
μήτιι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ ϝοίνοπι πόντωι
νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
μήτιι δ' ἡνίοχος περιγίγνεται ἡνιόχοιο.
ἄλλος μέν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι ϝοῖσι πεποιθὼς
ἀφραδέως ἐπὶ πολλὰ ϝελίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,

---

300. *τόθ'* (*τότε*) l. a. in A] *ὅ γ' Ω*. — *ἰχανάουσαν* (*-όωσαν*) Syr. A D] *ἰσχανόωσαν Ω*. Cf. *P* 572. || 303. *Πυλοιγενέεσ* Syr. A] *Πυληγ. Ω, παλαιγ.* l. a. in T (coll. vs. 445). Cf. *B* 54 et § 48. || 304. *ὠκύποδεσ*] *λευκόποδεσ* Bentley (coll. vs. 310). || 307. *ἐδίδαξαν*] sic Zen., *-ξεν* Ar. A. || 308. *χρεώ*] *χρή* Knight (cf. § 8). || 309. *τέρμα* Bentley] *-μαθ'* (cf. vs. 323, 462). || 310. *οἴω* Ahrens] *τ' οἴω*. Cf. § 292* et *Φ* 533. || 317. *ἐρεχθομένην*] *ἐεργομένην* l. a. ant., *ἐριχθομένην* Apio. Cf. *ε* 83 h. Ap. 358. || 319. *ἄλλοσ*] sic Antigonus, *ἀλλ' ὅσ* Ar. Ptolemaeus Ascal. et codd. plerique (cf. *Λ* 636). — *πεποιθὼσ*] *πέποιθεν* Gen. (νChrist *ἀλλ' ὅσ ... πεποίθηι*). || 320. *πολλὰ* Bentley] *πολλόν*.

---

297. De re cf. N 666—670.

— δῶρ'(α)] hic pluralis locum adverbii nunc obtinet. Cf. att. δωρεάν *gratis*.

— ἠνεμόεσσαν] § 21.

300. ἰχανάουσαν] cf. P 572.

305. 'μυθέετ' εἰσ ἀγαθὰ] cf. I 102 et de verbi forma § 191.

307. Ζεύς τε Ποσειδάων τε] cf. vs. 278 sq. et Θ 440.

310. βάρδιστοι] cf. Θ 104.

311. ἀφάρτεροι] § 88.

315 sq. et 318. μήτιι] § 74.

320. *Cum dextrorsum* (dum metam vitat), *tum sinistrorsum* (ut meta su-

ἵπποι δὲ πλανάονται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
ὃσ δέ κε κέρδεα ϝείδηι ἐλαύνων ἥσσονασ ἵππουσ,
αἰεὶ τέρμ' ὁράων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ϝε λήθει,
ὅππωσ τὸ πρῶτον τανύσηι βοέοισιν ἱμᾶσι,
ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέωσ καὶ τὸν προέχοντα δοκεύει.
σῆμα δέ τοι ϝερέω μάλ' ἀριφραδέσ, οὐδέ σε λήσει. 326 = λ 126 cf. ψ 273
ἕστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴησ, —
ἢ δρυὸσ ἢ πεύκησ, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρωι, — 328b cf. α 161
λᾶε δὲ τοῦ ϝεκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκώ
ἐν ξυνοχῆισιν ὁδοῦ, λεῖοσ δ' ἱππόδρομοσ ἀμφίσ·
ἦ τεο σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτοσ, 331 cf. H 89
ἦ τό γε νύσσ' ἐτέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκησ δῖοσ Ἀχιλλεύσ.

---

327. ὑπὲρ αἴησ] ἐνὶ γαίηι l. a. ant. || 328. οὐ] οὔ Hippias Thasius perabsurde (cf. Aristot. Poet. 26 Sophist. El. 4). || 332 sq. ἦὲ σκῖροσ ἦεν, νῦν αὖ θέτο τέρματ' Ἀχιλλεύσ Ar. (l. a. ab Ar. commemorata?) secundum schol. T et Eust.

---

perata ad carcerem redeat) *equos vertens, nimis longe a meta deflectit.* Nimis cautus auriga sic tempus perdit, peritus vero στρέφει ἐγγύθεν ἵππουσ (cf. vs. 323), paene stringens metam nec tamen impingens.

321. πλανάονται] § 191.

323. ὁράων] § 191.

323 sq. *Neque eum latet quomodo equos* (sive *cursum*) *inde ab initio habenis dirigi oporteat* (cf. vs. 375). Nisi poeta verbo λήθει obiectum tribuit τέρμα et sequentia sic voluit intellegi: *ex quo primum bigas loris regere coeperit* sive *certaminis initium fecerit*; sed particulae ὅππωσ hic usus vix est Homericus. — Vox ἱμάντεσ *habenas* nunc significat, ut ῥυτῆρεσ Π 475, εὐληρα Ψ 481. Alienus hinc est Θ 544.

325. προέχοντα] προύχ. Ω.

326. σῆμα] *rem ad quam advertas animum.*

327. ὄργυι'(α)] vox redit ι 325 κ 167. Prisca vocis forma ὀρόγυια (a verbo ὀρέγεσθαι) poeta videtur esse usus (cf. λ 312), quemadmodum dixit πέλεθρον (postea πλέθρον) et ἀπέλεθροσ (cf. Λ 354).

328. *Sive quercus sive pinus, eiusmodi certe arboris cuius lignum non facile putrescat.*

330. ἐν ξυνοχῆισιν ὁδοῦ] *ibi ubi spatii bigis permetiendi pars prior* (= cursus a carceribus) *iungitur alteri* (= viae per sicci nunc torrentis cuiusdam alveum carceres versus reducenti). Si recte haec verba sic interpretamur, idem valent quod: *illo loco ubi retrorsum flectendae sunt bigae.*

331. Cum *ligneo* hoc sepulcri ornamento conferri potest *remus* Elpenoris sepulcro infixus λ 77 μ 15. Nisi poeta dicit aridum illud lignum fortasse fuisse truncum arboris sepulcro alicui olim appositae. Cf Z 419 sq.

— τεο] § 99.

— κατατεθνηῶτοσ] § 160.

332. ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων] cf. Φ 405.

333. Stipitem hunc ex aetate

τῶι σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάειν σχεδὸν ἅρμα καὶ ἵππους,
αὐτὸς δὲ κλινθήμεν' ἐϋ πλεκτῶι ἐνὶ δίφρωι
ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖον· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
κένσαι ὁμοκλήσας, ϝεῖξαί τέ ϝοι ἡνία χερσί.
ἐν νύσσηι δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
ὥς κέν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι
κύκλου ποιητοῖο. λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
μή πως ἵππους τε τρώσηισ κατά θ' ἅρματα ϝάξηισ· 341[b] cf. Ω 403
χάρμα δὲ τοῖσ' ἄλλοισιν, ἐλεγχεῖη δὲ σοὶ αὐτῶι 342 cf. Γ 51
ἔσσεται. ἀλλά, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
εἰ γάρ κ' ἐν νύσσηι γε παρεξελάσηισθα διώκων,
οὐκ ἔσθ' ὅσ κέ σ' ἕλκησι μετάλμενος οὐδὲ παρέλθηι,
οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρίονα δῖον ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφον ἐσθλοί." 348[b] cf. Φ 279

335. αὐτὸς δὲ κλινθήμεν'] κλινθῆναι δὲ καὶ αὐτὸς Plat. Ion. 537 *a*. — ἐϋ πλεκτῶι] ἐϋξέστωι D Plat. l. l., ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου Xen. Conviv. 4 § 6. Cf. vs. 436. || 336. τοῖον Heyne] τοῖιν. Cf. vs. 246. || 339. κέν] μή Plat. Ion. 537 *b*. || 342. ἐλεγχείη] ἀεικίη Apoll. lex. || 343. ἔσσεται] ἔσσεαι l. a. in T. || 345. παρέλθηι] -οι Ω. || 348. γ' ἔτραφον Vat.] γ' ἔτραφεν (vel τέτραφεν) Ω; cf. Φ 279 et § 149[103].

superiore superstitem Achilles nunc elegit, circa quem fieret cursus bigarum; Nestor autem, ut noster locus docet, locum certaminis designanti adfuit, consiliarius ab eo adhibitus, utpote equorum et aurigandi peritissimus. Nam huiusmodi quid mente supplere nos voluit poeta; quod suppletur facillime, quoniam ipsa res id tulit. Itaque hic versus cum K 447 similibusve versibus conferendus non videtur.

334. ἐλάειν] § 191.

335. κλινθήμεν'(αι)] § 125.

336. τοῖον] cf. vs. 246.

339. κεν] § 326.

339 sq. *Ut rotae modiolus* (πλήμνη κύκλου) *extremam metam* (ἄκρον νύσσης) *attingere videatur*, non tangens tamen.

344. διώκων] cf. Θ 439.

346 sq. *Arion* primitus fuit equus *Ditis* τοῦ ἀδρήστου, *dei inferni*, a quo *Neptunus* ὁ γαιήϝοχος vix diversus fuit (cf. Β 766). Cohaeret Ἀριοντία nomen deae in vetusto lapide Laconico Damononis victorias equestres celebranti obvium (Collitz. 4416). *A Neptuno* autem *genitum* Arionem equum ferebat Thelpusiorum fabula sacra (cf. Τ 418), et concinit κυανοχαίτης huius equi epitheton Hesiod. Scut. 120 et in Thebaidis fr. apud Paus. VIII 25 § 5. Equo divino Arione usi sunt *Hercules* adversus Cycnum pugnans et *Adrastus* Thebas petens.

348. De equis Laomedontis cf. Υ 220—230; ab his autem oriundi sunt quos nunc agit *Diomedes* (cf. vs. 290—292, 377 sq.). Hosne igitur poeta praestantiores duxit quam equos *Rhesi*, quos item in castra Achivorum

ὣς ϝειπὼν Νέστωρ Νηλήϊος ἄψ ἐνὶ χώρηι
ἷζεν, ἐπεὶ ϝῶι παιδὶ ϝεκάστου πείρατ' ἔϝειπε.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐΰτριχας ὥπλίσατ' ἵππους. 351ᵇ = 301
ἂν δ' ἔβαν εἰς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο.
πάλλ' Ἀχιλεύς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δὲ λάχε κρείων Εὔμηλος·
τῶι δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης, δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος·
τῶι δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
Τυδεΐδης, ὃς ἄριστος ἐών, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς 358 = 757
τηλόθεν ἐν λείωι πεδίωι· παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσε
ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο,
ὡς μεμνῆιτο δρόμου καὶ ἀληθείην ἀποϝείποι.

357. λάχ' ἐλαυνέμεν' ἵππους] *λάχεν ἵππω (vel ἵππους λάχ') ἐλαύνειν? Cf. § 3. || 361. μεμνῆιτο Bekker] μεμνέωιτο (nihili forma; cf. § 8). Cf. Ω 745. — δρόμου] -μους (*singulorum aemulorum curricula*) Ar.; cf. Z 222 al.

Diomedes abegit? An nihil nunc moratus est Rhesi bigas? Haec simplicior videtur rei explicatio quaeque prorsus sufficiat.

352. ἐν ... ἐβάλοντο] *in galeam coniecerunt*. Cf. Γ 316.

358. μεταστοιχί] ἐπὶ στίχον. Adv. non nisi vs. 757 redit. Quod *alium post alium collocatos* olim fuere qui interpretarentur; at de celeritate certaturos ita collocare arbitri iniqui est (cf. Paus. VI 20 § 7 de cursibus Olympiae postea habitis), et cursus ita initus cuiusmodi sit futurus si quis secum reputat, mox sentit poetam tale quid in animum inducere sibi non potuisse. Immo *alius iuxta* (non: *post*) *alium* currus iusto ordine fuerunt collocati; sed quoniam ceteris melior erat locus primus a parte sinistra, utpote metae propior, ultimus vero locus deterrimus erat, res tulit ut sortibus ductis suus singulis locus indicaretur. Et sic locus optimus contigit Antilocho, deterrimus Diomedi, deorum igitur voluntate — non enim caeco casu sed numine divino sortitiones regi credebantur (cf. Η 179—182) — aequati sunt aemuli; nam Antilocho tardiores erant equi, Diomedi longe celerrimi. — In scholio B ad vs. 373 recte haec dicuntur: ἦν ὁ δρόμος οὐ δολιχός, κάμπτουσι γάρ· ἀλλ' οὐδὲ πολλάκισ κάμπτουσιν, ἔδει γὰρ πολλάκισ ἂν παριέναι (cod. πολλάκισ εἶναι) τὸν καμπτῆρα. δίαυλοσ οὖν ἐστι μακρότατοσ.

— σήμηνε] *ostendit*, manu iis indicavit metam a se electam, quam ipse praebebat situs locorum; cf. vs. 327—333.

359 sq. Ne quis, si nullus adesset arbiter, currum „ἐντὸσ τοῦ καμπτῆροσ" (schol.) vertere posset, prope metam *Phoenicem* senem praeceptorem Achilles collocavit; neque habebat quemquam ad hoc officium magis idoneum.

361. ὡς μεμνῆιτο δρόμου] ἵνα μνήμων sive ἐπίσκοποσ εἴη τοῦ δρόμου. De voce μνήμων cf. Θ 163.

οἳ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιιν μάστιγας ἄειραν,
'πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τε ϝέπεσσι
ἔσσυμένως· οἳ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο, 364 cf. *B* 785
νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
ἵστατ' ἀειρομένη ὥς τε νέφος ἠὲ θύελλα, [*Φ* 32
χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆισ' ἀνέμοιο. 366ᵃ = *B* 151 cf.
ἅρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθόν' ἐπίλνατο πολυβοτείρηι, 367ᵇ = *β* 148
ἄλλοτε δ' ἠΐξασκε μετήορα. τοὶ δ' ἐλατῆρεσ
ἕστασαν ἐν δίφροισι, 'πάτασσε δὲ θυμὸσ ἑκάστου 370ᵇ cf. *H* 216 *N* 282
νίκησ ϝιεμένων· 'κέκλοντο δὲ ϝοῖσι ϝέκαστοσ
ἵπποισ', οἳ δ' ἐπέτοντο κονίοντεσ πεδίοιο. 372 cf. 449
ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον 'τέλεον δρόμον ὠκέεσ ἵπποι 372ᵇ = *Θ* 122 373ᵃ = 768
ἄψ ἐφ' ἁλὸσ πολιῆσ, τότε δὴ ἀρετή γε ϝεκάστου
'φαίνετ', ἄφαρ δ' ἵπποισι 'τάθη δρόμοσ· ὦκα δ' ἔπειτα
αἳ Φηρητιάδαο ποδώκεεσ ἔκφερον ἵπποι.
τὰσ δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεοσ ἄρσενεσ ἵπποι,
Τρῶιοι, οὐδ' ἔτι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύσ·
αἰεὶ γὰρ δίφροι' ἐπιβησομένοισ' ἐϝεῖκτην,
πνοιῆι δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
'θέρμετ', ἐπ' αὐτῶι γὰρ κεφαλὰσ καταθέντ' ἐπετέσθην.
καί νύ κεν ἢ παρέλασσ' ἠ' ἀμφήριστον ἔθηκε, 382 cf. 527

362. ἅμα T] ἄρα A C D; cf. Soph. El. 711. ‖ 370. ἑκάστου] neglecto *f*, Bentley ἁπάντων, vChrist ἀγήνωρ (cf. vs. sq.). ‖ 374. ἐφ' (ἐπὶ)] sic Ar., ἀφ' T; cf. *Γ* 5.

362—372. Imitati sunt Soph. El. 711 sqq. Verg. Georg. III 103—112.

363. τε ϝέπεσσι] τ' ἐπέεσσι Ω.

367. ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆισ' ἀνέμοιο] *fluctuabant venti flabris repulsi*; cf. β 148.

368. χθόν' (χθονὶ) πολυβοτείρηι] cf. § 13 et 21.

370. θυμὸσ] cf. H 216.

372. πεδίοιο] cf. B 785.

373. πύματον . . . δρόμον] *postremam cursus partem* (castra et mare versus). Item vs. 768.

375. 'τάθη δρόμοσ] *intentissimo impetu ferebantur*; cf. vs. 324 et 758.

376. αἳ] *clarae illae*, quas ipse Apollo aluerat (B 763—770). Quapropter hic deus inique tulit Diomedis equos cursu eas aequaturos vel etiam superaturos (vs. 383 sq.).

376 sq. ἔκφερον] verbum ἐκφέρειν omisso obiecto ἅρμα etiam E 234 Υ 496 sic usurpatur, et Ψ 759 neglecta eius vera significatione transfertur ad *cursorem*. Cf. vs. 403 et 424.

378. Τρῶϊοι] cf. E 222.

379. αἰεὶ . . . ἐπιβησομένοισ' ἐϝεῖκτην] item de Herculis umbra λ 608: αἰεὶ βαλέοντι ϝεϝοικώσ. Cf. etiam Hes. Scut. 215: ἀπορρίψοντι ϝεϝοικώσ.

— δίφροι'(ο)] § 59.

380. Cf. vs. 765. Imitatus est Soph. El. 718 sq.

382. ἀμφήριστον] neutr., *rem dubiam* (*ambiguum* Verg. Aen. V 325).

εἰ μὴ Τυδέος υἱὸς ὑποτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινήν.
τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ὑπὸ δάκρυα χωομένοιο,
οὕνεκα τὰς μὲν ὅρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
οἳ δέ οἱ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος ὑλάθ' Ἀπόλλων
Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
ἔδωκε δέ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνέηκε,
ἣ δὲ μετ' Ἀδμήτοιο υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει,
ἵππειον δέ ῥ' ἔῤῥαξε θεὰ ζυγόν· αἳ δέ οἱ ἵπποι
ἀμφὶς ὁδοῦ ὑραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη,
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη, 394 = *Z* 42
ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη στόμα τε ῥῖνάς τε,
ὑρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι, τὼ δέ οἱ ὄσσε 396ᵇ sq. = *P* 695 sq.
δακρυόφι πλῆσθεν, ὑαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους, 398 cf. 423
πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
ἵππους ἧκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῶι κῦδος ἔθηκε. 400 cf. 406
τῶι δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο· 402ᵇ = *T* 399
„ἔμβητον καὶ σφῶϊ! τιταίνετον ὅττι τάχιστα!
ἦ τοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν' οὔ τι κελεύω,
Τυδεΐδᾱ ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
νῦν ὦρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῶι κῦδος ἔθηκε· 406 cf. 400

---

387. *δέ ῥοι*] sic (*δέ οἱ*) Ar., *δ' ἑοὶ* Ptolemaeus Ascal.; cf. § 95. || 391. *Ἀδμήτοιο* νChrist] *-του*. Cf. § 17. || 392. *δέ ῥ'*(*οι*) *ἔῤῥαξε* νGent] *δέ οἱ ἦξε Ω*, *ῥοι ἔῤῥαξε* Heyne (cf. *P* 51). || 399. *τῶν*] *ἄνευθ'* Nauck. || 400 et 406. *ἔθηκε*] *ἔδωκε* C L. || 405 sq. Quidam —

383 sq. Cf. vs. 376.

388. ἐλεφηράμενος] *decipiendi* hoc verbum non nisi τ 565 Hes. Theog. 330 redit. Cf. ὀλοφώϊος δ 410 al.

390. μένος . . . ἐνέηκε] cf. Π 449.

392—394. Iugo fracto equi liberati (cf. Z 40 sq.) discurrerunt ἀμφὶς ὁδοῦ sive *versus utramque viae partem* (cf. § 316), temo humi concidit, auriga curru excussus est.

399 sq. ἐν . . . ἧκε μένος] cf. Π 449.

403. τιταίνετον] mente suppl. obiectum (ἅρμα), cf. B 390 al. et ἐκφέρειν supra vs. 376 sq., διώκειν vs. 424 al.

405. Τυδεΐδα'(ο)] § 55.

406. Item vs. 783: μήτηρ ὣς Ὀδυσῆϊ παρίσταται ἠδ' ἐπαρήγει. Minervam ne nunc quidem heroëm sibi carum neglexisse facile intellexit Antilochus. Itaque cum K 447 similibusve versibus hic non videtur conferendus.

— ὦρεξε τάχος] verbum translatum, ut in locutione κῦδος (Ε 33 al.) vel εὖχος (Μ 328 al.) ὀρέξαι.

ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχεῖην καταχεύηι 408b cf. Ξ 38
Αἴθη θῆλυς ἐοῦσα. τίη λείπεσθε, φέριστοι;
ὧδε γὰρ ἐκφερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 410 = π 440 τ 187 cf. A 212
οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὔμε κατακτενεῖ ὀξέϊ χαλκῶι,
αἵ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
ἀλλ' ἐφομαρτέετον καὶ σπεύδετον ὅττι τάχιστα. 414a = Θ 191
ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἠδὲ νοήσω,
στεινωπῶι ἐν ὁδῶι παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει." 416a = H 143
ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ ϝάνακτος ὑποδρείσαντες ὁμοκλὴν 417sq.a = 446sq. 417 = M 413
μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἔϝιδ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
ῥωχμὸς ἔεν γαίης, ἥι χειμέριον ϝαλὲν ὕδωρ
ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, 'βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
τῆι ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἁμαρτοχιὰς ἀλεείνων.
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους 423 cf. 398
ἐκτὸς ὁδοῖ', ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκε.
Ἀτρεΐδης δ' ἔδρεισε καὶ Ἀντιλόχωι ἐγέγωνε·

---

407. *λίπησθον*] *-σθε* pap. 128. || 411. *κομιδὴ*] *βιοτὴ* l. a. ant. || 412. *καταχτενεῖ ὀξέϊ*] **-νέει μάλα*? Cf. § 147. || 413. *ἀποκηδήσαντε φερώμεθα*] **ντεσ ἀρώμεθα*? Cf. *E* 273 *I* 269 *Ψ* 592. || 414. *ἐφομαρτέετον*] sic (*-τεῖτον*) et *ἐφαμαρτεῖτον* Ar. (cf. § 319). || 417. *ὑποδρείσαντες ὁμοκλὴν*] *ὁμοκλήσαντεσ ἀπειλὴν* (voluitne *-ντοσ -λῆι*?) C. || 420. *ῥωχμὸσ*] *ῥωγμὸσ* Herodian. Apoll. lex. || 421. *ἅπαντα*] *ἔνερθεν* Aristoph. || 422. *τῆι*] *ἧι* Ar. || 424. *παρακλίνας*] *παρεκ(κ)λίνασ* L Par., *παρακλινθεὶσ* l. a. in A. || 425. *ἐγέγωνε* § 260] *ἐγεγώνει*.

---

412. ὔμε] § 92.

413. Si sanus est textus (cf. nota crit.), neglegentius haec sunt dicta pro: *si vos ambo segnes vos praestabitis, ita ut praemium deterius feramus* (*nos* = *ego vobiscum*; unum hominem numero plur. H. non designat; cf. Z 414).

414. ἐφομαρτέετον] § 191.

419. Per torrentis alveum siccum ducit haec pars cursus.

— ἔϝιδ'(ε)] ἴδεν Ω.

420. ἔεν] 302.

421. Vis aquarum hibernarum *viae aliquid effregerat* — illic cavitas igitur erat praerupta, per quam currus adigi non poterant, — *et totum locum vicinum depressiorem reddiderat*. Plane igitur angusta ibi erat ea pars viae per quam currus transigi poterant. Per cavam et angustam hanc semitam iter tenuit Menelaus.

422. τῆι] non per ῥωχμόν illum sive *fissuram hiantem*, sed per oram τοῦ ῥωχμοῦ lenius depressam.

423 sq. Antilochus item relicto quem hactenus tenuerat cursu per locum illum angustum equos adegit.

424. ὁδοῖ'(ο)] § 59.

— ἐδίωκε] cf. Θ 439.

425. ἐγέγωνε] § 260.

„Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους!
στεινωπὸς γὰρ ὁδός· τάχα δ' εὐρυτέρηι παρελάσσεις,
μή πως ἀμφοτέρους δηλήσεαι ἅρματι κύρσας."
ὣς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε
κέντρωι ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ ἀΐοντι ϝεϝοικώς.
ὅσσα δὲ δίσκοι οὖρα κατωμαδίοιο πέλονται, 431 cf. *K* 351ᵇ
ὅν τ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἤβης, 432 cf. *O* 359
τόσσον ἐπεδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρεΐδαι, αὐτὸς δὲ ϝεκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
μή πως συγκύρσειαν ὁδῶι ἔνι μώνυχες ἵπποι,
δίφρους τ' ἀντρέψειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
ἐν κονίηισι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης. 437ᵇ = 496
τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
„Ἀντίλοχ', οὔ τις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος! 439 cf. *Γ* 365
ϝέρ', ἐπεὶ οὔ σ' ἔτυμόν γε 'φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί.
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὣς ἄτερ ὅρκοι' οἵσεˑ ἄεθλον."
ὣς ϝειπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο 'φώνησέν τε· 442 = *Θ* 184
„μή μοι ἐρύκεσθον μηδ' ἔστατον ἀχνυμένω κῆρ. 443ᵇ cf. 284
φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα
ἢ ὔμιν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος."
ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ ϝάνακτος ὑποδρείσαντες ὁμοκλὴν 446 sq.ᵃ=417 sq.
μᾶλλον ἐπεδραμέτην, τάχα δέ σφισιν ἄγχ' ἐγένοντο. 447ᵇ cf. *Θ* 117
Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράοντο 448 cf. 495

---

427. εὐρυτέρηι παρελάσσεις] -ρηι περ ἐλάσσεις A, -ρηι παρελάσσαι pap. 128, -ρη παρελάσσαι schol. T. ‖ 434. δὲ Heyne] γὰρ. — ἐλαύνειν] -νων pap. 128. ‖ 436. ἀν(α)τρέψειαν Vrat.] ἀνστρέψειαν Ω. ‖ 444. καμόντα] -ντε pap. 128.

---

428. ἅρματι κύρσας] *currui meo impingens.* Cf. ἐγκύρσαι N 145, συγκύρσαι Ψ 435.

430. ὡς οὐκ ἀΐοντι ϝεϝοικώς] duae locutiones confluxerunt: ὡς οὐκ ἀΐων et: οὐκ ἀΐοντι ϝεϝοικώς. Quae minime rara est abundantia vel loquendi neglegentia; apta exempla inveniuntur Soph. Phil. 253 Ar. Plut. 48 sq. Menandri Circumt. 76 al.

431. δίσκοι' οὖρα] cf. vs. 523 et K 351—353, et de eliso genitivi termino -οι'(ο) § 59.

— κατωμαδίοιο] cf. Γ 362.

433. ἠρώησαν] Menelai equi flagello non iam incitati tardiores fiunt, ut modo equi Eumeli (vs. 387).

434. Ἀτρεΐδα'(ο)] § 55.

441. ὅρκοι'(ο)] § 59.

— οἵσε'(αι)] § 117.

444 sq. φθήσονται... ἤ] propter comparationem, quae verbo inest, additur ἤ, ut saepe verbo βούλεσθαι (A 117 al.). Item λ 58.

445. ὔμιν] § 19 et 92.

448. εἰσοράοντο] § 191.

ἵππουσ· τοὶ δ' ἐπέτοντο κονίοντεσ πεδίοιο. 449 cf. 372
πρῶτοσ δ' Ἰδομενεύσ, Κρητῶν ἀγόσ, ἐφράσαθ' ἵππουσ·
ἦστο γὰρ ἐκτὸσ ἀγῶνοσ ὑπέρτατοσ ἐν περιωπῆι, 451b cf. Ξ 8
τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντοσ ὁμοκλητῆροσ ἀκούσασ 452b cf. M 273
ἔγνω, φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προέχοντα,
ὅσ τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοίνιξ ἦεν, ἐν δὲ μετώπωι
λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἠΰτε μήνη.
ἵστη δ' ὀρθὸσ καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔφειπε· 456 = 271
„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορεσ ἠδὲ μέδοντεσ, 457 = B 79
οἷοσ ἐγὼν ἵππουσ αὐγάζομαι ἠὲ καὶ ὖμεσ;
ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
ἄλλοσ δ' ἡνίοχοσ ϝινδάλλεται· αἶ δέ ποθ' αὖθι
ἔβλαβεν ἐν πεδίωι, αἳ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.
ἦ τοι γὰρ τὰσ πρῶτα ϝίδον περὶ τέρμα βαλούσασ,
νῦν δ' οὔ πηι δύναμαι ϝιδέμεν· πάντηι δέ μοι ὄσσε
Τρωϊκὸν ἂμ πεδίον παπταίνετον εἰσοράοντι.
ἦὲ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδ' ἐδυνάσθη
εὖ σχεθέμεν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησε ϝελίξασ·
ἔνθα μιν ἐκπεσέμεν ὀΐω σύν θ' ἅρματα ϝᾶξαι,

452. ἐόντοσ] ἰόντοσ pap. 128 D (cf. Δ 277). — ἀκούσασ] ἀκούων pap. 128. ‖ 454. τόσον] δέμασ Apoll. lex. ‖ 461. κεῖσε] sic Ar., κεῖθι Zen. Aristoph.; cf. Δ 528. ‖ 463. πηι Aristoph. Ar. pap. 128 T] πω Syr. A C D. ‖ 464. παπταίνετον] -ται Ar. (cf. vs. 477). ‖ 465. φύγον] φύγεν A (cf. Θ 137). ‖ 467. σύν] κατά T.

449. πεδίοιο] cf. B 785.

450. Senex Idomeneus, mentis acumine segnitiem oculorum compensans, primus sensit quid rei esset, ut senex Nestor K 532.

— ἐφράσαθ'(-το)] emersos e torrentis alveo, in quo aliquantisper oculis coronae expectantis fuerant erepti, primus Idomeneus denuo conspexit e specula, miratus autem est ordinem bigarum mutatum.

452. τοῖο] *Diomedis.*

453. Alterum Diomedis equum eminus agnoscit Idomeneus. Valet igitur vox ἵππον id quod τὸν ἕτερον τῶν ἵππων. Similis usus numeri singularis est X 22.

— προέχοντα] προύχ. Ω.

454. τόσον] cf. Δ 130.

— ἦεν] § 302.

455. περίτροχον ἠΰτε μήνη] de adi. cf. Ξ 413, de subst. T 374.

458. ὖμεσ] § 92.

459. παροίτεροι] § 88.

460. ποθ'(ι) αὖθι] § 322.

461. Brevius dictum est κεῖσε pro: *dum illuc* (metum versus) *tendebant*, vel: *donec illuc pervenerunt*, per priorem igitur certaminis partem.

463. ϝιδέμεν] § 126.

464. εἰσοράοντι] § 191.

466 sq. σχεθέμεν et ἐκπεσέμεν] § 126. Ad prius verbum mente supplendum est obiectum ἵππουσ.

αἳ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
ἀλλὰ φίδεσθε καὶ ὔμες ἀνασταδόν, οὐ γὰρ ἐγώ γε
εὖ διαγιγνώισκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισι φανάσσει,
Τυδέος ἱπποδάμοιο υἱός, κρατερὸς Διομήδης."
τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας· 473ᵃ = σ 321
„Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἳ δ' ἔτ' ἄνευθε
ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται.
οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον
οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἔκ δέρκεται ὄσσε·
ἀλλ' αἰεὶ μύθοισι λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρὴ
λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἳ τὸ πάρος περ,
Εὐμήλοι', ἔν δ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα βέβηκε."
τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
„Αἶαν, νεῖκος ἄριστε, κακοφραδές, ἄλλα τε πάντα
δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής. 484ᵇ = Π 35
δεῦρό νυν, ἢ τρίποδος περιδώμεθ' ἠὲ λέβητος,

471. Quidam — || 472. ἱπποδάμοιο L] -μου Ω. Cf. § 17. || 473. ἐνένιπεν] -σπεν Syr. C. || 474. πάρος] τ' ἄρ' ὥς vHerwerden (coll. *M* 409). || 478 sq. spurii? Vs. 479 Ar. —, de dativi forma μύθοισι vs. 478 cf. § 60. || 483. νεῖκος Ar. Syr. L] νείκει Ω. Cf. Γ 39. — τε] δὲ Heyne. || 485. νυν] νυ Brandreth. Non redit νῦν (cf. tamen *K* 105 υ 115). — *περιδωόμεθ'(α)] -δώμεθα T L schol. Ar. Ach. 771 Eq. 791 Hesych., -δώμεθον Ω. Cf. § 118 et 122.

468. *Equae autem furore correptae* (= caeco impetu) *e via recesserunt.*

469—472. Locus ad vitam expressus. Re enim inexpectata perculsus Idomeneus et ipsum viri nomen non statim tenens *novi hominem!* clamat: *est Aetolus, — unus est e regibus, — Tydei est filius ille Diomedes.* Cf. Achilles ira (A 234—239), Antilochus dolore et cursu citato (Σ 18—21) prohibitus quominus verba bene cohaerentia proferat.

469. ὔμες] § 92.

470. ἀνὴρ] *auriga.* Vox (ὁ) ἀνήρ opponitur nunc τοῖσ ἵπποισ.

474. πάρος] *prius* quam oculis obtusioribus equos et viros satis possis agnoscere.

475. πεδίοιο] cf. B 785.

— δίενται] *ruunt.* Intransitivum est verbum h. l. et M 304; nostro loco sequitur coniugationem quae est in -μι, ceterae formae coniugationi in -ω conveniunt.

476. *Senior* est Idomeneus (cf. N 361).

477. δέρκεται] cf. M 466.

480. αὐταὶ] § 98.

— παροίτεραι] § 88.

481. Εὐμήλοι'(ο)] § 59.

— εὔληρα] †, *habenas* (i. q. ἥνια vel ἱμάντες vs. 324).

483. τε] § 328¹.

485. περιδωόμεθ'(α)] *certemus pignore.* Item ψ 78 Ar. Ach. 772 Eq. 791 Nub. 644 al.

ϝίστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θήομεν ἄμφω,
ὁππότεραι πρόσθ' ἵπποι, — ἵνα γνώηισ ἀποτίνων."
ὣσ ἔφατ', ὦρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆοσ ταχὺσ Αἴασ 488 = 754
χωόμενοσ χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ϝεπέεσσι.
καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρισ 'γένετ' ἀμφοτέροισι, 490 cf. 526
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺσ αὐτὸσ ἀνίστατο καὶ 'φάτο μῦθον· 491 cf. 734
„μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ϝεπέεσσι,
Αἴασ 'Ιδομενεύσ τε, κακοῖσ', ἐπεὶ οὐδὲ ϝέροικε·
καὶ δ' ἄλλωι νεμεσᾶτον, ὅ τισ τοιαῦτά γε ῥέζοι. 494 cf. ζ 286
494b = α 47 χ 315
ἀλλ' ὕμεσ ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράεσθε 495 cf. 448
ἵππουσ, οἳ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκησ 496b = 437
ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ϝέκαστοσ
ἵππουσ Ἀργείων, οἳ δεύτεροι οἵ τε πάροιθε."
ὣσ 'φάτο, Τυδεΐδησ δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων·
μάστιγ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν, οἳ δέ ϝοι ἵπποι
ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον. 501 cf. ν 83
501b = Ξ 282
αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίησ ῥαθάμιγγεσ ἔβαλλον, 502b = Δ 536
ἅρματα δὲ χρυσῶι πεπυκασμένα κασσιτέρωι τε
ἵπποισ' ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλὴ
'γίγνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ κατόπισθε

---

487. *γνώηισ* H] *γνοίησ Ω* (*γνοησ* pap. 128). || 490. *κε δὴ*] *κ' ἔτι* pap. 128 et schol. T ad *I* 192 (cf. *Ψ* 526). || 491. *'φάτο μῦθον*] *κατέρυκε* l. a. in A (ut vs. 734). || 492. *ἀμείβεσθον*] *-βεσθαι* pap. 128[1], *-ψασθαι* D. || 493. Del. Heyne. — *Αἴασ 'Ιδομενεύσ* Wackernagel] *Αἶαν 'Ιδομενεῦ Ω, Αἶάν τ' 'Ιδομενεῦ* Barnes. Cf. § 51. — *κακοῖσ'(ι)*] *ἄναξ* quidam in schol. T. || 500. *μάστιγ'(ι)*] *μάστι δ'* vel *μάστιγι δ'* vel *-γα δ' Ω*. Cum dativo *μάστι* in schol. confertur *Θέτι* (*Σ* 407), a Bentleio *κνήστι* (*Δ* 640), et extat *μαστίω* verbum *P* 622 *Υ* 171; sed cf. *Ψ* 510. Similis controversia est *o* 182. || 503. *δὲ χρυσῶι*] *δ' αὖ χαλκῶι* Plut. Mor. 747 *e*. || 504. *ἐπέτρεχον*] sic Ar., *-χεν* olim quidam. || 505. *ἐπισσώτρων*] *ὀπ.* D. Cf. *E* 725.

486. ϝίστορα] cf. Σ 501.

— θήομεν] § 122.

494. νεμεσᾶτον] cum vos *irascimini* tum ceteri homines. Etiam κε νεμεσώιησ dici poterat; nam hoc est quod ait Achilles: „si quis alius eiusmodi quid dicat, ipsi irascamini". Eadem structura est ζ 286.

— ὅ τισ ... ῥέζοι] *si quis ... faciat.* Optativus rem vix expectandam indicat; subiunctivus ῥέζηι valeret: *cum faciat aliquis.* Cf. Γ 299.

495. ὕμεσ] § 19 et 92.

— εἰσοράεσθε] § 191.

499. διώκων] cf. Θ 439.

500. κατωμαδόν] cf. Γ 362.

502. κονίησ] non *siccum pulverem* sed *lutum* poetam cogitasse testatur quod additum est ῥαθάμιγγεσ.

503. κασσιτέρωι] cf. Λ 25.

504—506. Tam rapido cursu ferebantur equi ut volare viderentur et rotae currus vix contingerent solum. De equorum hoc genere cf. Υ 227.

ἐν λεπτῆι κονίηι· τὼ δὲ σπεύδοντ' ἐπετέσθην.
'στῆ δὲ μέσωι ἐν ἀγῶνι, πολὺσ δ' ἀνεκάκιε ϝιδρὼσ 507[b] cf. *N* 705
ἵππων ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
αὐτὸσ δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ 'θόρε παμφανάοντοσ, 509 = *Θ* 320
'κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδ' ἐμάτησε
ἴφθιμοσ Σθένελοσ, ἀλλ' ἐσσυμένωσ 'λάβ' ἄεθλον,
'δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα
καὶ τρίποδ' οὐατόεντα φέρειν· ὃ δ' ἔλυεν ὕφ' ἵππουσ.
τῶι δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχοσ Νηλήϊοσ ἤλασεν ἵππουσ,
κέρδεσιν, οὐ τάχεῖ γε, παραφθάμενοσ Μενέλαον· 515[a] cf. *H* 142[b]
ἀλλὰ καὶ ὥσ Μενέλαοσ ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέασ ἵππουσ.
ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵπποσ ἀφίσταται, ὅσ τε ϝάνακτα
ἕλκησιν πεδίοιο τιταινόμενοσ σὺν ὄχεσφι, —
τοῦ μέν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχεσ ἄκραι
οὐραῖαι, ὃ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλὴ
χώρη μεσσηγύσ, πολέοσ πεδίοιο θέοντοσ, — 521[b] cf. *Δ* 244
τόσσον δὴ Μενέλαοσ ἀμύμονοσ Ἀντιλόχοιο
'λείπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ εἰσ δίσκουρ' ἐλέλειπτο,
ἀλλά μιν αἶψ' ἐκίχανεν, ὀφέλλετο γὰρ μένοσ ἠΰ
ἵππου τῆσ Ἀγαμεμνονέηοσ, καλλίτριχοσ Αἴθησ.
εἰ δέ γ' ἔτι προτέρω 'γένετο δρόμοσ ἀμφοτέροισι, 526 cf. 490
τῶι κέν μιν παρέλασσ' οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκε. 527 cf. 382
αὐτὰρ Μηριόνηι, θεράπων ἑῦσ Ἰδομενῆοσ, 528 cf. 360
'λείπετ' ἀγακλείοσ Μενελάου δουρὸσ ἐρωήν·

---

506. (ἐ)πετέσθην] *πέτεσθον* l. a. in A. || 513. *οὐατόεντα* § 69 et 72[16]] *ὠτώεντα*. || 515. **τάχεῖ*] *τι τάχει*. Cf. § 71. || 517. *τε* Nauck] *ῥά τ' Ω, ῥα* Bentley. || 519. *ἐπισσώτρου*] *ὀπ.* A. Cf. *E* 725. || 523. *δίσκουρ'(α)*] *δίσκου οὖρα* (vel *δίσκ' οὖρα*) l. a. ant.; cf. § 8 et vs. 431. || 526. *γ'(ε)* Burney] *κ'*. || 527. *οὐδ'(ἐ)*] sic Ar., *ἢ* Zen., *τῶι κέ μιν ἢ παρέλασσ' ἢ* Nauck. Cf. vs. 382.

---

509. παμφανάοντοσ] § 191.

513. δ δ'(ὲ)] cf. A 190.

— ἔλυεν] *solvere coepit*. Imperfecto tempore haec coniunguntur cum sequentibus. Dum Sthenelus equos iugo solvit, supervenit Antilochus.

517. ἵπποσ] cf. X 22 sq.

518 et 521. πεδίοιο] cf. B 785.

523. τὰ πρῶτα] postquam e cava et salebrosa illa via prodierunt, per quam Menelaus cautius et lentius, Antilochus vero quam celerrime bigas egit. Ita factum est ut magno intervallo hic Menelaum praevertere posset.

— δίσκουρ'(α)] cf. vs. 431 et K 351—353.

526 sq. Imitatur Verg. Aen. V 325 sq.: *spatia et si plura supersint,* | *transeat elapsus prior ambiguumve relinquat* (Zenodoti lectionem secutus).

529. ἀγακλεέοσ] § 73.

βάρδιστοι μὲν γάρ ϝοι ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
ἤκιστος δ' ἦεν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἅρμ' ἐν ἀγῶνι.
υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἦλυθεν ἄλλων,
ἕλκων ἅρματα καλά, ἐλαύνων πρὸ ϝέθεν ἵππους.
τὸν δὲ ϝιδὼν ὤικτιρε ποδάρκησ δῖος Ἀχιλλεύς, 534 = Π 5
στὰς δ' ἐν Ἀχαιοῖσιν ϝέπεα πτερόεντ' ἀγόρευε· 535 cf. X 377
„λοῖσθος ἀνὴρ ὄχ' ἄριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους.
ἀλλ' ἄγε δή ϝοι δῶμεν ἀέθλια, ὡς ἐπιϝεικές, 537 cf. Υ 389
δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός." 537ª cf. ν 13
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήινεον ὡς ἐκέλευε.
καί νύ κέ ϝοι 'πόρεν ἵππον, — ἐπήινεσσαν γὰρ Ἀχαιοί, —
εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 541ᵇ = Ε 565
Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκηι ἡμείψατ' ἀναστάς·
„ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴ κε τελέσσηισ
τοῦτο ϝέποσ· μέλλεισ γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
τὰ φρονέων ὅτι ϝοι 'βλάβεν ἅρματα καὶ ταχέ' ἵππω
αὐτός τ' ἐσθλὸσ ἐών. ἀλλ' ὄφελεν ἀθανάτοισι
εὔχεσθαι· τῶι κ' οὔ τι πανύστατος ἦλθε διώκων.
εἰ δέ μιν οἰκτίρεισ καί τοι φίλοσ ἔπλετο θυμῶι, 548 sq.ª cf. Ξ 337 sq.
ἔστι τοι ἐν κλισίηι χρυσὸσ πολύσ, ἔστι δὲ χαλκὸσ
καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμωιαὶ καὶ μώνυχεσ ἵπποι·

---

530. *βάρδιστοι*] *-ται* Syr. — *ϝοι*] *τῶι* pap. 128. || 533. *πρὸ ϝέθεν* vHerwerden] *πρόσσοθεν* Ar. Ω, *ὠκέασ* Zen.; vulgata ferri nequit, nam *πρό(σ)σωθεν* erat dicendum (*κάλ', ἵππουσ πρόσσωθεν ἐλαύνων* Peppmueller), *eminus* autem id significaret. Cf. N 157, 803. || 534. *ὤικτιρε*] cf. Δ 814. || 535. *ἐν Ἀχαιοῖσιν* Nauck] *ἄρ' ἐν Ἀργείοισ(ιν)* Ω, *ἄρ'* om. C T. Cf. versus parall. et § 60. — *πτερόεντ' ἀγόρευε*] *-ντα προσηύδα* D T. || 536. *ὄχ' ἄριστοσ*] cf. Δ 288. — *ἐλαύνει*] *-νειν* Bentley. || 537. *ἀέθλια* Vrat.] *-ιον* (cf. vs. 653 et 748). Similis est controversia Υ 389. || 538. Olim quidam addebant: *τὰ τρίτα δ' Ἀντίλοχοσ, τέτρατα ξανθὸσ Μενέλαοσ, | πέμπτα δὲ Μηριόνησ, θεράπων ἐϋσ' Ἰδομενῆοσ* (*τέτρατα* novicium; cf. § 25). || 539. *ὡσ ἐκέλευε*] *ἠδ' ἐκέλευον* Syr. || 540. *ἐπηίνε(σ)σαν* D] *-νησαν* Ω; cf. § 295. — *Ἀχαιοί*] *οἱ ἄλλοι* l. a. in A. || 547. *τῶι κ'* Bentley] *τῶ(ι) κεν* vel *τό κεν* (sic pap. 128 A). Cf. σ 402 et § 96. — *ἦλθε διώκων*] *ἦλυθεν ἄλλων* D (ut vs. 532). || 548. *οἰκτίρεισ*] cf. Δ 814. — *φίλοσ*] sic Ar., *φίλον* D.

---

530 sq. Tardiores et Antilochus equos agebat (cf. vs. 310), sed hic aurigandi peritia illam tarditatem compensabat.

531. *ἔεν*] § 302.

532. *πανύστατοσ... ἄλλων*] cf. A 505.

533. *ἕλκων*] manu trahebat, quia fractum erat iugum (cf. vs. 392 sq.).

537. *δῶμεν*] § 122.

542. *δίκηι*] *litem ei intentans, verbis litigiosis.*

546. *αὐτός τ'(ε)*] suppl. *ἐβλάβη* (cf. vs. 395 sq.).

547. *διώκων*] cf. Θ 439.

τῶν ϝοι ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
ἠὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνέσσωσιν Ἀχαιοί.
τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆσ πειρηθήτω
ἀνδρῶν ὅσ κ' ἐθέλησιν ἐμοὶ χείρεσσι μάχεσθαι."
555 ὣς ἔφατ', ἐμείδησεν δὲ ποδάρκησ δῖοσ Ἀχιλλεὺς
χαίρων Ἀντιλόχωι, ὅτι ϝοι φίλοσ ἦεν ἑταῖροσ·
καί μιν ἀμειβόμενοσ ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δή με κελεύεισ ϝοίκοθεν ἄλλο
Εὐμήλωι ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω.
560 δώσω ϝοι θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπέρραν, 560ᵇ cf. 808
χάλκεον, ὧι πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
ἀμφιδεδίνηται· πολέοσ δέ ϝοι ἄξιοσ ἔσται." 562 cf. Θ 405
ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλωι ἐκέλευσεν ἑταίρωι
564 οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὃ δ' ὤιχετο καί ϝοι ἔνεικε.
566 τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαοσ ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,
Ἀντιλόχωι ἄμοτον κεχολωμένοσ· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
χειρὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ' ἐκέλευσε
Ἀργείουσ, ὃ δ' ἔπειτα μετηύδα ϝισόθεοσ φώσ·
570 „Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξασ!
ἤισχυνασ μὲν ἐμὴν ἀρετήν, ἐβλάψασ δέ μοι ἵππουσ,
τοὺσ σοὺσ πρόσθε βαλών, οἵ τοι πολὺ χείρονεσ ἦσαν. 572ᵇ cf. 577
ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορεσ ἠδὲ μέδοντεσ, 573 cf. B 79
εἰσ μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῆι,
575 μή ποτέ τισ ϝείπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· 575ᵃ = X 106
‚Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενοσ Μενέλαοσ
οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι ϝοι πολὺ χείρονεσ ἦσαν 577ᵇ cf. 572

565 Εὐμήλωι δ' ἐν χέρσ' ἐτίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων. 565 cf. A 446

552. αἰνέσσωσιν § 295] -νήσωσιν. ‖ 560. ἀπέρραν § 150⁵] ἀπηύρων. ‖ 562. ἄξιοσ] -ον Syr. A C D T. ‖ 565. Om. pap. 128 Syr. A C T. ‖ 568. χειρὶ A C D] χερσὶ pap. 128 Syr. (cf. A 585). ‖ 572. ἦσαν] εἶσιν Syr.

551. ἔπειτ'(α)] *posthac* (item υ 63?).

560—562. Cf. Φ 183 Λ 19—28, 373 sq.

561. χεῦμα ... κασσιτέροιο] stannum quomodo armis ornandis inservierit claris verbis nunc dicitur. Cf. Λ 25.

562. ἀμφιδεδίνηται] *est circumdatum, ornamenti causa adiectum*; item θ 405. Cf. δινωτόσ Γ 391.

567 sq. Verba facturo sceptrum praebet praeco; cf. A 234—239.

569. μετηύδα] § 191.

571. ἀρετήν] *artem, peritiam.*

574. *Sententiam ferte sine studio neque in alterius utrius gratiam.*

577. ὅτι] ad ψεύδεσσι βιησάμενοσ referendum.

ἵπποι, αὐτὸσ δὲ κρείσσων ἀρετῆι τε βίηι τε.'
εἶ δ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸσ δικάσω, καί μ' οὔ τινά φημι
ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν, ἰθεῖα γὰρ ἔσται·
Ἀντίλοχ', εἶ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφέσ, ἣ θέμισ ἐστί, 581 cf. *P* 685
στὰσ ἵππων προπάροιθε καὶ ἅρματοσ, — αὐτὰρ ἱμάσθλην
χερσὶν ἔχε ῥαδινήν, ἥι περ τὸ πρόσθεν ἔλαυνεσ, —
ἵππων ἁψάμενοσ γαιήοχον ἐνοσίγαιον
ὄμνυθι μὴ μὲν ἐμὸν σὺ ϝεκὼν δόλωι ἅρμα πεδῆσαι."
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχοσ πεπνυμένοσ ἀντίον ηὔδα·
„ἀνσχέο νῦν· πολλὸν γὰρ ἐγώ γε νεώτερόσ εἰμι
σεῖο, ϝάναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότεροσ καὶ ἀρείων. 588[b] cf. *B* 707
ϝοῖσθ' οἷαι νέου ἀνδρὸσ ὑπερβασίαι τελέθουσι·
κραιπνότεροσ μὲν γάρ τε νόοσ, λεπτὴ δέ τε μῆτισ. 590 cf. *K* 226
τῶι τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸσ 591[a] = *T* 220
δώσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καί νύ τι ϝοίκοθεν ἄλλο
μεῖζον ἐπαιτήσειασ, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
βουλοίμην ἢ σοί γε, διοτρεφέσ, ἤματα πάντα
ἐκ θυμοῦ πεσέμεν καὶ δαίμοσιν ἔμμεν' ἀλιτρόσ."
ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστοροσ υἱὸσ
ἐν χείρεσσ' ἐτίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸσ

578. αὐτὸσ δὲ] *ἐὼν αὐτὸσ? Cf. § 14. || 579 et 581. εἶ δ'(ἐ)] cf. *A* 302. || 581. Quidam — || 583. ἔχε] ἔχον T[1], ἔχων Eust. (recte?). || 585. ἐμὸν σὺ ϝεκὼν Heyne] ἑκὼν τὸ ἐμὸν *Ω* (cf. *A* 185 et *Θ* 360). Pro σὺ Brandreth mavult γε. || 587. ἀνσχέο] ἄσσχεο Dionysius Sid., alii olim ἴσχεο. Cf. *Ω* 518 et *Π* 231. — γε νεώτεροσ] *γένε' ὕστεροσ (ut *Γ* 215)? Cf. § 3. || 592. τι Hermann] κεν. || 593. ἐπαιτήσειασ C D] ἀπ. pap. 128 A T, utrumvis † (cf. tamen *β* 78).

579. μ'(οι)] cf. M 211 et § 13.

580. ἰθεῖα] mente add. δίκη, quam vocem praebet verbum δικάσαι. Cf. Σ 508.

581. ἣ θέμισ ἐστί] sic igitur iurare solebant qui inter se disceptabant, cum res id ferret.

583. ῥαδινήν] cf. Σ 576.

584. Ipsos equos manu contingens per deum equestrem (cf. vs. 346 al.) iurare iubetur Antilochus. Cf. atticum „λαβόμενοσ τοῦ βωμοῦ", e. g. Andoc. I § 127.

— ἐνοσίγαιον] § 21.

585. ὄμνυθι] § 284.

— μὴ μὲν ... ϝεκὼν] *non fraude mala, sed invitus equis abreptus.*

587. γε νεώτεροσ] § 3.

591 sq. Sufficit iuveni generoso ipsa victoria: praemium viro seniori et regi cedit haud illibenter, verbis usus quae mentem elatam clare testantur: *equum quem merui ipse dono tibi dabo, etiam plura de meis tibi largiturus, si gratum id sit tibi.* De verbo ἐπιτλήμεναι cf. T 220.

593. ἄφαρ] cf. N 814.

595. ἐκ θυμοῦ πεσέμεν] cf. A 562 et de πεσέμεν infinitivi forma § 126.

— ἔμμεν'(αι)] § 125.

ἰάνθη, ὡς εἴ τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρσηι
λιῒου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσωσιν ἄρουραι·
ὣς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 600b cf. Ω 321 o 165
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἀντίλοχος, νῦν μέν τοι ἐγὼν ὑποϝείξομαι αὐτὸς
χωόμενος, ἐπεὶ οὔ τι παρήορος οὐδ' ἀεσίφρων 603b cf. Υ 183
ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον ’νίκησε νεοίη.
δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν.
οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν!
ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες καὶ πόλλ' ἐμόγησας 607 cf. Ι 492
σός τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἵνεκ' ἐμεῖο·
τῶι τοι λισσομένωι ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
δώσω ἐμήν περ ἐοῦσαν, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε, 610b = Α 302
ὡς ἐμὸς οὔ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.“ 611b = Ο 94
ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι ’δῶκεν ἑταίρωι
ἵππον ἄγειν· ὃ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε παμφανάοντα. 613b = τ 386
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύω χρυσοῖο τάλαντα
τέρατος, ὡς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι ’δῶκεν Ἀχιλλεὺς
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔϝειπε παραστάς·
„τῆ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω, 618b = δ 600 cf. α 312
Πατρόκλοιο τάφου μνῆμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν

598. ἐ(ϝ)έρσηι T] -ση Ω, item Apollonius Rh. (cf. III 1018 sqq.). || 599. λιῒου ἀλδήσκοντος, ὅτε] λήϊον ἀλδῆσκον, ὅτε τε Capelle. — φρίσσωσιν pap. 128 T] -ουσιν Ω. || 602. Ἀντίλοχος § 51] -χε. — τοι] κεν pap. 128. || 604. νεοίη] sic Ar., Antimachus νόημα (νέον τ. νόημα? Heyne; cf. υ 82). || 605. δεύτερον] ὕστερον l. a. in A, βέλτερον G L.

598 sq. Cf. Aeschyli Clytaemestram, cum mariti sanguine est conspersa, χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ διοσδότωι γάνει | σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.

599. ὅτε φρίσσωσιν ἄρουραι] *cum erectae etiam stant aristae* (nondum pondere maturo gravatae), dum crescunt humoris, postea sicci caloris magis appetentes.

602 sq. ὑποϝείξομαι... χωόμενος] *ab ira desistam.* Verbo ὑποϝείκειν non nisi h. l. participium additur; structura ea est quae verbi παύεσθαι χόλου vel χολούμενος.

603. παρήορος] cf. Η 156.

— ἀεσίφρων] cf. Υ 183.

604. νεοίη] vox †, insolite formata, = νεότης, τὸ νέον.

607. ἔπαθες... ἐμόγησας] singularis ut Α 255.

610. Nihilo minus quam Antilochus (cf. vs. 591 sq.) laudis appetens Menelaus *meus est hic equus,* ait, *sed sponte mea eum tibi largior.*

613. παμφανάοντα] § 191.

614. τάλαντα] cf. Ι 122.

616. ἀμφίθετος φιάλη] de hoc nomine cf. vs. 91.

ὄψε᾽ ἐν Ἀργείοισι. δίδωμι δέ τοι τόδ᾽ ἄεθλον
αὔτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχέσσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,
οὐδέ τ᾽ ἀκοντιστὺν εἰσδύσεαι, οὐδὲ πόδεσσι
Θεύσεαι, ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.“ [Ven. 234 623b cf. Δ 321 h.
ὣς ϝειπών ϝ᾽ ἐν χερσ᾽ ἐτίθει· ὃ δ᾽ ἐδέξατο χαίρων, 624 = Α 446
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·
„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔϝειπες· [Α 286 χ 486 626 = σ 170 cf.
οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ᾽ ἔτι χεῖρες 627a = Ν 512
ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.
εἴθ᾽ ὥς ἠβάοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη, 629 = Η 157
ὡς ὁπότε κρείοντ᾽ Ἀμαρυγκέα ᾽Θάπτον ᾽Επειοὶ
Βουπρασίωι, παῖδες δὲ ᾽Θέσαν βασιλῆος ἄεθλα·
ἔνθ᾽ οὔ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ ᾽γένετ᾽, οὔτ᾽ ἄρ᾽ ᾽Επειῶν 632 cf. Β 553
οὔτ᾽ αὐτῶν Πυλίων οὔτ᾽ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Φήνοποσ υἱόν,
Ἀγκαῖον δὲ πάλαι Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·

622. εἰσδύσεαι] sic (ἰσδ.) Ar., ἐνδύσεαι A T, ὑποδύσεαι D. || 623. ἐπείγει] ἔπεισιν Gen., ἱκάνει C, ὀπάζει T (cf. Δ 321). || 624. *ϝ᾽(οι)] addidimus. || 626. Om. pap. 128 (in ora superiore add. corrector), item Ar. (teste Aristonico ad vs. 627: „ἡ διπλῆ ὅτι ἀπὸ τοῦ γὰρ ἤρχται,“ Cobet M.Cr. p. 318). || 627. φίλος, πόδες] ποδῶν, φίλος Duentzer (coll. Ν 512). || 628. ἐπαΐσσονται] ἀπ. L (cf. Hes. Theog. 150). || 634. Φήνοποσ] Οἴνοποο C T (cf. Ξ 444 sq. et φ 144). || 635. πάλαι] πάλην Ar.

620. ὄψε᾽(αι)] § 117.

621. μαχέσσεαι] § 291.

622. ἀκοντιστὺν εἰσδύσεαι] *iaculandi certamen inibis*, εἰσ ἀκοντίου ἀγῶνα κατελεύσηι (schol. recte). Non transfertur nunc εἰσδύνειν ita ut simplex I 231.

623. Cf. A 250—252.

627. πόδεσ οὐδ᾽ ἔτι χεῖρες] structura neglegentior. Expectabatur: πόδες καὶ χεῖρες vel: οὔτε πόδες οὔτε χεῖρες. Similia sunt: ναυσὶ δ᾽ οὔτε πεζὸσ ἰὼν *neque navi neque pedes iter faciens* Pind. Pyth. X 46, ἑκόντα μηδ᾽ ἄκοντα μηδέ τωι τέχνηι *neque libentem neque invitum neque ulla ratione* Soph. Phil. 771, σιδήρωι οὐδὲ ἀργύρωι *neque ferro neque argento* Herodot. I 215, γῆ δ᾽ οὐδ᾽ ἀὴρ οὐδ᾽ οὐρανὸσ ἦν *neque terra neque aer neque caelum erat* Ar. Av. 694, *quo iustior alter | nec pietate fuit nec bello maior et armis* Verg. Aen. I 544 sq. al., item nos: *vrÿwillig noch onvrÿwillig, voor zilver noch goud*, al.

629. ἠβάοιμι] § 190 sq.; de optativo cf. Δ 314.

630—637. *Amaryncei* funeri iuvenis adfuit Nestor et *Phyleum* tunc superavit: ante Troiam *Amaryncei filius* duxit Eleos (B 622), *Phylei filius* Dulichienses (B 628). Sic quoque apparet Nestorem ab Iliadis poeta una tantum aetate ceteris ducibus seniorem sive sexagenarium fere fingi; cf. A 250—252.

631. βασιλῆοσ ἄεθλα] *certamen regium*, rege defuncto dignum. Cf. X 164 Hes. Oper. 654.

635. μοι ἀνέστη] *contra me surrexit.* Item Ψ 677, (709) σ 334.

Φίφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἐόντα,
δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
οἵοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
πλήθεϊ πρόσθε βαλόντε, ἀγασσαμένω περὶ νίκηι,
640 *οὕνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόθι 'λείπετ' ἄεθλα.*
οἳ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὃ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευε,
ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὃ δ' ἄρα μάστιγ' ἐκέλευε.
ὣς ποτ' ἔα· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιαόντων
ἔργων τοιούτων, ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῶι
645 *πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσσι.*
ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερέϊζε.
τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
648 *ὥς μ' αἰεὶ μέμνησαι ἐνικέος, οὐδέ σε λήθω.* 648ᵇ cf. *A* 561
650 *σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.*"

649 *τιμῆσ, ἧσ τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖσ.*

637. *ὑπειρέβαλον*] *ὑπερέβαλον* D. De sono *-ει-* cf. § 315⁷. ‖ 639. *βαλόντε* schol. *E* 856] *-ντεσ Ω.* — *ἀγασσαμένω* l. a. ant.] *-μενοι Ω.* ‖ 640. *αὐτόθι* pap. 128 C] *-φι* Ar. A D T (cf. *M* 302). ‖ 643. *ἴα* § 302] *ἴον.* ‖ 648. *αἰεὶ* pap. 128² T] *ἀεὶ Ω.* Cf. § 17 et 324. — *ἐνηέοσ*] *ἐνηήσ* vHerwerden. ‖ 649. Del. Nauck; novicia sunt [*ϝ*]*έ*[*ϝ*]*οικε* et *Ἀχαιοῖσ* (cf. § 60), obscura *τιμῆσ* et *ἧσ.*

636. *Iphiclus* Phylaci f. Podarcis (et Protesilai) pater clarus fuit ob pedum celeritatem (cf. Hes. fr. 117 Paus. V 17 § 10).

639. πλήθεϊ πρόσθε βαλόντε] insolite dicta et in scholio notata; πρόσθε βαλόντε significat *praevertentes* (ut vs. 572), πλήθεϊ autem *numero* (cf. πάντεσ vs. 843); duo nimirum plus valebant in certamine quam solus Nestor, qui et habenas et flagellum tenebat. Cuiusmodi certamen satisne igitur aequum fuerit, et bini aurigae num revera celerius quam singuli ad finem curriculi fuerint perventuri, non rogasse nunc praestat. Posteri finxerunt Actoriones διφυεῖσ fuisse, sed noster poeta id voluisse non videtur.

640. *Quia maximum illic praemium etiam supererat*; quia ultimum certe praemium idque ceteris maius, quod manebat victorem certaminis *bigarum*, omnino volebant reportare.

642. De epanalepsi cf. B 671—673, de eliso μάστιγ'(ι) § 13.

643. ἀντιαόντων] § 191.

644 sq. γήραϊ λυγρῶι | πείθεσθαι cf. H 282.

646. ἴθι καὶ] sic nunc, non ἴθι νῦν (ut K 53 al.), quia non *hortantis* haec sunt, sed alterius consilium *probantis*. Item Ω 336 σ 171.

— ἀέθλοισι κτερέϊζε] funeris regii pars necessaria recte nunc vocantur certamina. Quae primitus eo consilio sunt habita ut animae regis defuncti darentur comites itineris (cf. vs. 805 sq.).

648. με'(ο)] § 92.

649. τιμῆσ ἧσ] neuter genitivus satis aptus; cf. Υ 181.

ὣς ἔφατο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
ὤιχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.

αὐτὰρ ὃ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς ἐθῆκεν ἄεθλα.
ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι — 654ᵃ = 662
ϝεξετέα δμητήν, ἣ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι· — 655ᵃ = 266
τῶι δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπε· — 657 sq. = 271 sq.
„Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥ περ ἀρίστω, — 659 = 802
πὺξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν'. ὧι δέ κ' Ἀπόλλων
δώηι καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί, — 661ᵃ = X 257
ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω· — 661ᵇ = Ω 688 / 662ᵃ = 654
αὐτὰρ ὃ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.“ — 663ᵇ = 667
ὣς ἔφατ', ὦρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠῦς τε μέγας τε — 664ᵇ = Γ 167
ϝειδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
ἥψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ φώνησέν τε·
„ἄσσον ἴτω ὅς τις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον· — 667ᵇ = 663
ἡμίονον δ' οὔ φημί τιν' ἀξέμεν' ἄλλον Ἀχαιῶν
πυγμῆι νικήσαντ', ἐπεὶ εὔχομαι ἔμμεν' ἄριστος.
οὐ ϝάλις ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν — 670ᵇ = Π 60

653. ἄεθλα] -λον C (cf. vs. 537). || 655. ϝεξετέα δμητήν] cf. vs. 266. || 658. Cf. vs. 272. || 662. νεέσθω] φερέσθω pap. 128 Syr. A B T. || 670. οὐ § 9] ἢ οὐχ.

660. ἀνασχομένω] cf. Γ 362.

— Ἀπόλλων] utpote deus κουροτρόφος. Cf. τ 86.

663. οἴσεται] futurum iubentis, = φερέσθω, ut Ar. Ach. 896, 899 Eccl. 618 al.

665. *Panopei* filius *Epeus* in Iliade non nisi h. l. et vs. 839 commemoratur; in posteriore vero belli parte inclaruit, utpote fabricator lignei equi, cuius in Odyssea demum (si neglegimus lectionem alteram Υ 30) fit mentio. Cf. B 101—108 et θ 492 sq.

669. ἔμμεν'(αι)] § 125.

670 sq. *Nonne satis vobis est quod artis militaris minus quam vos peritus sum?* Putatisne me ne manibus quidem multum valere? Huc adeste igitur, ut rei fiat periculum! — *Belli parum peritum* Epeum cur poeta sumserit, verbis apertis non dixit, e fabulis autem antiquioribus eum id habere patet, rem enim ita commemorat ut cuius causa auditores latere non potuerit (cf. A 307). *Pacis* nimirum *artibus*, non belli, Epeus studuit, *faber* peritissimus idemque robustissimus, non *miles*. Quem *classis structorem* priscae fabulae habuisse videntur, *lignei equi* fabricatorem habuit poeta Odysseae (cf. vs. 665). Non ignavum autem, sed μάχης ἀδαήμονα noster

πάντεσσ' ἐν ϝέργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
ὧδε γὰρ ἐκϝερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· 672 = *A* 212
ἀντικρὺ χρόα τε ῥῆξω σύν τ' ὀστέ' ἀράξω. 673b cf. *M* 384
κηδεμόνες δέ ϝοι ἐνθάδ' ἀϝολλέες αὖθι μενόντων,
οἵ τέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆισ' ὑπὸ χερσὶ δαμέντα."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇι, 676 = *Γ* 95
Εὐρύαλος δέ ϝοι οἷος ἀνίστατο, ϝισόθεος φώς,
Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ϝάνακτος, 678 = *B* 566
ὅς ποτε Θήβασδ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
εἰς τάφον, ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκαε Καδμεΐωνας.
τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρὶ κλυτὸς ἀμφεπονεῖτο
θαρσύνων ϝέπεσιν, μάλα δ' αὐτῶι 'βούλετο νίκην.
ζῶμα δέ ϝοι πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
'δῶκεν ἰμάντας ἓϋ τμητοὺς βοὸς ἀγραύλοιο.
τὼ δὲ ζωσαμένω 'βήτην εἰς μέσσον ἀγῶνα, 685 cf. 710
ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῆισιν ἄμ' ἄμφω 686a cf. *σ* 95
σύν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν· 686b sq. a cf. *H* 255 sq.

671. *πάντεσσ' ἐν* Fick] *ἐν πάντεσσ'*. || 672. *τὸ δὲ καὶ*] *καὶ μὴν* Syr. T. || 675. *τέ* criticus apud Nauckium] *κέ*. || 678. *Μηκιστῆος*] cf. *A* 489. || 679. *Θήβασδ'*(*ε*)] sic Ar., *Θήβασ* pap. 128. || 682. *μάλα* pap. 128] *μέγα* Ω. Cf. *K* 229 *A* 782 *O* 51.

poeta eum vocavit; et hanc ob causam in pugnis nulla eius facta est mentio, sive omnino non pugnavit (cf. T 42 sq.), sive male pugnavit.

670. μάχησ] opponitur nunc πυγμῆι, ars *clipeo hasta ense* utendi *pugilatui*.
— ἦν] cf. Γ 183 et § 302.

673. Minae haudquaquam vanae. Cf. Pausan. VIII 40 § 3.

678. υἱὸσ] § 17.

679. ὅσ] *Mecisteus*.
— δεδουπότος] *in bello caesi* (nos *gevallen*, cf. N 426, ἐριπών Pind. Ol. II 76; imitantur Apoll. Rh. I 1304 IV 557 Lycophr. 492). Sic ἐρήριπε, ἐρέριπται de aggere expugnato dicta sunt Ξ 15, 55. Recte sic Ar., qui annotabat *Thebis* igitur et *regem* Oedipum mortuum esse secundum poetam, et rite illic sepultum; cf. λ 275 sq. — Aliam famam in Oedipi, ut in Orestis (cf. γ 307) sorte enarranda secutus est Sophocles.

680. ἐνίκαε] § 191.

681. *Diomedis patruelis* fuit Euryalus:

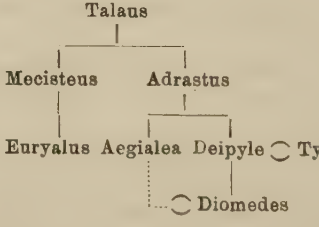

683 sq. Abdomen Euryalus tuetur *subligaculo* (cf. Δ 187), brachia *loris*. Verbum παρακαταβάλλειν *praebere* valet (*iuxta eum humi ponere*). Cf. vs. 127.

686. ἀνασχομένω] cf. Γ 362.

687. σὺν — ἔμιχθεν] *immiscentque manus manibus* Verg. Aen. V 429.

δεινὸσ δὲ χρόμαδοσ γενύων 'γένετ', ἔρρεε δ' ἱδρὼσ 688b sq.a cf. Π 110
πάντοθεν ἐκ μελέων. ἐπὶ δ' ὦρνυτο δῖοσ 'Επειόσ,
'κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
εἱστήκειν, αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
ὡσ δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸσ Βορέα' ἀναπάλλεται ἰχθὺσ
θίν' ἔνι φυκιόεντι, μέλαν δέ ⸗ κῦμ' ἐκάλυψε, 693b = ε 353
ὥσ πληγεὶσ ἀνέπαλτο. ἀτὰρ μεγάθυμοσ 'Επειὸσ 694b cf. Α 732
χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε, φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι, 695b = Σ 233
οἵ μιν ἄγον δι' ἀγῶνοσ ἐφελκομένοισι πόδεσσι,
αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωσε· 697b cf. Θ 306a
καὶ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντεσ,
αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι 'κόμισαν δέπασ ἀμφικύπελλον.

Πηλεΐδησ δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα 'θῆκεν ἄεθλα, 700 cf. 740
δεικνύμενοσ Δαναοῖσι, παλαισμοσύνησ ἀλεγεινῆσ·
τῶι μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην, — 702a cf. Γ 138

689. δῖοσ] Θεῖοσ Syr. || 692. ὑπὸ φρικὸσ] ὑπαὶ ῥιπῆσ l. a. ant. (ut O 171 T 358). || 692 et 694. ἀναπάλλεται et ἀνέπαλτο] ἀναάλλεται et ἀνέαλτο? Cf. Θ 85. || 693 ἔνι] ἐν Ω. — μέλαν] μέγα A. — δέ] τέ pap. 128 T. || 694. ἀνέπαλτο. ἀτὰρ L] ἀνέπαλτ'. αὐτὰρ Ω (cf. § 18). || 695. χερσὶ] χειρὶ pap. 128[1] (cf. Α 585). || 701. Δαναοῖσι] λαοῖσι pap. 128[2] A[2] (cf. X 205). — παλαισμοσύνησ] παλαιμ. pap. 128. Eadem varietas est Ψ 103 et 126 (cf. Pind. Pyth. II 113), sed παλαιστῆσ est Ψ 246.

688. *Duro crepitant sub volnere malae* Verg. ibid. vs. 436. — *Frendentes* intellegit schol., sed tenuior is sonus vix potuit audiri a corona vel δεινός dici a poeta. Et cf. vs. 690.

690. παρήϊον] cf. Δ 142.

691. αὐτοῦ] = αὐτόθι.

692. Cf. Φ 126 et de voce φρίξ Η 63. — Βορέα'(ο)] § 55.

693. θίν' ἔνι] *in vado littorali*. De eliso θινί cf. § 13.

— δέ] notabile exemplum paratoxis; cf. Δ 443. *Palpitat piscis in littus eiectus, dein vero novus fluctus eum abdit* (= *donec denuo eum abdat unda aestuans*).

695b—697. Imitatus est Verg. Aen. V 468—471.

696. ἐφελκομένοισι πόδεσσι] cf. Β 149.

698. ἀλλοφρονέοντα] cf. Ο 245.

702. ἐμπυριβήτην] cf. Ι 122 et Σ 344 (etiamne Ψ 270?). Vox †, cuius notabilis est forma, quoniam a locutione ἐν πυρὶ βαίνειν = πυρὶ ἐμβαίνειν ita formatum est hoc nomen agentis quasi sincerum id foret verbum compositum. Cf. ἐγχειρίθετοσ Herodot. V 108; cognata sunt etiam: ξὺν κακῶσ ποιεῖν Thuc. III 13 § 1, θεοισεχθρία Ar. Vesp. 418 al., νουνεχόντωσ Herodot. III 36 al., σκορακίζειν (= „εἰσ κόρακασ" λέγειν) Dem. XI § 11 al., et plura possunt conferri (e. g. Ar. Plut. 1029). Praeterea huc faciunt adiectiva οὐδενόσωροσ Θ 178, οὐτιδανόσ Α 231, et Πυριφλεγέθων fluminis nomen κ 513; cf. etiam ποτιφωνήεισ ι 456.

τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί, —
ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' εἰσ μέσσον ἔθηκε,
πολλὰ δ' ἐπίστατο ϝέργα, τίον δέ ϝε τεσσαράβοιον. [830 sq.
στῆ δ' ὀρθὸσ καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔϝειπε· 706 sq. = 752 sq.
„ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε." 706 = 271
ὣσ ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγασ Τελαμώνιοσ Αἴασ, 708 = 811
τῶι δ' Ὀδυσεὺσ πολύμητισ ἀνίστατο, κέρδεα ϝειδώσ.
ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην εἰσ μέσσον ἀγῶνα, 710 cf. 685
ἀγκὰσ δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆισι
ὡσ ὅτ' ἀμείβοντεσ, τούσ τε κλυτὸσ ἥραρε τέκτων,
δώματοσ ὑψηλοῖο, βίασ ἀνέμων ἀλεείνων. 713 = Π 213

707. πειρήσεσθε pap. 128 C] -σθον Ω. Cf. vs. 753 et 831. ‖ 709. τῶι Brandreth] ἂν Ω (ut Γ 268 al.), quod ante ἀνίστατο ferri nequit. Cf. vs. 635 et similes errores Π 691 P 570 (v. l. Ψ 254 γ 41) ε 260 ζ 77 λ 372 μ 54, 164 τ 10 υ 261. ‖ 712. ὡσ] ὡσ δ' pap. 128 A¹ C T.

703 et 705. δυωδεκάβοιον et τεσσαράβοιον] cf. Z 236. Pretium feminae cultissimae in castris non nisi quatuor boum fuit, quia satis magna illic erat copia mulierum nuper ab Achille Thebae Lyrnessi alibi captarum, rariores vero erant boves, quorum multi identidem requirebantur ad milites nutriendos. *Viginti* vero bobus Eurycleam emit Laërtes (α 431), et vel *ducentis* uxorem emit Iphidamas Λ 244 sq.).

708—779. Bis deinceps cum Aiace certat Ulixes, prius cum maiore, dein cum minore. Nempe unus idemque heros primitus fuit Aiax Telamonius atque Locer (cf. N 198). — Etiam in fabula epica quae erat de Achillis corpore ab Achivis erepto Troianis Aiax (maior) Ulixi fuit oppositus; tunc quoque dubitatum est uter laude digniorem se praestitisset, melior tamen visus est Ulixes, utpote plus valens consilio (cf. vs. 725 sq.) et Minervae magis carus (cf. vs. 771—774). Huic igitur tunc data sunt arma Achillis, Aiax mortem sibi conscivit (cf. Ar. Eq. 1056 cum. schol., λ 545—547). *Luctae* autem *peritissimum Ulixem* et alia fabula ostendit: δ 342—344.

709. Cf. vs. 290.

— τῶι ... ἀνίστατο] cf. vs. 635.

711. ἀλλήλων λαβέτην] brevius dictum pro ἀλλήλω λαβέτην ὤμων (vel alia parte corporis); cf. Α 407 Δ 463 τ 480 al.

712. ὡσ ὅτ'(ε)] cf. Β 394.

— ἀμείβοντεσ] vox †, quam scholia recte interpretantur συστάτασ sive δοκοὺσ ἀντερειδούσασ, *trabes binas*, tecti fulcra, *in figuram litterae* Λ *iunctas*. Romani dixerunt *tibicines* a tibiae duplicis figura. Cf. ἐπημοιβοί Μ 456. — Aevo Homerico tecta regiarum et omnino locupletiorum hominum fuere *plana* (cf. e. g. κ 559 λ 64); sed quasdam aedes — tenuiorum fortasse potissimum civium — in culmen adscendisse noster locus docet. Et ita contignare domum necessarium erat si non limo indurato sed arundine (cf. Ω 451) eam tegere in animo erat.

'τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν 714ᵇ = Λ 553
715 ἑλκόμενα στερεῶς, κατὰ δὲ νότιος 'ρέε ϝιδρώς, 715ᵇ = Λ 811
πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ
νίκης 'ϝιέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.
οὔτ' 'Οδυσεὺς 'δύνατο σφήλας οὐδάσδε πελάσσαι,
720 οὔτ' Αἴας 'δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχε ϝὶς 'Οδυσῆος.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζον ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς, 721ᵃ cf. δ 460
δὴ τότε μιν προσέϝειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ,
ἦ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει." 724ᵇ cf. P 515
725 ὣς ϝειπὼν ϝ' ἀνάειρε. δόλου δ' οὐ 'λήθετ' 'Οδυσσεύς.
'κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα,
κὰδ δ' ἔπεσ' ἐξοπίσω, ἐπὶ δὲ στήθεσσιν 'Οδυσσεὺς
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ 'θηέοντό τε 'θάμβησάν τε. 728 = 881
δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος 'Οδυσσεύς, 729 cf. 778
730 'κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ ϝ' ἄειρε,
ἐν δὲ γόνυ 'γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
πλησίοι ἀλλήλοισι, 'μιάνθησαν δὲ κονίηι.
καί νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκε· 734 cf. 491

719. *σφήλασ οὐδάσδε* Roehl] *σφῆλαι οὔδει τε* (*δε* Syr.). Cf. *κ* 440 et § 71. ‖ 721. *-δασ Ἀχαιούς*] sic Ar. (cf. *τ* 323), *-δεσ -οί* pap. 128 Syr. D (ut *Σ* 300 *Φ* 270 *δ* 460, 598 *χ* 87). ‖ 725. *ϝ'(ε)*] addidimus. ‖ 727. *ἔπεσ'* A] *ἔβαλ'* Ω. ‖ 730. *ϝ'(ε)* Brandreth] *τ'*. ‖ 731. *ἐν*] *ἓν* interpretabatur Leptines (vitiose pro *ἕτερον*). ‖ 132. *πλησίοι*] *-ον* pap. 128 D (cf. *Z* 54)

716. πυκναὶ... σμώδιγγες] dum luctantes variant λαβάς, corporum partes digitis validissimis compressae fiunt lividae et intumescunt.

— πλευράς] cf. Δ 468.

717. φοινικόεσσαι] § 18.

721—724. Taedium fit Achivis luctam fine carentem spectantibus. Quapropter *virium*, non *artis* periculum nunc facere adversarium iubet Aiax, quo citius fiat certaminis finis; non enim dubitat quin sic superior sit evasurus. De versu 724 cf. N 486; post σε mente add. ἀερέω. De correpta particula ἤ cf. § 16.

726. κώληπα] vox †; *poplitem* significari contextus videtur docere. Artificiorum suorum Ulixes et nunc memor poplitem adversarii vehementi ictu calcis ferit.

727. ἔπεσ'(ε)] *Aiax.* Subiectum mutatur.

728. 'θηέοντο] § 7, 17, 191, 249.

731. ἐν δὲ γόνυ 'γνάμψεν] *inflexit enim genu* (suum; cf. T 72 ε 453). Concidit Ulixes cum ipso Aiace, molis ingentis virum tollere frustra conatus. Prior Aiax cecidit cum Ulixem, dein Ulixes cum Aiacem tollere vellet; neuter igitur superior evasit.

„μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι.
νίκη δ' ἀμφοτέροιιν· ἀέθλια ϝῖσ' ἀνελόντες
ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν 'κλύον ἠδ' ἐπίθοντο, 738 = *H* 379
καί ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην 'δύσοντο χιτῶνας.

Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα 'τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα, 740 cf. 700
ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
'χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλε' ἐνίκαε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν.
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠερο϶ειδέα πόντον,
'στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε 746 cf. Φ 41
Πατρόκλωι ἥρωϊ 'Ιησονίδης 'Εὔνηος.
καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς 'θῆκεν ἀέθλια ϝοῖ' ἑτάροιο,
ὅς τις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
δευτέρωι αὖ βοῦν 'θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῶι,
ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοισθήϊ' ἔθηκε.
'στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔ϶ειπε· 752 sq. = 706 sq.
„ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε."
ὣς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας, 754 = 488
ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς

735. ἐρείδεσθον] ἐρίδεσθον C T (cf. vs. 792), ἐρίζεσθον G (quod est παραδιορθοῦντος). Cf. *M* 457 *Π* 736. || 736. ἀμφοτέροιιν Bekker] -ροισιν. — *ἀέθλια] -λια δ' Ω, -λα δὲ Bentley. || 737. ἀεθλεύωσιν] -σωσιν D T. || 739. ἀπομορξαμένω] -νοι pap. 128 D T. — 'δύσοντο § 152[3]] -σαντο. || 741. ἓξ] neglecto ϝ. || 743. Spurius? Cf. comm. || 748. ἀέθλια Bekker] -ον (cf. vs. 537). || 750. καὶ πίονα] καταπίονα l. a. ant. (cf. δ 72). || 751. λοισθήϊ'(α) Ar. A[2]] -ῆϊ Ω. Cf. vs. 785. || 753. πειρήσεσθε] -σθον Zen. pap. 128 (cf. vs. 707).

736. ϝῖσ'(α)] quatuor igitur boves vel horum pretium is cui lebes cessit solvere debuit alteri, cui mulier est tributa (cf. vs. 703—705).

741—747. Cf. Φ 41 sq. et H 467—475. Crateram, quam Thoanti regi Lemni olim dono dederant negotiatores Phoenicii in illis regionibus mercaturam facientes et in singulis portibus appellentes, eius nepos Euneüs Patroclo dedit pretium Lycaonis principis captivi.

741. μέτρα] cf. H 471.

742. κάλλε'(ϊ)] § 71.

743. Insolita sunt adiectivum πολυδαίδαλος non de artis opere sed de ipso artifice dictum et nominis Σιδόνες prima syllaba correpta.

745. 'στῆσαν] mente suppl. νῆα (ut τ 188).

748. ϝοῖ'(ο)] § 59.

749. ὅς τις] om. τῶι. Cf. H 401.

751. ἡμιτάλαντον] cf. I 122.

755. ἂν δ'(ὲ)] cf. Γ 268.

Ἀντίλοχος, ὃ γὰρ αὖτε νέουσ ποσὶ πάντασ ἐνίκα.
'στὰν δὲ μεταστοιχί, 'σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύσ. 757 = 358
τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσησ 'τέτατο δρόμοσ· ὦκα δ' ἔπειτα 758ª = ϑ 121
ἔκφερ' Ὀϊλεΐδησ, ἐπὶ δ' ὥρνυτο δῖοσ Ὀδυσσεὺσ
ἄγχι μάλ', ὡσ ὅτε τίσ τε ἐϋζώνοιο γυναικὸσ 760ᵇ = Α 429
στήθεόσ ἐστι κανών, ὅν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσηι
πηνίον ἐξέλκουσα παρ' ἐκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
στήθεοσ· ὣσ Ὀδυσεὺσ ἔθε' ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὄπισθε
ἴχνε' ἔτυπτε πόδεσσι πάροσ κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
κὰδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆσ 'χέ' ἀϋτμένα δῖοσ Ὀδυσσεὺσ
αἰεὶ ῥίμφα θέων· 'ϝίϝαχον δ' ἐπὶ πάντεσ Ἀχαιοὶ
νίκησ μεμέναι, μάλα δὲ σπεύδοντ' ἐκέλευον.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον 'τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺσ 768ª = 373
ἠΰχετ' Ἀθηναίηι γλαυκώπιδι ϝὸν κατὰ θυμόν·
„κλῦθι, θεά· ἀγαθή μ' ἐπιτάρροθοσ ἐλθὲ ποδοῖιν."
ὣσ ἔφατ' εὐχόμενοσ· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰσ Ἀθήνη, 771 = Ε 121
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδασ καὶ χεῖρασ ὕπερθε. 772 = Ε 122
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξεσθαι ἄεθλον, 773ª cf. Κ 365
ἔνθ' Αἴασ μὲν ὄλισθε θεών, — 'βλάψεν γὰρ Ἀθήνη, —

757. In marg. pap. 128 post hunc repetuntur versus 359—361. Ipsum vs. 757 Ar. — ‖ 759. ἔκφερ'] ἔκθορ' Zen. — Ὀϊλεΐδησ Knight] Ὀϊλιάδησ Ω, ὁ Ἰλιάδησ Zen.; cf. Β 527 et Μ 365. ‖ 760. ἐϋζώνοιο γυναικὸσ Nauck] γυναικὸσ ἐϋζώνοιο. Cf. § 3 et Α 429. ‖ 761. χερσὶ] χειρὶ pap. 128 C (cf. Α 585). ‖ 762. ἀγχόθι δ'] *ἄγχι δέ ϝ'? Cf. § 318¹. ‖ 764. ἴχνε'(α)] cf. Ν 71. ‖ 767. μεμέναι] -νοι pap. 128 Ambr. Cf. vs. 371. ‖ 770. *μ' ἐπιτάρροθοσ] μοι ἐπίρροθοσ. Cf. Δ 390. ‖ 772. Ar. — ‖ 773. ἔμελλον] -λλεν pap. 128. — ἐπαΐξεσθαι pap. 128] -ξασθαι Ω.

756. *Is enim inter iuvenes erat omnium celerrimus*, ut illi inter seniores (cf. vs. 788—790). Oppositionem particula αὖτε indicat.

757. Damnabat Ar. propterea quod h. l. non, ut vs. 352 sqq., dictum fuerit sorte singulis locum suum fuisse indicatum.

— μεταστοιχί] cf. vs. 358.

759. ἔκφερ'(ε)] cf. vs. 376.

760—763. Binis *arundinibus* utuntur texentes, quarum alteri fila primum tertium cett. staminis pendentis sive μίτου annexa sunt, alteri secundum quartum cett., et modo hanc, modo illam mulier dum telam obit manu altera ad pectus adducit, altera interim traiciens radium tectorium (κερκίδα, ε 62) *subtemen* sive πηνίον tenentem. Cf. Ar. Thesm. 822, 825 Ovid. Metam. VI 55.

760. ἐϋζώνοιο] cf. Β 479.

762. μίτον] *licium* sive imam partem staminis.

764. πάροσ κόνιν ἀμφιχυθῆναι] *priusquam pulvis ictu pedum motus vestigiis circumfundi* — i. e. in vestigia relabi — *poterat*.

765. Cf. vs. 380.

768. πύματον ... δρόμον] cf. vs. 373.

τῆι ῥα βοῶν ’κέχυτ’ ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
οὓς ἐπὶ Πατρόκλωι ’πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἐν δ’ ὄνθου βοέου ’πλῆτο στόμα τε ῥῖνάς τε.
κρητῆρ’ αὖτ’ ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 778 cf. 729
ὡς ἤλθε φθάμενος· ὃ δὲ βοῦν ἕλε φαίδιμος Αἴας.
’στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο, 780 cf. Ω 81 μ 253
ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ’ Ἀργεῖοισιν ἔϝειπε·
„ὦ πόποι, ἦ μ’ ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τὸ πάρος περ
μήτηρ ὣς Ὀδυσῆϊ παρίσταται ἠδ’ ἐπαρήγει.“
ὣς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἄρα πάντες ἐπ’ αὐτῶι ϝηδὺ ’γέλασσαν. 784 = υ 358 φ 376
Ἀντίλοχος δ’ ἄρα δὴ λοισθήϊον ἔκφερ’ ἄεθλον
μειδιάων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔϝειπε·
„ϝειδόσι πᾶσ’ ὔμιν ϝερέω, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν 787ª cf. K 250
ἀθάνατοι τίουσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους.
Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ’ ὀλίγον προγενέστερός ἐστι,
οὗτος δὲ προτέρηος γενεῆς προτέρων τ’ ἀνθρώπων, —
ὠμογέροντα δέ μίν φασ’ ἔμμεναι, — ἀργαλέος δὲ
ποσσὶν δηρίσασθ’ ἄλλοισ’, εἰ μὴ Ἀχιλῆϊ.“
ὣς ’φάτ’, ἐκύδνην δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.

---

777. ῥῖνας] -νες Syr. ‖ 782. πόποι] φίλοι pap. 128. ‖ 785. δὴ] om. pap. 128[1], οἱ Syr. ‖ 787. ϝειδόσι πᾶσ’ ὔμιν (ὔμμιν) ϝερέω Menrad] εἰδόσιν ὔμμ’ ἐρέω πᾶσιν. ‖ 788. τίουσι § 165] τιμῶσι. ‖ 791. ἀργαλέοσ] -ον pap. 128. ‖ 792. δηρίσασθ’(αι) Naber] ἐριδήσασθαι Ω, ἐριζήσασθαι v. l. in Ar. comment. et fortasse pap. 128[1], ἐριζέμεναι Brandreth, ἐρίζεσθαι Lange, Menrad πόσσ’ ἐριδαίνεσθαι (melius ἐριδαινέμεναι coll. A 574 al.), Nauck -ον δὲ | πρόσ μιν ἐρίζεσθαι. Cf. § 221 et ϑ 76. — ἄλλοισ’(ι) Lange] Ἀχαιοῖσ Ω, Δαναοῖσ’ Brandreth. — εἰ μὴ Ἀχιλῆϊ Brandreth] εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ. Cf. § 76.

---

779. Tam cito igitur exsiluit Aiax, ut ante Antilochum certe, quem longe praeverterat, ad finem curriculi perveniret.

782 sq. Cf. vs. 406; duplex accusativus μ’ ἔβλαψε πόδας ut τὸν φρένας Ξ 178.

786. μειδιάων] § 191.

788—792. *Senioribus* Ulixes non nisi hoc Iliadis loco accensetur; nam et Ξ 85—87 hinc alieni, et Τ 219, ubi Achille puerilem aetatem nuper egresso se maiorem natu dicit ipse. Non tamen hinc efficitur recentiores esse hos versus (786—797) quam carminis corpus, sed Antilocho iuveni Ulixes vir tricenario paullo maior iam fere senex videtur, certe per iocum nunc dicitur. — Cf. Α 250—252 et similis quaestiuncula chronologica sed multo difficilior Ω 765. — Ulixem iuvenem cursu victorem celebravit fabula quae erat de eius nuptiis (cf. Pausan. III 12 § 1, 4).

789. ἐμεῖ’(ο)] § 92.

791. ὠμογέροντα] adi. †, sed cf. ο 357; *cruda ... viridisque senectus* Verg. Aen. VI 304.

τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέϝειπε·
„Ἀντίλοχ', οὐ μέν τοι μέλεος ϝεϝρήσεται αἶνος,
ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῖ' ἐπιθήσω."
ὣς ϝειπὼν ϝ' ἐν χέρσ' ἐτίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων. 797 = Α 446

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος 798 = 884
'θῆκ' ἐσ ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν, 799ª = 886
τεύχεα Σαρπήδοντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπέϝρα. 800 cf. Π 663 sqq.
'στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔϝειπε· 801 = 271
„ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥ περ ἀρίστω, 802 = 659
τεύχεα ϝεσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἑλόντε,
ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι.
ὁππότερός κε φθήηι ὀρεξάμενος χρόα καλόν,
ψαύσηι δ' ἐνδίνων διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα, 806ᵇ = Κ 298
τῶι μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
καλὸν Θρηΐκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπέϝραν· 808ᵇ cf. 560
τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων,

797. *ϝ'(οι)] addidimus. || 800. ἀπέϝρα § 150⁵] ἀπηύρα. || 803. ἑλόντε] -ντων D (om. vs. 804). || 804. Non legit Nicanor (neque Ar.?), om. pap. 128 A¹ (neque in textu habuit huius archetypum) D T¹; sine vitio tamen omitti non potuit, nisi vs. 803 ϝέσσασθαι legebatur aut alia ratione mutabantur versus vicini. || 805 sq. ὁππότερός κε πρόσθεν ἐπιγράψας χρόα καλὸν | φθήηι ἐπευξάμενος διά τ' ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρῶν Aristoph. (?), Ar. versum 806 —; cf. comment. || 805. φθήηι Anecd. Ox. 430] φθῆισιν. Cf. § 122. || 808. ἀπέϝραν § 150⁵] ἀπηύρων.

796. ἡμιτάλαντον] cf. I 122.
— χρυσοῖ'(ο)] § 59.

798—800. Cf. Π 663. *Thoracem* Sarpedoni poeta non tribuit (cf. Π 419). — Sua iam Achilles ducit arma quae cepit Patroclus sodalis.

806. Verba obscura. Vocem ignotam ἐνδίνων Ar. interpretabatur *viscera*; sed expectabatur potius: *qui prior sanguinem adversarii profluere fecerit*, aptum igitur foret e. g.: ὁππότερός κε φθήηι ἐπιγράψας χρόα καλόν. Caedes huic loco non convenit (cf. vs. 809 sq.), licet veri minime sit dissimile ante poetae nostri aetatem in principum funeribus etiam usque ad mortem esse pugnatum in honorem defuncti (cf. Γ 273), vel potius eo consilio ut regi in mortuorum sedem proficiscenti comites darentur bellatores quos vivus antea in praelia duxisset vivos (cf. vs. 646), in vetustis igitur fabulis eiusmodi quid commemoratum invenire potuisse eum cui noster locus debetur. Sic postea in funere principum *Thracum* habebantur ἄεθλα κατὰ λόγον μονομαχίης (Herodot. V 8). Cf. Σ 337 et muneris *gladiatorii* apud Etruscos origo (Liv. XXXI 50 al.), nec non quae de ipso hoc certamine narrantur vs. 818—821.

808. Cf. Φ 183 et N 577.

809. ξυνήϊα] *quae inter se dividant.* Cf. P 231.

καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίηισι."
ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας, 811 = 708
ἂν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης. 812 cf. 290
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ϝεκάτερθεν ὁμίλου 'θωρήχθησαν, 813 = Γ 340
εἰς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι, 814 sq. cf. Γ 341
814 cf. Z 120 [sq.
δϝεινὸν δερκομένω, θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιούς.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 816 cf. Γ 15
τρὶς μὲν ἐπέκλῖξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὡρμήθησαν.
ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐρίσην
'νύξ', οὐδὲ χρό' ἵκανεν, ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ·
Τυδεΐδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο 821b cf. Λ 253
αἰὲν ἐπ' αὐχέν' ἔκυρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῆι.
καὶ τότε δή ῥ' Αἴαντι περιδϝείσαντες Ἀχαιοὶ
παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ϝῖσ' ἀνελέσθαι.
αὐτὰρ Τυδεΐδηι 'δῶκεν μέγα φάσγανον ἦρως
σὺν κολεῶι τε φέρων καὶ ἐΰ τμητῶι τελαμῶνι. 825 = H 304

αὐτὰρ Πηλεΐδης 'θῆκεν σόλον αὐτοχόανον,

---

810. Ar. — || 814. ἀμφοτέρω A] -ρων Ω (ut Z 120). || 815. δερκομένω] -μενοι D T. — ἔχε] ἕλε pap. 128. — πάντας Ἀχαιούς] εἰσορόωντας T (ut Γ 342). || 819. Spurius? Cf. comment. || 821. ἀκωκῆι pap. 128² D²] -κήν Ω. || 824 sq. Aristoph. Ar. — || 826. αὐτοχόανον § 5 et 191] -χόωνον.

---

819. ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ] *nam inter clipeum et cutem interposita erat lorica.* Ergone perforavit Aiax Diomedis clipeum? Sed non dicitur id. Intellectu faciliora haec forent (omisso vs. 819): ἔνθ' Αἴας μὲν ἔνυξε κατ' ἀσπίδα παντόσ' ἐρίσην, | Τυδεΐδης δ' ἄρ' κτέ.

821. αὐχέν'(ι)] § 13.

— ἔκυρε] *petebat* sive *ferire conabatur.* Eo corporis loco Aiacem ferire voluit quo Hectorem feriit Achilles, Cycnum Hercules; cf. quae ad X 324 sq. sunt annotata.

822. Veriti sunt Achivi ne Diomedes Aiacem mox collo percusso gravius quam vellet vulneraret.

824 sq. Damnarunt veteres, iniquum Achillis iudicium indignati et conferentes versum 736. Non tamen decuit Achillem gladium, quem praemium proposuerat, referre in tabernaculum, sed potius, aliqua ratione stare promisso; itaque *Diomedem* superiorem evasisse iudicavit, quia *Aiaci* caventes Achivi finem certaminis fieri iusserant.

826—835. Praemium Achilles proponit σόλον αὐτοχόανον sive *ferri massam* (*laterem*?) *talem qualis prodiit e fornace.* Adi. †; cf. § 5 et 191 et χόανος Σ 470. — Rarum ea aetate inter Achivos erat ferrum, pretiosum igitur et iuxta *aurum* atque *argentum* saepe commemoratum (Z 48 al.), neque diu praeterierat aevum quo

ὃν πρὶν μὲν ῥίπτεσκε μέγα σθένος Ἠετίωνος,
ἀλλ' ἦ τοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι.
'στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔϝειπε· 830 sq. = 706 sq.
„ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
εἴ ϝοι καὶ μάλα πολλοὶ ἀπόπροθι πίονες ἀγροί, 832 cf. ι 35
ἕξει μιν καὶ πέντε περιπλομένουσ ἐνιαυτοὺσ 832b cf. δ 757
833b cf. α 16 λ 248

827. 'ῥίπτεσκε § 146] ῥίπτασκε. || 832. πολλοὶ Doederlein] -όν.

omnino iis μέλασ οὐκ ἦσκε σίδηροσ (Hes. Op. 151); nam optimo iure Hesiodus *aevum heroum* — aevum Achillis igitur — inter *aevum aeneum* et *aevum ferreum* collocavit medium; pretium quidem metallorum cogitans, non tempora quo singula sunt inventa, simul tamen ipsam temporis rationem recte sic indicans. Aevo heroico — vel potius aetate ipsius poetae, qui ad exemplum sui temporis priscorum hominum vitam depinxit, — e ferro fiebant *secures* (Δ 485 Ψ 850 sq. ι 391 sq. τ 587), *cultri* (Σ 34 Ψ 30), *vomeres*, similia instrumenta. Etiam *clava* ferrea (id est *ferrata*) commemoratur (H 141) et ferrea *cuspis sagittae* (Δ 122 sq.), alibi vero χαλκηρέεσ sive χαλκοβαρέεσ ἰοί atque ὀϊστοί solent dici. In *chalybem* autem ferrum mutare quia homines nondum didicerant, *gladiis* vel *hastarum cuspidibus* conficiendis minus aptum erat quam aes, neque ulla huiusmodi usus apud Homerum fit mentio nisi π 294 τ 13, qui cf. Etiam securis qua Pisander *in bello* utebatur aenea fuit (N 612). — Cf. quae Polybius II 33 § 3 scribit de ferreis Gallorum gladiis etiam III° a. Chr. saeculo tam mollibus ut primo quoque ictu vehementiore incurvarentur. Et vel in carmine XI *post* Chr. n. saeculi heros quidam Scandinavicus gladium ferreum, qui arte singulari erat confectus, post primum ictum incurvatum pedi supposuit, ut reflexo denuo uti posset. Quapropter fuit cum aeneis gladiis acies ferrea indueretur vel insereretur (cf. Ridgeway Early Age of Greece I 408 sqq. Lang Homer and his Age 207).

827—829. Vir robustissimus Eetion ludens ingens illud pondus iactare solebat, quemadmodum Ulixes in Odyssea narratur per secures aliquot sagittam traicere fuisse solitus, ut robur et artem ostenderet; capta autem Theba urbe massa ferri ea, quae cum ceteris opibus in regis gaza asservabatur (cf. φ 10 al.), potitus est Achilles (cf. A 366—369).

829. ἐν νήεσσι] cf. A 37.

832. ϝοι] *victori*. Quam vocem addere neglexit poeta.

833 sq. ἕξει μιν ... χρηόμενοσ] *ferrum non absumet utendo*. Etiamsi identidem ad usus vitae rusticae inde sumat quantum requirat, vel quinto anno exacto huius massae aliqua pars supererit. Sed neglegentiorem verborum structuram habent hic versus et vicini; poeta dicere voluit: domino huius massae, etiamsi in villa procul ab urbe degat, molestos esse non posse operarios ferreum aliquod instrumentum poscentes, nam vel per integrum quinquennium habiturum

χρηόμενοσ· οὐ γάρ ϝοι ἀτεμβόμενόσ γε σιδήρου
ποιμὴν οὐδ' ἀροτὴρ εἶσ' εἰσ πόλιν, ἀλλὰ παρέξει."
ὣσ ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμοσ Πολυποίτησ,
ἂν δὲ Λεοντῆοσ κρατερὸν μένοσ ἀντιθέοιο,
ἂν δ' Αἴασ Τελαμωνιάδησ καὶ δῖοσ Ἐπειόσ.
ἐξείησ δ' ἵσταντο, σόλον δ' ἕλε δῖοσ Ἐπειόσ,
ἧκε δὲ δινήσασ· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντεσ Ἀχαιοί.
δεύτεροσ αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεύσ, ὄζοσ Ἄρηοσ·
τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγασ Τελαμώνιοσ Αἴασ
χειρὸσ ἄπο στιβαρῆσ, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων. 843b cf. ϑ 192
ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμοσ Πολυποίτησ,
ὅσσον τίσ τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλοσ ἀνήρ,
ἣ δὲ ϝελισσομένη πέτεται διὰ βοῦσ ἀγελαίασ,
τόσσον παντὸσ ἀγῶνοσ ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
ἀνστάντεσ δ' ἕταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
νῆασ ἔπι γλαφυρὰσ ἔφερον βασιλῆοσ ἄεθλον.

---

834. *χρηόμενοσ· οὐ* Knight] *χρεώμενοσ· οὐ μὲν*. Cf. § 8 et 190. ‖ 843. Ar. —, *duorum* enim competitorum signa adiectivo *πάντων* non potuisse indicari. Cf. comment. — *πάντων*] *πάντα* G L (ut ϑ 192). Cf. comment. ‖ 844. *δὴ*] *μὲν* A[1]. ‖ 846. *δὲ* pap. 128 C] *δέ ϑ'* vel *δέ τ'* Ω. ‖ 848. *ἀνστάντεσ*] *ἀστάντεσ* pap. 128[1] (cf. *Π* 231 et § 10).

---

unde a fabro suo id confici iubeat. Nam „principi Homerico in praedio procul ab urbe viventi quin sua fuerit officina ferraria, ut principibus Scotis saeculo XVII° vel XVIII°, dubitare noli" (Lang).

835. παρέξει] subiectum est σόλοσ. Ferri si quid opus sit ministris, necesse iis non erit urbem adire ut inde petant, praebebit enim illa massa. Verbum ita ut δ 89 τ 113 usurpatum; cf. παρέσται K 217.

840. Molem intortam Epeus proiecit, sed riserunt Achivi; plane enim rei imparem se praestitit, quippe qui multo minus esset exercitatus (cf. vs. 670 sq.) quam fuerat Eetion.

843. πάντων] si integrum, conferendus est φ 230 et genitivus ita est explicandus ut A 505: cunctorum cum habita est ratio, ceteris (duobus) superior apparuit. Cf. πλήθοσ vs. 639. Sed quoniam durior est haec interpretandi ratio, recipienda videtur l. a. πάντα et sic intellegenda ut ante certaminis initium aliquot baculi vel lapilli recta serie solo fuerint infixi; horum primum vix — fortasse ne vix quidem — assecutum esse Epeum, cunctos iactu superasse Aiacem, ingentis vero roboris virum Polypoeten multo etiam maius spatium transmisisse.

845—847. Simili hyperbola poeta usus est M 451—453.

845. καλαύροπα] *pedum*, †.

847. παντὸσ ἀγῶνοσ] *locum certaminis* an *ipsos spectatores* poeta dicat incertum; hanc interpretationem commendat locus similis ϑ 190—192.

αὐτὰρ ὃ τοξευτῆισι ’τίθει ϝιόεντα σίδηρον,
κὰδ δ’ ἐτίθει δέκα μὲν πελέκυς, δέκα δ’ ἡμιπέλεκκα,
ἱστὸν δ’ ἔστησεν νηὸς κυανοπρώιροιο 852 cf. 878
τηλόθ’ ἐπὶ ψαμάθοισ’, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
λεπτῆι μηρίνθωι ’δῆσεν ποδός, ἦς ἄρ’ ἄνωγε
τοξεύειν· „ὅς μέν κε βάλῃι τρήρωνα πέλειαν,
πάντας ἀειράμενος πελέκυς ϝοῖκόνδε φερέσθω·
ὅς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃι, ὄρνιθος ἁμαρτών, —
ἥσσων γὰρ δὴ κεῖνος, — ὃ δ’ οἴσεται ἡμιπέλεκκα.“
ὣς ἔφατ’, ὦρτο δ’ ἔπειτα βίη Τεύκροιο ϝάνακτος,
ἂν δ’ ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐὺς ’Ιδομενῆος. 860 = 888 cf. 528
κλήρους δ’ ἐν κυνέηι χαλκήρεϊ ’πάλλον ἑλόντες, 861 = Γ 316
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρωι ἔλαχ’. αὐτίκα δ’ ἰὸν
ἧκεν ἐπικρατέως, οὐδ’ ἀπείλησε ϝάνακτι
ϝαρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην. 864 = Δ 102
ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε, — τὸ γάρ ῥ’ ἐμέγηρεν Ἀπόλλων, —
αὐτὰρ ὃ μήρινθον ’βάλε πὰρ πόδα, τῆι ’δέδετ’ ὄρνις,
ἀντικρὺ δ’ ἀπὸ μήρινθον ’τάμε πικρὸς ὀϊστός.

850—883. Ipsi Iliadis poetae deberi non videntur; sunt certe artis sequioris. || 851 et 856. *πελέκυς* § 75] *-κεας.* || 854. *ποδός*] *πόδα* l. a. ant. — *ἦς ἄρ’(α)*] *ἦς γὰρ* (cf. vs. 9) et *ὥς γὰρ* l. a. ant. — *ἄνωγε* § 225] *ἀνώγει.* || 856. *ϝοῖκόνδε*] *κλισίηνδε* Syr. (ut vs. 58, 275, 662). || 864. Om. pap. 128 Syr. T. || 865. **τὸ γάρ ῥ’(οι) ἐμέγηρεν*] *μέγηρε γάρ οἱ τό γ’ Ω, μ. δέ ϝοι τό γ’* Heyne.

---

850 sq. *Ferrum* etiam iaculatoribus proponitur praemium, non *rude* tamen, sed decem *bipennes* feret victor, decem *secures simplices* is qui secundus fuerit. Cf. vs. 826—835. — Optimo iure Aristarchus contulit iaculandi certamen quod fit in Odyssea (cf. τ 573—579 φ 73 sqq.). Nostro loco praemium victoriae proponitur id quod illic certaminis est instrumentum. Nempe priscis fabulis is cui haec debentur haud ita feliciter est usus (cf. vs. 857 sq.).

853. τηλόθ’(ι)] § 322.

855—858. Cf. Δ 303—309.

857 sq. Abesse malebat Ar., et quis nolit! Nam facilius esse tenuem funiculum ferire quam avem alligatam nemo credet; neque *consulto* mox percutitur funis (vs. 865), sed *infelici casu* ita aberrasse dicitur sagitta ut vinculo secto avis quae ferienda erat incolumis effugeret. Non tamen omitti hi versus possunt salvo contextu, nam quo consilio Achilles τὰ ἡμιπέλεκκα attulerit dici oportet. Itaque nunc quoque is cui haec debentur minus recte videtur rettulisse quae in priscis fabulis narrata invenisset, in his autem celebrata esse incredibilis paene ars Teucri aliusve sagittarii, qui vel filum sagitta petitum potuisset ferire.

861. Cf. Γ 316.

863 et 872. ἀπείλησε] cf. Θ 150.

865. ῥ’(οι)] § 13.

ἢ μὲν ἔπειτ' ἤϊξε πρὸς οὐρανόν, ἢ δὲ παρείθη
μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ 'κελάδησαν Ἀχαιοί.
σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξέρυσε χειρὸς
τόξον, — ἀτὰρ δὴ οἴστὸν ἔχεν πάλαι, — ὦς ἰθύνοι,
αὐτίκα δ' ἠπείλησε ϝεκηβόλωι Ἀπόλλωνι
ϝαρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην. 873 = Δ 102
ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων ἕϝιδε τρήρωνα πέλειαν·
τῆι ῥ' ὅ γε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος 'βάλε μέσσην,
ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος. τὸ μὲν ἂψ ἐνὶ γαίηι 876ª = τ 453 cf. E 100
πρόσθεν Μηριόναο 'πάγη ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
ἱστῶι ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρῴροιο 878 cf. 852
αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πύκν' ἐλίασθεν,
ὠκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς 'πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
κάππεσε. λαοὶ δ' αὖ 'θηέοντό τε 'θάμβησάν τε. 881 = 728
ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκυς δέκα πάντας ἄειρε,
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα 'φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος, 884 = 798

---

870 sq. *ἐξέρυσε — οἴστὸν*] sic (*ἐξείρυσε*) Ar., *ἐξείλετο τόξον | χερσίν· ἀτὰρ δὴ οἴστὸν* Antimachus sec. schol. A, *ἐξείρυσε Τεύκρου | τόξον· χερσὶ δ' οἴστὸν* idem sec. schol. T et Eust., *ἐπεθήκατ' οἴστὸν | τόξωι, ὃν ἐν χείρεσσιν* Mass.? (*ἐν γὰρ πᾶσιν* schol. A, *ἐν γὰρ χείρεσσιν* schol. T; edi solet *ἐν γὰρ χερσίν*, cum vitio metrico, § 14). || 871. *ἰθύνοι* Voss] *ἴθυνε*. Cf. *ε* 255. || 874. *ὑπὸ* Syr.] *ὑπαὶ Ω*. Cf. § 315². — *ἕϝιδε*] *ἴδεδε* pap. 128, *ἴδετο* Syr. || 875. *μέσσην*] *μέσσον* pap. 128¹, *μέσσηι* C. || 876. *ἐνὶ* Nauck] *ἐπὶ Ω* (cf. *Z* 213 et *Δ* 55). || 879. (*ἐ*)*λίασθεν*] *λιάσθη* pap. Mass. et 128 (*-θηι*), *λίασσεν* Ar. || 882. *πελέκυς* § 75] *-κεας*. — — *ἄειρε*] *ἀέθλους* pap. 128².

---

876. διῆλθε] *per alam* prope humerum, non per ipsum avis corpus.

878 sq. Vulnerata avis dum delabitur ex aëre, editum locum, ubi more suo consideret in vicinia nullum invenit nisi ipsum malum, cui modo fuerat alligata; moribunda dein alas tremulo motu agitatas complodit identidem. Adiectivum πυκνά non cum substantivo πτερά iungendum est, sed locum adverbii vel potius obiecti interni obtinens *crebro* nunc valet (ut h. Merc. 415 et alibi).

880. 'πτάτο] § 216.

— τῆλε] concidens avis nisu supremo aliquantulum etiam provolavit.

881. 'θηέοντο] § 7, 17, 191, 249.

884. *Hasta* et instrumentum certaminis erit et praemium victoris. Cf. vs. 826. — Nisi quid excidit, sequioris artis indicium hoc est, quod cuiusmodi fuerit haec hasta, cui erepta, non additur. Praestantem fuisse apparet, maioris enim pretii fuit quam bos. Et non potuerunt non pretiosae esse hastae praelongae, quas et lentissimas esse oportuit et prorsus rectas, bene praeterea levigatas et cuspide firmissima munitas, fortasse et auro ornatas (cf. Z 320). Aliter sane Trygaeus Aristophaneus aestimavit hastas militum vulgarium (Pac. 1263).

885 κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα 885 cf. γ 440
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καί ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέσταν. 886ᵃ = 799
ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἑῢς Ἰδομενῆος. 888 = 860
τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
890 „Ἀτρεΐδη, φίδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἁπάντων 890ᵇ cf. Z 125
ἠδ' ὅσσον δυνάμι τε καὶ ἥμασιν ἔπλε' ἄριστος, —
ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
ἔρχε', ἀτὰρ δόρυ Μηριόνι ἥρωϊ πόρωμεν,
εἰ σύ γε σῶι θυμῶι ἐθέλεις· κέλομαι γὰρ ἐγώ γε." 894ᵃ cf. P 488 sq.
895 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 895 = B 441
Μηριόνηι δὲ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
Ταλθυβίωι κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

Ἔκτορος λύτρα.

Ω Λύτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ ἑῆν ἐπὶ νῆα ἕκαστος 1ᵇ = T 277
ἐσκίδναντ' ἴμεναι. τοὶ μὲν δόρποι' ἐμέδοντο
ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι, αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
κλαῖε φίλοι' ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος 4ᵇ cf. ι 372

886. ῥ' ἥμονες] ῥήμονες olim interpretabantur quidam (= ῥήτορες). ‖ 894. ἐθέλεισ Syr. C D T] -λοισ A (cf. P 489). ‖ 1. ἑῆν ἐπὶ νῆα ἕκαστος Heyne] θοὰσ ἐπὶ νῆασ ἕκαστοι. Cf. T 277 Ψ 3 (A 606 I 656, 712 al.); similia sunt vitia H 100 I 88 Ψ 26, 55 β 258 ν 76 σ 428 ω 188.

885. ἄπυρον] cf. I 122.

— βοὸς ἄξιον] cf. Z 236.

— ἀνθεμόεντα] *floribus* non genuinis (cf. B 466 al.) sed *arte factis* ornatum fuit hoc vas; eadem adiectivi est vis γ 440 ω 275.

890—894. Periculum facere si velit Agamemnon, primas facile ferat; sed ut sine contentione maius praemium Merioni relinquat et ipse praemio altero contentus e certamine discedat, id enim melius convenire summi ducis dignitati, suadet ei Achilles, qui regem etiamnunc sibi invisum (cf. T 146—148) ludorum in Patrocli honorem habitorum participem fieri noluit. Ipse quoque, ut decebat, a ludis abstinuit (cf. vs. 275—279).

891. δυνάμι] *robore*. De dativi forma cf. § 74.

— ἔπλε'(ο)] § 117.

893. ἔρχε'(ο)] § 117.

896. ὅ γ' ἥρως] more solito iterum indicatur subiectum; cf. A 190.

1. Λύτο δ' ἀγών] cf. H 298 et de numeris § 22.

2. δόρποι'(ο)] § 59.

4. κλαῖε] *proximam* noctem solam cogitans poeta haec et sequentia addere coepit, sed mox etiam noctes

ἥιρεε πανδαμάτωρ, ἀλλ᾽ ἐστρέφετ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα, 5ᵃ = ι 373
Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος ἠΰ
ἠδ᾽ ὁπόσα ᾽τολύπευσε σὺν αὐτῷι καὶ ᾽πάθε ϝέργα,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων. 8 = Υ 183 ν 91, 264
τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβε, 9ᵃ cf. 167
9ᵇ cf. λ 391
ἄλλοτ᾽ ἐπὶ πλευρὰσ κατακείμενος, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε 10 cf. Σ 159
ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής· τοτὲ δ᾽ ὀρθὸς ἀναστὰς
᾽δινεύεσκ᾽ ἀλύων παρὰ θῖν᾽ ἁλός. οὐδέ μιν ᾽Ηὼς
φαινομένη ᾽λήθεσκεν ὑπείρ ἄλα τ᾽ ἠϊόνας τε,
ἀλλ᾽ ὅ γ᾽ ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ᾽ ἅρμασιν ὠκέασ ἵππους, 14 cf. γ 478
Ἕκτορα δ᾽ ἕλκεσθαι ᾽δησάσκετο δίφρου ὄπισθε·
τρὶσ ϝερύσασ περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο θανόντοσ
αὖτισ ἐνὶ κλισίηι ᾽πανέσκετο, τὸν δ᾽ ἐάεσκε
ἐν κόνι᾽ ἐκτανύσασ προπρηνέα. τοῖο δ᾽ Ἀπόλλων

6. ἀνδροτῆτα] ἀδροτῆτα H Gen. (cf. Π 857 et § 28). ‖ 6—9. Aristoph. Ar. — ‖ 7. ὁπόσα ᾽τολύπευσε] -σ᾽ ἐκτ. Barnes coll. Hes. Scut. 44. — ϝέργα] sic (ἔργα) olim „αἱ δημώδεισ", ἄλγεα Ar. Ω (ut ν 263). Cf. § 71. ‖ 8. πείρων] sic Ar., πειρῶν Pamphilus. ‖ 11. δὲ] δὴ Syr. A. ‖ 12. In accusativum conversa sic affert Plato Rep. 388 a: πλωΐζοντ᾽ (πρὼι ἴζοντ᾽?) ἀλύοντ᾽ ἐπὶ θῖν᾽ ἁλὸσ ἀτρυγέτοιο, in quibus ἀτρυγέτοιο additum est et ἐπὶ pro παρὰ est dictum, ut fieret hexameter. ‖ 16. ϝερύσασ Heyne] δ᾽ ἐρύσασ. ‖ 17. τὸν δ᾽ ἐάεσκε Knight] τόνδε δ᾽ (τ᾽ Syr.) ἔασκεν.

et dies *sequentes* mente complexus est (cf. vs. 13 sqq.).

— φίλοι'(ο)] § 59.

5. ἥιρεε] § 191.

6—9. Insomnis se iactans Achilles desideravit amicum, prioris autem aetatis feliciter cum eo transactae identidem rediit in mentem. Prisci critici hos versus εὐτελεῖσ ducebant, quapropter Aristarchus ἐμβρόντητοσ vocatur in schol. B.

7 sq. Per zeugma *desiderandi* verbum, quod proximo tantum obiecto convenit, etiam ad ὁπόσα κτέ., verbum πείρειν etiam ad πτολέμουσ refertur. Cf. Δ 282.

7. ὁπόσα ᾽τολύπευσε] cf. Σ 367. Etiam maris nuper traiecti memoria recens est in Achillis animo; gradationem autem verba haec efficiunt = *furori hostium atque adeo maris, quod multo magis metuendum erat, se obiciens.*

10. πλευρὰσ] cf. Δ 468.

12. ἀλύων] acri luctu instinctus et veluti *vesaniens*, ϝὸν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων (cf. Z 202).

13. Loquiturne poeta insulanus, cui sol e mari emergere soleret? An maris non nisi eam ob causam nunc fit mentio, quod *in littore* Achilles noctem transegit? Cf. Ψ 227 B 535.

— ὑπείρ] § 315.

14—17. Cf. X 395—404.

14. ἐπεὶ ζεύξειεν] optativus iteratae hic est actionis; nam compluribus diebus deinceps Achilles hoc fecit. Cf. vs. 31, 52, 107.

16. σῆμα] quod nunc est *cenotaphium* (cf. Ψ 254).

18. κόνι'(ι)] § 74.

πᾶσαν ἀφειπεῖν ἄπεχε χροΐ, φῶτ' ἐλεαίρων,
καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντ' ἐκάλυπτε
χρυσείηι, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἕλκυστάζων. 21 cf. Ψ 187
ὣς ὃ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀφείκιζεν μενεαίνων.
τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσοράοντες,
κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον ἐῢσκοπον Ἀργεϊφόντην. 24 cf. 109
ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐφάνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρηι
οὐδὲ Ποσειδάωνι οὐδὲ γλαυκώπιδι κούρηι,
ἀλλ' ἔχον ὥς σφι πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρὴ [sq. 27b sq.a = Θ 551
καὶ Πρίαμος καὶ λαός, Ἀλεξάνδροι' ἕνεκ' ἀρχῆς. 28b = Γ 100 Z 356

29 ὅς 'νείκεσσε θεὰς ὅτε ῥοι μέσσαυλον ἵκοντο, 29b = κ 435
30 τὴν δ' ἤνεσσ', ἥ ῥοι 'πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.

20 sq. Ar. — ‖ 20. αἰγίδι ... χρυσείηι] -δα ... -ην Ar. (cf. Ξ 343 Φ 321). — (ἐ)κάλυπτε] κάλυψε l. a. in A. ‖ 23—30. Zen. Aristoph. —, vs. 25—30 Ar.; de vs. 29 sq. cf. comment. ‖ 25. ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί (ut A 22) pap. 128²; recte haberet: ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπήινεον. Cf. Δ 380 et § 60. ‖ 28. ἀρχῆς pap. 128] ἄτης Ar. Ω (cf. Γ 100 Z 356). ‖ 30. ἤνε(σ)σ'(ε) C] -νησ' Ω. Cf. § 295. — 'πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν] κεχαρισμένα δῶρ' ὀνόμηνε Aristoph. et quaedam „τῶν κατὰ πόλεισ."

19. ἄπεχε χροΐ] cf. υ 263 κερτομίασ τοι ἀφέξω. Utrobique *arcere* valet ἀπέχειν (= ἀμύνειν vel ῥέρτειν).

20 sq. *Aegide* corpus Hectoris *circumdat* Apollo. *Vellus* poeta cogitavit (cf. B 447—449); quo vellere denso deus protexit cutem corporis, quod et ab ardore solis defendit nube protenta (Ψ 188—191). Et quoniam primitus *nubes* fuit ipsa aegis, cum nostris versibus et ille locus optime congruit et loci ubi di nube cava se ipsos vel heroëm aliquem involvere dicuntur; cf. Υ 150 et E 749—751, nec non P 243.

20. τεθνηότα] § 160.

23. εἰσοράοντεσ] § 191.

24. Cf. vs. 109 et 333 sqq.

25. ἐφάνδανεν] § 131.

26. Ποσειδάων'(ι)] § 13.

27. ἔχον] cf. K 263 sq.

28. Ἀλεξάνδροι' ἕνεκ' ἄρχησ] cf. Γ 99 sq. et de eliso -οι'(ο) § 59.

29 sq. „Contumelia Paris pastor affecit Iunonem et Minervam se visentes" (νεικέσσαι ut θ 158 al.). Dicturne „spretae formae iniuria" illa, quae in posterorum fabulis et in arca Cypseli celebrata fuit? Nulla huius similisve fabulae in Iliade vel in Odyssea mentio fit alibi, priscus autem mythus, qui fuit de Iunone Argiva et Minerva Thessala (cf. Δ 8) suas gentes tutantibus et Achivorum hostes perosis, huiusmodi causam odii, quo hae deae Troianos insectatae sunt, neque requirebat neque admittebat. Nam *ante bellum* quid aut Iunoni aut Minervae Achivae fuit cum Priami gente longinqua? Dubium autem non videtur quin in fabulis antiquissimis et hodie intermortuis Paris, gentis suae deus vel heros tutelaris, non mulierem peregrinam amaverit, sed deam indigenam Venerem, quae et *Anchisae* fuit uxor. Cf. Γ 409. Et ad Iliadis poetam quod adtinet, nusquam alibi apparet ei Paridis illud iudicium fuisse cognitum; cui si quid tribuebat, tacere de eo

ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη ᾽γένετ᾽ ἠώς, 31 = *A* 493
καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβοσ Ἀπόλλων· 32 cf. h. Ap. 130
„σχέτλιοί ἐστε, θεοί, δηλήμονες! οὔ νύ ποθ᾽ ὔμιν 33 cf. ε 118
Ἕκτωρ μηρί᾽ ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων; 34ᵇ = *A* 66
τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἐόντα σαῶσαι
ϝῆι τ᾽ ἀλόχωι ϝιδέμεν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ϝῶι
καὶ πατέρι Πριάμωι λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
ἐν πυρὶ κήειαν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειαν. 38ᵇ cf. α 291 γ 285
ἀλλ᾽ ὀλοῶι Ἀχιλῆϊ, θεοί, βούλεσθ᾽ ἐπαρήγειν,
ὧι οὔτ᾽ ἄρ φρένεσ εἰσὶν ἐναίσιμοι οὔτε νόημα 40 cf. σ 220
γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ᾽ ὣσ ἄγρια ϝοῖδε,
ὅσ τ᾽ ἐπεὶ ἄρ μεγάλητι τε βίηι καὶ ἀγήνορι θυμῶι
ϝείξασ εἶσ᾽ ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσι·
ὣσ Ἀχιλεὺσ ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ ϝοι αἰδώσ.

33. οὔ νυ] οὐδέ A. — ποθ᾽ (ποτε)] καὶ pap. 128. ‖ 38. κήειαν § 113] κήαιεν Ar. Ω. — κτερίσειαν l. a. in schol.] κτερίσαιεν Ar. et plerique codd., κτερεουσιν pap. 128. Cf. *A* 42 et § 113. ‖ 42. ὅσ τ᾽ ἐπεὶ ἄρ] *σίντησ, ὅσ (coll. Υ 165)? vChrist ὅσ ϝείξασ ... | σεύηται. Non decurrit oratio; e loco simillimo *P* 658 vitium irrepsisse videtur; quod in vs. 43 quaerens pro ϝείξασ Nicanor coniecit εἴξησ', Bentley ϝείξασκ'.

vix poterat cum celebrabat Veneris erga Troianos studium, vel Iunonis et Minervae in eos odium. Si tamen cognitam hanc similemve fabulam habuit, aspernatus est; itaque Aristarchus vs. 29 sq. postmodo insertos esse iure suo statuit, ab ipso autem poeta ob *Helenae raptum* deae (et Neptunus) Paridi et ipsi Troiae succensuisse nunc, ut per ceteram Iliadem, dicuntur. Quod autem Venus Paridi *voluptatem praebuisse* dicitur, in hoc contextu valere id debet: *feminae pulcherrimae amorem promisit*; certa videlicet sunt promissa numinum, conferri igitur potest inf. aor. vel praes. in vaticiniis res futuras significans (cf. Θ 246). Quae gaudia dicuntur nunc ἀλεγεινά sive *malorum feracia*, quia bellum civerunt.

31. ἐκ τοῖο] *ex illo die* quo mortuus est Hector. Reditur ad narrationis partem priorem, ut loco parallelo A 493. Nocte quae Hectorem ab Achille caesum (X 361) secuta est, Patrocli umbra funus ab Achille poposcit (Ψ 58 sqq.), die sequenti (2°) sepultus est Patroclus (Ψ 109 sqq.), dein (3°) tumulus ei structus est et ludi sunt habiti (Ψ 226 sqq.), novem autem diebus sequentibus (4°—12°) Achilles corpus Hectoris circa tumulum amici mortui raptavit dis indignantibus (Ω 107). Cf. vs. 413.

32. μετηύδα] § 195.

34. τελείων] cf. A 66.

35 sq. σαῶσαι | ϝῆι ... ἀλόχωι ϝιδέμεν] *servare eius uxori, ut haec eum videat.* De infinitivi ϝιδέμεν forma cf. § 126.

42 sq. Cf. nota crit.

43. δαῖτα] *epulas.* Vocabulum victui humano proprium ad feram iam poetice transfertur, ut δεῖπνον B 383; cf. similia in nota crit. ad A 5.

μέλλει μήν ποθί τισ καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον ἠὲ καὶ υἱόν·
ἀλλ' ἤ τοι κλαύσασ καὶ ὀδυράμενοσ μεθέηκε,
τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισι.
αὐτὰρ ὅ γ' Ἕκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπέρρα, 50b = Φ 201
ἵπποιν ἑξάπτων περὶ σῆμ' ἑτάροιο φίλοιο 51b sq.a cf. 416 sq.
ἕλκει. οὐ μέν σοι τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον· 52 cf. η 159
μή σ' ἀγαθῶι περ ἐόντι νεμεσσηθήομεν ἥμεσ!
κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀρεικίζει μενεαίνων."
τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενοσ Ἥρη·
„εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔποσ, ἀργυρότοξε, 56a cf. ο 435
εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἕκτορι θήσετε τιμήν.
Ἕκτωρ μὲν θνητόσ τε γυναικά τε θήσατο μαζόν·
αὐτὰρ Ἀχιλλεύσ ἐστι θεᾶσ γόνοσ, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἄνδρ' ἔπορον παράκοιτιν,
Πηλέϊ, ὅσ περὶ κῆρι φίλοσ γένετ' ἀθανάτοισι.
πάντεσ δ' ἠντιάεσθε, θεοί, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
δαίνυσ' ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἕταρ', αἰὲν ἄπιστε!" 63a cf. Α 603

45 γίγνεται, ἥ τ' ἄνδρασ μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι. 45 cf. Hes. Op. 318

45. Ar. — (cf. *I* 63). — ἠδ'(ὲ)] ἥ δ' litteras traditas quidam olim interpretabantur (coll. Eur. Hipp. 385 sq.). || 46. μήν § 18] μέν. || 48. ὀδυράμενοσ] -ρόμενοσ pap. 128 T. || 49. τλητὸν] τλήμονα (ut *E* 670) Nauck. Cf. λ 38. || 50. ἀπέρρα § 150[5]] ἀπηύρα. || 52. ἕλκει οὐ] vitium metricum (cf. vs. 417 et § 14). — μέν § 18] μήν. Cf. η 159. || 53. Quidam olim — (teste schol. T). — *σ'(οι)... νεμεσσηθήομεν] νεμεσσηθῶμεν οἱ Ω (-θέωμέν οἱ Ar., -θῶμέν οἱ καὶ A), -θείομεν (omisso οἱ) Hermann. Cf. § 13, 122, 329. || 59. γόνοο] πάϊσ l. a. ant. || 60. Θρέψα τε καὶ] ἔθρεψ' ἠδ' Brandreth. Cf. *O* 290. || 60b—63. Cf. comment.

46—48. Cf. I 632—636.

46. ποθί] § 322.

49. Μοῖραι] cf. Υ 127 sq.

53. ἥμεσ] § 92.

54. κωφὴν ... γαῖαν] de adiectivo cf. Λ 390, de substantivo Η 99.

56 sq. *Id quoque quod tu ais fieri potest, si quidem Hectorem, filium mulieris mortalis, eodem quo Achillem, deae filium, honore habere vobis placet* (ceteris dis). — Animum iratum testantur particula δή et tempus futurum: εἰ δὴ θήσετε (cf. Α 61).

58. γυναῖκα ... θήσατο μαζόν] notabile exemplum structurae eius, quae καθ' ὅλον καὶ μέροσ dicitur; cf. autem β 204 sq. — Ad rem quod adtinet, Hectori, mulieris mortalis filio, opponitur Achilles, quem suo lacte nutrivit dea Thetis. Cf. Π 203.

60b—63. Fabula recentior, cum vs. 90 sq. non satis congruens; suntne postmodo adiecti hi versus? Cf. Α 358 et 603 sq

60. ἄνδρ' (ἀνδρὶ)] § 13.

61. Πηλέϊ] § 76.

62. ἠντιάεσθε] § 191.

63. δαίνυσ'(ο)] § 117.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενοσ προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύσ·
„Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσι.
οὐ μὲν γὰρ τιμή γε μί' ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ Ἕκτωρ·
φίλτατοσ ἦσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίωι εἰσί·
ὥσ γὰρ ἐμοί γ', ἐπεὶ οὔ τι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸσ ἐδεύετο δαιτὸσ ἐρίσμησ, 69 sq. = Δ 48 sq.
λοιβῆσ τε κνίσησ τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρασ ἡμεσ.
ἀλλ' ἦ τοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν — οὐδέ πηι ἔστι
λάθρηι Ἀχιλλῆοσ — θρασὺν Ἕκτορα· ἦ τέ μοι αἰεὶ
μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶσ νύκτασ τε καὶ ἦμαρ. 73ª cf. Δ 11
ἀλλ' εἴ τισ καλέσειε θεῶν Θέτιν ἆσσον ἐμεῖο, 73ᵇ = E 490
74 cf. K 111
ὄφρα τί μοι μείπω πυκινὸν μέποσ, ὥσ κεν Ἀχιλλεὺσ
δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχηι ἀπό θ' Ἕκτορα λύσηι." 76ᵇ = 116
ὣσ ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἶρισ ἀελλόποσ ἀγγελέουσα, 77 = Θ 409
μεσσηγὺσ δὲ Σάμοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσησ 78 cf. N 33
ἔνθορε μείλανι πόντωι· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.
ἣ δὲ μολυβδαίνηι μικέλη εἰσ βυσσὸν ὄρουσε,

---

64. δ' ἀπαμειβόμενοσ] δὲ μέγ' ὀχθήσασ l. a. ant. (item vs. 138). || 67. ἐν Ἰλίωι] neglecto ϝ, Heyne *Filiōi* (om. ἐν), coll. Ψ 631 al. || 71—73. Quidam —. Cf. vs. 24. || 71. ἐάσομεν] ἀμήχανον Antimachus. || 72. θρασὺν Ἕκτορα] νεκὺν Ἕκτοροσ poscitur in schol. T; cf. comment. — ἦ] sic Herodianus, ἤ D, εὖ olim alii. — τε Hermann] γάρ. An* ἦ δὲ? || 74. θεῶν] θέων interpretabantur quidam. || 78. Σάμοιο A² Strab. 339, 457] Σάμου τε Ω. Cf. N 33. || 79. μείλανι] *ϝοίνοπι? Maris epitheton μέλασ alibi non est (cf. tamen H 64 al.) et perperam h. l. producitur με- (cf. § 22). — ἐπεστονάχησε] -χιζε pap. 128. || 80. ὄρουσε] ἵκανεν Plat. Ion. 538 d.

---

65. μὴ... ἀποσκύδμαινε θεοῖσι] *ne... ceteros deos irata aversare*; cf. B 772.

66. μί'(α)] i. q. ὁμή vs. 57; cf. Γ 238. Non idem Hectoris erit honor atque Achillis, attamen et Hector dis carus fuit.

68—70. Cf. Δ 44—49. Dicitur nunc δώρων ἁμαρτάνειν *in donis ferendis deficere*, translato verbi usu, ut ι 512, ubi genitivus indicat *id quo quis privatur*. Cf. etiam λ 511 ἁμαρτάνειν μύθων *in verbis deficere*.

70. ἦμεσ] § 92.

71. ἐάσομεν] *dimittamus consilium*, ut Υ 311 al.

72. θρασὺν] molestum — vanum certe — hoc adi. mortuo nunc tributum; cf. nota crit.

— αἰεὶ] non *perpetuo ei adest* (cf. vs. 108), sed *identidem eum visit*, statim adfutura si ceteri Olympii Achilli eripere velint hostis caesi corpus; norunt enim omnia di et eminus animadvertunt.

74. Cf. K 111.

78. Σάμοιο] *Samothraces*. De quo nomine cf. N 12.

80—82. Similes comparationes ad Δ 75—79 sunt indicatae; praeterea cf. ad. Π 407. Dicitur μολύβδαινα *pila plumbea* qua gravatur hamus; κέρασ autem, cuius etiam μ 253 fit mentio,

ἦ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸσ κέρασ ἐμβεβαυῖα 81 cf. Ψ 780 μ 253
ἔρχεται ὠμεστῆισιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
ἠῦρε δ' ἐνὶ σπέεϊ γλαφυρῶι Θέτιν, ἀμφὶ δέ ϝ' ἄλλαι
ἧαθ' ὁμηγερέεσ ἅλιαι θεαί· ἦ δ' ἐνὶ μέσσηισ 84ª = 99
'κλαῖε μόρον ϝοῦ παιδὸσ ἀμύμονοσ, ὅσ ϝοι ἔμελλε
φθίσεσθ' ἐν Τροίηι ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρησ. 86 cf. Π 461
ἀγχόθι δ' ἱσταμένη προσέφη πόδασ ὠκέα Ἶριν· 87 = B 790
„ὄρσο, Θέτισ· καλέει Ζεὺσ ἄφθιτα μήδεα ϝειδώσ." 88 cf. h. Cer. 321
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτισ ἀργυρόπεζα· 89 cf. Σ 127
„τίπτε με κεῖνοσ ἄνωγε, μέγασ θεόσ; αἰδέομαι δὲ 91ᵇ = Γ 412
μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῶι.
εἶμι μέν, οὐδ' ἅλιον ϝέποσ ἔσσεται, ὅττι κε ϝείπηι." 92 cf. 224 β 318
ὣσ ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἕλε δῖα θεάων 93 cf. h. Cer. 42
κυάνεον, — τοῦ δ' οὔ τι μελάντερον ἔπλετο ϝέσθοσ, —
'βᾶ δ' ἴμεναι, πρόσθεν δὲ ποδώκεμοσ ὠκέα Ἶρισ
ἡγέετ', ἀμφὶ δ' ἄρα σφι 'λιάζετο κῦμα θαλάσσησ.
ἀκτὴν δ' εἰσαναβᾶσαι ἐσ οὐρανὸν ἀϊχθήτην, 97ª cf. Σ 68
ἠῦρον δ' εὐρύϝοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντεσ [A 498
ἧαθ' ὁμηγερέεσ μάκαρεσ θεοὶ αἰὲν ἐόντεσ. 98ª = O 152 cf.
99ª = 84
ἦ δ' ἄρα πὰρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, — 'ϝεῖξε δ' Ἀθήνη, — 99ᵇ = ε 7 ϑ 306
μ 371, 377

81. ἐμβεβαυῖα] ἐμμεμαυῖα Plat. l. l., l. a. in A, D (u—μ). || 82. ὠμεστῆισιν] cf. A 454. — ἐπ'] μετ' Plat. l. l. — κῆρα] πῆμα Plat. l. l. et nonnullae „τῶν κατὰ πόλεισ." || 83. δέ ϝ'(ε) Brandreth] δ' ἀρ A C, δέ τ' Ω. || 84. ἧαθ' (-το)] cf. O 10. — μέσσηισ] τῆισι Nauck (cf. § 57). || 85. ϝοι] τάχ' Rhianus. || 86. Quidam — || 87. ἀγχόθι δ'(ἐ)] cf. B 172. || 88. Θέτισ § 51] Θέτι. Cf. Σ 385. || 97. εἰσαναβᾶσαι] ἐξ. Ar.; cf. Σ 68.

estne *fistula cornea* hamo superaddita ad lineam a piscium dentibus protegendam (sic Ar.)? Alii intellegunt cornu plumbo gravatum et in escae imitationem effictum (hamo non addito), quod a piscibus deglutiatur. Olim erant qui *funiculum e pilis bovinis confectum* perabsurde interpretarentur coll. Λ 385.

83. Cf. A 358.

— σπέεϊ] § 71.

85 sq. Flet Thetis mortem filio post Hectoris caedem proxime instantem; cf. Σ 95 sq. Π 709.

90 sq. Cur immortalibus immisceri *pudere* se ait Thetis? Agnoscitur fabula antiqua, quae deam pudore suffusam propter vim a viro mortali sibi illatam (cf. Σ 433 sq. et A 358) dedecus in spelunca marina vel in maris penetralibus celasse ferebat.

90. ἄνωγε] *iubebat*, ut att. ἐκέλευε (Ar. Eq. 1181 al.). Cf. § 225. Imperfecti usus idem est τ 25, 374.

94. Fuscam vestem Thetis ἡ ἀργυρόπεζα induit, filio amicum lugenti sic se socians; et cf. vs. 85 sq.

95. ἴμεναι] § 125.

96. ἡγέετ'(ο)] § 191.

99. ἧαθ'(-το)] § 220.

Ἥρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χερὶ ἔθηκε,
καί ϝ' ηὔφρηνε ϝέπεσσι· Θέτιν δ' ὥρεξε πιοῦσα.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· 103 = X 167
„ἦλυθες Οὔλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσί· ϝοῖδα καὶ αὐτός.
ἀλλὰ καὶ ὧς ϝερέω τέο σ' εἵνεκα δεῦρ' ἐκάλεσσα.
ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρε
Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθωι·
κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν ἐΰσκοπον Ἀργεϊφόντην. 109 cf. 24
αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω,
αἰδόα καὶ φιλότητα τεὴν μετόπισθε φυλάσσων.
αἶψα μάλ' εἰς στρατὸν ἐλθὲ καὶ υἱέϊ σῶι ἐπίτειλον· 112ª = Δ 70
σκύζεσθαί ϝοι ϝειπὲ θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων 113 cf. 134
ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένηισι 113ᵇ = Ξ 257 / 114 = 135
Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσε, 115 cf. 136
αἴ κέν πως ἐμέ τε δ_είσηι ἀπό θ' Ἕκτορα λύσηι. 116ᵇ = 76
αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμωι μεγαλήτορι Fῖριν ἐφήσω [195 sq.
λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 118 sq. = 146 sq.

---

102. ϝ(ε) Brandreth] ῥ'. || 109. ὀτρύνουσιν Mass. et Chia] -νεσκον Ω (ut vs. 24). || 110. προτιάπτω] προϊάπτω Zen. (item Ar. in quodam commentario). Cf. v. l. Z 487.

---

101. χρύσεον] § 18 et 61.

— χέρ'(χερὶ)] § 13.

102. ηὔφρηνε ϝέπεσσι] -ν' ἐπέεσσι Ω.

— ὥρεξε πιοῦσα] *postquam bibit, tetendit poculum ut redderet.*

105. ἄλαστον] cf. Μ 163.

106. τέο] § 99.

107. ἐννῆμαρ] cf. vs. 31.

108. Ἕκτορος ... νέκυι] non nisi h. l. (et Ρ 240?) voci νέκυι additur genitivus. Quod recentius est genus dicendi, antiquius vero est illud quo cadaver non *corpus* dicitur mortui sed *ipse homo* vita functus (αὐτός Α 4 al.). — De νέκυι forma cf. § 75.

— Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθωι] cf. Θ 372.

110. Quodnam κῦδος Iuppiter dicat, ostendunt sequentia. *Nolo* ait *sinere corpus Hectoris sic temere a Mercurio surripi Achilli, sed magnis opibus redimendum curabo, ut filii tui famam augeam.*

111. *Ut etiam posthac* αἰδοῖός τε φίλος τε (cf. Γ 172 al.) *tibi sim.* — De forma αἰδόα cf. § 77.

113—116. *Iovem* (Idaeum) graviter tulisse corpus Hectoris, qui in priscis fabulis eius filius fuit (cf. Ν 54), contumelia affectum, est quod quivis expectet, coll. Π 451—457 et 667—683; cf. etiam Σ 168. *Cunctorum* vero deorum in poesi Iliade antiquiore non fuit indignari Achillem in hostis mortui corpus saevientem. Nam quod flagitaverat Hector Χ 259, id duris verbis ei denegando Achilles crudeliorem suis aequalibus se non praestitit (cf. Χ 395—404).

118. ἰόντ'(α)] accusativus, ut vs. 146, 195; cf. vs. 148.

δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰάνῃ."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα· 121 = B 167
ἷξεν δ' εἰς κλισίην ϝοῖ υἱέος. ἔνθ' ἄρα τόν γε
ηὗρ' ἀδινὰ στενάχοντα, φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἠντύνοντ' ἄριστον· 124b = π 2a
τοῖσι δ' ὄϊς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο.
ἣ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
χειρί τέ μιν κατέρεξε, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 127 = Α 361
„τέκνον ἐμόν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων 128b = I 612
σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου
οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι
μίσγεσθ'. οὐ γάρ μοι δηρὸν βίε', ἀλλά τοι ἤδη 131b sq. = Π 852 sq.
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι. 133 cf. B 26
σκύζεσθαί σοί φησι θεούς, ἐϝὲ δ' ἔξοχα πάντων 134 cf. 113
ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσι 135 = 114
Ἕκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας. 136 cf. 115

---

119. Om. pap. 128. || 122. ἤνθ'(α) pap. 128 A D] ἐν δ' Ω. || 124. ἠντύνοντ' ἄριστον] -ντο ἄριστον Ω, prisco more scriptum (cf. π 2 et § 13). || 125. κλισίῃ] sic Ar., -ησι pap. 128. || 126. καθέζετο] παρέζετο pap. 128. || 130—132. Quidam — utpote indecoros, iure alii (Ar.?) defenderunt coll. vs. 676. || 131. βίε'(αι) § 194] βέῃ.

---

119. φερέμεν] § 126.

122. ϝοῖ'(ο)] § 59.

124. ἄριστον] *ientaculum*, cibus ἅμ' ἠῶι sumtus. Cf. π 2, ubi vox redit; utrobique autem forma primitiva ἀέρι-στον, quam formam nostro loco commendant numeri, potest scribi, fortasse debet. Apud H. igitur mentio τοῦ ἀρίστου tam rara est quam apud posteros τοῦ ἀκρατισμοῦ et τοῦ δόρπου. Nempe hi τῶι ἀρίστωι medium diei tempus assignarunt et τὸ δεῖπνον sumserunt eo diei tempore quo heroës τὸ δόρπον (cf. Λ 86). — Ad formam autem vocabuli quod attinet, cf. δειπνηστός ρ 170, δορπηστός Ar. Vesp. 103, quibus cunctis inest stirps *edendi* (ἐδ).

125. ἱέρευτο] § 133.

129. σὴν ἔδεαι κραδίην] cf. Z 202.

130—132. Indecori olim quibusdam sunt visi; cf. Plut. Mor. 33*a*. Poetam defendere studuit Dion. Hal. Art. Rhet. 9 § 2. At nihil quod vel mater castissima improbaret eo aevo habebat viri — iuvenis praesertim caelibis — cum muliere captiva commercium (cf. e. g. I 134, 664—668 Ω 676). *Vita etiamnunc ridet tibi*, ait mater, filium e luctus stupore excitare conata: *mortuus est amicus, sed tu vivis et flores; carpe diem dum licet.* De Achille fati proximi instantis conscio cf. Π 707.

131. βίε'(αι)] § 117.

134. ἐϝὲ] § 93.

ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.“ 137ᵇ cf. Z 46
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„τῇδ' εἴη· ὅσ ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷι Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.“
ὣς οἵ γ' ἐν νηῶν ἀγύρι μήτηρ τε καὶ υἱὸς
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ϝέπεα πτερόεντ' ἀγόρευον. 142 cf. Γ 155
Ἶριν δ' ὦτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
„βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα· λιποῦσ' ἕδος Οὐλύμποιο 144ᵃ = Θ 399
ἄγγειλον Πριάμωι μεγαλήτορι Ἴλιον εἴσω,
λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 146 sq. = 118 sq.
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἵκηνι, 147 sq. = 176 sq.
οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
κήρυξ τίς ϝοι ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι 149 cf. 178
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐϋτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις 150 sq. = 179 sq.
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ϝάστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. [sqq.
μηδέ τί ϝοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τόρβος· 152-154 cf. 181
τοῖον γάρ ϝοι πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργειϕόντην, 152 cf. K 383
ὅς ϝ' ἄξει, ἦός κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσηι. 153ᵃ cf. δ 826
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀγάγηισιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος, [sqq.
οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· 155-158 = 184
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων, 156 cf. π 404
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.“
ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα· 159 = Θ 409
ἷξεν δ' εἰς Πριάμοιο, κίχη δ' ἐνοπήν τε γόον τε.

---

138. δ' ἀπαμειβόμενος] cf. vs. 64. || 139. τῇιδ'(ε)] τῇι l. a. in A. — ἄποινα] δῶρα l. a. in A. || 148. οἷον] sic Ar., οἷσο l. a. ant. || 150. ἠδὲ] ἡ δὲ A, ἥ κε D T (cf. vs. 179). || 154. ϝ'(ε)] add. Brandreth coll. vs. 183. || 155 et 184. ἐπεί κ'(ε) § 326] ἐπήν. Sed fortasse scribenda sunt ἐπεί ϝ' et ἐπεί σ' (cf. Π 453 al.). || 160. κίχη § 208] κίχεν.

---

139. Si recte sic interpungitur, τῇιδε hoc uno loco id quod ὧδε valet: *ita* (ceteris *hic*, M 345 al.), et verba ὅσ — ἄγοιτο vertenda sunt *qui* (= *si quis*) *pretium afferat, is etiam corpus absportet.* Sed fortasse praestat deleto semicolo interpretari: *hic adesto qui pretium afferat et corpus absportet.* Veniat modo: non repugnabo Iovi iubenti (πρόφρονι θυμῷι ut Θ 23 al.).

141. ἐν νηῶν ἀγύρι] cf. O 428 et de dativi termino -ι contracto § 74.

143. Ἶριν] § 66.

144. βάσκ' ἴθι] cf. B 8 et X 203.

145. ἄγγειλον ... Ἴλιον εἴσω] cf. δ 775.

147. φερέμεν] § 126.

151. νεκρὸν ... τὸν ἔκτανε] cf. Λ 269.

152. Cf. K 383.

154. ἦος] § 323.

155. ἐπεί] § 326.

158. ἱκέτεω] § 55.

παῖδεσ μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆσ
δάκρυσι ϝείματ' ἔφυρον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸσ
ἐντυπὰσ ἐν χλαίνηι κεκαλυμμένοσ· ἀμφὶ δὲ πολλὴ 163ᵇ-165 cf. Σ 23 sq.
κόπροσ ἔεν κεφαλῆι τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντοσ,
τήν ῥα κυλινδόμενοσ καταμήσατο χερσὶν ἑῇσι. 165ᵇ cf. ε 482
θυγατέρεσ δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
τῶν μιμνησκόμεναι οἳ δὴ πολέεσ τε καὶ ἐσθλοὶ 167ᵃ cf. 9
χερσὶν ὕπ' Ἀργείων ᾽κέατο ψυχὰσ ὀλέσαντεσ. 168 = N 763
᾽στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸσ ἄγγελοσ, ἠδὲ προσηύδα
τυτθὸν φθεγξαμένη — τὸν δὲ τρόμοσ ἔλλαβε γυῖα —· 170ᵇ cf. Γ 34
„θάρσεε, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσί, μηδέ τι τάρβει.
οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω,
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸσ δέ τοι ἄγγελόσ εἰμι, 173ᵇ sq. = B 26 sq.
ὅσ σε' ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιοσ Ἕκτορα δῖον,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰάνηι, 176 sq. = 147 sq.
οἷον, μηδέ τισ ἄλλοσ ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
κήρυξ τίσ τοι ἕποιτο γεραίτεροσ, ὅσ κ' ἰθύνοι 178 cf. 149
ἡμιόνουσ καὶ ἅμαξαν ἐϋτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτισ 179 sq. = 150 sq.
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ϝάστυ, τὸν ἔκτανε δῖοσ Ἀχιλλεύσ.
μηδέ τί τοι θάνατοσ μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβοσ· 181-183 cf. 152 sqq.
τοῖοσ γάρ τοι πομπὸσ ἅμ' ἕψεται Ἀργειφόντησ,
ὅσ σ' ἄξει, ἧόσ κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσηι.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀγάγηισιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆοσ, 184-187 = 155 sqq.
οὔτ' αὐτὸσ κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλουσ πάντασ ἐρύξει·
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοποσ οὔτ' ἀλιτήμων,

---

163. ἐν] ἦι l. a. ant. || 165. ἑῇσι] φίλῃσι l. a. in A (ut ε 482). || 179. ἠδὲ] ἡ δὲ A¹, ἠὲ pap. 114, ἥ κε pap. 128 A² D T (cf. vs. 150 et E 162). || 184. ἐπεί κ'(ε)] cf. vs. 155.

161—165. Ex quo Hector caesus est, Priamus luctu prostratus iacuit; cf. vs. 637—640.

163. ἐντυπὰσ] adv. †, a verbo τύπτειν ductum, significat eum *qui dolore afflictus humi se proiecit*. Cf. κυλίνδεσθαι vs. 165.

164 sq. Cf. X 414.

164. ἔεν] § 302.

168. ᾽κέατο] § 169.

170. τυτθὸν φθεγξαμένη] submissa voce utitur, ut a solo Priamo audiatur.

171. θάρσεε] § 191.

172. κακὸν ὀσσομένη] cf. A 105.

174. σε'(ο)] § 92.

176. φερέμεν] § 126.

181. Cf. K 383.

183. ἧοσ] § 323.

ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός"
ἦ μὲν ἄρ' ὣς ϝειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ϝῖρις, 188 = Θ 425
αὐτὰρ ὅ γ' υἷας ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην 189b = ζ 72
ὁπλίσαι ἤνωγεν, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς.
αὐτὸς δ' εἰς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα 191 = ο 99 cf. Z 288
κέδρινον ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πόλλ' ἐκεχόνδει·
εἷς δ' ἄλοχον Ϝεκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·
„δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὄλύμπιος ἄγγελος ἦλθε
λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195 sq. = 118 sq.
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰάνῃ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ϝειπέ, τί τοι φρεσὶ ϝείδεται εἶναι;
αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει
κεῖσ' ἴμεναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν." 199b cf. Α 229
ὣς φάτ', ἐκώκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ· 200a = β 361
200b = ο 434, 439
„ὤ μοι, πῆι δή τοι φρένες οἴχονθ', ἧισι πάρος περ
κλείεσ' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἷσι ϝανάσσεις;
πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν' οἷος, 203 cf. 519
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς 204 = 520
υἷας ἐξενάριξε; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 205 cf. 521
εἰ γάρ σ' αἱρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσι, —

---

190. ἤνωγεν § 225] ἠνώγει. || 192. (ἐ)κεχόνδει] ... ονδει pap. 128, κεχάνδει Ar. pap. 114 Ω (cf. § 221[5]), κεκεύθει Mass. || 198. ἀνώγει] ἄνωγε Ar.; cf. § 225. || 200. ἀμείβετο] ἀνήρετο Ar. || 201. ἧισι Lehrs] ἧισ τὸ (ut M 346 al.). Cf. § 57 et O 256 al. — περ] γε A[2] (cf. N 465). || 202. *κλείε'(αι)] ἔκλε' Ω; cf. § 183. Fick κλεύε'(ο) coniecerat, quem ita sumus secuti ut praesens tempus habeamus (ut Δ 264 al.). — ϝανάσσεισ] -σσεσ pap. 128. || 205. ἐξενάριξε] ἐξήναξε (? ἐξήλλαξε Ludwich) quidam in schol. T, „τῆσ ἀρχῆσ ἐξέβαλε" interpretati. — Olim quidam addebant versum: ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεσ vel: ἀ. π. οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.

---

187. ἱκέτεω] § 55.

190. πείρινθα] redit vox Ω 267 o 131; quae *arcam* vel *corbem vimineam* videtur significare, qualis κάνναθρον vocatur Xen. Ages. 8 § 7.

191. Ut in regia Cnosia, cuius rudera his annis sunt effossa, sic in regia Troiana et alibi (cf. Z 288) thesaurus infra megarum fuit constructus.

— κηώεντα] cf. Γ 382.

192. γλήνεα] cf. Θ 164.

194. δαιμονίη] *commiserantis* nunc est hoc adi., ut Ξ 443, ceteris locis *improbantium* (A 565 B 190 al.). Miseret senem uxoris filio dilectissimo nuper orbatae et ipsum fortasse maritum mox desideraturae.

196. φερέμεν] § 126.

199. ἴμεναι] § 125.

205. σιδήρειον] cf. P 424.

206. Futurum tempus animi commoti indicium est (ut A 61 al.). Ceterum cf. E 118.

ὠμεστὴς καὶ ἄπιστος ἀνήρ, — ὃ δέ σ' οὐκ ἐλεήσει, 207b sq.a cf. X 123 sq.
οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθε
ἥμενοι ἐν μεγάρωι. τῶι δ' ὥς ποθι Μοῖρα κραταιὴ 209a cf. μ 322 [φ 100
γιγνομένωι ἐπένησε λίνωι, ὅτε μιν τέκον αὐτή, 210 cf. Y 128
ἀργίποδας κύνας ἄσαι, ἑῶν ἀπάνευθε τοκήων,
ἀνδρὶ πάρα κρατερῶι, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
ἐσθέμεναι προσφῦσα! τότ' ἄντιτα ϝέργα γένοιτο
παιδὸς ἐμοῖ'· ἐπεὶ οὔ ϝε κακιζόμενόν γε κατέκτα,
ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων 215 cf. X 514
ἑσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς."
τὴν δ' αὖτε προσέϝειπε γέρων Πριάμοιο θεοειδὴς·
„μή μ' ἐθέλοντ' ἴμεναι κατερύκανε, μηδέ μοι αὐτὴ
ὄρνις ἐν μεγάροισι κακὸς πέλε'· οὐδέ με πείσεις.
εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευε,
ἢ οἳ μάντιές εἰσι θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· 222 = B 81
νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
εἶμι, καὶ οὐχ ἅλιον ϝέπος ἔσσεται· εἰ δέ μοι αἶσα 224 cf. 92 β 318
τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς
ἀγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπεὶ γόου ἐξ ἔρον εἵην!"

---

207. ὠμεστὴς] cf. Λ 454. — δέ] γε pap. 114 A² D T. — σ' οὐκ pap. 114²] οὔ σ' Ω. Cf. X 123. || 209. ποθι] ποτε pap. 114. || 210. 'τέκον αὐτή] [τέκ]ε μ[ήτ]ηρ pap. 128 (ex Y 128). || 213. τότ'(ε)] *καὶ vel ἴν' (cf. μ 383)? In vulgata desideratur κε (ἄν), quapropter ἂν τιτὰ Apollodorus et Callistratus scribebant pro ἄντιτα, sed cf. ρ 51, 60. || 214. ϝε] sic (ἑ) Ar., τι pap. 114¹ (cf. O 716). || 215. πρὸ] sic Ar., πρὸς pap. 114 et 128 D (ut X 514). || 219. ἐν Gen.] ἐνὶ Ω (ενιμ pap. 114 et 128); cf. M 218. || 224. ἅλιον ϝέπος] ἀλίη ὁδὸς (ut β 318) l. a. apud Eust. || 227. ἐπεί § 326] ἐπήν. Cf. β 105 δ 222. — εἵην] *εἴμην? Cf. N 638.

---

207. δ δέ] cf. A 191.

208. ἄνευθε] *procul ab eo* (ab Hectore).

209 sq. Cf. Y 127 sq.

212 sq. Cf. Δ 35.

213. ἄντιτα ϝέργα] *ultio*. Redit locutio ρ 51, 60; cf. etiam πάλιν τιτὰ ϝέργα α 379 β 144.

214. ἐμοῖ'(ο)] § 59.

215. βαθυκόλπων] de hoc epitheto cf. Z 442.

218. ἴμεναι] § 125.

219. ὄρνις] *omen*. Etiam οἰωνός ita usurpatur M 243 h. Merc. 243, 294, 302; cf. Ar. Av. 719. Praeterea conferenda sunt verba: τί κρώζεις; Ar. Plut. 369 et similia; qualibus locis parrae male ominatae instar habetur qui ingrata ait vel nuntiat.

— πέλε'(ο)] § 117.

221 sq. De verborum structura cf. B 80 sq.

ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνόϊγε,
ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέασ ἔξελε πέπλουσ,
δώδεκα δ' ἁπλοΐδασ χλαίνασ, τόσσουσ δὲ τάπητασ, 230 sq. = ω 276 sq.
τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσουσ δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνασ,
χρυσοῦ δὲ στήσασ ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα, 232 cf. T 247
ἓκ δὲ δύ' αἴθωνασ τρίποδασ, πίσυρασ δὲ λέβητασ,
ἓκ δὲ δέπασ περικαλλέσ, ὅ ϝοι Θρήϊκεσ 'πόρον ἄνδρεσ 234ª cf. Λ 632
ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρασ· οὐδέ νυ τοῦ περ
'φείσατ' ἐνὶ μεγάροισ' ὁ γέρων, περὶ δ' ἤθελε θυμῶι
λύσασθαι φίλον υἱόν.

ὃ δὲ Τρῶασ μὲν ἅπαντασ
αἰθούσησ ἀπέϝεργε ϝέπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
„ϝέρρετε, λωβητῆρεσ, ἐλέγχεα. οὔ νυ καὶ ὔμιν
ϝοίκοι ἔνεστι γόοσ, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντεσ;
ἦ οὔνοσθ' ὅτι μοι Κρονίδησ Ζεὺσ ἄλγε' ἔδωκε, 241ᵇ = B 375 Σ 431
παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμεσ.
ῥηΐτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
κείνου τεθνηῶτοσ ἐναιρέμεν'. αὐτὰρ ἐγώ γε,
πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραΐζομένην τε

228. ἀνόϊγε § 241] ἀνέωιγε. Cf. Π 221. || 231. καλά pap. 128 D] λευκά pap. 114 A C T. Cf. ω 277 et B 43 K 22. || 232. Del. vChrist ut ex T insertum; non legitur loco parallelo (post ω 277). || 238. ἐνίσσων] -σπων Z, -πτων Eust. (cf. Γ 438). || 239. ἐλέγχεα Ahrens] ἐλεγχέεσ. Cf. Λ 242. || 240. ἔνεστι] ἔπεστι pap. 128 (cf. A 55), ἐστι pap. 114 H L (cf. § 14). || 241. οὔνοσθ'(ε) pap. 128] ὀνόσασθ' Ar. T, ὀνόσεσθ' pap. 114², οἴνεσθ' Ω. Cf. P 25. — ὅτι] ὅτε pap. 114¹. — ἔδωκε] ἔθηκε A² T. || 242. ὀλέσαι] ὀλέσασ (ut Vrat.)? Cf. Φ 216 λ 318 μ 349 al.

228. φωριαμῶν] vox *arcas* (κιβωτούσ att.) significans redit o 104 et l. a. Z 288. Cf. χηλοί vox Π 221 al.

230. ἁπλοΐδασ] vox non nisi l. par. redit; opp. δίπλαξ (Γ 126 al.) sive χλαῖνα διπλῆ.

232. τάλαντα] cf. I 122.

233. πίσυρασ] cf. O 680.

234. Θρήϊκεσ] § 17.

235. ἐξεσίην ἐλθόντι] cf. Γ 205 sq.; pridem igitur Priamus accepit hoc poculum, cum nondum regnaret, sed a patre Laomedonte legatus in Thraciam missus esset.

237—264. Dolore exasperatus impotenter furit senex antehac mitis, qui sero sensit Hectori mortem et ipsi genti Troianae perniciem intulisse nimiam illam qua hactenus Paridi eiusque sodalibus indulsit benevolentiam.

237. ὃ δὲ] cf. A 190.

241. οὔνοσθ'(ε)] *parum hoc videbatur.* Cf. Δ 539.

242. ὔμεσ] § 92.

243 sq. ῥηΐτεροι . . . ἐναιρέμεν'(αι)] cf. Σ 258.

244. τεθνηῶτοσ] § 160.

ὀφθαλμοῖσι ϝιδεῖν, βαίην δόμον Ἄϊδοσ εἴσω.“
ἦ, καὶ σκηπανίοιι δίεπ᾽ ἀνέρασ· οἳ δ᾽ ἴσαν ἔξω, 247ᵃ = N 59
σπερχομένοιο γέροντοσ. ὃ δ᾽ υἱάσι ϝοῖσιν ὁμόκλα,
νεικείων Ἕλενόν τε Πάριν τ᾽ Ἀγάθωνά τε δῖον
Πάμμονά τ᾽ Ἀντίφονόν τε βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην
Δηΐφοβόν τε καὶ Ἱππόθοον καὶ Δῖον ἀγαυόν.
ἐννέα τοῖσ᾽ ὁ γεραιὸσ ὁμοκλήσασ ἐκέλευε·
„σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνεσ· αἴθ᾽ ἅμα πάντεσ
Ἕκτοροσ ὠφέλετ᾽ ἀντὶ θοῆισ᾽ ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι!
ὤ μοι ἐγὼ πανάποτμοσ! ἐπεὶ τέκον υἷασ ἀρίστουσ 255 cf. 493
Τροίηι ἔν εὐρείηι, τῶν δ᾽ οὔ τινά φημι λελεῖφθαι, 256 = 494
Μήστορά τ᾽ ἀντίθεον καὶ Τρωΐλον ἱππιοχάρμην
Ἕκτορά θ᾽, ὃσ θεὸσ ἦσκε μετ᾽ ἀνδράσιν, οὐδ᾽ ἐϝεοίκει
ἀνδρόσ γε θνητοῦ πάϊσ ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο.
τοὺσ μὲν ἀπώλεσ᾽ Ἄρηοσ, τὰ δ᾽ ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
ψεῦσταί τ᾽ ὀρχησταί τε, χοροιτυπίηισιν ἄριστοι,
ϝαρνῶν ἠδ᾽ ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρεσ.
οὔ κεν δή μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα, 263 cf. ζ 57
ταῦτά τε πάντ᾽ ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;“ 264ᵇ sq.ᵃ = o 219
ὣσ ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πατρὸσ ὑποδϝείσαντεσ ὁμοκλὴν sq. cf. γ 476 sq.
ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν ἐΰτροχον ἡμιονείην 265 cf. M 413
καλὴν πρωτοπαγέα, περίνθα δὲ δῆσαν ἐπ᾽ αὐτῆσ,

247. ἴξω] εἶσω pap. 114¹. || 250. Ἀντίφονον] Ἀμφίφονον pap. 114¹. || 253. κατηφόνεσ Ar. Ω] κατηφέεσ Crates (ut ω 432), μεθήμονεσ vHerwerden (coll. B 241 ζ 25). || 265. πατρὸσ] πάντεσ pap. 128.

251. Δῖον ἀγαυόν] sic *Hectoris* priscum epitheton δῖοσ (E 211 al.; cf. K 50) excrevit in novum Priami filium. — Utrum proprium esset nomen, utrum adiectivum, ambigi posse observavit Ar.; cf. A 99.

253. κατηφόνεσ] †, eos *quos pudere oporteat* sive *contemnendos* videtur significare. Cf. X 293.

257. *Mestor* Priami filius aliunde non est cognitus, *Troili* in Iliade non nisi h. l. fit mentio. Epitheton ἱππιοχάρμησ etiam λ 259 obvium, quocum cf. ἱππιοχαίτησ Z 469, concinit cum fabula in Cypriis commemorata et e multis vasorum imaginibus cognita; nam equos cum aquatum duceret, ex insidiis ab Achille oppressus est.

258 sq. Cf. K 50.

261. ὀρχησταί] virtuti *bellicae* nunc opponitur *saltandi* laus. Cf. Π 617 sq. et H 241. — *Paridem* aut solum nunc cogitat Priamus aut potissimum.

— χοροιτυπίηισιν] § 48. Cf. χοροιτύποσ h. Merc. 31.

263. οὔ κεν] § 326.

264. ὁδοῖο] cf. B 785.

266. ἐκ . . . ἄειραν] cf. B 777.

267. πρωτοπαγέα] § 73; cf. E 194. — πείρινθα] cf. vs. 190.

κὰδ δ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ἥιρεον ἡμιόλιον
πύξινον ὀμφαλόεν, ἐὺ οἰήκεσσιν ἀρηρός·
ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῶι ἐννεάπηχυ.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐὺ ξεστῶι ἐπὶ ῥυμῶι,
πέζηι ἔπι πρώτηι, — ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορ' ἔβαλλον, —
τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔκαμψαν.
ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐὺ ξεστῆσ ἐπ' ἀπήνησ 275 cf. ζ 74 sq.
νήεον Ἑκτορέησ κεφαλῆσ ἀπερείσι' ἄποινα, 276 cf. 579
ζεῦξαν δ' ἡμιόνουσ κρατερώνυχασ ἀνυσιέργουσ, 277 cf. ζ 253
τούσ ῥά ποτε Πριάμωι Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἵππουσ δὲ Πριάμωι ὕπαγον ζυγόν, οὖσ ὁ γεραιὸσ
αὐτὸσ ἔχων ἀτίταλλεν ἐὺ ξεστῆι ἐπὶ φάτνηι. 280 cf. Ε 271
τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
κήρυξ καὶ Πρίαμοσ, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντε· 282 = 674
282b cf. τ 353

269. Om. Zen. || 270. ἐννεάπηχυ] -χυν C. || 273. δ' ἑκάτερθεν] neglecto ϝ, ϝεκ. (om. δ') Heyne. || 274. ἔκαμψαν A[1] T] ἔγναμψαν pap. 114 Ω (metro invito). || 277. ἠνυσιϝεργούς Nauck] ἐντεσιεργούς (vel -ουργούς) Cf. Theocr. XXVIII 14. In schol. confertur Pind. Ol. XIII 28: „ἱππείοισ ἐν ἔντεσιν", ubi nominis ἐντέων usus poeticus illustratur adiectivo ἱππείων, quemadmodum nautae tractant ὅπλα navalia, non tamen ὁπλῖται ideo vocati. || 279. Πριάμωι] Τρωοὺς C (cf. Ψ 291). || 280. ἐὺ ξεστῆι] εὐξέστωι pap. 114. || 282. ἔχοντε A] -ντεσ Ω.

269. ἐὺ οἰήκεσσιν] cf. B 253. Non liquet sintne *anuli* intellegendi, per quos ducantur habenae, an *unci*, quibus inserantur λέπαδνα pectus iumentorum cingentia (cf. E 730 T 393), an alium usum hi οἴηκεσ praestiterint. Apud posteros vox valet *gubernaculum*; apud H. est †.

270—274. *Iugum* (7.) *temoni* (1.) imponitur (cf. Z 40 sq.), cuius *pars extrema* (3. πέζη) sursum est recurvata; dein alligatur *vinculo* (6. ζυγοδέσμωι), utque firmius etiam ei iungatur, *clavo* (2. ἔστορι) e temone eminenti iniicitur *anulus* (4.), qui *umboni* (5. ὀμφαλῶι) *iugi* ita est insertus ut possit moveri. Eodem consilio inducitur *uncus mobilis* (γλωχίσ), sed hic quem locum habuerit non liquet; neque constat quem usum praestiterint vinculi praelongi partes extremae. Leaf suspicatus est vocem ἐξείησ non *adverbium* esse (ut A 448 al.), sed substantivum *partem currus* indicans, cui alligaretur τὸ ζυγόδεσμον.

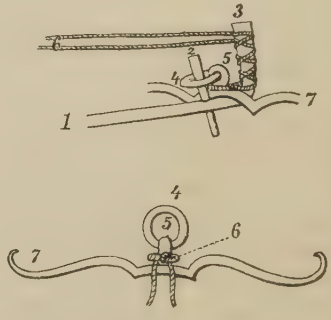

272. ἔστορ'(ι)] § 13.

277. ἠνυσιϝεργούς] § 21.

280. αὐτὸσ ἔχων] non dono acceptos. De equis regum Troianorum cf. Δ 500 E 222 Υ 220—230.

ἀγχίμολον δ' ἦλθεν Ἑκάβη τετιηότι θυμῷι,
ϝοῖνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι 284 cf. *o* 148 [sq.
χρυσέωι ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε πιοίτην· 285 sq.[a] = *o* 149
'στῆ δ' ἵππων προπάροιθε, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 285[a] cf. *γ* 41 *υ* 261
286 cf. Ξ 297
„τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὔχεο ϝοίκαδ' ἱκέσθαι 286[a] cf. h. Cer. 63
ἂψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἂρ σέ γε θυμὸς
ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
ἀλλὰ σύ γ' εὔχε' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι 290[a] cf. *ι* 412
Ἰδαίωι, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται,
αἴτεε δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ ϝοι αὐτῶι 292 cf. 310
φίλτατος οἰωνῶν, καί ϝοι κράτος ἐστὶ μέγιστον, 293 sq. = 311 sq.
293[b] cf. *B* 118
δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
τῶι πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴηισι Δαναῶν ταχυπώλων. 295 cf. 313
εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἑϝὸν ἄγγελον εὐρύϝοπα Ζεύς,
οὔ κεν ἐγώ γέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην 297 cf. *I* 517
νῆας ἔπ' Ἀργείων ἴμεναι, μάλα περ μεμαῶτα."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
„ὦ γύναι, οὐ μέν τοι τόδ' ἐφιεμένηι ἀπιθήσω·
ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν', αἴ κ' ἐλεήσηι."
ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὦτρυν' ὁ γεραιὸς
χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἣ δὲ παρέστη
χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα. 304 cf. *α* 136 al.
νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ϝῆσ ἀλόχοιο· [sq.
ηὔχετ' ἔπειτ' ἀνστὰς μέσωι ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ ϝοῖνον 306 sq.[a] = *Π* 231

---

283. δ' ἦλθεν Fick] *δε σφ' ἦλθ'* (ut *Θ* 300 al.). Cf. *ξ* 410 *ω* 387. || 286. τ' ἔφατ' ἔκ τ *ὀνόμαζε*] *τέ μιν ἀντίον ηὔδα* Syr. || 290. ἀλλὰ σύ γ' εὔχε'(o) vChrist] *ἀλλ' εὔχεο σύ γ'*. Cf. *ι* 412 et § 117. || 292. ταχὺν] *ἑὸν* pap. 114 Apollon. Pron. 60 Synt. 155 (e vs. 296; cf. § 95). || 293. (ϝ)οι C^2] *οὑ* Zen. (cf. *B* 239), *εὑ* Ar. *Ω* (item *I* 377). Cf. § 92. — μέγιστον] *μάλιστα* A C. || 295. Δαναῶν ταχυπώλων] *χαίρων ἐνὶ θυμῶι* l. a. in A. || 304. χερνιβον] sic Ar., *-βα* Mass. — *πρόχοόν θ' ἅμα*] *ταμίη μετὰ* Mass., *πρόχοόν τ' ἐν* Poll. X 90. — Versum quidam — || 306. ἔπειτ' ἀνστὰς] *ἔπειτα στὰς Ω*. Cf. *Π* 231.

287—291. Cf. Δ 44—49.
292. αἴτεε] § 191.
294. δεξιόν] cf. M 238—240.
296. οὔ] cf. Γ 289.
297. οὔ κεν] § 326.
298. ἴμεναι] § 125.
303. ἀκήρατον] cf. O 498.
304. χέρνιβον] *malluvium*, alibi λέβης dictum (α 137 al.); χέρνιψ vero *aquam ad manus purgandas* significat (α 136 al.).
305. ϝῆσ ἀλόχοιο] cf. A 596 et de ipsa re Z 266.
306. μέσωι ἕρκεϊ] de Iovis ἕρκειου ara, quae in regiae aula collocata fuit, cf. Λ 774.

οὐρανὸν εἰσανιδών, καὶ φωνήσασ ϝέποσ ηὔδα·
„Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, 308 = Γ 276
δόσ μ' ἐσ Ἀχιλλῆοσ φίλον ἐλθέμεν' ἠδ' ἐλεεινόν· 309 cf. ζ 327
πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅσ τε σοὶ αὐτῶι 310 cf. 292
φίλτατοσ οἰωνῶν, καί ϝοι κράτοσ ἐστὶ μέγιστον, 311 sq. = 293 sq.
δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸσ ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσασ
τῶι πίσυνοσ ἐπὶ νῆασ ἴω Δαναῶν ταχυπώλων." 313 cf. 295
ὣσ ἔφατ' εὐχόμενοσ, τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεύσ. 314 = Π 249
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν, 315 = Θ 247
μόρφνον θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσι.
ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
ἀνέροσ ἀφνειοῖο, ἐῢ κληῖσ' ἀραρυῖα,
τόσσ' ἄρα τοῦ ϝεκάτερθεν ἔσαν πτερά· ᾽ϝείσατο δέ σφι
δεξιὸσ αἴξασ διὰ ϝάστεοσ. οἱ δὲ ϝιδόντεσ 320 cf. ο 164
᾽γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸσ ἰάνθη. 321 = ο 165
σπερχόμενοσ δ' ὁ γεραιὸσ ἑῆοῖ' ἐπεβήσετο δίφρου, 321b cf. Ψ 600
ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσησ ἐριδούπου. 322b cf. Θ 44
πρόσθε μὲν ἡμίονοι εἶλκον τετράκυκλον ἀπήνην, 323 cf. γ 493 ο 146, 191
τὰσ ᾽Ἰδαῖοσ ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὄπισθε
ἵπποι, τοὺσ ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγ' ἐκέλευε

---

307. εἰσανιδών] neglecto ϝ. ‖ 310. ταχὺν] ἐὸν l. a. in A (cf. vs. 292). ‖ 311. (ϝ)οι Par.] εὑ Ω (cf. vs. 293). — μέγιστον] μάλιστα A (cf. vs. 293). ‖ 318. ἐῢ κληῖσ'(ι) Trypho] ἐϋκλῄῐσ Ar. Ω. ‖ 320. διὰ pap. 114 T] ὑπὲρ Ω. ‖ 322. γεραιὸσ ἑῆοῖ'(ο) (ἑοῦ) A] γέρων ξεστοῦ Ω. ‖ 324. τετράκυκλον] *ἐΰκυκλον (ut ζ 58, 70)? Cf. § 25. Non nisi ι 242 redit τετράκυκλοσ, et ibi quidem cum vitio aperto.

315. τελειότατον] cf. Θ 247.

316. μόρφνον ... περκνόν] utrumque aquilae fulvae epitheton — nam haec avium rapacium species videtur significari coll. Φ 252 — est †. Prius legitur etiam Hes. Scut. 134, et ab Aristot. H. An. IX 32 illustraretur, si satis constaret quamnam aquilarum speciem hic μόρφνον vocaverit. Posterius *fuscum* vel *fuscis maculis variegatum* videtur interpretandum coll. verbo ὑποπερκάζειν η 126 et nominibus πρόξ *dama* ρ 295, πέρκη *perca* (piscis ab H. non commemoratus, sed aliunde notissimus).

317—319. Alarum ambarum extensarum mensuram indicat poeta, ut solent venatores. Hanc tantam ait fuisse quanta sit latitudo ostii, per quod ad conclave celsum — et amplum igitur — fiat aditus. Singularem θύρην dicit, non ipsam *forem* cogitans, nam θυράων δικλίδων (β 345 ρ 268) nunc fieri mentionem ostendit mensura (± 2 M.), sed *spatium* quod est inter utrumque postem. Aliam ob causam foris duplex numero singulari indicatur χ 394.

322. ἑῆοῖ'(ο)] § 59.

323. προθύροιο] cf. O 124.

καρπαλίμως κατὰ ϝάστυ. φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο
πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὡς εἰ θάνατόνδε κιόντα.
οἳ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο, 329 cf. ω 205
οἳ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπενέοντο, 330 cf. Γ 313
παῖδες καὶ γαμβροί, τὼ δ' οὐ 'λάθον εὐρύοπα Ζῆν
εἰς πεδίον προφανέντε· ϝιδὼν δ' ἐλέησε γέροντα. 332ª cf. P 487
αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα· 333ᵇ = ε 28
„Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστι
ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καί τ' ἔκλυες ὥι κ' ἐθέλησθα, —
βάσκ' ἴθι καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ὥς ἄγαγ', ὡς μή τίς ϝε ϝίδηι μηδ' ἄρ ϝε νοήσηι
τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐων' ἀφικέσθαι."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργεϊφόντης. [sqq. 339-345 = ε 43

328. εἰ] εἰσ D. || 329. ἐκ Cobet] οὖν (ut vs. 349). Cf. ω 205. || 330. ἄψορροι] -ρρον Ambr. L (ut Λ 152 alibi). Cf. Γ 313 Φ 456. || 332. προφανέντε] καταβάντε Chia. || 335. ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι] ἄνδρ' ἑταρίσσασθαι Nauck (cf. N 456). || 337. μή τίσ ϝε Bentley] μήτ' ἄρ τισ. — μηδ'(ὲ) Cobet] μήτ'. — ϝε Bentley] τε. || 338. Πηλεΐων' ἀφικέσθαι Povelsen] Πηλείωνάδ' ἱκέσθαι Ar. Ω, item Apollonius Rh. (cf. III 647), Πηλείωνοσ Brandreth (ut vs. 309). Cf. α 332 μ 39 φ 25.

331. Ζῆν] § 80.

333 sqq. Non *Iovis* vel deorum *nuntius* hoc loco aut in Odyssea dicitur Mercurius. Illo officio et per ceteram Iliadem et huius libri vs. 77 sqq., 143 sqq. fungitur *Iris*, quam et Odysseae poetae fuisse cognitam, licet eam commemorandi occasione caruerit, testatur *Irus* Arnaei mendici cognomentum iocosum a deae nomine ductum (cf. σ 6). Neque Iridis officium deo propterea nunc mandatur quod Priamo non puellae sed iuvenis species sit obicienda; nam simili loco ν 221 sqq. *Minerva* dea sumta iuvenis regii figura adit Ulixem. Sed Mercurius, cui pro callido eius ingenio corpus Hectoris surripiendum di prius voluerunt mandare (cf. vs. 24, 109), Priamum comitari nunc iubetur. Et congruit dei τοῦ ψυχοπομποῦ (ω 1) munus, propter quod etiam *Herculem* ex Ditis aedibus vivum reducere est iussus (cf. λ 626) et ad *Calypso* est missus (cf. ε 29), quae in fabulis Odyssea antiquioribus fuit dea caliginis infernae, nec non *Circae* sive Calypso alteri *Ulixem* eripuit (cf. κ 277 sqq.). Convenit autem huic Mercurii officio *caduceus*, quo somnum sive brevem, ut mox custodibus Achivis (vs. 445), sive aeternum (cf. Λ 241) mortalibus incutit, χρυσόρραπις ideo dictus (cf. ε 87). Cf. etiam hymnus Cereris, ubi *in terras* a Iove *Iris* mittitur, *ad inferos* vero *Mercurius* (h. Cer. 314 et 335). Alia Mercurii *dei pastorum* fuerunt munera et officia (cf. Ξ 491).

333. Eadem structura est Ε 170.

335. ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι] *mortali comitem te adiungere.* Verbum etiam h. Ven. 96 ita est usurpatum.

336. βάσκ' ἴθι καὶ] de verborum horum iunctura cf. Β 8 et Χ 203, de particula καί Ψ 646.

339—345. Vertit Verg. Aen. IV

αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα 340 cf. *B* 44 *o* 550 *ρ* 2
ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν 'φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν 340ᵇ-342 = *α* 96 sqq.
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇσι' ἀνέμοιο·
εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇι τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει 343ᵇsq. = *ω* 3 sq.
ὧν ἐθέλει, τοὺσ δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντασ ἐγείρει.
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων 'πέτετο κρατὺσ Ἀργεϊφόντησ.
αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε,
'βῆ δ' ἴμεναι κούρωι αἰσυμνητῆρι ϝεϝοικώσ, 347 cf. *κ* 278
πρῶτον ὑπηνήτηι, τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη. 348 cf. *κ* 279
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρ' ἐκ Φίλοιο ἔλασσαν,
'στῆσαν ἄρ' ἡμιόνουσ τε καὶ ἵππουσ, ὄφρα πίοιεν,
ἐν ποταμῶι· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφασ ἦλυθε γαῖαν.
τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ϝιδὼν ἐφράσσατο κήρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον 'φάτο 'φώνησέν τε· 353ᵇ = *δ* 370
„φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέοσ νόου ἔργα τέτυκται.
ἄνδρ' ὁράω, τάχα δ' ἧμε διαρραίσεσθαι ὀΐω. 355 cf. *α* 251
ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵπποιν, ἤ μιν ἔπειτα 356 cf. *E* 249
γούνων ἁψάμενοι λιτανεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσηι."
ὣσ 'φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόοσ 'χύτο, ἔδϝιε δ' αἰνῶσ,

---

341. (')*φέρον*] sic Ar., *-ρεν* quidam olim, *-ρει* Na er (item *α* 97 *ε* 45; cf. *E* 739). || 344. Om. pap. 114[1] (cf. *ε* 48). — *ἐθέλει* A Syr.] *-λει* Ar. *Ω*. || 346. *ἄρα*] *ἄρ' ἐσ* C. || 347. *αἰσυμνητῆρι*] sic Ar., *αἰσυητῆρι* Apio A Syr. (cf. *B* 793). || 349. *Φίλοιο ἔλασσαν*] vitium metricum (cf. § 16), *Φίλου (-λοι') ἐλάσασκον* Bentley (cf. *B* 199, sed ibi sua vi utitur forma iterativa), Fick *Φίλοιο παρὲξ ἔλασαν μέγα σῆμα*. || 354. *ἔργα*] neglecto *ϝ*. Cf. comment. || 358. *ἔδϝιε* (*εὐδιε*) Brandreth] *δείδιε*. Cf. § 168 et Σ 34.

238—246, qui virga deum ita ut remo ad nubila trananda uti parum feliciter finxit.

341. ἀμβρόσια] cf. Γ 385.

344. ὑπνώοντασ] § 190.

347 sq. Cf. ν 222 sq.

347. ἴμεναι] § 125.

— αἰσυμνητῆρι] βασιλικῶι (Ar.). Aliae nominis formae sunt αἰσυμνήτησ (θ 258) et quae in nomina propria abierunt: Αἴσυμνοσ (Λ 303) et Αἰσυήτησ (Β 792—794); cf. v. l. αἰσυητῆρι.

349. σῆμα ... Φίλοιο] cf. K 415.

350 sq. Iter facientes Scamandrum habebant a manu sinistra; cum autem in eum locum pervenissent ubi ripa acclivis dabat aditum ad aquam, in fluminis alveum iumenta deduxerunt ut biberent. Cf. vs. 692 et Ξ 433 et de locutione ἐν ποταμῶι Σ 521.

— ἐπὶ κνέφασ ἦλυθε γαῖαν] de hac locutione cf. A 475.

354. φραδέοσ νόου ἔργα τέτυκται] adi. simplex φραδήσ non redit et vix videtur dictionis epicae (cf. § 73 et Λ 754); requiritur quod significet: *consulto opus est.*

355. ὁράω] § 191.

— ἧμε] § 92.

356. ἐφ' ἵπποιν] *bigis*, plaustro relicto.

— ἔπειτα] *illud si nolis.*

ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι, 359b = Λ 669
'στῆ δὲ ταφών. αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν 360 cf. Λ 545
χεῖρα γέροντος ἑλὼν ἐξείρετο καὶ προσέφατο· 361b = E 756
„πῆι, πάτερ, ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι; 363 cf. K 83
οὐδὲ σύ γ' ἔδρεισας μένεα πνείοντας Ἀχαιούς, 364b cf. Γ 8
οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασι;
τῶν εἰ τίς σε φίδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν 366 = 653
τοσσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς ἂν δή τοι νόος εἴη; 366b = K 394
οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων τέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ. 369 = π 72 φ 133
ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον 370 cf. Τ 183
σεῖ' ἀπαλεξήσαιμι· φίλωι δέ σε πατρὶ φερίσκω.“
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πριάμοιο θεοειδής·
„οὕτω πῃ τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις.
ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
ὅς μοι τοῖον ἔηκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι, [177
αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητός, 376b cf. X 370 ξ
πέπνυσαί τε νόωι, μακάρων δ' ἐξ ἐσσι τοκήων.“ 377b cf. 387
τὸν δ' αὖτε προσέφατο διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔφατσας. 379 = Λ 286
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φράδμων καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 380 = K 384
ἦέ πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 381b = I 330
ἄνδρας ἓς ἀλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σάα μίμνηι, 382b = ν 364

---

359. *ἐνὶ*] *ἐπὶ* A¹T (cf. *Λ* 55). ‖ 365. *οἵ*] *οι* Syr. (voluitne *οὔ τοι* an *οὗτοι*?). ‖ 367. *ἂν δή*] *ἄρ κέν*? Cf. § 326. ‖ 368. *τέ* Doederlein] *δέ* (cf. *E* 359). ‖ 369. *ἀπαμύνασθαι*] *ἐπαμ.* pap. 114² A¹. — *χαλεπήνῃι*] *-παίνῃ* pap. 114¹. ‖ 370. *οὐδέν*] novicium (cf. § 100) et ob sequens *κακά* molestum: **οὐ δή* vel **οὔ θην*? ‖ 373. *πῃ*] sic Ar., *δὴ* Syr. ‖ 374. *ἔτι*] *εἰ* A C. ‖ 375. **τοῖον ἔηκεν*] *τοιόνδ' ἧκεν*. Cf. § 97 et *Γ* 46. ‖ 376. *δέμας*] *μέγας* (an *μένος*?) pap. 114. — *εἶδος ἀγητός*] *ἀτειρέα φωνήν* C L (ut *N* 45 *P* 555 *X* 227). ‖ 382. *περ τάδε τοι*] *τοι τάδε περ* Syr. L (*haec certe tibi*).

---

359. *Arrectaeque horrore comae* Verg. Aen. IV 280. Nostro loco per totum corpus pili horruisse (φρῖξαι) dicuntur.

360. αὐτὸς] *sponte sua.*

366. θοὴν διὰ νύκτα] cf. K 394.

368 sq. γέρων... ἀπαμύνασθαι] *senior quam qui pellat.*

371. σεῖ'(ο)] § 92.

374. ὑπερέσχεθε χεῖρα] cf. Δ 249.

376. αἴσιον] †. Sitne *opportunum* vertendum (coll. Z 519 Δ 381) an *probum* (opp. ἐξαίσιον *immoderatum* O 598), incertum.

382. ἵνα] *ubi* (teste particula quae addita est περ). — Non ad *homines*

ἦ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
δεδριότες. τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὄχ' ἄριστος ὄλωλε, 384ᵇ cf.ᵉ Π 521
σὸς πάϊς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πριάμοιο θεοειδὴς·
„τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων, 387ᵃ = Z 123
ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες;" 387ᵇ cf. 377
τὸν δ' αὖτε προσέφειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
„πείρα' ἐμεῖο, γεραιέ, καὶ εἶρεο Ἕκτορα δῖον. 390ᵃ cf. 433
τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχηι ἔνι κυδιανείρηι 390ᵇ cf. α 284
ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
Ἀργείους 'κτείνεσκε δαΐζων ὀξέϊ χαλκῶι,
ἥμεσ δ' ἑσταότες 'θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς 394ᵃ = B 320
εἴα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.
τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηῦς ἐϋεργής·
Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατὴρ δέ μοί ἐστι Πολύκτωρ,
ἀφνειὸς μὲν ὅ γ' ἐστί, γέρων δὲ δή, ὡς σύ περ ὧδε,
ϝὲξ δέ ϝοι υἷες ἔασιν, ἐγὼ δέ ϝοι ἕβδομός εἰμι.

---

384. ὄχ' ἄριστος] cf. *A* 288. || 387. τοκήων] [ἀνθ]ρώπων pap. 128. || 388. ὅς pap. 114 Syr.[1] ὥς Nicanor A C. Cf. *O* 247 et Ξ 45. || 390. πείρα' ... εἶρεο Knight] πειρᾶι ... εἶρεαι. Necessarius est imperativus. Cf. *δ* 545 *M* 301 et § 117. || 391. πολλὰ] πάγχυ pap. 114. || 392. νηυσὶν ἐλάσσας] -σὶ πελάσσας pap. 114 (cf. *A* 55). || 396. γὰρ] μὲν pap. 114. || 397. δέ μοι] δ' ἐμός pap. 114. || 398. ὅ γ'(ε)] ὅδ' pap. 114 Ryl. 51 Syr. A[1] D. || 399. ϝοι υἷεσ] τῶι υἷεσ l. a. in A.

---

sed ad *loca* referri solet ἵνα relativum, ut et in versu par. ν 364; in nostro autem versu ἄνδρες ἀλλοδαποί id quod *regionem alienam* valet. Eadem est ratio adverbii ἔνθεν Ρ 703 et adverbii ὅθεν γ 319 υ 383, cf. etiam locutio att. εἰς (non: ὡς) θεούς *in caelum* Ar. Pac. 132 al.

— σάα] § 62.

385. *Nam in pugna ille nihilo inferior erat Achivis* (cf. Ψ 670). Ipse Achivum se fingit Mercurius. „Illo sane hoste" ait „superiores nos non gloriabamur!"

388. οἶτον] cf. Γ 417.

390. Ἕ. δῖον] *qualis Hector fuerit.*

394. ἧμεσ] § 92.

395. εἴαε] § 191.

399 sq. Nuper bello coorto — sic Mercurius fingit — iuvenis Polyctoris cuiusdam filius (cf. vs. 348) sorte cum fratribus ducta (cf. K 316 sq.) designatus est qui Pelei regis filium in bellum proficiscentem comitaretur. — Clarius quam alius ullus Iliadis locus hic docet, res in Iliade narratas brevi post belli initium accidisse; sed quominus id intellegerent interpretes vetusti, obstabat opinio praeconcepta et in mentibus Graecorum inveterata, *decennale* illud bellum fuisse; itaque in scholiis (non in A) scriptum est: ἔστι τοίνυν· „δεκαέτης ὢν ἐκλήρωσα".

399. Ad ἔασιν mente add. *domi, in patria*; hanc ob causam illos uno secum numero non complectitur.

τῶν μέτα παλλόμενος κλήρωι ’λάχον ἐνθάδ’ ἕπεσθαι.
νῦν δ’ ἦλθον πεδίονδ’ ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
θήσονται περὶ ϝάστυ μάχην ϝελίκωπες Ἀχαιοί.
ἀσχαλάουσι γὰρ οἵ γε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
ἰσχέμεν’ ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.“
τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοϝειδής·
„εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδα’ Ἀχιλῆος
ἔσσ’, ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
ἦ ἔτι πὰρ νέεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἦέ μιν ἤδη
ϝῆισι κυσὶν μελεΐστι ταμὼν προέθηκεν Ἀχιλλεύς.“
τὸν δ’ αὖτε προσέϝειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
„ὦ γέρον, οὔ πω τόν γε κύνες ’φάγον οὐδ’ οἰωνοί,
ἀλλ’ ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηΐ
αὔτως ἐν κλισίηισι· δυωδεκάτη δέ ϝοι ἥδε
κειμένωι, οὐδέ τί ϝοι χρὼς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
ἔσθουσ’, αἵ ῥά τε φῶτας Ἄρηϊ φατοὺς κατέδουσι.
ἦ μέν μιν περὶ σῆμα ἑϝοῖ’ ἑτάροιο φίλοιο
ἕλκει ἀκηδέστως, ’Ηὼς ὅτε δῖα φανήηι,
οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηέοιό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν
οἷον ἐρσήεις κεῖται, — περὶ δ’ αἷμα νένιπται, —

415 cf. *T* 31
416b sq.a cf. 51 sq.
417a cf. *X* 465

---

400. τῶν μέτα παλλόμενος κλήρωι] τοῖσι δὲ πρῶτον ὑπηνήτης l. a. in T. || 401. πεδίονδ’ ἀπὸ νηῶν] *-νδε νεῶν ἄπο? Cf. § 3 et *B* 91, 208 al. || 403. οἵ γε pap. 114 A2] οἵδε Ω. || 413. ϝοι] τοι pap. 1141. — ἥδε pap. 128 D] ἤδη pap. 1141, ἠὼς Ω. Matutini temporis mentio hinc aliena.

---

400. τῶν μέτα] § 3161.

403. Taedet copias desidii, nam per dies duodecim non est pugnatum. — Cf. Ω 31 et B 293.

— ἀσχαλάουσι] § 191.

404. ἰσχέμεν’(αι)] § 125.

406. Πηληϊάδα’(ο)] § 55.

407. ἔσσ’ (ἐσσί)] § 302.

409. μελεΐστι ταμὼν] hoc enim expectat Priamus, utpote saevis illius aevi moribus consentaneum. Cf. Ψ 21 et A 4 X 395—404.

— προέθηκεν] προύθηκεν Ω. Ad verbi uim quod attinet, confluxere notiones τοῦ παρατιθέναι et τοῦ προβάλλειν (cf. Θ 188 et Ar. Nub. 489—491).

411—422. Cf. Ψ 184—191 Ω 20 sq.

411. οὔ πω] *minime*. Cf. A 154.

412. κεῖνος] cf. Γ 391.

413. δυωδεκάτη] cf. A 425 et de ipsa re supra vs. 31.

416. ἑϝοῖ’(ο)] § 59.

417. ἀκηδέστως] cf. Φ 123.

418. θηέοιο] § 17 et 249.

419. ἐρσήεις] adi. *roscidus* transfertur, item vs. 757; mortui herois cutis sole non est morsa (cf. Ψ 188—191), sed tam florida mansit quam est herba rore recreata.

— αἷμα] acc.; cf. Π 667 Σ 345 Z 224 sq.

— νένιπται] *detersus est* sanguis;

οὐδέ ποθι μιαρόσ. σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκε,
ὅσσ' ἐτύπη· πολέεσ γὰρ ἐν αὐτῶι χαλκὸν ἔλασσαν.
ὥσ τοι κήδονται μάκαρεσ θεοὶ υἷοσ ἐῆοσ
καὶ νέκυόσ περ ἐόντοσ, ἐπεί σφι φίλοσ περὶ κῆρι."
ὥσ ᾽φάτ᾽, ἐγήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθωι·
„ὦ τέκοσ, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
ἀθανάτοισ'! ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐμὸσ πάϊσ, εἴ ποτ' ἔεν γε,
᾽λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι·
τῶι ϝοι ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσηι. 428ᵃ cf. Hes. Th.
ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον, 428ᵇ = 750 [503
αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σύν γε θεοῖσι,
ὄφρα κεν εἰσ κλισίην Πηληϊάδα' ἀφίκωμαι."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε διάκτοροσ Ἀργεϊφόντησ·
„πειρᾶι ἐμεῖο, γεραιέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεισ, 433ᵃ cf. 390
ὅσ κέλεαι σέο δῶρα παρ' ἐξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
τὸν μὲν ἐγὼ δέδϝοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
σοὶ δ' ἄρ' ἐγὼ πομπὸσ καί κε κλυτὸν Ἄργοσ ἱκοίμην,

421. ἐν] ἐπ' pap. 114 et 128 Syr. C D; cf. *Y* 259 et *A* 55. || 422. ἐῆοσ] τεοῖο pap. 114² (cf. *A* 393). || 423. Quidam — || 428. τῶι] τῶν Syr. C. — ἀπεμνήσαντο] ἐπ. pap. 128 Syr. (ut *O* 662 *δ* 189 al.). || 429. ἐμεῦ] novicium; *δέξ'(ο) ἐμέθεν? In Lips. est δέξο. Cf. § 92 et *I* 335. || 430. τε] δὲ pap. 114¹. || 433. πειρᾶι ἐμεῖο, γεραιέ] *πειράεαι μὲν ἐμεῖο? Cf. *Φ* 459 et § 117. || 434. κέλεαι vChrist] με κέλητι. Cf. *M* 235 *Σ* 286 et § 117; idem vitium est *δ* 812 *ε* 174. — Ἀχιλῆα] -ι pap. 114². || 436. συλεύειν] μωμεύειν pap. 114¹. — γένηται] -οιτο pap. 114 D. || 437. δ' ἄρ'(α) Brandreth] δ' ἂν *Ω* (μὲν pap. 114). Cf. *P* 658 et *A* 187.

mox etiam *lavabitur et inunguetur* corpus priusquam reddatur Priamo (vs. 582).

420 sq. ἕλκεα ... ὅσσ' ἐτύπη] cf. Λ 269.

421. Cf. X 371.

425. διδοῦναι] § 125.

426. εἴ ποτ' ἔεν γε] cf. Γ 180 et de ἔεν forma § 302.

428. ϝοι ἀπεμνήσαντο] *bene factorum memoriam ei servarunt.* Addi poterat χάριν, ut Hes. Theog. 503 Thucyd. I 137 § 2.

430. αὐτόν τε ῥῦσαι] *et ipsum* (i. e. eius corpus, cf. A 4) *serva* = fac ut mihi reddatur iusto funere sepeliendus.

431. Πηληϊάδα'(ο)] § 55.

435—437. Opponuntur inter se *Achilles* et *Priamus* (ὃ μέν — σὺ δέ), sic autem latitat altera quae his verbis inest oppositio inter τὸ δέχεσθαι τὰ δῶρα παρὰ Πριάμου et τὸ πέμπειν αὐτόν (cf. N 486). Nam hoc est quod dicit Mercurius: „clam duce dona ab hoste accipere nolo, sed vel sic quo vis te ducam". Dicit autem Ἄργοσ suam ipsius patriam in Thessalia, τὸ Πελασγικὸν Ἄργοσ (B 681). Cf. Z 456 sq. De verbis δέδϝοικα καὶ αἰδέομαι cf. Λ 649.

ἐνδυκέωσ ἐν νηῒ θοῇι ἢ πεζὸσ ὁμαρτέων·
οὔ κέν τίσ τοι πομπὸν ὀνοσσάμενοσ μαχέσαιτο.“
ἦ, καὶ ἀναΐξασ ἐριούνιοσ ἅρμα καὶ ἵππουσ
καρπαλίμωσ μάστιγα καὶ ἡνία ’λάζετο χερσί, 441 = *P* 482
ἐν δ’ ἔπνευσ’ ἵπποισι καὶ ἡμιόνοισ μένοσ ἠΰ. 442 cf. *P* 456
ἀλλ’ ὅτε δὴ πύργουσ τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο, —
οἳ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρεσ ’πονέοντο, —
τοῖσι δ’ ἐφ’ ὕπνον ἔχευε διάκτοροσ Ἀργεϊφόντησ 445ª cf. *β* 395ᵇ
πᾶσιν, ἅφαρ δ’ ὤῖξε πύλασ καὶ ἀπῶσεν ὀχῆασ, 446ᵇ cf. *Φ* 537
εἶσ δ’ ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ’ ἐπ’ ἀπήνησ.
ἀλλ’ ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδα’ ἀφίκοντο 448 cf. *Λ* 618
ὑψηλήν, — τὴν Μυρμιδόνεσ ’ποίησαν ἄνακτι

440. ἀναΐξασ C T] *ἐπ.* pap. 114 D, *ἐν.* Syr. (versum om. pap. 128). ‖ 446. ὀχῆασ] -α T (cf. *N* 124). ‖ 449. ἄνακτι] neglecto *ϝ*, item vs. 452. Bentley *δείμαντο ϝάνακτι* (cf. *ζ* 9 § 8).

438. ὁμαρτέων] § 8.

439 οὔ κεν] § 326.

440. Textus si integer, ἅρμα καὶ ἵππουσ valet *in currum*; cf. vs. 459.

442. ἡμιόνοισ] § 60.

443. πύργουσ ... καὶ τάφρον] dicit τὴν ἱππηλασίην ὁδόν sive *transitum fossae*, qui fuit inter duas turres portam includentes (vs. 446; cf. H 337 - 343).

444 sq. Cenam parantes custodes — fuit enim tempus cenae vespertinae, cf. vs. 475 sq. — somnus oppressit divinitus immissus (cf. vs. 333 sqq.).

448. Πηληϊάδα’(ο)] § 55.

449—456. Damnabat Heyne, item vs. 644—647, aedificium operosius instructum, aula porticu atrio munitum, a victus castrensis tumultuaria simplicitate alienum ratus. Qui partem certe veri vidit. Nam primitus fabulam quae fuit de bello Troiano nihil eiusmodi habuisse intellegimus, priscos enim poetas παρὰ νηυσὶ potius — ut nautas Ulixis κ 140 sqq. vel Telemachi ο 199 sqq. — quam ἐνὶ κλισίῃσι Achillem ceterosque Achivos degere fecisse. Sed ex Iliadis contextu hi versus non sunt resecandi; nam non est quod miremur aut improbemus, poetam, qui tabernacula militum passim commemoravit, etiam Achilli tabernaculum tribuisse, idque rege haud indignum, ut simplex et sine luxu, quoniam arundine fuit contectum, sic firmum et spatiosum. Neque mirandum est quod poeta amplum illud aedificium tum demum fusius descripsit cum Priamus ibi cum Achille fuit collocuturus. Commemoratum est Achillis tabernaculum etiam in libris A et I et Π et alibi, sed tunc nihil referebat scire cuiusmodi esset eius structura: nunc quam maxime refert, ut Priami imago aulam Achillis invecti, dein partem noctis in huius herois tabernaculo transigentis, clara et vivida ante oculos nobis versetur. Cf. vs. 583. Sic Priami regia verbis pingitur, cum eam intrat Hector; sic in Odyssea spelunca Calypsus, cum illuc accedit Mercurius; regia Menelai, cum eam visit Telemachus; aedes Alcinoi et tugurium Eumaei, cum ea adit Ulixes;

δοῦρ' ἐλάτησ κέρσαντεσ, ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν 450b cf. ψ 193
λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντεσ,
ἀμφὶ δέ ϝοι μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
σταυροῖσιν πυκινοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνοσ ἐπιβλὴσ
ἐλάτινοσ, τὸν τρεῖσ μὲν ἐπερρήσσεσκον Ἀχαιοί,
τρεῖσ δ' ἀνοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
τῶν ἄλλων, Ἀχιλεὺσ δ' ἄρ' ἐπερρήσσεσκε καὶ οἶοσ, —
δή ῥα τόθ' Ἑρμείασ ἐριούνιοσ ὦιξε γέροντι,
εἶσ δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε·
„ὦ γέρον, ἦ τοι ἐγὼ θεὸσ ἄμβροτοσ εἰλήλουθα,
Ἑρμείασ· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσε.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν ἔρχομαι, οὐδ' Ἀχιλῆοσ
ὀφθαλμοὺσ εἴσειμι· — νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη 463b = Γ 410
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺσ ἀγαπαζέμεν' ἄντην· — 464 cf. Φ 380
τύνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνοσ,
καί μιν ὑπὲρ πατρὸσ καὶ μητέροσ ἠϋκόμοιο

---

452. ἄνακτι] ἐρυμνὴν D. Cf. vs. 449. || 454 et 456. ἐπερρήσσεσκον -σκε] *ἐπηράσσ. (a verbo ἐπαράσσειν)? Aliter Dobree ad Soph. O. T. 1244. || 455. ἀνοῖγεσκον § 241] ἀναοίγεσκον Ω duplici vitio (praepositione ἀνα- non elisa et contractis syllabis -οῖ-). Cf. Π 221. || 462. *ἔρχομαι] εἶσομαι. Cf. § 201 et 308; similia vitia sunt ἀπέσομαι pro ἄπειμι (Bentley) Ar. Nub. 887 (coll. Thesm. 279), ἄπεισι pro ἄπει Vesp. 1340, διέσῃσι pro δίει Xen Comm. II 1 § 24 (coll. Ar. Ach. 845).

---

sedile Penelopes, cum regina illa post annos viginti in mariti conspectum ventura est primum.

451. ὄροφον] †, *arundinem tectoriam* significari docet contextus; apud recentiores ὄροφοσ (ut -φή χ 298) valet *tectum*.

452. αὐλὴν] cf. Π 231.

453. θύρην] dicit ianuam αὔλειον (cf. α 104 al.), quae iam est clausa nocte ingruente; mox enim cubitum iturus erat Achilles (cf. vs. 444 sq., 475 sq.).

— μοῦνοσ ἐπιβλὴσ] *unus tantum obex* (= κληῖσ vs. 455; cf. etiam ὀχεύσ vs. 446), ἐπιβλὴσ εἶσ μόνοσ. De adiectivi μούνου hoc usu cf. H 42.

454. ἐλάτινοσ] § 21.

— et 456. ἐπερρήσσεσκον -σκε] att. ἐπήραττον (cf. Plat. Protag. 314*d*). Simplex ῥήσσειν est Σ 571, praepositionis ἐπι- eadem est vis in verbo ἐπιθεῖναι (cf. α 441 sq.). Opp. ἀνα-.

455. κληῖδα] *obicem*, qui vs. 453 ἐπιβλὴσ est dictus.

458. εἶσ ... ἄγαγε] *in aulam invexit* (ipsum plostrum, quo dona continentur).

464. *A mortalibus* (i. e. ab Achille) *deum hospitio palam sic accipi*. De accusativo obiecti accusativo subiecti praemisso cf. I 315.

465 et 478. De supplicantium gestu cf. A 500.

λίσσεο καὶ τέκεος, ἵνα ϝοι σὺν θυμὸν ὀρίνῃσι.“
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον [ο 43
Ἑρμείας. Πρίαμος δὲ ἀφ' ἵππων ἅλτο χαμᾶζε, 468b = 694 x 307 469b cf. E 835
Ἰδαῖον δὲ κατ' αὖθ' ἕλιπεν, ὃ δ' ἔμιμνεν ἐρύκων 470a cf. P 535
ἵππους ἠμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς 'κίε ϝοίκου,
τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἴζεσκε Διὶ φίλος.

ἐν δέ μιν αὐτὸν
ηὗρ', ἕταροι δ' ἀπάνευθε καθήατο· τὼ δὲ δύ' οἴω,
ἥρωσ Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, ὄζοσ Ἄρηος, 474 cf. 574
ποίπνυον παρεόντε. νέον δ' ἀπέλῃγεν ἐδωδῆσ
ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα. 476a x 272 υ 337 cf. ε 197
τοὺσ δ' ἕλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμοσ μέγασ, ἄγχι δ' ἄρα στὰσ
χερσὶν Ἀχιλλῆοσ 'λάβε γούνατα καὶ 'κύσε χεῖρασ
δϝεινὰσ ἀνδροφόνουσ, αἵ ϝοι πολέασ 'κτάνον υἷασ.
ὡσ δ' ὅτε κ' ἄνδρ' ἀάτη πυκινὴ λάβῃι, ὅσ τ' ἐνὶ πάτρηι

467. καὶ τέκεοσ] spuria aut corrupta; sunt enim ab Iliade aliena. Cf. vs. 540 et B 134 sq. T 326—337. || 469. δ'(ὲ) ἀφ' pap. 114[2]] δ' ἐξ Ω (cf. Υ 461). — ἅλτο] βαῖνε de sene fuere qui mallent. || 471. ἵππουσ] ἵππουσ θ' Syr. C T. || 474. ὄζοσ] υἱὸσ pap. 114[1]. || 476. Quidam — || 479. ἀνδροφόνουσ] παιδοφόνουσ pap. 114[2] (cf. vs. 506).

467. Cf. nota crit.

474. Ἄλκιμοσ] cf. T 392.

475 sq. Cf. vs. 444. Versum 476 fuit qui damnaret, ut ieiunum neque cum versu τ 61 congruentem; morem enim fuisse heroibus a cena abire, non recte igitur nunc mensas dici prius sublatas esse quam surrexissent convivae (idem dicitur in schol. η 174). Haud magnum profecto discrimen; cuius causam indicant ipsae res quae narrantur. Nam in Odyssea proci ex aedibus Ulixis in suas ipsorum aedes abeunt cubitum, nostro vero Iliadis loco Achilles domi manet in suo ipsius megaro, ubi et dormiturus est. Plus valeret oppositus ξ 455, ubi post cenam vespertinam solus cibus, non et ipsa mensa ablata esse dicitur, si Eumaei in tugurio vitam transigentis simplex victus et supellex cum Achillis cena ut castrensi sic regali conferri posset. — Alii metro invito post ἔτι interpungebant. Scholiasta autem anonymus, Seleucum secutus, operae pretium duxit versum a crimine loquacitatis defendere collatis aliis qui nihilo sint graviores (Σ 385 μ 77 κ 358 ε 263 Λ 680 κ 98).

477. στὰσ] *humi prolapsus*, γνὺξ ἐριπών, ut dicitur E 309 al., non: *rectus adstans*. Cf. vs. 515 et de gestu supplicantium A 500.

478. χεῖρασ | ... ἀνδροφόνουσ] cf. Σ 317.

480—483. Structura verborum est liberior pro: ὡσ δ' ὅτε θάμβοσ ἔχῃι κτέ., quippe quibus non orator inclu. serit sententiam eleganter tornatam et sedulo ponderatam, sed poeta imaginem rei animo suo obversatae ita pinxerit ut singula deinceps veluti

φῶτα κατακτείνασ ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
ἀνδρὸσ ἐσ ἀφνειοῦ, θάμβοσ δ' ἔχει εἰσοράοντασ, 482b cf. Γ 342
ὥσ Ἀχιλεὺσ Θάμβησε διδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐσ ἀλλήλουσ δ' ἐρίδοντο. 484b cf. σ 320
τὸν καὶ λισσόμενοσ Πρίαμοσ προσ μῦθον ἔειπε·
„μνῆσαι πατρὸσ σοῖο, θεοῖσ' ἐπιειμένε Ἀχιλλεῦ,
τηλίκον ὥσ περ ἐγών, ὀλοοῖ' ἐπὶ γήραοσ οὐδῷ. 487b = X 60
καὶ μέν που κεῖνον περιναιέται ἀμφὶσ ἐόντεσ
τείρουσ', οὐδέ τίσ ἐστιν ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι. 489b cf. β 59
ἀλλ' ἦ τοι κεῖνόσ γε σέθεν ζώοντοσ ἀκούων 490 cf. λ 458
χαίρει τ' ἐν θυμῷι ἐπί τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα· 492b cf. ι 38
αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμοσ, ἐπεὶ τέκον υἷασ ἀρίστουσ 493 cf. 255
Τροίηι ἔν εὐρείηι, τῶν δ' οὔ τινά φημι λελεῖφθαι. 494 = 256

486. σοῖο D] σεῖο Zen. pap. 114 C T (cf. Ξ 118). ‖ 487. ὀλοοῖ(ο) (-οῦ) Nauck] -ῶι. Erroris causa fuit prisca litteratura. ‖ 488. ἐόντεσ] -ντοσ l. a. ant. Cf. I 464. ‖ 491. ἔλπεται] neglecto ϝ. ‖ 492. Τροίηθεν ἰόντα] -θε μολόντα pap. 114 L (cf. § 47).

ante oculos nostros fieri videantur (cf. e. g. Σ 207—214). Civis ira dementatus alium civem occidit, — terram mutat, veritus ne a caesi agnatis percussus et ipse pereat, — in regionem peregrinam pervenit, — ibi locupletis alicuius viri aedes necopinato intrat et supplex huius genua amplectitur, — stupent quot-quot adsunt cum hominem ignotum, anxium, cruore fortasse conspersum adspiciunt. Sic igitur Achilles stupuit Priamum ipsius manus exosculantem. Ad ἀφνειόν autem aliquem virum ut potissimum se conferat is qui extra patriam defensorem quaerat, fert ratio; nam pauperiorum non est viros peregrinos in familiam recipere. Quod vero in scholiis exul dicitur „πρὸσ τὸν ἀγνίσοντα" venire, id valet de aevo recentiore, non de Homerico, quo homicidae *iuri quidem talionis* obnoxii erant, sed nullo *piaculo obstricti* esse censebantur. Cf. χ 481 sq.; nam de *parricidis*, quos ulciscebantur *Erinyes*, sermo nunc non fit. Vir dives, ad quem exul confugit, caesi agnatos aut multa soluta poterit placare, si necesse id fuerit (cf. I 633 Σ 498 sq.), aut placari si nolint, vim inferentes vi repellere.

480. ὅτε κ'(ε)] § 326.

— ὅσ τ'(ε)] effectum τῆσ ἄτησ indicat enuntiatum relativum: virum dementia ea cepit ut civem interficeret, quapropter terram mutavit.

483. θεοειδέα] § 73.

487. ὀλοοῖ'(ο)] § 59.

— ἐπὶ γήραοσ οὐδῷι] cf. X 60.

488 sq. Cf. λ 496 sq. — Verba ἀμφὶσ (= χωρὶσ) ἐόντεσ τείρουσι significant: *eminus observantes vexant*. Non amici eum adeunt, sed expectant donec senex orbatus moriatur vel regnum obtinere nequeat annis confectus.

494. οὔ τινα] *nullum e praestantioribus*; cf. vs. 256 et 260 cum vs. 248—252.

πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἦλυθον υἷεσ Ἀχαιῶν·
ἐννέα καὶ δέκα μέν μοι ἰῆσ ἐκ νηδύοσ ἦσαν,
τοὺσ δ' ἄλλουσ μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκεσ.
τῶν μὲν πολλῶν θοῦροσ Ἄρησ ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε·
ὃσ δέ μοι οἶοσ ἔεν, ἔρρυτο δὲ ϝάστυ καὶ αὐτούσ,
τὸν σὺ πρώιην κτεῖνασ ἀμυνόμενον περὶ πάτρησ,
Ἕκτορα. τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆασ Ἀχαιῶν,
λυσόμενοσ παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
ἀλλ' αἰδεῖο θεούσ, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
μνησάμενοσ σοῦ πατρόσ· ἐγὼ δ' ἐλεεινότεροσ περ,
ἔτλην δ' οἷ' οὔ πώ τισ ἐπιχθόνιοσ βροτὸσ ἄλλοσ,
ἀνδρὸσ παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι."
ὣσ ϝάτο, τῶι δ' ἄρα πατρὸσ ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
ἅψάμενοσ δ' ἄρα χειρὸσ ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
τὼ δὲ μνησαμένω, ὃ μὲν Ἕκτοροσ ἀνδροφόνοιο
κλαῖ' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆοσ ἐλυσθείσ,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺσ κλαῖεν ἑϝὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τετάρπετο δῖοσ Ἀχιλλεύσ,

καί ϝοι ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμεροσ ἠδ' ἀπὸ γυίων,

499. ἔρρυτο § 164] εἴρυτο. — αὐτούσ] -τόσ L (cf. Ξ 145 X 513 Ψ 277). ‖ 503. αἰδεῖο] forma vitiosa (cf. Λ 611 et § 289); *ἀλλὰ θεοὺσ αἴδεσσ' (ut I 640)? ‖ 506. χεῖρ' ὀρέγεσθαι] χεῖρασ ὀρέξαι l. a. apud Eust. ‖ 513. ῥα — Ἀχιλλεύσ] κλαίων τε κυλινδόμενόσ τ' ἐκορέσθη Galenus V 422 (cf. δ 541). ‖ 514. Ar. —

497. ἔτικτον] cf. ψ 178.

499. ὅσ ... οἷοσ ἔεν, ἔρρυτο δὲ κτέ.] hendiadyn haec efficiunt. Nam quod senex vult dicere hoc est: *qui solus urbem et ipsos cives tuebatur*, ut ipse poeta dixit Z 403; sed nunc per parataxin pro: *solus erat qui tueretur* dicit: *solus (mihi) erat et urbem ipsosque cives tuebatur*.

— ἔεν] § 302.

500. πρώιην] *nuper* (ante dies duodecim, vs. 31). Cf. E 832.

506. De gestu supplicum cf. A 500.

— παιδοφόνοιο] i. e. τοῦ φονέωσ τοῦ ἐμοῦ παιδόσ. Eadem ratione adhibitum est πατροφονεύσ α 299 γ 197, 307, πατροφόντησ Soph. Trach. 1125; cf. etiam El. 779, 955.

— ποτὶ στόμα χεῖρ'(ε) ὀρέγεσθαι] *manus eius ad os meum admovere* (cf. vs. 478)? Hic si verborum est sensus, expectabatur activum (χεῖρασ ὀρέξαι Eust.); quapropter fuerunt qui χειρὶ ὀρέγεσθαι intellegerent: *meam manum in os eius intendere*, coll. Ψ 99 (et A 500).

507—511. Patris desiderio, quem scit non denuo adspecturum se, ante Troiam mox moriturus (cf. P 406 sq.), Achilles penitus commovetur.

514. ἀπὸ ... ἦλθ'(ε)] *discessit*. Item X 43; cf. etiam A 562.

αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη, 515
οἰκτίρων πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον, 516 cf. X 74
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„ἆ δειλέ, ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν!
πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν' οἶος, 519 cf. 203
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς 520 = 204
υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 521 cf. 205
ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζεο ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπης
ἐν θυμῶι κατακεῖσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ, 523b = Σ 112
οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. 524 cf. κ 202
ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι, 525
ζωέμεν' ἀχνυμένους· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὐδῶι
δώρων οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δέ τ' ἐάων.

515. αὐτίκ' ἀπὸ] -κα ὀ' ἐκ pap. 128. || 516. οἰκτίρων] cf. Δ 814. || 518. ἄνσχεο] ἄσχεο pap. 128 (cf. Ψ 587 et Π 231). || 521. ἐξενάριξα] -ξε pap. 114[1] (cf. β 41). || 522. ἕζε'(ο)] sic (ἕζευ) Ar., ἵζευ quidam olim (ut Γ 162 H 115). || 524. πρῆξις] τ' ἄνυσις T (cf. B 347 δ 544). || 526. ἀχνυμένους] -νοις pap. 114 A D. || 527. οὐδῶι] cf. E 734. || 528. Sic affert Plat. Rep. 379d: κηρῶν ἔμπλειοι, ὃ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὃ δειλῶν, non recte adhibita voce κήρ (cf. Θ 73 X 210) et neglecto ƒ adiectivi δƒειλόσ. — τ'(ε)] add. Bentley.

515. θρόνου] cf. Λ 623.

— χειρὸς ἀνίστη] i. e. χειρὸς <ἑλὼν> ἀνίστη. Item ξ 319. De re cf. vs. 477.

520 sq. ὅσ... ἐξενάριξα] pronomini relativo prima persona verbi etiam X 335 β 41 ι 20 κ 434 ν 300—302 est adiuncta. Similia sunt Ar. Ach. 406 Eur. Herc. 4 Bacch. 1 Thucyd. I 128 § 7 (?), 137 § 4 al.; praeterea cf. H 160.

521. σιδήρειον] cf. P 424.

522. ἕζε'(ο)] § 117.

525. ἐπεκλώσαντο] cf Υ 127 sq.

526. Similis sententia est Hes. Op. 112.

— ζωέμεν'(αι)] § 125.

— δέ τ' ἀκηδέες] § 3.

527—533. Fabulam Hesiodeam, quae est de dolio in Epimethei aedibus collocato, cuius operculum sustulit Pandora (Hes. Op. 94), hinc ductam putabat Ar.; et dignus sane qui conferatur est ille locus, ubi diversa miro modo inter se sunt permixta. Praeterea quaesitum est quomodo cum nostris versibus congrueret α 34, ubi homines ipsi ὑπὲρ μόρον sibi mala consciscere dicuntur, et responsum est poetam hoc loco Achillem falsa dicentem fecisse, vera illic Iovem. Praestat dicere neque falsa Achillem dicentem nunc fingi, neque ab Odysseae illis versibus haec discrepare; ipsam enim sortem mortales afficere multis aerumnis, quae nostro loco apud Iovem fati dispensatorem asservari dicuntur, ut et felicia quaevis, multos vero homines sua ipsorum culpa etiam plura mala pati quam sit necesse. Cf. T 86—136, de ipsa imagine cf. Θ 69, de locutione ὑπὲρ μόρον P 327.

528. κακῶν, ἕτερος δέ τ' ἐάων] cf. N 486.

— ἐάων] § 75.

ὧι μέν κ' ἀμμίξας δώηι Ζεὺς τερπικέραυνος,
ἄλλοτε μέν τε κακῶι ὅ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῶι·
ὧι δέ κε τῶν λυγρῶν δώηι, λωβητὸν ἔθηκε,
καί ϝε κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει,
φοιτᾶι δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσι.
ὣς μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα 534[b] = Π 381
ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535[b] sq.[a] cf. τ 395 sq.
ὄλβωι τε πλούτωι τε, ϝάνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι, 536 cf. Π 596
καί ϝοι θνητῶι ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν.
ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῶι ἔθηκε θεὸς κακόν, ὅττι ϝοι οὔ τι
παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
ἀλλ' ἕνα παῖδ' ἔτεκεν παναώριον. οὐδέ νυ τόν γε
γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
ἧμαι ἐνὶ Τροίηι, σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἕδος, ἐντὸς ἐφέργει 544 cf. h. Ap. 37

544. *Μάκαρος*] μακάρων pap. 114[2] L Plut. Mor. 603*c* Dio Chr. 9 et 398 Suid. s. v. ἄνω.

532. βούβρωστις] †. Veteres ambigebant dicereturne *fames improba*, *rabies ventris* (quae postea βουλιμία est dicta), an vocabulum proprie indicasset *animalculum* aliquod bobus noxium, hinc *calamitatem*, quemadmodum οἶστρος *asilum* (χ 300), hinc *vesaniam* significavit, μύωψ *tabanum*, hinc *calcar*; cf. etiam κυνόμυια ad *hominem* dictum Φ 394. Haec potior videtur interpretandi ratio collatis Metrodori verbis a Plutarcho Mor. 694 *b* laudatis: „*deam* Βούβρωστιν olim Smyrnae fuisse cultam" (item schol. et Eust. ad nostrum locum); nam animalculi noxii, ut *murium* (cf. A 39), *locustarum*, apud Semitas *muscarum* (2 Reg. 1 § 2), vel utilium bestiolarum *apum*, in cultu publico mentionem esse factam veri est multo similius quam notioni corpore et figura carenti, qualis est *Fames*, sacra olim esse lata. Posterioris demum aevi fuit Paupertatis vel Abundantiae vel Pacis imaginem effingere verbisque reddere.

538. οὔ τι κτέ.] *multum abest ut seni in aedibus succreverit soboles*; non vidit παίδων παῖδας, non enim ei sunt in aedibus filii adulti, nedum nepotes illic degant. Cf. B 701.

540. παναώριον] *prorsus adhuc immaturum*. Mente addendum: *et mox moriturum*. De Achillis aetate cf. A 352 sq.

543. ἀκούομεν] cf. Ξ 125.

544—546. Cf. I 401—403. Per totum illum tractum terrarum, qui praeter *Troadem* complectitur *Lesbum*, *Phrygiam*, *Hellespontum*, sive per cunctas urbes Priami dicioni subiectas (cf. B 816 sqq.), nullus fuit qui opibus vel filiorum numero specie virtute Priamum aequaret. — *Macar* (sive *Macareus*) Lesbi rex etiam aliunde est cognitus (h. Ap. 37 al.), sed quia apud H. non nisi h. l. commemoratur, dubitatum est *propriumne* hoc esset nomen an *adiectivum* (cf. A 99). Nunc

545 καὶ Φρυγίη καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντοσ ἀπείρων,
τῶν σε, γέρον, πλούτωι τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι. 546 cf. ξ 206
547 αὐτὰρ ἐπεί τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον οὐρανίωνεσ,
549 ἀνσχέο, μηδ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
550 οὐ γάρ τι πρήξεισ ἀκαχημένοσ υἷοσ ἐῆοσ,
οὐδέ μιν ἀνστήσεισ· πρίν κεν κακὸν ἄλλο πάθηισθα.“
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμοσ θεοφιλήσ·
„μή πώ μ' εἰσ θρόνον ἵζε, διοτρεφέσ, ὄφρα κεν Ἕκτωρ
κείετ' ἐνὶ κλισίηισιν ἀκηδήσ· ἀλλὰ τάχιστα
555 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσι ἰδὼ, σὺ δὲ δέξαι ἄποινα 555ª = κ 387
πολλά, τά τοι φέρομεν. σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοισ 555ᵇ cf. Z 46
σὴν εἰσ πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔασασ
αὐτόν τε ζώειν καὶ ὁρᾶν φάοσ ἠελίοιο.“ 558ᵇ cf. Σ 61
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδασ ὠκὺσ Ἀχιλλεύσ·
560 „μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον! νοέω δὲ καὶ αὐτὸσ

548 αἰεί τοι περὶ βάστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε, 548ᵇ cf. H 537

546. τῶν] sic Ar., τῶ pap. 114 et 128, A. || 548. Del. Koechly. || 550. ἐῆοσ] ἑοῖο Zen., τεοῖο pap. 114² in marg. (cf. A 393). || 551. *κεν § 108] καί. Cf. γ 117 λ 330 ξ 155 et I 121. || 553. πώ μ'(ε) A] μέ πω Ω. || 554. κείετ'(αι)] § 169] κῆται vel κεῖται. || 556 sq. Quidam —, vs. 558 autem om. pap. 114¹ D T et in marg. A adscriptum est: „οὐχ εὑρέθη ἐν τῶι παλαιῶι”. In textu tamen habet ipse A et habuit eius archetypum. Cf. Y 312. || 557. πρῶτον ἔασασ] πρῶτ' ἐλέησασ Dionysius Sidon.

eum etiam vivere sumitne poeta? Vix id credibile, expugnata enim est eius urbs (cf. I 128—132 et δ 342—344). — Adverbia ἄνω et καθύπερθε videntur esse dicta *e persona loquentis*, qui e littore cernere potuit alta cacumina Olympi montis Lesbii et Idae montis Phrygii, Priami dicionem cingentium et veluti includentium. Genitivus τῶν valet *inter huius regionis incolas*. Est igitur constructio ad sensum, nam ὅσσον vs. 544 = ὅσσουσ. Cf. E 638. De Hellesponti epitheto ἀπείρων cf. H 86.

550. υἷοσ] genitivus ut Λ 702.

556 sq. Cf. A 18 sq.

560—570. Penitus commotus Achilles, in cuius animo inter se certant ira et misericordia, dum inter senis preces et promissum Patroclo datum ambigens in diversa trahitur et vix a se impetrat ut abiciat consilium immite (cf. vs. 591—593), quod di abicere eum iusserunt, *ah tace!* exclamat: *lacrimis urgere me desine. Volo obtemperare tibi, volo obedire ipsius Iovis voluntati; at urit dolor: cave ne reviviscat furor vix sopitus!* — Magni poetae quique cordis humani penetralia optime nosset hi sunt versus. In Achillis pectore furor vix sopitus in eo est ut denuo effervescat, ut tunc cum vix a se impetrare potuit heros ut Agamemnonis, quocum in gratiam tamen rediisset, acciperet dona eiusve cenae assideret (cf. Τ 146—148 et Ψ 37).

560 sq. νοέω ... λῦσαι] cf. Χ 235.

Ἕκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε
μήτηρ, ἥ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος. 562ᵇ = *A* 538
καὶ δὲ σὲ γιγνώισκω, Πρίαμε, φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,
ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οὐ γάρ κε τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν', οὐδὲ μάλ' ἡβῶν, 565ᵇ = *M* 382
εἰς στρατόν· οὐδ' ἄρα κεν φυλακοὺς λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆα
ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἁμετεράων. 567ᵃ cf. *ψ* 188
τῶι νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνηις,
μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίηισιν ἐάσω
καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς." 570ᵇ cf. 586
ὣς ἔφατ', ἔδρεισεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθωι. 571 = *A* 33
Πηλεΐδης δ' οἶκοιο λέων ὣς ἅλτο θύραζε, 572 cf. *Y* 164
οὐκ οἶος, ἅμα τῶι γε δύω θεράποντες ἕποντο, 573ᵃ = *B* 745
ἥρως Αὐτομέδων ἠδ' Ἄλκιμος, οὕς ῥα μάλιστα 574 cf. 474
τίν' Ἀχιλεὺς ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα. 575 cf. *ω* 79
οἳ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν ἴλυον ἵππους ἡμιόνους τε,
εἰς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
κὰδ δ' ἐπὶ δίφροι εἶσαν· ἐΰξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
ἥιρεον Ἕκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα. 579 cf. 276
κὰδ δ' ἔλιπον δύο φάρε' ἐΰ νητόν τε χιτῶνα,

566. *οὐδ' ἄρα κεν* Brandreth] *οὐδὲ* (*οὔτε* pap. 128) *γὰρ ἂν*. Cf. § 326. — *φυλακοὺς*] sic Ar., *-κασ* pap. 114¹ C. Cf. § 63. — *κ'(ε)*] *τ'* pap. 128. — *ὀχῆα* Ar. A T] *ὀχῆας* *Σ2*. Cf. *N* 124 et l. a. *πυλάων* vs. 567. ‖ 567. *μετοχλίσσειε*] *-χλήσειε* D. Cf. *M* 448. — *θυράων*] *πυλάων* pap. 128. Cf. vs. 453, 455. ‖ 568. *ἐν ἄλγεσι*] *ἐνὶ φρεσὶ* (ut *o* 486) l. a. in A. Cf. *φ* 88. ‖ 570. *καὶ ἱκέτην*] *αἰδοῖον* vel *οἰκτιστον* Nauck. Cf. *O* 290. ‖ 571. *ἔφατ', ἔδρεισεν*] [*φάτο, ῥί*]*γησεν* pap. 128 (ut *Γ* 259 al.). ‖ 572. *δ' οἶκοιο*] neglecto *ϝ*, *δὲ δόμοιο* Brandreth. ‖ 578. *ἐϋξέστου*] *ἐϋσσώτρου* pap. 114 A in marg. D T (adi. aliunde ignotum; cf. *E* 725); *ἐϋξέστης* Bekker (ut vs. 275, 590).

568. ἐν ἄλγεσι] i. q. ἐπεί μοι θυμὸς ἐν ἄλγεσι κεῖται, ut dicitur φ 88.

569. ἐάσω] cf. *Υ* 311.

570. Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς] supplicem vi ex aedibus pelli non sinit pietas, nam tuetur eum Iuppiter ξείνιος et ἱκετήσιος (att. ἱκέσιος). Cf. N 624 sq. ζ 207 sq. η 165, 181 θ 546 ι 270, 478 sq. λ 338 ν 213 ξ 57 sq., 158, 283 sq., 389 π 422.

572. Achillem cum leone ut nunc compararet poetam movit perculsus herois animus. Non enim *incessit* ille, sed violento motu vultuque distorto proruit, ferae quam homini similior.

574. Ἄλκιμος] cf. *Τ* 392.

578. δίφροι'(ο)] § 59.

580. δύο φάρε'(ε)] id est στρῶμα καὶ ἐπίβλημα; nam collato vs. 588 intellegitur alterum linteum feretro mox instratum (corpori igituf substratum) esse. Sic in Vi a. Chr. saeculi inscriptione Cea (I G A. 395*a*) mortui „ἐν ἱματίοις τρισὶ λευκοῖς, στρώματι καὶ ἐνδύματι καὶ ἐπιβλήματι, vel paucioribus sepeliri iubentur; cf. etiam Solonis lex apud Plutarchum in vita 21. — In curru haec vestimenta sunt relicta,

ὄφρα νέκυν πυκάσασ δοίη ϝοῖκονδε φέρεσθαι.
δμωιὰσ δ' ἐκκαλέσασ λοῦσαι 'κέλετ' ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,
νόσφιν ἀειράσασ, ὡσ μὴ Πρίαμοσ ϝίδοι υἱόν,
μὴ ὃ μὲν ἀχνυμένηι κραδίηι χόλον οὐ ϝερύσαιτο
παῖδα ϝιδών, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ. [δ 49 sq. al.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωιαὶ 'λοῦσαν καὶ 'χρῖσαν ἐλαίωι, 587 sq. cf. γ 466 sq.
ἀμφὶ δέ μιν φᾶροσ καλὸν 'βάλον ἠδὲ χιτῶνα, 587 = ϑ 454
αὐτὸσ τόν γ' Ἀχιλεὺσ λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρασ, 587ᵇ = ϑ 364
σὺν δ' ἕταροι ἧειραν ἐΰ ξεστὴν ἐπ' ἀπήνην. 588 cf. ϑ 455
ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμνηεν ἑταῖρον· 591 = Κ 522
„μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν', αἴ κε πύθηαι
ἐν Ἀϊδόσ περ ἐών, ὅτι Ἕκτορα δῖον ἔλυσα
πατρὶ φίλωι, ἐπεὶ οὔ μοι ἀϝεικέα 'δῶκεν ἄποινα.

586 καί ϝε κατακτείνειε, Διὸσ δ' ἀλίτηται ἐφετμάσ. 586ᵇ cf. 570

584. χόλον] κότον l. a. in A, γόον Herodianus. — οὐ ϝερύσαιτο] οὐ κατερύκοι l. a. in A. || 586. Del. Knight (cum vs. 584 sq., Duentzer 583—586). Vitiose dictum est ἀλίτηται pro -τοιτο. || 590. δ' ἕταροι ἧειραν] *δ' ἧειραν ἑταῖροι? An *δέ ϝ' ἑταῖροι ἄειραν? || 591. φίλον τ'(ε) Par.] φίλον δ'. Cf. Κ 522 Ψ 178. || 594 sq. Quidam —

ne mortui corpus pallio vel tunica ab hoste accepta esset ornandum.

581. δοίη] subi. est *Achilles*. Vert.: *ut his involutum corpus Priamo daret auferendum* (cf. vs. 589).

582. λοῦσαι] § 295.

583. νόσφιν] non in *megaro*, ubi sedent ipsi Achilles et Priamus, sed in remotiore tabernaculi parte. Quod quam fuerit spatiosum cur poeta pluribus versibus supra exposuerit (cf. vs. 449—456) iam intellegimus.

584. οὐ] cf. Γ 289.

587. 'λοῦσαν] § 295.

588. φᾶροσ ... ἠδὲ χιτῶνα] his verbis (vel: χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα vel: χλαῖνάν τε χιτῶνά τε) versui heroico aptis poeta ita utitur (h. l. γ 467 δ 50 ε 229 al.) ut hominem vestitum adspicere nobis videamur, dein per vestimentum exterius, quod solum aut potissimum cernitur, mente et oculis veluti penetrare ad interius. Qualia πρωθύστερα vocare, id est rem docto nomine indicare, quod vitii vel licentiae crimen habere videtur potius quam interpretandi conamen. — Similia sunt ἔρκεά τε μέγαρόν τε π 341 ρ 604, τραφέμεναι ἠδὲ γενέσθαι Α 251, θρέψασα τεκοῦσά τε μ 134, ϝείματά τ' ἀμφιϝέσασα καὶ λούσασα ε 264, quibus locis poeta sensim mente procedit in aedium interiora vel in temporis praeterlapsi recessus. Cf. etiam Α 497—499 Ε 207 δ 208.

589. Usque adeo igitur iam deferbuit ira eius qui quin Hectoris carnes suis ipsius dentibus dilaniaret nuper parum afuit (cf. Χ 347).

592 sq. Esse aliquid manes et res humanas etiam curare Achilles proxima nocte suorum oculorum et aurium testimonio didicit (Ψ 62—103; praeterea cf. supra vs. 560—570).

593. ἐν] § 315.

— ὅτι Ἕ.] cf. Ε 465.

595 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσα ϝέϝοικε."
ἦ ῥα, καὶ εἰσ κλισίην πάλιν ἤϊε δῖος Ἀχιλλεύς,
ἕζετο δ' ἐν κλισμῶι πολυδαιδάλωι, ἔνθεν ἀνέστη, 597ª = δ 136
τοίχου τοῖ' ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον ϝφάτο μῦθον· 598ª = ψ 90 cf. I 219
„υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται, γέρον, ὡσ ἐκέλευεσ,
600 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ', ἅμα δ' ἠόϊ φαινομένηφι 600ᵇ = I 618
ὄψεαι αὐτὸσ ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
καὶ γάρ τ' ἠῦκομοσ Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
τῆι περ δώδεκα παῖδεσ ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο, 603 cf. x 5
ϝὲξ μὲν θυγατέρεσ, ϝὲξ δ' υἱέεσ ἡβάοντεσ. 604 = x 6
605 τοὺσ μὲν Ἀπόλλων ϝπέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο
χωόμενοσ Νιόβηι, τὰσ δ' Ἄρτεμισ ἰοχέαιρα,
οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ ϝισάσκετο καλλιπαρήιωι·
ϝφῆ δοιὼ τεκέμεν, ἣ δ' αὐτὴ ϝγείνατο πολλούσ.
τὼ δ' ἄρα καὶ δοίω περ ἐόντ' ἀπὸ πάντασ ὄλεσσαν.
610 οἳ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ ϝκέατ' ἐν φόνωι, οὐδέ τισ ἦεν
κατθάψαι, λαοὺσ δὲ λίθουσ ϝποίησε Κρονίων·
τοὺσ δ' ἄρα τῆι δεκάτηι ϝθάψαν θεοὶ οὐρανίωνεσ.

595. ὅσσα ϝέϝοικε Bentley] ὅσσ' (ὡσ pap. 114[1]) ἐπέοικε. || 599. ἐκέλευεσ] -σασ T, σὺ κελεύεισ C D (ut vs. 669). || 602. σίτου] δόρπου C. || 608. δοιὼ] *ϝε δύω? (νChrist δοιώ ϝε τεκεῖν).

595. *Etiam harum opum partem, ut ceterarum* (cf. Ψ 166—177), *comburendo tibi impertiam.* Cf. X 512—514.

597. κλισμῶι] cf. Λ 623.

598. τοίχου τοῖ' ἑτέρου] *exadversus.* Cf. I 219 et de eliso τοῖ'(ο) § 59.

600. ἠόϊ] § 77.

602—617. *Niobae* apud H. non nisi h. l. fit mentio. Liberos Euripides et alii ei tribuerunt *quatuordecim* (cf. Eur. Phoen. 159 et illic schol.), alii *viginti* (cf. Ar. in schol., Gell. XX 7, Aelian. Var. Hist. XII 36). Ipsam autem Nioben in saxum mutatam fecere posteri; sed poeta Iliadis aliam fabulam est secutus, testibus vs. 611 et 613. Nam post liberos repentina morte abreptos Nioben prius quidem mentem aequam recuperasse, dein vero in saxum esse mutatam (vs. 614—617), figmentum id est recentiorum diversa conglutinantium.

604. ἡβάοντεσ] § 190 sq.

605 sq. Cf. γ 280.

605. ἀπ'(ὸ)] cf. Θ 279.

607. Λητοῖ] § 77.

— ϝισάσκετο] cf. M 435.

608. τεκέμεν] § 126.

610—612. ἐννῆμαρ ... τῆι δεκάτηι] cf. A 53 sq.

610. ϝκέατ'(ο)] § 169.

— ἐν φόνωι] cf. K 298.

611. Ob reginae igitur culpam etiam cives poenam dederunt; cf. qui in scholio laudatur Hes. Op. 240. Particula δέ non est adversativa, sed id fere quod γάρ nunc valet, ut saepe; qui principes mortuos sepelirent nulli aderant, nam in saxa mutati erant ceteri illius regionis homines.

ἦ δ' ἄρα σίτου 'μνήσατ', ἐπεὶ 'κάμε δάκρυ χέουσα.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δῖε γεραιέ, 618ª = *Δ* 418
σίτου· ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα
Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτοσ δέ τοι ἔσται."
ἦ, καὶ ἀναΐξασ ὄϊν ἄργυφον ὠκὺσ *Ἀχιλλεὺσ*
'σφάξ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
'μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένωσ 'πεῖράν τ' ὀβελοῖσι, [sq.
623 sq. = *H* 317
ὤπτησάν τε περιφραδέωσ, 'ϝερύσαντό τε πάντα. 624 = *Δ* 466
Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζηι 625ᵇ sq. = *I* 216
καλοῖσ' ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα 'νεῖμεν *Ἀχιλλεύσ*· sq.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρασ ἴαλλον. 627 sq. = *I* 91 sq.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιοσ καὶ ἐδητύοσ ἐξ ἔρον εἵντο, 628 = *Δ* 469
ἦ τοι *Δαρδανίδησ Πρίαμοσ* 'θαύμαζ' *Ἀχιλῆα*,
ὅσσοσ ἔην οἷόσ τε· θεοῖσι γὰρ ἄντ' ἐϝεῖκει. 630ᵇ cf. h. Cer. 242
αὐτὰρ ὃ *Δαρδανίδην Πρίαμον* 'θαύμαζεν *Ἀχιλλεύσ*,
εἰσοράων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
αὐτὰρ ἐπεὶ 'τάρπησαν ἐσ ἀλλήλουσ ὁράοντεσ, 633ª = *δ* 47 *κ* 181
633ᵇ = *ν* 373
τὸν πρότεροσ προσέϝειπε γέρων *Πρίαμοσ Θεσϝιδήσ*· [sq. cf. *δ* 294 sq.
„λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὄφρα καὶ ἤδη 635ᵇ sq. = *ψ* 254

---

614 *νῦν δέ ποθ' ἐν πέτρηισιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισι,* 614ᵇ cf. *λ* 574
ἐν Σιπύλωι, ὅθι φασὶ θεάων ἴμμεναι εὐνὰσ 615 cf. *B* 783
Νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἰρρώσαντο,
ἔνθα λίθοσ περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.

614—617. Aristoph. Ar. —; cf. comment. ad vs. 602 sqq. ‖ 616. *Ἀχελώϊον*] *-λήϊον* vel *-λήσιον* l. a. ant. ‖ 619. *παῖδα κλαίοισθα*] **κλαίοισθα σὺ παῖδα.*

---

614. ποθ'(ι)] § 322.

— οἰοπόλοισι] cf. N 473.

615—617. Prope Smyrnam in latere Sipyli etiamnunc extat *Magnae Matris*, deae Asianae, imago, quae ab archaeologis ad Sesostridis aetatem refertur. Mulierem *mortalem*, quae olim perfecunda fuisset, dein vero dolore in lapidem esset mutata, hanc fecerunt priscae Graecorum fabulae. Pausanias vero I 21 § 5 non hoc signum cogitavit, sed aliam aliquam rupem speciem feminae flentis eminus praebentem. Iliadis poeta utrum oculis suis adspexerit saxum quod nunc cogitat, an de re fando tantum audita loquatur, non liquet.

615. ὅθι φασὶ κτέ.] cf. B 783.

616. Ἀχελώϊον] frequens fuit hoc fluminum nomen, ut *Arethusa* fontium (cf. ν 408), et in agro Smyrnaeo fuit *Acheles* rivus testibus schol. et Eust.; hic igitur videtur is esse qui nunc *Achelous* vocatur.

617. κήδεα πέσσει] cf. B 237.

627 sq. Cf. I 222 sq.

630. ἔεν] § 302.

632 sq. εἰσοράων et ὁράοντεσ] § 191.

ὕπνωι ὕπο γλυκερῶι ταρπώμεθα κοιμηθέντε.
οὐ γάρ πω ’μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσι,
ἐξ οὗ σᾶισ’ ὑπὸ χερσὶν ἐμὸσ πάϊσ ὤλεσε θυμόν,
ἀλλ’ αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
αὐλῆσ ἐν χόρτοισι κυλινδόμενοσ κατὰ κόπρον. 640ª cf. Λ 774
νῦν δὴ καὶ σίτου ’πασάμην ἠδ’ αἴθοπα ϝοῖνον 640ᵇ = X 414
λαυκανίησ καθέηκα· πάροσ γε μὲν οὔ τι ’πεπάσμην.“ 641 cf. η 295
ἦ ῥ’, Ἀχιλεὺσ δ’ ἑτάροισιν ἰδὲ δμωῇσι’ ἐκέλευσε [sqq.
δέμνι’ ὑπ’ αἰθούσηι θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ 643ᵇ-647 = δ 296
πορφύρε’ ἐμβαλέμεν, στορέσαι τ’ ἐφύπερθε τάπητασ, 643ᵇ = I 658
χλαίνασ τ’ ἐνθέμεναι ϝούλασ καθύπερθε ϝέσασθαι. 644-647 = η 336
αἳ δ’ ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάοσ μετὰ χερσὶν ἔχουσαι, sqq.
αἶψα δ’ ἄρ’ ἐστόρεσαν δοιὼ λέχε’ ἐγκονέουσαι. 647 = χ 497
τὸν δ’ ἐπικερτομέων προσέφη πόδασ ὠκὺσ Ἀχιλλεύσ· 647ᵇ cf. ψ 294
„ἐκτὸσ μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μή τισ Ἀχαιῶν 648 cf. η 340 ψ 291
649ª cf. Π 744

636. ταρπώμεθα] παυσώμεθα A T (cf. δ 295). — κοιμηθέντε pap. 114 D] -ντεσ (cf. δ 295). ‖ 641. ἠδ’(ὲ) Brandreth] καὶ. Cf. η 295 et O 290. ‖ 642. λαυκανίησ] λευκ. pap. 114² D (cf. X 325).

636. ὕπνωι ὕπο] *sub velo somni* ἐπιπεσόντοσ vel ἀμφιχυθέντοσ (cf. Ξ 253 ε 492 η 286 ν 79).

637—640. Cf. vs. 161—165. Scholia in mentem nobis revocant Ulixem dies duodeviginti vigilantem et per triduum continuum natantem (ε 278, 388 sqq.).

639. κήδεα . . . πέσσω] cf. B 237.

640. αὐλῆσ ἐν χόρτοισι] cf. Λ 774.

641. καὶ] *etiam*. Cf. N 260.

643—650. *Hospitibus* non in *megaro*, ubi more solito dormit *dominus* (cf. I 663), parari solet lectus, sed *in porticu*. Item γ 399 δ 297—302 η 336, 345 ξ 5 (τ 317) υ 1, 143; cf. etiam I 472 et κ 554 sq. — Quod in schol. B dicitur: senem semoveri ut Briseidem amplecti possit Achilles, quemadmodum iusserit mater (cf. vs. 130 et 676), id talibus verbis dictum risum movet, veri tamen aliquid habet; nam hospitibus cubile in megaro propterea non sternebatur, quod genialis ibi stabat torus, in quo noctem transigebant pater familias et uxor. De Achillis autem tabernaculo cf. quae supra ad vs. 449—456 sunt annotata.

645. ἐμβαλέμεν] § 126.

649. ἐπικερτομέων] *cavillans, non ex animi sententia locutus.* Verbum redit Π 744 χ 194 (simplex B 256 al., κερτόμιοσ A 539 al.); cf. Π 261 et ἐρεθίζειν τ 45. *Iamque cubitum abi,* — Achilles ait, — *ne alii te adspiciant et ad Agamemnonem harum rerum nuntium deferant; nam is si resciscat, haud scio an irrita cuncta sint futura.* Cf. vs. 686—688. — Dicitur nunc ἐπικερτομέειν Achilles utpote *causam interserens*; non enim revera aliorum oculis Priamum iam eripere cupit, sed colloquii sibi ipsique seni tristissimi finem facere. Eadem est vis adiectivi κερτόμιοσ ω 240.

ἐνθάδ' ἐπέλθησιν βουληφόρος, οἵ τέ μοι αἰεὶ
βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἣ θέμις ἐστί·
τῶν εἴ τίς σε ϝίδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν, 653 = 366
αὐτίκα κ' ἐκϝείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένοιτο.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 656 = K 384
ποσσῆμαρ μέμονας κτερεΐζέμεν Ἕκτορα δῖον,
ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
„εἰ μὲν δή μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἕκτορι δίωι,
ὧδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
ϝοῖσθα γὰρ ὡς κατὰ ϝάστυ ϝεϝέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
ἀξέμεν' ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασι.
ἐννῆμαρ μέν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάρωι γοάοιμεν,
τῆι δεκάτηι δέ κε θάπτοιμεν δαινυῖτό τε λαός,

655. γένοιτο pap. 114 D] -ηται. || 658. ὄφρα τέως] *ὡς τῆος? Cf. § 323[3]. || 663. δέ] γὰρ Ar. — δεδίασι] neglecto ϝ. || 664. κ' αὐτὸν] *κέν ϝε? Cf. § 98. — μεγάρωι] cf. B 137.

653 θοὴν διὰ νύκτα] cf. K 394.

654. αὐτίκα κ'(ε)] § 326.

658. Agamemnonis potius fuit talia iubere, sed dubitare non potuit Achilles quin ratum esset futurum quicquid hac de re decrevisset ipse. Non enim commissuri erant Achivi ut iterum sine Achille adversus Troianos dimicarent. Ceterum versus hic, immo tota narratio quae est de Hectoris corpore redemto, ut ab omni parte apta nobis videri possit, mente tenendum est belli Troiani fabulam non in Iliadis nostrae exitu finem habuisse, sed continuatam esse usque ad urbis excidium et heroum reditum; finem igitur rerum narratarum non fecisse inducias, per quas Hectoris corpus ritu sollemni crematum et sepultum est, sed veluti per episodium huius herois funus referri, quemadmodum ipsae hae undecim dierum induciae mediae fuerunt inter oppugnatam Troiam et captam. Poeta cum haec cecinit, etiam posteriorem belli partem in mente habuit, fortasse et illas res carmine celebraturus fuit. Cecinit autem auditoribus quibus et ipsis belli eventus erat notissimus (cf. A 307 X 61 λ 118—137).

661. ὧδε] quid velit, vs. 664—667 indicatur: *si per undecim dies copias cohibueris.*

662 sq. Participii κεχαρισμένα redditur causa: *gratum feceris; nam inclusi sumus, vobis igitur invitis ligna colligere non possumus.*

664 sq. ἐννῆμαρ ... τῆι δεκάτηι δέ] cf. H 85 et de omisso ἡμέρηι A 53 sq. — γοάοιμεν] § 191.

665 sq. Epularum decimo die habendarum hic fit mentio, sed infra vs. 784—801 apparet sequenti demum die, post tumulum congestum, non eodem die quo funus, esse habitas. Tantus nimirum fuit rogus — non ait hoc poeta, sed facile rem sic nobis informamus, — ut eodem die quo

ἐνδεκάτηι δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῶι ποιήσαιμεν·
τῆι δὲ δυωδεκάτηι πολεμίξομεν, εἴ περ ἀνάγκη."
τὸν δ' αὖτε προσέφειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
„ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πριαμίδη, ὡς σὺ κελεύεις· 669 cf. Φ 223
σχήσω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον ὅσσον ἄνωγας." 670
ὣς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῶι χεῖρα γέροντος 671 cf. σ 258
ἔλλαβε δεξιτερήν, μή πως δείσειε ἐνὶ θυμῶι.
οἳ μὲν ἄρ' ἐν προδόμοι δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο, 673 = δ 302
κήρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες, 674 = 282
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ἦδε μυχῶι κλισίης εὐπήκτου· 675 = I 663
τῶι δὲ Βρισηΐς παρελέξατο καλλιπάρηιος.

ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ 677 sq.ª = B 1 sq.
ηὗδον παννύχιοι, μαλακῶι δεδμημένοι ὕπνωι· 678 = K 2
ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτε,
ὁρμαίνονθ' ἁνὰ θυμόν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
νηῶν ἐκπέμψειε λαθὼν ἱερούς πυλαουρούς.
ἵστη δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε· 682 = Ψ 68
„ὦ γέρον, οὔ νύ τι σοί γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὕδεις
ἀνδράσιν ἐν δηΐοισιν, ἐπεί σ' εἴασεν Ἀχιλλεύς.
καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
σεῖο δέ κε ζωιοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα
παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἴ κ' Ἀγαμέμνων
γνώηι σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί." 688ª cf. A 411
ὣς ἔφατ', ἔδρεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη. 688ᵇ = Ψ 661 689ª = A 33
τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππους ἡμιόνους τε,
ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.
ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋρρεέος ποταμοῖο, 692 = Ξ 433

672. δεξιτερήν] -ρῆι pap. 114. ‖ 673. οἳ] τὼ C. ‖ 676. δὲ] δ' ἄρα A, δ' ἄρ pap. 128². ‖ 681. πυλαουρούς pap. 128] -ωρούς (cf. Φ 530 X 69).

flagrare coepit totus cremari non potuerit, perinde atque rogus Patrocli (cf. Ψ 228 et H 434); itaque postridie demum favillae sunt extinctae, ossa lecta et tumulo condita, dein funere absoluto epulae funebres habitae.

665. δαινυῖτο] § 120.

672. δρείσει'(ε)] § 113.

673—676. Cf. vs. 643—650.

684. δηΐοισιν] § 17.

— εἴασεν] cf. Υ 311.

686. καὶ τρὶς τόσα] cf. A 213.

692. De Scamandri vado cf. Ξ 433 et supra vs. 350 sq. Eodem loco ubi

694 Ἑρμείασ μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸσ μακρὸν Ὄλυμπον, 694 = κ 307
694b = 468
695 Ἠὼσ δὲ κροκόπεπλοσ ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν. 695 = Θ 1
οἳ δ' εἰσ ϝάστυ ἔλων οἰμωγῆι τε στοναχῆι τε
ἵππουσ, ἡμίονοι δὲ νέκυν ἐφέρον.

οὐδέ τισ ἄλλοσ [H 139
ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν, 698b = ψ 147 cf.
ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ϝικέλη χρυσέηι Ἀφροδίτηι, 699b cf. Τ 282
700 Πέργαμον εἰσαναβᾶσα φίλον πατέρ' εἰσενόησε,
ἑσταότ' ἐν δίφρωι, κήρυκά τε ϝαστυβοήτην,
τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι.
κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ϝάστυ· 703a cf. Σ 37
„ὄψεσθε, Τρῶεσ καὶ Τρωιάδεσ, Ἕκτορ' ἰόντεσ,
705 εἴ ποτε καὶ ζώοντι μάχησ ἐκ νοστήσαντι 705 cf. E 157
705b = P 207
χαίρετ', ἐπεὶ μέγα χάρμα πόληΐ τε παντί τε δήμωι." 706b = Γ 50
ὣσ ἔφατ', οὐδέ τισ αὐτόθ' ἐνὶ πτόλιι λίπετ' ἀνὴρ
οὐδὲ γυνή, πάντασ γὰρ ἀνάνσχετον ἵκετο πένθοσ,
ἀγχόθι δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
710 πρῶται τόν γ' ἄλοχόσ τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
τιλλέσθην, ἐφ' ἅμαξαν ἐΰτροχον ἀΐξασαι,

693 Ξάνθου δινήεντοσ, ὃν ἀθάνατοσ τέκετο Ζεύσ, 693 = Ξ 434

693. Om. pap. 128 et 114 A D T. ‖ 697. φέρον] ἄγον pap. 128 A. ‖ 704. ὄψεσθε] ὄψασθε Zen. (in Etym. M. 646, 31). — Ἕκτορ' ἰόντεσ] -ρα ὅτον pap. 128 (ΡΑΙΟΝτεσ—ΡΑΔΙΟΝ). ‖ 706. πόληΐ τε Nauck] πόλει τ' ἦν. Cf. § 74 et 302. ‖ 707. οὐδέ τισ αὐτόθ'(ι)] [οὐδ' ἄρα δ]ή τισ pap. 128. ‖ 708. ἀνάνσχετον] cf. E 892. ‖ 709. ἀγχόθι δὲ] *ἄγχι δέ ϝοι? Cf. § 318.

primum Priamo se ostendit deus, eum reliquit. De adi. ἐϋρρεέοσ cf. § 73.

693. Cf. Ξ 434.

696. ϝάστυ ἔλων] § 16.

— οἰμωγῆι τε στοναχῆι τε] cf. B 149.

698. καλλιζώνων] cf. B 479.

699 sq. *Cassandra*, Priami filia pulcherrima et e recentiorum poetarum carminibus notissima, in Iliade non nisi N 365 sq. et nostro loco commemoratur, hic autem ita ut appareat eam cum Apolline, ut in carminibus posteriōribus, aliquo vinculo fuisse iunctam; nam *Pergami* ibi fieri solet mentio, ubi *Apollinis* habetur ratio (cf. Δ 508).

699. χρυσέηι] § 18 et 61.

701. ἑσταότ'(α)] § 160[5].

— ϝαστυβοήτην] § 191.

704. ὄψεσθε] imperativus. Cf. § 152.

709. ξύμβληντο] § 119.

710 sq. τὸν ... τιλλέσθην] verbum τίλλεσθαι, quod proprie *crines sibi vellere* valet, *lugendi* sensu nunc usurpatum admittit obiectum personae, causam luctus indicans. Cf. κόπτεσθαι Ἄδωνιν Ar. Lys. 396, τύπτεσθαι θεόν Herodot. II 61, al.

ἀπτόμεναι κεφαλῆσ· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὅμιλοσ.
καί νύ κε δὴ πρόταν ἦμαρ ἐσ ἠέλιον καταδύντα 713 cf. *A* 601
Ἕκτορα δάκρυ χέοντεσ ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα·
„ϝείξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπεί ϝ' ἀγάγωμι δόμονδε."
ὣσ ἔφαθ', οἳ δὲ διέστησαν καὶ ἔϝειξαν ἀπήνηι.
οἳ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα 719ª cf. *κ* 112
τρητοῖσ' ἐν λεχέεσσ' ἔθεσαν, παρὰ δ' εἷσαν ἀοιδοὺσ 720ª cf. *γ* 399 *η* 345
θρήνουσ' ἐξάρχουσ, οἳ τε στονόεσσαν ἀοιδὴν
οἳ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δ' ἐστενάχοντο γυναῖκεσ. 722 cf. *T* 301
τῆισιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενοσ ἦρχε γόοιο,
Ἕκτοροσ ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
„ἄνερ, ἀπ' αἰῶνοσ νέοσ ὤλεο, καδ δέ με χήρην 725ᵛ-727 cf. X 483 sqq.
λείπεισ ἐν μεγάροισι. πάϊσ δ' ἔτι νήπιοσ αὖτωσ,
ὃν 'τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι, οὐδέ ϝ' ὀΐω
ἦβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλισ ἥδε κατ' ἄκρησ
πέρσεται. ἦ γὰρ ὄλωλασ ἐπίσκοποσ, ὅσ τέ μιν αὐτὴν
'ρύσκε', ἔχεσ δ' ἀλόχουσ κεδνὰσ καὶ νήπια τέκνα.
αἳ δή τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῆισι,
καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῆισι. σὺ δ' αὖ, τέκοσ, ἢ ἐμοὶ αὐτῆι
ἕψεαι, ἔνθα κε ϝέργα ἀϝεικέα ϝεργάζοιο,

---

717. ἄσεσθε] ἄσασθε A^1T. — *ἐπεί ϝ'(ε)] ἐπήν. Cf. *Π* 453 *Λ* 478 § 326. — ἀγάγωμι D] -οιμι pap. 128 et 114 A C T. — δόμονδε] πόλινδε l. a. in A. || 721. Θρήνουσ' (Θρήνου) Ambros. L 116 Vat. 30] -νων C G H, -νουσ Ω. Cf. § 59. || 722. οἳ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον] *Θρήνεον ἐξείησ? Cf. *ω* 61 et *Θ* 230. In vulgata novicium est ἐθρήνεον (cf. § 191) neque decurrit oratio. Pro ἄρ' ἐθρήνεον in D L est ὀὴ θρ. || 723. τῆισιν] τοῖσιν l. a. in A (item vs. 747 D, vs. 761 Par.). || 724. ἀνδροφόνοιο] ἱπποδάμοιο pap. 128 et 114 D (cf. *Π* 840). || 725. νέοσ] sic Ar., -ον Zen. || 726. δ' ἔτι pap. 114 D] δέ τε. || 727. ϝ' ὀΐω § 292*] μιν οἴω. || 729. αὐτὴν] -τὸσ Platt (cf. vs. 499).

---

716. οὐρεῦσι] *iumentis*. De hoc nomine cf. A 50.

717. ἀγάγωμι] § 112.

719. εἰσάγαγον] intrans.; mente enim supplendum est obiectum (τὴν ἀπήνην εἰσ τὰ δώματα).

720. τρητοῖσ'(ι)] cf. Γ 448.

722. οἳ μὲν ἄρ'(α)] cf. nota crit.

725. ἀπ' αἰῶνοσ ... ὤλεο] *e vita periisti*. Alibi ipse αἰών *perimi* dicitur; cf. T 27.

728. κατ' ἄκρησ] § 82.

730. 'ρύσκε'(ο)] § 117.

— ἔχεσ] *tuebaris*; cf. P 330 et Z 403 X 507. — Ipsum Hectoris nomen Andromachen sic interpretari — et recte quidem interpretari — iure observat schol.

ἀθλεύων πρὸ ϝάνακτοσ ἀμειλίχου, ἦ τισ Ἀχαιῶν
ῥίψει χειρὸσ ἑλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
χωόμενοσ, ὥι δή ποθ' ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἕκτωρ
ἢ πατέρ' ἠὲ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἕκτοροσ ἐν παλάμηισιν ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδασ, 738ᵃ = *H* 105
οὐ γὰρ μείλιχοσ ἦσκε πατὴρ τεὸσ ἐν δαΐ λυγρῆι. 738ᵇ = *T* 61
τῶι καί μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ϝάστυ,
ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθοσ ἔθηκασ, 741 = *P* 37
Ἕκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρά.
οὐ γάρ μοι θνήισκων λεχέων ἓκ χεῖρασ ὄρεξασ,
οὐδέ τί μοι 'ϝεῖπεσ πυκινὸν ϝέποσ, οὗ τέ κεν αἰεὶ
μεμνήιμην νύκτασ τε καὶ ἤματα δάκρυ χέουσα." 745 cf. Σ 340
ὣσ ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἐστενάχοντο γυναῖκεσ. 746 = *T* 301
τῆισιν δ' αὖ Ἑκάβη ἀδινοῖ' ἐξῆρχε γόοιο· 747 cf. *X* 430
„Ἕκτορ, ἐμῶι θυμῶι πάντων πολὺ φίλτατε παίδων!
ἦ μέν μοι ζωιόσ περ ἐὼν φίλοσ ἦσθα θεοῖσι·
οἳ δ' ἄρα σεῦ 'κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσηι. 750ᵇ = 428
ἄλλουσ μὲν γὰρ παῖδασ ἐμοὺσ πόδασ ὠκὺσ Ἀχιλλεὺσ
'πέρνασχ', ὅν τιν' ἕλεσκε, πέρην ἁλὸσ ἀτρυγέτοιο,
εἰσ Σάμον εἰσ τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν, 753 cf. *N* 33
753ᵇ cf. h. Ap. 36

736. ὥι] ωτινι pap. 114 D T. || 737. ἠὲ ... ἐπεὶ] ἦ ... ἦ καὶ pap. 114. || 747. αὖ L] αὖϑ'. Cf. X 430. || 749. μοι] καὶ Doederlein (coll. e 73). || 750. οἳ δ'(ὲ)] ἠδ' pap. 114. || 752. ἕλεσκε] ἕλησι l. a. in A. || 753. ἀμιχθαλόεσσαν] μιχθαλόεσσαν Antimachus. Cf. comment.

734. ἀθλεύων] cf. H 453.

— πρὸ ϝάνακτοσ] *coram domino, ante domini oculos.*

— ἤ] *vel etiam.* Rerum futurarum praesaga fuit mens mulieris lugentis; haec enim mors puerum revera manebat. Parvae Iliadis versus, quibus Astyanactis letum referebatur, etiam nunc extant, et noster locus testatur poetam Iliadis eandem famam secutum esse. Cf. X 487.

735. λυγρὸν ὄλεθρον] de accusativi hoc usu cf. Γ 50 sq.

736. ποθ'(ι)] § 322.

747. ἀδινοῖ'(ο)] § 59.

748—759. Hecubae querela e quatuor enuntiatis trinorum versuum constat; quapropter etiam Andromachae et Helenae querelis primitus hanc formam fuisse suspicatus vLeutsch damnavit versus 731—739, 770, 772 (hunc auctore Heynio). Peppmueller vero tres *nomos* ἀρχήν, ὀμφαλόν, σφραγῖδα habentes agnoscere sibi visus est, Andromachae naeniam e 6 + 9 + 6, Hecubae e 3 + 6 + 3, Helenae e 3 + 7 + 3 versibus compositam ratus. Cf. Γ 162—190.

750. σευ] § 92.

751—753. Cf. Φ 35—47.

753. Σάμον] *Samothracen.* Cf. N 12.

— ἀμιχθαλόεσσαν] adi. ignotum neque metro conveniens (cf. § 3) redit h. Ap. 36.

σοὶ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκεϊ χαλκῷι,
πόλλ' ἐρρυστάζεσκεν ἑοῦ περὶ σῆμ' ἑτάροιο,
Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνεσ· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥσ.
νῦν δέ μ' ἐρσήεισ καὶ πρόσφατοσ ἐν μεγάροισι
κεῖσαι, τῶι ϝίκελοσ ὅν τ' ἀργυρότοξοσ Ἀπόλλων
ϝοῖσ' ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενοσ καταπέφνηι.“ 759 cf. γ 280 o 411 ε 124 λ 173, 199
ὣσ ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίαστον ὄρινε. 760ª cf. T 301
τῆισι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
„Ἕκτορ, ἐμῶι θυμῶι δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων!
ἦ μέν μοι πόσισ ἐστὶν Ἀλέξανδροσ θεοϝειδήσ,
ὅσ μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· — ὡσ πρὶν ὤφειλον ὀλέσθαι! — 764ᵇ cf. H 390
ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδ' ἐϝεικοστὸν ϝέτοσ ἐστί, 765 sq. cf. τ 222 sq. ω 309 sq.
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆσ ἀπελήλυθα πάτρησ,
ἀλλ' οὔ πω σέ' ἄκουσα κακὸν ϝέποσ οὐδ' ἀσύφηλον·
ἀλλ' εἴ τίσ με καὶ ἄλλοσ ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίσσοι
δαέρων ἢ γαλόων ἠ' ἐνατέρων ἐϋπέπλων 769ᵇ = Z 378
ἦ ϝεκυρή, — ϝεκυρὸσ δὲ πατὴρ ὣσ ἤπιοσ αἰεί, —
ἀλλὰ σὺ τόν γε ϝέπεσσι παραιφάμενοσ κατέρυκεσ,

754. *σοί] σεῦ. Cf. § 92 et Σ 311. || 757. *μ' ἐρσήεισ] μοι ἐρσήεισ. Cf. vs. 419. || 759. ἀγανοῖσι βέλεσσιν pap. 114 et 128] -νοῖσ βελέεσσιν A C. Cf. § 60. — καταπέφνη(ι) pap. 114] κατέπεφνεν. || 760. ὄρινε] ἤγειρε pap. 114. || 764. ὤφειλον ὀλέσθαι § 273] ὤφελλον ὀλέσθαι (sic Ar. pap. 114 A) aut ὤφελ' ἀπολέσθαι Ω (cf. H 390). || 765 sq. Spurii (damn. Welcker) aut mutati; cf. comment. || 768. ἐνίσσοι l. a. in A] -σποι vel -πτοι Ω. Cf. § 243 et Γ 438. || 770. αἰεί] ἦεν pap. 114² et l. a. in A (perperam εἶεν scriptum).

757. ἐρσήεισ καὶ πρόσφατοσ] *floridus et integer*. A solis ardore protectum est corpus et vulnera sunt sanata. Cf. vs. 419 sq. — Adi. πρόσφατοσ (†) valet id quod *recens* sive *integer*; incertae est originis, sed apud posteriores frequens.

759. ἀγανοῖσι βέλεσσιν] § 60. De adiectivi vi cf. γ 280.

762. δαέρων] § 17.

765. Numerale ἐϝεικοστόν Iliadi ceterae refragatur cunctae (cf. e. g. Γ 237—244). Quod qui carmini postmodo inseruit, — nam ipse sibi poeta sic obloqui non potuit, — mythorum recentiorum habuit rationem, de chronologia quam de probabilitate poetica magis sollicitus, sive a *Peleo cum Thetide nuptiis* et *Eridis pomo* initium belli repetens Achilli tempus adolescendi praebere sic voluit, sive *Neoptolemum* cogitavit mox urbem capturum et Astyanactem interfecturum (cf. λ 492—540). Aptum foret e. g.: ὅδε δεύτερόσ ἐστ' ἐνιαυτόσ, nam aestate vertente Paridem Spartam venisse, vere sequenti bellum esse coeptum, veri est simile.

767. σέ'(ο)] § 92.

— ἀσύφηλον] cf. I 647.

769. δαέρων] § 8.

— γαλόων ἠ' ἐνατέρων] cf. Z 378 et de prima vocis ἐνατέρων syllaba § 21.

771. γε ϝέπεσσι] γ' ἐπέεσσι Ω.

σῆι τ' ἀγανοφροσύνηι καὶ σοῖσ' ἀγανοῖσι ϝέπεσσι. 772ᵃ cf. λ 203
τῶι σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ· 772ᵇ = B 164ᵃ
οὐ γάρ τίσ μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίηι εὐρείηι
ἵπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασι."
ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων. 776 cf. T 301
λαοῖσιν δ' ὁ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔϝειπε·
„ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ϝάστυδε, μηδέ τι θυμῶι
δϝείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
πέμπων μ' ὤδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
μὴ πρὶν πημανέειν πρὶν δωδεκάτη μόλῃι ἠώς." 781 cf. δ 747
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ὑφ' ἁμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
ζεύγνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ϝάστεος ἠγερέθοντο.
ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς, 785 cf. Z 175
καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἕκτορα δάκρυ χέοντες,
ἐν δὲ πυρῆι ὑπάτηι νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ. 787ᵃ = Ψ 165
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς, 788 = A 477
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἕκτορος ἤγερτο λαός. 789 cf. H 434
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο, 790 = β 9 θ 24 ω 421 cf. A 57
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι ϝοίνωι 791 = Ψ 250 cf. Ψ 237
πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα 792 = Ψ 238
ὀστέα λευκὰ ἐλέγοντο κασίγνητοί θ' ἕταροί τε 793 cf. Ψ 239
μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρήιων.
καὶ τά γε χρυσείην εἰς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες, [sq. 795 sq. cf. Ψ 253

---

773. ἔμ' ἄμμορον] ἐμὸν μόρον l. a. in T. Cf. Z 408. || 774. τίσ μοι] μοί τισ pap. 114. || 776. δῆμος] λαός Nauck (ut Hes. Scut. 472). || 783. ζεύγνυσαν] -νυον T. || 784. τοί γε] δή σφιν pap. 114[1]. || 785. φαεσίμβροτος] ῥοδοδάκτυλος pap. 114 T. || 786. δάκρυ χέοντες] ἀχνύμενοι κῆρ v. l. in A (cf. Ψ 165). || 789. κλυτοῦ] κριτὸς pap. 114[1] (ut H 434). — ἤγερτο Voss] ἔγερτο. Cf. H 434. || 790. Om. pap. 114 A T (cf. v. l. γ 416). || 793. θ' ἕταροί] τε ϝέται Brandreth (ut Π 456). || 794. παρήιων] παρειῶν Ω, item δ 198, 223 λ 529 π 190. Cf. τ 208 χ 404 Γ 35 et § 56. Sonorum -ηϊ- contractio obtinet etiam in substantivo παρηιά (codd. -ειά) et in adiectivo καλλιπάρηιος.

---

772. -νοῖσι ϝέπεσσι] § 60.

775. πεφρίκασι] utpote belli causam ῥιγεδανήν (T 325), quamvis innocentem.

776. δῆμος ἀπείρων] *multitudo infinita*. Similis vocis δήμου usus est O 738.

780. ἐπέτελλε] *mihi mandavit, ad vos referre me iussit* (se ante diem duodecimum nos non aggressurum). Cf. A 25.

782. βόας ἡμιόνους τε] cf. H 333.

790. Cf. X 203.

794. παρήιων] cf. Δ 142.

795. χρυσείην . . . λάρνακα] cf. Ψ 92.

πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσι·
αἶψα δ' ἄρ' εἰς κοίλην κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὕπερθε
πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι.
ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ ἧατο πάντηι,
μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα — 801 cf. Ψ 257
εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα — 802b = γ 66 ν 26 υ 280
δώμασιν ἓν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
ὣς οἵ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

---

796. πορφυρεοισ πεπλοισι] φάρεσι πορφυρεοισι Nauck. Cf. § 60 et Θ 221 Φ 84. — καλύψαντεσ] καθάψαντεσ l. a. in T. || 802. συναγειρόμενοι] -ράμενοι pap. 114 A². || 804. ἱπποδάμοιο] ἦλθε δ' Ἀμαζὼν | Ἄρηος θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀνδροφόνοιο quidam in schol. T, sic Iliadi subiungentes *Aethiopidem* carmen.

---

796. καλύψαντεσ] obiectum est ὀστέα. — *Patrocli* vero ossa *adipe* fuerunt involuta, quippe quae *in tempus tantum* sic abderentur donec cum Achillis ossibus iungerentur, a putredine interim servanda (cf. Ψ 243 sq., 253 sq.).

799. ἧατο] § 220.

801—803. Cf. quae ad vs. 665 sq. sunt annotata.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Prior Iliadis pars (prolegomena et libros A—M continens) sub finem anni 1912 est edita. Post quam evulgatam innotuit codex papyraceus litteris cursivis exaratus saeculi post Christum III^{i} vel IV^{i}, ab J. Pierpont Morgan emtus (*Iliaspapyrus P. Morgan*, ed. vWilamowitz und Plaumann, Sitz.ber. d. k. p. Ak. d. Wiss. 1912 p. 1198—1219, cum duabus tabulis M 465—N 23 et N 820—Ξ 10 exhibentibus). Qui codex vitiis omne genus, orthographicis praesertim, oppletus olim foliis 62 sive paginis 124 habuit Iliadis libros ΛMNΞOΠ; nunc interierunt initium et exitus (Λ 1—130 paene toti et Π 500 sqq.). Pessimae autem licet sit notae, minime tamen est neglegendus, et in huius editionis parte posteriore suis locis est commemoratus. In libris Λ et M haec habet mentione haud indigna:

Λ 181. ἔμελλεν.
186. ἐνίσπεσ.
195—209. Propter versuum 194 sq. et 209 sq. similitudinem om.
216. ἐκ.
252. ὕ[περθε] pro ἔνερθε.
262. υἷε.
263. ἔβαν.
270. μογοστόκοσ Εἰλείθυα.
277. πελάσσετε^{1} pro ἀμύνετε.
282. ἄφραινον pro ἄφρεον.
305. Ζέφυροσ νέφεα.
306. θυίων, quod coniecerat Nauck, pro τύπτων.
316. Accedit versus: διογενὲσ Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ (= B 173 al.), item post vs. 346.
323. εἴασεν et ἀπέπαυσεν.
Λ 345. ἐνόησε.
417. δὲ ἀΐσσονται.
423. ἀΐξαντα.
459. ἐπεὶ.
470. πάθησι μετὰ.
519. ἐλάαν.
525. ἄνδρεσ pro αὐτοί.
568. φεύγων pro -γειν.
597. Νηλήϊον ἵπποι.
622. στὰν δὲ.
672. βοηλασίησισ.
733. διαπραθέειν.
767. δέ τ'.
770. καλλιγύναικα.
796. καὶ ἄμ' ἄλλον λαὸν ἐπέσθω.
797. γένηται pro γένηαι.
805. ἐπὶ pro παρὰ.
822. πεπνυμένοσ.
830. πάσσον aut πάσσαν.

M 11. εσθαι (?) pro ἔπλε.
26. συννεχέσ.
49. ἐλιλίσσεθ'.
58. ἐΰξοον pro ἐΰτροχον.
64. αὐτὴν, quod coniecerat Platt, pro αὐτοὺσ.
68. βούλετο νίκην (ut N 347) pro ϝίετ'(αι) ἀρήγειν.
M 95. τρίτατοσ pro τρίτοσ.
211. ἐνιπλήσσεισ.
249. ἀποτρέψεισ.
297. χρυσείοισ.
356. ἔνθα pro ὄφρα.
382. χειρὶ δὲ τῆι ἑτέρηι φέροι.
448—450. Desunt.

Quae in Prolegomenis pag. IL, 9 commemorata sunt SCHOLIA AD LIBRUM B in papyro I[1] ante Christum saeculi reperta, in notis criticis aut in commentario laudari non potuerunt; habent autem haec praesertim notatu digna:

B 766. Πηρείηι ut papyrus Oxoniensis. Conferri possunt οἱ Πηρεῖσ gens Dittenb. Syll.[2] 425.
783. *Arime* in *Pisidia* collocatur.
791—795. Causae, quibus Aristarchus motus est ut hos versus damnaret, fuse enarrantur.
793. Αἰσυιήταο.
795. σφιν θ' μετέφη.
797. ὥσ τε ποτ' εἰρήνησ.
825. Ἀνδείροιο l. a. commemoratur (cf. Strab. 602).

Prolegomenis haec addantur:

Pag. XIV post vs. 8: „De arte poetae nuper etiam in libro qui patrio sermone conscriptus est disputavi: *Homerus, Gestalten en Tooneelen van het oud-griekse Heldendicht.* Sijthoff 1913."

Pag. XXXIV post vs. 6: „Simile vitium correxit BENTLEY ζ 296 pro ἄστυδε ἔλθωμεν scribendo (ϝ)άστυ διέλθωμεν. Nunc id ipsum legitur in papyro Fayumensi 7."

Pag. XXXV: „Pro κούρην | ἂψ ἀπονάσσωσιν Π 86 BEKKER invitis omnibus codicibus et multis criticis improbantibus olim scripsit id quod poscit contextus: ἀποδάσσωσιν, *restituendi* verbum requiri sentiens. Nunc id ipsum praebet Morgani codex papyraceus, praestantissima hac lectione permulta vitia compensans.

Pag. XLIII vs. 16—20. Ipse poeta quomodo carmen suum diviserit, quoniam multo maioris id erat ambitus quam quod uno tenore totum proferretur unquam, sagaci disputatione efficere conatus est ENGELBERTUS DRERUP, Hochland Jan. 1913, 428—446 et in libro cui titulus: *das fünfte Buch der Ilias*, 1913, 421 sqq., in rhapsodias duodeviginti Iliadem probabiliter dirimens, Odysseam in rhapsodias quindecim.

ADOLPHI ROEMERI librum egregium de Aristarchi arte critica (*Aristarchs Athetesen in der Homerkritik*, Leipzig, Teubner, 1912) tum cum prior Iliadis pars typis perscribebatur consulere nondum poteram. Si potuissem, Aristarchi nomen delevissem locis compluribus, ubi nunc extat commemoratum. Nam prorsus mihi persuasit vir ille doctus et sagax, multo plura quam

putabamus perperam Aristarcho imputari in scholiis, praesertim codicis A, e. g. quae de B 130—133 vel de Γ 432—436 ab eo damnatis feruntur tradita. Quamquam de plurimis locis anceps manet iudicium et manebit semper, nisi novi fontes indagentur.

Denique vitia nonnulla hic sunt notanda; quorum complura indicavit mihi vir doctus sagax industrius B. O. Foster litteris benevolentissimis ex Californiae Universitate Stanfordiensi missis, τηλόθεν ἐξ ἀπίησ γαίησ.

In Prolegomenis:

Pag. XXII, 30 commentariso leg. -rios.

„ XXXIII, 16 ΤΗΝΔΕΔΙΞΑΜΕΝΟC leg. ΤΗΝΔΕΛΙΞΑΜΕΝΟC.

In notis criticis:

A 64. Leg.: ϝείπηι] κ' εἴπηι vel -οι Ω.

Θ 252. Versus, quem praebet papyrus 689*a*, sic potius videtur explendus: Ζεὺσ δὲ πατὴρ ὕτρυνε φ[άλαγγασ χειρὶ κραταιῆι] coll. O 695.

In Commentariis:

B 93. Pro υ 253 leg. υ 353.

130—133. Sic leg.: „Ipsi cives vix decimam militum nostrorum partem aequant numero; sed multos habent socios". Vel sic tamen multo pauciores Achivis (cf. O 407 et quae ad vs. 123 sqq. modo sunt observata). Fuere qui vs. 130—133 damnarent, sed non possunt deleri nisi et vicina mutentur, ne desit aptus transitus ad vs. 134.

Γ 238. Ultima verba sic legantur: item κασίγνητοσ Υ 419; cf. etiam O 545.

382. Pro O 99 leg. o 99.

Δ 20. „ edit „ redit.

378. „ *Diomedes* „ *Polynices.*

521. „ Δ 521 „ Γ 56.

E 309. Del. T 79.

777. Pro vescentis „ vescenti

Z 93. „ locrum „ locum.

417—420. „ expugnatum „ expugnatam.

I 76. „ l. a. ὅτι „ l. a. ὅτε.

315. „ Ψ 134 sq. „ Υ 134 sq.

K 56. „ Menelaus „ Agamemnon.

266 sq. „ Patrocli „ Phoenicis.

N 359. „ *restira* „ *restem*

Π 38—45. Ultimum paginae 561 vocabulum leg. poetae.

Leviores autem errores complures sciens nunc praetermitto, quales sunt н pro η vel η pro н scriptum vel signa prosodiaca praeli pondere elisa.

Lugd. Bat., Sept. 1944. v. L.

53-0005824-SB
507-16

DATE DUE

OCT 8 1975			
SEP 9 1985			
JUN 0 1 2009			
GAYLORD			PRINTED IN U.S.A.

WITHDRAWN
3 5132 00170 5342
UNIVERSITY OF THE PACIFIC LIBRARY

Homerus.
Ilias.

PA
4019
A2
1912
v.2

114173